
MARIUS TRIPON

A DOUA ÎNVIERE

52 de mesaje

pentru

52 de săptămâni

Publicat[de
Societatea Penticostal[de Misiune Cre-tin[din Rom`nia
Pia\la 1 Decembrie nr. 11
3700 Oradea, Rom`nia
Tel.: 0259-136 841; Fax: 0259-432 778
E-mail: spmcr@rdslink.ro

© 2003 S.P.M.C.R.
Toate drepturile rezervate.
Este interzis[reproducerea integral[sau par\ial[a c[r\ii,
f[r[permisiunea scris[a S.P.M.C.R.

}n afara cazurilor specificate, toate citatele biblice sunt luate din
Biblia, versiunea Cornilescu, 1923.

Editarea: *Cornelia Costi*
Tehnoredactarea: *Cornelia Costi*
Coperta: *Branden Tripon*

Tip[rit[la S.P.M.C.R. Oradea,
Tel.: 0259-136 027

Din dorința de a fi folositor Iubitului Stăpân și din simțul unui suflet venic îndatorat s-a născut în mine dorința ca în cuvintele mele simple să scriu aceste mesaje, care să îndrume spre <Cel Bun>, să hrănească și să încurajeze sufletul doritor de Dumnezeu. Dorința mea este ca Duhul Sfânt să dea autoritate și gust acestor mesaje, astfel ca sufletele care nu-L cunosc pe Blândul Păstor să poată primi cel mai important și cel mai mare drept oferit muritorilor și anume <dreptul de a deveni copii ai lui Dumnezeu>. Acest <DREPT> dă libertate sufletului încât să face posibilă trăirea unei vieți împlinite și fericite, cu foloase venice. Scopul, ținta și cercul de audiență intenționat pentru aceste mesaje sunt sufletele scumpe ale oamenilor din regiunile țărilor unde nu sunt case de rugăciune, unde ei să audă vestirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Cartea aceasta se distribuie gratuit, pentru că și eu am primit totul în dar. Ea este scrisă în cuvintele unui emigrant român care, ca și copil acum câteva zeci de ani, s-a stabilit în străinătate. A lui Dumnezeu să fie toată slava și mulțumirea pentru harul de a putea fi de folos împărăției Lui.

Marius Tripon
1314 Torrey Ln.
Nampa Idaho 83686
U.S.A.

Februarie 2003

CUPRINS

1.	A doua Înviere	9
2.	Îngerul =i-a schimbat locul	18
3.	Ilie	24
4.	Limba	30
5.	Harul	37
6.	Cea mai mare porunc[43
7.	Ipocri\ii	50
8.	Daniel	56
9.	M[iube=ti tu?	62
10.	M[dularele Lui	69
11.	Se poate pierde mântuirea?	76
12.	Un preot problematic	83
13.	R[bdarea aduce biruin\	90
14.	Umplerea cu Duhul Sfânt	97
15.	Umblarea cu Dumnezeu-Duhul Sfânt	105
16.	Postul =i rug[ciunea	112
17.	Biblia	118
18.	Ura neprih[nit[125
19.	Avem de vorbit pentru Dumnezeu	131
20.	Dumnezeu a ales	138
21.	Banul	145
22.	Idolii	152
23.	Aritmetica în c[snicie	159
24.	Avocatul	167
25.	Client =i apoi ucenic	174
26.	Pilda Sem[n[torului	180
27.	C[m[rile cu provizii	187
28.	Samson	193
29.	Cump[r[adev[rul =i nu-l vinde	200

30.	Casa de jale	207
31.	Falimentul lumii	214
32.	Mântuirea vine de la Domnul	221
33.	De mare însemn[tate	227
34.	Vino!	234
35.	Alegerea lui Lot	241
36.	Conflictul	248
37.	Fii cu ochii în patru	257
38.	Pacea	263
39.	Sfaturi nelegiuite	269
40.	Bocetul	276
41.	În\elep\i nebuni	282
42.	Slava Domnului	288
43.	Ce \i-a spus?	295
44.	Sângele	301
45.	Lucruri mici	312
46.	Gre=eala mea	319
47.	Aten\iune! Aten\iune!	325
48.	Prietenul s[racului	335
49.	Reclama\ie	342
50.	Mâine	350
51.	Ce ai cu mine?	357
52.	Dumnezeul Betelului	364

1

A DOUA ÎNVIERE

<Ceialăi morăi n-au înviat p`nă nu s-au sf`r=it cei o mie de ani...> Apocalipsa 20:5

<Apoi am v[zut un scaun de domnie mare =i alb, =i pe Cel ce =edea pe el...+i am v[zut pe morăi, mari =i mici, st`nd în picioare înaintea scaunului de domnie... Oricine n-a fost g[sit scris în carte vieăi, a fost aruncat în iazul de foc.> Apocalipsa 20:11-12; 15

Adoua înviere urmează după ce a avut loc prima înviere. Sfânta Scriptură prezintă diferite învieri din morăi ca =i manifestări ale puterii lui Dumnezeu, dar vorbește despre două învieri generale =i finale. Nu se menționează, scris direct, că va fi o a doua înviere, dar aceasta reiese din cuvintele: <ceialăi morăi nu au înviat p`nă nu s-au sf`r=it cei o mie de ani.> Măntuitorul a făcut o referire clară la <Învierea celor dreptăi>, care indică că va avea loc un alt eveniment =i anume învierea celor nedreptăi, Luca 14:14. Apostolul Pavel spune, vorbind despre înviere, că toți vor învia, dar <fiecare la rândul cetei sale> (1 Corinteni 15:23).

De prima înviere au parte cei care au murit în Domnul =i este un eveniment ce are loc simultan cu Răpirea Bisericii de pe pământ la Cer. Scriptura folosește analogia dintre un mire =i o mireasă pe pământ =i cea dintre Domnul Isus Hristos =i Biserica Sa. Biserica este formată din sufletele celor născuți din nou, care sunt mântuiți prin Har. Aceste suflete au primit mântuirea prin prețul de răscumpărare al sângelui Domnului Isus. <Căci }nsu=și Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel =i cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, =i întâi vor învia cei morăi în

Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi r[mas, vom fi r[pi\i to\i împreun[cu ei, în nori, ca s[întâmpin[m pe Domnul în v[zduh; =i astfel vom fi totdeauna cu Domnul> (1 Tesaloniceni 4:16-17). <Iat[, v[spun o tain[: nu vom adormi to\i, dar to\i vom fi schimba\i, într-o clip[, într-o clipeal[din ochi, la cea din urm[trâmbi\]. Trâmbi\va va suna, mor\ii vor învia nesupu=i putrezirii, =i noi vom fi schimba\i> (1 Corinteni 15:51-52). Mireasa Domnului sunt credincio=ii, care se judec[singuri =i care, atunci c`nd gre=esc, gust[nuiua de îndreptare a lui Dumnezeu pentru ca s[nu fie judeca\i o dat[cu lumea, la a doua înviere din mor\i. <Adev[rat, adev[rat v[spun, c[cine ascult[cuvintele Mele, =i crede în Cel ce M-a trimis, are via\ ve=nic[, =i nu vine la judecat[, ci a trecut din moarte la via\> (Ioan 5:24). În ace=ti credincio=i, numi\i =i Mireasa Domnului, Duhul Sfânt rode=te fapte vrednice de poc[in\[, dar ei nu=-i atribuie m`ntuirea datorit[acestor fapte, ci ele sunt doar roade =i dovad[a faptului c[sunt mântui\i. <C[ci to\i trebuie s[ne înf\i=[m înaintea scaunului de judecat[al lui Hristos, pentru ca fiecare s[-i primeasc[r[splata dup[binele sau r[ul, pe care-l va fi f[cut când tr[ia în trup> (2 Corinteni 5:10). Aceast[judecat[, citat[mai sus, este o judecat[de r[spl[tire la prima înviere, c`nd focul va încerca nu credincio=ii, ci lucrarea fiec[ruia. Cei ce ajung aici nu mai sunt afecta\i de a doua înviere, de judecata de la tronul Alb, de Necazul cel Mare =i nici de moartea a doua. Acest eveniment va stabili definitiv pozi\ia =i slujba fiec[ruia credincios, care este r[pit pentru ve=nicie. <Du-te, poporul meu, intr[în odaia ta, =i încuie u=a dup[tine; ascunde-te câteva clipe, pân[va trece mânia!> (Isaia 26:20).

Dup[ce trece Mânia sau Necazul cel Mare, ace=tia vor domni cu Domnul Isus Hristos pentru o mie de ani, înainte de a doua înviere =i înainte de judecata final[a lumii. Aceste suflete care vor fi r[pite, adic[transformate în trup de slav[=i luate la cer dac[vor fi în via\ sau înviate la prima înviere, sunt aceia care s-au f[cut p[rta=i Duhului Sf`nt =i au r[mas credincio=i p`n[la sf`rit. <El ne-a =i pecetluit, =i ne-a pus în inim[arvuna Duhului>

(2 Corinteni 1:22). <Despre ziua aceea =i despre ceasul acela, nu =tie nimeni> (Matei 24:36). Nimeni de pe p[mânt nu =tie c`nd va fi Prima }nviere =i R[pirea Bisericii, dar studiind datele Scripturii, teologii au ajuns la opinii diferite cu privire la timpul când va avea loc acest eveniment. Unii spun c[ar putea avea loc înainte de Necazul cel mare, pe c`nd al\ii cred c[va avea loc la mijlocul acestei perioade de =apte ani, cunoscut[=i ca s[pt[m`na lui Daniel sau Necazul cel Mare.

O alt[categorie spun c[este posibil ca R[pirea =i Prima }nviere s[aib[loc la sf`ritul acestei perioade de Mare Necaz pe p[mânt. <Ziua Domnului îns[va veni ca un ho\> (2 Petru 3:10). Fie c[acest m[re\ eveniment are loc la prima straj[, la a doua sau la a treia straj[, suntem chema\i la a veghea, pentru c[nu =tim ceasul c`nd va veni St[pânul nostru. A veghea înseamn[a face ceea ce Domnul a spus s[facem, dar mai înseamn[=i a nu face ceea ce Domnul Isus a spus s[nu facem. Este posibil s[ai disciplina s[faci ce trebuie =i puterea s[nu faci ce nu trebuie, numai dac[cuno=ti =i iube=ti pe Acela care cere această ascultare. Mul\i încearc[cu puterile lor, dar mai devreme sau mai t`rziu sunt birui\i de lume. Puterea ca s[po\i tr[i]n ascultare, pentru Domnul, se prime=te numai prin Duhul Sf`nt.

Dac[St[pânul vine la prima straj[, adic[la începutul Necazului cel Mare, to\i cei r[ma=i jos vor trece printr-o perioad[când Satan va lucra cu putere deosebit[pe p[m`nt, fiindc[=tie c[mai are pu\in timp, pentru c[Duhul Sf`nt, care era pe pământ cu Biserica Domnului, a fost luat la cer o dat[cu Biserica. În perioada de dup[R[pire, orice acceptare a puterii celui r[u, de c[tre cineva, înseamn[condamnare sigur[la a doua înviere. În această perioad[, de dup[R[pire, p[m`ntul va gusta m`nia din potirele urgiei lui Dumnezeu. Cu o intensitate nemai]ntâlnit[, p[mântul va fi lovit cu boli, foamete, r[zboaie, urgii ale naturii =i fenomene cere=ti îngrozitoare, pentru c[oamenii au refuzat poc[in\ a =i împ[care cu Tat[l prin Domnul Isus Hristos.

Apostolul Petru spune c[acest p[m`nt, pe care mul\i î=i adun[

comori, va arde. <În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cere=ti se vor topi de marea c[ldur[, =i p[mântul, CU TOT CE ESTE PE EL, VA ARDE> (2 Petru 3:10). Acest mesaj nu gâdil[urechile =i nu te face s[te sim\i bine, dac[nu e=ti împ[cat cu Dumnezeu, n[scut din nou =i mântuit. <El ne-a m`ntuit, nu prin faptele, f[cute de noi în neprih[nire, ci pentru îndurarea Lui, prin sp[larea na=terii din nou =i prin înnoirea f[cut[de Duhul Sfânt> (Tit 3:5). Scopul acestui mesaj este de a suna ca o tr`mbi\[, o strigare =i o chemare la poc[in\[, pentru a nu avea parte de a doua înviere, ci de a avea parte de R[pire sau de Prima }nviere. <Ferici\i =i sfin\i sunt cei ce au parte de înt`ia înviere! Asupra lor a doua moartea n-are nici o putere; ci vor fi preo\i ai lui Dumnezeu =i ai lui Hristos, =i vor împ[r\i cu El o mie de ani> (Apocalipsa 20:6).

Prima înviere este o înviere la r[spl[tiere, odihn[=i domnie împreun[cu Domnul Isus. <Fiindc[cine intr[în odihna Lui, se odihne=te =i el de lucr[rile lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucr[rile Sale> (Evrei 4:10). <Dac[r[bd[m, vom =i împ[r\i împreun[cu El. Dac[ne lep[d[m de El =i El se va lep[da de noi> (2 Timotei 2:12). Nu to\i care spun Doamne, Doamne, vor avea parte de R[pire sau de Prima Înviere.

Conform pildei celor zece fecioare de la Matei 25, cinci din fecioare sunt în\elepte =i cinci sunt nechibzuite. Cinci vor intra în odaie la nunt[, la R[pire, =i celelalte cinci vor r[m`ne afar[, pentru c[le-a lipsit uleiul Duhului Sf`nt din candelă, =i rezerva care îi d[putere s[ier\i =i s[iube=ti at`t pe Dumnezeu c`t =i pe aproapele t[u.

Ziua venirii Mirelui le-a surprins pe cinci dintre ele nepreg[tite =i tot efortul lor de p`n[atunci s-a dovedit a fi zadarnic. Formalismul =i apostazia zilelor din urm[, datorit[nevegheerii, le-a f[cut pe cinci dintre ele s[piard[ocazia de a domni cu Domnul Isus o mie de ani. Cei care refuz[s[se poc[iasc[ast[zi, cu g`nd viclean c[î=i vor tr[i via\ă în nelegiuire =i c[se vor poc[i la sf`r=it, c`nd le va conveni lor, se în=eal[. <Dumnezeu le trimite o

lucrare de r[t[cire, ca s[cread[o minciun[: pentru ca to\i cei ce n-au crezut adev[rul, ci au g[sit pl[cere în nelegiuire, s[fie os`ndi\i> (2 Tesaloniceni 2:11-12). Este de absolut[importan\[ca omul s[deschid[inima Domnului =i s[I Se predea f[r[condi\ii, ast[zi, pentru c[ziua de mâine nu ne este garantat[a fi o zi de Har =i îndurare. <De aceea, cum zice Duhul Sf`nt: «Ast[zi, dac[auzi\i glasul Lui, nu v[împietri\i inimile...»> (Evrei 3:7-8).

Unii oameni, spre pierzarea lor, nu-L iau pe Dumnezeu în serios c`nd sunt chema\i la poc[in\[. Al\ii cred c[pot strica Cuv`ntul dup[cum le convine lor =i pot l[rgi Calea ca s[nu fie prea aspri cu ei. Este nevoie de c`rmuirea Duhului Sf`nt pentru a fi gata de R[pire =i a putea fi Mireasa Domnului. Este absolut[nevoie de ascultare de îndemnurile Duhului Sf`nt, în lumina Cuv`ntului lui Dumnezeu, cu orice pre\.

A fi în\elept înseamn[a asculta =i a aplica voia Domnului în via\ta. Pasiunile oamenilor cu care ne asociem va afecta pasiunile noastre. Ceea ce privim timp îndelungat va determina ceea ce dorim. Locurile care le frecvent[m vor determina ce vom deveni =i ce obiceiuri vom avea. Una din tr[s[turile de caracter a credinciosului este aceea c[iube=te venirea Domnului. <+i Duhul =i Mireasa zic: Vino!> (Apocalipsa 22:17). Biserica este ca o logodnic[credincioas[, care se p[streaz[=i se p[ze=te de întin[ciunile lumii, a=tept`nd pe Mirele ei. <Cine sunt aceia care zboar[ca ni=te nori, ca ni=te porumbei spre porumbarul lor?> (Isaia 60:8).

Numai într-o continu[tr[ire în veghere, prin p[strarea unui cuget curat, po\i sincer s[dore=ti venirea Domnului. Duhul Sf`nt preg[te=te Mireasa Domnului pentru Mirele ei, a=a cum Eleazar a preg[tit-o pe Rebeca cu podoabe pentru Isaac, mirele ei. Podoabele sunt roade pe care Duhul Sf`nt le rode=te în cei ce umbl[în lumina primit[de sus. Unii, pentru c[ar dori s[nu existe Dumnezeu, spun c[El nu este =i sus\in teorii ca =i Teoria evolu\iei, care este evanghelia diavolului. Al\ii las[instruc\iuni ca trupurile lor s[fie arse, sper`nd c[a=a nu vor avea parte de cea de a dou[înviere. Al\ii cred erezii, cum ar fi de exemplu, c[

Dumnezeu e prea bun s[trimite sufletul omului în Iad. Dar Dumnezeu este des[vâr=it în dreptate, după cum este des[vâr=it =i în bun[tate. El spune c[plata p[catului este moartea. <Iazul de foc este moartea a doua> (Apocalipsa 20:14). Este sigur c[toți vor învia =i vor fi judecați după faptele lor. <Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea =i Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui> (Apocalipsa 20:13). <=i morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea> (Apocalipsa 20:12). <...toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, =i vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut rău, vor învia pentru judecată> (Ioan 5:28-29).

Când Biblia afirmă c[toți vor ieși din morminte =i vor învia înseamnă c[nu vor fi excepții. Domnul Isus, prin învierea Lui, a spus =i a dovedit c[viața continuă dincolo de mormânt =i ea nu este ca o stradă înfundată, ci ea continuă în vecie cu Dumnezeu sau departe de fața lui Dumnezeu. Amnarea ascultării înseamnă neascultare. Amnarea ascultării înseamnă un risc extraordinar, cu consecințe vecie. Când ești dus de alții în biserică într-o raclă este prea târziu ca să te pocăiești =i rugăciunile altora nu vor ajuta la nimic. E prea târziu. Un om a spus c[de-a lungul vieții s-a pregătit pentru orice, cu excepția morții. Ești pregătit să mori? +i dacă vei muri, de care înviere vei avea parte? De prima, care este învierea celor drepți sau de a doua înviere, care este o judecată în fața tronului lui Dumnezeu? Trupul este ca o m[nu= în care îți bagi m[na ca să o protejezi sau să poți îndeplini mai bine o acțiune. O dată ce m[na iese din m[nu=, ea rămâne nemi-cată. A=a este trupul =i sufletul omului.

Când omul moare, trupul rămâne fără viață, ca =i o m[nu= fără m[na în ea, care nu mai poate face nimic. Sufletul =i duhul îns[se întorc la Dumnezeu, care le-a dat, pentru a da socoteală. <...adu-ți aminte de Făc[torul T[u... până nu se întoarce \râna în pământ, cum a fost =i până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat> (Eclesiastul 12:1, 7). <Căci Dumnezeu va aduce orice

fapt[la judecat[, =i judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie r[u> (Eclesiastul 12:14).

Prima înviere este urmat[de o judecat[a r[spl[tiilor, pe c`nd a dou[înviere reiese, din Cuv`ntul Domnului, c[urmeaz[s[aib[loc o mie de ani mai t`rziu =i este o judecat[final[. Fiecare persoan[, indiferent în ce epoc[a tr[it, va fi acolo. Toate faptele rele =i motivele pentru care nu v-a[i]mp[cat cu Dumnezeu vor fi date pe fa[, în fa[a acestui Tribunal neprimitor de mit[. C[r]ile vor con[ine înregistrate vie[ile ascunse sau cunoscute ale oamenilor. Cei m`ntui[i se vor desp[r]i pentru totdeauna de cei nem`ntui[i, ale c[ror nume nu vor fi g[site scrise în Cartea Vie[ii. Domnul Isus a vorbit despre Iazul de foc sau moartea a doua ca fiind un loc real, unde este chinul =i pierzarea ve=nic[. Iazul de foc este un loc preg[tit pentru diavolul =i îngerii lui. Tot acolo vor fi cei care l-au ascultat =i i-au slujit diavolului =i a c[ror nume nu au fost g[site scrise în Cartea Vie[ii. Scriptura afirm[c[]n acest loc focul nu se stinge =i acolo este pl`nsul =i scrâ=nirea din[ilor.

Domnul Isus a murit pentru cei p[c]to=i, ca omul s[nu ajung[acolo. Atunci c`nd c[l]torim cu avionul nu am vrea s[auzim c[pilotul va face o aterizare aproximativ[, într-un ora=. Vrem s[=tim exact la care aeroport va ateriza, c[va atinge p[m`ntul exact la începutul pistei, dup[cum =tim c[este indicat, =i nu pe orice munte sau strad[. Nu vrem aproxima[ii =i nu vrem s[fie l[sat nimic la voia înt`mpl[rii. Cu c`t mai mult trebuie s[fim siguri, exact, de care înviere vom avea parte, pentru c[este posibil s[fii preg[tit =i s[ai parte de învierea celor drep[i la o r[splat[ve=nic[, prin Harul lui Dumnezeu. Oamenii au cercetat =i au spus c[cel mai pl[cut sim[este acela al u=ur[rii. U=urarea poate fi o u=urare de o datorie, de a c[ra o povar[sau po[i sim[i o u=urare c`nd doctorul spune c[nu ai o boal[incurabil[, ci doar o r[ceal[. Nu este povar[mai grea ca =i p[catul. Nu exist[un mai mare sim[de u=urare ca =i atunci c`nd î[i sim[i p[catul iertat, prin jertfa Domnului Isus, iar sufletul este inundat de bucuria m`ntuirii. Sufletul este setos dup[o con=tiin[curat[. Lumea, la fel ca apa

oceanului, nu st`mp[r] setea sufletului. Numai Domnul Isus d[aceast[u=urare de p[cat =i st`mp[r] setea sufletului. Atunci, cel mai important din via\[, dintre toate, din orice, oric`nd =i oriunde, este Domnul Isus Hristos.

La a doua înviere va avea loc judecata final[. <+i, dup[cum oamenilor le este r`nduit s[moar[o singur[dat[, iar dup[aceea vine judecata> (Evrei 9:27). Cei care nu au auzit despre mântuirea prin Domnul Isus vor fi judeca\i dup[cugetul lor, pentru c[în om con=tiin\`a este glasul lui Dumnezeu. <...despre lucrarea aceasta m[rturise=te cugetul lor =i gândurile lor, care se învinov[\esc sau se desvinov[\esc între ele> (Romani 2:15).

Israelul, care a cunoscut Legea, va fi judecat potrivit cu Legea lui Dumnezeu, dat[prin Moise (Romani 2:12). C`nd va avea loc a doua înviere =i judecata final[cei care au folosit numele de cre=tini, dar care au crezut c[sunt m`ntui\i prin faptele lor, vor fi judeca\i dup[dreptatea lui Dumnezeu. Atunci, mul\i vor vedea c[albul lor este negru în fa\`a sfin\`eniei lui Dumnezeu =i le va p[rea r[u c[nu au acceptat haina neprih[nirii lui Hristos, prin care suntem primi\i înaintea Tat[lui. De asemenea vor fi judeca\i cei ce s-au numit cre=tini, dar au mers pe calea cea larg[, tr[ind în p[cat, =i astfel au încercat s[slujeasc[la doi st[pâni. Aceast[categorie de oameni, care s-au numit cre=tini, sunt aceia care nu au fost r[pi\i =i nici învia\i la prima înviere. Diavolul a fost judecat, iar pentru pedepsirea lui a fost creat Iadul. <...fiindc[st[p`nitorul lumii acesteia este judecat> (Ioan 16:11). Acum diavolul î=i dirijeaz[activitatea din v[zduh, dar dup[Prima înviere =i R[pirea Bisericii el va coborî pe p[m`nt (Efeseni 6:12). Apoi, la vremea hot[rât[, va fi legat =i aruncat în iazul cu foc, împreun[cu îngerii c[zu\i, care au fost în slujba lui.

La a doua înviere va avea loc judecata de la tronul Alb, care va fi bine documentat[cu c[r\ile în care sunt scrise faptele oamenilor. Va mai fi documentat[=i cu martori. În mod minu\ios, va ie=i la iveal[nu numai faptele, dar =i inten\iile, vorbele =i gândurile. Judecata aceasta va fi atât de corect[, încât to\i cei vino-

va\i vor fi convin=i c[judecata este drept[, dar va fi prea t`rziu s[mai schimbe ceva (Iuda 15). În acele clipe, pl`nsul =i poc[in\va nu vor ajuta la nimic. To\i cei socoti\i vinova\i de însu=i cuvintele =i faptele lor vor fi arunca\i în iazul cu foc. Dup[această[judecat[final[, care va avea loc la a doua înviere, Dumnezeu va restaura lucrurile pentru cei mântui\i, cu un p[m`nt nou =i un Cer nou.

M`ntuiii Domnului, dup[domnia de o mie de ani cu Domnul Isus, vor avea ca =i reziden\ cetatea Noului Ierusalim. Apostolul Ioan descrie frumuse\ea acestei cet[\i în cartea Apocalipsei (Apocalipsa 21:1-27). Citirea acestui capitol umple inima credinciosului de dor de cas[=i de recuno=tin\ fa\ de Dumnezeu, care a f[cut lucrul acesta posibil. <C[ci iat[, Eu fac ceruri noi =i un p[mânt nou; a=a c[nimeni nu=i va mai aduce aminte de lucrurile trecute, =i nim[nui nu-i vor mai veni în minte. Ci v[ve\i bucura =i v[ve\i veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face> (Isaia 65:17-18). Ast[zi, înc[, cei p[c[to=i sunt chema\i la această[veselie =i bucurie care va \ine ve=nic. Domnul Isus nu a refuzat =i înc[nu refuz[pe nimeni care vine la El ca p[c[tos =i vrea m`ntuirea. <Doresc Eu moartea p[c[tosului? zice Domnul, Dumnezeu. Nu doresc Eu mai degrab[ca el s[se întoarc[de la c[ile lui =i s[tr[iasc[?> (Ezechiel 18:23). Dac[cumva faci parte dintre aceia care nu L-au primit pe Domnul Isus ca Domn =i M`ntuitor ai nevoie s[o faci chiar acum, pentru a avea parte de Prima Înviere sau de R[pire, dac[vei fi g[sit în via\ în ziua aceea. Ast[zi, înc[, mai po\i s[faci leg[m`nt cu El prin botezul în ap[=i înc[mai po\i primi, dac[ceri, puterea Duhului Sf`nt, care va schimba trupul st[rrii noastre smerite într-un trup de Slav[=i Nemurire la venirea Lui.

F[tot ce po\i =i tr[ie=te]n a=a fel]nc`t s[ai parte de prima =i nu de a doua înviere. <Ferice de cei ce î=i spal[hainele, ca s[aib[drept la pomul vie\ii, =i s[între pe por\i în cetate!> (Apocalipsa 22:14). <Ferice de cine cite=te, =i de cei ce ascult[cuvintele acestei prorocii, =i p[zesc lucrurile scrise în ea! C[ci vremea este aproape!> (Apocalipsa 1:3).
Amin

2

ÎNGERUL A-ȚI-A SCHIMBAT LOCUL

<Stâlpul de nor care mergea înaintea lor, =i-a schimbat locul, =i a stat înapoia lor.> Exod 14:19

Când Israelul a p[er]sit Egiptul, unde au fost robi, Dumnezeu i-a însoțit =i +i-a f[ă]cut v[iz]ibil prezența printr-un nor, care pe o parte era întunecos, iar cu cealaltă parte lumina. Pentru a-i încuraja, Dumnezeu îi însoțea într-un stâlp de foc care le lumina drumul, iar norul îi proteja de razele puternice ale soarelui ca =i o umbrelă uriașă. Un convoi de =ase sute de mii de bărbați plus femei =i copii mergeau din robie în libertate, încurajați de prezența lui Dumnezeu. Dumnezeu este întotdeauna cu aceia care sunt cu El. Dumnezeu îi conducea =i îi p[re]zețea de cea ce ei nu se puteau p[re]vedea. Cel ce se încrede în El are promisiunea că Domnul nu-l uită =i nu-l p[re]sețe.

Poporul din capul coloanei a observat că ceea ce ei numeau prezența Domnului, adică stâlpul de foc care era înaintea lor, a dispărut în chip misterios. Prezența vizibilă, glorioasă a îngerului a dispărut din fața uriașului convoi, iar cei din fața au început să se îngrijoreze =i chiar să se întrebe: <Oare ne-a p[er]sit Dumnezeu?>

Câteodată viața creștinului, care merge prin pustiu, ajunge la un punct unde i se pare că este singur. Atunci începe să se îndoiască de biruință =i de progres, să se gândească la faptul că poate Domnul l-a p[er]sit. Sufletul începe să spună ca =i Cântarea Cântărilor: <Am căutat pe iubitul inimii mele, l-am căutat, dar nu l-am găsit> (Cântarea Cântărilor 3:1). Israeliților din fruntea coloanei li se părea că stâlpul de foc a dispărut din fața ochilor lor, chiar atunci când aveau nevoie mai mare. Au

Început să spun: <Unde este Dumnezeu?> Faraon cu oțtirea lui mergea după ei și se simțeau în nesiguranță. Nu întotdeauna când apăsa mână Domnului este o pedeapsă. Câteodată se ascunde acolo ceva, care este bun pentru sufletul nostru. Soldatul care îl iubește țara nu se simte pedepsit când este în mijlocul luptei. Capitul coloanei din fața nu mai vedeau stâlpul de foc, pentru că acesta își schimbase locul, și nu pentru că Domnul i-ar fi părșit. Și-a schimbat locul pentru a păzi pe Israel la celălalt capăt al coloanei, pentru că pericolul era acolo. Schimbarea și mutarea aceasta era în avantajul lor. Domnul era tot acolo, chiar dacă cei din fața nu-L mai vedeau.

De multe ori, ca și copiii ai Domnului, trecem prin încercări și ni se pare că nu-L mai vedem pe Domnul, dar El este chiar în spatele nostru și veghează asupra noastră mai intens ca oricând. Inamicul lor se mișca mult mai rapid în carele lor de război, dar nu se puteau apropia de tabăra Israeliților din cauza stâlpului de foc, care s-a mutat din fața coloanei în spatele ei și despărțea cele două tabere. Ca și credincioșii, trebuie doar să privim în urma noastră, urma pășilor noștri din vale și vom vedea cum Dumnezeu ne-a izbăvit de atâtea ori, chiar și atunci când noi nu l-am văzut sau chiar atunci când am crezut că suntem singuri și părășiți. Privind în urmă ai să vezi mila și bunătatea Lui. Dacă privești în urmă ai să spui: <Doamne, ai fost așa de bun cu mine!> Căile Domnului au fost și sunt bunătate și credincioșie. Schimbarea poziției Lui nu este decât spre avantajul nostru. Stâlpul de foc a mai dispărut din fața lor, pentru că intrarea lor în Marea Roșie să fie un act al credinței. Cu cât vezi stâlpul de foc mai bine cu atâtea ai nevoie de mai puțină credință. Credința strălucește cel mai tare în întunericul încercărilor. Aceste încercări pot fi lipsuri materiale, boală, nedreptăți pe care trebuie să le suferi sau altfel de încercări.

Cel ce fuge de încercări nu este un soldat al lui Isus. El ne-a înscris la oaste, iar noi avem ocazia să ne dovedim credincioșia și dragostea noastră față de El nu în vreme bună, ci în vremea grea

a încerc[rilor. Credin\va noastr[nu va cre=te dec`t trec`nd prin încerc[ri =i înv[\`nd s[-L credem pe Cuvânt, chiar =i atunci c`nd nu-I vedem prezen\va prin binecuv`nt[ri sau rug[ciuni imediat ascultate. În asemenea clipe, din via\[, nu este timp pentru a te compromite, ci este timpul de a confrunta întunericul cu lumina pe care Dumnezeu a pus-o în tine. Întunericul trebuie confruntat acas[, la locul de munc[=i oriunde în lume, pentru c[Cel ce este în noi este mai tare decât cel ce este în lume. Domnul Isus îi spune lui Petru c[}=i va zidi Biserica =i Por\ile Locuin\ei Mor\i nu o vor birui. Biruin\va nu vine în urma compromisului cu du=manul, ci în urma confrunt[rii =i împotrivirii fa\ de ce este r[u, folosind adev[rul lui Dumnezeu. Adev[ratului cre=tin nu-i este fric[, ca în pace =i cu blânde\e, s[confrunte întunericul =i s[numeasc[r[ul r[u. Dragostea care este în el nu-l las[s[stea nep[s[tor fa\ de cel ce se îndreapt[spre iad. Este gre=it ca din polite\e s[la=i pe cineva s[mearg[în Iad. Aceast[dragoste a credinciosului când se îndreapt[spre Dumnezeu se nume=te adorare. Când se îndreapt[spre fra\i se nume=te dragoste fr[\easc[, dar atunci când se îndreapt[, în jos, c[tre cel ce nu o merit[se nume=te har. O astfel de dragoste ne-a ar[tat nou[Dumnezeu. Dragostea Lui s-a îndreptat în jos c[tre noi, care eram f[r[de merite. Numai oamenii n[scu\i din nou, care au primit o inim[nou[, sunt capabili de o astfel de dragoste, care se îndreapt[în jos. Numai cei cârmui\i de Duhul Domnului pot urma pilda lui Dumnezeu, ca ni=te copii prea iubi\i, în a iubi pe cel ce nu merit[a fi iubit. Când facem aceasta, chiar dac[nu vedem prezen\va Domnului, El este acolo =i se bucur[de noi. Coloana Israeli\ilor nu avea de ales la stânga, la dreapta sau înapoi. Era o singur[cale spre libertate, înainte.

Dumnezeu c`teodat[alege s[-+i retrag[prezen\va v[zut[de noi, pentru c[a=a ne cre=te pentru un sfâr=it nobil, cum a fost sfâr=itul vie\ii lui Iov. Iov nu ar fi ajuns ceea ce a ajuns f[r[s[fii trecut prin încerc[riile prin care a trecut. A ajuns un diamant t[iat cu precizie =i =lefuit în tezaurul lui Dumnezeu. Când încercarea era la punctul maxim, =i Iov era plin de bube =i se sc[rpina cu un ciob era mai

frumos înaintea lui Dumnezeu decât Solomon în toată slava lui. Solomon a scris multe cântări, dar nici una nu sună mai frumos ca =i cuvintele lui Iov. <Domnul a dat, Domnul a luat, Numele Domnului fie binecuvântat.> Iov, prin acțiunea =i vorbele lui, a spus Domnului că =i dacă nu }l vede =i chiar dacă dă în el, el tot crede =i nădăjduie-te în El. Acelea =i oportunități de a străluci pentru Dumnezeu ni se prezintă =i nouă când trecem prin încercări.

Stâlpii de foc, care reprezintă prezența Domnului, mai dispăre din privirea ochilor noștri, pentru că Domnul vrea să fie crezut de copiii Săi pe cuvântul Lui de conducător =i de alegător al traseului pribegiei noastre pe pământ. Prezența Lui, cu care suntem obișnuiți, sunt rugăciuni ascultate, simțirea prezenței Lui în rugăciune, binecuvântări pământene, reușite în lucrul Evangheliei sau reușite în viața de toate zilele. Chiar dacă pe moment, câteodată, El dispăre din fața ochilor noștri, El va apărea din nou, după ce ne vom dovedi credința. Atunci, El va fi răsplăta noastră cea mare. Dacă Dumnezeu a purtat de grijă unui popor întreg, care a călătorit pe un traseu așa de vitreg cum a fost pustiul, poți să fii sigur că va purta de grijă =i nevoilor tale, chiar dacă pe moment nu-L vezi.

Un grup de oameni au făcut cercetări pentru a afla mai exact care au fost nevoile materiale ale acestui popor, a cărui număr împreună cu copiii se ridică până la două, trei milioane de suflete, ce au ieșit din Egipt =i s-au îndreptat spre Canaan în cei patruzeci de ani de călătorie. Au avut nevoie de tone de mănăncare pe zi, pentru care ar fi fost nevoie de două trenuri de marfă pe zi. Pentru că erau în pustie aveau nevoie de lemne ca să poată face foc =i găti mănăncarea. A fost calculat că ar fi avut nevoie de patru mii de tone de lemne pe zi. Au avut nevoie de apă de băut =i pentru spălat vase. S-a calculat că au avut nevoie de unsprezece milioane de galoane de apă pe zi. Când au trecut Marea Roșie, dacă coloana ar fi fost formată din două persoane, ar fi fost lungă de opt sute de mile =i ar fi trebuit treizeci =i cinci de zile ca să poată traversa Marea. Pentru a putea trece Marea într-o singură noapte a trebuit să treacă printr-un loc unde Marea era lată numai de trei mile =i

coloana având nu cete două persoane, ci cete cincisute de persoane într-un rând. Crede cineva că Moise a știut să plănuiască aceste lucruri cu timp înainte? Nu, ci Dumnezeu a purtat de grijă. Acest Dumnezeu Minunat îți va purta de grijă și în, cettimp umbli cu El și rămâi în ascultare de El cu orice pre. Stâlpu prezenței Domnului mai dispare când credinciosul se îndepărtează de Dumnezeu. Este un risc. Nu merită să încerci să vezi unde este limita harului lui Dumnezeu. Din cei care au căutat această limită și au încercat-o unii s-au întors, dar cei mai mulți s-au pierdut. Prezența Lui poate să dispară atunci când omul încearcă să mulțumească doi stâpâni sau asemenea fiului risipitor părăsindu-l casa Tatălui și ajunge să fîlmânzească pe meleaguri străine. Dumnezeu-Tatăl vrea mult întoarcerea sufletului pierdut din lume.

Lângă Buenos Aires, în Argentina, locuia o tânără pereche săracă, dar fericită, împreună cu o fetiță de curând născută. Într-un accident tatăl fetei și-a pierdut viața, iar tânără femeia s-a hotărât să nu se mai căsătorească, ci să lucreze și să crească singură fetița. Fata a crescut mare și frumoasă și a dorit mai mult de la viață decât ce i-ar fi putut oferi tinereții ce locuiau în acea regiune. Când fata a ajuns la vârsta de 16 ani, văzând că mama ei nu acceptă ideile ei de a pleca în oraș și găsească bogăție și faimă, într-o noapte a dispărut de acasă. Mama văzând că nu și mai găsește fiica și-a dat seama că a fugit la oraș. Mama fetei și-a luat toate rezervele de bani și, înainte de a urca în autobuzul care o ducea în oraș, a folosit o parte din bani pentru a multiplica o mulțime de poze ale fetei. Apoi a plecat din sat cu autobuzul în oraș și a început să colinde toate hotelurile și barurile cu poza fetei ei în mână, în nădejdea că își va regăsi fata. Mama și-a cunoscut atunci când mândria fetei ei va întâlni foamea, aceasta o va determina să facă lucruri neîngăduite. În fiecare local ea pune poza fetei pe panoul de anunțuri, iar pe spatele fiecărei poze era scris același lucru: <Orice ai face, te iubesc și te iert. Vino acasă!> Când și-a terminat toți banii, mama fetei a trebuit să se întoarcă la cocioaba ei sărăcioasă. Tânără ei fată era într-un hotel și

ajunsesse într-o stare de pl`ns. Atunci a g[sit poza mamei ei prins[cu o piunez[la panoul de anun\uri. Au podidit-o lacrimile =i s-a întors acas[la mama ei. Dumnezeu }=i a=teapt[fiii risipitori =i le spune c[tot îi mai iube=te, cu o dragoste mai mare ca aceea ar[tat[de aceast[mam[.

Dac[prezen\a Domnului =i a sim\ului de cuget curat a disp[rut, întoarce-te la Dumnezeu care nu obose=te iertând. <...c[uta\i pe Domnul, ca s[vin[=i s[v[ploaie mântuire> (Osea 10:12). El nu-l las[pe copilul S[u s[p[c[tuiasc[cu succes. Dispare pacea =i apare sim\ul vinov\iei, care r[mâne acolo pân[]n momentul c[in\ei cu lacrimi. <Ferice de omul pe care-l ceart[Dumnezeu! El face rana, =i tot El o leag[; El r[ne=te, =i mâna Lui t[m[duie=te> (Iov 5:17). De cele mai multe ori, îns[, când credinciosul tr[ie=te curat, iar din fa\ a ochilor lui dispare stâlpul de focal prezen\ei lui Dumnezeu este pentru a fi încercat =i pentru a dobânda experien\ în umblarea prin credin\ cu Dumnezeu. David a trecut prin astfel de momente de încercare. I s-a p[rut c[a fost l[sat singur când era în pe=ter[, iar Saul, care-l c[uta pentru a-i lua via\ a, era la gura pe=terii. Iov a fost încercat la fel când a fost bolnav, iar prietenii îl acuzau c[ar fi f[cut ceva fiindc[Dumnezeu a îng[duit o a=a pierdere =i boal[peste el. Sunt multe lucruri care nu se v[d =i nu pot fi num[rate, dar care conteaz[mult în fa\ lui Dumnezeu. Credin\ a =i perseveritatea cu care r[mâi credincios leg[mântului pe care l-ai f[cut cu El, fie c[vezi stâlpul de foc sau fie c[nu vezi stâlpul de foc, este ceea ce va hot[rî r[spl[tirea ta. La sfâr=it toate încerc[rile prin care ai trecut biruitor vor fi valorificate la scara de valori a Cerului într-o cunun[de biruitor, care nu se poate ve=teji. Atunci, ca niciodat[, ai s[vezi nu numai stâlpul de foc, ci chiar chipul frumos al Domnului Isus =i ai s[te bucuri c[ai r[mas un suflet credincios, chiar =i atunci când nu ai mai v[zut stâlpul de foc.

Amin

3

ILIE

<Pleac[de aici, îndreapt[-te spre r[s[rit, =i ascunde-te...> 1 Regi 17:3

Istoria lui Ilie începe foarte abrupt în paginile Scripturii. Prorocul Ilie locuia în înutul Galaadului =i avem asigurarea apostolului Iacov c[era un om supus acelora=i sl[biciuni ca =i noi, dar a fost ales ca un vas de cinste de c[tre Dumnezeu pentru a aduce trezire în Israel, într-o vreme de secet[=i criz[spiritual[. <Ilie era un om supus acelora=i sl[biciuni ca =i noi; =i s-a rugat cu st[ruin\[s[nu ploaie, =i n-a plouat deloc în \ar[trei ani =i =ase luni> (Iacov 5:17). Avea temperament de om, pasiuni de om, dar a stat la dispozi\ia lui Dumnezeu, spre a fi folosit în a aduce tratament unui Israel bolnav. Ilie înseamn[<Dumnezeul meu, Iehova>. Un nume care, prin rug[ciunile pe care le-a f[cut, s-a dovedit c[i se potrive=te. Israelul s-a datat la idolatrie, =i nuiua Domnului a fost pus[în mi=care ca s[-l trezeasc[=i s[cunoasc[pe singurul Dumnezeu adev[rat, care merit[închinarea. Ilie a f[cut o rug[-ciune cu care a închis cerul ca s[nu mai ploaie. Lipsa de ap[a afectat fiecare vietate de la om la animal =i toate culturile de gr`ne. Dumnezeu prin aceasta a atras aten\ia fiec[rui om de la împ[rat la cer=etor. Ilie era în pericol =i din partea oamenilor, dar =i din pricina lipsei de hran[. Dumnezeu îi poart[de grij[=i îi spune unde s[mearg[=i cum va fi hr[nit în timpul secetei de trei ani =i jum[tate pe care o vestise. A stat l`ng[r`ul Cherit, unde Dumnezeu poruncise corbilor s[-i aduc[p`ine =i carne de dou[ori pe zi.

Dumnezeu a purtat =i poart[de grij[copiilor s[i. <...c[ci de nimic nu duc lips[cei ce se tem de El!> (Psalmul 34:9). Puterile

=i resursele lui Dumnezeu sunt nelimitate. G[sim în Scriptur[c[această[metod[, folosit[de Dumnezeu de a spune cuiva s[se retrag[sau chiar s[se ascund[, are ca scop preg[tirea pentru o lucrare. Moise a petrecut timp în pustie. David, Ioan Botez[torul =i chiar Domnul Isus a petrecut timp în pustie, un timp de preg[tire pentru lucrare. Apostolul Pavel a petrecut c`iva ani retras în Arabia, înainte de a=i începe lucrarea de Apostol al Neamurilor. +i noi trebuie s[petrecem timp retra=i în rug[ciune, înainte de a]nfp[ptui orice lucrare. <Ci tu, c`nd te rogi intr[în od[i]a ta, =i roag[-te Tat[lui t[u, care vede în ascuns> (Matei 6:6). Această[conversa[ie cu Cerul sau cum mai este numit[de proroc <urcare în turnul de veghe> hot[re=te =i aduce biruin[a în lucrarea ce o avem de f[cut. Numai a=a po[i s[ai foc în cuvinte =i în fapte. Această[ascundere, retragere, are drept scop s[vedem mai înt`i fa[a Domnului, =i apoi s[mergem s[vedem fe[ele oamenilor. Ilie s-a rugat, dar s-a rugat cu st[ruin[. Chiar dac[cuvintele ar lipsi, rug[ciunea se poate urca spre Dumnezeu. A te ruga înseamn[mai înt`i a vorbi cu inima =i apoi cu cuvintele. Numai a=a vei putea r[m`ne în picioare. <Ruga[i-v[ca s[ave[i putere... =i s[sta[i în picioare> (Luca 21:36). Dup[această[retragere, în rug[ciune, via[a lui Ilie a devenit o via[care inspir[devotament =i dedicare pentru Dumnezeul Cel adev[rat. Credinciosul care cheltuie un astfel de timp retras cu Dumnezeu în rug[ciune converseaz[cu Cerul =i ob[ine rezultate pe o cale neobi=nuit[oamenilor de r`nd.

Ilie nu avea amvon, dar avea o cheie cu care încuia =i descuia cerul. Era cheia rug[ciunii. Era un om al lui Dumnezeu. <Dac[sunt un om al lui Dumnezeu, s[se pogoare foc din cer...=i s-a cobor`t foc din cer...> (2 Împ[ra[i 1:10). Omul lui Dumnezeu are curaj s[vorbeasc[împ[ratului Ahab, are curaj s[porunceasc[omor`rea preo[ilor idolatri, dar are =i ging[=ia de a sim[i necazul v[duvei din Sarepta atunci c`nd fiul ei moare. Prin purtarea lui, oamenii cunoa=teau c[Ilie este un om al lui Dumnezeu. <Cunosc acum c[e-ti un om al lui Dumnezeu, =i cuv`ntul Domnului în gura ta este adev[r> (1 Împ[ra[i 17:24). Aceasta este statura la care

suntem chemați ca =i copii ai Domnului. }nseamn[ceva s[se spun[despre tine c[e=ti grozav în art[, =tiin\e, limbi str[ine, filozofie, diplomat sau chiar teolog, dar mai presus de toate este statura unde Cuv`ntul Domnului în gura ta este adev[r. Aceast[stare ne apropie s[sem[n[m cu Acela care este C[petenia Des[v`r=irii noastre, adic[Domnul Isus Hristos, M`ntuitorul nostru. Ilie a ascultat de Dumnezeu. S-a dus la Cherit =i a stat un an în pustie, p`n[ce r`ul a secat. Apoi Domnul îl trimite la Sarepta, unde st[în a=teptare pentru urm[toarea instruc[iune din partea lui Dumnezeu.

Este foarte important s[ascuți =i s[nu o iei înaintea Domnului. Ilie =tia c[toate aceste minuni ar înceta dac[ar fi singur =i ar ac[iona]n afara poruncilor lui Dumnezeu. +tia c[numai Dumnezeu d[ploaie. <Este oare printre idolii neamurilor vreunul care s[aduc[ploaie? Sau poate cerul s[dea ploaie? Nu dai tu ploaie, Doamne, Dumnezeule?> (Ieremia 14:22). Dumnezeu d[=i ast[zi ploaia cea t`rzie, ploaia m`ntuirii =i rev[rsarea Duhul Sf`nt, care ne face martori prin cuvinte =i fapte. Ilie =tia c[numai Dumnezeu r[spunde prin foc =i numai El învie mor[ii, iar el era doar o unealt[în m`na St[p`nului.

Dac[ascult[m =i ne ascundem, adic[ne retragem la rug[ciune, vine vremea c`nd Dumnezeu spune a=a cum i-a spus lui Ilie. <Du-te, =i înf[\i=eaz[-te...> (1 Împ[ra\i 18:1). Ilie, la porunca Domnului, porne=te spre Samaria, iar în urma celor trei ani =i jum[tate de secat[g[se=te în drumul lui schelete de animale pres[rate din lips[de p[=uni, p[m`nt uscat =i nearabil =i oameni dezorienta\i din cauza înv[\[turii idolatre, care p[trunse în Israel. Purta îns[în piept o promisiune. Promisiunea lui Dumnezeu prin care a spus c[va da ploaie. +i noi umbl[m prin pustia acestei lumi printre oameni care umbl[=i vorbesc, dar sunt mor[ii duhovnice=te. <Voi era\i mor[i în gre=elile =i p[catele voastre> (Efeseni 2:1). Avem cu noi promisiunea lui Dumnezeu c[Domnul nu dore=te moartea p[c[tosului =i c[pe acela care vine la El, nu-l va scoate afar[. Avem cu noi mesajul c[cel ce crede în Domnul Isus din inima lui vor curge r`uri de ap[vie, oric`t de mare ar fi sece-

ta împrejur. Avem cu noi mesajul, c[tre cei din jur, c[fiecare om trebuie s[se decid[cui vrea s[slujeasc[, lui Dumnezeu sau lui Mamona, dumnezeul bun[st[rii.

Mul\i dintre cei ce-l ascultau pe Ilie nu =tiau ce s[cread[. Aceast[stare a persistat p`n[c`nd au v[zut c[adev[ratul Dumnezeu a r[spuns prin foc =i a mistuit jertfa adus[de Ilie, cu toate c[era îmbibat[cu ap[. Oamenii c[rora li se veste=te Evanghelia caut[s[vad[acest foc în cuvintele, dar =i în faptele credinciosului. Rug[ciunea s-a ridicat c[tre Cer, iar din Cer s-a cobor`t foc. Dumnezeu r[spunde =i azi cu foc. Nu cu un foc ce mistuie lucruri, ci cu un foc care mistuie tot ce este p[cat =i produce un zid de desp[r`ire între om =i Dumnezeu. Acest foc nu te las[s[fii neroditor, ci te face martor al lui Isus Hristos. Ca s[vin[acest foc sf`nt trebuie dres altarul. Ilie a dres altarul, iar apoi a adus jertfa. Altarul era locul unde poporul venea la închinare =i unde se a=eza animalul pentru jertf[. Animalele jertfite de-a lungul anilor preînchipuiau pe Mielul lui Dumnezeu, care avea s[fie jertfit odat[pentru totdeauna. Altarul era locul unde se aducea jertfe =i se m[rturisea p[catul. C`nd venim la acest altar trebuie s[aducem trupurile noastre ca o jertf[vie, sf`nt[, pl[cut[lui Dumnezeu (Romani 12:1). Aducerea trupului nostru ca o jertf[vie, adic[o via\ sf`nt[va fi factorul care va determina cobor`rea focului din cer. Fiecare piatr[a altarului trebuie verificat[. Piatra citirii Scripturii, a postului =i a rug[ciunii, piatra d[rniceiei =i a faptelor bune, preg[tite de Dumnezeu pentru noi, ca s[umbl[m în ele. Piatra c`nt[rii de laud[, piatra m[rturisirii lui Hristos, încrederea în El =i nu în oameni sau lucruri materiale, c[utarea sfin\eniei, încep`nd din interior spre exterior. C`nd nu vom neglija altarul =i-l vom drege vom putea aduce jertfe, care vor fi primite. Vom în[l]a rug[ciuni, care se vor întoarce înapoi cu r[spuns. <Mare putere are rug[ciunea fierbinte a celui neprih[nit> (Iacov 5:16). <Ruga\i-v[prin Duhul Sf`nt> (Iuda 1:20).

Rug[ciunea lui Ilie a fost ascultat[, c`nd a cerut ploaie, pentru c[era un om neprih[nit. El a insistat fierbinte =i cu credin\,

Închizând ochii la condițiile din jur, crezând că Dumnezeu poate totul. Aceleași condiții stau în picioare și astăzi. Cerul este la îndemână aceluia care folosește astfel de rugăciuni și se roagă bine. A te ruga bine înseamnă a te ruga ca voia lui Dumnezeu să fie făcut. <Toate lucrurile sunt cu puțin celui ce crede> (Marcu 9:23). Iiie a avut credință când s-a rugat pentru ploaie și cred că o și auzea, înainte ca ea să înceapă. A refuzat să se dea bătut, chiar dacă era singur.

Apostolul Pavel s-a dus în Filipi să vestească Cuvântul și să deschidă Biserica de acolo. Nu a fost primit cu alai și respect. A ajuns chiar în închisoare, bătut, dar nu a cedat. Primul membru al bisericii din Filipi a fost temnicerul împreună cu familia lui. Condițiile vitrege pentru lucrurile bune pe care i le cerem nu-L opresc pe Dumnezeu de a lucra și de a răspunde la rugăciune. Prezența furtunii nu înseamnă lipsa prezenței lui Dumnezeu. Când ai experiența de a cere și a primi de la Dumnezeu, inima se umple de bucurie și de recunoștință către Dumnezeu, de la care ne vine orice dar bun și desvârșit. Dacă nu plouă când te rogi, cercetează-ți inima și verifică altarul. <Nu, mână Domnului nu este prea scurtă ca să mîntuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; părțile voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să vă asculte!> (Isaia 59:1-2). Aceste nelegiuiri pot lua multe forme, dar una câte una trebuie vănată și scoasă afară, și atunci Dumnezeu va răspunde. Dacă nu plouă când ceri ploaie, verifică dacă nu cumva mândria este în control, dacă nu sunt idoli în inimă (Ezechiel 14:3), dacă nu cumva ești un zgârcit și nu ai milă față de sărac (Proverbe 21:13), dacă trăiești în pace cu cei din casa ta (1 Petru 3:7), dacă ierți pe cei ce ți-au greșit (Marcu 11:25), dacă nu cumva oprești partea Domnului (Maleahi 3:8-11). Se merită să depunem orice efort pentru a avem rugăciunile ascultate, pentru că rugăciunea ascultată este un semn că suntem dintre aceia care umblă pe calea Domnului, după voia Lui. Nu este loc mai fericit și de mai mare siguranță ca și atunci când suntem

în voia Domnului, chiar dac[am fi în mijlocul furtunii. C`nd focul Duhului Sf`nt se va coborî =i bucuria m`ntuirii va inunda fiin\ta ta vei avea de spus un singur lucru: <S-a meritat!> Atunci Dumnezeu î\i d[s[duci poveri pentru El. C`nd î\i d[poveri î\i d[=i umeri s[le po\i duce =i s[fii astfel împreun[lucr[tor cu Hristos, îndemn`nd oamenii s[se împace cu Dumnezeu c`t timp înc[se mai poate. Via\ta cu Hristos nu este scutit[de suferin\ =i necazuri, =i chiar dac[trecem prin aceste]ncerc[ri, El vegheaz[asupra noastr[=i ne d[un sf`r=it binecuv`ntat. Dumnezeu este prea bun ca s[g[se=ti la El cinism, este prea în\elept ca s[gre=easc[=i este prea puternic ca s[-I scape lucrurile din m`n[, ci \ine toate lucrurile sub deplina Lui autoritate. Planurile Lui ne]ndreapt[spre des[vâr=ire, iar problemele =i cererile noastre nu-L surprind.

Ilie a dat dovad[de curaj. Curajo=ii, spunea cineva c[, nu tr[iesc pentru totdeauna, dar timizii nu tr[iesc deloc. Aici, pe p[m`nt, avem chemarea de a sluji =i nu de a domni. Va veni =i timpul c`nd vom domni cu Hristos, pentru c[unde va fi El vor fi =i cei ce I-au slujit. Pentru c[noi cunoa=tem trecutul =i viitorul putem suporta prezentul oric`t de greu ar fi. Trecutul p[c[tos a fost sp[lat cu s`ngele scump al Domnului Isus, iar în viitor avem cununa vie\ii care nu se va ve=teji. De aceea, în prezent, trebuie s[ne punem în slujba lui Dumnezeu asemenea lui Ilie =i astfel s[fim indicatoare care ar[t[m calea spre Dumnezeu =i spre via\ta ve=nic[. Trebuie s[înv[\m credincio=ia de la Dumnezeu =i s[lucr[m c`t se mai poate. Ilie a dovedit de multe ori c[nu durata rug[ciunii în public este cel mai important lucru, ci puterea ob\inut[prin rug[ciuni în od[i\, singur cu Dumnezeu, este factorul care aduce biruin\. Noi nu privim spre muntele Carmel pentru a vedea dac[apare un nor aduc[tor de ap[, ci spre Golgota, unde Domnul Isus a murit pentru noi, cei p[c[to=i. Golgota este goal[=i morm`ntul Domnului este gol, dar Isus Hristos este viu în vecii vecilor. Dac[dregem altarul sufletului nostru, El este gata s[ne asculte rug[ciunea.

Amin

4

LIMBA

<V[spun c[, în ziua judec[\\ii, oamenii vor da socoteal[de orice cuv`nt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. C[ci din cuvintele tale vei fi scos f[r[vin[, =i din cuvintele tale vei fi os`ndit.> Matei 12:36-37

C`nd vorbim despre adev[rul biblic cre=tin, scrierea inspi-rat[a apostolului Iacov ocup[un loc important. Apostolul Pavel accentueaz[legea harului, care elibereaz[prin credin\\. Apostolul Ioan se ocup[în mod deosebit de cea mai înalt[virtute a credinciosului, care este dragostea. Apostolul Iacov,]ns[, se ocup[de legile morale s[n]toase, care nu trebuie s[lipseasc[din via\\a credinciosului. Dac[Pavel accentueaz[credin\\a, Iacov ne înva\\[c[tot la fel de important[este fapta, care dovede=te c[avem o credin\\[real[.

Limba este un m[dular foarte necesar, fiindc[face posibil[comunicarea între oameni, dar în acela=i timp poate fi un m[dular ce poate aduce c`=tig sau mari pierderi Împ[r\\iei lui Dumnezeu. <Vorbirea voastr[s[fie totdeauna cu har, dreas[cu sare, ca s[=t[i cum trebuie s[r[spunde\\i fiec[ruia.> (Coloseni. 4:6). Acest pre-\\ios m[dular poate da lovituri subtile =i poate fi plin de otrav[. <Ei î=i ascut limba ca un =arpe =i au pe buze o otrav[de n[p`rc[.> (Psalmul 140:3). Cu limba, omul poate blestema sau poate binecuv`nta. Credinciosul trebuie s[ia exemplu lui Iov =i s[fac[leg[m`nt de a nu vorbi ce nu trebuie. <Buzele mele nu vor rosti nimic nedrept, limba mea nu va spune nimic neadev[rat> (Iov 27:4). Credinciosul pune acest m[dular în slujba Domnului. <Lucrarea mea de laud[este pentru }mp[ratul! Ca pana unui scri-

itor iscusit s[-mi fie limba> (Psalmul 45:1). <...atunci limba mea va l[uda dreptatea Ta> (Psalmul 35:28).

Nu po[ti fi credincios f[r] a dob`ndi calitatea de a-\\i controla limba. <Dac[crede cineva c[este religios, =i nu-=i \\nfr`neaz[limba, ci \\i=\\n=eal[inima, religiunea unui astfel de om este zadarnic[> (Iacov 1:26). C`nd Domnul Isus a fost acuzat, nu r[spundea. Ce bine este s[fii scump la vorb[, mai ales dac[izvorul g`ndurilor tale nu este cel mai limpede. <Voi veghea asupra c[ilor mele, ca s[nu p[c[tuiesc cu limba, \\mi voi pune fr`u gurii...> (Psalmul 39:1). Am auzit c[exist[oamenii care iau \\n gur[ap[ca nu cumva s[spun[ce nu trebuie c`nd sunt nervo=i =i s[nu fac[cuiva vreo ran[. <Ei, \\i=\\n=ascut limba ca o sabie, \\i=\\n=arunc[vorbele lor amare, ca ni=te s[ge\\i...> (Psalmul 64:3). <Limba ta nu n[scoce=te dec`t r[utate, ca un brici ascu\\it...> (Psalmul 52:2). <Au limba \\ntins[ca un arc =i arunc[minciuna> (Ieremia 9:3). <Haide s[-i ucidem cu vorba> (Ieremia 18:18).

Cel ce folose=te limba \\n a lovi =i a otr[vii mai \\nt`i \\i=\\n=face r[u lui \\nsu=i. Dac[l-am fi \\ntrebat pe Iov care a fost cel mai mare r[u ce i s-a \\nt`mplat, ne-ar spune c[a fost acela de a blestema =i a se lep[d] cu gura lui de Dumnezeu. Toate animalele fioroase pot fi \\mbl`nzite, dar nu limba. Ea arunc[un foc asemenea focului grecesc care aprindea cor[biile. Este nevoie de o interven\\ie supranatural[pentru a putea fi \\mbl`nzit[limba. Este nevoie de o na=tere din nou, care este =i o vindecare a izvorului g`ndirii =i astfel, din gura c`rmuit[de Duhul Sf`nt vor \\ie=i cuvinte c`nt[rite, care s[zideasc[=i nu s[d[r`me. <Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limb[iscusit[, ca s[=tiu s[\\nvioresc cu vorba pe cel dobor`t de \\ntristare...> (Isaia 50:4). El, Domnul d[o astfel de limb[. <Limba celui neprih[nit este argint ales; Buzele celui neprih[nit \\nvioresc[pe mul\\i oameni...> (Proverbe 10:20, 21). <...o limb[dulce poate zdrobi oase> (Proverbe 25:15).

Omul credincios nu doar d[drumul gurii s[spun[cuvinte, ci mai \\nt`i le trece prin sita Cuv`ntului, pentru a vedea dac[sunt potrivite unui credincios. <Nici un cuv`nt stricat s[nu v[ias[din

gur[; ci unul bun pentru zidire, dup[cum e nevoie, ca s[dea har celor ce-l aud> (Efeseni 4:29). Dup[un timp petrecut pe calea Domnului acest lucru devine mai u=or de realizat, a=a cum pentru un atlet, bine antrenat, este u=or s[fac[un exerci\iu de gimnastic[.

Pe vremea predicatorului John Wesley, o femeie s-a poc[it. So\ul acelei femei l-a dat în judecat[pe John Wesley, pentru motivul c[i-a poc[it so\ia. C`nd judec[torul a întreat de unde =tie c[i s-a poc[it so\ia, acuzatorul a spus c[, înainte de a se poc[i nevasta lui avea o limb[ca un brici, cu care nu puteai s[o sco\i la cap[t, dar acum este ca un miel. Judec[torul a scos cazul de pe rol =i a spus s[-l lase pe predicator s[convertesc[toate so\iile g`lcevitoare. Unul din semnele credinciosului este c[î=i controleaz[limba =i o folose=te la bine =i nu la r[u. Vorbele pe care le aud copiii în cas[modeleaz[caracterul lor =i le formeaz[anumite tr[s[turi, care greu mai pot fi schimbate. Un pastor a vizitat o familie, din biserica lui, =i c`nd a intrat în cas[, feti\ia acelor credincio=i a început s[umble în jurul pastorului =i s[se uite la fa\ a =i la spatele lui, p`n[c`nd acesta s-a sim\it inconfortabil. La un moment dat, mama feti\ei a întreat-o ce face =i de ce se tot rote=te dup[pastor. Ea a spus: <Dar mam[, nu are dec`t una. Tu ai spus c[are dou[fe\ e.> Mama ei a r[mas ru=inat[, pentru c[feti\ia lor a spus ceea ce vorbise în cas[, cu tat[l ei. <S[nu se aud[nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrab[cuvinte de mul\umire> (Efeseni 5:4).

Credinciosul s[nu men\ine nici o prietenie cu oamenii care vorbesc murdar. <S[nu v[întov[r[=i\i dar deloc cu ei> (Efeseni 5:7). Prietenii rele stric[obiceiurile bune, iar vorba româneasc[zice: <Spune-mi cu cine te înso\ e=ti, ca s[-\i spun cine e=ti.> <Cine vorbe=te mult nu se poate s[nu p[c[tuiasc[, dar cel ce-si \ine buzele, este un om chibzuit> (Proverbe 10:19). Fariseii au v[zut minunile f[cute de Domnul Isus =i nu le puteau t[g[dui, dar au folosit limba s[batjocoreasc[=i s[huleasc[, spun`nd c[Domnul

ar fi f[cut acele minuni cu puterea lui Beelzebul. Cu această ocazie Domnul ne aduce aminte tuturor c[omul va da socoteal[de orice cuv`nt nefolositor, care i-a ie=it din gur[. La fel ca =i un cal, limba are nevoie de un fr`u pentru a nu ajunge în locul unde oamenii î=i vor mi=ca limbile de durere. <Oamenii î=i mu=cau limbile de durere> (Apocalipsa 16:10). Omul este coroana crea`iunii lui Dumnezeu, de aceea nu blestema niciodat[omul.

Suntem chema`i la a binecuv`nta, nu la a blestema. Dumnezeu]l va r[spl[ti pe fiecare dup[faptele lui. Nu este slujba noastră s[judec[m =i s[rostim sentin`e. Omul pe care, noi, ne-am sim`i îndrept[`i s[-l invinuim =i s[-i d[m sentin`e =i judec[`i finale se poate poc[i mai t`rziu =i este iertat, dar noi vom r[m`ne cu cuvintele nepotrivite rostite =i scrise în c[r`ile de aducere aminte ale lui Dumnezeu; nu le putem lua înapoi, a=a cum nu po`i s[iei înapoi fulgii de pene la care le-ai dat drumul pe geam afar[. Limba este ca o c`rm[mic[a unei cor[bii, este un m[dular m`ndru care trebuie f[cut ascult[tor de Hristos.

Anania =i Safira au folosit limba pentru a=i pecetlui soarta prin minciun[(Faptele Apostolilor 5:1-10). Irod a fost lovit de îngerul Domnului, pentru c[nu a folosit limba pentru a da slav[lui Dumnezeu =i a murit m`ncat de viermi (Faptele Apostolilor 12:23). Cu limba trebuie s[vorbim iubind dreptatea. <C`nd cineva, fiind pus sub jur[m`nt ca martor, va p[c[tui, nespun`nd ce a v[zut sau ce =tie, =i va c[dea astfel sub vin[> (Leviticul 5:1). Iat[c[=i nespun`nd ce trebuie se poate p[c[tui. Lepro=ii, care au g[sit prad[în tab[ra Sirienilor, au =tiut c[dac[vor t[cea =i nu vor folosi limba pentru a da de veste =i altora c[este bel=ug de p`ine, vor fi pedepsi`i. <...Dac[vom t[cea =i dac[vom a=tepta p`n[la lumina zilei de mine, vom fi pedepsi`i. Veni`i acum =i haidem s[d[m de =tire casei împ[ratului> (2 Împ[ra`i 7:9). Noi am g[sit bel=ug de p`ine în Domnul Isus =i oare nu vom fi pedepsi`i dac[vom t[cea =i nu vom folosi limba pentru a da de =tire =i altora c[exist[iertare =i m`ntuire în Numele scump al Domnului Isus?

Limba este capabil[de daune teribile, poate aprinde un foc

care-i greu de stins. <Nu l[sa gura s[te bage în p[cat, =i nu zice înaintea trimisului lui Dumnezeu: «M-am pripit.» Pentru ce s[Se m`nie Dumnezeu din pricina cuvintelor tale, =i s[nimiceasc[lucrarea m`inilor tale? C[ci, dac[este de=ert[ciune în mul`imea visurilor, nu mai pu`în este =i în mul`imea vorbelor> (Eclesiastul 5:6-7). Dumnezeu se poate m`nia pe om din cauza cuvintelor rostite cu limba. Cu limba po`i prezenta pe cineva într-un tablou negru =i pe altul într-un tablou de lumin[. S[cerem întotdeauna Domnului s[se ating[de gura noastr[ca de gura lui Isaia =i s[o sfin`easc[, pentru a aduce folos =i nu pagub[Împ[r\iei Lui (Isaia 6:6, 7). S[veghem asupra limbii pentru a nu fi limbu`i. <...se fac vinovate de faptul c[î=i calc[credin`a dint`i. Totodat[, se deprind s[umble din cas[în cas[; =i nu numai c[sunt lene=e, dar sunt =i limbute =i iscoditoare, =i vorbesc ce nu trebuie vorbit> (1 Timotei 5:12-13). <Orice om s[fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, z[bavnic la m`nie> (Iacov 1:19).

C`nd am primit mântuirea nu înseamn[c[am ajuns la un sf`r=it, ci este doar un început de a tr[i pentru altcineva, adic[pentru Hristos. Acest început schimb[felul în care limba este folosit[. C`nd am primit m`ntuirea suntem trimi=i în toat[lumea ca s[r[sp`ndim acest adev[r despre m`ntuire, cu ajutorul limbii =i al altor mijloace, devenind astfel propov[duitori de adev[r. Trebuie s[ne întreb[m, ce marf[vinde limba noastr[? Această ac`iune de a-L vesti pe Domnul o facem pentru c[am primit din dragostea Lui, iar noi o d[m mai departe. Po`i s[fii un doctor bun f[r[s[iube=ti, po`i s[fii un inginer bun f[r[s[iube=ti, dar nu po`i fii un cre=tin bun f[r[s[iube=ti, spun`nd =i altuia despre Isus.

Un t`n[r, crescut într-o familie de cre=tini =i dus în fiecare duminic[la biseric[, a terminat liceul =i =i-a g[sit de lucru pentru perioada de var[la p[dure, cu t[ietorii de lemne. A trebuit s[fie plecat de acas[pentru c`teva s[pt[m`ni, pentru prima dat[în via`a lui. P[rin`ii acestui t`n[r se îngrijorau de felul în care acest t`n[r cre=tin va fi tratat de acei t[ietori de lemne, care erau renumi`i pentru limbajul murdar pe care-l foloseau. Se g`ndeau c[

poate fiul lor va avea de suferit c`nd cei cu care va lucra vor afla c[el este poc[it. A sosit =i ziua s[se reîntorc[acas[. P[rin\ii, în primul r`nd, l-au întreat cum s-a descurcat ca =i cre=tin în mijlocul acelor oameni lume=ti. T`n[rul a spus: <N-am avut nici o problem[. Nici nu au =tiut c[sunt cre=tin.> Un examen pierdut. O =ans[pierdut[de a-L m[rturisi pe Hristos, cu gura =i cu fapta.

Trebuie s[-L m[rturisi cu limba, chiar dac[risc[m a fi critica\i. Nu putem l[sa criticii no=tri s[ne conduc[via\ a cu limba lor, chiar dac[risc[m a fi critica\i. Critica nu doare numai atunci c`nd este adev[rat[. Ei, de obicei, spun doar ceva care con\ine adev[r. Nu ne putem conduce via\ a nici dup[cei ce ne vorbesc de bine, pentru c[ei nu cunosc adev[rul în întregime, ci doar pu\in despre adev[r. Dumnezeu este nemul\umit c`nd faci r[u sau c`nd nu faci nimic. Nimeni nu este a=a de s[rac s[nu poat[face binele. Este o gre=eal[s[nu faci nimic, pentru c[nu po\i face dec`t pu\in. Trebuie s[vorbim =i s[ac\ion[m c[luzindu-ne dup[Cuv`ntul lui Dumnezeu. Cine se ru=ineaz[de El, va veni timpul c`nd =i Domnul se va ru=ina de un astfel de suflet. <De aceea, pe oricine M[va m[rturisi înaintea oamenilor, îl voi m[rturisi =i Eu înaintea Tat[lui Meu care este în ceruri; dar de oricine se va lep[da de Mine]naintea oamenilor, M[voi lep[da =i Eu înaintea Tat[lui Meu care este în ceruri> (Matei 10:32-33). Tem`ndu-te de oameni =i nem[rturisindu-L te lipse=ti de binecuv`nt[rile lui Dumnezeu. Nu to\i pot s[c`nte frumos, dar to\i }l pot m[rturisi pe Domnul.

Un om s-a retras din corul bisericii, iar unii din biseric[au întreat ce s-a înt`mplat =i dac[nu cumva au reparat orga, pentru c[acum corul sun[a=a de bine. Nu to\i sunt pentru toate, dar to\i care avem limb[putem spune ceva frumos despre Domnul Isus. Ceea ce crezi afecteaz[ceea ce faci. Peste o sut[de mii de oameni mor în fiecare zi, dar oare c`\i au auzit despre Domnul Isus? Peste =aptezeci de miliarde de oameni au trecut în ve=nicie. Oare la c`\i li s-a spus de iertarea ce se prime=te în dar =i f[r[plat[? Era o vreme c`nd cel mai obi=nuit verset era Ioan 3:16: <Fiindc[at`t de mult a iubit Dumnezeu lumea, înc`ta dat...>, dar

cu timpul s-a ajuns ca cel mai popular verset să fie: <Nu judecați...> Chiar dacă nu judecăm, trebuie să spunem omului ce se îndreaptă spre iad despre scârba pe care o dă Domnul Isus. Nu lăsa o experiență, poate neplăcută, să te facă să nu-L mai mărturisești pe Domnul cu limba ta. Prima dată când am mâncat pizza nu mi-a plăcut, dar nu a durat mult și lucrurile s-au schimbat. Prima dată când am mâncat sos de roșii, adică ketchup, nu mi-a plăcut, dar lucrurile s-au schimbat. Nu am spus: <Nu mai încerc niciodată!> Tot așa, am avut un prieten cu care mergeam, de la un la un, să spunem oamenilor despre Domnul Isus și să-i întrebăm dacă știu unde își vor petrece veșnicia. Unii nu au deschis, alții ne-au înjurat, alții ne-au scuipat, dar a fost și dintre aceia care au spus: <Vreau să aud despre acest Isus.> În acea clipă am spus: <S-a meritat totul>, și scuipatul ce l-am primit și înjurăturile cu care unii ne-au gonit. M-am gândit: ce bine că nu m-am lăsat descurajat de primul scuipat pe care l-am primit. Un suflet este mai scump decât toată lumea. La ieșirea dintr-o biserică era scris: <Acum intri în câmpul tău de misiune.> Când învești oamenii despre drepturile lor ai o revoluție, dar când îi învești despre responsabilitatea lor ai o mare trezire. Lumea din jurul tău nu a văzut încă ce poate face Dumnezeu cu omul care este complet predat, la dispoziția lui Dumnezeu. Prin harul lui Dumnezeu, nu ai vrea să fii tu acel suflet?

Amin.

5

HARUL

*<În El avem r[scump[rarea, prin s`ngele Lui,
iertarea p[catelor, dup[bog[\iile harului S[u.>
Efeseni 1:7*

Obiseric[din Fran\va a fost bombardat[în timpul r[zboiu-
lui, astfel c[a r[mas în picioare un singur perete pe care
scria: <Tat[! Iart[-i!> Una din r[d[cinile relelor ce izvor[sc din
inima omului este suspiciunea c[Dumnezeu nu este Bun. Tr[im
în timpul dispensa\iei harului, c`nd Tat[l iart[pe p[c[tos dup[un
plan care dovede=te bun[tatea Lui. Acest plan, pus la cale de
Dumnezeu Tat[l, Dumnezeu Fiul =i Dumnezeu Duhul Sf`nt, se
nume=te Har. <...a binevoit s[ne descopere taina voii Sale, dup[
planul pe care-l alc[tuise în Sine însu=i> (Efeseni 1:9). Tat[l a
f[cut =i acceptat acest plan de salvare prin înlocuirea p[c[tosului
cu singurul S[u Fiu Preaiubit. Fiul a spus: <Iat[-m[, trimite-m[!>
=i a acceptat s[devin[Miel de jertf[f[r[cusur, iar Duhul Sf`nt a
spus c[va na=te din nou sufletele care vor accepta darul lui
Dumnezeu =i-i va transforma în fiin\e noi =i sfinte, în care s[ia
chip Fiul =i îi va c[l[uzi ca s[ajung[cu bine la locul preg[tit lor.
F[r[participarea Duhului Sf`nt biserica este doar un cadavru fru-
mos îmbr[cat =i machiat, îns[pe care Duhul l-a p[r[sit. Acest text
aduce în fa\va noastr[visteria sau tezaurul bog[\iei lui Dumnezeu.
Dumnezeu este dragoste =i a rev[rsat din dragostea =i bun[tatea
Lui peste om, ca s[poat[fi m`ntuit. Legea dat[prin Moise a
dovedit c[omul nu este capabil s[ajung[la m`ntuire prin efor-
turile lui proprii =i astfel omul continu[s[r[mân[f[r[m`ntuire,
nereu=ind s[tr[iasc[la standardul cerut de Dumnezeu.

Dumnezeu a c[utat în visteria Sa =i a prezentat un nou plan de a salva omul. Dumnezeu are singurul plan. M`na lui Dumnezeu este întins[cu dragoste spre omul care accept[această m`ntuire, în dar. Har înseamn[mil[ar[tat[fa\ de cineva, care nu merit[mil[. M`ntuirea este darul lui Dumnezeu. Cum spune =i o frumoas[=i vestit[c`ntare: <M[re\ul Har m-a m`ntuit,/ Pe mine de p[cat,/ Pierdut eram, dar m-a g[sit,/ De moarte m-a sc[pat.>

Un copil voia s[în\leag[cum de omul nu se poate m`ntui singur, iar tat[l copilului i-a spus s[între cu picioarele într-o g[leat[=i s[încerce apoi s[ridice g[leata în sus. Noi eram r[i. Jertfa celor r[i, scrie Cartea Sf`nt[, este o sc`rb[înaintea lui Dumnezeu. Nu aveam cum s[ne ridic[m spre Dumnezeu, oric`te jertfe am fi adus. Singura noastr[=ans[a fost iertarea primit[prin credin\a în Domnul Isus. Apostolul Pavel vorbe=te despre har ca fiind gratis, deplin =i ve=nic. Atribuie tot ce este în el bun a fi prin harul lui Dumnezeu. <Prin harul Lui sunt ce sunt.> În inima omului dragostea e o pasiune, dar nu tot a=a este cu Dumnezeu. El în esen\ este dragoste =i fiecare din atributele Lui sunt des[v`r=ite =i de necuprins ca =i infinitul. Infinitul nu poate fi asem[nat =i cuprins de mintea noastr[finit[.

Leg[m`ntul Harului este al optulea leg[m`nt pe care-l g[sim în Scriptur[. El este leg[m`ntul prin care oamenii pot fi m`ntui\i ast[zi =i p`n[în ziua R[pirii Miresei sau Prima }nviere. Acest leg[m`nt numit =i Leg[m`ntul Cel Nou este semnat de Dumnezeu, în care nu este umbr[de mutare =i care nu poate s[mint[. Dumnezeu este vrednic de crezut. Eu =i milioane de suflete am primit m`ntuirea în dar =i f[r[plat[. <C[ci prin har a\i fost m`ntui\i, prin credin\[. +i aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte ca s[nu se laude nimeni> (Efeseni 2:8-9). Această nem[rginit[bog[\ie a harului m-a ales, m-a r[scump[rat prin Domnul Isus, m[socote=te neprih[nit =i mi-a dat nemurirea sufletului. <... suntem socoti\i neprih[ni\i, prin credin\[, avem pace cu Dumnezeu...> (Romani 5:1). <...suntem socoti\i neprih[ni\i prin s`ngele Lui...; Cei ce primesc în toat[

plin[tatea, harul =i darul neprih[nirii, vor domni în via\[\ prin acel unul singur, care este Isus Hristos!> (Romani 5:9, 17).

Semnele care indic[c` t de bogat a fost un împ[rat sunt statuile, monumentele =i chiar piramidele, care r[mân în urma lui. În jurul tronului celui mai bogat împ[rat exist[azi =i vor r[m`ne cele mai frumoase trofee, care întrec în st[lucire bog[ia oric[rui împ[rat p[m`ntesc. Aceste trofee sunt sufletele oamenilor m`ntuiți prin harul lui Dumnezeu =i care }l ador[pe Acela care i-a iubit a=a de mult c[+i-a dat via\a pentru ei. Unii dintre aceste trofee au fost be\ivi, al\ii uciga=i, al\ii erau m`nji\i de cele mai sc`rboase p[cate, unii blestemau, unii oameni simpli, unii s[raci, iar al\ii împ[ra\i, dar to\i au un lucru în comun. To\i sunt cu haine albe =i m`ntuiți prin har. Poate cineva ar spune c[în Cer nu au ce c[uta astfel de oameni. Ace=ti oameni, care au fost schimba\i, ar r[spunde: <E totul datorit[meritului dob`ndit la Golgota, prin s`ngele scump al Domnului Isus.> Milioane =i milioane de suflete, îmbr[cate în haina alb[din garderoba }mp[ratului, vor sta la masa Împ[ratului, datorit[Harului lui Dumnezeu oferit nou[oamenilor. Fiecare suflet m`ntuit a avut p[catele iertate potrivit cu bog[ia Harului lui Dumnezeu. Cuget`nd la aceste lucruri nu po\i dec`t s[exclami: Mare este bog[ia Harului! <Fiindc[plata p[catului este moartea: dar darul f[r[plat[a lui Dumnezeu este via\a ve=nic[în Isus Hristos, Domnul nostru!> (Romani 6:23). Oricine vine la Domnul ca p[c[tos poate avea parte de acest har. <Dac[m[rturise=ti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, =i dac[crezi în inima ta c[Dumnezeu L-a înviat din mor\i, vei fi mântuit> (Romani 10:9). <C[ci, dac[este cineva în Hristos, este o f[ptur[nou[> (2 Corinteni 5:17). <C[ci harul lui Dumnezeu, care aduce m`ntuire pentru to\i oamenii, a fost ar[tat> (Tit 2:11).

Harul este oferit tuturor, nu numai boga\ilor sau în\elep\ilor sau descurc[re\ilor. Harul a fost dat tuturor celor ce vor s[beneficieze de El, pentru c[to\i am fost p[c[to=i =i lipsi\i de harul lui Dumnezeu. To\i oamenii se calific[, pentru c[to\i sunt p[c[to=i. <Nu este nici un om neprih[nit, niciunul m[car> (Romani 3:10).

Dacă un om ar purta o tablă mare agățată de gât pe care scrie: <peccator>, ar fi ca și cum ai pune o pancardă mare lângă ocean pe care scrie: <apărător>. Omul trebuie doar să ceară această iertare și să se întoarcă de la ceea ce Dumnezeu numește peccat la o viață trăită cu Dumnezeu. Dreptatea lui Dumnezeu, care spune că plata peccatului este moartea, ceea ce eu, cel peccator, să fiu pedepsit, pentru că dreptatea lui Dumnezeu să fie satisfăcută. Harul a acceptat și a găsit un înlocuitor, care să fie pedepsit în locul meu. Eu a trebuit doar să cer să fiu inclus în acest fond uriaș de iertare creat la Golgota, prin moartea Domnului Isus. Aș putea ilustra aceasta printr-un exemplu banal. Pentru că locuiesc lângă o șosea, viteza maximă pe stradă mea este de 20 de mile pe oră. Fiind grăbit sau uitând de viteză, radarul mă prinde că eu am circulat cu 41 de mile pe oră. Ofițerul îmi scrie și îmi înmânează foarte politicos un tichet, care trebuie achitat cu suma de 120 dolari. Compania la care mi-am asigurat mașina avea să afle despre aceasta, iar în timp prețul asigurării mașinii va urca, din cauză că voi fi etichetat ca fiind conducător periculos. Aceasta este dreptatea.

Eu am comis o ilegalitate. Am încălcat legea, îngăduind ca mașina mea să circule mai repede decât limita de viteză stabilită de lege, și este drept că să fiu sancționat. Mie, în acele clipe, nu-mi place dreptatea. Aș fi vrut altceva. Dar dacă acel ofițer scrie tichetul și-mi spune: <Te-am prins circulând cu viteză și aici este tichetul pe care l-am scris, însă îl voi plăti eu. Voi face în așa fel încât cele trei puncte care trebuiau să merg la dosarul tău vor fi trecute în dosarul meu.> Ceea ce am descris mai sus nu mi s-a întâmplat și nu se va întâmpla niciodată. Dacă s-ar fi întâmplat, s-ar fi numit har. Eu am fost prins cu peccat la activ, dar în locul meu a plătit pedeapsa Domnul Isus. Mi-a dat un dosar nou și alb și puterea Duhului Sfânt să mă cărmuiesc ca să pot trăi curat și cu bucuria mântuirii în suflet. <...Cel ce socotește pe peccator neprihănit, credința pe care o are el, îi este socotită ca neprihănită> (Romani 4:5). Un om neiertat este ca unul care datorează

mult, =i p`n[la urm[va fi prins =i f[cut s[pl[tesc[.

Pentru p[c[tosul neiertat va fi o judecat[=i o sentin\[pentru Iad. Un astfel de om nu are pace =i nu se poate bucura de orice ar avea, p`n[c`nd nu se împac[cu Dumnezeu. +tim c[plata p[catului este moartea. Este absolut necesar s[se poc[iasc[înainte de ziua pl[\ii, pentru a sc[pa de plata p[catului. Pentru a beneficia de acest plan m[re\ îi este dat[omului ziua de azi. Ziua de mâine nu ne este asigurat[. Aceast[m`ntuire prin har este o ofert[cu limit[de expirare. <...p`n[se vor împlini vremurile neamurilor> (Luca 21:24). Harul interpretat gre=it poate fi =i o doctrin[periculoas[pentru cei ce r[st[lm[cesc Biblia, spre pierzarea lor =i a celor ce-i ascult[. Aceast[doctrin[fals[spune c[po\i p[c[tui c`t vei dup[ce ai primit pe Domnul =i nu vei fi os`ndit. <Ce urmeaz[de aici? S[p[c[tuim pentru c[nu mai suntem sub Lege, ci sub Har? Nicidecum. Nu =ti\i, c[dac[v[da\i robi cuiva, ca s[-l asculta\i, sunte\i robii aceluia de care asculta\i> (Romani 6:15-16). <Acum dar nu este nici o os`ndire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu tr[iesc dup[îndemnurile firii p[m`nte=ti, ci dup[îndemnurile Duhului> (Romani 8:1).

Lipsa de os`nd[este pentru acela care nu continu[s[tr[iasc[dup[îndemnurile firii p[m`nte=ti, adic[în p[cat. O dat[ce am primit iertarea prin har apar\in Domnului Isus, iar Satan îmi este du=man. C`nd o s[plec[m de pe p[m`nt, =i este sigur c[o s[plec[m, cel c[ruia îi apar\in va primi sufletul meu. Deci, dac[mai sunt lucruri care nu plac Domnului, în via\ a celui ce se poc[ie=te, ele trebuiesc aduse la lumin[, m[rturisite =i scoase afar[, cum a f[cut Samuel cu Agag =i tot ce era hot[r`t de Dumnezeu pentru pierzare. Un astfel de om, care prin har are con=tiin\ a eliberat[de orice fapt[a trecutului, este plin de bucuria m`ntuirii =i are acces la Dumnezeu, prin rug[ciune. Un astfel de om nu se teme de Iad, ci se implic[în lucrarea Domnului de binefacere =i salvare a sufletelor nem`ntuite. Noul Testament men\ioneaz[cuv`ntul har de 155 de ori =i îl cuprinde pe paginile ei precum oceanul cuprinde sarea. Harul st[la baza experien\ei cre=tine =i înseamn[

dragoste =i mil[ar[tat[pentru cel ce nu o merit[. Acest plan m[re\ a pornit din bun[tatea Tat[lui Ceresc, prin Domnul Isus Hristos. <În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca s[fim sfin\i =i f[r[prihan[înaintea Lui, dup[ce, în dragostea Lui, ne-a r`nduit mai dinainte s[fim înfia\i prin Isus Hristos, dup[buna pl[cere a voii Sale> (Efeseni 1:4-5).

Efectele iert[rii =i a schimb[rii f[cute în via\a unui om sunt de net[g[duit, pentru c[faptele sunt cele mai înc[p[\`nate argumente. Au fost oameni care au primit această iertare în închisori, unde î=i isp[=eau pedeapsa pentru înc[lcarea legilor. Oameni care au omor`t, care rosteau blesteme cum respira aerul, p[trun=i de harul lui Dumnezeu, acum întreb[dac[e p[cat s[spui t`mpit. Este doar un mic exemplu de felul cum harul schimb[pe p[c[tos =i îl face s[fie deranjat chiar de un cuv`nt nefolositor =i nepotrivit, care i-a ie=it din gur[.

Harul schimb[vorbirea, g`ndirea, faptele, prietenii, dorin\ele =i chiar =i îmbr[c[mintea unui om. }l face un trofeu str[lucitor al Domnului Isus Hristos, prin administra\ia Duhului Sf`nt. <El ne-a m`ntuit =i ne-a dat o chemare sf`nt[, nu pentru faptele noastre, ci dup[hot[r`rea Lui =i dup[harul care ne-a fost dat în Hristos Isus> (2 Timotei 1:9). Acest aranjament minunat numit Har are un început, dar =i o dat[de expirare. A avut ca =i început ziua de Rusalii, c`nd S-a cobor`t Duhul Sf`nt =i a întemeiat Biserica lui Dumnezeu, iar ca zi de expirare are ziua R[pirii Bisericii, c`nd Domnul Isus va veni =i va lua ce este al Lui. Fiecare om trebuie s[ia seama, s[nu se afle c[a venit prea t`rziu, pentru c[u=a Harului pentru Neamuri se va închide odat[pentru totdeauna. Omul este m`ntuit numai prin Harul lui Dumnezeu. Dup[ce am primit harul trebuie s[cre=tem în el, pentru ca dragostea lui Dumnezeu, care s-a rev[rsat în noi, s[continue s[curg[mai departe c[tre oamenii din jurul nostru, aduc`nd astfel road[mult[prin care Tat[l este prosl[vit. <ci cre=te\i în harul =i cuno=tin\a Domnului =i M`ntuitorului nostru Isus Hristos. A Lui s[fie slava, acum =i în ziua ve=niciei. Amin.> (2 Petru 3:18). Amin.

6

CEA MAI MARE PORUNCĂ

*<Isus i-a r[spuns: Cea dint`i porunc[este aceasta:
«Ascult[Israele! Domnul, Dumnezeul nostru este un
singur Domn;» =i: «S[iube=ti pe Domnul, Dumnezeul
t[u, cu toat[inima, cu tot sufletul t[u, cu tot cugetul
t[u, =i cu toat[puterea ta»; iat[porunca dint`i. Iar a
doua este urm[toarea: «S[iube=ti pe aproapele t[u
ca pe tine însu\i.»> Marcu 12:29-31*

Conform acestor cuvinte rostite de gura M`ntuitorului, chiar înainte de orice încercare de a împlini cea mai mare porunc[, trebuie s[facem ceva. El spune înainte de toate: <Ascult[!> Adic[taci! Orice voce din interiorul sau din jurul nostru trebuie, mai înt`i, s[înceteze, pentru a putea asculta de această porunc[de sus. Legea aceasta a intrat în vigoare, în Împ[r\ia lui Dumnezeu, chiar înainte de creerea omului. Îngerii poate nu aveau nevoie de cele zece porunci scrise la Exod capitolul 20, dar aveau nevoie de această lege numit[cea mai mare. +i îngerii au fost testa\i cu această porunc[de a iubi pe Dumnezeu, deoarece în cer s[nu fie nimic neîncercat. Preg[tirea =i încercarea noastră pentru Cer are loc aici jos pe p[m`nt.

Aceste versete con\in suma =i substan\ta tuturor celorlalte legi cuprinse în Scriptur[. Această lege cere mult, deoarece cele două porunci se contopesc una în cealalt[. <Dac[zice cineva: «Eu iubesc pe Dumnezeu», =i ur[=te pe fratele s[u, este un mincinos; c[ci cine nu iube=te pe fratele s[u, pe care-l vede, cum poate s[iubeasc[pe Dumnezeu, pe care nu-l vede? +i aceasta este porunca, pe care o avem de la El: cine iube=te pe Dumnezeu, iube=te pe

fratele s[u] (1 Ioan 4:20-21). Porunca aceasta cere g`ndurile, inima =i puterea noastr[.

În primul r`nd, acest[porunc[este o datorie, îns[c`i oameni nu o calc[. Unii o calc[f[i=, iar din gura lor iese un potop de blesteme, adun`ndu-=i astfel o comoar[de m`nie, pentru ziua judec[ii. Respectarea acestei porunci face deosebirea dintre copiii lui Dumnezeu =i copiii diavolului. <Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu =i copiii diavolului. Oricine nu tr[ie=te în neprih[nire, nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iube=te pe fratele s[u] (1 Ioan 3:10). <Oricine ur[=te pe fratele s[u], este un uciga=> (1 Ioan 3:15). Unii merg p`n[acolo]nc`t afirm[c[Dumnezeu nu exist[, pentru c[ei nu vor s[existe El. Cineva m-a întreat dac[cred în Dumnezeu =i dac[da, atunci s[-i dovesc pe loc. R[spunsul i-a fost dat tot printr-o întrebare: <Dar tu iube=ti pe mama ta? +i dac[da, dovede=te-mi chiar acum!> Vorbele =i ac[iunile de zi cu zi dovedesc existen[a sau lipsa dragostei.

Dumnezeu este bun =i credincios, chiar dac[cineva alege s[-L ignore, îns[la sf`rit urmeaz[judecata. Ieroslav, pre=edintele Ligii ateilor din fosta Rusie, pe patul de moarte i-a zis lui Stalin: <Arde toate c[r]ile mele, iat[El este aici, m[a=teapt[. Arde c[r]ile!> Acelui om, cu c`teva clipe înainte de a pleca în ve=nicie, i s-au deschis ochii care v[d lumea de dincolo. În momente ca acelea este prea t`rziu s[asculi porunca care spune s[iube=ti pe Dumnezeu =i pe semenii t[i. Suntem chema[i la a iubi =i a ierta, a=a cum am fost noi iubi[i =i ierta[i de Dumnezeu. El nu cere ceva p`n[nu d[mai înt`i.

Mul[i oameni au un respect deosebit pentru un senator sau un om de afaceri, dar c`nd este vorba de a p[zi cea mai mare porunc[=i a iubi pe Dumnezeu sunt indiferen[i =i chiar neglijen[i. Ei uit[c[Dumnezeu este d[t[torul a tot ce este bun, iar al[ii nu-L au în g`ndurile lor. Astfel de oameni uit[sau incearc[s[uite c[exist[un hotar al a=a zise-i fericiri p[m`nte=ti. Dumnezeu vrea toat[inima sau nimic. Unii sunt chiar admiratori ai lui Dumnezeu =i admir[natura, constela[iile cere=ti =i spun c[nu poate fi o mas[

gustos preg[tit[f[r[de buc[tar, afirm`nd astfel existen\`a Lui. Dar aceasta nu este îndeajuns, trebuie s[-L iube=ti. Nu po\i iubi pe cineva dac[nu-l cuno=ti. De aceea Scripturile, care ni-L fac cunoscut pe Dumnezeu =i bun[tatea Lui, trebuiesc studiate. Apoi urmeaz[via\` tr[it[cu Dumnezeu, care dovede=te dragostea Lui =i înt[re=te credin\`a celui ce L-a primit pe Domnul ca M`ntuitor personal, în via\`a lui. C`nd cite=ti =i vezi dragostea =i inima de Tat[, care S-a sacrificat pentru noi, =i prime=ti aceast[dragoste a Lui, pentru tine personal, atunci po\i s[-L iube=ti. Unii au multe cuno=tin\`e =i chiar admit c[Biblia prezint[un studiu curios =i interesant, dar nu las[inima s[participe. Aceast[porunc[, numit[cea mai mare, este =i pentru aceast[categorie de oameni.

Po\i frecventa biserica, po\i citi =i memora Biblia =i chiar face binefaceri, f[r[a iubi pe Dumnezeu. Acestor oameni li se pare timpul petrecut în biseric[plictisitor, rug[ciunile li se par prea lungi =i g[l]gioase. P`n[c`nd nu sim\i povara p[catului, de care po\i sc[pa doar la picioarele crucii, nu te sim\i îndatorat s[iube=ti. P`n[c`nd nu sim\i iertarea =i bucuria m`ntuirii inund`nd inima, =i nu prive=ti cum Domnul a suferit în locul t[u, nu po\i s[-L iube=ti =i s[-I mul\ume=ti. Cei care spunem c[-L iubim trebuie s[ne întreb[m c`t }l iubim. Oric`t L-am iubi nu este prea mult, dar =tiu sigur c[e=ti fericit cu c`t }l iube=ti mai mult. El este Domn =i-\i toarn[în suflet tot mai mult[bucurie. Iubim familia, prietenii =i bine facem, dar mai presus de to\i =i toate s[-L iubim pe Dumnezeu. El trebuie s[aib[prioritate =i s[domneasc[peste toate afec\iunile inimii noastre. El merit[s[fie iubit cu toat[puterea, cu tot sufletul, cu toat[inima =i cu tot cugetul, pentru c[El ne-a iubit înt`i, murind pentru noi, pe c`nd eram înc[vr[jma=i. Aceasta înseamn[chiar a-\i da via\`a pentru El, dac[El ar cere lucrul acesta. Primii cre=tini au f[cut lucrul acesta cu bucurie =i o mai fac =i azi în anumite \ri, care nu se bucur[de total[libertate. Trebuie s[iubim nu numai cu vorba, dar =i cu fapta. <...s[nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta =i cu adev[rul. Prin aceasta vom cunoa=te c[suntem în adev[r...> (1 Ioan 3:18-19).

Suntem chema\i la a iubi =i urma pilda Lui. Suntem chema\i la a-L imita pe Dumnezeu, iubind. <Urma\i dar pilda lui Dumnezeu ca ni=te copii prea iubi\i> (Efeseni 5:1).

Cum ne-a iertat El pe noi a=a trebuie s[iert[m =i noi. El a dat =i trebuie s[d[m =i noi. Dac[pentru un om firesc este greu s[ierte, pentru omul n[scut din nou, în dragostea dint`i, este cel mai u=or lucru. Iert`nd ar[t[m c[umbl[m în dragostea Lui. Nu suntem chema\i la a admira pilda Lui, ci la a o urma. Grecii, pentru a dezvolta sim\ul de eroism, studiau scrierile lui Homer. Alexadru cel Mare ar fi vrut s[imite via\a militar[a grecilor din Troia despre care citea în scrierea *Iliada*. A b[tut coperta acestei c[r\i în diamante =i a cerut s[fie pus[cu el în sicriu. Noi avem de urmat o pild[mai nobil[. Trebuie s[-L imit[m pe Dumnezeu, care a f[cut cerurile =i p[m`ntul =i]n m`na c[ruia se afl[via\a noastr[=i al c[rui Nume]nseamn[Dragoste =i Mil[.

Pictorul =i sculptorul se uit[cu mare aten\ie la lucrul pe care vrea s[-l reproduc[. Atunci, cu c`t[aten\ie trebuie s[studiem Scriptura, pentru a-L putea imita pe Dumnezeu? Aceast[mare porunc[nu numai c[ne testeaz[, dar ne =i ajut[. Ea reprezint[un mare bine, deoarece]\i spune ce ai de f[cut. Cu o hart[bine trasat[po\i colinda \ara întreg[. Noi, ca =i copii ai Domnului, trebuie s[-L imit[m =i, în orice împrejurare a vie\ii, s[încerc[m s[facem ceea ce ar face El dac[s-ar afla în locul nostru. Iubind pe Dumnezeu =i pe semenii no=tri vom deveni folositori at`t în lucrarea Domnului, c`t =i pentru cei din jurul nostru. Oamenii din jurul nostru nu vor uita de Dumnezeu at`ta timp c`t vor vedea pe slujitorii Domnului, pentru c[noi suntem ca ni=te Biblii, care umbl[, vorbesc =i fac fapte, în lumina Cuv`ntului. Acest lucru nu se poate realiza dec`t prin harul lui Dumnezeu, iar cine reu=e=te prime=te statutul de copil preaiubit, nu al oricui, ci al lui Dumnezeu.

Poate c[cineva spune c[\inta este prea sus, dar a= vrea s[-l încurajez spun`nd c[dac[suntem n[scu\i din nou, deja suntem copii ai Domnului. Deja am primit din natura Lui, care are

tendin\ a de a-L imita pe P[rintele Ceresc. Pentru aceasta ne-a trimis M`ng`ietorul, Duhul Sf`nt, care dezvolt[în noi caraterul Tat[lui. Acest standard este preaînalt pentru om, dar nu pentru Duhul Sf`nt, care-+i face lucrarea în noi. Oamenilor le place a fi defini\i ca ceva bun, cum ar fi: bun, înv[\at, inginer poate chiar pastor. Noi trebuie s[fim mul\umi\i cu titlul de copil al lui Dumnezeu, care iube=te pe Domnul =i pe to\i oamenii. Porunca de a iubi urc[cea mai înalt[treapt[atunci c`nd ni se cere s[iubim =i pe semenii no=tri, care ne sunt vr[jma=i. <Dar Eu v[spun: Iubi\i pe vr[jma=ii vo=tri, binecuv`nta\i pe cei ce v[blast[m[, face\i bine celor ce v[ur[sc, =i ruga\i-v[pentru cei ce v[asupresc =i v[prigonesc> (Matei 5:44). Mul\i accept[c[trebuie s[iubeasc[pe Dumnezeu =i pe semeni, dar au problem[în a include =i pe vr[jma=i. Acest punct face o deosebire între toate sistemele morale din lume, pentru c[iubirea semenilor no=tri care ne sunt vr[jma=i nu are loc în nici o concep\ie politic[sau filozofic[, afar[de categoria celor n[scu\i din nou, prin Duhul Sf`nt =i care astfel au primit firea lui Dumnezeu. Domnul Isus, c`nd era pe cruce, Se ruga Tat[lui pentru iertarea celor care-L chinuiau.

Apostolul Pavel lucreaz[la m`ntuirea temnicerului din Filipi, pus acolo pentru a-l chinui pe Pavel. Este o concep\ie neîn\eleas[=i privit[de unii oameni ca o nebunie. }ns[cei care au fost lumina\i de Duhul Domnului =tiu c[nu lumea care se vede este real[=i stabil[, ci lumea de dincolo de aceast[via\]. Astfel de oameni =tiu c[cei ce le sunt vr[jma=i au un st[p`n r[u, care le porunce=te s[urasc[=i s[fac[r[u. Oamenii care pot iubi pe vr[jma=i accept[, în umilin\[, c[nu ar putea face acest lucru dac[nu ar fi Duhul Domnului în ei. Ei nu uit[c[au fost vr[jma=i lui Dumnezeu, tr[ind în p[cat, dar Dumnezeu i-a iubit =i i-a salvat. Vr[jma=ii copiilor lui Dumnezeu sunt de multe ori binef[c[tori, pentru c[durerea =i necazul produs de ei sunt o cale spre Dumnezeu. Ei produc cioplire de tot ce nu este necesar =i o mai str`ns[dependen\ de Dumnezeu. Este un har s[fii printre prigoni\i, îns[este un blestem s[fii printre prigonitori. Necazurile pro-

duse de prigonitori sunt o ocazie de a ne des[v`r=i pe calea adev[rului. Numai omul n[scut din nou poate iubi =i ierta cu adev[rat pe vr[jma=, f[r] a \ine m`nie. Aceasta este de multe ori cel mai greu lucru]n a urma pilda lui Dumnezeu, ca ni=te copii preaiubi\i, dar este un punct absolut esen\ial. <+i ne iart[nou[gre=elile noastre, precum =i noi iert[m gre=i\ilor no=tri> (Matei 6:12). Aici putem vedea =i admira c`t de diferit[este]nv[\tura Domnului de]nv[\tura lumii. Confucius, care a fost urmat de mul\i, a spus: <Dac[merg`nd pe cale te vei]nt`lni cu vr[jma=ul t[u, folose=te]ndat[m`nile sau picioarele, omoar[-l dac[e=ti mai tare dec`t el sau fugi dac[e=ti mai slab ca el.> Chiar =i legea dat[prin Moise este foarte diferit[de legea harului. <Dac[cineva r[ne=te pe aproapele lui, s[i se fac[cum a f[cut el. Fr`ntur[pentru fr`ntur[, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte> (Leviticul 24:19-20). <S[n-ai nici o mil[, ci s[ceri: via\ pentru via\, ochi pentru ochi, m`n[pentru m`n[, picior pentru picior> (Deuteronom 19:21).]mp[r\ia Domnului Isus =i legile ei au r[sturnat modul]n care te raportezi la vr[jma=ul t[u. <«]mp[r\ia mea nu este din lumea aceasta» a r[spuns Isus> (Ioan 18:36).

]mp[r\ia Domnului Isus, care este]n inimile credincio=ilor, a r[sturnat or`nduirile vechi =i spune: <Iubi\i pe vr[jma=ii vo=tri> =i <Ce voi\i s[v[fac[vou[oamenii, face\i-le =i voi la fel.> Aceste lec\ii se]nv[\ numai la picioarele Domnului Isus. Inima]nv[\turii Domnului Isus este iubirea. Din acest motiv porunca de a iubi este considerat[cea mai mare dintre porunci. De multe ori ura vr[jma=ului a fost biruit[de dragostea credinciosului. Este un mod sigur de a ajunge la des[v`r=ire. <Voi fi\i dar des[v`r=i\i, dup[cum =i Tat[l vostru cel ceresc este des[v`r=it> (Matei 5:48). Dumnezeu este des[v`r=it]n toate, dar singurul punct unde eu am g[sit c[pot atinge, chiar dac[pentru scurt[durat[, des[v`r=irea a fost]n a iubi pe cel ce nu merita acest lucru. A iubi pe vr[jma=i]nseamn[a birui prin dragoste =i a te]n[\a la st[ri de Cer. Dac[ne rug[m =i mijlocim pentru vr[jma=i suntem desc[rca\i de orice ur[fa\ de acea persoan[. Aceasta]nseamn[adev[rata biruin\].

A=a a f[cut =i martirul +tefan. <+i aruncau cu pietre în +tefan, care se ruga =i zicea: «Doamne Isus, prime=te duhul meu!» Apoi a îngenunchiat, =i a strigat cu glas tare: «Doamne, nu le \inea în seam[p[catul acesta!» =i dup[aceste vorbe, a adormit> (Faptele Apostolilor 7:59-60). Astfel de vorbe pun pe cei din jur într-un =oc total =i trebuie s[admit[c[nu au mai v[zut a=a ceva. Mulți dintre spectatorii din arenele romane, care au v[zut curajul =i dragostea primilor cre=tini =i chiar refuzul lor de a omorî pe cineva, au fost mi=ca\i p`n[la punctul unde unii au devenit cre=tini. În spatele unei astfel de ac\iuni este o putere. Au vrut =i ei acea putere extraordinar[, care face s[rezi=ti în fa\ a mor\ii. Este puterea Duhului Sf`nt care face din noi martori ai Domnului, cum a fost promis. <Ci voi ve\i primi o putere, c`nd Se va pogorî Duhul Sf`nt peste voi, =i-Mi ve\i fi martori în Ierusalim, în toat[Iudea, în Samaria, =i p`n[la maginile p[m`ntului> (Faptele Apostolilor 1:8). Aceast[putere minunat[o primesc =i ast[zi cei ce o cer în umilin\|. Este puterea care ne schimb[inima într-o inim[care iube=te pe Dumnezeu, pe to\i copiii Domnului, pe to\i semenii, inclusiv pe vr[jma=i, c[rora le dore=te m`ntuirea.

Amin.

7

IPOCRIZII

<Deci toate lucrurile, pe cari v[spun ei s[le p[zi\i, p[zi\i-le =i face\i-le; dar dup[faptele lor s[nu face\i. C[ci ei zic, dar nu fac.> Matei 23:3

Tr[im timpurile c[nd nu mul\i sunt cei care vor s[cunoasc[adev[rul, dac[acesta le va aduce o inconvenien\. Majoritatea =i formeaz[adev[rul lor, pentru c[nu vor s[pl[teasc[pre\ul ascult[rii de Domnul Isus, care este Adev[rul. Exist[falsificare de bani, de picturi, de documente, dar =i oameni fal=i, care se dau a fi drept altceva dec[nt ce sunt. Cu mul\i ani =nainte un diplomat american a =nt[lnit pe Stalin =i a scris despre el: <Ochii lui c[prui sunt extrem de =n\elep\i =i bl[anzi. Unui copil i-ar place s[stea =n bra\ele lui, iar un c[ine ar veni la el.> A=a cum bine se cunoa=te, Stalin s-a f[cut vinovat de curmarea a milioane de vie\i f[r de temei, chiar dup[r[zboi. Cel mai dureros fel de falsitate =i ipocrizie este acela unde un om se pretinde a fi cre=tin, dar de fapt nu este. Israeli\ii l-au urmat pe Moise, din Egipt, plini de entuziasm, dar la prima ocazie =i-au f[cut un vi\el de aur c[ruia s[i se =nchine. =n vremuri de prigoan[nu prea este nevoie de un mesaj despre f[\rnicie, pentru c[un cre=tin fals nu va accepta s[suferi prea mult. Cuv[ntul de ipocrit vine de la cuv[ntul hipocritos care =nseamn[: <cel ce vorbe=te din spatele unei m[=ti.>

La teatru un om lua o masc[care schi\va un z[mbet =i ie=ind pe scen[f[cea oamenii s[r[ad[. Apoi lua o alt[masc[, care ar[ta o f[\ trist[=i =ncruntat[de tragedie, cu care ie=ea pe scen[=i =nmuia inimile oamenilor. A=a s-a n[scut cuv[ntul de ipocrit, care =nseamn[a pretinde, a juca un rol, care este diferit de cel

adev[rat. Un om este ipocrit dac[pretinde c[are anumite calit[iv]i pe care practic el nu le are. Un om ipocrit este un fals.

Ipocri[iv]i se g[sesc în toate locurile, cu excep[iv]ia Cerului. Adev[ratul cre[ti]n este suspicios de inima lui pentru a nu-l în[er]la și se încearc[ă] pe el însu[și] s[ă] vad[ă] dac[ă] este în credin[iv]ă. Cre[ti]nului ipocrit este totdeauna foarte confident de superioritatea și de caracterul lui. Un asemenea om este descris de Domnul Isus în Matei, capitolul 23. Un ipocrit sau f[ar]iseu este omul care spune una și face alta. El poate vorbi ca un înger și chiar poate avea mult[ă] Scriptur[ă] memorat[ă], dar când este vorba de fapt[ă] vezi în el un alt om. Primul semn este c[ă] între vorba și fapta lui exist[ă] contradic[iv]ie. Un alt semn, dup[ă] care sunt recunoscu[iv]i ace[ști] oameni, este c[ă] atunci când fac ceva bun vor s[ă] fie v[ă]zu[ți] și aprecia[iv]i de oameni, altfel zic c[ă] nu li s-a meritat s[ă] fac[ă] acel bine. Ei consider[ă] c[ă] a ar[ă]ta o virtute când nu te vede nimeni este o risip[ă]. F[ar]iseul are dorin[iv]a de a fi vorbit de bine. El este condus de opinia oamenilor și nu de frica de Dumnezeu. Niciodat[ă] nu era un fariseu mai bucuros ca și atunci când i se spunea: <Rabi!>, adic[ă] înv[ă]torule.

Majoritatea fariseilor iubeau titlurile și doreau respectul oamenilor. Domnul Isus a scos în relief acest mod de a fi, pentru a nu ajunge, poate pe neobservate, ni[te] f[ar]isei. Fariseii, în timpul Domnului Isus, erau secta cea mai numeroas[ă]. Erau ni[te] legali[ști]. Ei militau pentru o respectare rigid[ă] a legii și a datinilor. C[er]turarii erau oamenii care copia Scripturile, pentru c[ă] nu erau ma[ri]ni de tip[rit] în acea vreme. Aceste dou[ă] categorii de oameni au primit din partea Domnului Isus cea mai crunt[ă] condamnare, pentru falsa lor religiozitate. Domnul Isus a avut de-a face cu mari p[er]c[er]to[ri], dar nu a avut cuvinte a[re] de aspre pentru ei cum a avut pentru c[er]turarii și fariseii, care au f[ă]cut din religie o meserie f[ar] s[ă] o aib[ă] în inim[ă] sau în fapte. C[er]turarii și fariseii aveau o presupus[ă] neprih[ă]nire personal[ă] și predica religia f[ar] s[ă] aib[ă] nimic comun cu ea. Pentru ei religia era o profesie, în urma c[er]eia aveau un câ[ș]tig. Domnul Isus a condamnat pe fa[ar]isei acest mod de a fi și

de aceea marea majoritate a c[rturarilor =i fariseilor }l urau pe Domnul Isus. Vorbele =i presupusa lor neprih[nire nu corespundeau cu faptele lor. Faptele copiilor lui Dumnezeu trebuie s[r[mân[la fel, chiar dac[cei din jurul lor dintr-o dat[ar deveni orbi sau surzi. Domnul Isus afirm[despre f[\arnici c[au obiceiul s[strecoare \ân\arul =i s[înghit[c[mila. Fariseii d[deau zeciuial[din plante care nu aveau valoare mare, dar când trebuiau s[ajute pe cel în nevoie c[utau scuze, care erau tot religioase. Trebuie s[fim susp[ci de noi în=ine când ajungem s[ne doar[mai mult de lucrurile mici decât de cele mari. Trebuie s[fim aten[i pentru ca obiceiurile s[nu devin[mai importante decât poruncile. Trebuie s[d[im un semnal de alarm[sufletului nostru când partea din exterior este mai important[decât partea din interior.

Fariseii au ajuns la punctul unde obiceiurile omene=ti erau mai respectate decât poruncile lui Dumnezeu. Dumnezeu vrea s[fie sfin[it, adic[pus deoparte, tratat deosebit, în tot ceea ce El ne cere nou[oamenilor. <Voi fi sfin[it de cei ce se apropie de Mine, =i voi fi prosl[vit în fa[a întregului popor> (Leviticul 10:3). Dumnezeu este provocat chiar =i atunci când gândurile noastre nu se potrivesc cu cuvintele care ne ies pe gur[, chiar la rug[ciune. Unii s-au rugat f[r[cuvinte, dar nu f[r[de inim[=i au fost asculta[i. <Domnul cunoa=te gândurile omului...> (Psalmul 94:11). Am v[zute multe c[r[i legate frumos, dar când le-am deschis am fost dezam[git, pentru c[nu am g[sit în ele valoare. A=a sunt =i ipocri[i. F[\arnicia practic[o religie, care depinde de locul unde sunt =i chiar de ceasul în care se g[sesc. Ei sunt foarte severi cu al[ii, dar foarte îng[duitori cu ei în=i. Au întotdeauna sfaturi pentru casa altuia, pe când casa =i familia lor las[de dorit. F[\rnicia sau falsitatea î=i poate scoate fa[hidoas[=i atunci când spunem c[nu avem timp sau bani pentru lucrarea Domnului =i ne d[im a fi lipsi[i, dar nu suntem.

<Blestemat s[fie în=el[torul, care are în turma lui o vit[de parte b[rb[teasc[... =i jertfe=te Domnului o vit[beteag[> (Maleahi 1:14). Dumnezeu este provocat la mânie atunci când omul se d[

drept altceva decât ce este, pentru că <El p[trunde pân[acolo c[desparte sufletul =i duhul, încheieturile =i m[duva, judec[sim[urile =i gândurile inimii> (Evrei 4:12). Ipocriții sunt oamenii care tr[iesc în minciun[=i se poate întâmpla ca pân[la urmă chiar ei s[o cread[ca fiind adev[ri, dar pe Dumnezeu nu-L în=eal[, pentru că ce seam[n[omul aceea va secera. Toate aceste tr[s[turi ale f[\arnicului spun că un astfel de om a ie=it din Egiptul p[catului, dar inima i-a r[mas tot acolo, la fel ca =i a Israeliților. <Vin cu gr[mada la Tine, stau înaintea Ta ca un popor al Meu, ascult[cuvintele Mele, dar nu le împlinesc, c[ci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umbl[tot după poftele lor.> Avem nevoie să spunem cu sinceritate ca =i Psalmistul: <F[-mi inima să se team[de Tine!> ca să nu c[dem în la\ul f[\rniciei. S[nu }l dezam[gim pe Dumnezeu, care are planuri bune pentru viitorul sufletului nostru. Isaia capitolul cinci prezintă Israelul ca =i o vie, care L-a dezam[git pe Dumnezeu, dând în loc de road[bun[, road[amar[. Dumnezeu este dezam[git de pomul în care, an după an, nu g[se=te roada dorit[=i pân[la urmă îl scoate din gr[dina Lui. Dumnezeu a fost dezam[git de Israel când i-a pus în fa\ binele =i r[ul, iar Israelul a ales idolatria. Oare va fi Dumnezeu dezam[git de tine?

Unii cred că regulile sunt f[cute pentru a fi c[lcate, dar aceasta este o mare gre=eală c`nd este vorba despre Dumnezeu, pentru că El nu Se las[batjocorit. Cel ce nu veghează, în această privin[\, pierde rela\ia de prietenie, intimitate =i încredere cu Dumnezeu, care \ine în mâna Lui urm[toarea noastră suflare. Eu trebuie să am grij[, pentru că dacă nu rodesc roada a=teptat[de St[pân, pot fi înlocuit în gr[dina Domnului. Este undeva un be\iv, care doarme sub pod sau un stricat, pe care Dumnezeu îl poate chema, cur[\a =i na=te din nou, în care Duhul s[rodească roada cerut[de St[pân, astfel locurile preg[tite de El la Cin[să nu fie goale. La masa Lui toate locurile vor fi completate cu cei ce se conformează voii Sale. Apare întrebarea: Oare ce câ=tig[un f[\rnic? Onoarea oferit[de oameni durează foarte puțin. La fel

ca =i de farisei, Dumnezeu este dezgustat de religia unui astfel de om.

Alt[cauz[a f[\rniciei poate fi l[ud[ro=enia vie\ii sau chiar invidia. Invidia este atunci c[nd vrei ce are altul, iar l[ud[ro=enia este atunci c[nd vrei ca altul s[admire ce ai tu. Fariseii =i c[rturarii invidiau pe Domnul Isus pentru minunile]nso\ite de putere pe care le f[cea =i pentru c[poporul }l urma =i }i sorbea cuvintele. Poporul recuno=tea felul diferit de]nv[\tur[a Domnului]n compara\ie cu felul]n care erau]nv[\a\i de c[tre farisei. Fariseii =i c[rturarii ar fi vrut s[aib[aceea=i pozi\ie de putere =i respect. Este cu neputin[\ s[mergi pe calea cea larg[=i s[ajungi la via\ve=nic[. <...larg[este poarta, lat[este calea care duce la pierzare, =i mul\i sunt cei ce intr[pe ea> (Matei 7:13).

Pentru a nu fii un ipocrit trebuie s[-\i impui o cercetare sever[]n a verifica ce e-ti cu ceea ce te pretinzi c[e-ti]naintea oamenilor =i]naintea lui Dumnezeu. Un]nceput bun, pe calea cea bun[, nu este]ndeajuns, ci se cere =i un sf[ar=it bun. Se cere veghere, pentru ca astfel c[rmuirea Duhului, care ne mustr[c[nd gre=im =i puterea de a asculta, s[nu scad[. <Ni-te str[ini]i m[n[nc[puterea, =i el nu-=i d[seama> (Osea 7:9). Indiferen\ a fa\ de partea suflteasc[poate transforma cre=tinul din biruitor]ntr-un biruit, cum a p[\it =i Samson, f[r[ca el s[=tie. <Nu =tia c[Domnul se dep[rtase>. Mu=chii nefolosi\i se atrofiaz[. Sunt pe=ti care tr[iesc la mari ad[ncimi,]n]ntuneric, =i nu mai au ochi, pentru c[nu i-au folosit. Neglijarea tr[irii dup[]ndemnurile Duhului duce la]ntristarea Lui, =i apoi la pierderea sim\ului, care te face sensibil la orice \i se pare r[u =i ar putea sup[ra pe Domnul. Din dou[rele nu alege niciunul, ci alege voia lui Dumnezeu. Pe morm[ntul lui Moody, care a fost un mare evanghelist, scrie: <Cel ce face voia lui Dumnezeu va tr[]n veci.>]n fa\ a mor\ii nu po\i fi un ipocrit =i dosarul pe care Dumnezeu]l \ine, care con\ine tot ce omul a f[cut nu va fi falsificat. Dac[te sim\i vinovat, ai vrea ca Domnul s[-\i dea o alt[inim[? La baza m[ntuirii exist[verbul a vrea. Dumnezeu respect[alegerea pe care omul o face. Moise <n-a

vrut> s[fie fiul fiicei lui Faraon. Unii preg[tesc un <nu vreau> lui Dumnezeu =i El îng[duie aceasta, pentru c[suntem f[cu\i fiin\e cu voin\e libere =i El nu ne târe=te cu for\ a în Cer. El nu întotdeauna pedepse=te pe cel vinovat imediat, pentru c[El niciodat[nu se gr[be=te. Pân[la urm[, to\i oamenii vor sta în fa\ a Lui în marea zi a socotelilor numit[=i ziua judec[\ii. <A=a vorbe=te Domnul: «Sta\i în drumuri, uita\i-v[, =i întreba\i care sunt c[r[rile cele vechi, care este calea cea bun[; umbla\i pe ea, =i ve\i g[si odihn[pentru sufletele vostre!> (Ieremia 6:16). Dac[cineva se g[se=te vinovat de aceast[boal[a falsit[\ii, înc[mai exist[vindecare. Cu sinceritate trebuie s[vin[înaintea Domnului =i cu c[in\ s[cear[iertare =i putere de a deveni un cre=tin original, în care Hristos s[ia chip. <Pune\i-v[acum inima =i sufletul s[caute pe Domnul> (1 Cronici 22:19).

Amin.

8

DANIEL

<Daniel s-a hot[rât s[nu se spurce...>

Daniel 1:8

Daniel a fost un tân[r evreu, care din fraged[tinere\le a fost dus în Babilon, în timpul robiei babiloniene. Israelul s-a dep[rtat de Dumnezeu =i a refuzat s[asculte de avertiz[rile date prin proroci, iar Dumnezeu a îng[duit ca ei s[ajung[robi în Babilon. Din boierimea \[rii au fost ale=i tineri, care au fost înv[\a\i rânduielile Babilonului fiind pe urm[pu=i în slujba împ[ratului Nebucadne\ar. Un vechi scriitor, cu numele de Iosephus, a scris c[Daniel =i cei trei prieteni ai s[i au fost înrudi\i cu regele Zedechia. Între ace=ti tineri frumo=i la chip =i înzestra\i cu în\elepciune, în orice domeniu al =tiin\ei, a fost =i Daniel. Parte din preg[tirea tinerilor pentru slujire a fost =i obi=nuin\a lor cu bucatele =i b[uturile împ[ratului, care de multe ori erau închinat idolilor, pe care un adev[rat Israelit nu avea voie s[le consume. Daniel a cânt[rit]ntre ce are de pierdut dac[calc[legea lui Dumnezeu, mâncând bucate necurate =i ce are de pierdut dac[calc[porunca împ[ratului, conform c[reia trebuia s[m[nânce din mânc[rurile alese, pe care el le socotea a fi necurate. Daniel s-a hot[rât s[nu se spurce =i s[asculte de legea lui Dumnezeu, care nu a fost =tears[din inima lui de c[tre =colile Babilonului.

Hot[rârea de a asculta de Dumnezeu a adus în via\a lui Daniel mult[binecuvântare =i l-a f[cut s[câ=tige favoarea lui Dumnezeu, care l-a înso\it, l-a p[zit, l-a inspirat =i i-a descoperit tainele viitorului. Prin ascultare, Daniel a devenit om preaiubit de Dumnezeu. Cartea Daniel îl are ca autor pe Daniel. Autenticitatea

ei a fost confirmat[chiar de Domnul Isus. <De aceea, când veți vedea «urâciunea pustiirii», despre care a vorbit prorocul Daniel, «a=ezat[în locul sfânt»> (Matei 24:15). Hot[rârea lui Daniel de a nu se spurca însemna neascultare fa\ de împ[rat =i l-ar fi putut costa via\, dar Dumnezeu, care poart[=i numele de <Vegheator>, a vegheat asupra lui =i nu i s-a întâmplat nimic r[u. Daniel a ajuns s[fie prietenul =i sfetnicul lui Nebucadne\ar, care a ajuns s[recunoasc[c[de partea lui Daniel era Dumnezeuul Cel adev[rat.

Daniel a ajuns la aceast[faim[mondial[, pentru c[a fost neclintit în convingerile sale de a asculta =i de a fi loial mai întâi lui Dumnezeu. Daniel a ajuns s[de\in[func\ii înalte în imperiul Babilonian =i mai târziu în cel Persan. Cetatea Babilonului, plin[de aur, nu l-a f[cut pe Daniel s[se clatine în credin\ =i s[spun[: <Dar dac[dumnezeul acestor oameni, a=a de tari =i de bogai, este Dumnezeu?> Istoricii spun c[Babilonul era înconjurat de un zid care în total m[sura 96 km, avea o în[l\ime de 91 metri =i o l[\ime de 24 metri. O mare parte din zid era în p[mânt, pentru ca du=manii s[nu poat[s[pa tunele. Cetatea avea 250 de turnuri în care vegheau g[rzile împ[ratului. }n cetate se afla templu lui Marduk, în care se afla chipul lui Baal din aur =i o mas[tot de aur, amândou[cânt[rind 25000 de kg. Aceast[cetate era foarte religioas[. Avea 53 de temple =i 180 de altare închinat[ze\ei I=tar. Gr[dinile suspendate erau considerate una din cele =apte minuni ale lumii antice =i au fost zidite de Nebucadne\ar, pentru regina lui. Str[zile erau pavate cu pl[ci de piatr[, iar intrarea în cetate se f[cea pe poduri, care noaptea se ridicau. Eufratul trecea chiar prin mijlocul cet[\ii, dar =i încercuia cetatea pe dinafara zidurilor. În fa\,a unei astfel de priveli=ti impun[toare =i intimid[toare, Daniel =i prietenii lui au spus c[totu=i Dumnezeuul lui Israel este Dumnezeuul Cel adev[rat, chiar dac[ei se aflau acolo ca robi. Credin\,a lor }n Dumnezeu nu a putut fi cl[tinat[de }mprejur[rile în care se aflau. Daniel nu a fost singurul a c[rui credin\ în Dumnezeu nu a fost cl[tinat[de =colile timpului. Samuel a avut ca profesori pe Hofni =i pe Fineas, care erau ni=te oameni corup\i

și imorali. Totuși, la fel ca și Daniel, a rămas necorupt și credincios lui Dumnezeu. Moise a studiat la cel mai liberal colegiu, unde a învățat toată înțelepciunea Egiptului. În inima lui, totuși, era dorința de a elibera Israelul și de a face parte din poporul lui. Acești oameni, care nu s-au contaminat de învățăturile false despre Dumnezeul Cel adevărat, au avut mame credincioase și, chiar dacă acasă au învățat un lucru și la școală altul, au rămas credincioși lui Dumnezeu.

Un fost președinte cu numele de Lincoln a spus: <Nici un om nu este sărac dacă are o mamă credincioasă.> Daniel a făcut hotărârea să nu cedeze în fața ispitei, înainte de a ajunge în ispită și aceasta nu l-a făcut să devină codăș, ci fruntaș, fiindcă sursa lui de încredere și putere era Dumnezeu. Domnul Isus a venit într-o lume plină și chiar a stat cu cei plini la masă, dar El nu s-a contaminat, după cum focul, orice ar cuprinde el, nu se murdărește. Și noi suntem chemați să trăim la acest nivel de credință, de a nu ne spurca cu ceea ce ne-ar oferi lumea, lucru pe care Dumnezeu l-ar numi păcat. <Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de neajdă care este în voi; dar cu blândețe și teamă> (1 Petru 3:15). Copiii Domnului au fost întotdeauna gata să plătească orice preț, pentru a rămâne în Adevărat. <Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar și să mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus> (Faptele Apostolilor 21:13). Daniel a știut că dacă ar fi mâncat din bucatele împăratului și-ar fi plătit cugetul înaintea lui Dumnezeu. Faptul că Daniel a biruit această încercare nu a însemnat că nu au urmat altele poate și mai mari. În timpul lui Darius persanul, Daniel ocupa rang înalt și se bucura de prestigiul împăratului, lucru pentru care era foarte invidiat de rivalii săi. Daniel era unul dintre cei trei dregători mari, care supraveghea peste alți 120 de dregători mai mici. Rivalii săi au pus la cale o cursă, și cu aprobarea împăratului a dat poruncă ca nimeni să nu se închine decât împăratului timp de 30 de zile, știind că Daniel nu se va compromite și va continua să îngenuncheze, să se roage și să laude Dumnezeului

lui, de trei ori pe zi. Daniel, în care era un duh înalt și nu se găsea nimic vrednic de muștrare, a fost găsit rugându-se și, cu toată părerea de rău a lui Darius, a fost aruncat în groapa cu lei înfometată. Dumnezeu însuși a trimis îngerul Suf, care a închis gura leilor. A doua zi, Darius plin de bucurie poruncește ca Daniel să fie scos teafăr din groapă, iar în locul lui să fie aruncați acuzatorii lui Daniel. Din nou putem vedea hotărârea lui Daniel de a nu se compromite și de a-și continua fidelitatea față de Dumnezeu, prin rugăciunile pe care le înălța către Iehova, Dumnezeul Cel viu.

Daniel nu a cinstit templele cetăți pline de aur, ci el prin credință se închina unui Dumnezeu invizibil, căruia îi vorbea asemenea unui prieten. Pe măsură ce prietenia lui Daniel cu Dumnezeu a crescut, ochii lui au văzut pe îngerul lui Dumnezeu, astfel în vedenii cerești și s-au arătat vremurile ce vor urma pe pământ. Ori de câte ori a procedat în felul acesta și nu s-a compromis, Numele lui Dumnezeu a ajuns să fie glorificat chiar și de către păgâni. Dumnezeul <căruia îi slujești necurmat>, a spus Darius, a putut să te scape. Necurmat înseamnă fără încetare, la greu și la bine. Necurmat înseamnă că voi rămâne credincios lui Dumnezeu dacă îți va scăpa viața sau dacă nu mi-o va scăpa. <Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeul lui Daniel. Căci El este Dumnezeul cel viu, și El dă înuiere-te veșnic; împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit> (Daniel 6:26). Popularitatea, faima, puterea, bogăția nu au putut să-l despartă pe Daniel de Dumnezeul lui. Daniel se ruga mult, era fără pat și mulțimea întotdeauna lui Dumnezeu. A fost prigonit, dar a fost protejat de Dumnezeu. Mulți vor să fie bogăți, dar de multe ori chiar Dumnezeu nu îngăduie aceasta, pentru că nu mulți rezistă sus. Nu există neutralitate față de Dumnezeu, ci toți oamenii au o relație bună sau rea cu El. Cugetul omului sau conștiința este partea spirituală care ne face sensibili și simțim când ceva trece peste voia lui Dumnezeu. <De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea

oamenilor> (Faptele Apostolilor 24:16). Faptul că apostolul Pavel s-a silit arată că a trebuit o hotărâre, un efort și o consecvență pentru a nu se compromite. Apostolul Pavel nu și în-ela cugetul pentru nimeni și nimic. Împăratului Agripa îi spune: <N-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.> Atunci când cugetul nostru este luminat de Duhul Sfânt nu avem voie să ne împotrivim, pentru că <tot ce nu vine din încredințare este păcat>. Daniel a păstrat un cuget curat și a ajuns să fie folosit de Dumnezeu, însă dacă ar fi cedat nimeni nu ar fi auzit de el. Mai grav era faptul că și-ar fi pierdut prietenia cu Dumnezeu.

Apostolul Pavel cercetându-și cugetul ajunge să spună: <Nu știu nimic împotriva mea> și totuși el nu s-a socotit neprihănit prin această stare curată, pe care se silea să o mențină, ci spunea că este neprihănit prin sângele scump al Domnului Isus. Dacă Daniel este un exemplu al omului care s-a hotărât să nu se spurce, sunt totuși destui care atunci când a trebuit să aleagă, au hotărât să se spurce. <S-au spurcat prin faptele lor> (Psalmul 106:39). Israelul, care a fost un popor privilegiat, s-a murdărit prin idolatrie și neascultare. <...s-au amestecat cu neamurile, și au învățat faptele lor, au slujit idolilor lor...> (Psalmul 106:35-36). Daniel nu a avut încotro și s-a amestecat cu neamurile, dar nu a slujit idolilor lor. David s-a mândrit cu adulter și a suferit pedeapsa lui Dumnezeu, Acan a fost biruit de pofta lăcomiei și a ajuns să fie omorât, Saul a ajuns neascultător, iar Dumnezeu i-a luat împărăția, Iuda a iubit banii și a vândut pe Domnul, iar apoi și-a curmat singur viața, iar Dima din dragoste pentru lume a primit slujba la care a fost chemat. Toți cei amintiți mai sus și-au păstrat cugetul și au fost răspunzători de acțiunile lor. Toți au avut de ales între a se spurca cu păcatul care era propus de cel viclean sau să nu se spurce, ci să spună ce a spus Iosif, care a hotărât să nu se spurce: <Cum aș putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătoiesc împotriva lui Dumnezeu?> (Genesa 39:9). Dacă noi ne mândrim conștientă vom fi răspunzători de acțiunea noastră și mai devreme sau mai târziu vom suporta consecințele grave. <Nimic întinat nu va intra în ea,

nimeni care tr[ie=te în spurc[ciune =i în minciun[> (Apocalipsa 21:27). Slujba credinciosului este de a=i p[stra inima =i cugetul curat,]n fiecare zi. <...cei cu inima curat[...vor vedea pe Dumnezeu> (Matei 5:8).

Unul din cele mai grele lucruri pentru om este s[admit[c[este p[c[tos =i c[nu se poate salva singur, niciodat[. De multe ori Satan]l determin[pe om s[cread[c[este prea bun =i c[nu are nevoie de iertarea lui Dumnezeu. Pe alii îi convinge s[cread[c[sunt prea p[c[to=i, pentru a mai putea fi ierta\i, iar altora doar le spune c[nu acum este timpul s[se poc[iasc[. Omul are nevoie s[primeasc[iertarea =i neprih[nirea dat[de Dumnezeu, pentru c[altfel nu are nici o =ans[de a sta înaintea lui Dumnezeu, a c[rui ochi sunt a=a de cura\i c[nu pot privi f[r[delegea. <Dar acum s-a ar[tat o neprih[nire, pe care o d[Dumnezeu, f[r[lege - despre ea m[rturisesc Legea =i prorocii - =i anume, neprih[nirea dat[de Dumnezeu, care vine prin credin\ a în Isus Hristos, pentru to\i =i peste to\i cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire. C[ci to\i au p[c[tuit, =i sunt lipsi\i de slava lui Dumnezeu. +i sunt socoti\i neprih[ni\i, f[r[plat[, prin harul S[u, prin r[scump[rarea, care este Isus Hristos> (Romani 3:21-24). Legea, asemenea unei oglinzi, ne arat[c[suntem p[c[to=i, dar Dumnezeu ne d[o neprih[nire care se prime=te prin credin\ =i prin care vom putea sta în fa\ a lui Dumnezeu. Daniel este un exemplu pentru noi. El ne arat[c[se poate tr[i curat pentru Dumnezeu, indiferent cât ne-ar costa. Pentru cei cu con=tiin\ a pâng[rit[exist[un singur remediu, care este Sângele Domnului Isus Hristos ce ne spal[de orice p[cat, în urma c[in\ei =i întoarcerii pe deplin la Dumnezeu. <Ie=i\i din mijlocul lor, (...) zice Domnul; nu v[atinge\i de ce este necurat, =i v[voi primi, Eu v[voi fi Tat[...> (2 Corinteni 6:17, 18).

S[urm[m pilda lui Daniel de a nu ne spurca cu nici un p[cat, pentru ca =i prin via\ a noastr[Dumnezeu s[câ=tige glorie =i slav[.
Amin.

9

MĂ IUBE^OTI TU?

*<După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru:
«Simone, fiul lui Iona, Mă iube-ti tu mai mult decât
ace-tia?»> Ioan 21:15*

În ora-ul meu există și astăzi un abator, care se ocupă cu prepararea, împachetarea și distribuirea cernii. Inițialorul acestei afaceri profitabile a deschis abatoare în mai multe orașe, iar în anul 1892 a ajuns să dețină suma de peste cincizeci de milioane de dolari, an în care a și trecut la cele veșnice. Acest om se scula la ora cinci în fiecare dimineață și mergea la serviciu ca un angajat normal și lucra până după amiază la ora șase. Seara mergea acasă, servea cina, iar la ora nouă mergea la culcare. A urmat acest program rigid toată viața, șase zile pe săptămână. Cineva l-a întrebat de ce munce-te așa din greu, o dată ce a ajuns să aibă atâtia bani în bancă. Omul acesta, care purta numele de Armor, a răspuns că nu are nici un alt interes și îi place să-i vină banii. A murit nefericit și a lăsat în urmă 50 de milioane de dolari. Baniii îi erau stăpân, iar acest om și-a iubit stăpânul. Ce iube-ti sluje-ti și fiecare om are un stăpân. Versetul citat ni-l prezintă pe Domnul Isus la marea Tiberiadei, după Înviere, în mijlocul ucenicilor a căror credință și bucurie a fost restaurată de prezența unui Hristos înviat dintre cei morți.

Domnul Isus după înviere a avut același caracter blând și același mod de a fi ca și înainte de suferințele și moartea Lui. A vorbit cu ei, a mâncat cu ei și, apoi, a stat de vorbă cu Petru, care doar cu câteva zile înainte se lepătase de Domnul. Domnul S-a îngrijit de trupul lor și i-a chemat la prânz, dar pe urmă s-a îngri-

jit de nevoile delicate ale sufletului r[nit. F[r[repro=uri, Domnul l-a întreb[de trei ori pe Petru dac[]l iube=te. Întrebarea nu a fost pus[pentru ca Domnul s[afle ceva ce nu =tia, ci pentru ca Petru s[se examineze. Acest mod de examinare este o stare continu[în via\a credinciosului, pentru c[El ne întreb[=i pe noi dac[] iubim. Iubirea este cea mai str[lucitoare parte din Har =i devine evident[pentru toate celelalte virtu\i. Napoleon a spus c[Domnul Isus +i-a a=ezat Împ[r\ia pe dragoste =i El este singurul Împ[rat, pentru care milioane de oameni au fost =i sunt gata s[moar[.

Domnul nu l-a întrebat pe Petru dac[crede în El, dac[s-a c[it, ci se adreseaz[direct inimii. <M[iube=ti tu?> Ceea ce iubim vom sluji. Domnul te întreab[: <M[iube=ti?>, pentru c[orice ai face pentru Mine f[r[s[M[iube=ti este gre=it. Privind la faptele noastre, la felul cum cheltuim timpul sau orice resurs[ce o avem s[ne întreb[m dac[iubim noi pe Domnul. Într-o duminic[am ascultat, în Casa de rug[ciune, mesajul unui frate care accentua faptul c[noi nu-L iubim pe Domnul îndeajuns. M-am sim\it indignat în interiorul meu =i am spus c[nu mi se potrive=te mie, pentru c[eu]l iubesc pe Domnul =i a= face orice pentru El. Am spus c[mi-a=da chiar via\a pentru El, cum a spus =i Petru. Am spus aceste lucruri în rug[ciunea mea de sear[=i am cerut Domnului s[-mi cerceteze inima, pentru c[o =tiu c[este în=el[toare. În acea noapte am avut un vis pe care îl re\in cu mare claritate =i ast[zi. În vis st[team pe un scaun, când a ap[rut în fa\la mea dou[fiin\le îmbr[cate în alb. Una dintre ele mi-a spus c[eu am cerut s[fiu examinat =i au venit s[fac[aceast[examinare, în a=a fel]nc`t s[cunosc =i eu rezultatele. Tot acea persoan[a început s[-mi pun[o serie de întreb[ri la care nu puteam s[r[spund dec`t direct, cu precizie, f[r[s[pot ocoli ceva cum a= =ti s[fac în via\la de toate zilele. La sfâr=it, cel ce a pus întreb[rile a întrebat pe cealalt[persoan[: <Ce not[îi dai?> Persoana respectiv[a r[spuns: <Îi dau nota cea mai mic[.> Am în\eles c[este o not[de trecere, a=a cum unii profesori d[deau nota cinci de mil[, doar pentru a fi o not[de trecere =i aceea=i not[am sim\it c[am primit =i eu. Apoi visul

s-a încheiat. Acest lucru a avut loc în momentul în care eu ziceam că am o stare bună, când lucram în Via Domnului și chiar cu lacrimi îți spuneam Domnului că îl iubesc.

Trebuie să ne cercetăm dacă iubim pe Domnul și aceasta nu superficial, deoarece cântarul Lui ne cântărește și nu ne compară cu alții, ci cu ceea ce am putea deveni noi prin har. Trebuie să ne întrebăm dacă ne-am mâniat, dacă am urât, dacă am cârțit, dacă ne-am bucurat de rău, dacă am risipit timp sau bani săptămână trecut, pentru că dacă răspunsul la aceste întrebări este DA, atunci înseamnă că nu L-am iubit pe Domnul îndeajuns și dacă am fi avut grijă să nu facem aceste lucruri am fi putut dovedi mai mult dragoste față de Domnul. Trebuie să ne luăm temperatura sufletului, cercetându-ne rugăciunile să vedem dacă nu sunt superficiale sau chiar egoiste, iar pe urmă să răspundem dacă îl iubim pe Domnul. Cu cât îl iubim pe Domnul mai mult, cu atât vom avea păreri mai puține înalte despre noi. Dacă răspundem la această întrebare că îl iubim, atunci trebuie să existe și o evidență. Nu are rost să-I spunem că-L iubim și să nu facem nimic pentru El.

Cartea recordurilor spune că cea mai lungă scrisoare a fost scrisă în anul 1875, când Marcel de LaCore a scris o scrisoare către prietena lui Magdalin, în care era scris: <Te iubesc> de 1875000 de ori. Acest Marcel a angajat un om pentru a scrie această scrisoare. Cuvintele puțin ce nu sunt dovedite ca fiind adevărate nu au mare valoare. <Dragostea să fie f[r]uctuoasă. Fie-vă groază de rău, și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frivolească> (Romani 12:9-10). Acela care vede în timp urmărește caracterul nostru și este când ne aprindem și când ne stingem. El este când una vorbim și alta facem. El este dacă cineva se luptă să mulțumească doi stăpâni și nu acceptă o astfel de slujire. Cuvintele lui Shakespeare din lucrarea *Henry IV* par să se potrivească de bine: <Nu pot fi slujit de către tine, pentru că nu te pot împăra în două.> Domnul și-a dat viața pentru noi, și noi trebuie să ne dăm pentru El. <Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus> (1 Ioan 2:6). După ce

sim\im confirmarea Duhului c[pe haina sufletului nostru nu este pat[=i inima nu ne osânde=te, putem sluji pe Cel ce spunem c[-L iubim, f[când ceea ce }i place Lui. Ceea ce-I place Lui cel mai mult este s[spunem despre m`ntuire celor p[c[to=i, pentru ca ei s[vin[la Domnul =i s[fie mântui\i. De asemenea, Domnul spune c[atunci când ajut[m pe unii dintre cei mai micu\i ai Lui, facem de fapt acest lucru chiar pentru El. Când ai bunuri în vasul t[u, oamenii vor veni la vasul t[u. Oamenii veneau la Domnul Isus =i doreau ca m[car umbra Lui s[trec[peste cei bolnavi pentru a fi vindeca\i, dar vor veni =i la vasul nostru dac[în noi este Isus Hristos.

A da ceva poate însemna pu\in, dar a te d[rui înseamn[totul. Este mai fericit a da dec`t a primi, iar pe acela care d[cu bucurie îl iube=te Dumnezeu. <...pe cine d[cu bucurie, îl iube=te Dumnezeu> (2 Corinteni 9:7). Îl iubim noi pe Domnul? S[nu d[im lini=te sufletului nostru pân[ce nu sim\im povara crucii. <+i oricine nu=î poart[crucea, =i nu vine dup[Mine, nu poate fi ucenicul Meu> (Luca 14:27). Un suflet care iube=te pe Domnul simte nevoia de a face ceva pentru El, care s[-l coste. Unora chiar le este sete s[suferi pentru El, cum a fost apostolul Pavel, care a spus c[î=i g[se=te pl[cerea în a fi def[imat pentru Domnul lui. <...Hristos a suferit pentru voi, =i v-a l[sat o pild[, ca s[c[lca\i pe urmele Lui> (1 Petru 2:21). Ceea ce iubim vom sluji. Haina de in, despre care vorbe=te Apocalipsa, sunt faptele neprih[nite ale sfin\ilor, care sunt o dovad[c[noi avem credin\[=i }l iubim pe Domnul. <Adu-le aminte... s[fie gata s[fac[orice lucru bun> (Tit 3:1). Poate cineva spune c[}l iube=te pe Domnul, dar este neînsemnat =i nu =tie ce ar putea face pentru El. Sunt lucruri pe care oamenii mari nu au timp s[le fac[sau sunt oameni care se cred mari =i nu vor s[le fac[. Poate vrei s[faci tu astfel de lucruri în Numele Domnului Isus. Apoi îni vor fi încredin\ate =i lucrurile mai mari.

Într-o \ar[s[rac[, un copil descul\ se uita într-o vitrin[la pantofi. Un om l-a v[zut =i l-a întrebat ce face. Copilul a spus c[

se gânde=te c[ce bine ar fi s[aib[=i el o pereche de pantofi. Omul l-a dus în magazin, i-a cump[rat o pereche de pantofi =i apoi a vrut s[plece. Când s[plece copilul a ales câiva pa=i dup[el, l-a tras de mân[=i l-a întreat dac[nu cumva este el Isus, despre care auzise câte ceva. Acel om prin fapta pe care a f[cut-o a fost asem[nat cu Domnul Isus, care a dat mai mult ca ori=icine. Tot prin asocieri de felul acesta trebuie s[se vad[c[Domnul Isus este =i tr[ie=te în noi.

Domnul Isus ne întreat[=i pe noi, ca =i pe Petru acum aproape 2000 de ani: <M[iube=ti tu?> Este condi\ionat[oare această iubire a ta? Dar dac[ai fi paralizat, orb, surd, mut sau bolnav cu altceva, \i-ar fi îndeajuns Harul Lui în asemenea condi\ii? El întreat[=i în astfel de condi\ii numite de oameni vitrege: <M[iube=ti tu?> Pe cei care spun: <Doamne =tii c[Te iubesc!> El \i întreat[: <Dac[M[iube=ti, de ce p[c[tiue=ti?> <Dac[M[iube=ti de ce la neaz M[cau\i =i la bine stai departe de Mine?> <Dac[M[iube=ti de ce câti numai în casa de rug[ciune? De ce numai acolo cau\i fa\ a Mea?> <Dac[M[iube=ti de ce \i-e ru=ine de Mine?> <De ce cau\i scuze când este ceva de f[cut pentru Mine?> Dac[cumva cugetul t[u vrea s[verse o lacrim[de c[in\ simte-te liber s[faci aceasta, pentru c[=i acela care a scris aceste rânduri le-a v[rsat când le-a scris. De asemenea întreb[ri trebuie de multe ori s[fim ru=in[\i =i s[spunem: <Iart[-ne, Doamne! Nu merit[m dragostea Ta. Tu, Doamne, meri\i a=a de mult, mai mult decât }i dau eu! Ajut[-m[s[Te iubesc cum meri\i s[fii iubit.> Dumnezeu este un Dumnezeu al =anselor. Dac[sim\im c[flac[ra dragostei doar fumeg[,]nc[mai putem cere ca focul Duhului Sfânt s[aprind[via\ a noastr[pentru Isus Hristos.

Nu exist[fericire mai mare ca =i atunci când sim\i pe Domnul, iar iubirea pentru El clocote=te în inim[. <Eu sunt a iubitului meu =i iubitul meu este al meu> (Cântarea C`nt[rilor 6:3). Omul de rând a pierdut puterea de a iubi, care este cea mai mare caracteristic[a Tat[lui. <Iubi\i... ca s[fi\i fii ai Tat[lui> (Matei 5:44-45). Omul iube=te potrivit cu gusturile =i interesele lui, ce i se pare fru-

mos =i ce îi aduce folos. Dumnezeu ne-a iubit pe când eram vrjma=i =i tr[iam în p[cat. Acest fel egoist de a iubi, numai dac[se merit[, se schimb[atunci când Duhul Sfânt îl na=te pe om din nou =i îl face fiul sau fiica Lui, prin înfiere. Suntem fii =i fiice, dac[iubim. S[iubim pe Domnul, care este vrednic de iubirea noastră[, mai mult ca pe orice. Iubirea este o problem[de inim[, dar ea se reflect[în toate ac[iunile noastre. Cu c`'t cultivi =i folose=ti mai mult această[iubire, cu atât cre=ti mai mult. Ea scade cu cât o folose=ti mai pu\in, =i pân[la urm[se stinge.

Unii }l urmeaz[pe Domnul de departe, iar alii }l urmeaz[îndeaproape, fiecare dup[m[sura cu care }l iube=te. Cei care-L urmeaz[pe Domnul mai de departe sunt aceia pentru care predica cea mai scurt[este cea mai bun[, sunt aceia care, pentru c[nu-L cunosc pe Domnul bine, se leap[d[u=or de El, sunt aceia care au ca prioritate lucrul lor înainte de lucrul Domnului =i s[n[tatea sufletului. Ace=tia sunt cei care prin ac[iunea lor spun c[nu iubesc pe Domnul, dar stau pe cale, fiindc[le este fric[de Iad. Acest fel de a iubi pe Domnul îi face candida\i pentru pozi\ia de fecioare neîn\elepte, a c[ror întreg efort a fost zadarnic. Cei ce }l urmeaz[pe Domnul îndeaproape aud cuvintele care ies de pe buzele Mântuitorului încep`nd cu cele rostite pe cruce: <Iart[-i.> Dup[ce simt iertarea spun: <Te voi urma oriunde vei merge> (Matei 8:19). Ei urmeaz[pe Domnul îndeaproape f[r[s[cârteasc[dac[se afl[în bel=ug sau lips[, în s[n[tate sau suferin\[, accept[f[r[murmur voia Marelui St[pân, care niciodat[nu d[gre=. Ei sunt prietenii Domnului, c[ror El le dest[inuie taine =i le chezuie=te pacea chiar în vreme de furtun[. Ei spun: <Te iubesc, Doamne, t[ria mea!> <C[ci chiar dac[smochinul nu va înflori, vi\va nu va da nici un rod, rodul m[slinului va lipsi, =i câmpiile nu vor da hran[, oile vor pieri din staule, =i nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot m[voi bucura în Domnul, m[voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!> (Habacuc 3:17-18). Aceasta este o iubire necondi\ionat[de circumstan\ele p[mânte=ti, este o iubire care cânt[re=te greu în fa\va Cerului.

Dacă spunem cu gura noastră =i dovedim cu fapta că }l iubim pe Domnul, în ziua r[ăspl[tirilor ne vom bucura de o r[ăspl[te din partea Aceluia care ne înva\ c[El este =i tot El r[ăspl[te=te. <Dacă Îmi sluje=te cineva, să M[urmeze; =i unde sunt Eu, acolo va fi =i slujitorul Meu. Dacă Îmi sluje=te cineva, Tat[l îl va cinsti> (Ioan 12:26). Dacă un împ[rat p[mântesc =tie r[ăspl[ti, cu cât mai mult poate =i va r[ăspl[ti Împ[ratul Împ[ra\ilor, care a creat totul prin puterea Cuvântului Lui. <Ei urmează pe Miel oriunde merge El> (Apocalipsa 14:4). Să tr[im =i să spunem: Da, Doamne, Te iubesc!

Amin

10

MĂDULARELE LUI

*<Pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui,
carne din carne Lui și os din oasele Lui.>*

Efesenii 5:30

Acest verset pe cât este de minunat pe atât este și misterios. Este un verset a cărui adâncime nu o vom cunoaște pe deplin până când nu vom ajunge la destinația călătoriei noastre sus în Ceruri. Acest verset, ca și o mână de sus, satură sufletul și îmbărbătează duhul zdrobit. El conține un adevăr mai mare decât poate cuprinde inima noastră, așa cum nici un vas nu poate cuprinde oceanul. Cuvântul <noi> exclude pe unii și include pe alții. Acest verset se potrivește celor care, prin Domnul Isus Hristos, au devenit frați noi și prin care Duhul Sfânt luminează și roade-te spre Slava lui Dumnezeu. Aceste frați noi îl numesc și îl cheamă pe Dumnezeu: <Avă>, adică Tată și se bucură de iertarea primită prin sângele Mielului, fără de care nu este iertare.

Atunci când Adam a văzut-o pe Eva nu s-a întrebat ce fel de creatură o mai fi și asta, ci a recunoscut-o ca fiind de aceeași natură ca și el. <Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!> (Genesa 2:23). Aceste cuvinte spun că Adam a știut ce s-a petrecut și cum Eva a fost creată din el. Dacă un bob de grâu nu moare nu poate aduce roadă. Domnul Isus a murit pentru că a adus multă roadă, care se numește Biserica lui Dumnezeu. Ea are viață din El. După cum Adam a știut că Eva este din el și că îi aparține, tot așa Biserica este din Hristos și că îi aparține numai Lui. Nimeni nu și urzește trupul, chiar atunci când unele mădulare îl doare, ci se preocupă de îngri-

jirea =i vindecarea lor. Domnul Isus spune c[ne iube=te a=a cum Tat[l L-a iubit pe El =i ne nume=te m[dulare ale Lui. Astfel, ca m[dulare ale Lui, avem dreptul s[-I cerem s[ne îngrijeasc[, s[ne hr[neasc[=i s[ne p[zesc[. M[dularele Lui, adic[credincio=ii, alc[tuiesc împreun[un trup viu al c[rui cap este Domnul Isus Hristos. Biserica Domnului este o binecuvântare pentru întreg p[mântul, pentru c[de\ine =i împ[rt[=e=te cu to\i cei ce vor Adev[rul, care este Isus Hristos. Biserica \ine la rang înalt standardul de neprih[nire cerut de Domnul Isus, dup[cum o logodnic[este credincioas[viitorului ei so\. Biserica este asem[nat[=i cu alte lucruri, pentru ca astfel credincio=ii s[-=i în\eleag[mai bine menirea pe p[mânt. Biserica este asem[nat[cu lumina lumii =i cu o cetate a=ezat[pe munte, care nu este ascuns[de vederea oamenilor. Credincio=ii sunt ca ni=te fântâni cu ap[proasp[t[=i ca ni=te pomi cu road[. Biserica mai este asem[nat[cu sarea, care d[gust lumii, pentru c[mântuirea nu este o lucrare egoist[. <Le voi face, pe ele =i împrejurimile dealului Meu, o pricin[de binecuvântare...> (Ezechiel 34:26).

Dumnezeu manifest[un interes personal în paza, hrana =i activitatea Bisericii. <Voi sunte\i oile Mele, oile p[=unii Mele, =i Eu sunt Dumnezeul vostru, zice Domnul Dumnezeu> (Ezechiel 34:31). Cel care face promisiunea este Dumnezeu, în care nu este umbr[de mutare. Apostolul Pavel a fost schimbat în f[ptur[nou[=i a devenit o binecuvântare pentru al\ii =i chiar pentru noi, ast[zi. Fiecare m[dular trebuie s[fie o binecuvântare, pentru c[aceasta este o dovad[c[e un m[dular al Lui. Ploaia care vine de la Dumnezeu este o binecuvântare pentru cel pe care-l ud[, =i apoi el însu=i poate =i trebuie s[devin[o binecuvântare pentru cei din jur. Biserica a fost instaurat[la Rusalii, când Duhul Sfânt S-a rev[rsat peste cei aduna\i în odaia de sus =i când to\i s-au umplut de Duhul Sfânt, care este Mângâietorul promis de Domnul Isus. Duhul Sfânt de aproape 2000 de ani administreaz[Biserica lui Dumnezeu =i o cârmuie=te cu putere, pentru a o înf[\i=a înaintea Mirelui Isus, f[r[pat[=i f[r[zbârcitur[. Nimeni =i nimic nu poate

st[vili puterea Duhului Sfânt. <...nu puteau s[stea împotriva în\elepciunii =i Duhului cu care vorbea el> (Faptele Apostolilor 6:10). Domnul Isus a folosit, pentru prima dat[, cuvântul Biserica când a zis: <...tu e=ti Petru =i pe această piatr[voi zidi Biserica Mea, =i por\ile locuin\ei mor\ilor nu o vor birui> (Matei 16:18).

Biserica lui Dumnezeu, pentru care P[storul Cel Bun +i-a dat via\a, nu sunt cl[dirile, ci totalitatea credincio=ilor n[scu\i din nou, care sunt vii sau au trecut]n ve=nicie. Biserica este un organism spiritual viu, care \ine rânduile puse de Domnul Isus. Biserica este teritoriul Împ[r\iei lui Dumnezeu, iar]n ziua R[pirii va fi luat[de pe p[mânt. <El ne-a izb[vit de sub puterea întunericului, =i ne-a str[mutat în Împ[r\ia Fiului dragostei Lui, în care avem r[scump[rarea, prin sângele Lui, iertarea p[catelor> (Coloseni 1:13-14). M[dularele Lui, adic[credincio=ii, se adun[cu regularitate în case de rug[ciune, unde se roag[, cânt[lui Dumnezeu =i înv[\ Cuvântul Domnului, pentru a se asem[na mai mult cu Domnul Isus. Un om a spus: <De ce s[tot vin la Casa de rug[ciune, fiindc[eu =tiu despre ce se va vorbi acolo?> Cineva i-a r[spuns: <+tiu ce gust are p`inea =i celelalte bucate =i totu=i mai vreau =i mâine din ele.> Este vorba de a avea o foame nu în trup, ci în suflet; de o diferen\[]ntre a fi viu sau mort suflete=te. Este vorba de a fi un m[dular al Lui =i trebuie s[-\i plac[s[fii împreun[cu celelalte m[dulare ale Lui. Mor\ii nu m[nânc[, ci numai cei vii.

Ca m[dulare ale Lui se poate s[fim chema\i =i la a suferi împreun[cu El. Primii cre=tini se bucurau când erau învrednici\i s[suferă pentru Domnul Isus, pentru c[la sfâr=it =tiau c[îi a=teapt[cununa. <Fii credincios pân[la moarte, =i-\i voi da cununa vie\ii> (Apocalipsa 2:10). Biserica din Smirna reprezint[o biseric[care sufer[. Nu era bogat[p[mânte=te, dar era bogat[în credin\[=i dragoste. Bog[\ia nu st[în abunden\ a lucrurilor pe care le avem, ci adev[rata bog[\ie st[în lucrurile pu\ine pe care mi le doresc. Fericirea st[în a fi mul\umit cu ce am =i a nu dori ceea ce nu pot sau nu trebuie s[am. Un bogat a fost întrebat câi

bani i-ar ajunge. +i el a r[spuns: <înc[pu\in.> Credincio=ii =tiu c[tot ce v[d cu ochii va trece, dar cei ce fac voia lui Dumnezeu r[mân în veci =i sursa fericirii lor este Dumnezeu. Biserica, chiar dac[de multe ori sufer[, are o frumuse\e deosebit[înaintea ochilor lui Dumnezeu. Aceast[frumuse\e const[în asem[narea cu chipul lui Hristos. Duhul blânde\ii =i dorin\a de a purta sarcinile unii altora sunt tr[s[turi ale frumuse\ii ei. Duhul rode=te în m[dularele Lui =i astfel biserica poate împlini Legea lui Hristos. Tot meritul este al lui Dumnezeu, care rode=te aceste roade prin Duhul Sfânt în m[dularele Lui. Credinciosul =tie c[a ajuns la aceast[stare de har numai datorit[îndur[rii primite de sus. <Voi îns[sunte\i o semin\ie aleas[, o preo\ie împ[r[teasc[, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu +i l-a câ=tigat ca s[fie al Lui, ca s[vesti\i puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunat[; pe voi, care odinioar[nu era\i un popor, dar acum sunte\i poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu c[p[taser[\i îndurare, dar acum a\i c[p[tat îndurare> (1 Petru 2:9-10). Sfin\enia aceasta nu se ob\ine prin a îmbr[ca haine sfinte sau prin a intra într-o cl[dire destinat[închin[ciunii, ci prin sp[larea na=terii din nou =i înnoirea f[cut[de Duhul Sfânt, care este o schimbare din temelie a vie\ii (Tit 3:5). O tr[ire aproape de Domnul va men\ine aceast[stare de cur\venie =i s[n[tate a m[dularelor Lui.

Un fariseu, de obicei, mul\umea lui Dumnezeu c[nu s-a n[scut între neamuri, c[nu s-a n[scut sclav =i c[nu s-a n[scut femeie. Copiii Domnului, m[dularele trupului lui Hristos mul\umesc =i prosl[vesc Numele Domnului pentru toate lucrurile, dar mai ales pentru înfierea în familia lui Dumnezeu, prin jertfa Domnului Isus. <Mul\umi\i lui Dumnezeu pentru toate lucrurile...> (1 Tesaloniceni 5:18). Dup[cum m[dularele trupului se pot îmboln[vi =i sufletele, care formeaz[Biserica Domnului, se pot îmboln[vi. Credinciosul trebuie s[-=i p[streze s[n[tatea în credin\[, în înv[\[tur[=i în dragoste. <Spune c[cei b[trâni trebuie s[fie treji, vrednici de cinste, cump[ta\i, s[n[to=i în credin\[, în

dragoste, în r[bdare> (Tit 2:2). S[n[tatea =i puterea sufletului poate spori pe m[sur[ce umbl[m în ascultare de El, fiind credin-cio=i în lucrurile mici =i mari încredin\ate nou[.

S[n[tatea sufletului poate afecta =i s[n[tatea trupului. <Prea iubitule, doresc ca toate lucrurile tale s[-\i mearg[bine, =i s[n[tatea ta s[sporeasc[tot a=a cum spore=te sufletul t[u> (3 Ioan 2). S[n[tatea trupului este în pericol =i atunci când între m[dulare nu exist[o armonie =i un sprijin reciproc. <... c[uta\i s[p[stra\i unirea Duhului, prin leg[tura p[ci. Este un singur trup, un singur Duh, dup[cum =i voi a\i fost chema\i la o singur[n[dejde a chem[rii voastre> (Efeseni 4:3-4). Un trup cu dou[capete s-ar numi un monstru. <C[ci, dup[cum trupul este unul, =i are multe m[dulare, =i dup[cum toate m[dularele trupului, m[car c[sunt mai multe, sunt un singur trup, tot a=a este =i Hristos> (1 Corinteni 12:12). Trupul lui Hristos nu are decât un cap, care este Hristos =i de la El vin toate poruncile care sunt executate de m[dulare.

Un m[dular infectat poate transmite boala unui m[dular s[n[tos =i uneori medicul trebuie s[fac[interven\ii chirurgicale dureroase pentru înl[turarea a ceea ce ar putea împr[=tia în trup boala. Alteori medicul aplic[tratament dureros m[dularului bolnav, dar are ca scop salvarea aceluia m[dular. Unitatea între m[dulare este absolut esen\ial[, dup[cum unitatea este necesar[între solda\ii care lupt[împotriva unui inamic comun. Unirea în Duh nu întotdeauna vine de la sine =i nu întotdeauna se men\ine u=or, pentru c[mai avem în noi omul cel vechi, care cere drepturi =i vrea s[dea l[stari de am[r[ciune. Nimeni, afar[de Domnul Isus, nu este des[vâr=it. De aceea trebuie s[avem o m[sur[de toleran\ în dragoste fa\ de celelalte m[dulare ale Lui, f[r[s[facem din aceasta o hain[a r[ut\ii sau o u=[pentru p[cat. M[dularele lui Hristos socotesc c[ocaziile de a ierta sunt ocazii de a se îmbog\i în tr[s\turile Domnului Isus. Primele m[dulare sau primii cre=tini erau o inim[=i un suflet (Faptele Apostolilor 4:23). Dorin\ a Domnului pentru noi, m[dulare ale trupului Lui, a fost =i este s[fim una în El, dup[cum El este una cu Tat[l. <M[

rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis (Ioan 17:21). Faptul că există unitate între mădularele Lui și dragoste între copiii Domnului este semnul după care lumea ne va cunoaște și ne va deosebi.

Baza unității este că suntem un Trup, un Duh, avem o Nădejde, avem un Domn, o Credință, un Botez, un Tată și un Dumnezeu al tuturor. Lipsa de unitate stinge Duhul, pe când unitatea inimilor aduce o revărsare de Duh Sfânt. Mărturia interioară este și ea o mare dovadă, pentru noi înșine, că suntem mădulare ale Lui, pentru că simțim pacea și bucuria mântuirii, care vine de la El. Toți copiii Domnului au ca destinație Cerul, care este încă un motiv ce duce la unitate. Mădularele Lui sunt în pericol atunci când își iau ochii de la Domnul și pierd comunicarea cu El. Atunci cad în deznădejde sau umblă pe cărări străine, unde nu au protecția lui Dumnezeu. Copilul Domnului nu are ce căuta în locuri de destrăbălare și nu se poate aștepta ca în astfel de locuri să aibă protecția Domnului. Copiii Luminii trebuie să rămână pe calea Luminii în credința dată odată pentru totdeauna sfinților. Ceea ce a fost îngăduit primilor sfinți nu este îngăduit și nouă astăzi, iar ceea ce a fost numit de Duhul Sfânt păcat pentru ei este păcat și pentru noi. Mădularele Lui sunt sufletele mântuite, care și-au întors spatele spre lume și au scăpat de mânia lui Dumnezeu în prezent, dar și în viitor. <Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia, pe care Mi i-ai dat Tu...> (Ioan 17:24).

Domnul va fi răsplăta noastră cea mare, dacă fiecare, ca mădular al Trupului Lui, ne facem slujba. Valorile pământene, banii sau aurul, pot cumpăra multe, dar nu pot cumpăra mântuirea, pentru că ea este darul lui Dumnezeu pentru oricine }l cere și vrea să fie un mădular al Lui. Viața prezintă multe oferte. Venicia prezintă doar două: a fi sau a nu fi un mădular al Lui. Care din cele două oferte le-ai acceptat? Pentru a deveni un mădular al Lui trebuie să te predai Domnului. A te preda nu înseamnă doar a ridica mâna ca semn al acceptării sau a te duce

în fa\ a adun[rii la rug[ciune, ci înseamn[a preda voia ta =i felul t[u de a face lucrurile =i a accepta voia Lui, în orice decizie a vie\ii, chiar dac[firii tale nu o s[-i plac[. Astfel voia Lui devine voia ta. F[r[aceast[predare a voia\ei tale, predarea este doar un gest f[cut din emo\ie sau de ochii cuiva. <...cine se lipe=te de Domnul, este un singur duh cu El> (1 Corinteni 6:17). Oamenii de =tiin\ spun c[, cu toat[=tiin\ a înaintat[la care s-a ajuns, mortalitatea între oameni este de sut[la sut[. Adic[to\i oamenii mor. Dac[nu L-ai primit pe Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor, prime=te-L ast[zi. Dac[nu o s[-\i plac[cu Domnul, Satan te prime=te oricând înapoi. Sunt sigur c[o s[-\i plac[s[fii un m[dular al Lui. Domnul s[-\i ajute la aceasta.

Amin

11

SE POATE PIERDE MÂNTUIREA?

<..cine va r[beda p`n[la sf`r=it, va fi m`ntuit.>

Matei 10:22

Una din înv[urile care se afl[în zilele noastre cel mai mult sub atacul întunericului este înv[tura Bibliei cu privire la siguran[a m`ntuirii. A ap[rut o înv[ur[, între oamenii care se numesc cre=tini, c[o dat[ce ai crezut în Domnul Isus =i ai primit iertarea =i m`ntuirea nu se poate s[o mai pierzi, orice ai face. Este o înv[ur[care aduce mult[pagub[Împ[r[iei lui Dumnezeu, pentru c[mul[se ad[postesc la umbra unei minciuni cum este această înv[ur[, care afirm[c[o dat[ce e-ti m`ntuit r[m`i pentru totdeauna m`ntuit, chiar de te arunci înapoi în mocirla p[catului. Această înv[ur[este foarte convenabil[pentru omul care nu vrea s[mearg[pe calea îngust[, ci îi place ofertele p[catului, dar g`ndindu-se la ve=nicie vrea =i m`ntuire. Ea d[, a=a zisului cre=tin, autoriza[ie s[p[c[tuiasc[c`nd i se pare prea greu s[se împotrivesc p[catului. <C[ci cei ce au fost lumina[odat[, =i au gustat darul ceresc, =i s-au f[cut p[rta=i Duhului Sfânt, =i au gustat Cuv`ntul cel bun al lui Dumnezeu =i puterile veacului viitor =i care totu=i au c[zut, este cu neputin[s[fie înnoi[iar[=i, =i adu=i la poc[in[, fiindc[ei r[stignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, =i-L dau s[fie batjocorit> (Evrei 6:4-6). Aceasta nu înseamn[c[cei n[scu[din nou nu mai gre=esc, ci înseamn[c[ei fac o alegere con=tient[, de zi cu zi, de a nu mai tr[i]n p[cat. Dacă cumva simte o pat[pe haina sufletului =i bucuria m`ntuirii dispare, ei alearg[la Domnul =i cu c[in[cer iertare în meritul s`ngelui scump al Domnului Isus. El =i

numai El este Mijlocitor între om și Dumnezeu. Nici un alt om sau sfânt nu are această putere de a mijloci pentru noi, deoarece numai Domnul Isus și-a dat viața pentru păcătoși. <Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos> (1 Timotei 2:5).

Este iertare pentru cel ce greșește, dar Biblia spune că lucrurile stau altfel cu omul care continuă să trăiască în păcat. <Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșătoare a judecării, și văpaia unui foc...> (Evrei 10:26, 27). Este vorba de un suflet care a primit adevărul, a fost luminat de Duhul Sfânt și apoi s-a întors la o viață de păcat, cu voia. Domnul Isus a rostit cuvintele: <de a răbda pășni la sfârșit>, fiind că ucenicii vor avea de întâmpinat multe neazuri și chiar moartea. Dar cel care va răbda pășni la sfârșit, va fi mântuit. Nu cel care va răbda numai pășni când dă de greu, ci acela care rămâne credincios pășni la moarte are promisiunea unei cununi a vieții. Nu toți care pun mâna pe plug se dovedesc vrednici de chemarea ce le-a fost făcută. Privind înapoi la lume și la ce poate ea oferi se dovedesc nevrednici. Când socotesc că e prea greu să se poarte aspru cu trupul lor și când dorințele firii vechi, care trebuiesc răstignite, cer drepturi, acest fel de oameni încep să caute portive spre libertinism și adoptă doctrine ca cea menționată mai sus, care spune că o dată ce ești mântuit rămâi pentru totdeauna mântuit, chiar dacă îți permiți să faci lucruri neîngăduite.

Apostolul Pavel spune că se poartă aspru cu trupul lui, fiindcă dacă nu ar face așa ar fi posibil să fie lepdat. Și el era vânat de vrăjmași. Și lui i se făceau oferte din partea îngerului, dar nu le-a acceptat. Chiar boala pe care o avea în trup Domnul a refuzat să i-o ia, deoarece lucra spre binele sufletului lui, înându-l smerit lângă Domnul. Astfel el putea spune că prin harul lui Dumnezeu a lucrat mai mult ca toți. Într-un război se caută să se doboare mai degrabă un ofițer decât un soldat. Dacă faci o slujbă pentru Dumnezeu, cu atât vei primi mai multe oferte poleite de a

p[re]c[tui, care îns[ă] con[ține] venin =i moarte. Numai cel ce va birui p[er]n[ă] la sf[âr]șit va fi m[er]ituit. Sf[âr]șit înseamnă plecarea la Domnul, prin moarte sau r[ă]pire la Cer (1 Tesaloniceni 4:17). Ni se cere să r[ă]m[ânem] st[ă]lpi pe care se pot pune greută[ți].

Ce fericire va fi c[ând] vom sf[âr]și cu bine. Nu am alt[ă] în[tre]buin[ț]ă sau ambi[ție] decât a r[ă]m[âne] credincios p[er]n[ă] la moarte, cu orice pre[ț]. Acest lucru va fi posibil numai prin puterea Duhului Sf[ânt], care c[on]v[er]tește via[ța] noastr[ă] at[â]ta timp cât îl ascultăm. C[ând] timp r[ă]m[ânem] în ascultare de El suntem p[re]z[er]vați de puterea lui Dumnezeu, prin credin[ță]. Se poate birui. Au biruit milioane =i vom birui =i noi, prin harul lui Dumnezeu. P[ro]p[ter] aceasta trebuie să veghem =i să r[ă]m[ânem] credincioși Mielului, f[r]ă [n]trerupere.

Una din tr[ăs]ăturile credinciosului este perseveren[ța] =i statornicia. După roade suntem cunoscuți între oameni =i tot după ele vom fi r[ec]og[no]ști de Dumnezeu. La concursurile de alergare mulți pornesc, dar nu toți sf[âr]șesc cursa. Aceea =i analogie a folosit-o =i apostolul Pavel c[ând] a v[iz]itat oameni concuren[ți] la jocurile de ob[ie]cte pentru o cunun[ă] care se poate ve[ș]teji. Mulți î[nc]ă încep alergarea în Duhul, dar cu timpul sf[âr]șesc în firea p[re]m[un]tească. <Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprih[nirii], decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sf[ânt]ă, care le fusese dată. Cu ei s-a î[nc]ămplat ce spunea zicala adev[er]ată: «C[ând] î[nc]ăleste s-a întors la ce v[er]sase», =i «scroafa sp[er]iată s-a întors să se t[er]zească iar[ă] în mocirlă»> (2 Petru 2:21-22). Din nou Scriptura vorbește despre oameni care au ajuns să cunoască calea neprih[nirii] =i pe urmă s-au întors înapoi la p[ec]cat. Avem de asemenea exemplul s[anc]ii, despre care Domnul Isus spune că dacă î[nc]ă pierde gustul nu mai este bun[ă] decât de aruncat afară. Să veghem, pentru a nu ne pierde gustul de a s[er]vi. Fiul risipitor ar fi pierit dacă nu s-ar fi întors înapoi acasă. În fiecare zi avem de biruit voia noastr[ă] =i de a ascultat de voia Domnului. Napoleon a spus că pe el cuceririle l-au f[ă]cut =i tot cuceririle îl men[ține]. +i noi avem de luptat, purt[ând] scutul credin[ței] cu care ne ap[ro]p[ri]m de s[er]vile =i ofertele celui rău, iar Acela care a început lucrarea în

noi o va duce la bun sf`r=it.

Hanibal a trecut mun`ii Alpi, pentru c[inima îi era plin[de ur[=i de dorin\va de a se r[zbuna împotriva celor ce l-au înrobit. Credinciosul trece mun`ii greu[\ilor av`nd inima plin[de dragostea care i-a fost turnat[prin Duhul Sf`nt =i privind la r[splata ve=nic[pe care Dumnezeu a promis-o celor ce vor r[bda p`n[la sf`r=it. <...duce\i p`n[la cap[t m`ntuirea voastr[, cu fric[=i cutremur...> (Filipeni 2:12). Din Egiptul robiei p[catului este un drum de parcurs p`n[ajungem în Canaanul ceresc. S[nu ne oprim la mijloc =i nici la por\ile Canaanului, ci s[mergem p`n[la destina\ie. Nu ajunge s[fim]n punctul unde se spune c[nu suntem departe de Împ[r\ia lui Dumnezeu. Am fost ascult[tori s[ie=im din Egipt, dar trebuie s[r[m`nem ascult[tori =i s[nu ne oprim pe drum, orice oferte ni s-ar face. Ca =i pe unii israeli\i, pofta îi desparte de Dumnezeu.

Unii privesc înapoi, asemenea nevestei lui Lot, =i nu mai ajung în cetatea de sc[pare. Domnul Isus spune c[va fi ferice de aceia pentru care El nu va fi o pricin[de poticnire. Va fi ferice de aceia care consider[c[este bine tot ce face sau nu face Domnul Isus în via\va lor. Dumnezeu nu este ca un p[stor de biseric[, care tole-reaz[p[catul numai s[aib[mul\i în sal[. C`nd unii s-au poticnit în vorbele M`ntuitorului =i au plecat de la El, Domnul i-a întrebat pe cei 12, care au r[mas, dac[ei nu vor s[plece. Nici cei r[ma=i nu au prea în\eles, în acea zi, ce înseamn[s[m[n`nci trupul Domnului, dar s-au hot[r`t s[r[m`n[, pentru c[vor în\elege mai t`rziu. La Domnul au g[sit cuvintele vie\ii =i au v[zut în El destul din Dumnezeu, pentru a avea încredere s[r[m`n[cu El. S[r[m`nem credincio=i Domnului =i atunci c`nd nu în\elegem pe deplin lucrurile prin care El îng[duie s[trecem. Va veni =i ziua c`nd vom în\elege toate. Acum cunoa=tem în parte, dar la Domnul este toat[lumina.

Martirul +tefan a fost credincios p`n[la sf`r=it. Domnul îi p[zea credin\va =i nu pielea. În timpul împ[ra\ilor Roboam =i Ieroboam, \ara era împ[r\it[în dou[. Era \ara lui Israel =i a lui

Iuda. Israelii nu aveau voie să aducă jertfe decât la Templu, în Ierusalim, dar Ieroboam văzând că poporul pleacă din partea de afară unde împărăteasa el a făcut doi vituri de aur la Dan și Betel, pentru ca oamenii să nu mai meargă din teritoriul lui, ci să nu aducă jertfele la Dan sau Betel. A pus preoții și a hotărât zile de sărbători diferite de cele de la Ierusalim. Aceasta a fost o urâciune. A făcut religia urâciună pentru mulți, pentru că nu mai trebuia să călătorească distanțe mari până la Ierusalim. Satan folosește aceeași tactică și azi. El prezintă o cale mai urâciună. El dă înlesniri în disciplina duhovnicească, și dacă omul le primește se află odată singur și prăsit de Duhul Domnului. Vrajmașul dă înlesniri și spune: nu tot citi Biblia, că doar mai sunt și alte cărți, nu tot da banii tăi, pentru care lucrezi așa de greu, pentru lucrarea Domnului, mai lasă să meargă alții la rugăciune și la bolnavi, că ești obosit, ci stai comod și-ți hrănești ochii cu ceea ce vezi la televizor. Să nu primim înlesnirile lui, ci să rămânem credincioși Domnului până la sfârșit.

Un copil a fost întrebat: <Tu te rogi în fiecare zi?> Copilul a spus: <Nu, în unele zile nu vreau nimic.> Unii credincioși adoptă același obicei, cu riscul de a ajunge reci și fără putere de a se împotrivi păcatului. Domnul Isus ne-a dat pilda pomului neroditor, în care an după an stăpânul căuta roada și nu găsea. Acel pom neroditor risca să fie tăiat și înlocuit cu altul. Pomul din grădina Stăpânului reprezintă un suflet care a ajuns la cunoștința adevărului și de la care se așteaptă roada. Stăpânul nu caută roada la un pom care nu poate rodi, ci la unul care este de așa soi că poate rodi. Dumnezeu nu caută roada la cei nemernici, dar de la aceia pe care i-a iertat și i-a născut din nou așteptări, în răbdare. <Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă cereți-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați > (2 Corinteni 13:5). Trebuie să ne cercetăm inima și chiar să fim suspicioși de ea, pentru că este înșelătoare. În original, versetul de mai sus spune: <Treci prin tine>. Să nu ne mulțumim cu ceea ce spun oamenii și

prietenii. Nu a-ți face cruce înseamnă a fi creștin, ci a iubi. Nu a purta o cruce la gât înseamnă a fi creștin, ci a purta această cruce în inimă înseamnă a fi creștin.

O avere pierdută se poate reface, dar un suflet care a trecut pragul veșniciei nepregătit nu se mai poate schimba. Trebuie să ne verificăm, pentru că mulți au fost înclinați de propria lor inimă. Prorocul Elisei îi spunea lui Ben Hadat despre război pe care-l va face copiilor lui Israel când va ajunge împărat, și Ben Hadat nu s-a crezut în stare de a a ceva. <Ce este robul tău, căinele acela?> și totuși când a ajuns împărat a făcut acele lucruri rele. Trebuie să ne cercetăm noi, pentru că este sigur că ne va cerceta Dumnezeu. El are cântar și poți fi găsit ușor. El are scale și poți fi tăiat afară. Poți fi găsit căldicel și aruncat afară. Dumnezeu locuiește în Cer și în inima smerită. Satan locuiește în iad și în inima mândră. Dacă am pornit pe drumul îngust și drept să nu ne mai schimbăm. <Pentru ce atâta grabă ca să-ți schimbi drumul?> (Ieremia 2:36). <Însă dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, dacă se ia după toate urâciunile celui rău, s-ar putea el să trăiască oare? Nu, ci toată neprihănirea lui va fi uitată, pentru că s-a dat la nelegiuire și păcat> (Ezechiel 18:24).

Răspunsul Scripturii este că mântuirea se poate pierde, dacă cel ce a crezut nu rămâne credincios legământului pe care l-a făcut când a intrat în apa botezului și a spus că va fi credincios până la moarte. Cel ce stă în picioare trebuie să fie atent să nu cadă. Dacă cineva stă în picioare este datorită harului lui Dumnezeu și a dependenței de El. Domnului I-a părut rău de Israel când și-a schimbat direcția și a luat-o pe drumul de a sluji altor dumnezei. Domnului îi pare rău de orice suflet care pleacă de la El. <Căci ați fost cumpărați cu un preț> (1 Corinteni 6:20). O dată ce am primit pe Domnul nu mai suntem ai noștri, ci suntem robi ai Domnului Isus Hristos. Apostolul Pavel se recomandă cu acest rang de rob al Domnului. Este bine să fii rob al Domnului, pentru că El este un Stăpân bun, care poartă de grijă celor ce se încred în El. El îți dă inima de rob cu care poți trăi pen-

tru El. A tr[ia pentru El]nseamn[]nfrun\i întunericul în lume, la serviciu =i acas[.

Leg[tura dintre Dumnezeu =i Israel a fost asem[nat[cu o c[s[torie, în care Israelul s-a comportat ca o femeie adulter[=i acest lucru L-a determinat pe Dumnezeu s[se sc`rbeasc[de ei. Noul Testament prezint[leg[tura dintre Domnul Isus =i credincio=ii pe care i-a r[scump[rat prin jertfa Sa, ca o logodnic[care a=teapt[pe Mirele ei. Mireasa Domnului este credincioas[numai Lui. Faci tu parte din Mireasa Domnului, care va fi r[pit[la cer?
Amin.

12

UN PREOT PROBLEMATIC

<Iată că vei fi mut, și nu vei putea vorbi, până în ziua când se vor împlini aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele, care se vor împlini la vreme lor.> Luca 1:20

} În piesajul nașterii Domnului Isus se află și un preot cu numele de Zaharia, care era un om neprihănit și ales de Dumnezeu să fie tatăl premergătorului mesianic, adică tatăl lui Ioan Botezătorul. Studiind viața acestui om apar următoarele întrebări: Se poate ca cineva neprihănit să aibă rugăciunile neascultate? Se poate ca un neprihănit să fie lipsit de credință? Oare se poate să slujești Domnului, dar să nu te pui la dispoziția Lui? Sunt întrebări stăjenitoare. Zaharia înseamnă <Dumnezeu și-a adus aminte>, un nume care până la urmă îi se potrivește. Acest text pune în fața noastră o excepție binecuvântată. Un soț și o soție care erau neprihăniți în toate. <Amândoi erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, și păzeau fără pat toate poruncile și toate rânduielile Domnului> (Luca 1:6). M-am întrebat oare cât de greu ar fi să găsești azi așa o pereche? Oare tot atât de greu ar primi un asemenea calificativ? Această pereche nu avea copii, lucru care era o rușine în zilele de atunci. Elisaveta era steapă și amândoi erau bătrâni, ca doi pomi toamnălici, dar fără de rod. Casa lor nu cunoscuse niciodată ce înseamnă să ai un copil care alergă și strigă după mama sau pune întrebări tatălui. Fiindcă a nu avea copii era o ocară și o mare întristare, sunt sigur că acest preot din ceata lui Abia ceruse de multe ori de la Dumnezeu să le dea copii. Până la urmă, pe măsură ce înaintau în vârstă, cred că

a cerut ca Dumnezeu să le dea m[car unul, dac[nu mai mulți. Toate rug[ciunile cu privire la întristarea lor p[reau c[sunt în zadar. <Dac[vei binevoi să cauți spre întristarea roabei Tale...dac[vei da roabei tale un copil...> (1 Samuel 1:11). Cei care nu aveau copii sufereau durerile pe care numai inima le simte. <...sunt o femeie care sufer[în inima ei...> (1 Samuel 1:15).

Zaharia era un om cu o problem[mare. Era preot care se ruga pentru alții =i totu=i se g`ndea c[Dumnezeu nu ascult[rug[ciunea lui personal[. Din miile de leviți se alegea în fiecare lun[care ceat[să fac[slujba la Templu, iar în locul Preasf`nt intra un singur preot odat[pe an =i o singur[dat[în via\[. Preotul pentru această slujb[înalt[era ales prin sorți. Sorțul a c[zut pe Zaharia. Sorțul era o metod[socotit[dreapt[de a alege sau a împ[rvi ceva, dar nu-l mai g[sim a fi practicat dup[ziua de Rusalii. Mulți din preoți ar fi dorit o asemenea alegere de cinste din partea lui Dumnezeu, dar în inima lui Zaharia era o mare furtun[. În inima lui se zb[tea g`ndul c[oare cum ar fi potrivit ca el să intre pentru a face slujba în Sf`nta Sfintelor =i să se roage pentru popor, c`nd toat[lumea =tia c[rug[ciunea lui cu privire la copii nu a fost ascultat[. <În ceasul tm`ierii, toat[mulțimea norodului se ruga afar[> (Luca 1:10). Numai Zaharia, care avea probleme cu necredința din inima lui, f[cea slujba la altarul Domnului. Punea rug[ciunile poporului pe altar cu o inim[îndoit[. <Oare Dumnezeu va asculta aceste rug[ciuni dac[dorinș[mea nu mi-a ascultat-o?> Tm`ia se ridica în sus, dar Zaharia nu mai ie=ea afar[. Poporul se rugase deja pentru toate problemele, dar Zaharia nu mai ie=ea afar[. Unii s-au întrebat dac[l-o fi lovit Domnul, fiindc[l-a g[sit vinovat cu ceva. Unii poate se g`ndeau c[îi este greu să iasă afar[=i să spun[c[Dumnezeu a ascultat rug[ciunile poporului, pe c`nd el avea rug[ciunea neascultat[de at`ta timp. Unii poate c[se g`ndeau să-l trag[afar[cu sfoara de care era legat de picior, dar la altar avea loc un lucru cu totul deosebit de ceea ce îi închipuiau oamenii de afar[. Un înger al Domnului S-a cobor`t =i i-a adus vestea c[rug[ciunea, pentru a

primi un copil în casa lui, a fost ascultat. Dumnezeu a văzut uraganul de gânduri din inima lui. Îngerul îi spune: <Nu te teme!>, pentru că atunci când ceea ce este promăntesc vine în contact cu ce este ceresc, apare această senzație de frică și copleșire totală din cauza slavei ființelor cerești.

Personajele Bibliei, persoanele din zilele noastre și chiar cele din familia mea, care au avut această experiență de a vedea un înger, sunt supuși unui șoc puternic datorită frumuseții și puterii ființelor cerești. Preotul, cu inima plină de îndoieli, primește răspunsul pe care-l aștepta de atât timp și anume că nevasta sa, Elisaveta, va naște un fiu și îi va pune numele Ioan. Despre acest copil îngerul îi spune că va avea o misiune specială în viață. Va avea misiunea de a întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul și de a pregăti calea Domnului, care era Mesia Cel așteptat de tot Israelul. Zaharia în acele clipe a fost un creștin necredincios. A intrat într-o stare de blocaj total al credinței, s-a îndoit de ceea ce i-a spus îngerul și a crezut ce i-a optit necredința, că el și nevasta lui sunt prea bătrâni pentru un astfel de lucru. Îngerul și-a dat seama că are de-a face cu un om problematic și i-a spus că va rămâne mut până când cele spuse de el se vor împlini, deoarece a primit vestea nașterii unui fiu cu necredință.

Îngerii sunt duhuri slujitoare ale lui Dumnezeu, care duc mesaje asemenea cu cel adus de îngerul Gavril, dar mai au și alte slujbe, după cum Dumnezeu găsește cu cale pentru ei. Îngerii slăvesc pe Dumnezeu în ceruri, duc mesaje, prezintă pe copiii Domnului sau chiar dau pedepse, cum a fost îngerul care a lovit tabăra asirienilor și a omorât 180 000 de oameni într-o noapte. Îngerii sunt ființe create de Dumnezeu puțin mai presus ca omul, dar care niciodată nu pot rosti cuvântul <Tată>, ca și noi. Gavril era un înger puternic, care sta în fața lui Dumnezeu și parcă este indignat de necredința bătrânului preot Zaharia. Parcă ar fi vrut să-i spună: <La noi se zice și se face! Cum ai tu curajul, praf al pământului, să pui la îndoială spusele Celui Atotputernic?>

Zaharia nu a fost singurul care aproape s-a înecat cu

necredin\[, c`nd Domnul i-a promis ceva. La fel a f[cut =i Sara, Avraam. De c`te ori nu lu[m =i noi aceea=i pozi\ie: <Oare va mai putea Dumnezeu?> Îngerul îl disciplineaz[pe Zaharia în dragoste =i îl las[mut pentru un timp. El a cerut un semn =i i-a fost dat. Vrei semn? <Mut s[fii!> a spus îngerul. C`nd Zaharia a ie=it afar[la popor f[cea semne f[r[minuni. Era mut =i încerca s[comunice cu m`nile, =i poporul a în\eles c[a avut loc ceva deosebit în timpul audien\ei ce o avusese cu Dumnezeu în Sf`nta Sfintelor. Ocară avea s[fie ridicat[de pe casa lui. Nevasta lui Zaharia a r[mas îns[rinat[=i a n[scut un fiu, dup[cum spusese îngerul.

În ziua a opta, c`nd au dat nume copilului =i în casa lor era o oarecare disput[cum s[-l numeasc[, Zaharia scrie pe o t[bli\ c[numele copilului va fi Ioan. În aceea=i clip[i s-a dat vorbirea înapoi =i nu a mai fost mut. Scriptura spune c[pe to\i i-a apucat frica c`nd au v[zut desf[urarea evenimentelor. Înv[\[m de la acest preot problematic c[Dumnezeu ascult[rug[ciunea c`nd vrea El =i cum vrea El. C`nd omul a spus e prea t`rziu, Dumnezeu a spus c[la El totu=i e posibil. Zaharia a primit mai mult dec`t a cerut. A primit un copil, care avea s[îndeplineasc[o slujb[unic[.

Pentru Zaharia Domnul a trimis un înger, dar pentru noi Dumnezeu a trimis pe Fiul S[u Cel Preaiubit s[vin[=i s[rezolve problema m`ntuirii sufletului nostru. Dup[ce ne-a rezolvat problema dechiz`nd fondul de iertare din Golgota ne-a dat =i Duhul Sf`nt, care s[fie cu noi =i în noi, s[ne c[l[uzeasc[p`n[ajungem în \ara promis[. Trebuie s[avem grij[c`nd suntem ner[bd[tori dup[r[spunsul Domnului, =i dac[cerem semne este posibil s[le primim, dar nu întotdeauna o s[ne plac[. Cu Dumnezeu sunt întotdeauna posibil[. <Este oare ceva prea greu pentru Domnul?> (Genesa 18:14). Dac[l[s[m inima s[fie cucerit[de necredin\]l provoc[pe Dumnezeu. Israelul a fost scos din Egipt cu promisiunea de libertate într-o \ar[unde curge lapte =i miere. Au v[zut Marea desp[ic`ndu-se, apele îndulcite f[cute potabile, au m`ncat man[=i prepeli\e =i au primit ve=ti reale despre Canaan =i bog[\ia care era acolo. Dup[toate acestea au fost

cuprinși de necredință și s-au gândit că poate ar fi fost mai bine să rămân în Egipt sau să se întoarcă înapoi. <Toată adunarea a ridicat glasul și a început să șipe. Și poporul a plâns în noaptea aceea. Toți copiii lui Israel au cărtit împotriva lui Moise și Aaron, și toată adunarea le-a zis: «De ce n-om fi murit noi în țara Egiptului, sau de ce n-om fi murit în pustia aceasta? Pentru ce ne duce Domnul în țara aceasta, în care vom cădea uciși de sabie, iar nevestele noastre și copiii noștri vor fi de jaf? Nu este oare mai bine să ne întoarcem în Egipt?»> (Numeri 14:1-3). Au avut experiența de a vedea pe Dumnezeu la lucru pentru ei, dar acum li s-a părut că dintr-o dată la Dumnezeu nu mai sunt posibilități, de parcă ar fi fost mai ușor să treci marea pe uscat decât să biruieți poporul canaanit. Este posibil să pierdem război și să cădem în deznădejde dacă nu veghem. Este posibil să devenim și noi credincioși problematici care avem Cuvântul Lui și totuși să ne îndoim dacă nu veghem.

Dumnezeu ne dă ocazia să vedem imposibilități, pentru că să depindem de El și să știm că la El întotdeauna sunt posibilități. O problemă poate fi un loc de descurajare sau cu ea putem cuceri pe Dumnezeul nostru. Cu mulți ani în urmă, un vânzător de pantofi a fost trimis în Africa, dar s-a întors repede acasă, deoarece spunea că acolo nimeni nu poartă pantofi de care face fabrica lor de încălțăminte. După un timp, compania a trimis un al vânzător de pantofi tot acolo, iar acesta a trimis imediat o telegramă la companie: <Posibilități nemaipomenite. Aici nimeni nu are pantofi!> Doi oameni văd același lucru, trag concluzii diferite și acțiunează diferit. 12 iscoade au văzut același lucru în Canaan, dar 10 s-au descurajat, pe când celelalte două iscoade au crezut că Dumnezeu, care este un Dumnezeu al posibilităților, le va da biruință. Prin necredință, Israelul a nesocotit pe Dumnezeu. <Până când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui? De aceea, îl voi lovi cu cium, și-l voi nimici...> (Numeri 14:11-12). Iată că acei oameni au pierdut promisiunea de a intra în Canaan. O

c[lorie de 40 de zile se prelungeste din acele momente cu înc[40 de ani de pribegie prin Egipt. Totul s-a datorat faptului c[nu L-au crezut pe Dumnezeu, care datorit[necredin\ei =i a c`rtirii i-ar fi distrus dac[nu ar fi mijlocit Moise pentru ei. Dumnezeu ne-a scos din robia p[catului =i credem c[va duce la bun sf`r=it lucrarea care a început-o în noi, c`nd vom ajunge în Canaanul Ceresc.

Nu avem nici un motiv de suspiciune =i de îndoial[în iubirea Aceluia care +i-a dat via\a pentru noi =i ne-a spus c[nu ne va l[sa cu nici un chip. C`teodat[El va spune: <Mergi înainte!>, fiindc[înainte este Marea. O imposibilitate pentru noi. Noi =tim c[El va deschide o cale acolo unde nu exist[. S[veghem pentru a nu fi cre=tini problematici. <Ne m[n`nc[\ara asta>, au spus ei. Este imposibil s[mai fii poc[it în a=a împrejur[ri, cu a=a oameni, în a=a loc, spun unii credincio=i. Oare nu este adev[rat[urm[toarea afirma\ie: <Pot totul în Hristos care m[înt[re=te!>? Dumnezeu ne deschide ochii pentru a vedea posibilit[\i acolo unde nu sunt, dar numai dup[voia Lui. Sunt u=i pe care numai Dumnezeu le deschide. T`lharul de pe cruce a v[zut în Domnul Isus o posibilitate de a fi m`ntuit =i a folosit-o cu succes. Av`nd pe Domnul necurmat înaintea noastr[, asemenea lui David, vom vedea aceste posibilit[\i. Dependen\a de El deschide u=i pe care nici un om nu le va putea închide. Preotul Zaharia a primit doar o dojeneal[care a \nut c`teva luni, Israelul a primit o pedeaps[mai aspr[. Au primit ceea ce au cerut în c`rtirea lor. <Trupurile voastre moarte vor c[dea în pustia aceasta> (Numeri 14:29). Numai Iosua, Caleb =i cei care atunci c`nd au c`rtit erau sub 20 de ani, au ajuns s[între în Canaan =i s[-l ia în st[p`nire. <...oamenii ace=tia, care înnegriser[\ara, au murit acolo înaintea Domnului, lovi\i de o moarte n[praznic[> (Numeri 14:37).

S[nu înnegrim niciodat[calea Domnului, ci s[ne l[ud[m cu Dumnezeul care deschide c[i acolo unde ele nu exist[. El este Dumnezeul care face s[\`=neasc[izvoare în pustie, cum a f[cut pentru Agar. S[spunem oamenilor c[acest Dumnezeu bun scoate

=i azi din robia p[catului =i apoi te înso\ete în fiecare zi. S[spunem oamenilor pu\in despre Iad, dar mult despre frumuse\ea =i bun[tatea Domnului, care cheam[pe to\i oamenii la poc[in\]. La Dumnezeu sunt posibilit[\i, numai s[nu fim noi problematici, care s[ne îndoim de puterea Domnului. O oaie are de obicei un miel, pe c`nd un lup are cam cinci pui de lup. Cu o asemenea statistic[, oare cum de mai sunt oi ast[zi? Pentru c[la Dumnezeu exist[posibilit[\i.

S[\inem direc\ia Cerului, cu ochii la Domnul, c[ci dac[ne lu[m privirea de la C[petenia Des[v`r=irii noastre =i vom privi în jur inima se va înnuia de mul\imea problemelor. Furtuna \ine c`t vrea St[p`nul. Cuptorul \ine c`t vrea Dumnezeu, dar acolo El î\i d[înt`lnire ca =i celor trei tineri =i ai s[vezi puterea Lui la lucru pentru tine. Milioane au biruit =i au încheiat cu bine alergarea. Prin harul lui Dumnezeu vom birui =i noi. C`nd vei r[m`ne numai cu Dumnezeu, vei descoperi c[El î\i este îndeajuns. <...cine este f[r[prihan[s[tr[iasc[=i mai departe f[r[prihan[. +i cine este sf`nt, s[se sfin\easc[=i mai departe! Iat[, Eu vin cur`nd; =i r[splata Mea este cu Mine, ca s[dau fiec[ruia dup[fapta lui> (Apocalipsa 22:11-12).

Amin

13

RĂBDAREA ADUCE BIRUINPĂ

<Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care =țiți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să =i facă desvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desvârșiți, întregi, =i să nu duceți lipsă de nimic.>
Iacov 1:2-4

Cartea Sfântă, Biblia, nu este Dumnezeu, dar ea ne aduce aminte =i ne învață despre Dumnezeul pe care-L iubim. Un tânăr avea în buzunarul hainei o poză cu iubita lui logodnică, cu care avea să se căsătorească. Nu ar fi înlocuit-o cu nimeni din lume. O arăta la prieteni =i vorbea cu foc despre ea =i despre planurile pe care le aveau pentru viitorul lor. Odată, când i s-a părut că nu-l vede nimeni, a scos poza =i a sărutat-o. Tânărul ar fi preferat să fie nu cu poza, ci cu aceea pe care o iubea, dar în acele momente situația era de așa fel că trebuia să se mulțumească cu poza. Cam așa acționăm noi cu Biblia. Cuvântul Lui Dumnezeu ni-L prezintă pe Mirele nostru Isus Hristos pe care îl așteptăm să vină să =i ia iubita Lui Mireasă sus la Cer. Iubim Biblia, pentru că în ea sunt cuvintele Iubitului nostru, dar vine ziua când nu va mai trebui să privim în Biblie pentru a vedea cum este El, ci îl vom vedea față în față =i chiar mai mult vom fi ca El. <=i ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar =tim că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este> (1 Ioan 3:2). Până în acea zi însă avem de lucrat în Via Lui =i de crescut în statura credinței noastre la starea de oameni mari, gata pentru orice lucrare bună.

Avem de trecut prin felurite încercări, care au menirea să ne coplească și să ne îmbogățească experiența umblării noastre cu Dumnezeu. Aceste încercări ne spune apostolul Iacov că lucrează în noi răbdarea, pentru a fi desvârșiți. Suntem chemați la a privi ca o bucurie trecerea prin încercări, având în vedere rezultatul final, adică oameni desvârșiți în care Hristos își chip. Nu învățăm prea multe din succese, dar din încercări și suferință avem de învățat dependența de Dumnezeu.

Când eram copil auzeam vorba: <Copilule, tu îmi încerci răbdarea!> și noi, credincioși, vom ajunge să ni se încereze răbdarea, la fel cum un produs este verificat dacă funcționează în limitele trasate în proiectare înainte de a fi pus pe piață și dat în folosință. Domnul a venit ca să ne mântuiască de păcatele noastre, dar nu să ne scape de încercări. Răbdarea în încercare este o virtute a copilului lui Dumnezeu. Această virtute crește numai în razele Duhului Sfânt. Este o dispoziție și o stare de a primi tot ce Domnul a hotărât pentru viața ta, fără să certeți. Domnul Isus a primit și a acceptat tot ce Dumnezeu-Tatăl a hotărât pentru El, cât timp a trăit printre oameni. Se cere maturitate pentru a accepta voia Lui când drumul este greu, fără a te lăsa doborât de întristare și scufundat de probleme. Suntem de multe ori întristați pentru o vreme, dar aceste întristări, care lucrează o greutate de Slavă, nu sunt vrednice să fie puse alături de slava viitoare, pregătite de Dumnezeu pentru cei ce vor birui.

Pacea, nădejdea, bucuria și dragostea rodesc prin răbdare. Dragostea poate răbda. <...fără răbdători cu toți> (1 Tesaloniceni 5:14). <...răbdăm totul, ca să nu punem vreo piedică Evangheliei lui Hristos> (1 Corinteni 9:12). <Dragostea este îndelung răbdătoare...> (1 Corinteni 13:4). Tatăl nostru, care este în Ceruri, vrea să ne asemănăm cu El. <Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânia, plin de bunătate și credincioșie, care Își dă dragostea până în mii de neamuri...> (Exodul 34:6-7). <Domnul este încet la mânia și bogat în bunătate...> (Numeri 14:18). Dacă vom răbda, oare ce vom primi?

<Ferice de cel ce rabd[ispita. C[ci dup[ce a fost g[sit bun, va primi cununa vie\ii, pe care a f[g[duit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc> (Iacov 1:12). Avem nevoie de r[bdare în ispite, în pagube, în prigoniri, în sl[biciuni, în suferin\e, dar =i în a lucra cu sufletele, pentru a le aduce la Hristos. <...=tim c[necazul aduce r[bdare, r[bdarea aduce biruin\ în încercare...> (Romani 5:3, 4). Iov =i-a dovedit r[bdarea =i credincio=ia în suferin\ =i nu s-a lep[dat de Dumnezeu. Aceast[r[bdare i-a adus biruin\, iar Dumnezeu l-a pus în r`ndul oamenilor neprih[ni\i. <Chiar de ar fi în mijlocul ei, ace=ti trei oameni: Noe, Daniel =i Iov, ei nu =i-ar m`ntui dec`t sufletul lor prin neprih[nirea lor, zice Domnul, Dumnezeu.> (Ezechiel 14:14).

Ceea ce l-a adus pe Iov la acest rang înalt a fost r[bdarea lui în suferin\. Tr[im într-o perioad[de ner[bdare, pentru c[vrem totul acum. Restaurantele se numesc <fast food>, adic[m`ncare rapid[, unde nu a=tep\i mult. C[s[toriile nu mai încep în cur\enie, pentru c[tinerii nu au r[bdarea s[a=tepte =i=i pierd astfel binecuv`ntarea. Mul\i oameni nu mai au r[bdare s[str`ng[bani ca s[cumpere lucrurile necesare, ci vor s[aib[totul acum =i abuzeaz[creditul p`n[ce cad îngloda\i în datorii =i stress. Puterea întunericii încearc[s[v`nd[aceea=i idee credinciosului, =i anume c[nu trebuie s[aib[r[bdare c`nd îi este încercat[credin\a. Pe credincios trebuie s[-l caracterizeze aceast[r[bdare =i cump[tare, chiar dac[tr[im timpul unei crize. Sursa credinciosului, care este Domnul, nu este niciodat[în criz[. <...nimeni dintre voi s[nu se clatine în aceste necazuri; c[ci =ti\i singuri c[la aceasta suntem r`ndui\i> (1 Tesaloniceni 3:3).

Singurul lucru la care Biblia ne înva\ s[fim grabnici este ascultarea. Este imposibil s[cre=tem în credin\ f[r[încerc[ri. Dumnezeu îng[duie]ncerc[rile, dar numai dup[puterea noastr[. <...dac[suferi\i cu r[bdare, c`nd a\i f[cut ce este bine, lucrul acesta este pl[cut lui Dumnezeu> (1 Petru 2:20). <Fi\i dar îndelung r[bd[tori, fra\ilor, p`n[la venirea Domnului> (Iacov 5:7). <S[m`n\,a, care a c[zut pe p[m`nt bun, sunt aceia care, dup[ce au

auzit Cuv`ntul, îl \in într-o inim[bun[=i curat[, =i fac road[în r[bdare> (Luca 8:15). R[bdarea este capacitatea de a a=tepta în lini=te, este o rezisten\ la încercare =i capacitatea de a te opune la ceea ce =tii c[nu este bun. R[bdarea este o virtute pe care credinciosul, în mod individual, o cre=te =i o dezvolt[în via\a lui, pe m[sur[ce cre=te în credin\.

Credinciosul matur are un duh bl`nd =i lini=tit. El nu este nevoit s[alerge la zah[r sau la altfel de calmant c`nd vin încerc[rile. O c`ntare spune: <În cer pe flori nu pot fi dus/ c`nd al\ii s-au luptat,/ =i pentru Regele Isus/ chiar via\a =i-au dat.> O companie care serve=te hamburger avea o reclam[care spunea: <Have it your way!> Adic[, po\i s[-l ai cum îl vrei tu acel sandwich, hamburger. Pe calea Domnului este numai cum vrea El =i toate dorin\ele noastre se \in de El.

În Biblie Dumnezeu ne vorbe=te pe placul Lui, pentru c[El este Suveran. Pentru a putea dezvolta =i dovedi această r[bdare este nevoie de puterea Duhul Sf`nt. Cu c`t un vas este mai gol cu at`t apa din el va fierbe mai repede. Vasul inimii noastre trebuie s[fie plin cu apa pe care Domnul Isus a promis-o c[va curge din inima celor ce vor crede în El. Lipsa acestei ape va duce la stare de fierbere, la nervi care se descarc[, la iu\ime necontrolat[, =i apoi la pagube =i r[ni suflete=ti. Dac[spunem c[avem credin\, ea ne va fi încercat[. Un olar poate fabrica multe oale de lut, dar le poate numi gata numai pe acelea care au trecut cu bine încercarea focului. Exist[un foc care cur[e=te inima =i altul chinuitor în iad, creat de Dumnezeu pentru Satan =i îngerii lui. În Cer vor fi sufletele m`ntuite prin jertfa Domnului Isus, suflete care au r[bdat =i astfel au ajuns la biruin\. <Pentru c[fiecare om va fi s[rat cu foc, =i orice jertf[va fi s[rat[cu sare> (Marcu 9:49). Cei ce sunt s[ravi cu focul încerc[rilor =i biruiesc scap[de focul iadului.

Un om st[tea pe puntea unei cor[bii care se scufunda. Ultima barc[de salvare fusese pus[în ap[, dar el a refuzat s[urce dac[nu-i d[voie s[ia cu el doi saci de aur =i scule pre\ioase. A ales s[moar[înecat]mpreun[cu aurul dec`t s[se despart[de bog[ia pe

care o iubea. Mulți oameni se scufundă nevrând să dea drumul păcatului. Ei socotesc că-i mai de preț să poată fuma, bea, înjura, minți, în-ela și iubi desfrâul decât să scape în barca de salvare, care este Domnul Isus Hristos.

Lumea folosește filozofia, cultura și chiar prigoana ca pe niște pârghii cu care vrea să împingă omul spre iad. În Babilon, răbdarea celor trei tineri a fost încercată, dar au biruit. Numai răbdând au ajuns la biruință. S-a dat porunca ca toți să se închine chipului de aur la sunetul instrumentelor, dar ei au rămas în picioare, sfidând porunca împăratului, știind că riscă să fie aruncați în cuptor. Au fost întrebați dacă înadins nu se închină și au pus să sune din nou instrumentele, dar ei au rămas tot în picioare. Când suntem încercați, timpul de gândire ce ni-l acordă lumea este în defavoarea noastră. Trăim în lume, dar ne-am hotărât să nu fim ca lumea în lucrurile ce nu-I plac Dumnezeuului nostru, căruia îi slujim. Prin acțiunile noastre doar Lui ne închinăm. Acest Dumnezeu, căruia îi slujim, ne spune că suntem săpați pe palmele Lui și că încercarea credinței noastre este mult mai scumpă ca aurul. Cerul întreg asistă să vadă dacă ne compromitem sau nu atunci când trecem prin felurite încercări. Putem fi o pricină de bucurie pentru Dumnezeu sau un motiv de întristare.

Domnul Isus a spus că cei credincioși, care vor crede în El, vor face lucrări mai mari ca și Domnul. Nu este greu de crezut că Dumnezeu, în toată bunătatea și bogăția Sa, poate bucura pe bietul muritor. Este însă un lucru extraordinar ca un biet muritor să-L poată bucura pe Dumnezeu care a fâcut Cerurile și pământul. <Domnul Dumnezeu este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va ține în dragostea Lui, și nu va mai putea de veselie pentru tine> (Ieremia 3:17). Dumnezeu, pe care nu-L încap Cerurile, Se va veseli și bucura de mine și de tine, biei muritori, care alegem să nu ne plecăm genunchii credinței în fața destrăbălărilor și plăcerilor lumești de o clipă. Încercările vor veni, dar cu ajutorul Lui, prin răbdare vom birui.

Legenda Sirenelor spune c[to`i cor[bierii care treceau pe l`ng[insula sirenelor erau fermeca`i de frumoase`ea melodiilor c`ntate de aceste sirene, dar dup[ce mergeau pe insul[=i intrau `n dansul lor erau omor`i. Ulise, c`nd a trecut pe acolo, a poruncit ca to`i lupt[torii din corabie s[-i `nfunde urechile `n a=a fel]nc`t s[nu poat[auzi =i r[spunde chem[rrii sirenelor. De asemenea, a poruncit oamenilor lui ca pe el s[-l lege de catarg cu funii groase pentru a nu putea merge la ele, chiar dac[va auzi c`ntatul lor. A=a au sc[pat de capcana sirenelor. Dup[Ulise a trecut pe acolo Odiseu, care a folosit o alt[metod[pentru a=-i sc[pa via`a. A spus oamenilor din corabie s[-i scoat[harfele =i s[`nceap[s[c`nte c`nt[rile patriei lor. Au c`ntat cu a=a foc c[au acoperit c`ntatul sirenelor =i astfel au sc[pat.

Noi, cre=tinii, trecem prin lumea aceasta care ne ademene=te, dar c`nt[m c`nt[rile Sionului. Cine nu are c`nt[rile Cerului are c`nt[rile dracilor. C`nd c`nt[m cu foc =i dragoste pentru Dumnezeu nostru, c`nt[rile lumii nu mai au nici o putere asupra noastr[=i nimic nu ne poate desp[r`i de Dumnezeu nostru. <Cine ne va desp[r`i pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau str`mtorarea, sau prigoana, sau lipsa de `mbr[c[minte, sau primed`ia sau sabia?> (Romani 8:35). Pe credinciosul care rabd[`ncerc[rile p`n[la biruin`\ nu-l sperie nici chiar moartea. Moartea acestui trup `nseamn[un c`=tig, `nseamn[a fi cu Domnul Isus. <Isus i-a zis: «Eu sunt }nvierea =i Via`a. Cine crede `n Mine, chiar dac[ar fi murit, va tr[i]»> (Ioan 11:25). Fie c[tr[im, fie c[murim, noi suntem ai Domnului. <C[ci sunt bine `ncredin`at c[nici moartea, nici via`a, nici `ngerii, nici st[p`nirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici `n[l]imea, nici ad`ncimea, nici o alt[f[ptur[, nu vor fi `n stare s[ne despart[de dragostea lui Dumnezeu, care este `n Isus Hristos, Domnul nostru> (Romani 8: 38-39). +tiind c[toate lucrurile lucreaz[spre binele celor ce-L iubesc pe Domnul, credinciosul se supune `n r[bdare voii lui Dumnezeu.

Un restaurant cump[ra de la o distan\ mare un tip de pe=te la care avea foarte bun[v`nzare. Mai înt`i au transportat înghe\at acest pe=te, care se numea cad, dar au observat c[nu era la fel de moale =i pufos c`nd era g[tit ca =i pe=tele proasp[t. Au încercat o alt[metod[=i anume au transportat acest pe=te în bazine de ap[, dar rezultatul a fost acela=i. Apoi au încercat înc[un lucru, care a dat rezultatul dorit. În aceste bazine de ap[au pus c`te un pe=te somn, care este du=manul cadului. Din cauza pe=telui vr[jma=, cadul era tot timpul în alert[. Acest lucru i-a \inut carnea proasp[t]. Ceva asem[n[tor face c`teodat[Dumnezeu cu credinciosul. Îng[duie c`te un pe=te vr[jma= în bazinul nostru =i acesta ne \ine în alert[de rug[ciune =i dependen\ de Dumnezeu. S[r[m`nem r[bd[tori p`n[la biruin\ =i apoi ne vom bucura de Cununa Vie\ii pe care Domnul a preg[tit-o pentru noi.

Amin.

14

UMPLEREA CU DUHUL SFÂNT

<+i to\i s-au umplut de Duh Sfânt, =i au început s[vorbeasc[în alte limbi, dup[cum le da Duhul s[vorbeasc[.> Faptele Apostolilor 2:4

Acest capitol prezint[împlinirea promisiunii pe care Domnul Isus a f[cut-o de a trimite un alt Mângâietor, care este Duhul Sfânt. Duhul Sfânt a fost trimis de Tat[l prin mijlocirea Fiului ca s[fie cu Biserica începând de la Rusalii, care este prima zi a existen\ei Bisericii, =i pân[la R[pirea Bisericii la Cer. Rev[rsarea Duhului Sfânt descris[în acest capitolul este ca o piatr[de hotar care desparte timpul. Din acea zi omul este mântuit prin meritul Domnului Isus, adic[prin Har. Adev[rul despre umplerea cu Duhul Sfânt s-a aflat întotdeauna sub un atac puternic al întunericii cu tot felul de minciuni, pentru ca oamenii s[fie confuzi =i s[nu ajung[s[primeasc[umplerea cu Duhul Sfânt, care este cea mai mare fericire pe care o poate avea un om pe p[mânt.

Singurul care biruie=te minciuna este Adev[rul. Scriptura con\ine Adev[rul despre acest trecut =i nimeni nu-l poate schimba. Dac[Învierea Domnului ne d[Marea }ns[rcinare de a vesti Evanghelia, Cincizecimea sau coborârea Duhului Sfânt face posibil[realizarea Marii Misiuni de c[tre Biserici. Întocmai a=a cum Domnul Isus dup[}nviere le-a cerut ucenicilor, ace=tia la zece zile dup[În[l\area Domnului la Cer se g[seau strân=i la un loc, în Ierusalim, la rug[ciune în odaia de sus. Dintr-o dat[s-a auzit un vâjâit de vânt puternic =i limbi ca de foc au fost v[zute a=ezându-se pe fiecare din ei. Scriptura spune c[urm[torul lucru care

s-a întâmplat a fost acela că s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi. Era un limbaj neînțeles de ucenici, dar înțeles de mulțimea de oameni care s-a adunat la auzirea aceluiași cântec și a cuvintelor rostite în alte limbi de către cei ce au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Cei veniți să vadă ce s-a întâmplat recunoșteau că se vorbea despre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu. Unii au spus că sunt plini de must, dar apostolul Petru s-a sculat în picioare plin de Duhul Sfânt și a explicat mulțimii adunate că ceea ce vedeau și auzeau ei era împlinirea prorociei făcute prin prorocul Ioel, care a vestit că în zilele de pe urmă Dumnezeu va turna din Duhul Său peste orice făptură. Trei mii de suflete au crezut și s-au adunat la numirea ucenicilor, care din acea zi au format Biserica lui Dumnezeu. <Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...> (1 Corinteni 12:13). Această umplere cu Duhul Sfânt apostolul o numește BOTEZ. Din ziua aceea a apărut în Biserică oameni botezați cu Duhul Sfânt. Și Ioan Botezătorul a numit această umplere cu Duhul Sfânt a fi un Botez.

<Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt> (Ioan 1:33). Începând cu ziua de Rusalii, Duhul Sfânt nu doar S-a coborât peste om, ca în vechime, ci intră și rămâne în el. Botezul cu Duhul Sfânt este o umplere a omului cu Duhul Sfânt. Când eram copil mergeam la țară la mănăstirea mea, unde scoteam apă dintr-o fântână cu cumpănă. După cum găleata se cufunda în apa fântânii până când se umplea și apa trecea peste ea, pentru a o scoate afară plină, tot așa umplerea cu Duhul Sfânt, care este Botezul cu Duhul Sfânt, umple vasul inimii noastre. În clipe ca și acelea poți să spui ca David: <paharul meu este plin de apă peste el>. În clipele acelea omul scoate cu bucurie apă din izvoarele mântuirii. Dacă ar exista un indicator care să arate nivelul uleiului din candela sufletului, la fel ca și cel de benzină la mașini, el ar indica plinul. Trupul unui astfel de om devine un vas sfințit și un Templu al Duhului Sfânt. Trupul omului este un vas de lut, care poate să vină în el comoara

Duhului Sfânt. Duhul Sfânt aduce cu sine putere de a tr[ia curat pentru Dumnezeu, într-o lume murdar[. <Voi îns[nu mai sunteți p[mânte=ți, ci duhovnice=ți, dac[Duhul lui Dumnezeu locuie=te în adev[r în voi. Dac[n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui> (Romani 8:9). <Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul. Toți credincioșii t[iați împrejur, care veniser[cu Petru, au r[mas uimiți când au v[zut c[darul Duhului Sfânt s-a rev[rsat =i peste Neamuri. C[ci îi auzeau vorbind în limbi =i m[rind pe Dumnezeu> (Fapte 10:44-46).

Înv[tura despre Botezul cu Duhul Sfânt împarte creștinii în multe denominațiuni, dar în general sunt numai două categorii. Grupa celor care au experimentat umplerea cu Duhul Sfânt =i au putere duhovnicească, =i grupa celor f[r[de putere, care limitează Duhul Sfânt la nivelul lor de a discerne tainele nep[trunse ale lui Dumnezeu. Unii spun c[au primit botezul cu Duhul Sfânt când au crezut, alții spun c[L-au primit când s-au botezat în apă. Unii spun c[această experiență nu este necesară în zilele de azi, iar alții comit nes[buința de a =i bate joc de acest Botez, care are ca semn vorbirea în alte limbi. Semnul vorbirii în alte limbi este un semn exterior de recunoaștere, care indică controlul Duhului Sfânt. Unii nu au avut această prețioasă experiență, pentru c[nu au =tiut de ea =i nu au cerut-o. <...«Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?» Ei i-au r[spuns: «Nici n-am auzit m[car c[a fost dat un Duh Sfânt.» Când =i-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei, =i vorbeau în alte limbi, =i proceau.> (Fapte 19:2, 6). <...au venit la Samariteni, =i s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt. C[ci nu Se pogorâse încă peste nici unul din ei, ci fuseser[numai botezați în Numele Domnului Isus. Atunci Petru =i Ioan au pus mâinile peste ei, =i aceia au primit Duhul Sfânt> (Fapte 8:15-17).

Dumnezeu nu face ce nu este necesar =i dac[ar fi v[zut c[omul nu are nevoie de această experiență nu ar fi oferit-o. Umplerea cu Duhul Sfânt face din omul credincios un vas folosi-

tor pentru Împ[r\ia lui Dumnezeu, cum a f[cut din Pavel. <Frate Saule, Domnul Isus, care \i S-a ar[tat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca s[cape\i vederea, =i s[te umpli de Duhul Sfânt> (Fapte 9:17).

La Rusalii ucenicii s-au aprins de focul Duhului Sfânt, care a f[cut din ei martori ai învierii Domnului Isus. Prin această umplere credinciosul prime=te o autoritate în lumea nev[zut[de ochii p[mânte=ti. Prin Duhul Sfânt credinciosul are putere =i autoritate chiar =i peste duhurile întunericului, atunci când vasul este p[strat în sfin\enie. Domnul Isus a asem[nat această lucrare cu un izvor de ap[vie. <«...Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de ap[vie, cum zice Scriptura.» Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau s[-L primeasc[cei ce vor crede în El. C[ci Duhul Sfânt nu fusese dat, fiindc[Isus nu fusese încă p[prosl[vit> (Ioan 7:38-39). Darul Duhului Sfânt este f[g[-duin\va Tat[lui prin care face din noi martori ai Lui. <Ci voi ve\i primi o putere, când Se va pogor] Duhul Sfânt peste voi, =i-Mi ve\i martori în Ierusalim, în toat[Iudea, în Samaria, =i pân[la marginile p[mântului> (Fapte 1:8).

Domnul Isus a ar[tat c[botezul cu Duhul Sfânt este o experien\ precis[, care trebuie cerut[de la Tat[l Luminilor, de la care se coboar[orice dar bun =i des[vâr=it. <Deci, dac[voi, care sunte\i r[i, =ti\i s[da\i daruri bune copiilor vo=tri, cu cât mai mult Tat[l vostru Cel din Ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer> (Luca 11:13). <Dar, Mângâietorul, adic[Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tat[l, în Numele Meu, v[va înv[\a toate lucrurile, =i v[va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu> (Ioan 14:26). Duhul Sfânt este =i duhul rug[ciunii, prin care Biserica este înviorat[=i îmbrosp[tat[. <Învioreaz[-ne iar[-i =i vom chema Numele T[u> (Psalmul 80:18). <+i tot astfel =i Duhul ne ajut[în sl[biciunea noastră: c[ci nu =tim cum trebuie s[ne rug[m. Dar însu=i Duhul mijloce=te pentru noi cu suspine negr[ite> (Romani 8:26). Toate aceste adev[ruri biblice despre umplerea cu Duhul Sfânt mi-ar fi de pu\in folos, dac[nu a= fi avut =i eu această experien\ a umplerii cu Duhul Sfânt.

Scopul acestui mesaj este de a încuraja =i îndemna pe cei care nu au avut această experien[s[caute, s[bat[=i s[cear[de la Acela care a promis c[va da această umplere cu Duhul Sfânt tuturor celor ce i-L cer (Luca 11:13). Am văzut persoane st[ruind în rug[ciune =i insistând ca Domnul s[-i umple cu Duhul Sfânt, iar El S-a rev[rsat peste ei ca un potop de fericire. Pe fe[ele lor am observat o str[lucire de lumin[=i bucurie. Atunci s-a n[scut în mine, ca o gelozie sfânt[, dorin[a de a primi =i eu această umplere cu Duhul Sfânt. Am început s[merg nu numai la rug[ciunile ce se \ineau la Casa de Rug[ciune, ci =i la rug[ciunile care se \ineau pe la case, la cercuri de st[ruin[în rug[ciune după umplerea cu Duhul Sfânt. Credincio=ii se adunau s[fac[altare pe care aduceau rug[ciuni =i cânt[ri de laud[lui Dumnezeu. Au trecut a=a s[pt[mâni de zile =i vedeam pe al[ii primind această umplere, dar nu eu. Atunci am început s[m[cercetez mai am[nun[it, pentru a vedea dac[este în via[a mea vreun p[cat pe care nu l-am m[rturisit Domnului sau vreun viciu care ar împiedica Duhul Sfânt s[coboare în vasul meu =i s[m[umple. Am c[utat acas[, în camera mea, dac[este vreun lucru, ca de exemplu c[r[i, reviste, casete cu muzic[lumeasc[, care ar fi putut fi o piedic[în a primi umplerea cu Duhul Sfânt. Mi-am cercetat rela[iile cu persoanele cu care am avut =i aveam de a face, pentru a fi în pace =i s[iert pe oricine mi-a gre[it. Am început s[vin în mod serios înaintea Domnului cu zile de post, pentru c[eram hot[r`t s[nu m[las pân[ce nu primesc ceea ce ceream de la Domnul. Sim[eam cum postul m[ajut[în a fi mai slab în dorin[ele mele fire=ti, dar aveam o putere =i un zel de a m[ruga cu insisten[. Rug[ciunile în grup durau de multe ori peste o or[la o aplecare pe genunchi, dar trecea de parc[ar fi fost câteva minute. Într-o sear[de rug[ciune, după ce m-am cercetat =i am sim[it iertarea Domnului pentru orice p[cat din via[a mea, am început s[m[rog folosind =i repetând doar câteva cuvinte de prosl[vire la adresa Mântuitorului, având parc[în fa[a mea pe Domnul Isus, care a murit pentru mine. Minteaa mea nu mai lucra a=a de mult]nc`t s[pot formula ideea =i propozi[ii, ci

doar }l adoram pe Domnul, a c[rui putere începusem s[o simt în acele clipe cuprinzând fiin\`a mea. Am sim\`it un fior cald în trupul meu, de la cre=tet =i pân[la t[lpi. Acel sim\` pl[cut, dar puternic pe care îl sim\`eam în trup, m[f[cea s[nu mai pot pronun\`a clar cuvintele ce le foloseam c`nd m[rugam, dar m[f[cea s[le rostesc cu putere. În acest fel, în loc de cuvintele pe care eu le foloseam au ie=it din gura mea alte cuvinte, pe care le rostesc f[r[s[m[g`ndesc la ele, dar pe care eu nu le în\`elegeam, pentru c[gândul meu era la Domnul =i m[minunam de puterea Prezen\`ei Sale cople=itoare]n toat[fiin\`a mea. Aceast[vorbire care ie=ea din gura mea era o rev[rsare a prezen\`ei Duhului Sfânt din interiorul meu. În acele clipe am sim\`it întreaga mea fiin\`[cople=it[de un sim\` minunat de putere, pe care nu-l mai avusem niciodat[, dar în acela=i timp trupul meu era con=tient.

Dup[câteva minute, în aceast[stare, în mijlocul lacrimilor de fericire =i a vorbirii în alt[limb[, am început s[cânt o cântare în cuvinte neîn\`elese de mine, dar m[sim\`eam plutind de fericire. Sim\`eam o fericire =i o total[acceptare a mea înaintea lui Dumnezeu, cu care vorbeam într-o limb[pe care nu o cuno=team. Lipsa particip[rii min\`ii cu gânduri a= putea s[o atribui faptului c[sim\`eam acea fericire în care }l adoram pe Dumnezeu. Când am]ncheiat leg[mânt cu Domnul în apa botezului am m[rturisit eu despre Domnul, dar când am fost umplut =i botezat cu Duhul Sfânt a m[rturisit Domnul despre mine c[sunt al Lui.

La fel cum arat[cele cinci exemple din cartea Faptele Apostolilor, nu toate experien\`ele umplerii cu Duhul Sfânt sunt la fel. Unii st[ruiesc doar minute, iar al\`ii st[ruiesc ani de zile ca s[fie boteza\`i. O persoan[iubit[din familia mea a primit aceast[umplere cu Duhul Sfânt =i cu semnul vorbirii în alte limbi într-o diminea\`, când se ruga înainte de a servi micul dejun, pentru a putea pleca la =coal[. O alt[persoan[din familia mea a fost botezat[pe când se ruga înainte de culcare. Într-un alt caz, o femeie m[tura prin cas[=i se ruga Domului ca]n acela=i mod s[m[ture Domnul orice este r[u din inima ei. Lacrimi au început s[

curg[din ochii ei =i s-a aplecat pe genunchi la rug[ciune. Puterea Domnului a venit peste ea =i a început s[vorbeasc[în alte limbi. O alt[persoan[a primit botezul cu Duhul Sfânt în timpul orei de rug[ciune din biseric[, doar cu c`teva săptămâni înainte de a scrie acest mesaj. Pe cele mai multe persoane le-am văzut primind botezul cu Duhul Sfânt în timpul rug[ciunilor de stăruin[. Scopul acestei minunate umpleri cu Duhul Sfânt nu este doar pentru a putea spune c[ai avut această experien[, ci via[ăa celui botezat =i umplut cu Duhul Sfânt se schimb[.

Eu am avut această experien[pe când eram un tân[r =i eram a=a de rușinos c[dac[vedeam c[cel de la amvonul bisericii se uit[la mine ieșeam afar[, deoarece credeam c[m[va pune s[m[rog singur, cu glas tare, în adunare. O dată ce am primit botezul cu Duhul Sfânt nu numai c[am primit curaj s[m[rog, dar am primit curajul =i dorin[ă de a vesti Evanghelia, indiferent de numărul de persoane care erau în fa[ăa mea. Bucuria care a inundat sufletul meu când am primit acest botez nu se poate asem[na cu nimic de pe pământ. Din acea zi am simțit cărmuirea Duhului în mod deosebit =i am primit lumin[în înțelegerea Scripturii. Cânt[ri de proslăvire ieșeau din gura mea cu cea mai mare ușurin[ă. Chiar eu m[miram de ușurin[ă =i plăcerea cu care iertam pe oricine. Toți frații =i surorile în Domnul erau scumpi, toate cânt[riile erau frumoase =i nici o predic[nu mi se părea prea lung[. Abia așteptam s[m[duc la Casa de rug[ciune ca s[am p[rt[ășie cu copiii Domnului =i s[ne închin[m Lui. Iubeam orice om =i doream mântuirea tuturor, cu o pasiune sfânt[. Ceea ce de fapt s-a întâmplat a fost faptul c[din inima mea curgeau râuri de apă vie, cum Domnul promisese. Eram în dragostea dintâi. Eram cel mai fericit om de pe pământ. Acest fel de umplere cu Duhul Sfânt vine din ziua Cincizecimii =i până la Răpirea Bisericii la Cer. După cum uleiul dintr-o candel[care arde =i lumineaz[se consum[, tot a=a nivelul plin[tății Duhului poate să scad[după cum este folosit în via[ăa de zi cu zi. Este nevoie ca să fim reumpluți când simțim c[scade plin[tatea Duhului din inim[.

G[sim în Scriptur[c[ucenici s-au umplut de Duhul Sfânt]n ziua Cincizecimii =i apoi, mai târziu, din nou au fost reumplu\i cu Duhul Sfânt. Acest lucru spune c[între cele dou[umpleri a avut loc un consum =i o golire. O baterie poate fi folosit[ani de zile dac[este re]nc[rcat[de la o surs[. Sursa noastr[este Dumnezeu =i metoda este via\ a sfânt[, rug[ciunea, cânt[rile =i strângerea Cuvântului în inima noastr[. Aceste st[ri de umplere le numesc st[ri de Tabor, pentru c[prezen\ a Domnului este puternic sim\it[=i ele sunt posibile ori de câte ori le dorim. A umbla pe p[mânt având Duhul Sfânt înseamn[a umbla pe p[mânt cu Dumnezeu, pentru c[Duhul Sfânt este Dumnezeu. <...voi sunte\i Templul Duhului lui Dumnezeu...> (1 Corinteni 3:16). Duhul Sfânt rode=te =i d[daruri bisericii, dup[cum vrea El. Putem fi ai Domnului =i f[r] daruri, dar nu f[r] road[. Duhul Sfânt nu ne las[neroditori. Tot El preg[te=te plecarea de pe p[mânt a celor pecetlui\i. <+i voi, dup[ce a\i auzit Cuvântul Adev[rului, a\i crezut în El, =i a\i fost pecetlui\i cu Duhul Sfânt, care fusese f[g[duit> (Efeseni 1:13). <+i dac[Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei mor\i locuie=te în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din mor\i, va învia =i trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului S[u, care locuie=te în voi> (Romani 8:11). Umplerea cu Duhul Sfânt este promis[de Domnul Isus celor ce vor crede =i o vor cere. Cine cere acest Botez fiind hot[rât s[r[mân[în ascultare de Dumnezeu toat[via\ a prime=te această comoar[care r[mâne cu el =i în el. <La miezul nop\ii, s-a auzit o strigare: «Iat[mirele, ie=î\i-i în întâmpinare!» ...cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nunt[, =i s-a încuiat u=a> (Matei 25:6, 10). <...fi\i plini de Duh> (Efeseni 5:18).

Amin.

15

UMBLAREA CU DUMNEZEU DUHUL SFÂNT

Cea mai mare fericire pentru un muritor este ca, prin Botezul și umplerea cu Duhul Sfânt, trupul lui să devină un templu în care Dumnezeu să locuiască prin prezența permanentă a Duhului Sfânt. <...voi sunteți Templul lui Dumnezeu> (1 Corinteni 3:16). Sfânta Treime este a treia parte din Dumnezeire și este Persoana Dumnezeu Duhul Sfânt. Când Petru vorbește cu Anania despre donația pe care a făcut-o în urma vânzării moșiei îi spune că a mințit pe Duhul Sfânt și în felul acesta a mințit pe Dumnezeu. Duhul Sfânt este Dumnezeu (Fapte 5:3-4). Dumnezeu Duhul Sfânt sau Mângâietorul a fost trimis de Dumnezeu Tatăl ca să nască din nou pe cei ce vor intra la apostolul jertfei Mielului, și apoi să-i călăuzească până ajung cu bine în casa Tatălui de Sus.

Cele trei Persoane ale Sfintei Treimi sunt distincte, dar se întreptrund armonios. Ele sunt Una ca Ființă Divină. Este un singur Dumnezeu în trei Persoane diferite. Scriptura spune că Enoah a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani, după care Dumnezeu l-a luat (Genesa 5:24). Avem harul de a umbla și noi cu Dumnezeu, în anii pribegiei noastre pe pământ, și apoi ne va lua la El, pentru a fi veșnic cu El. Umblarea cu Dumnezeu este o aventură binecuvântată, care are la capăt cununa vieții. Prin Duhul Sfânt omul poartă în vasul lui o mică parte din Dumnezeire.

Privind viața oamenilor care au umblat cu Dumnezeu și s-au implicat total în lucrarea Domnului am putut să vedem fapte și rezultate care se datorau numai Duhului Sfânt, care era în ei. Viața celui ce umblă cu Dumnezeu este ca o pictură a unui mare maestru, care numai atunci când este gata și dă sens și poate fi admirată pentru frumusețea ei. O asemenea viață se merită să trăiești, chiar

dacă treci prin mari încercări, pentru că pe măsură ce vin încercările creștine și încrederea în brațul Domnului și prietenia cu El.

Am privit la oamenii care și-au trăit viața pentru ei, ferind-o de orice prigoană și necaz pe care l-ar fi avut de suferit de pe urma faptului că ar fi fost creștini și am văzut o viață risipită și plictisitoare. Acești oameni și-au cheltuit tot efortul pentru a aduna diplome, avere sau prestigiul oamenilor, dar la urmă le-au lăsat pe toate și s-au înfățișat înaintea lui Dumnezeu ca oameni neîmpliniți și cu mâinile goale. Îi este dat omului să trăiască o singură dată, dar dacă mi-ar fi date o mie de vieți alege să le trăiesc pe toate cu Dumnezeu, chiar dacă sunt necazuri și prigoane, pentru că am văzut rezultatul final. Duhul Sfânt cercetează, invadează, clăuzește, îmbărbătează și îndrumă credinciosul în călătoria spre Cer, care este Canaanul Ceresc.

Un constructor de case, care lucra pentru o mare companie de construcții, a anunțat că iese la pensie, dar a fost rugat să mai construiască încă o casă mică. Cu o oarecare lipsă de interes omul a acceptat și cu materialele companiei a construit casa. A folosit materiale mediocre, iar lucrul nu a fost de cea mai bună calitate. Când a fost casa gata, șeful mare a venit și i-a dat cheile de la casă spunându-i că este a lui, s-o primească pe un cadou de ieșire la pensie. Atunci omului i-a părut rău că nu a folosit cele mai bune materiale și nu a construit casa de calitate, dar a fost prea târziu. Omul care umbla cu Dumnezeu clădește în fiecare zi lucrând pentru El, dar la sfârșit îi va vedea lucrarea, iar răsplata Cerească va fi după muncă. Atunci va fi prea târziu să-i pară rău cuiva de timpul și resursele irosite. Umblarea cu Dumnezeu este o ocazie de a ne îmbogăți fața de El.

Lucrarea Duhului Sfânt este secretă și de nepatruns, dar poate fi înțeleasă după rezultate. După cum firea omului are ceva de spus cu privire la orice aspect al vieții, tot așa are ceva de spus și Duhul Sfânt care vrea să ne clăduască în tot adevărul. <Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine> (Galateni 2:20). Sunt două surse de

putere care vor acela=i control peste via\a noastr[. Când eul este r[stignit Duhul }=i poate duce la îndeplinire lucrarea de sfin\ire în noi. Un soldat care se pred[trebuie s[fac[numai ce îi spune cel ce l-a luat prizoner. Când ne pred[m Dumnezeului Dragostei =i primim în noi Duhul Sfânt trebuie s[facem ce ne spune El,. Putem face numai lucrurile pe care El ne d[voie s[le facem, altfel nu mai suntem preda\i Domnului. Când Duhul este în control, El stinge puterea poftelor =i ne d[curajul de a-L m[rturisi pe Hristos. <...a\i fost socoti\i neprih[ni\i, în Numele Domnului Isus Hristos, =i prin Duhul Dumnezeului nostru> (1 Corinteni 6:11).

Dup[na=terea din nou =i umplerea cu Duhul Sfânt via\a credinciosului intr[în administrarea Duhului Sfânt. Umblarea cu Dumnezeu este un timp când Duhul Sfânt vrea s[rodeasc[road[mult[în noi, spre slava lui Dumnezeu. <Roada Duhului , dimpotriv[, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga r[bdare, bun[tatea, facerea de bine, credincio=ia, blânde\ea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. Cei ce sunt ai lui Hristos Isus, =i-au r[stignit firea p[mânteasc[împreun[cu poftele =i patimile ei. Dac[tr[im prin Duhul, s[=i umbl[m prin Duhul> (Galateni 5:22-25).

La Cinzecime Duhul Sfânt a scos din ascuns Biserica =i a prezentat-o ca pe un cuceritor care câ=tig[noi teritorii în inimile oamenilor, pentru Împ[rat. Omul care umbl[cu Dumnezeu nu se mul\ume=te c[el este bine, iar afar[mor oameni. El veste=te pe Hristos =i m[re=te grani\ele Împ[r\iei lui Dumnezeu, pentru c[aceasta este dorin\a lui Dumnezeu. Un doctor chirurg a f[cut un transplant de inim[=i a scris un articol despre această opera\ie. A spus c[atunci când inima donat[a atins mu=chii în locul unde avea s[fie pus[, în trupul pacientului, a început s[bat[la ritmul cerut chiar înainte de a fi conectat[. Când umbl[m cu Dumnezeu inima noastr[bate ca =i a Domnului, iar ritmul este Voia Lui. Omul care umbl[cu Dumnezeu nu mai vrea s[fie mare, ci are o statornicie =i o claritate în viziunea pe care o are cu privire la chemarea sufletelor la mântuire, chiar dac[aceasta nu-i va face

popolari lumii. Acest Foc Sfânt care aprinde inimile pentru Dumnezeu nu poate fi stins de nimic =i tot El d[credinciosului un elan pentru lucrarea Domnului =i o pl[cere în a se sacrifica pentru al[ii. El ne d[daruri, care sunt împuterniciri deosebite, pentru a face o slujb[pentru zidirea Bisericii. <De pild[, unuia îi este dat, prin Duhul, s[vorbeasc[despre în\elepciune; altuia, s[vorbeasc[despre cuno=tin\[, datorit[aceluia=i Duh; altuia credin\[, prin acela= Duh; altuia, darul t[m[duirilor, prin acela= Duh; altuia, puterea s[fac[minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; =i altuia, t[lm[cirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul =i acela= Duh, care d[fiec[ruia în parte, cum voie=te> (1 Corinteni 12:8-11). Mul[i credincio=i doresc s[aib[aceste daruri =i de multe ori Dumnezeu care cunoa=te viitorul nu le d[, pentru c[cei cu daruri =i mai ales cele de putere sunt p`ndi[i de mândrie =i vâna[i de cel viclean, asemenea ofi\erilor inamici într-un r[zboi. Mul[i doresc daruri, dar neglijeaz[roada Duhului f[r[care nu pot avea =i men\ine aceste daruri. Din ziua Cincizecimii nu s-a schimbat nimic în modul cum Dumnezeu lucreaz[prin oameni cu darurile Duhului Sfânt, dar se cere o via\ sfânt[=i plin[de road[.

Darul vorbirii în alte limbi, darul prorociei, darul de vedenii =i darul vedeniilor de noapte sunt cele mai înt`lnite daruri. Astfel, a=dori s[spun ceva despre modul cum acestea lucreaz[=i-l ajut[pe omul care umbl[cu Dumnezeu Duhul Sfânt. Vorbirea în limbi nu este doar un semn al primirii Botezului cu Duhul Sfânt, ci poate înso[i pe credincios toat[via\[, a. Aceast[vorbire este o rev[rsare din interiorul vasului plin de Duh Sfânt, atunci când cel ce se roag[simte cur[\irea prin sângelui Domnului Isus. Pe vremea persecu\iilor un frate a fost dus la mili\ie, unde i s-a poruncit s[vorbeasc[în limbi. Credinciosul a r[spuns c[nu este ceva ce se întâmpl[la comanda vreunui om, dup[cum nici mili\ianul nu ar putea dormi în clipa când cineva i-ar porunci s[doarm[. Acele lucruri au loc în anumite condi[ii. Vorbirea în alte limbi este singurul dar care nu este pomenit în Vechiul Testament, dar este

parte din via\a cre=tinului Nou-Testamental. Vorbirea în limbi poate fi din firea omului chiar dac[el nu tr[ie=te o via\ sfânt[, poate fi =i din partea întunericului. Slav[s[fie adus[lui Dumnezeu c[exist[=i vorbire în limbi prin Duhul Sfânt care ne zide=te personal. Nu exist[copie sau fals f[r[s[fie =i un original. Când vorbim în limbi vorbim =i noi, f[r[un rod al min\ii, dar vorbe=te =i Duhul Sfânt. Vorbim ce ne d[Duhul Sfânt. Aceast[vorbire în limbi de la Duhul Sfânt mai este =i un mod de a m[sura nivelul plin[t\ii cu Duh, când tr[im în dragoste.

Când un cazan cu aburi are presiune, iar indicatorul de presiune arat[plinul, printr-o valv[se d[drumul presiunii afar[. Cei care umbl[cu Dumnezeu Duhul Sfânt pot primi darul prorociei. <Duhul Domnului vorbe=te prin mine, =i Cuvântul Lui este pe limba mea> (2 Samuel 23:2). Prorocia este o vorbire inspirat[în limba matern[de Duhul Sfânt, când Acesta are acces la tainele lui Dumnezeu prin intermediul gurii celui ce are acest dar, =i face cunoscut credincio=ilor taine din trecut, starea ascuns[dintr-o inim[sau taine din viitor. <Cine proce=te, dimpotriv[, vorbe=te oamenilor, spre zidire, sf[ituire =i mângâiere> (1 Corinteni 14:3).

De multe ori cel ce are darul prorociei are =i vedenii. Alte vase în timp ce se roag[au doar vedenii. În vedenii, ochii duhovnice=ti v[d ca pe un ecran o lucrare sau un lucru desf[urându-se. <...tinerii vo=tri vor avea vedenii> (Ioel 2:28). Am avut harul ca Dumnezeu s[-mi vorbeasc[prin vase de lucru care au darul prorociei =i al vedeniilor, dar]nainte de a alerga la aceste vase trebuie s[alerg[m la Cuvântul lui Dumnezeu, care are r[spuns pentru orice situa\ie a vie\ii noastre. Deoarece este de mare folos Bisericii acest dar câteodat[e falsificat de puterea întunericului. <C[ci se vor scula Hristo=i mincino=i =i proroci mincino=i; vor face semne =i minuni, pân[acolo încât s[în=ele, dac[va fi cu puțin[, chiar =i pe cei ale=i> (Matei 24:24). <Prea iubi\ilor, s[nu da\i crezare oric[rui duh; ci s[cerceta\i duhurile, dac[sunt de la Dumnezeu> (1 Ioan 4:1). Omul care umbl[cu Dumnezeu Duhul Sfânt poate fi cercetat =i comunic[cu Dumnezeu prin vedenii de

noapte. Visurile pot fi din mulțimea gândurilor, pot fi de la cel rău, dar pot fi și de la Dumnezeu. <Dumnezeu vorbește înșel, când într-un fel, când într-altul, dar omul nu ia seama. El vorbește prin visuri, prin vedenii de noapte, când oamenii sunt cufundați într-un somn adânc, când dorm în patul lor. Atunci El le dă înțelesuri, și le întipărește în viziunile Lui> (Iov 33:14-16).

Omul care umblă cu Dumnezeu trebuie să nu facă ceea ce i se pare că este rău, ci să aducă roade în răbdare, și apoi Duhul Sfânt și face partea Lui. El umple vasul nostru, astfel încât candela să fie plină când trâmbița va suna și va anunța venirea Mirelui. <Fiți plini de Duh> (Efeseni 5:18). Cei care umblă plini de Duhul Sfânt au în ei Focul Sfânt și o autoritate, chiar, asupra duhurilor necurate, pentru a putea face semnele care însoțesc pe cei ce se încred în Domnul. Ei pot scoate duhurile rele din cei apăsați de cel rău și îi pun mâinile peste bolnavi, pentru a primi vindecarea (Marcu 16:17).

În urmă cu 25 de ani am vizitat o biserică unde un om al lui Dumnezeu, care umbla cu El și era plin de Duh Sfânt, se ruga pentru un suflet apăsat de cel rău. Duhul necurat din acea persoană a vorbit și a întrebat că dacă îl scoate afară unde să meargă. Omul lui Dumnezeu a spus niște cuvinte care m-au uimit și pe care nu le recomand nimănui. A spus duhului necurat să iasă din omul pentru care se ruga și să intre în el. Duhul necurat a spus că nu poate, pentru că acel om al lui Dumnezeu are în el un Foc care-l arde. Omul lui Dumnezeu a spus aceasta fiindcă ția că focul Duhului Sfânt era în el și nu se simțea în pericol. Apoi a scos acel duh necurat și i-a poruncit să meargă în adânc. <+i voi n-ai primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: «Ava! adică: Tat!> Înșuși Duhul adevărat împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu> (Romani 8:15-16).

Am pomenit acest caz pentru a arăta că și duhurile necurate știu și recunosc puterea Duhului Sfânt care sălăluiește în cel botezat și plin de Duhul Sfânt. Omul firesc se scoală dimineața și se întrebă pe cine ar putea impresiona, pe când omul duhovnicesc,

care umbl[cu Dumnezeu, se întreb[cui i-ar putea sluji în acea zi. Prin aceasta el se aseam[n[cu St[p`nul care nu +i-a pl[cut Lui, ci a f[cut voia Tat[lui. Omul firesc spune c[mândria este înaintea promo\iei, dar cel duhovnicesc =tie c[mândria duce la c[dere =i-L întristeaz[pe Dumnezeu. Dacă umbl[m cu Dumnezeu trebuie s[ne verific[m pentru a vedea cât Cuvânt am str`ns în noi =i cât din Cuvânt tr[im. Dumnezeu Duhul Sfânt, cu care umbl[m, poate fi întristat dac[nu tr[im o via\ sfânt[, dac[nu iert[m, dac[nu suntem mul\umitori =i dac[nu iubim. Sunt lucruri asupra c[roră trebuie s[veghem, pentru c[Domnul a spus clar c[El cu cei mândri nu umbl[.

Samson credea la un moment dat c[umbl[cu Dumnezeu, dar nu =tia c[Dumnezeu se dep[rtase de la el. Este ceva în firea omului vechi, ceva despre care nu se prea vorbe=te, =i anume c[atunci când trecem prin neazuri apare gândul c[Dumnezeu ar fi r[u =i începem astfel s[fim nemul\umi\i de El. Dacă un p[rinte =i-ar pedepsi copilul spre binele acestuia sau dac[i-ar da s[fac[lucruri care nu-i plac nu înseamn[c[este un p[rinte r[u. Via\ă aceasta nu are nici o zi care s[poat[fi comparat[cu eterna fericire care]l a=teapt[pe copilul Domnului. S[nu accept[m niciodat[gândul c[Dumnezeu ar fi r[u, pentru c[El este Bun =i în veac \ine îndurarea Lui. Tot ce Dumnezeu îng[duie este cu un scop bun. <Este spre binele meu c[m-ai smerit, ca s[înv[\ orânduiri Tale> (Psalmul 119:71).

Nu este a=a de important cât de frumos cânt[m sau predic[m, ci este important cât de mult neasem[n[m în caracter cu Domnul Isus. Iube=ti pl[cerea, îmbuibarea sau a fi l[udat? Aceste dorin\e nu fac parte din caracterul Domnului. Duhul Sfânt asemenea unui reflector p[trunde în toate c[m[rile sufletului nostru =i ne arat[orice lucru ascuns din inima noastră. <Deschide-mi ochii, ca s[v[d...> (Psalmul 119:18). Umblarea cu Dumnezeu înseamn[biru-in\ =i fericire pân[în ziua când, ca =i pe Enoh, Domnul ne va lua acas[.

Amin.

16

POSTUL ȚI RUGĂCIUNEA

<<Acest soi de draci», le-a zis El «nu poate ie=i decât prin rug[ciune =i post.»> Marcu 9:29

Textul acesta ni-L prezint[pe Domnul Isus atunci când S-a coborât de pe muntele Tabor, unde S-a schimbat pentru câteva clipe în str[lucirea fiin\elor cere=ti. Pe Tabor a stat de vorb[cu Ilie =i cu Moise despre cum avea s[p[timeasc[la Ierusalim =i tot aici cei trei ucenici, care erau cu El, au auzit glasul Tat[lui din Cer care zicea: <Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El s[asculta\i!> (Marcu 9:7). Din aceast[stare de slav[S-a reîntors de pe munte la noroade =i la ceilal\i ucenici. În lipsa Domnului, ucenicii au încercat s[vindece un copil st[pânit de un duh r[u, dar nu au reu=it. Tat[l copilului l-a adus la Domnul Isus care, cu autoritate, a muștrat =i a scos duhul cel r[u afar[din copil. Ceea ce a f[cut diferen\ă între succes =i lipsa de succes în aceast[minune a fost nivelul de putere.

Când ucenicii au r[mas cu Domnul L-au întrebat de ce nu au putut scoate duhul acela din copil, =i Domnul le-a spus c[acel fel de duh nu iese decât atunci când cel ce porunce=te este înarmat cu post =i cu rug[ciune. Domnul Isus nu mai str[lucea la fa\ ca pe Tabor, dar leg[tura Lui cu Tat[l a r[mas ne]nterupt[. Duhul Domnului te modeleaz[=i te face asem[n[tor cu Domnul Isus. <...Robul Domnului nu trebuie s[se certe; ci s[fie blând cu to\i, ...plin de îng[duin\ =i r[bdare> (2 Timotei 2:24). Domnul Isus este izvorul puterii prin care se face orice minune, iar omul nu este decât un vas sau o unealt[în mâna Lui. Prin mul\i oameni Dumnezeu mai face =i în zilele noastre minuni, pân[când oamenii nu accept[gân-

duri Luciferice c[ei ar fi ceva. Orice gând trebuie legitimat dac[este de la Dumnezeu. <E=ti dintre ai no=tri sau dintre vr[jma=ii no=tri?> (Iosua 5:13). Lucrul care]i fac pe copiii Domnului diferi\i de ceilal\i oameni este nivelul de putere pe care îl au.

Postul =i rug[ciunea sunt armele credinciosului Nou Testamental, care îl fac tare =i de nebiruit împotriva for\elor v[zute =i nev[zute ale întunericului. Credinciosul care poste=te =i se roag[are viziuni clare =i biruin\ele care aduc câ=tig Împ[r\iei lui Dumnezeu. Un pom nu trebuie doar s[supravie\uiasc[, ci trebuie s[=i rodeasc[. Credinciosul care poste=te =i se roag[scap[de planul celui viclean =i ajunge la starea unde încerc[rile nu i se mai par a fi poveri. Postul =i rug[ciunea dezbrac[eul de putere =i astfel duhul, la rang de voievod, urmeaz[pe Hristos.

Când Dumnezeu vrea s[ridice =i s[binecuv`nteze pe cineva îl îndeamn[la post =i la rug[ciune. Postul =i rug[ciunea \ine inima curat[, dup[cum un astronom î=i \ine lentilele telescopului curate. Mai întâi El te gole=te, î=i arat[c[propria ta valoare lipse=te, =i apoi te umple cu puterea Lui. Postul este o smerenie a sufletului înaintea Domnului =i un timp când cuge\i la El mai intens, pentru a-I fi pe plac (Leviticul 16:29). }n Israel zilele de post erau rânduite =i \inute cu o oarecare regularitate, pentru ca astfel ei s[se cerceteze =i s[se smereasc[înaintea lui Dumnezeu. <Postul din luna a patra, postul din luna a cincea, postul din luna a =aptea =i postul din luna a zecea se vor preface pentru casa lui Iuda în zile de veselie =i de bucurie, în s[rb[tori de voio=ie. Dar iub\i adev[rul =i pacea!> (Zaharia 8:19). Postul =i rug[ciunea fac parte din elementele care lucreaz[la sfin\irea omului împreun[cu sângele Domnului Isus, Cuvântul scris =i Duhul Sfânt.

Când a fost pe munte =i a auzit cuvintele lui Dumnezeu, Moise a postit 40 de zile. A coborât de pe munte nu un schelet din cauza lipsei de hran[, ci cu o fa\[str[lucitoare din cauza Slavei lui Dumnezeu pe care o v[zuse. Prorocul Ilie a postit 40 de zile p`n[când a ajuns la Horeb, muntele lui Dumnezeu. Domnul Isus a postit 40 de zile în pustie, unde a fost ispitit de diavolul. Împ[r[teasa

Estera a postit trei zile f[r] încetare, iar Dumnezeu a sc[pat] poporul din pericolul în care era. David, care era împ[rat], a stat cu fa\la la p[mânt] postind =i rug`ndu-se pentru fiul s[u], care era bolnav. Daniel a c[utat] pe Domnul prin rug[ciuni] =i post în sac =i cenu=[=i a primit de la Dumnezeu revela\ii dumnezeie=ti despre evenimentele ce vor avea loc pe p[mânt] =i despre vremea sfâr=itului. Când Saul s-a întors la Domnul nu a mâncat =i nu a b[ut] nimic trei zile. Împ[ratul] cet[\ii] Ninive a chemat poporul la post]n sac =i cenu=[=i Dumnezeu nu a distrus cetatea lor.

Postul nu înseamn[numai a te lipsi de mâncare =i ap[, de c`nd te scoli =i pân[la apusul soarelui sau o or[stabilit[, ci înseamn[o c[utare a lui Dumnezeu cu toat[inima =i o total[ascultare de voia Lui. <Oare acesta este postul pl[cut] Mie: s[-=i chinuiasc[omul sufletul o zi? S[-=i plece capul ca un pipirig, =i s[se culce pe sac =i cenu=[? Aceasta nume=ti tu post =i zi pl[cut[Domnului? Iat[postul pl[cut] Mie: dezleag[lan\urile r[ut[\ii, deznoad[leg[turile robiei, d[drumul celor asupri\i, =i rupe orice fel de jug: împarte-\i pâinea cu cel fl[mând, =i adu în casa ta pe nenoroci\ii f[r] ad[post; dac[vezi un om gol, acoper[-l, =i nu întoarce spatele semenului t[u> (Isaia 58:5-7).

Fariseii erau cunoscu\i pentru faptul c[posteau de dou[ori pe s[pt[mân[, dar mai ales în zilele de luni =i joi, fiindc[erau zile de pia\[, iar fa\la lor tras[din cauza lipsei de hran[ar[ta oamenilor cât de credincio=i sunt ei =i astfel s[fie l[uda\i de oameni. Domnul Isus a criticat postul f[cut de ochii oamenilor =i cu inima plin[de mândrie. Domnul Isus a spus c[atunci când fariseii primeau aprecierea oamenilor primeau =i plata pentru osteneala de a posti. Copilul Domnului poste=te, dar nu oricum. Celor c[s[tori\i] apostolul Pavel le spune s[nu se lipseasc[unul pe altul de datoria de so\i, dec`t doar prin bun[]nvoial[, pentru un timp hot[rât de ei, pentru a posti (1 Corinteni 7:5). Deci, în timpul postului drepturile firii, a trupului sunt sistate. Postul împuternice=te duhul pe când trupului îi sunt reduse drepturile. Eul omului nostru vechi nu are margini în a cere =i a vrea lucruri. Prin post eul

omului, care este l[ud[ros, am[gitor, iubitor =i mul\umit de sine, ajunge s[fie r[stignit =i adus sub controlul duhului care este c[ar-muit de Duhul Sf[nt. C[nd cineva p[r[se=te standardul Bibliei =i chiar cel moral, ajunge s[fie guvernat de legi f[cute de eul omului, care-l duc mai devreme sau mai t[arziu la ruin[sufleteasc[.

M[ntuirea [nseamn[a [ncepe s[tr[ie=ti pentru altcineva nu numai pentru eul t[ui, =i aceasta se face cu ajutorul postului =i a rug[ciunii. Omul firesc are doar cinci sim\uri, dar credinciosul mai are =i sim\ul sau [ndemnul Duhului Sf[nt, care trebuie s[-i c[armuiasc[via\va. <V[[ndemn dar, fra\ilor, pentru [ndurarea lui Dumnezeu, s[aduce\i trupurile voastre ca o jertf[vie, sf[nt[, pl[cut[lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastr[o slujb[duhovniceasc[> (Romani 12:1). Unii nu =tiu c[trebuie s[-i aduc[trupurile ca o jertf[vie Domnului, al\ii =tiu, dar c[nd li se pare greu [nceteaz[cu aceast[jertf[=i de aceea unii ajung s[fie cuceri\i din nou de patimi. Starea lor de pe urm[ajunge mai jalnic[dec`t a fost la [nceput.

Postul ajut[pe credincios s[-i \in[trupul [n st[p[anire, s[-i disciplineze via\va spiritual[=i de multe ori face m[na Domnului s[ac\ioneze [n favoarea lui. Dac[cresc vl[stari de am[r[ciune, cum sunt iu\imea =i poftele, credinciosul trebuie s[recurg[=i mai mult la post =i rug[ciune. Lucruri minunate se [nt[ampl[[n via\va credincio=ilor c[nd se unesc la post =i rug[ciune. <Pe c[nd slujeau Domnului =i posteau, Duhul Sf[nt a zis: «Pune\i-Mi deoparte pe Barnaba =i pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat»> (Fapte 13:2). S[nu a=tept[m p`n[vine necazul ca s[recurgem [n disperare la post. Necazurile [l [ngenuncheaz[pe credincios la rug[ciune =i-l face s[alerge la post, pentru ca Dumnezeu s[-i dea izb[nd[. <«Ucenicii lui Ioan, ca =i ai Fariseilor postesc des, =i fac rug[ciuni, pe c[nd ai T[i m[n[nc[=i beau.» El le-a r[spuns: «Oare pute\i face pe nunta=i s[posteasc[[n timpul c[nd mirele este cu ei? Vor veni zile c[nd va fi luat Mirele de la ei; atunci vor posti [n acele zile» (Luca 5:33-34). Cu adev[rat a=a s-a [nt`mplat. Ucenicii au postit dup[[n [l\area Domnului =i noi trebuie s[facem

la fel. Atunci când avem o problemă deosebită sau cerem ajutorul Domnului pentru o lucrare, care ne stă în față, postim mai mult și acesta este un lucru care dovedește cât de hotărâți suntem în a dori ajutorul Lui în acea problemă.

În alte împrejurări credinciosul face jurământ și spune că va vine zile de post sau mai sunt numite zile de jertfă. Este bine ca omul să nu se pripească și să nu facă jurământ pe care nu le poate împlini sau care îi pun în pericol sănătatea. Postul ne ajută să ne împărtășim cu trupul și să negele Domnului cu mare grijă, iar Domnul care este vrednic de cinste se bucură de noi. Când stăruim în rugăciune, postul împuternicește duhul nostru ca să fim umpluți cu puterea Duhului Sfânt. Postul nu mântuie pe cel ce postește, dar arată cât de mult vrea acesta să fie curat și sfânt, după voia Domnului. Postul este o unealtă fină, dar eficientă a credinciosului, care împletit cu rugăciunea zidește duhovnicește și obține răspunsul și ajutorul Domnului. Nu învelegem absolut totul despre cum lucrează această asociere de post și rugăciune, care este recomandat chiar de Domnul, dar îi simțim efectul de putere și părtășie prin Duhul Sfânt.

Un copil care comută un întrerupător de lumină face să se aprindă becul, iar încorporarea se umple de lumină. Copilul poate nu este de uzina electrică, de câți muncesc acolo și de energia ce se consumă pentru a se produce energia electrică. El este că dacă comută acel întrerupător se face lumină. Așa și credinciosul. El nu învelege și nu este luptele din văzduh cu puterile întunericului, nu vede raporturile cerești, nu vede îngerii care sunt puși în slujba copiilor lui Dumnezeu și nu învelege întotdeauna cum lucrează Duhul Sfânt, dar este sigur că postul și rugăciunea aduce biruință.

Subiectul postului și a rugăciunii face pe mulți să nu se simtă prea confortabil și dacă se poate evită acest subiect. Cineva spunea că dacă vrei să umilești pe cineva e suficient să-l întrebi despre viața lui de post și rugăciune. A posti și a te ruga înseamnă a te lepăda de tine și a deveni o făptură nouă, prin Harul lui Dumnezeu. Credinciosul care se roagă și postește cu intenția de a

fi la dispozi\ia Domnului este un om care umbl[înso\it de puterea lui Dumnezeu.

Postul =i rug[ciunea fac ca eul s[se pr[bu=easc[de la în[l\imea de unde vrea s[dirijeze via\a omului. Cine poste=te =i se roag[d[dovad[c[are grij[de omul ascuns al inimii. <Podoaba voastr[...s[fie omul ascuns al inimii, în cur[\ia neperitoare a unui duh blând =i lini=tit, care este de mare pre\ înaintea lui Dumnezeu> (1 Petru 3:3-4). Avem îndr[zneal[s[ne rug[m, pentru c[suntem împ[ca\i cu Dumnezeu, =i sângele Lui d[intrare slobod[cererilor noastre pentru a ajunge înaintea lui Dumnezeu. }n timpul rug[-ciunii avem o p[rt[=ie vie, real[între inima noastr[=i Dumnezeu. <...v[rsa\i-v[inimile înaintea Lui!> (Psalmul 62:8). Tr[im timpul c`nd prin post =i rug[ciune copiii Domnului se închin[în duh =i în adev[r. <...închin[torii adev[ra\i se vor închina Tat[lui în duh =i în adev[r; fiindc[astfel de închin[tori dore=te =i Tat[l> (Ioan 4:23).

Postul =i rug[ciunea \in deschis firul de comunicare cu Cerul =i prin intermediul lui primim Lumin[de Sus. <Prosl[vi\i dar pe Dumnezeu în trupul =i duhul vostru...> (1 Corinteni 6:20). Orice credincios care a tr[it o via\ plin[de succese pe Calea Domnului a avut ca secret faptul c[a =tiut s[foloseasc[postul =i rug[ciunea, f[r de care nu ar fi avut putere. Postul =i rug[ciunea fac parte din via\a de veghere a credinciosului =i afecteaz[în mod direct vigoarea vie\ii duhovnice=ti. <Veghea\i =i ruga\i-v[ca s[nu c[de\i în ispit[...> (Marcu 14:38). Cel ce nu are putere cade. Lipsa rug[-ciunii duce la o paralizare a sim\urilor duhovnice=ti =i pierderea discern[mântului între ceea ce Dumnezeu nume=te bine =i r[u. Postul =i rug[ciunea fac parte din preg[tirea noastr[pentru Dumnezeu. <...preg[te=te-te s[întâlne=ti pe Dumnezeul t[u> (Amos 4:12). Postul =i rug[ciunea fac parte din umblarea în\eleapt[a credincio=ilor, care a=teapt[ziua R[pirii la Cer a Miresei Domnului =i au candela preg[tit[în orice zi. <Lua\i seama deci s[umbla\i cu b[gare de seam[, nu ca ni=te neîn\elep\i, ci ca ni=te în\elep\i. R[scump[ra\i vremea, c[ci zilele sunt rele> (Efeseni 5:15).

Amin.

17

BIBLIA

<Chiar dac[-i scriu toate poruncile Legii Mele, totu=i ele sunt privite ca ceva str[in.> Osea 8:12

Avem în acest text exprimat[nemul\umirea lui Dumnezeu fa\ de Efraim cu privire la poruncile pe care le-a dat acestor oameni, care le-au tratat ca pe ceva f[r[importan\ =i au ajuns s[fie privite ca ceva str[in. În fa\ acestei reclama\ii trebuie s[ne cercet[m pentru a vedea dac[nu cumva Dumnezeu ar avea aceea=i nemul\umire =i dezam[gire de felul cum noi trat[m Biblia, în care sunt poruncile lui Dumnezeu pentru noi. Este un Har ca Dumnezeu s[ne trezeasc[acum, p`n[ne putem îndrepta, în loc s[a=tepte p`n[la sfâr=it, când va r[spl[ti sau pedepsi felul în care fiecare dintre noi am tratat cuvintele Legii Lui.

Biblia este un subiect inepuizabil =i oricât de mult am pre\ui =i am iubi această carte, nu ar fi prea mult. Au existat cre=tini care toat[via\ lor nu au apucat s[aib[mai mult decât câteva pagini din această Carte a C[r\ilor =i pe mul\i din cei ce au avut de-a face cu r[spândirea ei i-a costat via\ a. Majoritatea din noi putem s[avem această Carte]n cantit[ile dorite. Această abunden\ nu face s[-i scad[valoarea acestei C[r\i, care este cartea cea mai tip[rit[din lume. Ceea ce d[o a=a mare valoare acestei c[r\i este Autorul ei =i ceea ce are Ea de spus despre sufletul omului. <Toat[Scriptura este insuflat[de Dumnezeu =i de folos ca s[mustre, s[îndrepte, s[dea în\elepciune în neprih[nire, pentru ca omul lui Dumnezeu s[fie des[vâr=it =i cu totul destoinic pentru orice lucrare bun[> (2 Timotei 3:16-17).

Biblia este Cartea revelată de Duhul Sfânt care, ca și o oglindă, arată pe catul omului și pretenția lui Dumnezeu, de a fi mântuit. Cel mai de folos este faptul că Ea arată felul în care omul poate fi mântuit. Această Carte este scrisoarea lui Dumnezeu ce conține Vestea cea Bună pentru omul păcătos, care poate fi mântuit prin jertfa Domnului Isus. De ascultarea sau neascultarea celor scrise în această Carte va depinde locul unde sufletul omului va petrece veșnicia. Autoritatea acestei cărți o dă Adevărul de netăgduit pe care-l conține, fiind insuflat și dictat chiar de Împăratul Împărăților. Această Carte îi face pe toți oamenii egali și le dă la toți statutul de păcătoși, care au nevoie de Harul lui Dumnezeu. Mulți au fost împotriva acestei Cărți, pentru că ea a fost împotriva felului lor de a trăi.

În anul 1932, o revistă sovietică a publicat planul cincinal ateist care spunea că până în anul 1937 orice manifestare religioasă va fi distrusă cu desvârșire, iar Biblia va trebui să amuească odată pentru totdeauna. <Cel ce =ade în ceruri râde...> (Psalmul 2:4). Oamenii aceia și puterea lor s-a stins, dar Sfânta Scriptură înregistrează tot mai mari biruințe, ca oricând, pentru că turma Domnului are un Păstor care îi poartă de grijă. O depărtare de Adevărurile acestei Cărți înseamnă rățire, și apoi moarte. Efraim a privit poruncile Domnului ca pe ceva străin, dar noi oare cum le privim? În această Carte sunt cuvintele Aceluia care ne iubește mai mult decât ne putem iubi noi și totuși unii o tratează ca pe ceva străin și nu o citesc.

Un profesor a fost întrebat de ce tot citește, iar el a spus că nu vrea ca elevii lui să bea apă dintr-o baltă, ci dintr-o apă curgătoare. Mentea noastră, ca un rezervor, trebuie reîmprospătată în fiecare zi din izvorul apelor vii, Biblia, pentru că pe măsură ce cunoaștem mai mult din ea trebuie ca, în umilință, să admitem că cunoaștem așa de puțin. Dacă într-o sală mare ar fi puse o mulțime de pianuri care să fie acordate fiecare cu diapazonul, toate ar avea același ton. Dacă s-ar folosi o altă metodă și primul pian ar fi acordat cu diapazonul, apoi al doilea pian de la primul, al

treilea de la al doilea =i tot a=a p`n[la ultimul pian, s-ar ajunge ca ultimul pian s[fie acordat mult diferit de primul pian. Ceva asem[n[tor se întâmpl[cu Poruncile Legii acestei C[r]i, care este interpretat[într-o mul[ime de feluri.

Dac[nu ne acord[m direct cu Biblia =i lu[m f[r] s[verific[m înv[\\turile p[rin\\ilor, str[mo=ilor sau a oric[rei alte persoane pe care noi am socoti-o calificat[, este foarte posibil s[accept[m înv[\\turi false =i f[r] de merit în fa\\a lui Dumnezeu. <Au primit Cuvântul cu toat[râvna, =i cercetau Scripturile în fiecare zi, ca s[vad[dac[ce li se spunea, este a=a> (Fapte 17:11). Nu ajunge s[fii sincer]n credin\\[, ci trebuie s[fii =i corect pentru a nu fi alergarea ta în zadar. Nazi=tii erau sinceri, dar gre=i\\i. Între coper\\ile Bibliei se afl[adev[rurile fundamentale ce trebuiesc cunoscute =i crezute.

Exist[o carte necre=tin[mohamedan[numit[Koran. Ea este mai mic[ca Noul Testament, dar este respectat[de cei ce o cred. Are cuvinte moarte, dar cei ce o citesc o numesc sfânt[, nu o ating murdari pe mâini, nu o pun pe jos =i nu o poart[mai jos de brâu. Deci, cât respect trebuie s[-i acord[m C[r]ii Sf`nta Scriptur[, care are în ea cuvintele vie\\ii? Tot această Carte, Biblia, ne spune c[dac[nu ne folosim de =ansa r[scump[r]rii sufletului nostru prin Har urmeaz[o pedeaps[ve=nic[, departe de fa\\a lui Dumnezeu. Biblia ne spune c[Cerul este de dorit, Iadul este groaznic =i timpul de decizie pentru cel ce vrea mântuirea este ast[zi. Unii trateaz[această Carte ca pe o carte istoric[, al\\ii din polite\\e spun c[este pentru preo\\i, iar al\\ii o numesc demodat[, pentru c[nu v[d în ea nici o frumuse\\e. Orbii nu v[d, dar dac[Duhul Domnului îi atinge ei primesc o vedere s[n]toas[. Nu ajunge s[spunem c[este o Carte Sfânt[, ci ea trebuie s[devin[hran[pentru sufletul nostru. <C`nd am primit cuvintele Tale, le-am înghi\\it; cuvintele Tale au fost bucuria =i veselia inimii mele...> (Ieremia 15:16).

Adev[rurile acestei c[r]i cu privire la mântuire trebuiesc tr[ite personal, de fiecare om care vrea mântuirea. Această carte, care

de\ine fântâna cuno=tin\elor, m[rturise=te despre Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ca fiind singurul Nume în care se poate primi mântuirea. P[catul \ine mul\i oameni departe de această Carte =i această carte \ine pe mul\i oameni departe de p[cat. Ea con\ine lucruri profunde despre Dumnezeu =i eternitate, dar f[r[descoperirea Duhului este o carte pecetluit[. În omul sincer, care se apropie de această Carte cu dorin\va de a asculta =i a împlini Cuvântul, s[m`n\va aduce roada a=teptat[=i mult dorit[de Dumnezeu. <...Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine f[r[rod, ci va face voia Mea =i va împlini planurile Mele> (Isaia 55:11). Cuvântul Domnului care este în această Carte este încercat =i f[c[tor de minuni. <...lumea a fost f[cut[prin Cuvântul lui Dumnezeu...> (Evrei 11:3). <C[ci Cuvântul lui Dumnezeu este viu =i lucr[tor, mai t[ietor decât orice sabie cu dou[t[i=uri; p[trunde pân[acolo c[desparte sufletul =i duhul, încheieturile =i m[duva, judec[sim\irile =i gândurile inimi> (Evrei 4:12).

Credinciosul se înarmeaz[cu cuvintele acestei C[r\i ca s[biruiasc[orice lupt[împotriva sufletului lui. <Lua\i =i coiful mântuirii =i sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu> (Efeseni 6:17). Nimeni nu a mânuit mai bine sabia numit[: <Este Scris!> ca =i Domnul Isus, care ne-a l[sat un exemplu. Scriptura ne înva\ s[lupt[m dup[rânduieli împotriva a tot ce st[împotriva neprih[nirii =i ne înva\ c[nimeni nu-i mai tare ca cel ce iart[. Dumnezeu este Cel mai tare, iar Biblia ne arat[c[nimeni nu a iertat mai mult ca El. Ca s[ne asem[n[m cu El trebuie s[strângem Cuvântul S[u în inima noastr[, ca s[nu p[c[tuim împotriva Lui. <Cuvântul lui Hristos s[locuiesc[din bel=ug în voi în toat[în\elepciunea> (Coloseni 3:16). Dac[ne adâncim în această Carte ajungem s[cunoa=tem natura lui Dumnezeu care este Dragoste =i gândurile Lui pentru noi, care sunt bune =i pa=nice dac[am intrat la ad[postul jertfei Fiului S[u. Autorul acestei C[r\i, care nu poate s[mint[, ne asigur[de valabilitatea ei =i ne spune c[mai degrab[ar trece cerul =i p[mântul decât s[nu se]mplineasc[o iot[din această Carte.

Dacă o țară întreabă ar promova virtuțile acestei Cărți nu ar mai fi nevoie de închisori și nici de spitale psihiatrice. Mulți sunt cei ce nu-L iubesc pe Dumnezeu, pentru că nu-L cunosc și nu au de unde să-L cunoască dacă Poruncile Lui din această Carte sunt privite ca ceva străin. Oamenii care cheltuiesc multe milioane de dolari ca să caute semne de viață în Univers au spus că dacă vor găsi pe cineva vor ști cine și de unde suntem noi. Această informație se află la îndemâna socrului și a bogatului în Biblie, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Credinciosul nu întreabă pe cei ce citește stelele, ci întreabă pe Cel ce a făcut stelele și le-a dat la toate nume. Această Carte conține pe paginile ei singura scriptură a sufletului omului, care este Domnul Isus Hristos. El a deschis din nou drumul spre pomul vieții, unde omul nu a mai avut acces o dată cu intrarea păcatului în lume. În inima celui ce sincer citește această Carte se naște dorința vie de a sluji lui Dumnezeu, după o sfințenie lăuntrică.

Unii părinți spun copiilor lor, mai mici, să nu atingă Biblia pentru că este o Carte Sfântă, dar ei trebuie nu numai să o atingă, ci să o și studieze. O Biblie care este uzată și se desface aparține unui om a cărui credință nu se destramă și nu poate fi învins de provocările celui rău. Dacă Cartea aceasta ne interzice să facem anumite lucruri nu mai este nevoie de altă utilizare sau să cutăm pe cineva, care să ne spună că este admis să facem acel lucru. Lucrurile interzise de această Carte vor rămâne la fel, indiferent de ce ar spune unii. Poruncile Lui sunt principiile de utilizare spre bine a credinciosului, care niciodată nu se demodează și nu dau greș. Este un ghid sigur, într-o lume în care toate se clatină și sunt nesigure. Ca să poți învăța poruncile Legii Lui, pe care Efraim le-a neglijat, trebuie să ai dorința de a învăța, nu doar a le citi de mântuială sau ca să scapi de o obligație.

Era o poveste pe vremea romanilor, care spunea că un tânăr care avea în geantă un galben, ori de câte ori lua banul afară, pentru a cumpăra ceva apărea un alt ban în locul lui. Pe undeva Biblia este asemănătoare. Tot timpul ea are adevăruri care luminează

sufletul =i ori de câte ori ai citi-o Duhul Sfânt o face proasp[t[=i hr[nitoare. Dacă \inem Biblia cu mare respect închis[ea nu ne poate hr[ni =i dacă spunem altora s[o citeasc[este bine, dar nu ne ajut[nou[la nimic. Un tân[r crescut într-o cas[de cre=tini se preg[tea s[mearg[la facultate, departe de cas[, iar tat[l b[iatului l-a chemat ca s[-i dea ultimele sfaturi. +tiind c[mulți din viitorii profesori ai b[iatului nu vor fi cre=tini, vor încerca s[clatine credin\ a b[iatului =i prima poveste biblic[care va fi atacat[va fi cea a vie\ii lui Iona, i-a spus b[iatului s[nu-i lase pe ace=ti profesori sofistica\i s[]l fure pe Iona din Biblia lui. După ce a trecut un an, b[iatul a venit acas[=i la întrebarea tat[lui dacă nu a pierdut =i dacă mai are cartea lui Iona, a spus c[NU. El i-a mai spus c[nici Biblia tat[lui nu are această carte a lui Iona. Tat[l indignat a ales =i =i-a adus Biblia de la patul lui, din care lipsea cartea lui Iona. Atunci, b[iatul a spus c[a t[iat-o din Biblie înainte de a merge la =coal[ca s[vad[dacă tat[lui va =ti c[a pierdut cartea lui Iona. Oare ce exemplu a dat acest tat[?

Dar dacă cineva ne-ar t[ia una din c[r]ile Bibliei noastre, oare cât timp ar dura până i-am observa lipsa? Câte c[r]i ar trebui t[iate din ea, pentru ca noi s[observ[m c[lipsesc? Cine î=i iube=te sufletul cite=te această carte în care, la fel ca =i într-o min[f[r] cap[t, se g[sesc comori de aur =i diamante. Regulile pentru citirea acestei C[r]i sunt inspira\ia Duhului Sfânt, care se prime=te prin rug[ciune, regularitate =i aplicarea celor citite. Atunci putem deveni nu tari în ideile noastre, ci tari în Scriptur[, asemenea lui Apolo (Fapte 18:24). Pe m[sur[ce citim =i iubim mai mult această Carte, Autorul ei ne m[re=te credin\ a =i puterea duhovniceasc[. Trebuie s[o studiem până c`nd]l st[p`nim, =i apoi vom observa c[într[El în st[p`nirea noastră. <C[ci mie nu mi-e ru=ine de Evanghelia lui Hristos; fiindc[ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiec[ruia care crede> (Romani 1:16). Biblia ne înva\ s[renun\m la tot ce nu este strict necesar =i de folosul sufletului nostru. Prin această Carte bun[tatea lui Dumnezeu îndeamn[pe p[c[tos la poc[in\[, înainte de a fi prea

târziu. Cel ce vine la Hristos are drumul luminat și nu mai trăiește în întuneric. <Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe călătoria mea> (Psalmul 119:105). Această Carte, Biblia, pe care unii o privesc ca Efraim, adică ca un lucru străin, are puterea să curețe și să schimbe vieți.

Prin Cuvântul scris Dumnezeu ne vorbește în fiecare zi. Dacă poți Cuvântul Lui ajungi la vremea când te poartă El pe tine. Unii oameni învață ușor din experiența altora, iar alții nu învață până ce nu experimentează ei însuși. Și învățăm din ce a pățit Efraim și să citim, dar să împlinim cuvintele acestei minunate Carti, iar într-o zi care vine sigur vom primi cununa vieții, care nu se vedește.

Amin.

18

URA NEPRIHĂNITĂ

<Urâți r[ul, cei ce iubiți pe Domnul!>

Psalmul 97:10

Dumnezeu vrea ca noi, oamenii, să fim fericiți, dar mai întâi vrea să fim sfinți. După ce suntem sfinți vom fi și fericiți. Unii cred că Dumnezeu caută mai întâi pacea în casă sau în adunare, fie bine, fie rău, cu orice preț ar veni ea. Prioritatea lui Dumnezeu trebuie să devină și prioritatea noastră. <Ochii Tâi sunt așa de curăți că nu pot să vadă răul, și nu poți să privești nelegiuirea!> (Habacuc 1:13). Dumnezeu urăște răul. Cei ce-L iubesc pe Domnul sunt chemați să urască răul în tot ce este lumesc. <Deci, cei ce sunt păcatești, nu pot să placă lui Dumnezeu> (Romani 8:8).

Când Duhul Domnului, care este dragoste, începe să ne guverneze suntem opriți de El ca să urăm pe cineva și chiar pe vrăjmași suntem chemați să-i iubim și să le facem bine. <Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastăm, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc> (Matei 5:43-44). Cuvântul și actul de a urî trebuie scos din vocabularul și comportarea credinciosului cu excepția urârii răului și a nelegiuirii. Nu avem voie să tolerăm și să fim îngâduitori cu răul oricât de nevinovat sau mic să ar pretinde. Dacă îl întrebăm pe Domnul de ce trebuie să urăm răul, El ne va spune că așa este El. Dumnezeu urăște păcatul, dar iubește pe păcătoși.

Urăm doctrinele false care fac ca oamenii să-și piardă timpul și să aibă o nădejde care înșală, dar iubim oamenii și le dorim întoarcerea la Adevăr. Este în puterea omului de a urî, dar credin-

ciosul o face în limitele trasate de Dumnezeu. Dacă un om nu ur=te r[ul =i nu se chiar mânie pe el câteodată, este un om lipsit de orice zel pentru Dumnezeu Cel viu. Samuel era un om lini=tit, dar când a v[zut c[r[ul a fost cru\at l-a t[iat pe Agag în buc[\i. Samuel a =tiut c[Dumnezeu a privit în viitor =i a v[zut c[amaleci\ii nu vor aduce decât pagube poporului lui Israel. Apostolul Pavel când a v[zut r[ul pe care-l cauzau cei ce tulburau copiii Domnului a spus: <+i schilodeasc[-se odat[cei ce v[tulbur[!> (Galateni 5:12). Era o mânie sfânt[, din zel pentru lucrarea Domnului.

Nu este suficient să urâm un rău =i nu ajunge nici c[urâm mult rău, ci trebuie să urâm tot răul. Nu este permis să ur`m fumul de țigar[care spurcă Templul lui Dumnezeu =i să toler[m câte un pahar de b[utur[, din când în când. Suntem chema\i a fi sfin\i în toată purtarea noastră =i să ur`m răul chiar dacă este ca o vulpe mic[, dacă r[cne=te ca un leu sau dacă vrea să ne strâng[în bra\ele ca un urs. Tolerarea răului duce la a\ipire. Acceptarea răului, chiar într-o măsur[mic[, duce la paralizarea sim\urilor duhovnice=ti, iar apoi la moarte. Solda\ii când fac instruc\ie se supun la tot felul de exerci\ii riguroase ca vr[jma=ul să nu-i poată surprinde cu nimic. Trebuie să st[m aproape de Domnul, pentru că pe El nu-L surprinde nimic =i nimeni. Chiar când răul este poleit cu profit sau vine vopsit cu beneficii, Cuvântul Domnului spune: <Urâ\i răul!> S[nu scape nici un rău, așa cum Ilie nu a vrut să-i scape vreun proroc de-al lui Baal, p`n[nu au fost omorâ\i to\i. Împ[ratul Saul a mai cru\at dintre amaleci\i, =i un amalecit a ajuns să-i ia via\ea.

Mai întâi trebuie să urâm răul din noi. R[ul ne-a adus pagube, pentru că f[cea ochii no=tri să nu vad[frumuse\ea Domnului =i urechile noastre să nu aud[glasul Evangheliei. R[ul ne-a condus picioarele la neleguire, ne-a p[tat inima =i ne-a furat pacea. Gura era un mormânt de spurcăciuni din care ie=ea hule, batjocori =i înjur[turi. Dacă Harul nu =i-ar fi început lucrarea în noi am fi alergat =i ast[zi la un potop de desfrâu, care are ca sfâr=it Iadul. Dacă nu ne-ar fi întâlnit dragostea Lui am fi fost pierdu\i pentru tot-

deauna. Suntem chema\i s[urâm tot r[ul. Ce conteaz[c[cineva moare de pu\in[otrav[sau de mult[otrav[, pentru c[rezultatul este acela=i.

Urâm r[ul, pentru c[murd[re=te, iar copiii de Împ[rat umbl[cura\i. Suntem chema\i s[ne ferim de tot ce ni se pare r[u =i de orice nu vine din încredin\are. La capitolul 35 din cartea prorocului Ieremia avem exemplul omului ce nu se joac[cu r[ul. Recabi\ilor li se ofer[s[bea vin, dar ei r[spund categoric: <Noi nu bem vin!> (Ieremia 35:6). Ei au primit o porunc[de la tat[l lor =i au ascultat-o. Vinul î\i ia claritatea gândului =i te face s[nu poi\ deosebi r[ul de bine; face ochii s[priveasc[unde nu trebuie =i gura s[vorbeasc[prostii. <Curvia, vinul =i mustul iau min\ile omului> (Osea 4:11). <Urâ\i r[ul, voi care iubi\i pe Domnul!> R[ul trebuie urât, pentru c[el î\i m[nânc[puterea. <Ni=te str[ini îi m[nânc[puterea, =i el nu=î d[seama...> (Osea 7:9).

R[ul fie c[vine sub form[de bârf[, r[utate, pofte sau orice alt[form[, el ia puterea credinciosului =i acesta nu mai poate lua leg[tura cu Cerul prin rug[ciune. R[ul te duce]n punctul unde te la=i de rug[ciune, pentru c[sim\i c[nu se înal\[, ci se întoarce înapoi ca o minge din perete. Pân[ce nu urâm r[ul nu vom fi tari în rug[ciune, =i roada ne va lipsi. Dac[ne lipse=te roada suntem în pericol de a fi t[ia\i din gr[din[, pentru c[\inem locul degeaba. <Urâ\i r[ul, voi care iubi\i pe Domnul.>

Dac[nu urâm r[ul din noi, el va produce r[u celor din jurul nostru. Când un copil este neascult[tor aduce ru=ine =i pagub[p[rin\ilor =i toat[casa sufer[. Urâ\i r[ul! Copilul Domnului nu are ce c[uta la filme murdare, la petreceri cu cei necredincio=i =i nu are nimic de-a face cu c[r\i, reviste sau casete cu muzic[sau filme lume=ti. Urâ\i r[ul, c[dac[nu-l urâ\i, zâmbind sau produc`ndu-v[pl[cere, r[ul v[va lua via\a. Urâ\i r[ul =i nu coborâ\i scutul, ci sta\i încin=i cu sabia Cuvântului, pentru c[dac[nu urâ\i r[ul risca\i pierderea vie\ii ve=nice. Trebuie s[urâm r[ul, pentru c[el poate aduce pagube imense Bisericii, care de multe ori este mai p[gubit[de cei din interior decât de cei de afar[.

Acan a văzut, a pofțit și a luat și tot Israelul a suferit o înfrângere mare și ruinoasă, pentru că Acan nu a urât răul. Martirajul și prigoana nu au făcut decât să întărească Biserica, dar tolerarea răului în mijlocul bisericii distruge mai mult decât dușmanii de afară. Cei ce nu urăsc răul și se compromit pierd prietenia Domnului, care este pentru cei ce se tem de El. Când Balaam a văzut că nu poate blestema pe Israel a găsit că nu-i poate birui numai dacă-i face să păcătuiască și astfel să strice relația de prietenie a lui Israel cu Dumnezeu, care îi plăcea. Această cale a lui Balaam, la fel ca și învățătura nicolaștilor care numeau răul bine, face ca Duhul Domnului din credincioși să se întristeze și apoi să se retragă, pentru că El urăște răul. Să urâm răul ca și Iosif, care a numit răul rău chiar dacă aceasta l-a făcut să ajungă în închisoare. Iosif nu s-a lăsat vrăjtit de ochii arpelui chiar dacă aceștia arătau că făcusea unei femei frumoase, cu voce mieroasă. Este mai bine să fugi și să pierzi o pernă bună cum a avut Iosif decât să pierzi starea unui cuget curat.

Un NU răului ar putea să însemne robie sau libertate. În timpul împăratului Charles al doilea, John Bunian care a scris cartea *Căminul Creștinului* a stat în închisoare 12 ani. Avea grațierea, dar trebuia doar să semneze că nu va mai vesti pe Domnul Isus în public. Acest om a știut să spună un NU. El socotea un mare rău să nu aibă dreptul de a-și face datoria și a vesti pe Domnul Isus. Este cu neputință să fim plăcuți Domnului dacă nu urâm răul, care este păcatul, chiar dacă aceasta înseamnă a purta o cruce. <Cine nu-și ia crucea lui, și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine. Cine își va păstra viața, o va pierde; și cine își va pierde viața, pentru Mine, o va câștiga> (Matei 10:38-39). Există o singură Evanghelie, care proclamă urârea răului și iubirea binelui. Ai tu o a doua Evanghelie care tolerează răul? Răul poate veni și fi chiar în gânduri de care nu poți scăpa oricum, după cum nu poți scăpa de un roi de albine cu o sabie. Este nevoie de puterea Sângelui Sfânt pentru a muștra gândurile cu care cel rău vrea să ne mânjească. Dacă urăști gândurile rele, cerând fierbinte putere

de la Cel care vine în ajutorul celor care sunt ispitiți, le vei birui. Biruința vine privind la Cel ce a fost răstignit pentru păcătoși. Orice credincios are un singur dușman care este răul și are o singură frică care este de Dumnezeu. Urăți răul, cei care iubiți pe Domnul!

David a părut naiv când s-a dus la luptă împotriva lui Goliat, dar el nu s-a dus singur. David a mers în Numele Dumnezeului Celui viu, pe care îl iubea și îl cinstea. Dacă noi am merge împotriva răului singuri suntem naivi, dar vom avea biruință dacă vom merge la luptă trimiși de Cuvântul Domnului și dacă ne vom lupta după rânduieli. Înainte de a primi binecuvântarea vei fi încercat dacă urăști răul. După ce vei fi binecuvântat din nou vei fi încercat, pentru că în Cer nu intră nimic neîncercat. Cei ce urăsc răul ca Iosif și fug de el vor fi neînțeleși de lume sau chiar socotiți nebuni, dar chiar dacă suntem socotiți așa este o cinste să suferim pentru Domnul. Dacă nu urăm răul, cei nemântuiți nu vor veni la mântuire, pentru că nu vor vedea în noi ceva de dorit. O aparență de sfânt care pe ascuns se străduiește cu răul este o urâciune pentru Dumnezeu, în fața Căruia totul este gol și descoperit.

Urăți răul, pentru că dacă cel rău îl găsește la noi îl murește ca și cu o lupă, iar apoi îl trâmbeiază ca toți cei nemântuiți să-l ține și astfel Dumnezeu să nu mai câștige suflete. Este <Vai>, spune Domnul Isus de acela prin care vine pricina de poticnire. Hainele să ne fie albe și să umblăm în frica Domnului, învâșând să nu trecem peste ce este scris. Să punem lumina reflectorului Duhului Sfânt, prin mediul rugăciunii de cercetare, în toate câmpurile sufletului ca să nu se cuibărească acolo vreun rău care ne-ar putea despărți de dragostea lui Dumnezeu. După cum gravitația variază pe diferite părți ale globului și greutatea răului variază în funcție de cât de aproape sau cât de departe suntem de Domnul. Când suntem aproape de Domnul o greutate cântărește greu pentru noi și ne cîmpește ce primim iertarea Domnului și simțim că rugăciunea noastră ajunge la El. Când suntem departe de Domnul aceeași greutate cântărește pentru noi ușor. Îi găsim scuza, o

îng[duim =i u=or ne iert[m. E semnul c[nu mai sim\im ce trebuie s[sim\im =i această stare se nume=te paralizie sau lepra p[catului, care nu a=teapt[mult ca s[se extind[.

Urâ\i r[ul, voi care iubi\i pe Domnul =i care v[iubi\i sufletul! Caut[s[ai întotdeauna o ungere proasp[t[, pentru c[numai în mâna Domnului suntem în siguran\|. Dacă vezi r[ul în altul d[alarma la fel cum ai face dacă ai vedea ho\ul intrând în casa vecinului. Îmbr[cat în haina bun[t\ii, după ce ai cerut ajutorul Domnului, po\i s[ieși acea persoan[deoparte =i s[-i spui ce ai văzut c[îl pune în pericol. Une=te-te cu cei care ur[sc r[ul, f[r[s[fac[din aceasta o pricin[de mândrie =i f[r[s[aib[un sentiment de desconsidera\ie fă\ de cel prins în la\ul celui rău.

Amin.

19

AVEM DE VORBIT PENTRU DUMNEZEU

<A=teapt[pu\in, =i voi urma, c[ci mai am înc[de vorbit pentru Dumnezeu.> Iov 36:2

Elihu, prietenul lui Iov, nu a fost singurul om care a avut înalta slujb[de a vorbi pentru Dumnezeu. O vorb[veche spune c[unde este cuvântul împ[ratului este putere. Împ[ratul a c[rui purt[tori de cuvânt suntem este Dumnezeu care a creat lumina, cerurile, p[mântul, tot ce v[d =i ce nu v[d ochii no=tri =i are în proprietatea Sa toate sufletele oamenilor. A vorbi pentru Dumnezeu este parte din a fi martor al Învierii Domnului Isus =i este o datorie a celui mântuit de a spune ce Dumnezeu a f[cut pentru noi ca =i al[ii s[fie mântui[i. Prin această vorbire pentru Dumnezeu, sus\inut[de Duhul Sfânt în cel ce vorbe=te =i în cel ce ascult[, El }=i arat[îndurarea divin[de a invita oamenii la mântuire. Dumnezeu, care cunoa=te inten\ia =i cânt[re=te sacrificiul, este Omniprezent =i =tie felul în care vorbim pentru El, ori unde am face acest lucru. Dumnezeu de asemenea =tie c[suntem din \[rân[=i dac[El ar accepta numai des[vâr=ire nu am putea s[predic[m Cuvântul Lui.

Ca vestitori ai Evangheliei suntem trimi=i =i împuternici[i s[facem cunoscut[voia St[p`nului nu ca o opinie, ci ca o porunc[a Marelui Împ[rat, care porunce=te oamenilor de pretutindeni s[se poc[iasc[. Lumea nu ne-a dat acest mesaj =i nici nu ni-l poate lua. Un om c[l[torul cu taxiul =i a fost întrebat ce lucreaz[. C[l[torul a spus c[este ambasador pentru Împ[rat. Era un vestitor al Cuvântului lui Dumnezeu, care vorbea pentru Împ[rat. Ca unii care vorbim pentru Dumnezeu suntem limita[i =i obliga[i s[

nu trecem peste ce este scris. <Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu> (1 Petru 4:11). Cine trece peste ce este scris strică Cuvântul și dă o reprezentare greșită a Împăratului care în loc de răsplătire va aduce urgie. <...dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta> (Apocalipsa 22:18).

Vărmășul a ajuns să nu se mai teamă de mult de adunarea credincioșilor la un loc, atâta timp cât poate face pe cineva să adauge la Cuvântul Împăratului și să vorbească pentru Dumnezeu jumătate de adevăr sau chiar neadevăruri. Astfel de oameni <sunt niște cliuze oarbe; și când un orb cliuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă> (Matei 15:14). Milioane de oameni își pierd timpul și energia urmând obiceiuri omenești și doctrine nebiblice. <Ceii ce povăuiesc pe poporul acesta îl duc în rățire, și cei ce se lasă povăuiți de ei sunt pierduți> (Isaia 9:16). A vorbi pentru Dumnezeu înseamnă a fi un luptător care luptă după rânduieli, îmbrăcat în toată armătura Sfântului, împotriva întinericului. <Alege niște băieți și ieși la luptă împotriva lui Amalec> (Exodul 17:9).

Iosua a biruit pentru că omul și-a făcut partea lui, iar Dumnezeu și-a făcut partea Lui. Moise a stat pe vârful dealului cu mâinile întinse spre Dumnezeu, în timp ce Iosua cu poporul lupta. Războiul nostru nu este cu sâbiile de oțel, împotriva crucii și a șergelui (Efeseni 6:12), ci vorbind pentru Dumnezeu luptăm un război drept al Adevărului împotriva păcii false, a credințelor false și împotriva păcatului, care desparte pe om de Dumnezeu. Cei ce luptă pentru Dumnezeu încep lupta pe genunchi, unde primesc de la Împărat mesajul care trebuie comunicat. După cum șabia lui Iosua nu a biruit singur, nici noi nu vom birui decât înălțând mai întâi mâinile curate în rugăciune către Acela care dă mesajul și puterea de a-l transmite mai departe. Dacă este un succes în viața unui om care vorbește pentru Dumnezeu este pentru că cineva se roagă. Dacă cineva vorbește mult oamenilor el trebuie să vorbească mult cu Dumnezeu despre oameni. Unui vorbitor pentru

Dumnezeu îi trebuie pregătire. Un astfel de om iubește pe Domnul Isus și sufletele oamenilor. După ce acest om a fost născut din nou trebuie să stăpânească Legea Domnului, iar Cuvântul scris trebuie să-l stăpânească și să-l conducă. <Fii cu luare aminte asupra ta și asupra învățurii, pe care o dai altora...> (1 Timotei 4:16). Cu multă luare aminte trebuie să cunoască Biblia de la prima filă până la ultima.

Memoria este o consecință a repetării, și cel care vorbește pentru Dumnezeu memorează Cuvântul Domnului. Cel ce vorbește pentru Dumnezeu trebuie să trăiască el mai întâi ceea ce spune altora. Stalin a fost fiul unui cizmar sârac care a ajuns seminarist și a memorat mult Scriptura, dar nu a trăit-o și a ajuns un dictator crud și sângeeros. Nu poți fi un creștin înflăcărat doar duminică, iar restul zilelor un creștin ca și lumea, în care nu se vede nici urmă de Hristos. Cel ce acceptă această slujbă trebuie să fie un om moral, integru și să trăiască o viață ireproșabilă, care sunt o mărțurie că el crede și trăiește ce vorbește. Nimic nu poate înlocui trăirea unei vieți sfinte. <Oricine rostește Numele Domnului, să se depărteze de f[r]delege!> (2 Timotei 2:19).

Dacă o companie este pretențioasă în criteriul de selectare a oamenilor pe care-i angajează, cu cât mai mult are dreptul Dumnezeu să fie pretențios cu cei ce vorbesc pentru El, deoarece în joc sunt sufletele oamenilor care venic vor fi cu Dumnezeu sau despărțiți de Dumnezeu. <Bociți-vă, slujitori ai altarului> (Ioel 1:13). Cel mai trist este să vezi un predicator f[r]puls duhovnicesc predicând unor oameni morți duhovnicește. Astfel de oameni, cu minți străni și mereu rătăcitoare, vorbesc din cunoștința și firea lor. Nu de puține ori plictisesc oamenii și îi fac să fie dezinteresați de Dumnezeu, pentru că sunt lipsiți de putere în vorbire. Acești oameni prezintă o doctrină frauduloasă, care dă pe cătosului un adpost fals.

O fetiță era nelinițită în adunare, în timpul unei predici plictisitoare, iar mama a amenințat-o că dacă nu stă cuminte va ieși cu ea afară și îi va da o bătăie bună. După cinci minute fetița a

spus mamei să iasă afară să-și dea o bătăie bună. A preferat mai degrabă bătăia decât să asculte predica în continuare. Un vorbitor al Domnului căluzit de Duhul Domnului înspăimântă demonii, pentru că îl prezintă pe Dumnezeu a cărui specialitate este învierea omului, care este mort duhovnicește. Dumnezeu reînvie căsătorii în care nu este dragoste, reînvie dragostea dintre copii și părinți, dar un om care nu a experimentat el însuși această înviere din morți nu poate să o comunice într-un mod credibil. Ca rob al Domnului nu ai șansa de neutralitate, pentru că ori strângi cu Dumnezeu ori împroștii. Cine se teme de oameni nu poate fi un vorbitor pentru Dumnezeu, ci este un rob al oamenilor. Porțile Iadului nu vor fi biruite cu creștini care fug de la datorie sau compromit Cuvântul Împăratului. Cine se compromite și caută porțile spre păcat urmează pilda Ispititorului din Eden. <Oare a zis Dumnezeu cu adevărat?> (Genesa 3:1). Mulți nu-L iau pe Dumnezeu în serios și pentru favoarea omului pierd favoarea Împăratului care îi previne pe toți lucrătorii spunându-le că grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului Celui Viu.

Un pastor aflat pe panoul bisericii numele oamenilor care au murit în război, iar un copil l-a întrebat ce face. Pastorul a spus că aflat numele celor care au murit în timpul serviciului. Se referea la serviciul militar. Copilul care nu a înțeles despre ce fel de serviciu este vorba, a întrebat dacă acei oameni au murit în timpul serviciului de dimineață sau la cel de seară. Cei ce vorbesc bine pentru Dumnezeu fac din casa de rugăciune un spital pentru sufletele bolnave, un atelier de defuire a caracterelor, o cantină pentru hrănirea sufletelor și o maternitate, unde sufletele sunt născute din nou. Vorbitorul pentru Dumnezeu, cu modestie în gândire, atribuie orice merit de succes lui Dumnezeu. Dumnezeu caută și azi să angajeze lucrători și le promite o răsplătire împăratului.

Caută să te înfrunzi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător încercat, care n-are de ce să-și fie rușine și care împarte drept Cuvântul Adevărului. Plata lucrătorului se va face

la Prima înviere =i R[pirea Bisericii. <...cei ce vor înv[\\a pe mul\\i s[umble în neprih[nire vor str[luci ca stelele, în veac =i în veci de veci> (Daniel 12:3). <Atunci cei neprih[ni\\i vor str[luci ca soarele în Împ[r[\\ia Tat[lui lor> (Matei 13:43). Cine vorbe=te pentru Dumnezeu se aseam[n[cu un om care ar[. Cine r[mâne în Cuvânt ar[drept =i are dreptul la o r[splat[din partea Aceluia care l-a angajat =i care vrea s[credem c[El este =i tot El r[spl[te=te. <Oricine pune mâna pe plug, =i se uit[înapoi, nu este destoinic pentru Împ[r[\\ia lui Dumnezeu> (Luca 9:62). Lucr[torul se uit[înapoi prin a da o prioritate gre=it[acestei lucr[ri ca =i cum ar fi mai pu\\in important[ca alte lucr[ri personale sau chiar prin a-i fi ru=ine de aceast[Evanghelie minunat[, care este puterea lui Dumnezeu. Domnul Isus]l mai aseam[n[pe cel ce vorbe=te pentru Dumnezeu cu un lucr[tor ie=it la seceri=, dar spune c[ace=ti lucr[tori sunt pu\\ini. <Mare este seceri=ul, dar pu\\ini sunt lucr[torii!> (Matei 9:37).

Moody a fost un om care a vorbit pentru Dumnezeu, dar =i-a luat hot[rârea s[nu vorbeasc[numai duminica la amvon, ci în fiecare zi din via\\a lui. Într-una din zile a uitat s[vorbeasc[cu cineva despre Domnul =i =i-a adus aminte când era în pat. S-a sculat, s-a dus afar[pe str[zi =i a g[sit un om ascuns dup[un perete care parc[a=tepta ceva. I-a vorbit acestui om despre mântuirea sufletului, dar omul, care era un ho\\ ie=it la lucru, i-a spus s[-i vad[de treab[cu astfel de lucruri, pentru c[dac[nu l-ar fi recunoscut ca fiind faimosul predicator l-ar fi omorât =i l-ar fi aruncat în =an\\. Dezam[git =i speriat, Moody s-a dus înapoi acas[la culcare, dar totu=i avea o oarecare satisfac\\ie c[=i-a f[cut datoria =i a vorbit pentru Dumnezeu. Într-o alt[noapte, borfa=ul a b[tut la geamul lui Moody spun`nd c[vrea s[fie mântuit =i a întrebat ce trebuie s[fac[. Treaba noastr[este s[vorbim corect pentru Dumnezeu, iar treaba lui Dumnezeu este cum =i când s[întoarc[sufletele la mântuire. <Noi dar, suntem trimi=i împuternici\\i ai lui Hristos; =i, ca =i cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, v[rug[m fierbinte, în Numele lui Hristos: Împ[ca\\i-v[cu

Dumnezeu!> (2 Corinteni 5:20). Înainte de a vorbi pentru St[p`n trebuie s[st[m de vorb[cu El, la fel cum Eliazar a stat de vorb[cu Avraam înainte de a merge =i a pe\ii pe Rebeca pentru Isaac.

Slujba celui care vorbe=te pentru Dumnezeu este s[îndemne, dar împ[careea are loc între p[c[tos =i Dumnezeu, care iart[p[catele în meritul jertfei Domnului Isus. Astfel =i ei pot deveni Mireasa Domnului, precum Rebeca a devenit mireasa lui Isaac. <Eu sunt dator =i grecilor =i barbarilor, =i celor înv[\a\i =i celor neîn[\a\i> (Romani 1:14). Apostolul Pavel avea o dorin\ [vie s[vorbeasc[pentru Dumnezeu =i s[vesteasc[Evanghelia la orice om, indiferent de starea social[la care se afla. <Duce\i-v[la r[sp`ntiile drumurilor, =i chema\i la nunt[pe to\i aceia pe care îi ve\i g[si> (Matei 22:9). Avem =i noi datoria de a-L vesti pe Domnul oricui, f[r[a privi la fa\ a omului, fie în adunare sau afar[din adunare. Dac[ne d[ruim acestei lucr[ri condi\ionat =i cu limite puse de firea noastr[rezultatele bune vor lipsi =i slujba va fi o povar[plictisitoare =i obositoare.

Un om care c[l[torea prin pustiu s-a r[t[cit de la drumul bun =i fiind lipsit de ap[era în pericol de a muri din cauza dehidrat[rii. Când credea c[nu mai este sc[pare a z[rit o barac[veche în dep[rtare =i s-a îndreptat în acea direc\ie. În acea baraca d[r[p[nat[a g[sit umbra soarelui ce dogorea, iar l`ng[ea a g[sit o fântân[cu pomp[manual[. A început în disperare s[pompeze, dar nu s-a ales decât cu praf =i cu un sunet de metale ruginite, care se frecau unul de cel[lalt. Atunci a observat o tabl[pe care scria c[este nevoie s[pui ap[în pomp[, pentru a crea un vacuum =i astfel pompa s[lucreze. Pe tabl[mai scria locul în barac[unde era o sticl[cu ap[, iar omul disperat a alergat în barac[=i a g[sit sticla. Pe ea era lipit[o hârtie pe care scria c[pompa nu lucreaz[doar cu jum[tate de ap[din sticl[, ci lucreaz[numai dac[o pune toat[. S[racul om era în dilem[ce s[fac[. S[bea apa cald[=i clocit[, s[pun[jum[tate din ea sau s[o pun[toat[în pomp[, cu speran\ a c[îi va da ap[proasp[t]. A luat sticla =i a turnat toat[apa în pomp[. Apoi a început s[pompeze în disperare. Au ie=it din

nou acele sunete metalice sup[ra]toare din pomp[, dar dup[câte-
va pompe a început s[curg[o =uvi\ de ap[, care apoi s-a trans-
format într-un jet puternic de ap[rece. C[il[torul a b[ut mul[umit
=i s-a r[corit, apoi a umplut sticla cum a fost =i a mai scris pe hâr-
tie c[este adev[rat ce scrie pe ea.

Împ[ra]ia lui Dumnezeu =i lucrarea celor chema[i s[fie
lucr[tori =i s[vorbeasc[pentru Dumnezeu se aseam[n] cu
aceast[pomp[. Dac[te dedici p`n[nu este greu, pu[în sau pe
jum[tate, nu ai nici un rezultat. Trebuie s[te dedici cu tot ce e-ti
=i ce ai în aceast[slujb[=i atunci, =i numai atunci, vor începe s[
curg[râuri de ap[vie din inim[spre cei care ascult[mesajul
Împ[ratului. Atunci te va înso[i biruin[a, care se va num[ra în
snopi strân=i pentru grânarul lui Dumnezeu.

Amin.

20

DUMNEZEU A ALES

<Dar Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.> 1 Corinteni 1:27

Dumnezeu este Creatorul a tot ce văd ochii noștri și a tot ce nu văd ochii noștri, dar care există. Dumnezeu a creat lumea materială și spirituală și este în deplină putere și autoritate ca Suveran pentru a conduce toate, după voia Lui. <Domnul face tot ce vrea, în ceruri și pe pământ> (Psalmul 135:6). Tot ce există este pentru că El vrea să existe. <Iată, Eu sunt Domnul, Dumnezeul oricărui fapturi. Este ceva de mirat din partea Mea?> (Ieremia 32:27). Singurul lucru pe care nu poate să-l facă este să mintă. <Dumnezeu nu este un om ca să mintă> (Numeri 23:19). Pentru că este un Dumnezeu Suveran, El dă legi și cere ca aceste legi să fie respectate. Dumnezeu are puterea să arate și arată îndurare față de sufletele oamenilor. <Domnul este bun și drept: de aceea arată El popoarelor calea> (Psalmul 25:8).

Dumnezeu și-a arătat bunățatea față de om prin faptul că a trimis pe singurul lui Fiu să Se nască pe pământ și să moară pentru omul păcătos. Domnul Isus a venit la un popor a cărui conducere religioasă nu L-a acceptat ca Mântuitor, dar El a mers înainte cu planul de salvare fiind că mulți îl vor accepta de-a lungul anilor. Dumnezeu a poruncit tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască și tot El a promis că pe acela care vine la El nu îl va scoate afară. Prin acest plan orice om este chemat și inclus în a fi beneficiar al Harului dat nouă oamenilor prin pocăință și credință în Domnul Isus Hristos. Textul citat în titlul acestui mesaj spune că Dumnezeu a ales. Oferta a fost făcută pentru toți,

dar Dumnezeu are dreptul să aleagă. Se întâmplă că mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Firea omului găsește imediat o vină și spune că Dumnezeu este părtinitor.

Acest mesaj îți propune să arate că Dumnezeu este Drept, iar faptul că suntem aleși sau nu va depinde în mare măsură de noi. Chiar dacă acest mic mesaj nu va reuși să facă acest lucru într-un mod satisfăcător, Dumnezeu tot este Drept. Recordul unui om este performanța obținută într-un anumit domeniu de activitate pe o perioadă de timp. Oamenii iau multe decizii bazate pe recordul unui om, cum ar fi recordul de conducere, recordul medical, recordul comportării la muncă și altele ca acestea. Chiar și credința și au un record, și anume acela de a fi credincios într-un anumit fel, pentru că suntem niște creaturi care de multe ori acționăm după obiceiurile ce ni le-am făcut. De exemplu, unii au recordul de a fi punctuali, alții de a fi buni cântăreți, iar alții au recordul acela că ori de câte ori vorbești cu el te îmbărbătează.

Cercetând Scriptura vom vedea că și Dumnezeu are un record sau un fel de a fi și de acțiune. Tot de mare folos este să știm faptul că Dumnezeu nu este schimbător. Iona menționează recordul lui Dumnezeu cunoscut de el și spune: <Căci ție am ales și un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate...> (Iona 4:2). Este foarte important să urmărim în Biblie recordul care arată cum și ce a ales Dumnezeu, ca astfel să ne putem verifica dacă avem ceea ce căutăm Dumnezeu în cei pe care îi alege.

Unii se simt lezați de ideea că Dumnezeu alege pe unii și nu alege pe alții, cu toate că El îi cheamă pe toți la mântuire. Când eram tânăr și mergeam la fotbal în parc și se alegeau membrii fiecărei echipe, dintre cei prezenți eu eram ultimul ales, pentru că eram mai solid și nu eram bun la fotbal, iar dacă aveau destui jucători nu eram ales deloc. Îmi spuneau: <Tu stai și te uit!> Era un lucru umilitor cu care a trebuit ori să mă obișnuiesc ori să depun efort și să mă schimb în așa fel încât să fiu considerat de valoare pentru cel ce alegea membrii echipei. Când am citit Ioan

15:16 m-am bucurat de acest verset ca de o comoară. <Nu voi M-a\i ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi.> M-a ales pentru că El într-adevăr este un prieten al vameșilor =i al p[rofanilor, cum a fost numit de alții în timpul Lui.

Dumnezeu i-a ales pe aceia care au luat poziția de p[rofan, care se recunosc a fi f[r] de merit =i nu i-a ales pe aceia care au luat poziția celor mai mulți farisei, =i anume de dispreț, mândrie =i neprih[nire proprie. El este prieten al p[rofanilor, pentru că le arată Calea. Dacă alegem bogașii sau înțelepții nu mă calificăm, dar i-a ales pe cei ce se recunosc a fi p[rofan =i m-am calificat din plin. Vom vedea în Scriptură că Dumnezeu are un record în a alege pe cei ce se =tiu umilii. Cei ce nu se smeresc în fața lui Dumnezeu =i nu recunosc că f[r] mila Lui nu au nici o =ansă de mântuire, nu sunt aleși. Cei ce sunt aleși se umilesc înaintea puterii lui Dumnezeu =i astfel devin potriviți pentru a fi aleși. Același capitol din Corinteni ne spune că El nu a ales mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți de neam ales, ci a ales lucrurile slabe, pentru ca nimeni să nu se laude înaintea Lui.

Dumnezeu alege omul care recunoaște că este gol, =i El îl umple. Alege omul care acceptă că nu =tie, =i El îl învață. A ales =i alege omul care spune că nu are nici un merit, =i El îl îmbracă în meritul Lui. Dumnezeu este foarte deschis când prezintă metoda Lui de a alege. <Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur, =i am milă de cine vreau să am milă!> (Exodul 33:19). Va fi spre folosul nostru să observăm că cei aleși de Dumnezeu au lucruri în comun, care i-a făcut de dorit pentru a fi aleși. Sunt trăsături care atrag mila =i îndurarea lui Dumnezeu. Aceștia sunt oamenii cu credință, care se smeresc în inima lor. Oamenii mândri }l provoacă pe Dumnezeu mai mult ca orice, lucru care reiese din rufaielile pe care Isus le-a avut cu fariseii.

Dumnezeu l-a ales pe Avraam, cu toate că trăia în idolatrie, dar el l-a crezut pe Dumnezeu că este diferit de toți dumnezeii tatălui lui. Avraam a acceptat că este greșit închinarea la idoli =i a acceptat să fie învins =i a ajuns prietenul lui Dumnezeu =i tatăl

tuturor credincio=ilor. David avea fra\i mai mari, mai puternici =i mai maturi, dar Dumnezeu a privit la inima lui =i l-a ales s[devin[Împ[rat. Dumnezeu alege s[ia p[c[to=i, care se v[d f[r[nici o =ans[, c[nu au nimic bun în ei, =i face din ei vase de cinste. De multe ori Dumnezeu trece pe lâng[în\elep\ii veacului, pe l`ng[boga\i =i alege un be\iv sau un stricat, pentru c[El spune c[cei bolnavi au nevoie de doctor =i nu cei s[n[to=i, care se cred bine.

Dumnezeu alege lucrurile slabe pentru a-+i ar[ta Slava. În această[categorie au fost =i ucenicii ale=i de Domnul. Erau cunoscu\i ca fiind nec[rturari, dar cei ce îi ascultau r[mâneau uimi\i de curajul =i claritatea mesajului pe care îl vesteau =i dup[aceasta =tiau c[au umblat cu Domnul Isus. Oamenii ale=i de Dumnezeu spun c[sunt ceea ce sunt datorit[Harului lui Dumnezeu. Dumnezeu este Marele Arhitect, care zide=te un templu din pietre vii. Oare spun pietrele unde s[fie puse în zid? Arhitectul, care cunoa=te cum va ar[ta lucrarea complet[înainte de a începe zidirea, =tie cine =i unde se potrive=te în Templul Lui. Cei ce se las[ciopli\i =i apoi =lefui\i ajung pietre vii în Templul Celui Preaînalt. Dumnezeu alege piatra, în care vede forma final[, chiar înainte de prima lovitur[pentru cioplire. El cunoa=te =i nu alege pietrele nepotrivite, care nu accept[cioplirea, iar ace=tia sunt cei ce nu las[mândria lor înaintea Domnului.

Într-una din zilele când Domnul Isus era pe p[mânt, la scurt timp, unul dup[cel[lalt, doi oameni au venit la El cu dorin\ã de a-L urma =i de a fi ucenicii Lui. Unul a fost ales, =i cel[lalt nu a fost ales. Cel care nu a fost ales era c[rturar. Domnul, foarte fin, l-a \inut la distan\ã potrivit[=i i-a spus c[vulpile au vizuini, dar Fiul omului nu are unde s[-+i plece capul. A v[zut în sufletul lui ascunzi=uri ca ni=te vizuini, care erau locuri de ad[post pentru motive gre=ite =i p[reri înalte despre cuno=tin\ele lui, care-l f[ceau s[se simt[superior. C[rturarul nu a fost ales ca ucenic, pentru c[starea =i gândirea lui despre el în=u=i l-a f[cut nepotrivit. Ucenicul cel[lalt, care a fost chemat în slujb[, era un om simplu, care vorbea ce gândea, f[r[ocoli=uri, Matei 8 :19-22. Din

nou putem vedea același criteriu după care Dumnezeu alege. Dumnezeu alege omul care se vede mic și cu mare nevoie de El. Ca și cărturarul, mulți doresc să-și ia crucea și să-L urmeze pe Domnul, dar puțin nu se leapădă de ei înșiși, chiar dacă sunt sinceri, nu pot fi aleși.

Dumnezeu alege oamenii mult diferit de noi. Omul vrea valori intelectuale, oameni bogați și cu renume. Omul se uită la familie, la frumusețe și la fașă, pe când Dumnezeu nu se uită la fașă omului când alege, ci la inimă. Dumnezeu face El valori din cei ce se lasă modelați de El, fie că sunt bogați, fie că sunt săraci. Dumnezeu alege să trimită pe Ilie la o văduvă din Sarepta Sidonului de parcă nu erau destule văduve în Israel. Acea femeie, când Ilie i-a spus să-și facă mai întâi lui azimi de pâine, a ascultat prin credință. Erau mulți leproși în Israel în timpul lui Elisei, dar numai Naaman sirianul a fost ales să fie vindecat atunci. Dumnezeu a văzut că Naaman se vede mare, dar a văzut și că va ține să fie mic.

Altfel dat Domnul Isus călătorea prin cetatea Ierihon. Erau mulți bogați în acel ținut, dar Domnul Isus a ales să intre în casa lui Zacheu, care copleșit de dragostea Domnului s-a umilit și s-a pocăit de toate înțelepciunile. În Samaria, Domnul a ales să spună taine despre Dumnezeu și despre apa vie unei femei samaritence, care avusese cinci bărbați și cel cu care trăia nu-i era bărbat. Ea s-a umilit când și-a simțit păcatul, iar Domnul a ales să-i arate îndurare. Cu o altă ocazie, un om fariseu, cu numele de Simion, L-a invitat pe Domnul Isus la el acasă să mănânce. Acolo a venit și o femeie păcătoasă, care cu lacrimile ei a spălat picioarele Domnului și cu părul capului ei le-a ștears. Simion, care știa cine este femeia, imediat L-a judecat pe Domnul, spunând că nu poate fi cine se pretinde, pentru că atunci ar ști cine este femeia aceea nu ar fi lăsat-o să-L atingă. Domnul Isus a spus despre această femeie: <Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate.> Apoi a spus femeii: <Credința ta te-a mântuit; du-te în pace> (Luca 7:47-50). Avem și în acest exemplu două persoane cu inimi mult diferite.

Simion se credea bun, în\elept =i chiar neprih[nit. Femeia îns[î=i recuno=tea p[catul, iar Domnul, care-i cuno=tea gândurile, îi =tia c[in\va. Domnul a ales s-o numeasc[pe ea iertat[.

Tot Domnul Isus a povestit despre doi oameni care s-au suit s[se roage la Templu. Unul era vame=, fiind socotit de oamenii din Israel un tr[d[tor =i un mare p[c[tor, iar cel[lalt era fariseu. Fariseul =i-a în=irat meritele lui, care nu erau pu\ine, =i a mul\umit pentru faptul c[nu era ca vame=ul, care urcase =i el la templu =i pe care fariseul îl privea ca un gunoi. Vame=ul se vedea gunoi =i spunea: <Ai mil[de mine, p[c[torul!> Domnul Isus a spus c[acel vame= s-a întors acas[socotit neprih[nit, mai degrab[decât fariseul, plin de merite. Vame=ul s-a smerit înaintea lui Dumnezeu =i a fost ales. Nu este nicidecum vina lui Dumnezeu c[fariseul a prezentat o inim[îngâmfat[=i nu s-a calificat pentru a fi ales. Fariseul =tia Scripturile =i faptul c[trebuie s[se smereasc[sub mâna tare a lui Dumnezeu, dar a ales s[fie trufa= =i dispre\uitor.

Domnul nu dore=te moartea p[c[torului, dar dac[omul nu se vede p[c[tor =i nu are nevoie de iertare, Dumnezeu îl las[în pace pân[la Ziua Judec[iei. Este momentul s[ne întreb[m dac[noi suntem ceea ce caut[Dumnezeu. El când alege, nu caut[boga\i, cu toate c[nu-L deranjeaz[. Dumnezeu nu caut[în\elep\i, cu toate c[aceasta nu este o piedic[înaintea Lui. Dumnezeu caut[o inim[sincer[=i smerit[, care este doritoare dup[Dumnezeu. Dumnezeu a avut deja probleme în Cer cu mândria lui Lucifer =i are grij[s[nu duc[probleme în casa Lui. Cu orice pre\ trebuie s[lep[d[m mândria, care exist[în orice inim[de om. Mândria caut[s[scape ca o vulpe, dar trebuie prins[=i zdrobit[ca un cap de =arpe. Dac[o toler[m înseamn[a deveni ceea ce Dumnezeu nu alege. Tolerarea ei înseamn[moarte. Mândria are multe vie\i. Când am prins-o =i credem c[am stârpit-o, apare din nou. Numai la picioarele Domnului, unde El este totul =i noi suntem ceea ce suntem prin harul Lui, avem =ansa de a \ine mândria sub control.

Cum a= putea fi mândru, cugetând c[Domnul a fost b[tut cu pumnii =i palmele pentru mine? La cruce este locul prielnic pen-

tru a sc[pa de mândrie. Principiul care L-a determinat pe Dumnezeu s[ne aleag[continu[s[fie important =i s[fie roada c[utat[la noi de Dumnezeu =i dup[ce am primit mântuirea. <...când sunt slab, atunci sunt tare> (2 Corinteni 12:10). Sl[biunea despre care vorbe=te apostolul Pavel este o atitudine de umilin\[, unde duhul este tare =i firea este slab[. De exemplu, dac[aleg s[nu m[r[zbun =i s[nu-mi fac dreptate când sunt nedrept[\it, lumea va spune c[sunt slab, dar Dumnezeu m[va vedea tare. Am fost ale=i într-o smerenie a inimii, primim har într-o smerenie a inimii =i vom zbura la Cer într-o smerenie a inimii. Când vedem c`t de mult bine ne aduce smerenia inimii, vom spune atunci când Domnul ne smere=te c[a f[cut-o spre binele nostru.

Satan este de multe ori ca un unul care face autostopul, adic[îni face semn cu m`na s[opre=ti ca s[-l iei în ma=in[. Dup[ce l-ai luat, el vrea s[conduc[. Sunt sigur c[nimeni nu l-ar lua dac[l-ar cunoa=te pe strad[, dar el este luat atunci când îi accept[m lucrurile =i ideile în via\a noastr[. Îl accept[m dac[credem c[suntem ceva f[r[de Hristos sau c[am f[cut ceva bun f[r[de ajutorul Lui. Aceast[calitate numit[<smerenie> înseamn[asem[nare cu Domnul, care este blând =i smerit cu inima. Cei ce au ales s[se lase modela\i de Duhul Sfânt pentru a se asem[na cu Domnul Isus, vor intra în odaia de nunt[cu Mirele lor. <...cele ce erau gata, au intrat cu El în odaia de nunt[, =i s-a încuiat u=a> (Matei 25:10).

Amin.

21

BANUL

*<Atunci El le-a zis: «Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!»
Matei 22:21*

Întâmplarea cu banul relatat[de evanghelistul Matei a avut loc în Ierusalim, după ce Domnul vindecase bolnavi și intrase triumfal în cetate, călare pe mînzul unei măgări. Intrase în Templu și gonise de acolo schimbătorii de bani și vânzătorii. Aceste evenimente i-au provocat pe fariseii și pe preoții care nu numai că ar fi vrut ei cinstea pe care Domnul o primea de la popor, dar erau provocați și datorită faptului că obțineau un mare venit în urma comerțului de la Templu, pe care Domnul Isus l-a condamnat și l-a oprit. Când Domnul i-a atins la pungă s-au hotărât să facă tot ce pot pentru a scăpa de El, dar fărîșă arate ei rău înaintea poporului.

Cuvîntul ipocrit îi caracterizează cel mai bine pe farisei, pentru că ei se vroiau să pară ceea ce nu erau. Înainte de a avea de lucru cu cineva îi puneau o altă mască, pentru că erau siguri că masca lor nu va place nimănui. Fariseii îi puneau o mască de oameni religioși, care iubesc Legea lui Dumnezeu. Pe lângă Legea dată de Dumnezeu ei și-au făcut o sumedenie de porunci omenești, mai ales cu privire la Sabat, pe care le considerau de mare valoare. De exemplu, dacă de Sabat scriau mai mult de două litere cu oricare din mâini era păcat; dacă scuipa cineva jos și scuipatul se rotea era considerat lucru și pentru ei era păcat; când mâncau nu aveau voie să ridice mîncarea la gură mai mult decât mîrimea unei smochine; dacă aprindeau o candelă în Sabat era

considerat lucru =i deci p[cat. Unor astfel de oameni Domnul le-a vorbit despre cur[ia inimii =i mil[. A numit r[ul din ei r[u =i astfel i-a numit pov[uitori orbi =i morminte v[ruite, care ascund în[untru lor putregaiul =i necur[ia.

Preo[ii =i c[rturarii s-au sim[it ofensa[i la maxim =i s-au hot[rât s[întind[Domnului o curs[, dar cu mare viclenie. Preo[ii =i c[rturarii]i urau pe romani, dar s-au folosit de dinarul roman pentru a-L determina pe Domnul, care le cuno[tea gândurile, s[spun[ceva cu care apoi s[-L acuze. L-au întrebat dac[trebuie s[pl[teasc[bir Cezarului, întrebare la care Domnul le-a cerut s[-I arate un ban. Apoi i-a]ntrebat a cui chip este pe ban. Când I S-a r[spuns c[al Cezarului, Domnul Isus le-a spus s[dea Cezarului ce este a Cezarului, =i lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu. Dac[le-ar fi spus s[nu pl[teasc[bir ar fi fost acuzat c[instig[poporul la r[coal[. Pentru c[a spus s[dea ce este a lui Dumnezeu lui Dumnezeu nu L-au putut învinui de lips[de patriotism. Fariseii =i saducheii au plecat mira[i =i ru=ina[i, pentru c[nu au avut ce s[mai spun[în fa[a]n\elepciunii dumnezeie=ti.

R[spunsul dat de Domnul Isus ne poate sluji =i nou[de înv[ur[=i avertizare. Domnul face o distinc[ie între suveranitatea de jos =i cea de Sus. Majoritatea avem grij[de a da ce este a Cezarului, dar dac[nu veghem putem fi falimentari în a da lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu. Acest faliment poate fi prin a nu da lui Dumnezeu sentimentele noastre de dragoste, timpul nostru sau prin a nu da din valorile materiale pe care le avem, iar în zilele de ast[zi cel mai obi=nuit este banul. Lui Dumnezeu]i dator[m ascultarea în toate.

Este posibil s[ne în=el[m crezând c[ispr[vnicia cu bani nu este ceva a=a de important, la fel ca un student care nu ia cursul la o materie care nu e de baz[. În felul acesta depune mai pu[în efort crezând c[nu este a=a de important, ca s[merite aten[ia lui total[. La un astfel de curs a intrat la începutul unui semestru profesorul =i se p[rea c[nimeni nu prea vrea s[-i dea aten[ia sau respectul datorat. Atunci, acest profesor, foarte serios, ne-a spus

cu o gramatic[inten\ionat gre=it[: <Sometimes, me flunk everyone!> Adic[: <Câteodat[eu îi pic pe to\i!> Din acea clip[to\i am fost ochi =i urechi, iar cursul s-a desf[=urat în condi\ii normale. Nimeni nu dorea o not[de c[dere]n recordul lui. Chiar]n clasele primare dac[ob\inem la fiecare materie o not[de trecere nu putem]ncheia anul.

Ispr[vnicia valorilor materiale este socotit[, de mul\i, ca una dintre aceste cursuri care sunt socotite mai pu\in importante, dar care te pot \ine pe loc s[nu treci clasa. Cine }l fur[pe Dumnezeu î=i poate pierde mântuirea, pentru c[p[catul este p[cat ori de care ar fi el. Un pastor a spus adun[rii c[are s[le]mp[rt[=easc[o veste bun[=i una rea. Apoi a spus: <Vestea bun[este faptul c[avem to\i banii pentru noua construc\ie, iar vestea rea este c[ace=ti bani sunt în buzunarele voastre.> Oare câi bani are Dumnezeu în buzunarele noastre, iar lucrul Lui nu merge înainte? Tot ce avem este o unealt[de care ne folosim sau un idol care ne poate desp[r\i de Dumnezeu. Când vine vorba de bani atitudinea adev[ratului credincios trebuie s[fie diferit[de cea a lumii. Acest lucru de a da cu bucurie banul c`=tigat cu greu stârne=te curiozitate, dar este parte din a tr[i Evanghelia.

Dac[vrem s[fim ca Domnul Isus trebuie s[d[ruim, pentru c[Domnul nu a fost zgârcit. Domn înseamn[st[p`n =i proprietar =i, dac[El este Domnul nostru, are drept peste tot ce avem noi. Când cineva se pred[Domnului este nevoie de o convertire a inimii, dar =i a portofelului. Un candidat la botez s-a hot[r`t s[se boteze în mod simbolic cu portofelul în buzunar ca s[se poc[iasc[=i el. Iubirea de bani, care este r[d[cina tuturor relelor, \ine pe oameni lega\i cu lan\uri din care nu pot sc[pa decât printr-o singur[cale, =i anume când d[ace=ti bani. Când d[ruie=ti banul pe care l-ai iubit îi rupi leg[turile =i orice for\ ar avea banul asupra ta este distrus[. Zacheu a practicat această metod[cu mare succes =i a g[sit din nou pace.

Unii oameni nu merg la casa de rug[ciune pentru c[li se va cere s[contribuie cu bani sau pentru c[ei cred c[acest lucru este

gre=it. La graduar, la Academia de Poli\ie, un candidat a fost întrebât ce face dac[se adun[o mul\ime de oameni pe care trebuie imediat s[-i împr[=tie. F[r[ezitare, candidatul a spus: <Încep o colect[de bani pentru ajutorare =i imediat to\i fug.> Mul\i cred c[lui Dumnezeu I-ar trebui banii lor.

O feti\ era ner[bd[toare s[ias[din biseric[=i a întrebât-o pe mama ei: <Dac[d[m banul acum nu ne las[nenea s[plec[m afar[mai repede?> Mul\i oameni cred, ca =i feti\ a aceea, c[lui Dumnezeu I-ar trebui hârtia lor. Banul este doar valoare dat[hârtiei, dar Dumnezeu urm[re=te alt scop. El vrea s[creasc[în noi virtutea de a da, de a fi milo=i, pentru c[a=a este El. Unii intr[în datorii p`n[la gât, iar apoi ca un rob viclean spune c[ar da, c[i se rupe inima de mil[, dar nu poate c[nu are de unde. Shakespeare spunea: <Neither a borrower nor a lender be.> Adic[, cât po\i face nu lua nici împrumut =i nici nu da cu împrumut. Pe cât posibil trebuie s[nu dator[m nim[nui nimic, dar s[nu întoarcem spatele celui care este în nevoie =i chiar dac[un copil al Domnului ne cere un împrumut s[îl ajut[m dac[putem. Dac[Dumnezeu este împotriva cuiva =i îi sufl[tot venitul datorit[neascult[rii, iar noi îi d[m mai mult decât strictul necesar, Dumnezeu s-ar putea s[sufle ce avem =i noi.

Un tat[a dat b[iatului s[u o bancnot[de un dolar =i una de cinci ca s[-l testeze. I-a explicat despre importan\ a de a cinsti pe Domnul din ceea ce El ne d[, lucru cu care b[iatul a fost foarte de acord. Apoi l-a l[sat s[vad[ce va face când se va face colecta. B[iatul a pus bancnota de un dolar la colect[=i a \inut-o pe cea de cinci pentru el. Tat[l b[iatului l-a întrebât de ce a f[cut a=a, iar copilul a spus c[ceea ce dai trebuie dat cu bucurie. A spus c[a sim\it bucurie s[dea un dolar =i s[-i r[mân[lui cinci, pentru înghe\at[. }n general omul simte bucurie ca acest copil, ca s[\in[ce-i mai mult pentru el.

Dac[Israelul d[dea zeciuial[din tot venitul, cei care tr[iesc în har =i cârmui\i de dragoste trebuie s[nu se lase cu nimic mai prejos. Cel ce nu d[partea Domnului, spune f[r[cuvinte, c[nu-I

datorează nimic lui Dumnezeu și uită că furtul nu este recoltă. Găsim scris în Biblie că Dumnezeu acuză pe Israel deoarece <Se trag pe sfoară unii pe alții...> (Ieremia 23:29), dar când omul vrea să facă acest lucru cu Dumnezeu este o nebunie. <Sunteți blestemați, cât vreme căutați să Mă înelați...> (Maleahi 3:9).

Unul din scopurile pentru care Domnul ne cere să dăm este că acolo unde este comoara noastră este și inima noastră. Domnul vrea să avem inima în Cer și acolo să ne adunăm comori, unde hoțul nu le fură și molia nu le roade. Trebuie să fim buni ispravnici cu banii, deoarece cu ei avem grijă de nevoile familiei și tot cu ei putem lucra pentru împărăția lui Dumnezeu. Trebuie să folosim banii cu chibzuință, furtul nu-i iubim. Când casa este condusă cu înțelepciune prosperează și familia, dar și lucrul Domnului. Martin Luther a spus că preferă ca țara să fie condusă de un turc deștept, decât de un creștin prost. Este nevoie ca să cerem înțelepciune pentru a-ți să dăm și să vrem să dăm lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu. Dacă cinștim pe Domnul cu averile noastre El ne binecuvântează, chiar dacă avem puțin venit.

Pilda bogatului nemilostiv, care a ajuns în chinuri, ne spune că vine o zi de socoteală pentru felul cum am folosit valorile ce ne-au fost încredințate. Bogatul a strâns mult, pentru că țarina îi rodise mult și acesta era meritul lui Dumnezeu, dar bogatul nu a recunoscut aceasta. Scriptura îl numește nebun, deoarece soluția pentru surplus nu a fost săracul, văduva și orfanul. <Religiunea curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim neîntințați de lume> (Iacov 1:27). Problema nu a fost că a avut mult, ci că a fost egoist și nu a dat și celui în nevoie. Problema lui a fost că nu a dat lui Dumnezeu ce era al lui Dumnezeu. A pus problema sufletului în mod greșit. A zis sufletului: <Bea și mănâncă!> Sufletul folosește altfel de hrană. Când noi ne uităm în oglindă vedem un om pe care Biblia îl numește nebun sau un om care își face datoria și dă lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu. Moartea sau venirea Domnului pune capăt tuturor posibilităților

de a ne îmbogăți de Dumnezeu și de a ne aduna comori cu bogății nedrepte. Inima omului este în-el[toare și tot timpul vrea mai mult și altceva decât ceea ce are.

Frederic cel Mare se pregătea să declare război și a pus un secretar să scrie o declarație. A început să dicteze: <Cu ajutorul lui Dumnezeu, eu, Frederic...> Apoi a stat puțin, după care a strigat la secretar: <Opre-te-te cu astfel de minciuni și scrie: <Frederic vrea mai mult pământ!> Inima omului vrea mai mult, iar aceasta se numește lăcomie. Dacă nu avem grijă de pornirile ei, inima ne duce la punctul unde nu dăm lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu, și acest lucru aduce consecințe aspre peste noi. Din cauza lăcomiei Ghehazi s-a umplut cu lepra și a murit lepros. Iuda Isarioteanul, ca unul care ținea punga și lua el din ea, a avut un plan pentru Domnul Isus, iar când a văzut că nu îi iese planul L-a vândut, pentru prețul unui rob, cu 30 de arginți. Sfârșitul i-a fost o moarte, despre care a auzit milioane de oameni.

Un credincios s-a hotărât să-și dea contribuția la adunare cu un an înainte. Pastorul s-a mirat, pentru că ția că înainte nu prea avea obiceiul să stea la zi cu această datorie și l-a întrebat de ce plătește înainte. Omul a spus că plătește pe cele 12 luni ca să nu se chinuiască de 12 ori, ci mai bine numai o dată și a scapat. Săracul om nu dădea lui Dumnezeu, ci oamenilor și i se punea tare greu. Cel înnoit dă cu bucurie și lui Dumnezeu, dar și semenului său care este în nevoie. <Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu prădare de rău, sau de sil, ci «pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu»> (2 Corinteni 9:7). Cine nu dă lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu dă dovadă de lipsă de credință în Acela care a spus că va răsplăti începând de la un pahar cu apă dat în Numele Lui. A nu da Domnului ce este al Lui face parte din plăcatele de omitere, pentru care unora la sfârșitul tuturor lucrurilor li se va spune să meargă de la fața Domnului, pentru că ori de câte ori nu a fost un ajutor pentru sărac și orfan pe Domnul nu L-au ajutat.

Dacă ne simțim apăsați în cuget că nu am dat lui Dumnezeu ce

este al lui Dumnezeu, ci am dat doar Cezarului de fric[=i nou[din iubire pentru noi în=ine, înc[ne putem poc[i =i schimba, p`n[când mai este o zi de har. <...Fiul Omului are putere pe p[mânt s[ierte p[catele> (Marcu 2:10). Dac[ne schimb[m, bucuria =i pacea vor apare din nou în suflet, iar Domnul se va bucura de înc[un suflet salvat din cursa celui r[u. Singurul loc unde Dumnezeu cere s[fie pus la încercare este în privin\a valorilor materiale pe care le de\inem, prin a da lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu. <...pune\i-M[astfel la încercare, zice Domnul o=tirilor, =i ve\i vedea dac[nu v[voi deschide z[gazurile cerurilor, =i dac[nu voi turna peste voi bel=ug de binecuvântare> (Maleahi 3:10).

Amin.

22

IDOLII

<Pe când îi a=tepta Pavel în Atena, i se înt[r]âta duhul la vederea acestei cet[ă]i pline de idoli.>

Faptele Apostolilor 17:16

<Copila=ilor, p[er]zi[i]-v[er] de idoli.> 1 Ioan 5:21

Este posibil ca cineva să spună că un subiect ca =i acesta al închinării la idoli este demodat. Unii cred că închinarea la idoli este o practică de mult apusă, dar Solomon spune că tot ce a fost va mai fi. În spatele acestei închinări la idoli erau emoții =i simțuri lăuntrice, care erau complet risipite. Apostolul Pavel când a mers la Atena i s-a înt[r]âtat duhul de mulțimea idolilor pe care i-a văzut acolo. A intrat în cetate =i a văzut statuia unui om care avea un fulger în mână. Era =eful zeilor, Zeus, mai marele peste zei =i zeițe. Mergând mai departe a văzut statuia unui om având în mână o furcă cu trei coarne. Era Neptun, despre care oamenii spuneau că scufundă corăbiile în timpul furtunilor. Marinarii veneau =i îi aduceau jertfe, înainte de a călători, pentru ca acest zeu să le garanteze siguranța.

Înaintând prin cetate a văzut statuia unei femei, care îi privea chipul în oglindă, pieptându-se p[er]rul. În jurul acestei statui tineretul se aduna =i aducea jertfe. Era Afrodita, zeița frumuseții, iar tinerii care doreau să fie iubiți =i să găsească dragoste îi aduceau jertfe. Apoi a văzut pe Diana, zeița vânătorii, cu o cârpă lângă ea, iar vânătorii veneau să i se închine, pentru că avea belug de vânat. Statuia lui Dionisie era situată într-o vie, acesta fiind zeul plantațiilor, =i se credea că acesta asigură belugul vinului. Alți oameni se închinau lui Marte, zeul război-

lui =i a violenței. Închisorile sunt dovadă că oamenii slujesc =i astăzi acestui idol. Bachus era zeul plăcerilor carnale, iar omenirea i-a fost =i îi este credincioasă. Credinciosul este chemat să trăiască frumos ca-n timpul zilei =i nu în robia poftelor. Mamona, dumnezeul bunătății, era =i este slujit cu ardoare =i azi. Toți care aleargă să se îmbogățesc =i gonesc după avere se închină acestui dumnezeu. <Vedeți =i puteți vedea de orice fel de lăcomie de bani> (Luca 12:15). Bogățiile de multe ori duc dezechilibrare sufletului, =i apoi urmează căderea.

Un alt zeu era Cupidon, zeul dragostei irezistibile. Se spune despre el că era prieten cu Venus, zeița iubirii =i a dragostei. Alții slujeau zeiței Minerva, care era zeița înțelepciunii. Pe altarul =i înțelepției aduceau =i mai aduc jertfe necurmăte. Apostolul Pavel, de =i a studiat la o =coală cu înalt prestigiu, ajuns mântuit a socotit =i în lumii un gunoi față de harul cunoașterii lui Hristos. Numai prin cunoașterea lui Dumnezeu se poate ajunge la adevărata =i înțelepciune. Apostolul Pavel a găsit printre mulțimea de altare =i un altar care era închinat <unui Dumnezeu necunoscut>. Apostolul Pavel, care =tia că un idol nu este nimic, s-a înfiorat în duhul lui când a văzut atât idolatrie =i rituri. A văzut un popor care pierdea din lipsă de cunoaștere. Apostolul Pavel a văzut nevoia de a prezenta acestor oameni pe Dumnezeu Cel Adevărat, care îi putea aduce la lumină =i la o înțelegere ce nu înalță. Oamenii căutau să aducă jertfe la cât mai mulți zei, pentru a nu se pune rău cu vreunul.

În timpurile noastre, un evreu a intrat într-o biserică cu pereți pictați cu așchii de sfinți, dar era pictat =i diavolul. Evreul a aprins o lumânare la fiecare chip, dar când a ajuns în dreptul picturii lui Satan i-a aprins =i lui una. Imediat au sărit pe el cu gura oamenilor =i i-au spus că nu are voie să-i aprindă lui Satan lumânare. Evreul a spus: <Apoi nici cu el nu trebuie să te strici.> Dumnezeu cel Adevărat nu acceptă să fie slujit printre ceilalți dumnezei, ci acceptă închinarea =i slujirea Lui =i numai Lui. <Sunt rușinați, toți cei ce slujesc icoanelor...> (Psalmul 97:7).

În urmă cu peste 25 de ani era lângă Chicago o biserică care

avea pus pe pere\i crucea, semiluna, statuia lui Buda =i steaua lui David, vr`nd în felul acesta s[spun[c[acolo sunt accepta\i s[se închine to\i, fiecare la ce vrea. Nu =tiu dac[acea biseric[mai exist[, dar =tiu sigur c[Dumnezeu este gelos =i nu d[slava Lui idolilor =i nici nu o împarte cu vreunul. <Nimeni nu poate sluji la doi st[pâni...Nu pute\i sluji lui Dumnezeu =i lui Mamona> (Matei 6:24). Apostolul Pavel, dup[ce a v[zut acele statui care umpleau cetatea Atena, a c[utat s[între în vorb[cu oamenii aduna\i, care nu se ocupau decât cu filosofii f[r[de rost.

Atenienii erau un fel de microbi=ti care toat[ziua legau =i dezlegau vorbe f[r[nici un rost. Când au v[zut c[Pavel vorbe=te despre ceva nou l-au ascultat curio=i. Credin\a monoteist[într-un singur Dumnezeu li se p[rea a fi ceva ce nu au mai auzit. Cu dragostea unui om care vroia s[-i câ=tige pentru Hristos, apostolul Pavel L-a prezentat acestor oameni religio=i pe Dumnezeul Cel Adev[rat, pe care atenienii }l numeau un Dumnezeu necunoscut. Apostolul Pavel a avut de înfruntat min\ile ascu\ite ale epicurienilor, deda\i pl[cerilor, =i ale stoicilor, care puneau mare baz[pe ra\iune, dar care suflete=te erau mor\i. Le-a ar[tat c[trebuie s[se închine la Creator =i nu la lucrurile create de om sau de Creator.

Când, în cuvântarea lui, Pavel a ajuns s[aminteasc[despre Dumnezeu, care învie mor\ii, atenienii =i-au b[tut joc de el =i l-au p[r[sit. Totu=i unii au primit Cuvântul =i au trecut de partea lui Pavel. +i în zilele de ast[zi oamenii se închin[la lucruri, dar nu prin plec[ciuni =i jertfe de animale, ci prin cinstirea =i iubirea acelor lucruri, care pe urm[devin idoli purta\i în inim[. Nu la materie trebuie s[se închine omul, ci la Acela care a creat materia. <...înainte de Mine n-a fost f[cut nici un Dumnezeu, =i dup[Mine nu va fi. Eu, Eu sunt Domnul, =i afar[de Mine nu este nici un Mântuitor> (Isaia 43:10-11). Numai lui Dumnezeu avem voie s[ne închin[m =i niciodat[vreunui om sau lucru. Domnul Isus este Dumnezeu, =i cartea Apocalipsei arat[c[în Cer El prime=te închinare, altfel]n Cer ar fi idolatrie, pentru c[este scris c[numai lui Dumnezeu s[I te închini. Idolatria este boala sufletului de a

accepta lucruri neîng[duite sau de a da prioritate gre=it[unor lucruri sau persoane.

Ofertele cu idoli pe care vr[jma=ul le ofer[omului sunt foarte diverse. Iubirea de bani poate fi nu numai un idol, ci =i un st[pân f[r[mil[. Îi munce=te pe s[racii oameni ca pe robi pân[ce=i pierd s[n[tatea. Când =i-a pierdut s[n[tatea, omul cheltuie banii strân=i pentru a=i rec[p[ta s[n[tatea. Iov a avut valori materiale enorme =i o familie frumoas[, dar când a pierdut totul a dovedit c[nu are inim[idolatr[spunând: <Domnul a dat, =i Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului!> (Iov 1:21). Printr-o astfel de comportare, care l-a f[cut faimos în Cer, Iov a spus c[dac[r[mâne =i numai cu prietenia Domnului pentru el este suficient, pentru c[acesta era lucrul cel mai important pentru el.

Dac[cineva mai puternic ar vrea s[-i ia un obiect din mân[=i te-ai împotrivi cu for\[, \i-ai r[ni mâna. Dumnezeu, ca un Tat[bun, vrea s[ia din mâna copiilor Lui idoli, iar dac[ne împotrivim avem de suferit. Iov a fost testat =i a dat drumul la tot. Apoi Dumnezeu i-a dat bog[\ia înapoi. }n orice stadiu al vie\ii suntem vulnerabili =i trebuie s[ne p[zim de idoli. Unii fac un idol din ma=în[=i cheltuiesc mai mult cu între\inerea =i lustruirea ei decât pentru Dumnezeu. Al\ii intr[}n concuren\ă cu case =i casa devine un idol. Dumnezeu ur[=te închinarea la un chip cioplit sau la o reprezentare a cuiva pictat[, sculptat[sau turnat[. Dumnezeu vrea ca adev[ra\ii închin[tori s[I se închine Lui în duh =i în adev[r.

Apostolul Pavel le-a spus atenienilor c[Dumnezeu nu locuie=te în temple f[cute de mâini, ci în inima omului. Chiar cei ce zidesc case frumoase de rug[ciune sunt în pericol de a fi idolatri dac[iubesc acea cl[dire trec[toare mai mult dec`t pe Dumnezeu, care este ve=nic sau mai mult ca sufletele oamenilor. Apostolul Pavel mai aminte=te =i o alt[metod[de închinare la idoli, care este foarte practicat[în zilele de azi. <De aceea, omorâ\i m[dularele voastre care sunt pe p[mânt: curvia, necur\ia, patima, pofta rea, =i l[comia, care este o închinare la idoli> (Coloseni 3:5). Tot un idol este, m[ria sa, <Eul>. Omul prin

egoism, zgârcenie =i gânduri avare sluje=te nemul\umitului <Eu>.

Idolii nu se ru=ineaz[s[p[trund[=i în biserici. Un astfel de idol poate fi legalismul, care este înlocuirea a ceea ce a dat Dumnezeu cu obiceiuri omene=ti, a=a c[ast[zi exist[pe alocuri tradi\ie pentecostal[, baptist[, ortodox[, catolic[=i altele ca =i acestea. Exist[tradi\ie de Ardeal, de Regat sau tradi\ie de Moldova. <Hristos a fost împ[r\it?> (1 Corinteni 1:13). Nicidecum! El are un singur Trup =i o singur[Mireas[, care sunt cei n[scu\i din nou ce tr[iesc dup[îndemmurile Duhului =i nu se închin[la idoli. Trebuie s[avem grij[c[idolii se furi=eaz[=i p[trund în cetatea inimii, =i de acolo greu îi mai scoate cineva afar[.

Tot idol mai poate fi mândria, care împ[uneaz[<Eul> chiar cu lucrurile sfinte. Unii din cauza mândriei, care cânt[re=te cel mai greu între p[cate, ajung s[dea în orbire spiritual[=i nu mai v[d realitatea lucrurilor. Mândria este religia Iadului =i din cauza ei mul\i merg la culcare ne]mp[ca\i, dar mult mai grav este faptul c[mul\i adorm somnul de veci ne]mp[ca\i cu Dumnezeu. Este o ciud[\enie s[auzi omul spun`nd c[el crede în Dumnezeu, =i apoi s[-l vezi c[îl urmeaz[pe Satan, închinându-se la idoli.

Adev[ratul credincios se p[ze=te de idoli =i are o febr[a dragostei pentru Dumnezeu. <Eu sunt a iubitului meu =i iubitul meu este al meu> (Cântarea C`nt[rilor 6:3). Aceast[dragoste este mai tare ca moartea. Milioane au dovedit aceasta murind ca martiri în arenele romane pentru credin\a lor în Domnul Isus. Oare cât de fierbinte este dragostea noastr[pentru Domnul? Cât ne p[zim de idolii care-L întristeaz[pe Duhul Domnului =i Îl fac s[suspine? O feti\[s-a n[scut oarb[, dar aceasta nu a împiedicat-o s[-L primeasc[pe Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor în via\a ei, atunci c`nd a crescut mare. În dragostea ei pentru Domnul Isus, care a murit pentru ea, a scris multe sute de cânt[ri din care multe sunt c`ntate =i ast[zi. Printre ele a scris =i bine cunoscuta cântare: <Bleasded insurance, Jesus is mine>, care se cânt[=i în române=te: <O, ce sim\ire, L-am pe Isus,/ Asta m[face a=a de voios.> Numele ei a fost Fanny Crosby =i pentru c[a tr[it în timpul =i în preajma

marelui predicator J. L. Moody, acesta a întrebat-o care este cea mai mare dorință a ei. Fanny a spus că dorește ca Domnul să o învingă oarbă până la moarte, pentru ca prima față pe care o va vedea să fie a Domnului Isus, când va trece în vecinicie. Această persoană nu avea idoli, pentru că Domnul Isus era Cel dintâi în viața ei.

Secretul celor ce reușesc să se părăsească de idoli este că dragostea lor pentru Domnul este fierbinte. O dată ce am gustat ce bun este Domnul este mai ușor să ne părăsim de idoli, pentru că Dumnezeu ne dă puterea Duhului Sfânt care este în noi și care e mai tare decât cel rău, care este în lume. Numai prin această Putere poți să spui un NU categoric idolilor. <Eu zic Domnului: «...Tu ești singura mea fericire!»> (Psalmul 16:2). Nu este o altă fericire care să înlocuiască, în afară de prietenia Domnului. Apostolul Pavel a acceptat să fie numit chiar nebun pentru Hristos și chiar a mai scris că găsea plăcere în defăimări pentru Domnul, pe care-L iubea. Pe mine și pe mulți alții lumea s-ar putea să ne numească fanatici pentru Domnul Isus. Eu aș dori mult ca acest lucru să fie un adevăr. Sunt destui fanatici pentru cântăreții lumii, pentru actori, pentru fotbal, conducători, de ce n-aș fi și eu fanatic pentru Împăratul Împărăților, care a murit pentru mine și mi-a dat viața în vecinicie.

Dacă religia pe care crezi că o ai și o practici nu te-a schimbat din omul cel vechi, cu poftele lui idolatre, și nu ai ajuns să ai bucuria mântuirii, schimbă-ți religia. Biblia nu menționează denumirile de astăzi, ci menționează doar o grupare de oameni <...cari poruncesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus> (Apocalipsa 14:12). Credința lui Isus spune că păcătoșul care se căiește primește iertare, este născut din nou și umplut cu Duhul Sfânt, ca în ziua de Rusalii. Apostolul Ioan, asemenea unui tată îngrijorat și iubitor, ne spune: <Copilașilor păziți-vă de idoli!> A te păzi înseamnă a face un efort pentru a nu putea fi cucerit, ca o cetate bine pregătită care nu permite dușmanilor să intre în untrul zidurilor ei. Idolii au despărțit de Dumnezeu milioane de oameni, de-a lungul anilor. După cum am amintit, idolii pot fi nu numai statui sau chipuri la care se închină oamenii, ci pot fi valori

p[mânte=ti, pl[ceri, gândiri gre=ite despre noi =i chiar persoane pe care le iubim mai mult dec`t pe Domnul. Orice pre\uim mai mult dec`t pe Domnul Isus Hristos, care a murit pentru noi, este idol. Orice lucru de pe p[mânt care pune st[p`nire peste noi este idol. Pierzarea idolilor =i a celor ce se închin[lor este hot[rât[înaintea lui Dumnezeu. <Voi nimici cu des[vâr=ire idolii t[i =i stâlpii t[i idole=ti din mijlocul t[u, =i nu te vei mai închina la lucrarea mâinilor tale> (Mica 5:13). Slujirea la idoli înseamn[a merge pe calea cea lat[, care duce la pierzare. <...lat[este calea care duce la pierzare, =i mulți sunt cei ce intr[pe ea> (Matei 7:13).

Când Moise era pe munte cu Dumnezeu, poporul a strigat spre Aaron s[-i fac[idoli. Idolii însemnau pentru ei înlocuirea lui Dumnezeu. Strig[tul lumii care-L înlocuie=te pe Dumnezeu se aude =i azi. Parc[nimic nu L-a ofensat pe Dumnezeu ca acel vîel de aur, pentru care El a vrut s[-i nimiceasc[pe Israeliți. <Aduce-ți-v[aminte de nevasta lui Lot> (Luca 17:32). Nevasta lui Lot era legat[în inima ei de idolii pe care-i l[sase în Sodoma =i a pl[tit cu via\a. S[nu avem regrete dup[lume, pentru c[ele pot deveni fatale. Omul se lipe=te de idoli pentru c[vrea s[fie fericit, dar calea împreun[cu idoli duce la moarte, nu la fericire. Omul nu poate fi fericit f[r[zâmbetul de acceptare al lui Dumnezeu. Capul idolului sirian numit Dagon a c[zut la p[mânt când chivotul Domnului a fost pus în înc[perea unde se afla.

Dac[simți vinov[ia slujirii la idoli, las[Lumina =i Cuvântul Domnului s[între în via\a ta printr-o poc[in\[sincer[, iar idolii vor c[dea ca =i Dagon la p[mânt. Când Domnul devine prioritate termini cu idolii ca =i Iacov, care i-a îngropat la Sihem (Genesa 35:4). Atunci poți aduce Domnului trupul =i gândul t[u cur[vit de p[cat, ca o jertf[vie duhovniceasc[, primit[de El. Domnul te va pune în lucrarea Lui, iar când vei trece Iordanul =i vei deschide ochii dincolo vei face lucrul pentru care ai fost creat. Mântuit, vei glorifica pe Dumnezeu =i vei intra în r[spl[tirea Lui. <Copila=ilor, feriți-v[de idoli!>

Amin.

23

ARITMETICA ÎN CĂSNICIE

*<De aceea va l[sa omul pe tat[l s[u =i pe mama sa,
=i se va lipi de nevasta sa, =i se vor face un singur
trup.> Genesa 2:24*

Cu toate c[Dumnezeu este des[vâr=it, câteodat[s-ar putea s[ne surprind[modul în care efectueaz[opera\iile de aritmetic[. El face =i ast[zi opera\ia de adunare ca]n ziua Cincizecimii, când a adaos 3000 de suflete la num[rul celor ce au crezut. A sc[zut doi dintre ace=tia când Anania =i Safira au]ncercat s[-L mint[pe Dumnezeu Duhul Sfânt.]n Faptele Apostolilor capitolul =ase, versetul unu, g[sim c[Dumnezeu face opera\ia de înmul\ire a ucenicilor =i apoi]n capitolul opt, versetul unu, face opera\ia de împ[r\ire a ucenicilor în toate p[r\ile Iudeii, pentru ca Vestea Bun[a mântuirii s[se r[spândeasc[. În textul citat Dumnezeu face o adunare care difer[de legile algebrei cunoscute de noi =i spune c[unu plus unu face unu.

Adam a privit-o pe Eva =i a spus c[se va numi <i=[more>, adic[<cea care m[completeaz[pe mine>. Privind-o a spus c[este os din oasele lui =i carne din carnea lui, adic[ea era aceea care împreun[cu el forma un întreg. Mul\i sunt neferic\i în c[snicie pentru c[nu formeaz[împreun[un întreg, ci continu[fiecare s[fie persoan[proprie. O femeie a dat un anun\ la ziar]n care spunea c[ea caut[un so\ =i a primit o sumedenie de scrisori de la alte femei, care spuneau: <Po\i s[-l ai pe al meu.> Fiecare caz avea o poveste trist[, unde doi au refuzat s[devin[una.

<Cine poate g[si o femeie cinstit[? Ea este mai de pre\ decât m[rg[ritarele> (Proverbe 31:10). Solomon prezint[aici incredibi-

la valoare a unei femei credincioase, care accept[s[formeze un întreg cu so\ul ei în c[l[toria spre Cer numit[via\]. Ceea ce d[valoare femeii nu sunt bijuteriile, îmbr[c[mintea sau vorbirea sofisticat[, ci valoarea unei femei st[într-o bun[tate, care este o frumuse\ea a omului ascuns al inimii, =i într-un duh bl`nd =i lini=tit. Blânde\ea =i demnitatea ei dezarmeaz[. <...deschide gura cu în\elepciune, =i înv[\[turi pl[cute îi sunt pe limb[> (Proverbe 31:26). O astfel de femeie folose=te o aritmetic[aleas[. Ea adaug[la fericirea casei =i scade din îngrijor[ri. Înmul\=te bucuria =i o împarte, dar =i ia durerea so\ului ei. So\ia nu este capul, dar este ca o coroan[pe capul b[rbatului, c[ruia]i aduce cinste =i-l face fericit. <Cine g[se=te o nevest[bun[, g[se=te fericirea; este un har pe care-l cap[t] de la Domnul> (Proverbe 18:22).

Nici un succes în lumea afacerilor, politic[sau alt domeniu, oricât de mare ar fi, nu poate înlocui sau completa golul succesului de a fi o pereche, unde cei doi devin una. Aceast[aritmetic[devine greu de aplicat dac[cineva se c[s[tor=te cu o persoan[nepotrivit[=i astfel se înjug[la un jug nepotrivit. Cineva spunea c[nu se merit[s[te c[s[tor=ti pentru bani, pentru c[este mult mai ieftin s[-i iei cu împrumut. Credinciosul se poate c[s[tori numai în Domnul, cu un copil al Luminii. Cine se c[s[tor=te cu un copil al Întunericului are ca socru pe diavolul. Apoi s[vezi probleme la întrunirile familiare.

Un b[rbat negândit sau cu <ambi\ii de b[rbat>, cum scrie Caragiale într-o lucrare de-a lui, a spus so\iei sale c[a fost un prost c`nd s-a c[s[torit cu ea. So\ia i-a r[spuns c[acum =tie =i ea aceasta, dar atunci era îndr[gostit[=i nu a observat. Dragostea poate fi oarb[, dar c[s[toria restaureaz[vederea. Un om a spus c[a fi îndr[gostit este ca =i cum te-ar gâdila la inim[=i nu te po\i sc[rpina. Un copil al Domnului nu are voie s[dea curs unei prietenii cu cel necredincios sau cu cea necredincioas[, =i nu-i este permis s[se îndr[gosteasc[de o persoan[necredincioas[. C[s[toriile nereu=ite, f[cute f[r] de Dumnezeu, fac o reclam[rea acestui act menit s[fac[omul fericit =i care reprezint[singura

cale acceptat[de Dumnezeu pentru ca un b[rbat =i o femeie s[tr[iasc[împreun[.

Lumea zice c[dac[anumite dorin\`e ale trupului te fac s[te sim\`i bine s[mergi înainte, dar Biblia spune s[te p[strezi curat =i s[te por\`i aspru cu trupul t[u ca s[nu arzi în focul cel ve=nic. Cine trece peste această lege dat[de Dumnezeu ca doi s[devin[una numai prin c[s[torie tr[ie=te în p[cat, iar ziua judec[\`ii îi va g[si vinova\`i de c[lcarea Legii lui Dumnezeu. Cine alege s[fac[pasul c[s[toriei împins numai de hormoni =i de o alergare dup[fe\`e frumoase afl[c[frumuse\`ea \`ine doar p`n[la piele, dar urâ\`enia \`ine p`n[la os. Mul\`i alearg[la c[s[torie ca un câine la o bucat[de carne =i uit[de frumuse\`ea sau urâ\`enia caracterului, care mai târziu va ie=i la iveal[. Este mai bine s[suferi de singur[tate =i s[a=tep\`i, decât s[suferi în c[s[torie. C[s[toria este cea mai important[decizie pe care o ia un om, dup[decizia de a sluji Domnului. A doua decizie, din punct de vedere al importan\`ei, va avea un efect direct asupra primei decizii. Nu po\`i face o alegere bun[f[r[de Dumnezeu, care cunoa=te viitorul =i inimile oamenilor. Cine nu este interesat de opinia lui Dumnezeu când face acest pas ajunge s[spun[despre această aritmetic[ciudat[c[p`n[nu s-a c[s[torit era incomplet, dar odat[c[s[torit este terminat. Este mai bine s[te c[s[tore=ti cu o persoan[care este o comoar[, decât cu o persoan[care are o comoar[.

Oamenii cump[r] case, dar c[min este numai acela unde această aritmetic[ciudat[, care spune c[unu plus unu face unu, devine o realitate. Cu cât cei doi]nva\` mai repede în ce sunt diferi\`i =i cum se pot completa reciproc, cu atât devin mai repede o pereche fericit[. Cu cât]nva\` mai repede c[înc[p[\`narea nu aduce nimic bun =i c[egoismul separ[pe cei doi, care ar trebui s[fie unul pentru cel[lalt, cu atât mai repede c[minul lor va deveni un rai pe p[mânt. De la început trebuie s[=tie c[sunt diferi\`i. Dac[cei doi vor st[rui numai asupra lucrurilor în care nu se potrivesc,]n care au gusturi =i p[rieri diferite, în timp de câteva s[pt[mâni ajung s[se despart[.

B[rbatul cu femeia sunt f[cu\i diferi\i de Dumnezeu =i trebuie s[cl[deasc[pe lucrurile cu care sunt de acord. Un b[rbat d[doi dolari pentru ceva ce\i trebuie =i care valoreaz[un dolar, pe c[nd o femeie poate s[dea un dolar pentru un lucru ce nu-i trebuie. Am`ndoi au cheltuit un dolar degeaba, dar \n mod diferit. Un b[rbat poate spune o vorb[=i i se pare c[este ca un fir de p[r l[sat s[cad[la p[m[nt, dar so\iei lui se poate s[i se par[acea vorb[rostit[de so\ ca o c[r[mid[la care \i dai drumul de la mare \n[\ime. Pentru ca cei doi s[se completeze unul pe cel[lalt trebuie s[foloseasc[acela=i <blue print> sau plan de cas[, altfel unul va zidi o cas[cu etaj, iar cel[lalt va zidi o cas[la un singur nivel. Aceasta ar fi o risip[, care duce la faliment.

Cei doi dovedesc aritmetica lui Dumnezeu ca fiind adev[rat[, devenind una, c[nd so\ia se supune conducerii duhovnice=ti a so\ului =i so\ul se supune nevoilor so\iei. <B[rb[ilor, purta\i-v[=i voi la r[ndul vostru , cu \n\elepciune cu nevestele voastre, d[nd cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor mo=teni \mpreun[cu voi harul vie\ii, ca s[nu fie \mpiedicate rug[ciunile voastre> (1 Petru 3:7). Dac[Biblia spune c[so\ia este un vas mai slab nu \nseamn[c[este inferior, ci \nseamn[c[este un vas mai sensibil =i fragil, care trebuie protejat.

Un b[rbat necioplit a venit acas[=i a spus nevestei c[a \nv[\at la serviciu c[el este =eful, iar ea este nimic. So\ia i-a r[spuns c[nu e mare lucru s[fii =ef peste nimic. Lipsa iubirii \n cas[sau biserici[\nseamn[lipsa lui Dumnezeu. Dragostea este un educator, iar lipsa ei \nseamn[invidie =i m[ndrie. 1 Corinteni 13 spune c[dragostea poate totul, nu so\ul =i nu so\ia. Numai acela care tr[ie=te \n dragoste este puternic =i poate totul. Apostolul Petru, care a fost =i el c[s[torit, spune c[cine nu ia decizia de a da cinste so\ie lui =i se roag[, acele rug[ciuni sunt f[r[rost =i sunt \mpiedicate de a ajunge sus. Cu c[at un b[rbat \i=i cinste=te mai mult so\ia cu at[\i ridic[valoarea mai mult. Unii nu v[d valoare unul \n cel[lalt, pentru c[nu se respect[=i nu se cinstesc unul pe cel[lalt. Dup[aceea \i auzi c[spun despre c[s[toria lor c[nu e bun[=i nu are valoare.

So\ul trebuie s[dea valoare so\iei, iar so\ia d[valoare so\ului =i astfel]i auzi pe cei doi spun`nd c[sunt ferici\i =i au o c[snicie bun[, pentru c[din doi au devenit unu. Mândria cu mândria nu pot locui împreun[în pace, pentru c[mândria este egoist[. C[s[toria de obicei este ori foarte bun[, ori foarte rea. Scriptura ne spune c[Dumnezeu vrea ca cei doi s[se în\eleag[, s[tr[iasc[în prietenie =i drago=i s[devin[una, dovedind astfel c[aritmetica lui Dumnezeu, în care unu plus unu face un întreg, este adev[rat[.

<Nevasta nu este st[p`n[pe trupul ei, ci b[rbatul. Tot astfel, nici b[rbatul nu este st[pân peste trupul lui, ci nevasta> (1 Corinteni 7:4). Pentru c[această aritmetic[unde unu plus unu face unu este planul lui Dumnezeu, ea se afl[foarte mult sub atacul celui r[u, care vrea s[distrug[această unitate =i din unu s[fac[doi. <«C[ci Eu ur[sc desp[r]irea în c[s[torie», zice Domnul, Dumnezeu...> (Maleahi 2:16). Acest atac poate veni peste cei doi, care sunt una,]n orice stagiul al vie\ii, în clipele în care nu vegheaz[. Cei ce vor s[se c[s[toresc[trebuie s[nu se gr[beasc[s[lege ceea ce nu are voie s[se dezlege.

Doi b[trâni,]n v`rst[de peste 80 de ani, s-au desp[r]it pe motivul c[nu se potrivesc la caracter. Ceva s-a înt`mplat =i anume între cei doi s-a b[gat al treilea, =i acela este vr[jma=ul. Dumnezeu îns[]=i are mâna deasupra =i dedesubtul celor ce] aleg pe El ca Domn =i St[pân. <Celor c[s[tori\i, le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta s[nu se despart[de b[rbat. (Dac[este desp[r]it[, s[r[mân[nem[ritat[, sau s[se împace cu b[rbatul ei.) +i nici b[rbatul s[nu=i lase nevasta> (1 Corinteni 7:10-11). Tr[im timpul când multe c[snicii dau faliment, pentru c[Satan a reu=it s[-l fac[pe om s[cread[c[desp[r]irea este un lucru normal =i chiar bun, dac[ai ajuns s[nu te mai în\elegi.

Dumnezeu ur[=te desp[r]irea, excep\ie f[c`nd cazul]n care lipse=te fidelitatea, =i cine face lucruri pe care le ur[=te Dumnezeu va merge în iad. <C[s[toria s[fie \inut[în toat[cinstea, =i patul s[fie nespurcat, c[ci Dumnezeu va judeca pe curvari =i pe

preacurvari> (Evrei 13:4). Soția lui Billy Graham a fost întrebată dacă vreodată s-a gândit să divorțeze și ea a răspuns că nu, dar în glumă a spus că s-a gândit ca să-l omoare. Toate căsniile bune sunt rezultatul unei munci și a unei dedicații, având ca și conducător Duhul Domnului. Problemele trebuie rezolvate nu doar ignorate și împinse la o parte, ca apoi să năvălească peste cei doi ca o avalanșă de necontrolat.

Un copil a fost întrebat anumite lucruri despre căsnicie și a spus că el este doar un copil și nu-i trebuie astfel de necazuri. Cel mai dificil an al căsniciei este anul în care ești, pentru că el necesită lucru pentru menținerea căsniciei. Căsnicia nu trebuie să fie o căsneală, ci ea poate face ca doi căsătoriți în Domnul să trăiască ca și-n Raiul lui Dumnezeu. Un om, pentru a face o introducere romantică, a spus că cea mai dulce femeie pe care a îmbrățișat-o vreodată a fost femeia unui alt bărbat. Adică, spunea el mai târziu, era soția tatălui meu, adică mama mea. Pentru omul credincios cea mai dulce femeie este soția lui. El face legământ cu ochii și chiar gândurile le face ascultătoare de Hristos, pentru a nu-și întina cugetul. Statisticile spun că femeile căsătorite trăiesc cu aproximativ zece ani mai mult decât soții lor. Posibil ca aceasta să fie din cauză că ele sunt mai emoționante, varsă mai multe lacrimi și dă drumul la mai mult stress afară, pe când bărbatul vine mai mult durerea înăuntru ca să se simtă mai bărbat.

O soție credincioasă trebuie cinstită și onorată. A onora o persoană este o decizie și înseamnă a-i da valoarea pe care o merită. Unul din lucrurile care produc durere în căsnicie este faptul că unul dintre cei doi simte că pentru celălalt, cu care ar trebui să formeze un întreg, toate lucrurile sunt mai importante decât el sau ea. Este vorba de a face o prioritate din a asculta ce are celălalt de spus înainte de oricine altcineva, incluzând părinți sau copii. Trebuie ca cei doi să aibă timp unul pentru altul, înainte de a-și face timp pentru oricine altcineva. Așa se ajunge ca cei doi să fie una.

Un bun manual pentru cei ce se căsătoresc este cartea Cântarea Cântărilor. <Gustă viața cu nevasta, pe care o iubești, în tot timp-

pul vie\ii tale...> (Eclesiastul 9:9). Este parte noastr[ca s[ne iubim so\ul sau so\ia =i este partea lui Dumnezeu ca s[-i schimbe în ceea ce credem c[este bun. Când încerc[m neîncetat s[ne corect[m, s[ne schimb[m noi unul pe altul =i s[ne aducem la standardul pe care noi îl vedem bun apar frecu=uri =i chiar scânteii. Un astfel de b[rbat, care se g[sea în ape tulburi acas[, vorbea cu un b[rbat care i-a spus c[so\ia lui este un înger. B[rbatul care avea scânteii în c[snicie i-a spus celui ce se l[uda cu so\ia lui, c[este foarte norocos pentru c[are so\ie înger, deoarece a lui înc[tr[ie=te. Mul\i b[rba\i dac[nu s-ar c[s[tori ar trece prin via\[crezând c[sunt perfec\i, dar nimeni pe p[mânt nu este perfect decât în m[sura în care tr[ie=te perfect.

Conflictele apar din diferite motive, cum ar fi vederi diferite despre copii sau despre felul de a cheltui banii. Când unul face decizii f[r[s[ia în considerare sim\[mintele celuilalt, ci are în vedere numai voia lui, nu caut[pacea =i nu trateaz[so\ul sau so\ia ca un egal, ci ca un inferior. Deciziile trebuiesc luate având în vedere mai înt`i voia Domnului, pentru c[ascultarea de El aduce binecuvântare p[mânteasc[=i duhovniceasc[. Unei femei i s-a furat cartea de credit =i dup[un timp =i-a întrebat so\ul dac[a raportat acest furt companiei de credit. El a r[spuns c[nu a raportat, pentru c[ho\ul cheltuie cu mult mai pu\in decât ea de pe cartea de credit. Sim\[mintele pot fi u=or r[nite, dar sunt greu de vindecat. Multe neazuri apar atunci când omul este tot nemul\umit cu ceea ce are =i ar vrea mai mult, sau ce are altul. <Mul\umi\i-v[cu ce ave\i...> (Evrei 13:5).

Certificatul de c[s[torie]i d[dreptul s[locuie=ti cu cineva =i s[înve\i s[tr[ie=ti fericit]mpreun[cu cel[lalt. Certificatul de c[s[torie nu este o garan\ie c[vei fi fericit, mai ales dac[}l la=i pe Dumnezeu afar[=i nu între\ii focul dragostei în c[snicie. Un credincios se bucur[de via\ a tr[it[cu so\ul sau so\ia lui, care este un dar de la Domnul, =i g[se=te satisfac\ie în a fi bun unul cu cel[lalt. Fiecare poate =i trebuie s[aleag[s[fie bun =i nu egoist. Dumnezeu face pe oricine =i îi d[=ansa de a fi un om bun, pentru

c[bun[tatea este un produs al Duhului Sfânt în via\ a celor mân-tui\i.

Cei care s-au c[s[torit în Domnul =i au devenit una trebuie s[-i fac[o evaluare a c[sniciei lor din c`nd]n c`nd, pentru a vedea dac[merg în continuare înspre a fi una sau merg în direc\ia unde devin din nou dou[persoane, care ajung la un moment dat s[nu se mai cunoasc[. În aceste discu\ii prietene=ti planificate fiecare înva\ ce-i place celuilalt, ce =i-ar dori pentru viitor =i ce priorit[\i au pentru lucrurile pe care amândoi =i le doresc. Este un examen pe care este bine s[-l dea cei doi =i const[în a cere unul celuilalt s[-i dea un punctaj pentru evaluarea fericirii în c[snicie pe o scar[de unu la zece, unde unu este Iad =i zece este Rai. Atunci se poate discuta diferen\ele de vederi, în pace =i cu un duh de încurajare, =i ce trebuie s[fac[fiecare pentru a primi o evaluare mai înalt[data viitoare. O dat[ce cuno=ti deficien\ a lucreaz[pentru a o elimina, deoarece starea unei c[snicii nu r[mâne niciodat[la fel, chiar dac[nu faci nimic.

Poate citind aceste rânduri vrei un început nou în a cl[di o rela\ie fericit[. <...uitând ce este în urma mea, =i aruncându-m[spre ce este înainte> (Filipeni 3:13). Dac[dorin\ a este sincer[, Regele inimilor îi poate da o inim[nou[. <...le voi da o inim[nou[> (Ezechiel 11:19). Duhul Sfânt lucreaz[în c[snicia unde este chemat =i instaureaz[pacea lui Hristos, f[când din c[min un Rai pe p[mânt, în care cei doi devin una =i a=a tr[iesc fericit[\i, a=teptând venirea Domnului Isus Hristos.

Amin.

24

AVOCATUL

<Copila=ilor; v[scriu aceste lucruri, ca s[nu p[c/tui\i. Dar dac[cineva a p[c/tuit, avem la Tat[l un Mijlocitor; pe Isus Hristos, Cel neprih[nit.>

1 Ioan 2:1

Fiecare om al lui Dumnezeu, care cunoa=te efectul p[catului,]l condamn[=i]i îndeamn[pe oameni s[fac[tot ce le st[în putin\ [pentru a sc[pa de el, înainte de ziua când se va face plata pentru p[cat. Oamenii trateaz[p[catul în diferite feluri, a=a se întâmpl[c[unii spun, ca =i Adam, c[nu este vina lor, al\ii le tolereaz[pe cele mici, al\ii spun c[trebuie s[te p[ze=ti de p[catele de moarte, iar unii chiar cred c[este tolerabil s[mai spui câte o minciunic[necesar[.

Un om avea un vecin care]i tot cerea toporul împrumut. Dup[câteva împrumuturi, omul cu toporul s-a s[turat de vecinul lui. +i-a f[cut un plan ca s[nu-i mai dea toporul, dar pentru c[se socotea cre=tin nu ar fi vrut s[mint[. }ntr-una din zile, când vecinul i-a cerut toporul, în timp ce vecinul a=tepta afar[, s-a dus în c[mara cu scule, iar apoi dup[câteva momente a ie=it afar[=i i-a spus vecinului c[nu a v[zut toporul. Ceea ce f[cuse a fost c[atunci când a intrat în c[mara cu scule a închis ochii ca s[nu vad[toporul, a bâjbâit pu\in pe acolo, =i apoi când a ie=it afar[a deschis din nou ochii. Omul cu timpul ajunge a fi maestru]n a ocoli adev[rul =i a spune jum[t\i de adev[r, ca =i omul din acest exemplu, care a ad[ugat la minciun[=i în=el[ciunea. Era mai bine dac[-i spunea c[nu mai vrea s[-i dea toporul, pentru c[îi este inconvenabil. Cei ce vor via\ [ve=nic[nu caut[scuze pentru

p[cat. Biblia spune c[]n Cer nu vor fi mincino=ii =i cei ce tr[iesc în minciun[. Toate p[catele, indiferent de ce fel sunt, duc la moarte =i trebuie s[le trat[m ca fiind otr[vitoare pentru suflet.

Orice p[cat comis este ca o infec[ie, care dac[nu o trat[m afecteaz[tot trupul. Aceste p[cate au pus un zid de desp[r]ire între om =i Dumnezeu, chiar de la primul om, =i a rupt prietenia =i comunicarea cu Dumnezeu (Isaia 59:1-2). Ori termin[omul cu p[catul, ori p[catul îl termin[pe om =i-l face ca, mai devreme sau mai târziu, s[se califice pentru a se prezenta la u=a Iadului. Apostolul Ioan ne spune c[dac[cineva este ap[sat în cuget de p[catul comis trebuie s[caute un avocat care s[pledeze cauza lui. Avocatul este acela care intervine pe lâng[cineva cu putere pentru a intermedia =i a ob[ine ceva în favoarea unei alte persoane.

Justificarea oamenilor înaintea oamenilor nu are valoare când este vorba de ve=nicia unui suflet. Dumnezeu este Singurul a c[rui cuvânt are putere de via\ =i moarte ve=nic[pentru suflet. Cu trupurile noastre nu avem acces la Marele Judec[tor, ci avem nevoie de un Mijlocitor. Cu rug[ciunile noastre nu avem acces direct la Dumnezeu, pentru c[to\i oamenii au p[c[tuit, iar jertfa celor r[i este o scârb[înaintea Lui. Nu cred c[este vreun om care s[aib[arogan[a s[spun[c[nu a f[cut vreun p[cat în via\a lui. Era =i este nevoie de un Mijlocitor. <Oh! dac[a= =ti unde s[-L g[sesc, dac[a= putea s[ajung pân[la scaunul Lui de domnie> (Iov 23:3).

Sufletul care este confruntat cu adev[rul Cuvântului lui Dumnezeu î=i simte vinov[ia care-l face s[cunoasc[=i s[simt[care va fi sentin\a Marelui Judec[tor pentru p[cat. Atunci p[c[tosul spune în disperare ca =i Iov: <Unde s[-L g[sesc?> Când Duhul Sfânt deschide p[c[tosului ochii =i mintea s[n[toas[s[vad[p[catul, acesta nu vrea nimic mai mult în lume decât s[scape de p[cat =i s[aib[un cuget u=urat =i curat. Sunt oameni care se mul\umesc s[vin[la biseric[, s[dea un ban, poate chiar s[se fac[membri, dar omul a c[rui duh a fost trezit nu se opre=te p`n[ce nu =tie c[este complet iertat de Dumnezeu. O dat[ce duhul

este trezit, omul nu se mai poate bucura de nimic p`n[când nu g[se=te Mijlocitorul care-i poate prezenta cazul înaintea Aceluia ce poate s[-l ierte. O dat[ce omul î-i simte p[catul, simte =i realitatea pericolului în care se afl[.

Indiferent de vârst[, moartea pânde=te la orice pas =i vr[jma=ul tare mult vrea c[omul s[moar[înainte de a-L g[si pe singurul Mijlocitor ce-i poate da ajutorul de care are nevoie pentru a ob[ine gra[ierea. Atunci omul strig[ca =i Petru pe mare: <Doamne, scap[-m[!> Moartea oricât de crunt[=i înfior[toare ar fi nu este ultima nenorocire ce îl a=teapt[pe p[c[tos. <Cea dintâi nenorocire a trecut. Iat[c[mai vin înc[dou[nenorociri dup[ea> (Apocalipsa 9:12).

Urm[toarele dou[nenorociri pentru p[c[tosul ce moare nemântuit sunt Judecata lui Dumnezeu =i apoi Iazul de foc, care este moartea a doua. Atunci este prea târziu ca s[caute cineva un Avocat. Apostolul Ioan spune c[pentru omul p[c[tos care caut[iertare exist[un Mijlocitor. Un om p[c[tos, care are inima plin[de durerea r[nii provocate de p[cat, trebuie ca s[-L g[seasc[pe acest unic Mijlocitor. <C[ci este un singur Dumnezeu, =i este un singur mijlocitor între Dumnezeu =i oameni: Omul Isus Hristos> (1 Timotei 2:5). Acest avocat vrea s[-î apere cauza pe gratis.

Avocatul acesta de[ine un record pe care nimeni altul nu-l are, pentru c[El nu a pierdut nici un caz din câte a luat =i le-a dus înainte Onoratei Instan[ei numit[Dreptate =i Adev[r. Aceast[Instan[nu prive=te la fa[ca omului =i nu poate fi mituit[. Aceast[Instan[, care este Dumnezeu, vrea drept plat[pentru p[cat moartea. Avoca[ii de azi pot s[-î spun[c[vor încerca s[c`=tigel cazul t[u sau c[vor face tot posibilul ca s[reduc[sentin[a. Avocatul recomandat de apostolul Ioan nu numai c[garanteaz[succesul, dar spune c[nici nu trebuie s[mergi în sala de judecat[. <Adev[rat, adev[rat v[spun, c[cine ascult[cuvintele Mele, =i crede în Cel ce M-a trimis, are via[ve=nic[, =i nu vine la judecat[, ci a trecut din moarte la via[> (Ioan 5:24). <V[voi stropi cu ap[curat[, =i ve[î fi cur[îi; v[voi cur[î de toate spurc[ciunile

voastre =i de to\i idolii vo=tri. V[voi da o inim[nou[, =i voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatr[, =i v[voi da o inim[de carne> (Ezechiel 36:25). Numele Acestui Avocat este Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Siguran\ a iert[rii p[c[tosului ob\inut[de Acest Mijlocitor iubitor este garantat[de Acela care nu poate s[mint[. Nu s-a mai auzit ca pentru o vin[mare s[nu mai mergi la judecat[. Acest lucru se poate numai datorit[planului m[re\ de mântuire numit Har, prin care Dumnezeu a acceptat ca Fiul S[u s[sufere moartea în locul p[c[tosului. P[c[tosul trebuie s[cear[=i s[accepte această iertare. În statul Georgia oficialit[\ilor unei închisori le-au fost prezentate cu un caz ciudat, care i-a pus în dilem[. Unul din condamna\ii din închisoare a primit gra\iere din partea guvernatorului, dar nu a acceptat-o. Atunci, conducerea Închisorii nu a avut ce s[-i fac[decât s[continue s[-l \in[pe acel om în închisoare. Tot la fel, p[c[tosul nu este iertat p`n[nu cere =i accept[gra\ierea prin jertfa =i meritul Domnului Isus.

Acum aproape dou[mii de ani, Domnul Isus a spus sl[b[nogului pe care l-a vindecat: <Iertate î\i sunt p[catele!> Tot la fel a spus =i mai spune la milioane =i milioane de oameni care cred în El =i se c[iesc de p[cat: <Iertate î\i sunt p[catele!> Acest Mijlocitor a luat cazul p[c[tosului =i l-a prezentat înaintea Tat[lui primind iertare pentru el prin plata f[cut[de sângele nevinovat al Mielului lui Dumnezeu jertfit pe dealul Golgota. P[c[tosul care spune: <Unde s[-L g[sesc?> atunci când simte iertarea se umple de o dragoste sfânt[, care-l face ascult[tor =i roditor în gr[dina lui Dumnezeu.

Dac[ai primit iertarea în dar =i f[r[plat[, prin mijlocirea acestui Avocat, trebuie s[o pre\uie=ti pentru c[L-a costat enorm de mult pe Dumnezeu. O dat[ce ai primit haina alb[a iert[rii, du-te numai în locurile unde se duce Domnul Isus. Unde nu se poate duce El, nu intra nici tu. Gânde=te-te la El =i cuget[la felul cum a p[timit pentru a ob\ine gra\ierea pentru tine. Încrede-te în El, nu în ce po\i s[faci singur. Ca rod al faptului c[ai primit iertarea, d[

drum liber Duhului Sfânt s[rodeasc[roda mult dorit[de Tat[(Galateni 5:22). Fii gata pentru slujire =i jertf[. Nu p[r[si adunarea cum au unii obiceiul, ci mergi la casa de rug[ciune nu numai ca s[prime=ti hran[pentru suflet, ci =i s[dai Slav[, adic[s[-\i exprimi dragostea pentru Acela care te-a r[scump[rat. <C[ci mai mult face o zi în cur\ile Tale decât o mie în alt[parte> (Psalmul 84:10). Mergi spre casa de rug[ciune ducând cu tine dorin\a de a binecuvânta Numele Domnului. El nu va r[mâne dator, ci va turna harul S[u care-\i va umple vasul cu bucuria mântuirii.

<Dac[Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? ...Cine va ridica pâr[împotriva ale=ilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela, care-i socote=te neprih[ni\i! Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a =i înviat, st[la dreapta lui Dumnezeu, =i mijloce=te pentru noi!> (Romani 8:33-35). Pe cine altul avem noi în Cer afar[de Domnul Isus? El este Dumnezeu adev[rat. P[c[tosul care a primit oferta acestui Mijlocitor ajunge s[fie iertat =i socotit neprih[nit nu de oameni, ci de Dumnezeu. Înainte de a primi iertare =i chiar dup[aceea dac[omul nu r[mâne credincios are numele scris pe p[mânt. <Cei ce se abat de la Mine vor fi scri=i pe p[mânt, c[ci p[r[sesc pe Domnul, izvorul de ap[vie> (Ieremia 17:13).

Cei ce sunt ai Domnului =i tr[iesc în ascultare de El au numele scrise în ceruri. <...bucura\i-v[c[numele voastre sunt scrise în ceruri> (Luca 10:20). Unde este numele t[ru scris? Domnul este gata s[treac[de partea celui prigonit =i a celui ce se recunoa=te ca p[c[tos =i are nevoie de serviciul Lui de Mijlocitor =i Mântuitor. Când Mântuitorul era pe p[mânt, oamenii au adus o femeie p[c[toas[la Domnul. Acuzatorii erau foarte siguri c[vor ob\ine o sentin\[, dar Domnul Isus, care a citit în inima femeii c[in\ =i groaz[, S-a angajat ca Avocat al ei pentru a-i ap[ra cauza. Legea din cartea Leviticul era clar[=i ar[ta c[pedeapsa pentru p[catul ei era moartea (Leviticul 20:10). Acuzatorii femeii au fost nedrep\i, pentru c[ar fi trebuit s[-l aduc[=i pe b[rbatul vinovat

de aceea=i vin[. Domnul Isus a vrut s[-i înve\le pe ei ca =i pe noi c[mil[vrea s[vad[de la noi, înainte de jertfe.

Domnul nu a spus c[femeia este nevinovat[de acel p[cat scandalos, ci a spus, prin a scrie cu degetul pe p[mânt, c[acela care nu are vin[s[ia piatra =i s[dea în ea. Acuzatorii =i-au f[cut un proces de con=tiin\[, =i unul câte unul s-au retras. Se sim\eau vinova\i în gândurile lor. <...ori =i cine se uit[la o femeie, ca s[o poftesc[, a =i preacurvit cu ea în inima lui> (Matei 5:28). Nu au r[mas nici m[car doi martori câ\i ar fi fost nevoie, dup[lege, s[aib[loc omorârea femeii cu pietre (Deuteronom 17:6, 7). Domnul Isus a dat drumul femeii, dar i-a spus s[nu mai p[c[tuiasc[. Domnul Isus iart[=i ast[zi p[c[to=i, dar le spune =i lor s[nu mai p[c[tuiasc[, ca s[nu li se întâmple ceva mai r[u.

Duhul cel necurat care este gonit afar[vrea s[vin[înapoi cu =i mai multe duhuri, dac[g[se=te c[vechea cas[a fost doar golit[nu =i ocupat[de Duhul Sfânt. Este nevoie ca cel ce prime=te prin Marele Mijlocitor iertarea s[st[ruie =i s[primeasc[umplerea cu Duhul Sfânt. O dat[ce ai primit gra\ierea trebuie s[depui efort pentru a sta departe de p[cat =i de orice \i se pare r[u. Trebuie s[stai]n prezen\a Domnului, adic[s[crezi c[El este cu tine în fiecare clip[, c[aude =i vede totul. Domnul Isus a promis c[este cu noi în toate zilele. Dup[ce ai primit iertarea Domnului omoar[orice obicei r[u, f[r[mil[, =i orice surs[de p[cat care ar putea hr[ni firea cea veche. Numai împotrivindu-ne tare celui r[u putem s[-l biruim.

Cugetul curat este ceva ce trebuie p[strat =i protejat pentru c[el va veni sub atacurile vechiului st[p`n, c[ruia îi pare r[u c[ne-a pierdut ca slujitori. <Prea iubi\ilor, dac[nu ne osânde=te inima noastr[, avem îndr[zneal[la Dumnezeu> (1 Ioan 3:21). Aceast[îndr[zneal[este condi\ionat[de faptul c[nu ne osânde=te inima sau cugetul. Procesul iert[rii noastre a fost câ=tigat de Domnul =i Mântuitorul nostru, dar trebuie ca =i noi s[facem un proces al inimii s[vedem dac[nu cumva ne osânde=te. Acest proces de verificare este parte din men\inerea s[n[t\ii sufletului nos-

tru. Un întreg proces juridic poate =i trebuie s[aib[loc în[untru nostru, dup[ce Marele Mijlocitor ne-a declarat ierta\i. Putem avea în[untru nostru acuzat, martor, juriu =i judec[tor. <Dac[ne-am judeca singuri, n-am fi judeca\i> (1 Corinteni 11:31).

În sala de judecat[a min\ii noastre con=tiin\ a st[=i ascult[ce are de spus memoria în calitate de martor. Trebuie s[fiu sincer cu mine =i s[m[judec f[r[p[rtinire pentru a nu fi judecat de Dumnezeu =i s[nu pierd starea de prietenie cu El. Procurorul întreb[: <Te conduce legea dragostei? P[ze=ti tu poruncile Domnului? Ai mers acolo unde Domnul nu a putut merge? Ai avut o stare de nervi necontrolat[, care =i-a spus cuvântul prin cuvinte, gesturi sau fapte? Tolerezi anumite p[cate? Iube=ti pe Isus? E=ti mul\umit cu Isus? Nu te poticne=ti în Isus, pentru felul de încerc[ri ce le îng[duie în via\ a ta?> Toat[evinden\ a este cânt[rit[. Este nevoie s[invit Duhul Sfânt în această sal[de judecat[a min\ii mele, pentru c[inima s-ar putea s[ascund[eviden\ a necesar[pentru un verdict drept. Se poate întâmpla ca inima mea s[-mi fac[favoruri, s[a\ipeasc[sau chiar s[-mi fie du=man[, dar Duhul Domnului nu d[gre=. Îl chem pe El s[v[d dac[într-adev[r sunt pe o cale bun[.

Verdictul drept se d[în baza Codului de Lege numit Sfânta Scriptur[=i nu bazat pe felul cum m[simt în ziua respectiv[. Dac[în[untru meu, dup[ce m-am judecat, con=tiin\ a spune <m[simt liber[!>, iar inima <nu m[condamn[cu nimic!> atunci avem îndr[zneal[la Dumnezeu =i ceea ce cerem vom primi. Atunci când inima nu ne osânde=te, pentru c[Mijlocitorul Isus Hristos ne-a dobândit gra\ierea din partea Cerului =i noi zi de zi dup[aceea ne-am p[strat haina curat[, putem s[spunem: <Te iubesc, Doamne Isuse!> <Vino, Doamne Isuse!>

Amin.

25

CLIENT ^oI APOI UCENIC

<Drept r[spuns, Isus le-a zis: «Adev[rat, adev[rat, v[spun, c[M[c[uta\i nu pentru c[a\i v[zut semne, ci pentru c[a\i mâncat din p`inile acelea, =i v-a\i s[turat.»> Ioan 6:26

Acest verset prezint[expresia de nemul\umire a Mântuitorului fa\ de o grupare de oameni care au v[zut puterea Domnului la lucru, dar care }l urmau numai pentru c[avusese grij[de nevoile temporare ale trupului lor. Domnul înmul\ise în chip miraculos cinci p`ini de orz =i doi pe=ti, cu care a hr[nit mii de oameni =i dup[ce au mâncat to\i s-au str`ns doisprezece co=uri cu f`râmituri. Nemul\umirea Domnului fa\ de ace=ti oameni era c[ei nu c[utau mâncarea care r[mâne pentru via\ a ve=nic[, ci doar ar fi vrut pe cineva care s[le rezolve problemele p[mânte=ti. Ace=ti oameni au venit la Domnul =i au fost ca ni=te clien\i, care au dorit anumite lucruri de la El, f[r[s[creasc[în înv[\[tura Lui pentru a putea deveni ucenici ai Domnului. Ei au fost dintre aceia care iubeau mai mult darul decât pe Acela care d[dea darul. Acest incident ne spune c[mul\i oameni pot veni la Domnul ca =i clien\i, dar nu au dorin\ a de a deveni ucenici. Mul\i vor binecuvânt[ri p[mânte=ti, vindecare pentru trup =i chiar mântuire, dar nu vor s[devin[ucenici.

Dac[intri într-un atelier de croitorie =i spui c[vrei un costum de haine e=ti client al aceluia patron, dar pentru a deveni un ucenic trebuie s[cheltuie=ti mult timp ca s[înve\i meserie. <+i oricine nu-=i poart[crucea, =i nu vine dup[Mine, nu poate fi ucenicul Meu> (Luca 14:27). <Tot a=a, oricine dintre voi, care nu se

leap[d[de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu> (Luca 14:33). Unii nu vor s[fie ucenici pentru c[nu se pot lep[da de tot ce au =i f[r[îndeplinirea acestei condi\ii nu po\i s[devii un ucenic al Lui. Împ[r\ia lui Dumnezeu nu este bazat[pe profit material, ci pe o dragoste care d[ruie=te. Ucenicii Domnului sunt aceia care iubind duc o cruce =i fac voia St[pânului, pentru ca to\i s[afle de iertarea ce se prime=te prin credin\a în Domnul Isus. <Venii dup[Mine, =i v[voi face pescari de oameni> (Matei 4:19).

Cei ce credem în Domnul Isus suntem la nivelul de client sau de ucenic al Domnului. Cei ce vor s[fie doar clien\i ar vrea lucruri de la Dumnezeu, dar s[nu duc[o cruce sau s[se cheltuiesc[pentru Dumnezeu. <Cine]=i va p[stra via\a, o va pierde; =i cine î=i va pierde via\a, pentru Mine, o va câ=tiga> (Matei 10:39). Aici apare pericolul în care se pune omul care vrea s[fie doar client al Domnului, s[primeasc[de la Dumnezeu ce cere, dar vrea s[-i p[streze via\a pentru el. Cel ce vine la Domnul =i vrea s[fie ucenic se alipe=te de El cu inima =i se identific[cu voia Lui. | elul ucenicului este s[prind[secretele meseriei =i s[devin[ca înv[\torul lui. Nu este un \el mai înalt ca acela de a încerca s[sem[n[m cu Domnul Isus, Înv[\torul nostru.

Cel ce are puterea de a se hot[rî s[devin[un ucenic al Domnului a sim\it iertarea =i schimbarea ce a f[cut-o Domnul în[untru lui. Domnul devine valoarea cea mai mare pentru el =i-L iube=te mai mult dec`t pe orice. Inima de ucenic nu locuie=te în îngustimea Legii, ci numai în l[rgimea Harului. <...Legea a fost dat[prin Moise, dar harul =i adev[rul au venit prin Isus Hristos> (Ioan 1:17). Aceast[ucenicie duce la asem[nare cu Înv[\torul nostru. <...Hristos în voi, n[dejdea slavei> (Coloseni 1:27).

Un ucenic al Domnului recunoa=te c[ar fi nimic dac[Domnul nu ar fi în el prin Duhul Sfânt, tot a=a dup[cum o ml[di\ nu poate aduce road[dac[nu r[mâne ata=at[de vi\]. De la ml[di\ se a=teapt[nu numai s[-i ia hran[de la vi\], dar se a=teapt[=i s[aduc[road[care s[-L onoreze pe Dumnezeu. Ml[di\ele care doar î=i iau hrana de la vi\ dar nu produc road[sunt t[iate =i aruncate

în foc. Suntem noi clienți sau ucenici care rodesc fapte de neprihănire? Despre noi de El nu putem face nimic, afară de a păcătui. Pentru ucenicul Domnului nu există independență de sursa ce-l susține și care este Dumnezeu. Ucenicul Domnului este prin Duhul Sfânt un martor al existenței lui Dumnezeu și al puterii Lui de a mântui și schimba viețile oamenilor. <În felul acesta mărturia despre Hristos a fost bine primită în mijlocul vostru> (1 Corinteni 1:6). Această mărturisire a lui Hristos se face de către ucenicul Domnului cu gura, dar și cu fapta.

O cântare spune: <Doamne, mă predau azi ție, cu toată ființa mea.> A te preda numai cu o parte din ființa ta nu este nici îndeajuns și nici acceptabil. Nici nouă nu ne-ar conveni ca El să ne dea parte din paza Sa sau parte din binecuvântările ce le revărsă peste sufletul celui credincios. Clientul se oprește înainte de a avea ceva de suferit pentru Hristos, pe când ucenicul este gata să-și dea viața pentru Domnul Isus. Clientul nu suferă să fie batjocorit, ci este gata de ceartă ca să dea ocară dublă înapoi. Ucenicul Domnului este ca și Stăpânul lui, blând și smerit cu inima, gata să se lase călcat în picioare ca Domnul, care și-a dat fața celor ce-L plămuiau. Clientul vrea câștig personal, dar ucenicul vrea câștig pentru Dumnezeu și preferă să sufere pierderea decât să fie Numele Domnului vorbit de rău. Clientul vrea să vadă câștig și bogăție, fărâș de care este disperat, dar ucenicul este mulțumit să-și ceară comoara Sus, în grija Stăpânului. Clientul iartă dacă crede că și se merită, dar ucenicul Domnului este un izvor de bunățate, care iartă fără reproșuri. Starea aceasta a ucenicului este o stare neînțeleasă de lume, dar ea identifică și separă ucenicii de clienți. Ucenicul iartă, pentru că și el a fost iertat.

În timpul prigoanei, un credincios a fost condamnat la moarte și când a crezut că și vede soția pentru ultima oară și-a spus: <Și ție cî mor iubind pe cei ce măucid. Ultima mea dorință este ca și tu să-ți iubești.> Această stare este culmea dragostei de creștin și un maxim succes pentru că ucenicul s-a identificat cu purtarea Învățătorului, care pe cruce S-a rugat Tatălui să-și ierte pe cei

ce-L chinuiau. La aceast[temperatur[de dragoste nu po\i s[ajungi dec[t prin predare total[. }n aceast[stare, duhul omului, in care are reziden\ Duhul Sf[nt, este in control peste trup dar =i peste suflet. <Ucenicul nu este mai pe sus ca inv\[torul s[u, nici robul mai pe sus de domnul s[u> (Matei 10:24)

In ucenicia Domnului este posibil =i de a=teptat s[fii ur[t =i dispre\uit, pentru c[lumea care zace in cel r[u } ur[te pe Isus Hristos din tine. Dar acest dispre\ se va intoarce inspre binele t[u, pentru c[el va avea o r[spl[tire. <Ferice de voi c[nd oamenii v[vor ur[i, v[vor izgoni dintre ei, v[vor oc[r[i, =i vor lep[da numele vostru ca ceva r[u, din pricina Fiului omului! Bucura\i-v[in ziua aceea, =i s[lta\i de veselie; pentru c[r[splata voastr[este mare in cer...> (Luca 6:22-23). Suntem noi clien\i sau ucenici? Exist[o limit[de pre\ pe care suntem gata s[o pl[tim =i peste care nu vrem s[trecem pentru credin\a noastr[in Dumnezeu? S[nu punem limite pentru Domnul, deoarece El nu va ing[dui peste noi mai mult dec[t noi putem duce. Cine vrea s[vin[la Domnul numai pentru pe=te =i p`ine va trebui ca mai devreme sau mai t[ziu s[dea socoteal[=i s[se despart[de tot ce l-a oprit s[nu fie un ucenic al Domnului.

Cei ce caut[bog[\i cad in ispit[, pierz`ndu= i z[mbetul =i lini=tea (1 Timotei 6:9). Ucenicul ins[=tie =i crede c[dac[are m[ntuirea este mult mai bogat dec`t dac[ar avea tot p[m[ntul in proprietatea lui. Clientul se joac[de-a biserica, f[r[dedicare costisitoare, dar ucenicul este gata s[ajute =i s[duc[poverile celor slabi. Este ceva nepotrivit ca la un an in credin\[, inc[in dragostea dint[i, s[pot duce un sac de o sut[de kilograme de iertare, bun[tate =i sacrificiu =i, apoi, peste dou[zeci de ani s[nu mai pot duce nici o mic[greutate, cum ar fi c[cineva nu m-a salutat sau nu mi-a dat respectul care i s-ar fi p[rut firii mele c[-l merit. Este adev[rat c[to\i, ca p[c[to=i, venim la Domnul }n calitate de clien\i in mare nevoie de iertarea pe care o d[El, dar apoi trebuie s[intr[m in ucenicie. Ucenicul nu se trage c[nd Domnul ing[duie s[sus\in[o greutate ca =i aceea de a fi st[lp de sus\inere,

ci în deplin[unitate cu ceilal\i stâlpi sus\în lucrarea Domnului. Fiecare are de ales între a fi client sau ucenic. Nu ajunge s[fim bogal\i în cuno=tin\e =i informa\ii, dar s[raci în hot[râri =i în înf[ptuiri, pentru c[credin\ a f[r] fapte este moart[. Ucenicia nu este un curs prin coresponden\[, ci trebuie s[ie=i din zona de confort a firii =i s[umbli prin credin\].

Un credincios a m[rturisit despre felul cum el s-a g[sit a fi doar un client =i nu un ucenic al Domnului. Era iarn[grea, =i într-o duminic[când se ducea spre casa de rug[ciune a v[zut sprijinindu-se de peretele cl[dirii un om zdren\uros,]mbr[cat cu un palton rupt, cu care încerca s[-i acopere fa\ a de viscol. Purta o =apc[pe cap =i ni=te pantofi ce p[reau a fi fost de 30 de ani, cu talpa desf[cut[. Unul câte unul, credincio=ii au intrat în cl[dire f[r] ca m[car unul s[-l întrebe pe s[rmanul om dac[are nevoie s[se înc[lzeasc[sau dac[are nevoie de o bucat[de p`ine. Dup[câteva minute, dup[ce au intrat to\i credincio=ii în[untru, au v[zut spre marea lor surprindere, c[acel om intr[în biseric[=i merge spre fa\ a adun[rii. Vocile au început s[=u=oteasc[: <De ce nu-l opre=te cineva?> Al\ii gesticulau semne, iar al\ii râdeau. To\i au fost =ocal\i c`nd au v[zut c[omul s-a dus p`n[la amvon =i c`nd a]nceput s[-i dea jos =apca =i paltonul zdren\uros to\i au recunoscut c[omul acela era pastorul lor.

Apoi pastorul =i-a luat Biblia =i a citit textul pentru predic[din Matei 25:37-40: <Atunci cei neprih[ni\i]i vor r[spunde: «Doamne, când Te-am v[zut noi fl[mând, =i |i-am dat s[m[-nânci? Sau fiindu-|i sete, =i |i-am dat de ai b[ut? Când Te-am v[zut noi str[in, =i Te-am primit? Sau gol, =i Te-am îmbr[cat? Când Te-am v[zut noi bolnav sau în temni\[, =i am venit pe la Tine?» Drept r[spuns, Împ[ratul le va zice: «Adev[rat v[spun c[, ori de câte ori a\i f[cut aceste lucruri unuia din ace=ti foarte ne]nsemna\i fra\i ai Mei, Mie mi le-a\i f[cut.»> În urma predicii biserica aceea a trecut la o poc[in\ adev[rat[=i au experimentat o mare trezire. Clientul nu este interesat s[ajute, dar ucenicul simte cu cel în nevoi.

Domnul spune în același capitol că unii vor merge în pedeapsa ve=nic[, iar alții vor merge în via\a ve=nic[. <Căci Domnul este un Dumnezeu care =tie totul. +i toate faptele sunt cânt[rite de El> (1 Samuel 2:3). Ucenicul se cercetează pentru a=și identifica rolul de membru activ în Biserica lui Dumnezeu. El nu pune piedici lucr[rrii lui Dumnezeu, ci zide=te pe fra\i =și ridic[pe cei căzu\i. Ucenicii Domnului au vrut să =tie care va fi plata pentru lucrul lor. <De aceea, pe oricine M[va m[rturisi înaintea oamenilor, îl voi m[rturisi =și Eu înaintea Tat[lui Meu care este în ceruri> (Matei 10:32). După intrarea în Cer va urma un osp[\ binecuvântat, despre care de=și =tim puțin ne bucur[=și ne înt[re=te în chemarea noastră. <Ca să mânca\i =și să be\i la masa Mea în Împ[r[\ia Mea...> (Luca 22:30).

M[întreb dacă eu sunt un client sau un ucenic al Domnului? Dar tu ce e=ți? E=ți un client al Domnului sau un ucenic? O cântare spune: <Alegi ce vrei, dar nu uita,/ C[-i ve=nic[r[splata ta, =și locul care \i-l alegi,/ Pe veci vei fi, pe veci de veci.>

Amin.

26

PILDA SEMĂNĂTORULUI

<S[mân\ a, care a c[zut pe p[mânt bun, sunt aceia care, dup[ce au auzit Cuvântul, îl \in într-o inim[bun[=i curat[, =i fac road[în r[bdare.> Luca 8:15

} n versetul de mai sus avem prezentat adev[rul într-o hain[a pildei, pentru a fi mai u=or de în\eles. Tot la fel în Vechiul Testament, Dumnezeu a folosit, dup[buna Lui voie =i pl[cere, asem[n[ri ale poporului s[u cu diferite lucruri din via\ a de toate zilele, ca de exemplu cu o vie, cu pomi, cu o turturic[sau cu o turm[de oi. Sem[n[torul este Domnul, care seam[n[s[mân\ a cea bun[. <Cel ce seam[n[s[mân\ a bun[, este Fiul omului> (Matei 13:37). O parte din s[mân\ a sem[nat[a c[zut lâng[drum, unde a fost c[lcat[în picioare. O alt[parte a c[zut pe stânc[, unde cum a r[s[rit s-a uscat din lips[de umezeal[. O alt[parte a c[zut între spini, care i-au în[bu=it rodirea =i o alt[parte a c[zut pe p[mânt bun, unde a adus rodul dorit.

Dup[legea sem[natului dintr-o cantitate mic[iese o cantitate mare =i ce semeni aceea r[sare. Dac[plantezi o g[leat[de cartofi po\i s[culegi =aizeci de g[le\i de cartofi. În jurul anului 1600 un om cu numele de Sir Walter Raligh a dus un cartof în Anglia =i acesta s-a tot înmul\it p`n[a ajuns hran[pentru milioane de oameni. Cu un kilogram de s[mân\ de ceap[se pot ob\ine tone de ceap[. O s[mân\ de m[r poate produce de-a lungul anilor multe sute de kilograme de mere. O investi\ie produce un rezultat mare.

Pilda sem[n[torului prezint[inima omului ca fiind un p[mânt ce prime=te s[mân\ a cu poten\ial de a înmul\i acea s[mân\[, spre

satisfacția =i mulțumirea semănătorului care, în această pildă, este Domnul Isus. Sunt arătate patru feluri de inimi ce reacționează diferit atunci când primesc sămânța, =i una dintre aceste feluri reprezintă inima ta =i alta inima mea. Poporul căruia Domnul i se adresa era în mare majoritate format din oameni simpli, de la țară, care erau lucrători ai pământului =i această pildă era foarte ușor înțeleasă de ei.

Intenția pildei a fost ca cei ce au ascultat-o pentru prima dată =i noi care o citim în zilele noastre să ne cercetăm =i să facem tot posibilul ca inima noastră să fie din categoria pământului bun, care a adus roada =i a primit binecuvântare, nu blestem. <Semănăți potrivit cu neprihănirea =i veți secera potrivit cu îndurarea. Desăleniți-vă un ogor nou! Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină =i să vă ploaie mântuire> (Osea 10:12). Este nevoie de o cercetare, pentru că unii nu știu ce fel de pământ este inima lor. <Cine se încrede în inima lui este un nebun...> (Proverbe 28:26). Verificarea constă în a examina ce faci, cu ce motiv =i astfel să vezi dacă caracterul tău este modelat după cel al Stăpânului.

Este posibil ca noi să desălenim ogorul inimii, scoțând afară bolovanii, spinii =i să lucrăm prin cercetarea Duhului Sfânt să fie arat =i pregătit pentru semănare. Pământul va deveni bun =i potrivit numai prin muncă =i efort constant. Inima desălenită scoate afară idolii fărâșite =i termină cu judecarea păcatelor altora. Păcatele au fost comise individual =i trebuiesc mărișite individual Domnului, pentru că altfel vor da din nou lucrări de amărăciune dacă nu ne căim pentru fiecare din ei. Domnul Isus spune în pildă că prima sămânță a căzut pe un drum care era bătătorit de pașii oamenilor =i unde păsările cu urină ciuguleau această sămânță. Este un loc, care de multe ori este plin cu gunoaie, unde sămânța nu poate pătrunde în pământ. Cine are o inimă de piatră poate primi de la Dumnezeu o inimă nouă, simțitoare la vocea =i îndemnul Duhului Sfânt. O inimă reprezentată prin pământul bătătorit trebuie să curățească orice gunoi al păcatului, să

alunge p[is[rile care sunt duhuri ce mereu sugereaz[orice,]n afar[de lucrurile bune, =i s[pun[un gard pentru ca nimeni s[nu mai aib[acces s[calce pe acolo =i s[b[t[toreasc[p[mântul din nou. Prietenii rele, care stric[obiceiurile bune, b[t[toreasc[inima f[c`nd-o tare =i insensibil[la nevoile sufletului. Cine vrea mântuire trebuie s[termine cu astfel de prietenii =i s[pun[un gard. Trebuie s[spun[acestui fel de prieteni adio pentru totdeauna. Schimbarea pe care o vor vedea s-ar putea s[-i cheme =i s[-i aduc[la Hristos.

O alt[s[mân\ a c[zut pe stânca unde a r[s[rit, dar curând s-a ve=tejit din lips[de umezeal[. Pe stânc[planta nu=î poate dezvolta r[d[cinile pentru c[d[de o roc[tare, care este o voin\ tare a firii p[mân=te=ti. <În adev[r, dac[, dup[ce au sc[pat de întin[ciunile lumii, prin cunoa=terea Domnului =i Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurc[iar=î =i sunt birui\i de ele, starea lor de pe urm[se face mai rea decât cea dintâi> (2 Petru 2:20). Sunt p[cate îndr[gite, pe care omul le \ine într-o c[mar[ascuns[a inimii. Sunt lucruri pe care omul nu le scoate din casa lui pentru c[zice c[au costat mult, dar care mai devreme sau mai târziu îi vor curma via\a duhovniceasc[=i s[mân\ a care a r[s[rit se va usca. Orice are de-a face cu p[catul trebuie scos afar[. Orice reviste p[c[toase, casete video sau muzic[nepotrivit[, \inut[indecent[, care expune trupul =i provoac[la p[cat, orice fel de alcool, care are puterea de a altera gândirea, trebuiesc scoase afar[.

Dac[vrei mântuire nu a=tepta p`n[se termin[stocul, ci arunc[-le imediat la canal. Tutunul =i orice alt drog, stimulent chimical trebuie scos afar[. Trebuie s[înceteze orice fel de afaceri care în=al[pe cineva sau face pe cineva s[p[c[tuiasc[. Orice asociere cu ocultismul, orice rela\ii intime nelegitime, orice vorbire murdare, înjur[turi, blesteme sau orice rostire de nume, care aduc înjosire cuiva trebuie s[înceteze total. Oricare din aceste lucruri pot fi o stânc[ce opre=te cre=terea s[m`n\ei Cuvântului lui Dumnezeu. Tot o stânc[poate fi înv[\tura str[mo=easc[sau p[rinteasc[care nu=î are izvorul în Cuvântul Domnului. Am

cunoscut oameni care atunci când au auzit chemarea la poc[în\ au t[iat via de la \ar[, pentru a nu mai face vin care s[-i]mbete pe ei =i pe al\ii. Al\ii au turnat damigene de alcool scump la canal, al\ii au cur[\at casa de haine =i lucruri ce valorau bani grei, pentru c[au vrut mai mult ca orice mântuirea. Al\ii au c[lcat peste orgoliul lor =i s-au împ[cat cu oameni cu care erau certa\i. Al\ii au iertat =i =i-au cerut iertare ca s[vindece rela\ii care de mult erau r[nite =i chiar rupte, pentru c[mai mult ca orice au vrut mântuirea.

O alt[s[m`n\ a c[zut între spini, despre care Domnul Isus a spus c[sunt îngrijor[rile acestei lumi. <Lua\i seama la voi în=iv[, ca nu cumva s[vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare =i b[utur[, =i cu îngrijor[rile vie\ii acesteia, =i astfel ziua aceea s[vin[f[r[veste asupra voastr[> (Luca 21:34). Spinii =i buruienile cresc în p[mânt bun sau r[u, f[r[s[aib[vreo preten\ie. <Des\eleni\i-v[un ogor nou, =i nu sem[na\i între spini!> (Ieremia 4:3).

S[mân\ă care cade între spini poate s[r[sar[, dar va fi în[bu=it[de spinii care îi iau lumina =i hrana. Acest fel de oameni când aud Cuvântul sunt foarte entuziasma\i, dar când dau de necaz, de prigoan[sau pagub[cedeaz[=i pleac[de la Domnul. Acest fel de om, care la început este înfl[c[rat, refuz[s[numeasc[goana dup[bog[\ii o gre=eal[=i un pericol pentru via\ă sufletului =i foarte curând nu mai are nici timp =i nici dorin\ de a sluji Domnului. <Cât de anevoie vor intra în Împ[r[ia lui Dumnezeu cei ce au avu\ii!> (Marcu 10:23). Unii nu ajung s[aduc[road[, pentru c[nu în\eleg Cuvântul ca cei ce aduc road[, deoarece neglijeaz[Biblia, iar via\ă lor nu are direc\ie. Unii dintre aceia care au primit Cuvântul c`nd se reîntâlnesc cu pl[cerile lume=ti se întorc la ele =i dispar din rândul credincio=ilor. +i acestor oameni pre\ul urm[ririi lui Hristos li se pare prea mare, pentru c[refuz[s[se poarte aspru cu trupul lor. <C[ci =i noi eram alt[dat[f[r[minte, neascult[tori, r[t[ci\i, robi\i de tot felul de poftes =i de pl[ceri, tr[ind în r[utate =i în pizm[, vrednici s[fim urâ\i =i urându-ne unii pe al\ii> (Tit 3:3). Lucrurile p[mânte=ti =i îngri-

jor[rile, la fel ca spinii, pot cre=te]n noi mai repede decât s[mân\`a cea bun[dac[le d[m voie.

Dac[mergi la film nu\`i mai trebuie rug[ciune. Filmul hr[ne=te firea =i-o face s[tr[iasc[pentru câteva clipe o iluzie, pe când rug[ciunea înt[re=te duhul care vrea s[se hr[neasc[cu rug[ciuni =i cu Cuvântul Domnului. Cel pe care-l hr[nim va fi mai tare. Omul în a c[rui inim[spinii stau nedefri=a\`i nu este departe de Împ[r\`ia lui Dumnezeu, dar nu mai apuc[s[între pentru c[spinii îi iau vlaga. <S[mân\`a c[zut[între spini, este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijor[rile veacului acestuia =i în=el[-ciunea bog[\`iilor]neac[acest Cuvânt, =i ajunge neroditor> (Matei 13:22). Lipsa de aten\`ie la detalii poate costa pe cineva via\`a. Dup[cum suntem aten\`i s[nu introducem lucruri otr[vitoare în trupul nostru, tot a=a trebuie s[nu hr[nim sufletul nostru cu lucruri otr[vitoare. <El S-a dat pe Sine }nsu=i pentru noi, ca s[ne r[scumpere din orice f[r]delege, =i s[-+i cur[\`easc[un norod care s[fie al Lui, plin de râvn[pentru fapte bune> (Tit 2:14).

P[m`ntul bun, care prime=te s[mân\`a =i aduce road[, este inima care î=i pred[voia\`a lui =i accept[voia Domnului f[r] condi\`ii. <Fiindc[a\`i fost n[scu\`i din nou nu dintr-o s[mân\`, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu =i care r[mâne în veac> (1 Petru 1:23). Acest fel de om, cu un p[mânt bun al inimii, scoate orice piatr[sau stânc[de p[cat din via\`a lui. <Dac[vrea cineva s[fac[voia Lui, va ajunge s[cunoasc[dac[înv[\`tura este de la Dumnezeu, sau dac[Eu vorbesc de la Mine> (Ioan 7:17). Cel n[scut din S[mân\`a Sfânt[nu se mai amestec[cu ceea ce l-ar putea mânji de p[cat. El nu mai las[stolorile de gânduri trimise de cel r[u s[-i b[t]toreasc[p[mântul inimii, ci st[într-o continu[stare de veghere.

Sângele Domnului Isus este arma cu care credinciosul î=i ap[r] inima de gânduri rele. El devine un vas curat, un vas de cinste, o unealt[în mâna St[p`nului care îl folose=te =i Dumnezeu prime=te mult[Glorie =i Slav[. }n astfel de oameni Dumnezeu are succes. Pentru ei cununa vie\`ii este îndeajuns, fiind mul\`umitori =i

gata pentru sacrificiu. Cei ce au inima ca un p[mânt bun aduc road[. Unii aduc road[30, alii aduc 60 și alii aduc 100. <Iar s[mân\ a c[zut[în p[mânt bun, este cel ce aude Cuvântul și-l în\elege; el aduce road[: un gr[unte d[o sut[, altul =aizeci, altul treizeci> (Matei 13:23). Sufletul care aduce road[este omul ce nu r[mâne indiferent fa\ de lumea din jurul lui, care merge în Iad din cauz[c[nu-L cunoa=te pe Domnul.

A iubi pe Dumnezeu nu înseamnă doar a merge la biseric[și a \i se face pielea ca de găsc[c`nd auzi ceva ce-\i place. A iubi pe Domnul înseamnă a tr[i o via\ sfânt[și a rodi roada Duhului Sfânt. Roada dragostei îl face pe credincios să iubească sufletele și să le vorbească despre mântuire. După în\larea la Cer, Domnul a dat lucr[torilor Lui înalta slujb[de a sem[na s[mân\ a Cuvântului în inimile oamenilor. <Duce\i-v[în toată lumea, și propov[dui\i Evanghelia la orice f[ptur[. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit> (Marcu 16:15-16). El este Cel ce d[s[mân\ sem[n[torului. Acest[pild[mai are menirea de a-i face pe ucenicii Domnului și pe noi ast[zi să în\elegem c[nu to\i c[rora le vestim Cuvântul Vie\ii vor ac\iona la fel. Unii îl vor primi, iar alii îl vor respinge și nu trebuie să fim surprinși de aceasta, pentru c[Domnul ne-a spus acest lucru dinainte.

Este important să fii un om folositor societ[\ii, dar este mai important să aduci suflete la Isus. Andrei l-a adus pe fratele lui Simion la Domnul Isus și a devenit un ucenic al Domnului. Fiecare credincios poate să spun[ceva despre ce a f[cut Domnul în via\ a lui. Un om avea ca serviciu să duc[lapte la diverse case. Într-o zi, după ce a dus lapte la o cas[a vrut să plece, o voce l-a strigat să stea c[vrea să-l întrebe ceva. Întrebarea a fost: <Cuno=ți pe Domnul Isus ca Mântuitor personal?> Omul a fost =ocat și a spus c[de două nop\i nu doarme, ci numai se zvârcole=te din cauza gândului c[merge spre Iad. Apoi a cerut să i se spun[despre Isus și a fost m`ntuit. Dacă e=ți mântuit vei primi îndemn[să-L m[rturise=ți și va trebui să iei decizia de a-L asculta și a spune altora despre Isus sau a nu-L asculta și a t[cea.

Un pastor c[ltorea cu avionul =i la un moment potrivit a spus uneia dintre stewardese c[ar dori s[-i spun[ceva despre Isus Hristos, care o iube=te. Stewardesa a spus c[nu =tie ce are Dumnezeu cu ea, pentru c[în acea zi, ca niciodat[, a primit patru tractate despre mântuire de la patru oameni diferi\i. Pastorul i-a spus c[Dumnezeu vrea via\a ei =i s[-i dea mântuirea. Atunci, acea femeie cu lacrimi în ochi a luat decizia de a=-i preda via\a în mâna Domnului =i de a-L sluji cu toat[inima. În ziua urm[toare acea stewardes[se afla într-unul din avioanele care s-au pr[bu=it în ora=ul New York la 11 Septembrie. Dumnezeu pune la îndemâna credinciosului tot felul de întâlniri, cu diferi\i oameni, =i aceste întâlniri sunt ocazii de a-L m[rturisi pe Domnul =i a sem[na s[mân\a Cuvântului lui Dumnezeu. O cântare spune =i m[întreab[pe mine =i pe tine: <Merge-voi cu mâna goal[înaintea Domnului? Suflete nu-i po\i aduce nici un singur snop m[car?>
Amin.

27

CĂMĂRILE CU PROVIZII

<Foametea bântuia în toată țara. Iosif a deschis toate locurile cu provizii, și a vândut grâu...>

Genesa 41:56

Iosif a fost al unsprezecelea fiu al lui Iacov și era întâiul născut al Rahelei, care a fost soția cea mai iubită a lui Iacov. Fiind invidiat de frații lui, din cauza atenției deosebite ce o primea din partea tatălui său, Iosif ajunge să fie vândut ca rob în Egipt, la numai 17 ani. În Egipt a fost un om exemplu, cu un caracter ireproșabil, lucru care însă nu l-a scutit de a fi greu încercat. Biruința asupra păcatului și hărnicia lui au dezvoltat în Iosif nu numai abilități de conducător, dar a obținut atenția și favoarea lui Dumnezeu, care prin descoperiri dumnezeiești a făcut ca Iosif să ajungă al doilea după Faraon peste toată țara Egiptului. Faraon a recunoscut că Iosif este omul care are în el Duhul lui Dumnezeu (Genesa 41:38).

Iertarea pe care a dat-o fraților săi a fost un eveniment miraculos, care a continuat să definească viața lui Iosif într-o viață asemănătoare, până la un loc, cu viața Domnului Isus. Prin descoperirea dată de Dumnezeu a cunoscut că după șapte ani de mare belug de grâu va urma o secetă mare, care va aduce foamete. În timpul celor șapte ani de belug <Iosif a strâns grâu, ca nisipul mării, atât de mult, că au încetat să-l mai mănânce, pentru că era foarte mult> (Genesa 41:49). În timpul celor șapte ani de secetă foametea bântuia prin lume, dar cămările Egiptului erau pline. Atunci Iosif a deschis cămările cu provizii și a hrănit lumea înfometată, inclusiv familia lui din Canaan.

Dacă noi am fi trăit în acea vreme =i am fi vrut să ne scapăm viața ar fi trebuit să mergem =i noi să cumpărăm merinde de la Iosif, din cămările lui cu provizii. Degeaba am fi avut bani =i am fi mers la altcineva, pentru că numai Iosif era pregătit să vândă grâne =i să sature mulțimile. După cum Iosif a hrănit mulțimile =i Domnul Isus a hrănit =i mai hrănește milioane =i milioane de suflete cu o mâncare ce nu trece. <Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar =i cel ce n-are bani! Veniți =i cumpărați bucate, veniți =i cumpărați vin =i lapte, fără bani =i fără plat[!> (Isaia 55:1). După cum nimeni nu a fost obligat să vină la proviziile lui Iosif, tot așa nimeni nu este obligat să vină la proviziile sufletești pe care Dumnezeu le oferă, dar fără de care omul nu poate trăi sufletește.

Această hrană se găsește numai la Domnul Isus, pentru că nu le este dat oamenilor un alt nume în care să fie mântuiți, decât Numele Domnului Isus. Bucate pentru suflet nu se găsesc altundeva =i pentru că sunt mai scumpe decât toate valorile pe care omul le-ar putea avea, Dumnezeu îl cheamă pe om la provizia meritelor Mielului lui Dumnezeu, pe cheltuiala Lui. Darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Domnul Isus Hristos, care a plătit extrem de scump pentru a putea umple cămara Cerului cu provizii de Har. După ce am primit mântuirea, Domnul continuă să ne hrănească din cămara proviziilor Lui cu Cuvântul care este scris în Sfânta Scriptură.

Dacă Iosif a hrănit multe zeci de mii de oameni, Domnul Isus de când +i-a deschis cămările cu proviziile meritelor din Golgota a hrănit =i mai hrănește încă milioane =i milioane de suflete. Cei ce =i iau merinde din cămările Domnului se hrănesc =i pot spune =i altora că este belșug de pâine în casa lui Dumnezeu. Dumnezeu este Dumnezeul oricărui Har, iar în cămara Lui cu provizii este tot ce are nevoie sufletul nostru pentru a trăi =i a deveni unul care strânge cu Dumnezeu. Dumnezeu a găsit cu cale să înncredinșeze omului mântuit slujba înaltă de a trămbița Vestea cea Bună a Evangheliei. <...Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne înncredinșeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima> (1 Tesaloniceni 2:4).

Omul care p[r[se=te lumea cu poftele ei poate deveni o unealt[eficient[în mâna lui Dumnezeu. Astfel ajunge s[fie împreun[cu Dumnezeu lucr[tor la mântuirea oamenilor. <Deci dac[cineva se cur[e=te de acestea, va fi un vas de cinste, sfin[it, folositor st[p`-nului s[u, destoinic pentru orice lucrare bun[> (2 Timotei 2:21).

Dumnezeu d[credincio=ilor daruri diferite, dup[cum sunt nevoile Bisericii. Pe unii îi cheam[=i îi înzestrez[cu darul de a vesti Cuvântul care satur[pe mulți fl[mânzi, dar în acela=i timp se satur[=i cei ce-L vestesc. Dac[în c[mara cu scule am diferite fer[straie, atunci când trebuie s[tai ceva aleg fer[str[ul potrivit. Pentru \eav[metalic[aleg un bomfaier, pentru o bucat[de lemn mare aleg un firiz cu din\i mari, iar pentru a t[ia o bucat[mic[de lemn aleg un firiz cu din\i mici. Cei ce vestesc Cuvântul sunt =i ei diferi\i, dar toat[slava =i tot meritul este al lui Dumnezeu, care ne-a f[cut uneltele Lui =i a acceptat s[ne foloseasc[. <Nu este Cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul, =i ca un ciocan care sf[râm[stânca? De aceea, iat[, zice Domnul, am necaz pe prorocii care î=i ascund unul altuia cuvintele Mele> (Ieremia 23:29-30).

Editorul p[gân al unui ziar însemnat a scris un articol provocator, cu privire la oamenii care frecventeaz[casele de rug[ciune cu regularitate. A socotit c`te predici ascult[un om care merge la biseric[timp de 30 de ani =i a scris c[în 30 de ani acel om ascult[cam 3000 de predici. Pe urm[a comentat =i a scris c[timpul acela este complet pierdut, pentru c[omul uit[predicile. Scrisorile au început s[curg[ca apa la adresa ziarului, unele sus\inând =i altele condamnând articolul provocator, pân[în ziua când a fost publicat[scrisoarea unui credincios care scria a=a: <Sunt c[s[torit de 30 de ani =i în to\i ace=ti ani so\ia mea mi-a preg[tit mâncare de peste 30000 de ori. Nu mai \in minte ce mânc[ruri au fost, dar =tiu c[au fost bune =i mi-au dat energie trupului ca s[pot munci. Dac[nu a= fi mâncat în ace=ti ani a= fi murit.> Din ziua când s-a publicat acest r[spuns nu s-au mai primit scrisori de comentariu asupra articolului din ziar. To\i au în\eles mesajul.

Mersul la casa de rug[ciune =i ascultarea Cuvântului prin mesajul predicilor hr[ne=te sufletul cu promisiunile lui

Dumnezeu =i ne înva\ cum s[tr[im pentru a fi sc[pa\i de pericolele ce p`ndesc via\a sufletului nostru în fiecare zi. Cuvântul Domnului este vestit în biserici prin oamenii care sunt chema\i la această slujb[de Dumnezeu. +i ei au fost fl[mânzi odat[=i au fost adu=i la c[m[rile cu provizii ale lui Dumnezeu, =i dup[ce au mâncat au început s[spun[=i altora despre p`inea care se prime=te în dar =i f[r[plat[. Mersul regulat la această c[mar[cu provizii face parte din disciplina oric[rui credincios serios, pentru c[acolo unde sunt doi sau trei aduna\i în Numele Domnului este =i Domnul prezent.

Dac[cineva ar merge mereu târziu la serviciu sau dac[nu produce ce se a=teapt[de la el, dup[un timp ar fi dat afar[. Credinciosul pentru care Dumnezeu =i sufletul lui sunt o prioritate trateaz[cu mult[seriozitate casa de rug[ciune, unde se serve=te hrana pentru suflet =i î=i înva\ partea teoretic[de a fi ucenic al Domnului. Un verset din Biblie poate fi a=a de nutritiv =i bogat pentru suflet c[poate hr[ni mul\imi de oameni. Scriptura ne spune c[în timpul prorocului Elisei se aflau odat[la poarta Samariei patru lepro=i. Por\ile erau închise =i în[untru cet[\ii era foamete =i moarte. Cei patru lepro=i s-au hot[rât s[mearg[în tab[ra sirienilor, pentru c[ei ziceau c[nu au nimic de pierdut, deoarece dac[r[mân la poarta cet[\ii oricum vor muri de foame. Au g[sit tab[ra sirienilor pustie =i toate lucrurile l[sate în urm[, pentru c[Domnul, printr-un vuiet ca de o=tire mare, îi gonise pe sirieni. Lepro=ii care înainte erau în pericol de a muri de foame au g[sit bel=ug de hran[=i avere. Dup[ce =i-au luat ce le-au trebuit au zis: <Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi de veste bun[. Dac[vom t[cea =i dac[vom a=tepta pân[la lumina zilei de m`ine, vom fi pedepsi\i> (2 Împ[ra\i 7:9). S-au dus =i au dat de veste în cetatea Samariei, unde oamenii ajunseser[la canibalism din cauza foametei, =i acei oameni au venit =i au g[sit hran[din bel=ug.

Noi care am primit din c[mară cu provizii a Domnului ne-am sc[pat via\ă, dar avem datoria s[spunem =i celor ce mor suflete=te c[exist[hran[din bel=ug în c[m[rile lui Dumnezeu. La fel ca lepro=ii, care au g[sit bel=ugul de hran[=i s-au temut de o

pedeaps[dac[ar fi t[cut, avem =i noi, cei m[ntui\i, obliga\ia de a spune oamenilor c[exist[iertare =i m[ntuire în Numele Domnului Isus, care a pl[tit întregul pre\ al r[scump[r]rii. Dumnezeu spunea în versetul de mai sus c[are necaz pe cei ce ascund de al\ii cuvintele Lui. Mul\i mor în p[catele lor pentru c[nimeni nu le-a spus c[sunt provizii din bel=ug, în oric[ât de mare număr ar veni oamenii la Dumnezeu. O noapte de groaz[pentru cei patru lepro=i s-a schimbat într-o biruin\ [=i chiar de izb[vire pentru al\ii.

Proviziile iert[r]ri vin din hambarul Harului lui Dumnezeu =i tot meritul este al Lui. Lepro=ii, chiar dac[nu au fost crezu\i la început, au continuat s[vorbeasc[cu convingere p`n[ce au fost crezu\i =i astfel cetatea a fost sc[pat[de la moarte. Credincio=ii trebuie =i ei s[vorbeasc[cu convingerea pe care o d[exemplul personal, c[au g[sit P`inea Vie\ii, care este Domnul Isus. Cei ce duc Vestea Bun[spun`nd c[este bel=ug de p`ine în c[m[r]ile lui Dumnezeu sunt purt[tori ai Cuvântului Celei mai puternice Împ[r]\ii. Fiecare credincios are dreptul =i datoria, ca martor al Domnului Isus, s[spun[despre bel=ugul harului din c[m[r]ile lui Dumnezeu. Vor fi prigoniri, dar vor fi =i biruin\e.

De la Nero p`n[la Constantin, în anul 312, s-au perindat 22 de Cezari care, cu toat[puterea lor, nu au putut s[închid[gura oamenilor ce vorbeau despre Dumnezeu =i care spuneau c[în c[m[r]ile cu provizii ale lui Dumnezeu este bel=ug de p`ine pentru sufletul fl[mând dup[Dumnezeu. Domnul Isus a spus: <Eu sunt P`inea vie\ii> (Ioan 6:48). Dac[vreun magazin ar pune în ziar o reclam[c[vinde o p`ine deosebit[, care atunci când atinge gura unui mort îl învie ar fi un lucru senza\ional. Biblia spune acest adev[r de dou[mii de ani =i mul\i oameni au experimentat această p`ine care vine din c[m[r]ile cu provizii ale lui Dumnezeu. Gust[nd ce bun este Domnul primim via\ în noi =i avem putere de a tr[i pentru Dumnezeu. M[n[nci din această p`ine crez`nd Evanghelia =i încrez[ndu-te pe deplin în meritul jertfei Lui. Nu ajunge s[auzi de butar =i nici doar s[vezi p`inea, ci pentru a tr[i trebuie s[m[n[nci din ea.

Trebuie să te hrănești cu meritul Lui, care te pune într-o stare de neprihănire, ca să poți să stai înaintea lui Dumnezeu. Un om care nu mănâncă mâncare, mai devreme sau mai târziu, sigur va muri. Cine nu dă de mâncare sufletului rămâne fără putere și este biruit ușor de adversar, iar după un timp moare. Unii nu vor să vină la cârmă Domnului să ia în dar și fără plată, pentru că vor să plătească prin faptele lor și au o neprihănire produsă de ei înșiși. Dacă ar fi fost posibil ca omul să se poată mântui singur Dumnezeu Tatăl nu și-ar fi dat Fiul la moarte, dar El, care cunoaște totul, a văzut că aceasta era singura scăpare. Cine nu vine la masa Domnului va muri, dar cine ascultă și vine să mănânce va trăi veșnic.

<Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață> (Ioan 5:24). După cum Faraon a dat poruncă ca Iosif să fie ascultat și Dumnezeu a dat poruncă ca oamenii să asculte de Fiul Său Preaiubit. <Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!> (Matei 17:5). Tot la fel a spus și Maria, mama Domnului Isus: <Să faceți orice vă va zice> (Ioan 2:5). Maria a fost un vas de cinste și este un suflet mântuit. Ea însă nu a cerut niciodată ca cineva să i se închine ei sau să o aleagă de mijlocitor, cum fac unii azi și astfel trec peste ce este scris în Scriptură.

Mulți oameni ajung să aibă o religie de ritualuri, fără ca interiorul să fie schimbat sau să simtă ușurarea de păcat și astfel stau la adăpostul unei păci false. Ascultare de Dumnezeu înseamnă să vii la Domnul cu cârmă de orice lucru din trecut pe care Dumnezeu îl numește păcat, să primești iertarea Lui și apoi să trăiești nu pentru tine, ci pentru Isus Hristos. Succesul lui Dumnezeu stă în oamenii care spun <Nu> păcatului și <Da> la orice este de la El. Succesul lui Dumnezeu stă în oamenii care au venit la cârmă cu provizii ale lui Dumnezeu hrănindu-se și scăpându-i viața, iar apoi se duc și spun și altora de acest belug al milei lui Dumnezeu, care dă omului viață veșnică. Ești tu un succes al lui Dumnezeu?

Amin.

28

SAMSON

*<Femeia a n[scut un fiu, =i i-a pus numele Samson.
Copilul a crescut, =i Domnul l-a binecuvântat. +i
Duhul Domnului a început s[-l mi-te...>*

Judec[tori 13:24-25

Destul de trist este faptul c[Samson e pentru noi un exemplu ce trebuie evitat, pentru c[la un moment dat nu a pre\uit ceea ce a avut de la Dumnezeu, pân[când Domnul nu S-a dep[rtat de el. Biografia acestui campion a fost scris[cu scopul de a ne sluji drept înv[\tur[, c[nu este de joac[cu p[catul =i orice om, cât de tare ar fi, poate fi biruit dac[nu vegheaz[. Samson a fost n[scut prin promisiunea c[va deveni un izb[vitor al lui Israel, care avea mult de suferit din cauza filistenilor. Acest copil promis a crescut mare =i puternic, ajung`nd s[fie judec[tor în Israel pentru 20 de ani. Era a=a de puternic c[nici un b[rbat sau mul\imi de b[rba\i nu-l puteau birui. A prins 300 de vulpi, le-a pus f[clii aprinse de coad[=i a dat foc stogurilor de grâne =i gr[dinilor de m[slini care apar\ineau filistenilor. Sfâ=ia leul în buc[\i cu mâinile goale =i a dus por\ile cet[\ii cu stâlpi =i cu z[vor sus pe muntele Hebronului ca s[-i bat[joc de vr[jma=i. Trebuiau zece oameni s[deschid[acele por\i =i cincizeci s[le duc[, dar el le-a dus singur zece kilometri =i a l[sat cetatea filistenilor deschis[.

Samson vorbea cu Dumnezeu =i se numea pe sine robul Acestuia. <Tu ai îng[dui, prin mâna robului T[u, această mare izb[vire; =i acum s[mor de sete...?> (Judec[tori 15:18). Era un om a c[rui rug[ciuni erau ascultate. <Dumnezeu a despicat cr[p[tura stâncii din Lehi, =i a ie=it ap[din ea. Samson a b[ut,

duhul și s-a întremat, și s-a înviorat> (Judecători 15:19). Biruințele acestui om au încetat tragic când a căzut biruit de mreaja cuvintelor în=el[toare a unei femei, la insistența creia a cedat. Ea i-a spus că puterea lui stă în faptul că briciul nu trecuse peste capul lui, și acesta a fost începutul sfârșitului pentru Samson.

Apostolul Pavel, sub inspirația Duhului Sfânt, l-a menționat pe Samson la Evrei capitolul 11 cu versetul 32 punându-l în rândul neprihniților și a credincioșilor, spunându-ne că Samson a plătit pentru neascultarea lui. Este de folos să urmărim pașii vieții acestui om atât de binecuvântat, care însuși a ieșit, prin neascultare, de sub protecția lui Dumnezeu. Să învățăm din greșelile acestui om, pentru a nu ajunge legați și fără putere duhovnicească.

Samson a iubit o femeie cu numele Dalila, în valea Sorec. În zadar i-au fost prezentate fete din Israel, pentru că Samson nu avea ochi decât pentru Dalila. Și-a compromis poziția de judecător și rob al lui Dumnezeu, lăsând hormonii să-i dicteze viața și destinul. A avut încredere în biruințele trecute și nu putea concepe că ar putea cădea pradă lașului întins. A socotit că totul și toate erau mai prejos decât cea pe care el o iubea. Nu este Samson singurul care a căzut în această orbire. <Ca Dima, din dragoste pentru lumea de acum, m-a prăsit...> (2 Timotei 4:10). Mulți predicatori de talie mondială au călcat pe urmele lui Samson și au căzut pradă aceluiași laș al desfrâului. Datorită nevegheții, lucrul cel mai iubit devine ceva ce nu este îngăduit, care cu o forță nevăzută atrage victima tot mai aproape până ce îi curmă viața. Oameni simpli, oameni cu multă educație biblică, oameni bogăți și săraci sunt toți expuși acestui pericol de a ajunge să iubească un lucru greșit și neîngăduit.

După ce a iubit ceea ce era neîngăduit, Samson și-a deschis inima divulgând secretul cu privire la puterea deosebită ce-l însoțea. Unii iubesc banii și își deschid inima față de ei. <Și nu fiți iubitori de bani> (Evrei 13:5). <Ca iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor> (1 Timotei 6:10). Anania și Safira au îngăduit ca lucrul iubit să devină banul, pentru care și-au deschis inima și L-au mințit pe Dumnezeu. După ce și-a deschis inima

fa\ de Dalila, Samson a adormit. Apostolul Pavel spune c[duhul de adormire este puternic =i ast[zi, pentru c[<nu pu\ini dorm>. C[nd dormi suflete=te nu te mai fr[m`nt[g[ndul c[oamenii mor [n p[cat, pentru c[nimeni nu le-a spus despre Domnul Isus. C[nd dormi nu te mai deranjeaz[c[nu dai din venitul t[u mare sau mic partea Domnului, =i a=a }l furi pe Dumnezeu. C[nd dormi nu te mai fr[m[ndi c[e=ti plin de apuc[turi lume=ti =i [n cas[apar lucruri ne[ng[duite. C[nd cineva doarme suflete=te se dep[rteaz[de Domnul =i de protec\ia pe care El o are peste cei ce stau aproape de El.

Ucenicii au adormit [n gr[din[c[nd era timpul s[vegheze. Apoi a urmat ce era normal. <Atunci to\i ucenicii L-au p[r[sit...> (Marcu 14:50). Dup[ce Samson a adormit, Dalila i-a t[iat cele =apte =uvite de p[r, iar puterea l-a p[r[sit. Ca s[-=i testeze isprava, Dalila a strigat: <<Filistenii sunt asupra ta, Samson!> +i el s-a trezit din somn, =i a zis: «Voi face ca =i mai [nainte, =i m[voi scutura.» Nu =tia c[Domnul Se dep[rtase de el> (Judec[tori 16:20). Filistenii l-au prins ca pe un om de r[nd, l-au pus [n lan\uri, i-au scos ochii =i l-au pus s[[nv[rt[la r[=ni\ [n temni\. Apoi la sf[ritul vie\ii, Dumnezeu i-a mai ascultat ultima oar[rug[ciunea. I-a dat putere ca s[d[r[ame st[lp[ri ce sprijineau casa [n care se afla [mpreun[cu o mare mul\ime de filistenii =i astfel a murit al[turi de vr[jma=ii lui.

C[nd credinciosul doarme duhovnice=te pierde puterea spiritual[. <...desp[r\i de Mine nu pute\i face nimic> (Ioan 15:5). Sunt oameni care se cred bine cu Domnul chiar dac[[=i permit lucruri ne[ng[duite, pentru c[Domnul nu i-a pedepsit imediat =i astfel au curaj s[continue. Nimeni nu spune: <am s[m[joc cu p[catul ca s[mor duhovnice=te>. Mai [nt[ai cocheteaz[cu el. Apoi prinde curaj =i, ca un somnifer, p[catul }i adoarme pe str[erii cei aspri, care trebuiau s[vegheze la por\ile ochilor =i a urechilor. La [nceput Samson a avut grij[ca nu cumva s[fac[lucruri care s[-l transforme [ntr-un om de r[nd, cu o putere ca a celorlal\i oameni. +tia c[a=a ar fi [nvins.

Credinciosul trebuie să aibă grijă să nu ajungă om firesc, cu puterea omului de rând. Satan =tie că nu ne poate învinge cu puterea dragostei =i a Duhului Sfânt clocotind în noi, de aceea va căuta orice cale posibilă să ne aducă la starea omului firesc. Omul firesc este fără putere duhovnicească. Satan încearcă să facă aceasta prin oferte neîncetate, care au menirea să schimbe ce iubim, =i apoi să ne facă să așipim. <N-o pofti în inima ta pentru frumusețea ei, =i nu te lăsa ademenit...> (Proverbe 6:25). <...pofta, când a zămislit, dă naștere copilului; =i copilul odată fătuit, aduce moartea> (Iacov 1:15). <Dar cel ce p[ăcătuiește împotriva Mea =i =i vatămă sufletul său.> Cel ce tratează copilul cu u=urină mai întâi =i vatămă sufletul, dar aduce pagubă =i întristare Domnului care nu vrea să piardă nici un suflet.

În anul 313 împăratul Constantin a declarat <religia licită>, adică religia liberă. Libertatea religioasă este o binecuvântare, dar nu putem lărgi calea ca să încapă =i poftele cu păcatele ei. Apoi, în anul 321, acela =i împărat a declarat duminică zi de odihnă, pentru ca omul să aibă timp pentru închinare. Apostolul Pavel spune: <și nu dați prilej diavolului> (Efeseni 4:27). Nu deschide dialog =i nici nu accepta timp de gândire asupra unui lucru care =tii că nu este îngăduit. În grădina Eden, Eva a acceptat dialog cu diavolul =i =tim care a fost rezultatul. Cain a primit gândul diavolului de ură =i invidie =i i s-a posomorât fața. Rezultatul a fost că l-a omorât pe Abel. Lupta trebuie căștigată în interior cu ajutorul Duhului Sfânt.

Interiorul nostru trebuie să fie un templu curat al minții =i gândirii, în care să fie un <Da> pentru ce este bun =i sfânt =i un <Nu> pentru orice întinează cugetul. <Cură =i întâi partea din lăuntru a paharului...> (Matei 23:26). Circumstanțele prin care trecem să nu le lășăm să dicteze sau să afecteze la ce spunem <Da> =i la ce spunem <Nu>, cât privește copilul. Cuvântul Domnului nu se schimbă, ci rămâne acela =i în veci. <Veți cunoaște adevărul, =i adevărul vă va face slobozi> (Ioan 8:32) Un om care =ine Adevărul ca pe ceva foarte mult iubit =i nu lasă pe nimeni =i nimic să-l schimbe nu poate fi cumpărat cu nimic, chiar

dac[trebuie s[pl[teasc[cu via\ a. Nabot n-a putut fi cump[rat de nici o ofert[de a lui Ahab, fiul lui Omri. Nabot =tia adev[rul =i nu devia de la el. <P[mânturile s[nu se vând[pe veci...> (Leviticul 25:23). <Nici o mo=tenire a copiilor lui Israel s[nu treac[de la o semin\ie la alta, ci fiecare din copiii lui Israel s[se \in[lipit de mo=tenirea semin\iei p[rin\ilor lui> (Numeri 36:7). Izabela a uneltit =i l-a omorât pe Nabot, dar el nu a trecut peste cugetul lui, care-i spunea s[\in[Legea lui Dumnezeu. <Hot[rât: cel r[u nu va r[mânea nepedepsit> (Proverbe 11:21).

E-ti tu un suflet ce poate fi cump[rat? Samson prin ceea ce a f[cut s-a vândut pentru pl[cerile trupului. Dima a fost cump[rat cu iubirea de bani. Inima este în=el[toare =i foarte repede se schimb[de la lucrurile lui Dumnezeu la lucrurile lumii. Nici nu observi cum nu te mai pasioneaz[ceea ce are Domnul s[-\i spun[prin Scriptur[=i încet Duhul Se stinge. Lipsa de activitate în cadrul bisericii =i a câmpului de misiune]l face pe om s[aib[timp s[se relaxeze. David s-a relaxat pe acoperi=ul casei lui când al\ii luptau =i a ajuns s[se pun[de vânzare la pre\ul de preacurvie.

Un om al lui Dumnezeu a plecat din Iuda la Betel trimis de Dumnezeu s[vorbeasc[împotriva altarului =i apoi i s-a spus s[se întoarc[pe alt drum acas[, f[r[s[stea sau s[m[nânce pe undeva. Satan =i-a pus ochii pe el ca s[-l cumpere. Omul lui Dumnezeu a c[l[torit 35 de mile pe m[gar =i a vorbit împotriva altarului care s-a despiciat. Israel nu avea voie s[aib[altar numai la Ierusalim. M`na lui Ieroboam s-a uscat întins[=i s-a vindecat la loc prin cuvintele acestui om al lui Dumnezeu. La acest punct, Satana încearc[s[-l cumpere. Împ[ratul îl invit[=i]i promite un dar, îns[omul lui Dumnezeu =tie ce i-a spus Domnul =i spune c[nu este de vânzare. <...jum[tate din casa ta s[-mi dai, =i n-a= intra cu tine. Nu voi mânca p`ine, =i nu voi bea ap[în locul acesta> (1 Împ[ra\i 13:8). Nu a cump[rat nici ideea de a se odihni =i nici ideea de a se întoarce pe acela=i drum, care era cel mai scurt.

Un proroc b[trân din Betel a aflat despre cele întâmplate =i i-a ie=it în cale. L-a chemat la el acas[s[m[nânce =i s[bea c[doar

drumul era lung. Omul lui Dumnezeu i-a repetat porunca strict[ce o primise de la Domnul. Atunci prorocul b[tr`n i-a spus c[Domnul i s-a ar[tat =i i-a spus s[-l cheme la el. Biblia spune c[prorocul îl min\ea. Omul lui Dumnezeu a cump[rat, a mu=cat această momeal[=i s-a dus de a mâncat =i b[ut, contrar poruncii lui Dumnezeu. Când a plecat de la proroc s-a întâlnit cu un leu care l-a omorât, dar nu l-a mâncat. Nu a acceptat ideea de a se îmbog[\i cu darurile împ[ratului, dar a acceptat ideea c[Dumnezeu +i-a schimbat porunca. De aceea este nevoie s[avem Cuvântul Adev[rului în noi, pentru c[El nu se schimb[.

Satan nu descurajeaz[pentru faptul c[nici ieri =i nici azi nu e=ti de v[nzare. El r[cne=te ca un leu =i ar vrea s[ne înghit[în împ[r\ia întunericului. Are mult[experien\ =i î=i continu[negustoria prin a face oferte f[r] s[-i ia concediu. S[nu ne vindem pentru nimic. Domnul Isus spune c[nu i-ar folosi unui om la nimic s[câ=tige nu numai ce a primit Samson sau Dima, ci chiar toat[lumea, dac[î=i va pierde sufletul. Omul care =i-ar vinde sufletul pentru o mie de lumi ca planeta Terra este un nebun. O dat[ce ne-am n[scut nu va exista posibilitatea ca în ve=nicie s[nu fim nici în Iad, nici în Rai. Se merit[s[fim aspri cu noi =i s[p[zim Legea Domnului. Codul American de legi are peste 35 de milioane de articole de lege, care împreun[nu cânt[resc cât cele zece porunci date de Dumnezeu.

O dat[ce am fost mântui\i suntem s[pa\i pe palmele Lui =i p[zi\i de puterea Lui prin credin[, cât timp vrem s[st[m în ascultare de El. Neascultarea ne dezbrac[de puterea =i de protec\ia Domnului. <El va p[zi pa=ii preaiubi\ilor Lui... C[ci omul nu va birui prin putere> (1 Samuel 2:9). Omul biruie nu prin puterea lui, ci prin puterea Duhului Sfânt care este în templul trupului lui. El ne d[t[ria s[spunem p`n[la sfâr=it c[am fost deja cump[ra\i cu un pre\ de s`nge nevinovat =i noi nu mai suntem ai no=tri, ci ai Domnului. Se merit[s[facem orice fel de restric\ii pe care le vedem necesare pentru trupul nostru numai s[nu pierdem Ungerea de Sus. Dumnezeu vrea s[ne sfâr=im cu bine drumul pe

p[mânt numit via\[, ca s[începem ceea ce nu are sfâr=it, adic[via\a ve=nic[. <Binecuvântat s[fie Dumnezeu, Tat[l Domnului nostru Isus Hristos, care dup[îndurarea Sa cea mare, ne-a n[scut din nou prin învierea lui Isus Hristos din mor\i, la o n[dejde vie, =i la o mo=tenire nestric[cioas[, =i neîntinat[, =i care nu se poate ve=teji, p[strat[în ceruri pentru voi> (1 Petru 1:3, 4). Este un alt campion a c[rui exemplu trebuie s[-L urm[m. Este Domnul Isus în care nu S-a g[sit p[cat =i care a biruit moartea. Moarte, unde îi este puterea? A muri înseamn[a fi cu Hristos. Cel ce a f[cut posibil acest lucru este Domnul Isus, care a biruit moartea =i pentru noi. <El S-a dat pe Sine }nsu=i pentru p[catele noastre, ca s[ne smulg[din acest veac r[u> (Galateni 1:4).

Amin.

29

CUMPĂRĂ ADEVĂRUL ȚI NU-L VINDE

*<Cump[ra] adev[rul, =i nu-l vinde, în\elepciunea,
în\[\]tura =i priceperea.> Proverbele 23:23*

Textul de mai sus pune în fa\a noastr[Adev[rul ca pe un diamant extrem de valoros, pentru care se merit[s[vinzi totul numai s[po\i s[-l ob\ii. Orice am vinde, s[fim aten\i s[nu vindem aceast[comoar[numit[Adev[rul, care este Domnul Isus Hristos. Ea merit[a fi cump[rat[cu orice pre\, dar nu trebuie acceptat nimic în schimbul ei. +tiin\a are în ea adev[r în m[sura în care Dumnezeu îng[duie oamenilor s[-l descopere, dar Isus Hristos este Adev[rul. El este un Adev[r a=a de valoros c[î\i po\i baza mântuirea sufletului pe El. Acest Adev[r, cu care noi suntem binecuvânta\i, se g[se=te în Sfânta Scriptur[ca un standard de m[sur[. Cuvântul Domnului este Adev[rul despre care apostolul Ioan scrie c[a venit =i a locuit printre noi. Cine nu caut[Adev[rul sau st[indiferent fa\ de El va avea de suferit consecin\e grave. Ce folos ar fi de o cl[dire uria=, care dup[ce este finalizat[se constat[c[au fost f[cute erori de calcul la rezisten\a funda\iei, care face cl[direa s[nu prezinte nici o siguran\]. A=a este via\a aceluia care nu zide=te pe temelia care este Isus Hristos.

Cu mul\i ani în urm[am locuit într-un ora= unde s-a construit un centru comercial, care avea în interior pr[v[lii comerciale =i oficii bancare. Când a fost terminat[cl[direa =i înainte de a fi dat[în folosin\, în timpul unei nop\i acoperi=ul s-a pr[bu=it =i a produs pagube materiale foarte mari. Problema nu a fost c[oamenii nu au dorit s[fie o lucrare bun[, ci problema a fost c[nu s-a \nut seama de adev[r, cât prive=te legile de inginerie. Standardul cerut

de legile fizicii a fost înlocuit cu un standard fals, care a numit ceea ce era gre=it bun =i acceptabil.

G[sim în prima carte a lui Samuel la capitolul patru c[israeli\ii când s-au aflat la mare strâmtoare, din cauza filistenilor care-i atacau, au adus chivotul Domnului de la Silo crezând c[acesta îi va izb[vi. Au început lupta =i Israel a pierdut trei zeci de mii de oameni, iar chivotul a fost luat de filistenii. Ace=ti israeli\i aveau o form[de religie f[r] s[aib[o rela\ie de ascultare fa\ de Dumnezeu. Dacă inima lor ar fi r[mas în ascultare, Dumnezeu ar fi luptat pentru ei, dar ei au înlocuit acest Adev[r =i condi\ia de a fi ajuta\i de un adev[r fals, crezând c[dacă chivoul va fi cu ei va fi îndeajuns =i vor birui. Adev[rul lui Dumnezeu nu sufer[modific[ri omene=ti. Ei au avut odat[Adev[rul despre cum lucreaz[Dumnezeu pentru ei, dar cu timpul l-au înlocuit. Au l[sat afar[ascultarea de Dumnezeu =i au r[mas cu o form[de religie despre adev[r care nu i-a sc[pat.

Chivotul a fost f[cut dup[dimensiuni precise, date de Dumnezeu lui Moise =i tot a=a Adev[rul despre mântuire lucreaz[numai dup[dimensiuni precise, date de Dumnezeu. Alterarea adev[rului despre ascultare i-a costat pe israeli\i =i chiar cei doi fii neascult[tori ai lui Eli au murit. Cea ce spune Dumnezeu c[este Adev[r r[mâne Adev[r. Noe a primit instruc\iuni cum s[constru-iasc[corabia care i-a salvat via\a. Ar fi fost dezastruos ca Noe s[spun[c[nu prea îi convine Adev[rul dat de Dumnezeu =i vrea s[schimbe planul de construc\ie a corabiei dup[dimensiunile care-i plac lui sau familiei sale. Cump[r] Adev[rul =i nu-l schimba sau vinde. Dacă nu vrei s[-l vinzi, Satan va fi mul\umit =i dacă îl schimbi, numai s[-\i dai ni=te înlesniri. Dumnezeul oric[rui Har ne-a dat dimensiuni precise dup[care s[umbl[m în Adev[rul Lui. Avem Adev[r pentru botezul în ap[=i pentru împ[rt[=irea cu Trupul =i Sângele Domnului, care este numit[=i Cina Domnului. Aceste Adev[ruri nu au voie s[fie schimbate pentru c[sunt date dup[dimensiunile lui Dumnezeu. Israel a vândut Adev[rul despre ascultare =i chivotul Domnului a fost dispre\uit de filistenii, p`n[ce Dumnezeu nu i-a pedepsit.

Dacă cineva schimbă Adevărul lui Dumnezeu, Calea Domnului va fi vorbită de rău și astfel se aduce pagubă Împărației lui Dumnezeu. Cel ce se botează în apă fără credință și pocăință adevărată strămbă adevărul. Am văzut oameni ce au strămbat acest adevăr și s-au botezat numai pentru a se putea căsători sau pentru a fi ajutați, dar sfârșitul lor a fost unul tragic. Cel ce se apropie de Cina Domnului fără să se cerceteze și să deosebească masa Domnului de oricare altă masă desconsideră Adevărul lui Dumnezeu. Filistenii au tratat ca lucru de apucat Chivotul și au fost loviți. Cei ce se apropie de Trupul și Sângele Domnului trebuie să socotească prețul nespășit de mare al Adevărului ca să nu ia spre osândă, ci spre viață veșnică.

Ori de câte ori mergem în Casa Domnului să ne păm piciorul, pentru a nu intra ca în orice casă, ci să spunem ca Iacov la Betel: <Cât de înfricoșat este locul acesta!> (Genesa 28:17). Acolo Dumnezeu mântuiește-te, iartă-te, binecuvântează-te cu hrană pentru suflet și primește laudele noastre. O mare pagubă suferă sufletele care nu în seama de Adevărul lui Dumnezeu, când este vorba de mântuirea sufletelor lor. Nu este mântuire fără Isus Hristos și fără nașterea din nou. Cine nu are la bază mântuirii iertarea prin sângele scump al Domnului Isus, ci se bazează pe orice altceva, zidește pe o temelie care va face ca zidirea lor să se prăbușească.

Satan caută să vândă un adevăr fals, pentru că are mult mai mult succes folosind această metodă decât atunci când neagă că există Adevărul. Dacă ai cumpărat Adevărul autentic prin credință în Domnul Isus vei urî păcatul și vei vrea să trăiești o viață sfântă, fără compromisuri. Mulți oameni pretind că au cumpărat Adevărul, dar viața lor nu dovedește lucrul acesta, deoarece credința fără fapte este moartă. Cumpărarea Adevărului autentic începe prin pocăință cu lacrimi, care duce la nașterea din nou și schimbarea din temelie a vieții. Când ești confruntat cu Adevărul simți că ești păcătos și meriți pedeapsa. Atunci ceri și primești singura scapare care este iertarea pe care o dă Dumnezeu, prin Domnul Isus. Trebuie să ari adânc ca să desțelenești un ogor și

trebuie s[la=i cercetarea =i examinarea Domnului s[p[trund[în orice c[mar[a inimii. Cine nu vrea s[primeasc[examinarea va primi condamnarea. Cine cump[r[Adev[rul devine integru =i este ceea ce spune c[este. Cine cump[r[Adev[rul nu dore=te ce este p[cat sau asociat cu p[catul. Cine cump[r[Adev[rul nu face lucruri de care i-ar fi ru=ine dac[s-ar afla]n prezen\ a Domnului. Cump[rarea acestui Adev[r nu st[într-o tranzac\ie financiar[, ci st[în a pl[ti pre\ul ascult[rii, prin a înceta s[faci orice lucru care-L provoac[pe Dumnezeu la mânie. Trebuie s[aib[loc renun\are la orice p[cat =i chiar la cel mai favorit =i protejat lucru, care te-ar putea desp[r\i de Adev[r.

P[r[se=te iu\imea, las[sticla, \igara, pofta rea =i orice alt lucru ca acestea. Trebuie s[-\i la=i neprih[nirea ta =i s[o accep\i pe a lui Hristos, care se prime=te doar prin credin\. Fii gata s[tai mâna, piciorul sau s[-\i pierzi ochiul, dac[acesta este pre\ul de a cump[ra Adev[rul. Nu înseamn[s[-\i tai membrele, ci s[tai dreptul mâinii de a face r[u =i a picioarelor s[mearg[la sfatul celor r[i =i la scaunul batjocoritorilor. Înseamn[s[faci leg[mânt cu ochii s[nu mai priveasc[la ce Domnul Isus nu ar privi =i astfel orice gând s[devin[rob ascult[rii de Hristos. Martirii care au cump[rat Adev[rul au fost pu=i în situa\ia de a li se cere s[-L vând[=i s[se lepede de Hristos. Ei au murit cu bucurie în arene, uci=i de fiare pentru credin\ a lor în Domnul =i au intrat în Slav[spunând c[ei nu vând Adev[rul. Trebuie s[accep\i s[pierzi orice numai s[nu vinzi acest Adev[r. Cei trei tineri în Babilon au fost arunca\i în cuptor, pentru c[nu au vrut s[vând[Adev[rul, dar Dumnezeu a ales s[-i scape. Cump[r[numai Adev[rul. Cump[r[tot Adev[rul.

Când vi la Scriptur[nu alege ce-\i place, pentru c[ce la=i afar[s-ar putea s[te coste via\ a sufletului t[u. Ast[zi po\i s[cumperi Adev[rul, dar mâine nu se =tie dac[se va mai putea cump[ra. Dac[pierzi orice =i r[mâi cu Adev[rul e=ti bogat. O istorie local[veche a unui ora= din Norvegia spunea povestea familiei unui pescar, care avea o so\ie =i doi b[ie\i. Pescarul a plecat noaptea la

pescuit împreună cu cei doi fii, dar pe mare s-a pornit o furtună care le-au stins lampile cu petrol, ce se foloseau în acele timpuri, și au rămas în întuneric fără nici un punct de reper. Când credeau că sunt pierduți, pentru că nu știau încotro vâslesc, au văzut o lumină slabă în depărtare, care pe moment ce trecea timpul devenea tot mai puternică. Imediat au întors barca și au vâslit în aceeași direcție, ajungând la urmă. La urmă i-a întâmpinat soția pescarului, care striga: <Am pierdut totul!> Casa pescarului luase foc. Focul aceluia incendiu a fost lumina care i-a condus înapoi spre urmă, în negura nopții. Pescarul a rămas liniștit și a spus: <Am pierdut totul, dar ne-am câștigat viața.>

Câteodată Dumnezeu îngăduie să avem pierderi care să ne trezească ori să dea o direcție bună vieții și sufletului. Dacă ar trebui să pierzi totul este mai bine decât să-ți pierzi sufletul. Cumpără Adevărul, pentru că fără de El nu poți fi acceptat de Dumnezeu. Fără de Adevăr viața noastră este un dezastru și o pagubă, care nu mai poate fi recuperată. Acest Adevăr prețios se cumpără numai de la Dumnezeu. <Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești...> (Apocalipsa 3:18). Nimeni altcineva nu are de vânzare acest Adevăr, pentru că a fost obținut pentru noi prin Jertfa Domnului Isus.

Cumpără Adevărul, nu doar spune că ai auzit despre El sau că și-a plăcut. Fii sigur că Adevărul este al tău. Fii sigur că Isus Hristos este Mântuitorul tău și trăiește în viața ta. Plătește prețul prin a renunța la voia ta și acceptă voia Lui. Poate și s-a mai oferit, dar ai refuzat sau ai amânat. Și îți câștigă prețul nu va scădea niciodată, dar oferta într-o zi va fi retrasă, și acest Adevăr nu va mai putea fi cumpărat. Adevărul acesta ori te mântuiește ori te condamnă. Alege ce vrei. Dacă nu-L cumperi într-o zi te va acuza. Dacă L-ai cumpărat, nu-L vinde. Unii L-au vândut pentru o pînă mai bună, alții pentru plăceri trupești, iar alții pentru o viață trăită în minciună. Unii L-au cumpărat și pentru că lumea cu poftele ei le-au făcut ochi dulci se pare că s-au plictisit de acest Adevăr. Inima omului care nu veghează se împietrește încet, la fel cum

înghea\ apă lacului. Nu vinde Adev[rul, indiferent de pre\ul ce \i se ofer[. Esau L-a vândut. Iuda =i Dima L-au vândut. Anania =i Safira L-au vândut. To\i au avut aceea=i p[rere de r[u, dar a fost prea târziu.

Dac[ai cump[rat Adev[rul trebuie s[te întrebi dac[planurile tale, sunt sau nu aprobate de Dumnezeu? Hr[nesc ele firea ta? Urm[resc ele doar prosperitatea ta, iar lucrarea Domnului nu are nimic de câ=tigat? Dac[r[spunsul este Da, atunci înc[nu te-ai lep[dat de tine. Atunci înc[nu duci o cruce =i nu e-ti ucenicul Lui. Dac[cumperi Adev[rul, El vrea s[te modeleze astfel jnc` t via\ta s[arate Adev[rul, adic[pe Domnul Isus. Pentru ca acest Adev[r s[poat[fi oferit oamenilor pentru a fi r[scump[ra\i, Domnul Isus a murit pe cruce la Golgota. <Dar nu pot s[se r[scumpere unul pe altul, nici s[dea lui Dumnezeu pre\ul r[scump[rrii. R[scump[rarea sufletului lor este a=a de scump[, c[nu se va face niciodat[> (Psalmul 49:7-8). Omul nu se poate r[scump[ra, deoarece pentru iertarea p[catului trebuia sânge nevinovat. Domnul Isus, în suferin\[, a pl[tit această r[scump[rare la pre\ul cerut de dreptatea lui Dumnezeu. Noul Ierusalim va avea dou[sprezece por\i din perle, care îmi aduc întotdeauna aminte c[sunt acolo ca suflet mântuit, datorit[faptului c[Domnul Isus a suferit =i a pl[tit în locul meu, pentru ca eu s[pot cump[ra Adev[rul.

O perl[se na=te într-o scoic[în care intr[o granul[de nisip. Apoi granula de nisip este acoperit[de scoic[cu o secre\ie ce d[na=tere perlei. Acolo se produce o durere. +i Domnul Isus a sim\it acea durere pentru noi. Acele perle îmi aduc aminte de suferin\ele Aceluia care m-a iubit a=a de mult c[a murit pentru mine. Domnul Isus de bun[voie a f[cut aceasta pentru noi to\i, cei p[c[to=i.

În timpul celui de-al doilea r[zboi mondial un tân[r a fost r[nit =i a pierdut mult sânge. A fost dus în sala de opera\ie în stare de incon=tien\ =i operat, dar doctorii au fost nevoi\i s[-i amputeze piciorul. Când a ie=it de sub efectul anesteziei doctorul st[tea

Îng[el] el =i i-a spus c[] =i-a pierdut piciorul. Tân[rul] parc[] provocat a spus: <Nu mi-am pierdut, ci mi-am dat piciorul pentru \ara mea!> Domnul Isus nu +i-a pierdut via[a], fiindc[] nu ar fi putut nimici pe vr[]jma=i, ci El +i-a dat via[a] din dragoste pentru sufletul omului, care nu putea pl[]ti valoarea r[]scump[r]rii sufletului niciodat[].

Adev[rul] acesta }l primim în dar =i f[r] plat[], dar L-a costat mult pe Dumnezeu. Cump[r] acest Adev[r] =i nu-l vinde cu nici un pre[]. Nu l[]sa pe cel r[]u s[] te fac[] s[] crezi c[] nu este chiar a=a de valoros =i c[] mai po[]i s[]-i permi[]i unele lucruri neîng[]duite. Pre[]uie=te =i iube=te Adev[rul], iar într-o zi Acela ce este Adev[rul] î[]i va spune: <Vino slug[] bun[] =i intr[] în bucuria St[]p[]nului T[]u!>
Amin.

30

CASA DE JALE

<Mai bine s[te duci într-o cas[de jale decât s[te duci într-o cas[de petrecere; c[ci acolo î[aduci aminte de sfâr=itul oric[rui om, =i cine tr[ie=te, î=i pune la inim[lucrul acesta. Mai bun[este întristarea decât râsul; c[ci prin întristarea felei inima se face mai bun[.> Eclesiastul 7:2-3

Omul este într-o continu[c[utare a fericirii. Omul nu înceteaz[a dori ce este bun =i frumos. Nici Solomon nu a f[cut excep[ie de la regul[, ci dimpotriv[a c[utat fericirea mai mult decât omul de rând. Exist[o fericire a sufletului sim[it[la nivelul duhului =i o fericire la nivelul sufletului, adic[a intelectului, care este v[zut[de ochii no=tri =i sim[it[de inima noastr[. Omul credincios are ocazia s[le experimenteze pe amândou[=i ajunge s[spun[c[nu este mai mare fericire decât aceea de a =ti c[prin sângele Domnului Isus, în care ne încredem, suntem socoti[i neprih[ni[i înaintea lui Dumnezeu. Este starea când în noi clocote=te bucuria Duhului Sfânt ca un pahar care d[peste el. Acest mesaj se va ocupa de casa de jale fizic[, de care oamenii se tem cel mai mult, adic[timpul când cineva sufer[moartea fizic[, care înseamn[desp[r]irea trupului de duh =i suflet. Pe urm[mesajul ne va ar[ta ce se poate întâmpla într-o cas[de petrecere lumeasc[=i se va ocupa de felul în care casa de jale este un loc mai bun, a=a cum spune =i Solomon în textul citat.

P[mânte=te vorbind, omul vrea bog[iv[=i nu vrea s[fie s[rac. Omul vrea s[rb[tori =i ocazii de bucurie. El nu vrea s[fie într-o cas[de jale. Nici chiar trupului nu-i place s[treac[prin st[ri de

=oc. Unii când p[esc sau aud de o nenorocire sau chiar la o mare fericire î=i pierd min[ile. }ntre aceste dou[extreme exist[fericire. Omul lui Dumnezeu, cu o minte s[n[toas[, cere Domnului s[nu-i dea nici mari bog[ii ca s[uite de El =i nici s[r[cie ca s[trebuiasc[s[fure. Omul ar alege dac[ar putea casa de petrecere, =i dac[ar fi dup[el nu ar trece niciodat[pe la casa de jale. Trebuie s[recunoa=tem c[de cele mai multe ori nu avem de ales, ci pe r[nd mergem =i în casa de jale =i în casa unde sunt bucurii =i s[rb[toare.

Când spunem cas[de jale ne vine imediat în minte o cas[unde a murit cineva, dar aceasta nu înseamn[c[nu ar putea fi =i altfel de case de jale. Dumnezeu pune o limit[vie\ii omului =i nimeni nu-i poate trece hotarul. <Dac[zilele lui sunt hot[râte, dac[i-ai num[rat lunile, dac[i-ai însemnat hotarul pe care nu-l va putea trece> (Iov 14:5). Ceea ce-l face pe credincios tare în acele clipe este credin\a =i preg[tirea. Apostolul Pavel nume=te moartea un câ=tig, iar pentru cei din Cer plecarea credinciosului de pe p[mânt nu este decât o întregire a familiei lui Dumnezeu, acas[la El, în ceruri. Trecerea în ve=nicie este o trecere de la ce este temporar la ce este ve=nic =i neschimb[tor.

O femeie credincioas[, în v[rst[, a chemat pastorul acas[la ea ca s[vorbeasc[despre aranjamentele pentru înmormântare, pentru c[doctorul i-a spus c[mai are doar s[pt[m`ni p`n[ce pleac[în ve=nicie. Pastorul a început prin a spune c[îi pare a=a de r[u de aceast[veste, dar Marta, c[ci a=a o chema pe femeie, l-a întrerupt =i i-a spus c[nu trebuie s[-i par[r[u, pentru c[a tr[it o via\ plin[=i are multe amintiri pl[cute de când s-a predat Domnului. Au discutat aranjamentele de înmormântare, predica, cânt[rile favorite, =i apoi Marta a spus c[mai are o singur[dorin\[. A spus c[într-o mâna s[-i fie pus[Biblia ei, iar în cealalt[o furculi\[. Nedumerit pastorul a întrebat ce semnifica\ie are furculi\ă. Marta a spus c[unul dintre momentele pl[cute ale vie\ii era atunci c`nd dup[ce serveau felul unu =i doi i se spunea s[\in[furculi\ă. Aceasta însemna, spunea Marta, c[urma ce-i pl[cea ei cel mai

mult, adic[desertul. Marta a spus c[vrea ca oamenii la înmormântarea ei s[întrebe ce-i cu furculi\va. L-a rugat pe pastor s[spun[c[ea a =tiut c[ceea ce este mai bun abia de acolo înainte urmeaz[, adic[Cerul.

Celor ce-L cunosc pe Domnul ca prieten =i iubit al inimii lor nu le este fric[de moarte. Durerea este mai mare pentru cei ce r[mân =i care mai au de vâslit p`n[ce ajung în portul ve=niciei. Noi ne desp[r\im de cei a c[ror vas se dep[rteaz[ca o corabie în larg =i facem semne de r[mas bun p`n[ce nu se mai vede catargul, dar de cealalt[parte sunt al\ii care v[d catargul mai înt`i, apoi corabia, =i încep s[fac[semne de bun venit acas[, în portul ve=niciei. Persoanele dragi, care pleac[la Domnul, nu mai sunt în mijlocul nostru decât în amintiri, dar ei sunt în viitorul nostru. Într-o asemenea cas[de jale inima noastr[se face mai bun[, deoarece vedem c[vine ziua când ne desp[r\im de orice posesiuni materiale =i avem un sim\ de dezlipire =i chiar dezgust de tot ce avem, dar mântuirea =i frumuse\ea Evangheliei str[lucesc mai frumos ca oricând în momente de desp[r\ire, de cei dragi.

Apostolul Pavel =i-a asem[nat trupul cu un cort. Fiecare om care studia Legea înv[\a =i o meserie. El a înv[\at cum se fac corturile =i de multe ori =i-a câ=tigat p`inea practicând această meserie, pentru a nu fi povar[pe fra\i. <+tim, în adev[r, c[, dac[se desface casa p[mân-teasc[a cortului nostru trupesc, avem o cl[dire în cer de la Dumnezeu, o cas[, care nu este f[cut[de mân[ci este ve=nic[> (2 Corinteni 5:1). Apostolul =tia bine cum se desface un cort, cum se croie=te un cort =i se gândea la trupul lui, care în clipa plec[rii în ve=nicie se desface ca un cort. Nu i-a fost fric[de moarte, nu i-a fost fric[de un purgatoriu, pentru c[nu exist[=i nici m[car nu s-a îngrijorat de o stare de incon=tien\[dup[moarte, pentru c[=tia c[Domnul Isus S-a întâlnit cu Moise pe Tabor. Acela=i Moise, despre care Biblia spune c[Dumnezeu l-a îngropat la muntele Nebo, era con=tient =i a vorbit cu Domnul Isus =i cu Ilie despre Patimile Domnului. Dumnezeuul nostru este un Dumnezeu al celor vii =i nu al celor mor\i. Cine moare în Domnul continu[s[tr[iasc[cu El.

Cortul este o bun[asem[nare cu trupul nostru, pentru c[este ceva temporar, la fel cum suntem =i noi pe p[mânt. Solomon aminte=te de o cas[de petreceri, unde omul se bucur[=i se vesele=te. Este de folos s[trecem pe la casa de petreceri, cel pu[în prin intermediul cuvintelor =i al imagina\iei, pentru a vedea de ce în\eleptul Solomon spune c[este mai bine s[mergi într-o cas[de jale decât într-o cas[de petreceri. Prima dat[vom vizita casa petrecerilor p[c[toase pe care Solomon le cuno=tea, dar noi nu le vom trece pragul. Nu vrem s[intr[m în[untru, pentru c[nu vrem s[ne întin[m ochii =i cugetul, ci doar vom asculta care este povestea acestei case de petreceri p[c[toase.

În mintea mea v[d stând în fa\ a acestei case un be\iv, care spune c[merge s[petreac[. Deja ceva îmi spune c[era mai bine dac[ar fi mers]ntr-o cas[de jale. Oamenii dau buzna în[untru =i unii nu mai ies afar[pe picioarele lor. Când neprih[nitul Noe, care a fost un propov[duitor al neprih[nirii, a intrat în corabia terminat[lumea se afla în casa de petreceri p[c[toase. Li se p[rea c[nu va fi sfâr=it pentru petrecerile lor, dar au început s[cad[din cer pic[turi de ap[de care mai întâi s-au mirat, dar când au v[zut c[nu înceteaz[, ci =uvoaiele adâncurilor se deschid cu ap[, au fugit din casa de petreceri p[c/toase la Noe ca s[-i scape via\ a, dar a fost prea târziu.

Istoria casei de petreceri p[c/toase aminte=te de israeli\ii care au cârtit, iar Dumnezeu le-a umplut gura cu carne =i au început petrecerea. Atunci a urmat urgia lui Dumnezeu, care a pr[p[dit o mul\ime dintre ei. Copiii lui Iov erau aduna\i în casa fratelui lor mai mare =i petreceau când a venit un vânt care a pr[bu=it casa peste ei =i i-a omorât. Samson =i-a pierdut puterea]n bra\ele Dalilei, într-o cas[a petrecerilor p[c/toase. A ajuns orb =i lipsit de putere, pentru c[nu a vrut s[stea departe de casa petrecerilor p[c/toase. Privesc la istoria celor ce au intrat în această cas[=i pot s[v[d ce not[de plat[le-a fost dat[.

Împ[ratul Bel=a\ar a intrat în această cas[a petrecerilor p[c/toase. L[mpi luminau s[lile pline de slujitori =i \iitoare, care

îndeplineau =i cea mai mic[dorin\[a împ[ratului. Atunci, în cheful vinului a poruncit s[se aduc[vasele de aur =i argint, pe care le luase tat[l s[u din Ierusalim. A b[ut din ele împ[ratul, curtenii =i \iitoarele lui. Au b[ut din paharele care au fost folosite în Templul Celui Prea]nalt, =i Cel Prea]nalt a scris pe tencuiala zidului: <Num[rat, num[rat, cânt[rit =i împ[r[it.> Fa\ a împ[ratului s-a îng[lbenit =i genunchii i s-au izbit unul de altul. Casa pl[cerilor p[c[toase i-a adus nota de plat[. În acea noapte Bel=a\ar =i-a pierdut împ[r[\ia =i via\ a. Ce trist[este istoria casei de petreceri p[c[toase. Este datoria copiilor lui Dumnezeu s[-i fac[public pericolul =i pre\ul ei foarte ridicat, care este moartea. Este mai bine s[te duci într-o cas[de jale, decât într-o cas[de petreceri p[c[toase. Solomon a înv[\at aceasta dup[ce le-a încercat pe toate =i a ajuns s[spun[c[totul este o de=ert[ciune a de=ert[ciunilor. Nu to\i care intr[în acest fel de cas[mai scap[, pentru a putea s[mai spun[ceva.

Copiii Domnului nu au ce c[uta în aceste case de petreceri p[c[toase. Nu înseamn[c[ei sunt lipsi\i de bucurii =i de s[rb[tori, dar acestea sunt în limita voii lui Dumnezeu. Se poate s[te bucuri de ceea ce \i-a dat Domnul =i f[r[s[p[c[tuie=ti, în mijlocul familiei =i a celor ce-L iubesc pe Domnul Isus. Este bine ca frate cu frate s[se viziteze =i s[aib[p[rt[=ie nu numai în Cuvânt =i în cântare, dar =i la o mas[de dragoste. Este bine =i pl[cut s[-i prime=ti la masa ta pe copiii Domnului =i s[fii primitor de oaspe\i.

Avraam când a v[zut trecând pe l`ng[cortul lui trei b[rba\i i-a chemat la el, le-a ar[tat ospitalitate =i au petrecut împreun[. B[rba\ii aceia erau îngerii Domnului. Un cuvânt de la Dumnezeu poate schimba via\ a omului pentru totdeauna. Unul dintre cei trei b[rba\i a spus c[Sara va avea un copil, peste un an, =i via\ a lui Avraam =i a Sarei a fost schimbat[. Dumnezeu nu ne opre=te s[ne bucur[m de hrana necesar[trupului nostru, ci dimpotriv[vrea s[ne dea bel=ug ca s[avem =i pentru al\ii. Tot ce este luat cu mul\umire este bun pentru cel credincios, care nu are credin\ a

bazat[pe legea veche, care limita felul de bucate îng[duite. Restric\ia credinciosului în timpul Harului, cu privire la bucate, este aceea de a nu se îmbuiba, de a nu mânca s`nge, care este via\,a, =i de a nu mânca animale care au murit sugrumate =i sângele a r[mas în ele. Încolo, spune apostolul Pavel c[putem mânca din tot ce este pe pia\.

Credinciosul are parte de casa de petreceri îng[duite ori de câte ori st[la mas[cu familia lui. Totu=i Solomon spune c[este mai bine într-o cas[de jale =i de aceea este bine s[o vizit[m. De data aceasta nu vom mai vizita o cas[funerar[, ci o cas[de jale prin care trec copiii Domnului în preg[tirea lor pentru Cer. Este o stare de încercare, de necaz, când credin\,a î\i este încercat[. În aceast[cas[de jale Iov a str[lucit pentru Dumnezeu, cu toate c[a avut zece sicrie într-o zi în curtea lui. În casa de jale Iona a strigat c[tre Domnul =i El a vorbit pe=telui, care l-a v[rsat pe uscat. David a fost în aceast[cas[de jale de multe ori. Când David fugea de Saul =i de Absalom au fost doar dou[vizite în casa de jale. Manase a ajuns în casa de jale =i s-a rugat lui Dumnezeu în temni\, iar Dumnezeu a primit c[in\,a lui. Martirul +tefan a intrat în casa tat[lui chiar din casa de jale. Nu a avut nici o nemul\umire când i s-au deschis ochii duhovnice=ti, a=a cum ni se vor deschide =i nou[, =i a v[zut pe Domnul Isus stând la dreapta Tat[lui.

Mul\i din casa de jale a bolii =i a suferin\elor intr[în camera de primire a Împ[ratului, sus în Cer. Apostolul Pavel a fost în casa de jale, fiind b[tut, pus în închisoare, împr=cat cu pietre, în pericol pe mare =i totu=i nu s-a r[zvr[tit =i nu s-a certat cu F[c[torul s[u, ci s-a supus sub mâna tare a lui Dumnezeu. Poate c[s-a gândit =i s-a întrebat c[, dac[Dumnezeu d[a=a celor pe care-i iube=te, oare ce o s[le dea acelor care au ales s[fie vr[jma=i ai lui Dumnezeu. Domnul Isus a fost în casa de jale. A fost un loc al suferin\elor numit Ghetsimani, unde povara p[catului întregii lumi a fost pus[asupra Lui.

Domnul Isus când a fost în aceast[cas[de jale a spus c[sufletul Lui era cuprins de-o întristare de moarte. M[duc în casa de

jale a Domnului ori de câte ori m[împ[rt[=esc din Trupul =i Sângele Lui, ca s[nu uit cum a fost dobândit[mântuirea mea. El, Împ[ratul, a fost în casa de jale, oare cum s[spun c[eu nu vreau, c[eu nu trebuie sau c[nu merit. Inima în\eleptului este în casa de jale spune Scriptura =i de câte ori mergi în ea, dac[e-ti credincios, r[mâi cu ceva. Adugi la str[lucirea cununii tale. Daniel vorbe=te de str[lucirea sfin\ilor în ziua de apoi ca de o str[lucire a stelelor.

Apostolul Pavel spune c[una este str[lucirea lunii =i alta este str[lucirea soarelui. Aceste lucruri spun c[fiecare va avea o alt[str[lucire. Mântuirea este darul lui Dumnezeu, dar r[splata va fi diferit[pentru cei care au trecut prin casa de jale =i nu au cârtit. Dac[lu[m hot[rârea de a ne lega de lucrurile nev[zute din Cer mai mult decât suntem lega\i de lucrurile v[zute devenim de neclintit. Casa de jale ne face mai tari =i Dumnezeu prime=te mai mult[slav[=i glorie, deoarece pentru oamenii dimprejur suntem o priveli=te care-i face curio=i s[vad[ce avem noi =i ei nu au. <Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi întotdeauna în gura mea> (Psalmul 34:1).

Amin.

31

FALIMENTUL LUMII

*<Am văzut că ce este strâmb, nu se poate îndrepta, și
ce lipsește nu poate fi trecut la număr.>*

Eclesiastul 1:15

Cartea Eclesiastului a fost scrisă de Solomon, care a fost cel mai puternic împărat al timpului lui. Conține lucruri adânci și de o raritate frumusețe, cu toate că este mult diferită de Psalmii scriși de David, tatăl lui Solomon. Conține o sumedenie de întrebări, care și-au primit răspunsul numai o mie de ani mai târziu, la venirea Mântuitorului în lume. Este o carte fascinantă, care prezintă jurnalul de călătorie a unui om ce și-a propus să facă tot ce-i trece prin minte. Solomon a fost împărat 40 de ani la Ierusalim, nu a avut războaie sau probleme politice și în nici un caz nu a avut probleme financiare. Pe lângă ceea ce a moștenit de la David mai primea în fiecare an, în visterie, aur în valoare de peste 20 de milioane de dolari, în banii de astăzi.

A zidit templu de la Ierusalim, care era considerat o minune a lumii pentru frumusețea lui, dar orice succes pământesc îl lăsa tot nemulțumit, deoarece tânjea după ceva mai adânc și mai semnificativ, care să rămână și să nu se clatine. A stat și s-a gândit la ce i-ar place să facă cu viața lui. Avea bani fără limită și în fața lui nu era nici o ușă închisă. A dat curs oricărui gând nutrit de mintea lui, care prin ea și va împlini și îi va aduce fericire. <Mi-am pus inima>, spune el. A stat de vorbă cu persoana lui pentru a vedea ce drum să aleagă, deoarece dorea să găsească și să cunoască toate lucrurile de sub soare. Primul atentat în căutarea fericirii îl face în domeniul științei, unde și-a propus să se adâncească în

cercetare. A dat o =ans[=tiin\ei din lume ca s[-l mul\umeasc[=i s[-i dea o satisfac\ie de om împlinit, dar nu a reu=it s[-l]mpli-neasc[. Atunci Solomon spune: <Am v[zut tot ce se face sub soare; =i iat[c[totul este de=ert[ciune =i goan[dup[vânt!> +i-a pus inima s[cunoasc[în\elepciunea =i la urm[a spus c[cine =tie multe are =i mult[durere. A v[zut lucruri strâmbe, pe care =tiin\ă nu a putut s[le îndrepte. A v[zut c[îi lipsea satisfac\ia pe care o c[uta, chiar în urma acestui succes. <Ce folos are omul de toat[truda pe care o depune sub soare?> S-a uitat ce-i r[mâne omului dup[ce trage linie =i=i încheie socotelile. Ce face =tiin\ă când mai ai o or[de tr[it? Dacă nu m[poate ajuta este goan[dup[vânt. Nu-mi d[nici o lini=te, nici o speran[, care s[poat[fi trecut[la num[r.

+coala este bun[la locul ei, dar omul nu trebuie s[se opreasc[la cele de sub soare, ci s[mearg[mai departe, spre locul de unde Dumnezeu a trimis mila Sa pentru noi. Solomon a vrut esen\ă =tiin\ei, cu lucruri adânci, dar nu l-a satisf[cut =i a spus c[nu se ridic[mai sus decât a fi folositoare. <+i am v[zut, c[în\elepciunea este cu atât mai de folos dec`t nebunia, cu cât este mai de folos lumina decât întunericul.> (Eclesiastul 2:13). +tiin\ă te ajut[când e=ti bolnav =i mergi la doctor, care-î d[o prescrip\ie =i te faci bine. Dacă \i se stric[ma=ina o duci la mecanic, care o repar[=i din nou o po\i folosi. +tiin\ă a venit în ajutor =i a ajutat în a îmbun[t\i via\ă omului, dar ea are limite. Ce este strâmb =i stricat nu se poate îndrepta.

Solomon a v[zut o strâmb[tate în om, pe care =tiin\ă nu a putut s[o îndrepte. A v[zut boli, r[utate =i a chemat =tiin\ă lumii ca s[-l ajute, dar ea a spus: <Nu se poate îndrepta.> +tiin\ă lumii a dat faliment. +tiin\ă nu poate îndrepta un om, de aceea închisorile sunt pline. Când doctorul spune: <Du-l acas[, nu mai putem face nimic>, =tiin\ă nu d[nici o n[dejde. Solomon s-a uitat la cel bogat, care moare, =i la cel s[rac =i nu a v[zut nici o diferen[. S-a uitat la cel în\elept, care moare, =i la cel nebun =i a v[zut c[amândoi ajung în acela=i loc. Viermii nu spun: <acesta este un intelec-

tual, iar acesta este un om simplu.> A v[zut =tiin\ a neputincioas[=i a spus: <Atunci mi-am urât via\ a.> A v[zut în viitorul lui clipa plec[rii =i a întrebat =tiin\ a ce poate face pentru el. Ea a spus c[-l pune într-o racl[, apoi îl pune într-o groap[=i circuitul din natur[continu[. Urmeaz[s[devin[oale =i ulcele, adic[\[râna se întoarce în \[rân[. A v[zut c[în fa\ a mormântului nu este nici o diferen\ [. Aici se opre=te =tiin\ a.

Cel care }l are pe Dumnezeu ca Ocrotitor =tie c[urmeaz[o judecat[, o r[spl[itire =i o via\ ve=nic[. +tiin\ a de ast[zi poate doar s[descopere lucrarea Creatorului, dar nu a putut niciodat[s[creeze o celul[vie dintr-o celul[moart[. <...Hristos, în care sunt ascunse toate comorile în\elepciunii =i a =tiin\ei.> +tiin\ a descoper[numai ce Dumnezeu îng[duie s[descopere. Lumea este un loc de preg[itire pentru via\ a viitoare =i Dumnezeu a f[cut trupurile noastre cu o dat[de expirare stabilit[dup[planul Lui. Dorin\ a lui Dumnezeu, care este Duh, este ca omul s[fie cu El în Cer într-un trup de slav[nemuritor, care îns[va con\ine duhul =i sufletul nostru cu care am fost pe p[mânt.

Am fost to\i prin cimitire =i am v[zut tot felul de poze, titluri frumoase de doctor, avocat, profesor, dar to\i sunt egali]n fa\ a mor\ii. Pe o piatr[scria: <V-am spus c[sunt bolnav!> +tiin\ a nu l-a putut ajuta. Diferit îns[este locul unde sufletele lor au mers. Dac[s-au folosit de aceast[via\ =i L-au primit pe Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor ei sunt cu Domnul =i a=teapt[ziua marii s[rb[tori. Cei ce au tr[it pentru ce este pe p[mânt vor sta la judecata care va avea loc la sfâr=it, când se vor goli toate cimitirele =i mormintele de pe glob.

Dac[ar trage Dumnezeu linie =i ne-ar face ultima socoteal[, ai fi tu gata s[stai în fa\ a Lui? Este sufletul t[u la ad[postul jertfei Domnului Isus? Dac[r[spunsul este <NU> =i cite=ti aceste rânduri, înc[nu este târziu s[spui Domnului c[vrei iertarea ce se prime=te prin sângele de r[scump[rare al Domnului Isus. <Cine are pe Fiul, are via\ a; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are via\ a> (1 Ioan 5:12). Dac[-L ai pe Hristos ai n[dejde. Dac[nu-L

ai pe Hristos nu ai n[dejde. Acolo unde lumea cu tot ce ofer[ea d[faliment, credin\`a în Dumnezeu str[luce=te ca un astru ceresc. Credin\`a în Dumnezeu calc[puterea mormântului în picioare =i sufletul biruitor intr[în Eternitate, în prezen\`a Domnului pe care L-a iubit.

Solomon dup[ce a r[mas dezam[git de ceea ce nu poate =tiin\`a s[fac[, s-a hot[rât s[mai dea lumii o =ans[. S-a gândit c[poate a încercat un drum gre=it cu =tiin\`a. Fiind dezam[git de toate diplomele lui, =i-a spus c[are ochi =i are s[le dea orice vor ei, pentru a da lumii o =ans[ca s[-l fericeasc[. A spus inimii c[o va sc[lda în pl[ceri =i veselie. +i-a adus aminte c[be\`ivii merg pe str[zi =i cânt[ferici\`i =i a spus c[poate aceea este fericirea. Cel ce bea observ[reac\`ii ciudate în corpul lui. Lumea e mai cu haz, i se pare c[este mai frumos =i chiar de dorit pentru cine nu trebuie. Are un curaj c[nu se recunoa=te =i roste=te cuvinte pe care nu =tia c[le are în vocabular. Apoi cel ce bea devine g[l[gios, pentru c[sentimentele se înc[lzesc de buna dispozi\`ie, iar apoi urmeaz[faza unde alcoolul anuleaz[controlul con=tiin\`ei =i omului i se pare c[are voie s[fac[orice. Nu mai e nevoie s[iei hot[râri, pentru c[b[utura le face pe toate. Unii sunt gata de h[r\`ual[=i v[d în so\`ie =i copii ni=te du=mani. Mul\`i pleac[de acas[s[se veseleasc[în puterea alcoolului =i ajung s[ia via\`a cuiva cu ma=ina sau s[=i-o piard[pe a lor. Cel ce bea spune diavolului s[-i conduc[pentru pu\`in timp via\`a. Unii spun c[beau pentru a nu fi numi\`i <neam prost>, c[doar a=a este tradi\`ia. Al\`ii beau ca s[trag[un chef, de o reu=it[sau de o nereu=it[, =i de multe ori îi cost[mai mult decât ar vrea s[cheltuiasc[.

Într-un timp locuiam l`ng[un stadion =i ori de câte ori erau meciuri acestea erau urmate de be\`ii deranjatoare, care \`ineau p`n[noaptea t`rziu. Ei spuneau c[atunci când câ=tig[echipa lor beau ca s[s[rb[toreasc[, iar când pierde beau de necaz. Când se treze=te cel ce se îmbat[, îndur[ru=inea =i pl[te=te pagubele. Unii se trezesc dup[gratii =i cu un termen de încarcerare, iar al\`ii se trezesc în ghiarele mor\`ii. Credinciosul care bea pierde Ungerea.

Duhul Domnului nu stă într-un butoi cu alcool, pentru că trupul nostru este Templul Duhului Sfânt. Când omul bea ajunge să numească răul bine și nu mai poate deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt. <Am hotărât în inima mea să-mi veselesc trupul cu vin...> (Eclesiastul 2:3). Solomon după ce a încercat și această ofertă a lumii s-a convins că nu în aceasta stă fericirea. Lumea pentru el din nou a dat faliment.

Atunci a încercat un alt proiect. A sădit pomi, grădini cu flori și a făcut iazuri. A avut robi, cirezi, aur, argint, cântăreți și orchestre, dar nu a găsit fericirea. După toate acestea a spus că totul este o deertăciune și o goană după vânt. Elvis Presley a întâlnit un pastor bine cunoscut și astăzi în lume și acesta l-a chemat la biserică, dar cântărețul a refuzat. Famosul cântăreț a spus pastorului că ar da o sută de mii de dolari dacă ar avea fericire o săptămână. A spus că se simte foarte ruinat. La o săptămână mai târziu a avut loc înmormântarea lui Elvis. Lumea cu toate plăcerile și bogățiile ei au dat faliment și în viața lui Elvis.

Când Solomon a văzut că lumea a dat din nou faliment în a-i da o stare de satisfacție lăuntrică și-a spus că poate a căutat fericirea în loc greșit. Și-a luat 700 de soții și 300 de iitoare. În psihologie este o boală numită <casa nouă> și constă în a căuta și a vrea tot timpul o altă femeie sau dacă este femeie în a căuta un alt bărbat. Biblia numește această boală curvie sau preacurvie și după Codul Penal al lui Dumnezeu are ca plată Iadul. La Dumnezeu este vindecare și pentru această boală, dacă cineva o cere. <Oare nu în aceasta a păcătuit Solomon, Împăratul lui Israel? Nu era alt împărat ca el, în mulțimea popoarelor; el era iubit de Dumnezeul lui, și Dumnezeu îl pusese împărat peste tot Israelul. Totuși femeile străine l-au târât și pe el în păcat> (Neemia 13:26). Problema cu păcatul, atunci și astăzi, este că vine așa de puțin.

Am fost cu copiii într-un parc cu raiduri și a trebuit să așteptăm la rând două ore, iar raidul a durat trei minute. Întreaga viață a omului este ca o clipă în comparație cu veșnicia. Pedepsa păcatului vine veșnic. Solomon se gândea că acele femei îl vor

face fericit, dar din nou a ajuns dezam[git. Lumea a dat din nou faliment în a-l ferici pe Solomon. Nimeni nu se poate bucura de via\[, f[r[de Dumnezeu. Solomon a fost dezam[git p`n[la punctul c[a numit =i aceasta o de=ert[ciune. <Iat[ce-mi caut[=i acum sufletul, =i n-a g[sit. Din o mie am g[sit un om: dar o femeie n-am g[sit în toate acestea> (Eclesiastul 7:28). Femeile str[ine l-au târât]n p[cat, care L-a provocat pe Dumnezeu la mânie. <...nevestele i-au ab[tut inima> (1 Împ[ra\i 11:3).

Femeile i-au plecat inima spre al\i dumnezei, cu toate c[Dumnezeu i se ar[tase de dou[ori în vis =i îi promise binecuvântare. A zidit un loc înalt pentru Chemo=, urâciunea Moabului. Nevestele str[ine aduceau jertfe =i t[mâie dumnezeilor lor. Pentru aceasta Dumnezeu a rupt împ[r\ia din mâna fiului lui Roboam, dup[moartea lui Solomon. Teritoriul cu zece semin\ii a ajuns s[fie condus de slujitorului lui Solomon, cu numele Ieroboam. De prea mult succes s-a gândit c[nu poate face nimic gre=it. Mândria aceasta l-a dus la c[dere. Cu toate c[a fost]mp[rat a avut limite, pe care nu avea voie s[le treac[. Aceast[limit[se nume=te p[cat, care este o ofens[la adresa lui Dumnezeu. Solomon cuno=tea Legea Domnului =i =tia c[nu avea voie s[-i ia neveste, care nu sunt din Israel =i care nu se închin[Dumnezeului lui Israel.

Fetele de acas[i s-au p[rut lui Solomon plictisitoare, a=a cum la unii tineri li se par fetele credincioase plictisitoare pentru stricte\ea lor. Mai târziu s-a sim\it în=elat de acele femei str[ine =i a avut un ton de dezgust pentru ele =i idolatria lor. <+i am g[sit c[mai amar[decât moartea este femeia, a c[rei inim[este o curs[=i un la\, =i ale c[rei mâini sunt ni=te lan\uri> (Eclesiastul 7:26).

Lucrurile pe care Solomon le-a c[utat toat[via\a sunt la îndemâna noastr[ast[zi. Prin Isus Hristos avem via\a =i nemurirea. Solomon, privind la de=ert[ciunea lucrurilor, tânjea dup[lucrurile eternit[\ii =i aproape toat[scrierea lui este un strig[t dup[un mântuitor. M[consider mult mai bogat ca Solomon, pentru c[L-am primit pe Domnul Isus ca St[p`n al

vieții mele =i toți cei ce au făcut aceasta privesc la moartea care l-a înspăimântat pe Solomon ca un câștig =i o trecere în Slavă. Numai Dumnezeu poate îndrepta ce este strâmb, adică caracterul corupt de păcat, care este în om. Numai Dumnezeu, prin Domnul Isus Hristos, dă nădejdea care nu înșală, adică viața veșnică. Dumnezeu i-a făcut o promisiune lui David prin prorocul Natan, care a căzut ca o lumină spre Solomon. <Eu îți voi fi Tată =i el îți va fi fiu. Dacă va face rău, îl voi pedepsi cu o nua omenească =i cu lovituri omenești; dar harul Meu nu se va depărta de la el, cum l-am depărțat de la Saul...> (2 Samuel 7:14-15).

Tot Solomon ne spune unde se poate găsi fericirea după care a căutat toată viața =i care este la îndemâna noastră astăzi. <Cine cugetă la Cuvântul Domnului găsește fericirea, =i cine se încrede în Domnul este fericit.> În sfârșit, a găsit ceea ce a căutat. Ai găsit tu fericirea? Lumea nu poate îndrepta strâmbătatea omului =i nu poate da pacea pentru viața de dincolo de mormânt. Numai Dumnezeu face aceasta în viața omului =i atunci omul umblă fericit în pribegia lui pe pământ. Solomon după ce a încercat tot ce i-a trecut prin minte a găsit că numai la Dumnezeu este răspunsul pe care-l caută. Ultimul capitol din Eclesiastul prezintă acest lucru foarte clar. <Șă ascultă-mă dar încheierea tuturor învățăturilor: <Teme-te de Dumnezeu =i păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, =i judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău> (Eclesiastul 12:13-14).

Amin.

32

MÂNTUIREA VINE DE LA DOMNUL

<Eu îns[Îi voi aduce jertfe cu un strig[t de mul\umire, voi împlini juruin\ele pe care le-am f[cut. Mântuirea vine de la Domnul. Domnul a vorbit pe=telui, =i pe=tele a v[rsat pe Iona pe p[mânt.>

Iona 2:9, 10

Faptul c[mântuirea vine de la Domnul a fost un adev[r pe care prorocul Iona l-a înv[\at mergând la o =coal[special[. Era o =coal[ca nici o alt[=coal[, pentru c[atunci când a spus aceste cuvinte era]n p`ntecele chitului. Nimeni, în nici o =coal[nu a fost cineva mai sincer ca acest om, aflat la mare strâmtorare. Cunosc oameni care au f[cut juruin\ele =i le-au împlinit. Cunosc oameni care necurmat aduc mul\umiri lui Dumnezeu, dar nu am mai auzit ca cineva s[promit[strig[te de mul\umire. Cele mai adânci experien\ele, care ne înva\[cel mai mult despre Dumnezeu, le avem atunci când trecem prin neazuri =i acolo El Se dovede=te a fi Dumnezeul nostru. Adev[rul pe care-l înv[\m în încerc[ri r[mâne cu noi ca marca fierului înro=it în foc, care însemneaz[cirezile de animale. Sunt lucruri pe care omul nu le înva\[decât în adâncimi de încerc[ri ca Iona =i altele în în[\imi de Tabor.

Iona a fost trimis de Dumnezeu la Ninive ca s[vesteasc[o ultim[prevenire =i chemare la poc[in\[cu un mesaj simplu, dar cutremur[tor. Vorbind în Numele lui Dumnezeu mesajul dus de Iona a fost: <Înc[patruzeci de zile, =i Ninive va fi nimic[it!> Cineva spunea c[prorocul este omul care face pe cel ce se simte bine s[se simt[mizerabil =i pe cel ce se simte mizerabil s[se simt[bine. A fost adev[rat în cazul ninivenilor, pentru c[în tim-

pul de lini=te când se bucurau de <faptele de asuprire de care le erau pline mâinile>, a ap[rut Iona care le-a spus c[în curând vor muri. Ninive era capitala Imperiului Asirian, un imperiu care a ajuns s[se înal\e dup[moartea lui Solomon =i care a fost un du=man feroce al lui Israel. Asirienii au h[r\uit Israelul aproape 300 de ani, lucru îng[duit de Dumnezeu ca pedeaps[pentru idolatria Israelului.

Ninive era o cetate care avea o lungime de aproape 5 km =i o l[\ime de 2,5 km, dar ca s[o str[ba\i toat[, Iona spune c[]\i trebuiau trei zile. Iona a fost trimis de Dumnezeu ca s[prelungeasc[via\a acestui neam du=man, lucru pe care Iona, ca patriot, nu îl dorea =i nici nu îl în\elega. Ar fi vrut ca Dumnezeu s[piard[acest popor, f[r[nici o alt[=ans[. Ninivenii s-au smerit =i s-au poc[it, iar Dumnezeu a amânat pedeapsa cu care i-a amenin\at spre marea dezam[gire a lui Iona. Iese în relief mai mult ca orice dragostea lui Dumnezeu pentru oamenii din cetate =i dorin\a Lui de a-i ierta, c[ci Domnul nu dore=te moartea p[c[tosului.

Iona nu în\elega de ce Domnului îi pas[de alte popoare, afar[de Israel. Iona în loc s[mearg[spre Ninive a luat corabia de la Iope spre Spania. Dumnezeu a îng[duit o furtun[grozav[pe mare =i cor[bierii erau siguri c[vor pierii când au v[zut c[rug[ciunile lor nu ajut[la nimic. Atunci l-au sculat pe Iona =i au tras la sor\i ca s[vad[dac[vreunul din ei este cauza acelei furtuni. Sor\ul a c[zut pe Iona, care a cerut s[fie aruncat în mare, =i marea s-a lini=tit. Dumnezeu a trimis un pe=te mare care l-a înghi\it pe Iona întreg =i acolo Iona s-a rugat Domnului. Dumnezeu i-a ascultat rug[ciunea =i a vorbit pe=telui, care l-a v[rsat pe uscat.

Tot la Iope, de unde a plecat Iona cu corabia, mul\i ani mai târziu Domnul îi arat[lui Petru c[trebuie s[accepte Neamurile ca =i candida\i la mântuire, la fel ca =i pe Israel, =i i-a mai spus s[nu numeasc[spurcat ce El a cur[\at. Iona }l cuno=tea pe Dumnezeu ca fiind milos =i plin de îndurare =i parc[presim\ea c[ninivenii vor sc[pa, =i chiar a=a s-a =i întâmplat. <Dumnezeu a v[zut ce f[ceau ei =i c[se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci

Dumnezeu S-a c[it de r[ul pe care se hot[r]ase s[li-l fac[, =i nu l-a f[cut> (Iona 3:10). Mentea omului necredincios se revolt[la ideea c[pe=tele a îng[hit un om =i apoi l-a l[sat teaf[r pe uscat, dar chiar Domnul Isus adev[er=te acest lucru ca fiind un adev[r. <C[ci, dup[cum Iona a stat trei zile =i trei nop[i în p[ntecele chitului, tot a=a =i Fiul omului va sta trei zile =i trei nop[i în inima p[mântului> (Matei 12:40).

Domnul Isus a numit ceea ce a p[vit Iona cu pe=tele a fi semnul propriei Lui Învi[ri. Când spui c[crezi în Învi[rea Domnului Isus este cum ai spune c[crezi în existen[a soarelui pe cer. Domnul Isus a acceptat povestirea cu Iona ca realitate, deci =i noi putem lini=t[ti s[facem la fel. Este adev[rat c[nu este ceva ce se întâmpl[în mod normal, ci este o minune, dar Dumnezeu este un Dumnezeu al minunilor. Ninivienii l-au crezut =i mai u=or pe Iona datorit[faptului c[a fost îng[hit de pe=tele cel mare, deoarece sucurile gastrice =i-au l[sat urmele pe pielea lui Iona =i i-au f[cut un <Semn>. Iona a fost marcat mai mult dec[t de orice altceva. }mprejur[rile prin care a trecut Iona au lucrat la înaintarea cu succes =i primirea mesajului transmis de Dumnezeu prin Iona. <C[ci dup[cum Iona a fost un semn pentru Niniveni, tot a=a =i Fiul omului va fi un semn pentru neamul acesta> (Luca 11:30). Cor[bierii care l-au aruncat în mare, în timpul furtunii, erau martori ai minunii ce se întâmplase cu Iona.

Reîntâlnirea dintre Iona cel cu pielea marcat[=i cor[bieri cred c[a fost povestea ora=elor de prin }mprejurimi. Nici Iona =i nici noi nu credem adev[rul cu privire la m[ntuire, ci doar îl punem în lumina pe care ne-o d[Duhul Sfânt. Mântuirea vine numai de la Domnul, dup[planul pe care l-a f[cut conform voii Sale. Dumnezeu, asemenea unui arhitect, a f[cut planul de mântuire a omului în chenarul dragostei Sale. Dreptatea lui Dumnezeu trebuia satisf[cut[=i pentru c[omul nu avea cu ce pl[ti a pl[tit Dumnezeu. Îngerii au stat în t[cere pentru o jum[tate de ceas, pân[ce s-a g[sit o solu[ie =i s-a aprobat planul de mântuire, care vine de la Dumnezeu. Planul de mântuire a început s[fie aplicat

prin venirea Fiului lui Dumnezeu pe pământ ca să moară pentru cel păcătos. Chiar Domnul Isus a anunțat reușita planului pe cruce când a zis: <S-a sfârșit!> Fără contribuția vreunui om, Domnul Isus a deschis fondul iertării pentru omul păcătos. Mântuirea vine de la Domnul! <Dar acum s-a arătat o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, fără lege «despre ea mărturisesc Legea și prorocii» și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El> (Romani 3:21-22). Acest fond al iertării, prin mila lui Dumnezeu, se numește Har.

Legea ne-a arătat ce trebuie să fie omul, dar Harul ne-a arătat ce este Dumnezeu. Legea a dovedit neputința omului de a se ridica la standardul cerut de Dumnezeu. Chiar și atunci când omul a avut intenția să asculte nu a reușit. <Vom face tot ce a zis Domnul!> (Exodul 19:8). Dar nu au făcut ce au spus decât pentru puțin timp, după care și-au făcut un vitel de aur, deoarece taurul era zeul principal al egiptenilor. Prin Har orice păcătos, cum am fost și eu, este iertat și îmbrăcat în neprihănirea lui Hristos, care este singura modalitate de a fi acceptați înaintea lui Dumnezeu. Duhul Sfânt îl face pe cel iertat o făptură nouă în Hristos, cu dorințe noi și cu un destin nou. Este absolut esențial ca păcătosul să devină o făptură nouă prin nașterea din nou, pentru că vechea făptură este condamnată.

Închipuie-te-ți că un om care a spart bariere, a omorât paznici nevinovați care au lăsat în urmă soții și copii mici, este prins și pus într-o celulă înainte de a fi judecat după lege și condamnat. Dacă acest criminal moare în celulă înainte de a fi judecat și condamnat la moarte, oamenii nu mai au ce să-și facă decât să-l îngroape. Nu-i mai duc trupul înaintea judecătorului și nici nu-l mai duc să-și mai aplice vreo pedeapsă, pentru că este deja mort. Justiția nu mai cere nimic de la acest om. Noi ca păcătoși ne-am făcut una cu moartea Domnului Isus și apoi prin nașterea din nou am devenit o făptură nouă în Hristos Isus. <Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că

toate lucrurile s-au f[cut noi> (2 Corinteni 5:17). F[ptura nou[a l[sat toat[vina p[catului]mpreun[cu omul vechi, care este îngropat în apa botezului.

Pozele de la botez nu sunt o idee rea, pentru c[vechiul st[p`n, care nu are ru=ine, mai vine =i mai d[porunci. Atunci po\i s[-i ar[\i c[omul cel vechi, care primea ordine de a urî, de a bârfi, de a fura =i altele ca acestea, este mort. Po\i s[-i ar[\i mormântul omului vechi în apa botezului, unde omul se îmbrac[cu Hristos. Fiin\va cea nou[în fa\va lui Dumnezeu este f[r[de p[cat =i a=a avem intrare slobod[la tronul lui Dumnezeu, f[r[s[avem nevoie de preo\i sau sfin\i s[vorbeasc[pentru noi. <Fiind îngropa\i împreun[cu El, prin botez, =i învia\i în El =i împreun[cu El, prin credin\va în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din mor\i> (Coloseni 2:12). <Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropa\i împreun[cu El...> (Romani 6:4). Aceast[înlocuire pe cruce =i sc[pare de omul cel vechi, care duce bagajele cu p[cate, se face prin exercitarea puterii lui Dumnezeu.

P[c[tosul care se c[ie=te prime=te iertare =i este sc[pat de osând[. <+tim bine c[omul nostru cel vechi a fost r[stignit împreun[cu El...> (Romani 6:6). <Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu tr[iesc dup[îndemnurile firii p[mânte=ti, ci dup[îndemnurile Duhului> (Romani 8:1). Acesta este planul dup[care Dumnezeu a mântuit milioane de suflete =i mai mântuie=te =i ast[zi, pân[la R[pirea Bisericii. Omul nu are nici un merit, ci doar accept[realitatea faptului c[este p[c[tos =i nu se poate sc[pa de p[cat. El cere mântuirea care <vine de la Domnul>. Omul cel nou începe o via\ nou[, de supunere =i credin\ tr[it[cu recuno=tiin\ fa\ de Dumnezeu, care a pl[tit în întregime pentru r[scump[rarea sufletului lui. <Mântuirea vine de la Domnul!> Tr[irea prin har este o tr[ire de zi cu zi în dependen\ de Dumnezeu =i ascultare de Cuvântul Lui. <Care Dumnezeu este ca Tine, care ier\i nelegiuirea... vei arunca în fundul m[rii toate p[catele lor> (Mica 7:18-19).

La fel ca Iona, care a r[sp`ndit o veste, =i noi cei ierta[i de Dumnezeu trebuie s[ducem mesajul c[Dumnezeu iart[=i d[m[ntuire. <Cine v[ascult[pe voi, pe Mine M[ascult[; =i cine v[nesocote=te pe voi, pe Mine M[nesocote=te; iar cine M[nesocote=te pe Mine, nesocote=te pe Cel ce M-a trimis pe Mine> (Luca 10:16). Tot parte din mesaj este faptul c[cel care nu alege s[-i predea via[a Domnului va trebui s[pl[teasc[el însu=i pentru p[catul lui =i nu va avea niciodat[cu ce. <...toate faptele noastre bune sunt ca o hain[m[anjit[> (Isaia 64:6). Singura sc[pare este oferta de m[ntuire, care vine de la Domnul. <Iat[, î[i pun azi înaintea via[a =i binele, moartea =i r[ul> (Deuteronom 30:15). Dumnezeu, care cunoa=te consecin[ele p[catului, îi spune omului: <Alege via[a, ca s[tr[ie=ti...> (Deuteronom 30:19).

Planul unui om poate fi z[d[rnicit, dar nu planul lui Dumnezeu în via[\ celui ce-L accept[. <Domnul o=tirilor a luat această hot[r[re; cine I se va împotrivi? M[na Lui este întins[: cine o va abate?> (Isaia 14:27). Trebuie ca omul s[aleag[via[a =i binele, lucru pe care nu to[i îl fac. Irod a ales dansul unei fete, mai degrab[decât predica lui Ioan, tân[rul bogat a ales averea care-i era idol, mai bine decât slobozenia oferit[de Hristos, Iuda a ales punga =i argin[ii mai degrab[dec`t prietenia Domnului, Pilat a ales favoarea poporului care striga mai degrab[decât dreptatea. Milioane de oameni fac tot la fel, o alegere gre=it[. <M[ntuirea vine de la Domnul> =i unii din cauza m[ndrie nu poate accepta c[sunt f[r[de merit =i nu au nimic care s[contribuie la m[ntuirea lor. <Fiindc[propov[duirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe cale pierz[rii: dar pentru noi, care suntem pe calea m[ntuirii, este puterea lui Dumnezeu> (1 Corinteni 1:18). Cum este cu sufletul t[u? Ai primit m[ntuirea ce vine de la Domnul?

Amin.

33

DE MARE ÎNSEMNĂTATE

<C[ci nu este un lucru f[r] însemn[tate pentru voi; este via\a voastr], =i prin aceasta v[ve\i lungi zilele în \ara pe care o ve\i lua în st[pânire, dup[ce ve\i trece Iordanul.> Deuteronom 32:47

În acest text Moise se adresează poporului scos din robia Egiptului și pe care îl pregătește pentru a intra în țara promisă de dincolo de Iordan. Moise căută să arate importanța ascultării de Legea lui Dumnezeu, înainte de orice altceva și le spunea că de această ascultare va depinde viața pe care o vor avea în țara Canaanului. Credința în Dumnezeu și ascultarea de Legea Lui era religia acestui popor. Moise căută să le spună că aceste lucruri care alcătuiesc religia, nu sunt f[r] de însemn[tate și de aceea trebuie să le pună la inimă. Dumnezeu, care iubea pe Israel, ar fi vrut ca pe lângă credință și ascultare să aibă și o relație, în care nu numai că le arăta dragoste prin binecuvântări și ocrotire, dar ar fi vrut să simtă și El dragoste din partea lor. Dumnezeu, care l-a iubit pe Israel, a vrut ca și El să fie iubit de Israel. Dumnezeu a dorit ca omul să ia această inițiativă și nu a încetat până ce nu a reușit. Dumnezeu l-a iubit pe primul om, dar omul în loc să-L asculte și să-L iubească pe Creatorul lui l-a dezamăgit și a p[cutit.

Următoarea încercare a fost cu Israel, pe care l-a iubit. Acesta chiar dacă pentru un timp a fost entuziasmat de lucrările Domnului, după aceea l-a fost necredincios. Asemenea unui părinte care are copiii plecași de acasă și abia așteaptă zilele de sărbători când să se reîntâlnesc cu copiii, Dumnezeu a dat

israeliților s[rb]tori, pentru a-i ajuta s[se p[streze neîntina\i de idolatrie. Cu ocazia acestor întâlniri Dumnezeu dorea s[înc[lezeasc[prietenia =i chiar dragostea dintre Creator =i crea\ia Lui, care este omul. Dumnezeu a dat acestui popor =apte s[rb]tori deosebite, când aveau ocazia s[cugete mai mult la Dumnezeu, dar aceste s[rb]tori erau =i umbra lucrurilor viitoare, care aveau s[se desf[oare în timpul Erei Harului. Când i-a sc[pat de cea de-a zecea urgie, care a venit peste Egipt, Dumnezeu le-a dat S[rb]toarea Pa=telui, care ilustreaz[moartea Domnului Isus. S[rb]toarea azimilor simbolizeaz[lucrarea de sfin\ire pe care Domnul o face în copiii Lui.

S[rb]toarea primelor roade era o s[rb]toare când, prin d[ruirea primelor roade, toat[recolta lor era binecuvântat[. Aceast[s[rb]toare ar[ta ispr[vnicia cu bunurile încredin\ate =i p`rga, adic[pe Domnul Isus — primul înviat din mor\i cu un trup de Slav[. Rusaliile prevesteau rev[rsarea Duhului Sfânt, iar s[rb]toarea Trâmbi\elor prevestea strângerea împreun[a credincio=ilor. S[rb]toarea Isp[irii prevestea cur[\irea de p[cat prin sângele Mielului lui Dumnezeu, iar s[rb]toarea Corturilor simboliza unirea =i odihna. Cu toate c[Moise a insistat =i le-a spus c[p[zirea poruncilor lui Dumnezeu nu este un lucru lipsit de însemn[tate, poporul cu timpul nu a v[zut în Legea Domnului =i în aceste s[rb]tori decât oboseal[=i cheltuial[. Dumnezeu spune despre ei c[=i atunci când }l c[utau cu gura lor, inima le era departe de Dumnezeu.

Dumnezeu +i-a ar[tat aceast[dezam[gire =i prin faptul c[l-a asem[nat pe Israel cu o vie pe care a sem[nat-o, a îngrijit-o, dar nu a dat decât roade amare (Isaia 5:1). Rода pe care o c[uta Dumnezeu la Israel era ascultarea, iar dulcea\а roadei era dragostea. Pentru c[Dumnezeu }l las[pe om s[aleag[, a ajuns s[fie dezam[git de Israel deoarece s-a alipit de idoli. Dac[prima ini\iativ[, cu primul om, nu a reu=it, =i nici a doua cu Israel, cea de-a treia ini\iativ[a lui Dumnezeu a fost o reu=it[glorioas[. Aceasta a fost =i este Biserica lui Dumnezeu, care a primit dragostea lui

Dumnezeu prin răscumpărare =i înnoire. Biserica sau Mireasa Domnului iube=te pe Dumnezeu, dore=te prezența =i venirea Lui.

Religia nu este un lucru f[r] de însemn[tate, dar poate fi plictisitoare dac[nu se ajunge la partea mult c[utat[de Dumnezeu de a avea o rela\ie personal[cu El. Este vorba de o dragoste =i o p[rt[=ie pe care nici moartea nu o poate distruge. Cel ce face posibil ca dragostea lui Dumnezeu s[fie sim\it[de om =i]l face pe acesta capabil de a-I r[spunde lui Dumnezeu cu dragoste este Duhul Sfânt, prin lucrarea tainic[pe care o face în inima omului. Dumnezeu S-a f[cut de cunoscut omului, i-a ar[tat =i îi arat[iubire, dar a=teapt[ca =i omul s[-L iubeasc[. Omul întotdeauna iube=te ceva, dar de multe ori alege s[iubeasc[altceva decât pe Dumnezeu. Nu este un lucru f[r] însemn[tate s[cunoa=tem ce vrea Dumnezeu de la noi, oamenii.

Dac[-L trat[m pe Dumnezeu ca fiind doar parte din religie =i El nu devine Cel pe care-L iubim, acest fel de religie este lipsit[de bucurie. Omul poate alege s[aib[doar o religie sau poate avea credin\ în persoana unui Dumnezeu viu, pe care-L iube=te, cu care vorbe=te, comunic[=i se sf[tuie=te, ca =i cu cel mai iubit prieten. Mul\i oameni ast[zi, la fel ca =i israeli\ii în vechime, cred c[a-L <iubi pe Dumnezeu cu toat[inima ta, cu toat[puterea ta> înseamn[s[ai religie, s[cuno=ti Scripturile, s[faci bine =i s[nu faci p[cat. Este un lucru de mare însemn[tate s[nu ne oprim la acest punct. Trebuie s[înainte[m în p[rt[=ia noastr[cu Dumnezeu, p`n[ce }l iubim cum El merit[s[fie iubit. Oricât L-am iubi este mult mai pu\in decât ne-a iubit El pe noi. Prin iubirea Lui, paradisul pierdut al Genesei devine paradisul câ=tigat al Apocalipsei.

Când nu ne mul\umim doar cu cunoa=terea lucrurilor despre Dumnezeu, pe motivul de a nu ajunge în Iad, ci înainte[m în cunoa=terea Lui =i în p[rt[=ia cu El, Dumnezeu devine mai apropiat de noi ca ori=cine de pe p[mânt =i putem spune ca David: <Toate izvoarele mele sunt în Tine!> Ca s[ajungi la această stare fericit[trebuie s[în\elegi durerea lui Dumnezeu când a v[zut c[omul se îndreapt[spre iad. Trebuie s[în\elegi cât de greu

a fost s[decid[în favoarea ta =i a mea =i s[-+i vad[Fiul b[tut, scuipat =i omorât pe cruce. Dumnezeu Tat[l ni L-a dat pe Preaiubitul Lui =i numai prin El am putut fi accepta\i (Efeseni 1:6). Prin Fiul S[u ne-a f[cut =i pe noi copii Preaiubi\i. Prin Domnul Isus, Preaiubitul Tat[lui, oameni precum criminalul, ho\ul, mincinosul, stricatul, devin copii preaiubi\i. Nu po\i s[nu-L iube=ti când vezi durerea Fiului p[r[sit de Tat[l, pentru c[a luat asupra lui p[catul omenirii. Dumnezeu nu se a=teapt[la această iubire din partea noastră, p`n[ce nu ne-a ar[tat El mai înt`i dragostea Lui. Cei ce las[ca această dragoste s[le p[trund[în suflet =i în duh simt o adânc[recuno=tin\i =i dragoste pentru Acela care +i-a dat via\a pentru a-i salva de la moarte.

În această stare a dragostei, omul este cel mai fericit =i în ascultare de El face orice-i cere Domnul. Dragostea fa\ de Dumnezeu nu r[mâne doar în inim[, ci se r[sfrânge în afar[. <Pe când =eeda Isus la mas[, în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie, care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump: =i, dup[ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus> (Marcu 14:3). În casa lui Simon, din Betania, această femeie a luat un vas de alabastru ce con\inea un litru de mir de nard, a c[rui cost era egal cu venitul un om într-un an, =i l-a turnat pe capul Domnului Isus. A fost o excep\ie =i o cheltuial[exorbitant[, care a fost imediat criticat[de ucenicii indigna\i =i mai ales de Iuda. Mireasma aceluia parfum scump a umplut întreaga cas[, iar Domnul a primit jertfa ei. Acest lucru a ar[tat pre\uire =i ea a vrut ca fiecare strop de mir s[fie pentru Domnul. A fost o excep\ie de la regul[=i a f[cut acest gest din cauza dragostei pe care o sim\ea pentru Domnul Isus. Acestei femei]ns[nu i-a p[sat de critica celor din jur, pentru c[a întâlnit privirea mul\umit[a St[p`nului.

Mintea mic[nu vede =i nu concepe a=a ceva, ci vede doar o risip[. Ucenicii cred c[i-ar fi spus: <De ce a=a mult? De ce a=a scump, femeie?> +i cred c[ea ar fi r[spuns: <Pentru c[Domnul Isus este Scump pentru mine! Mi-a iertat mult =i Îl iubesc mult!>

Omul care are doar religie =i ceremonii nu simte aceast[dorin[a dragostei, care d[imbold omului s[doreasc[a se jertfi pentru Isus. Un suflet care iube=te vrea s[-l coste =i chiar s[suferi pentru Domnul Isus dac[trebuie.

Un martir cre=tin, cu numele Elgin, c`nd i s-a oferit avere numai s[se lepede de Domnul Isus a spus: <Mai degrab[a= muri, dec`t s[st[p`nesc p[m`ntul.> Apoi a fost aruncat la fiare. Într-o astfel de stare de dragoste omul iertat g[se=te pl[cere în a suferi def[im[ri, critic[=i pagub[pentru Domnul Isus. Omul firesc nu pricepe cum po[face economie la tot ce cumperi, s[ai grij[s[consumi minimul =i s[urm[re=ti orice b[nu[ce-l dai din mân[=i apoi s[cheltui ca aceast[femeie, care a spart sticla sigilat[cu parfum de nard curat. Numai cei ce-L iubesc pe Domnul sunt în stare s[se sacrifice, f[r[s[-i pun[limite. Este un lucru de mare importan[, care nu este în\eles dec`t de cei ce-L iubesc pe Domnul Isus. Femeia aceasta a strâns de mult timp =i ocazia de a=i ar[ta dragostea a ap[rut, f[r[multe cuvinte, ci prin sacrificiu. Se sim\ea datoare Domnului oric`t ar fi cheltuit pentru El. Ai avut vreodat[acest sim[m`nt de a dori s[te cheltuie=ti =i s[te d[ruie=ti p`n[la sacrificiu? Dac[r[spunsul este <Nu>, poate c[Dumnezeu înc[nu a primit ce a=teapt[de la tine, adic[dragostea ta necondi\ionat[.

Este foarte important s[în\elegem c[Dumnezeu vrea =i prime=te dragostea noastr[. El Se bucur[de noi =i Cuvântul Lui spune c[Se vesele=te de noi. Acest lucru L-a dorit Dumnezeu de la început. Dumnezeu nu are nevoie de ceea ce avem noi, dar omul =tie s[-i arate dragostea prin a se d[ruie =i prin a d[ruie, acestea ar[t`nd inten\iile inimii împreun[cu cuvintele de adorare =i prosl[vire, care ies de pe buzele noastre la adresa Lui. Dumnezeu de la început a dorit pe cineva peste care s[-+i reverse dragostea Lui =i apoi acel suflet s[-L iubeasc[pe El. Aceast[dragoste va continua în vecii vecilor =i va fi f[r[de sfâr=it. Dragostea Lui cere =i a=teapt[dragostea ta =i a mea. El nu a=teapt[aceasta de la îngeri, pentru c[ei sunt slujitori, dar a=teapt[aceast[dragoste de

la cei ce pot să o dea și care sunt copiii Lui. Dacă ai fost iertat de Domnul nu ai vrea să te apropii de El mai mult? Nu ai vrea să spargi vasul de alabastru pentru Domnul Isus?

Gândul va rămâne în mintea ta, iar mâinile tale și gura ta vor putea să ducă planul la îndeplinire. Nu ai vrea să dai un lucru scump numai pentru Domnul Isus? De exemplu, o faptă făcută din dragoste numai pentru Domnul Isus. Nu ai vrea să inviți pe cineva în casa ta, să te porți frumos cu el și să-l servești ca și cum ar fi Domnul Isus? Se poate că nu ai bani mulți, dar nu ai vrea să iei două mere care sunt mai frumoase și să mergi la patul unui bolnav cu cuvinte de îmbărbătare, de dragul Domnului Isus? Dacă ești binecuvântat cu belug material, nu ai vrea să iei copii săraci cu tine ca să le cumperi haine, de dragul Domnului Isus? Domnul a spus că atunci când facem aceste lucruri unora dintre cei mai neînsemnați frați ai Lui, I le facem chiar Lui. De dragul Domnului Isus nu ai vrea să te pzești de tot ce L-ar putea supăra pe Iubitul inimii tale?

Când iubești pe cineva și cunoști acea persoană este imposibil să nu îți cam ce-i place acelei persoane. Dacă vei umbla cu Domnul Isus ai să afli că Lui tare îi place ca cei pe care îi vin la mântuire. De dragul Domnului Isus, nu ai vrea să spui și colegului sau vecinului tău nemântuit despre Domnul Isus, care dă viață veșnică? Această parte a vieții de creștin este foarte importantă și cel ce umblă iubind pe Domnul Isus este fericit pe pământ. <Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă, și zic: «Lucrarea mea de laudă este pentru Împăratul!» Ca până unui scriitor iscusit să-mi fie limba! Tu ești cel mai frumos dintre oameni...> (Psalmul 45:1-2). În titlul acestui psalm scrie că este o cântare de dragoste. Este o dragoste dintre un Tată iubitor și un copil care abia așteaptă să-l vadă Părintele iubit. Chiar dacă acum nu-l văd, ci doar îi simt dragostea, eu îi dau cele mai alese simțăminte de dragoste de care inima mea este în stare, stârnit fiind de Duhul Domnului. Vine în curând o sărbătoare când toți copiii Lui merg acasă și vor fi acolo pentru totdeauna.

Chiar dacă acum suntem ca un logodnic și o logodnică, care sunt forțări de împrejurări și fie desprășiți pentru un timp, vine o zi când Mirele va veni și va lua acasă iubita lui Mireasă, Biserica, pentru care +i-a dat viața și va începe Nunta Fiului de Împărat. Iubeți tu pe Mirele Isus? Este un lucru de mare importanță. Iubeți-L și veți fi fericiți. <...Hristosul, care este mai pe sus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!> (Romani 9:5).

Amin.

34

VINO!

<+i Duhul =i Mireasa zic: «Vino!» +i cine aude, s[zic[: «Vino!»> Apocalipsa 22:17

Strig[tul Miresei este simplu =i arat[dorin\ a ce arde în sufletul celor mântui\i, care se mângâie cu gândul la clipa când va avea loc R[pirea Bisericii lui Dumnezeu la Cer. Din clipa când sufletul prime=te via\ prin Isus Hristos, Domnul spune: <Vino dup[Mine!> Vocea Domnului prin Evanghelie ne spune: <Vino la apa vie\i! Vino la lumina tr[irii în lumin[! Vino s[fii pescar de oameni! Vino la lucru în Via Domnului =i la r[splata Împ[ratului!> Sufletul care ascult[=i accept[chemarea Domnului ajunge =i el s[spun[, dup[ce-L cunoa=te pe Domnul, acela=i lucru: <Vino, Doamne Isuse.> Cel ce vine la Domnul prime=te schimbarea =i înnoirea pe care o face Duhul Sfânt, iar din inima credinciosului vor curge râuri de ap[vie. Aceast[înnoire te scap[de orice p[cat dându-\i un nou început =i schimb`ndu-\i gustul de a mai g[si pl[cere]n p[cat. În loc de gust dup[p[cat î\i d[gustul =i dorin\ a de a fi pe placul Domnului. Poate cineva este nelini=tit la gândul c[atunci când este golit de lume =i poftele ei va r[mâne dezorientat, dar acel gol Dumnezeu]l umple cu pacea Sa care r`mâne, fie c[tr[ie=ti în bel=ug de binecuvânt[ri p[mânte=ti sau într-o celul[, unde suferi pentru Hristos (Fapte 16:25).

În adev[r, credin\ a este plin[tate =i adev[rat[fericire. Aceast[fericire de a fi a Domnului se manifest[=i în dorin\ a de a fi cu Domnul, de a vedea pe Domnul, iar credinciosul spune nu numai cu gura, ci cu toat[fiin\ a: <Vino, Doamne Isus!> Nu exist[pentru muritor o fericire mai mare ca starea credinciosului îndr[gostit de

Dumnezeu, care prive=te spre Cer =i cu un cuget curat spune: <Vino, Doamne Isuse!> Aceast[ofert[de fericire este f[cut[tuturor oamenilor indiferent dac[sunt boga\i, s[raci, dac[nu-=i pot semna numele; la fel ca =i oamenilor care au un perete plin cu diplome. <+i celui ce îi este sete, s[vin[; cine vrea, s[ia apa vie\ii f[r[plat[!> (Apocalipsa 22:17). Cine vrea aceast[ap[a vie\ii d[n[va-l[=i accept[oferta lui Dumnezeu, prin Har. Astfel omul devine un suflet mântuit, cet[ean al Cerului, care va tr[i ve=nic în prezen\a Domnului, pe care L-a iubit =i pe care L-a dorit s[vin[.

Când eram copil citeam pove=ti despre F[t-Frumos =i despre so\ia lui, care la sfâr=itul pove=tii ob\ineau tinere\e f[r[b[trâne\e =i via\[f[r[de moarte. Acest fel de pove=ti arat[dorin\a omului dup[ceva ve=nic, care nu trece =i nu se schimb[. Aceast[tinere\e f[r[b[trâne\e =i via\[f[r[de moarte este o realitate pentru copiii Domnului, care au acceptat oferta iert[rîi =i înnoirii prin jertfa Domnului Isus Hristos. Apostolul Pavel spune c[starea credincio=ilor înainte de R[pire este ca =i starea unei logodnice care î=i a=teapt[mirele s[vin[, pentru a începe nunta. Mirele Isus spune: <Vino!> Biserica Domnului, care este Mireasa Domnului, spune: <Vino!> Se a=teapt[doar sosirea clipei întâlnirii dintre Mire =i Mireas[, clip[hot[rât[de Dumnezeu Tat[l. Dumnezeu a f[cut din acea zi o tain[, pentru a ar[ta importan\a vegherii.

Satan nu =tie clipa R[pirii =i acesta este un avantaj pentru noi, pentru c[dac[ar cunoa=te acel moment ar folosi tot ce poate pentru a-l face pe om s[fie g[sit nepreg[tit în acea zi. De exemplu ar face tot posibilul pentru a învr[jbi doi oameni care niciodat[nu au avut probleme, dar din lips[de veghere ar putea uneori s[-i reu=easc[planul mi=el. Mireasa Domnului ofer[Mirelui fidelitate prin a se feri de orice p[cat =i }i mai ofer[Mirelui toat[dragostea ei. Mediocritatea nu este îndeajuns, ci se cere o dedicare total[. Pilda celor zece fecioare arat[ce se întâmpl[cu credincio=ii mediocri sau c[ldicei, care sunt numi\i neîn\elep\i. Nu ajunge s[mergi la biseric[, s[dai bani, s[cân\i în cor, s[dai milostenie sau s[fii trecut într-un registru ca membru a unei biserici locale.

Mireasa Domnului sunt credincioșii care au în templul trupului lor puterea Duhului Sfânt, care le dă imbold să facă numai lucruri bune și să se păstreze curași pentru Domnul Isus pe care-L iubesc mai mult decât pe orice și pe oricine. Această dragoste sinceră a credinciosului îl face să spună: <Vino, Doamne Isuse!> Trăirea în Cuvânt i-a dezvoltat această dependență de Dumnezeu și-l face pe credincios să se asemene tot mai mult cu Domnul Isus. Credinciosul devine pregătit pentru atmosfera cerului încă de pe pământ. <Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt> (Romani 14:17). Clipa rătăcirii de pe pământ a Miresei reprezintă o surpriză, dar trebuie să fim pregătiți. Mireasa și-i iubește Mirele și vrea ca El să vină să o răpească.

Domnul Isus aseamănă vremea venirii Lui cu vremea lui Noe, când oamenii erau preocupați cu orice, afară de a-L căuta pe Dumnezeu (Luca 17:26). Greșala oamenilor din timpul lui Noe nu a fost că făceau lucruri înguste care sunt necesare și astăzi, ci greșala lor a fost că au făcut din lucrurile pământești înainta și scopul vieții lor, care i-a determinat să neglijeze și apoi să uite de Dumnezeu. <Noe umbla cu Dumnezeu> (Genesa 6:9). Noe a primit milă și a fost salvat de potop. Credincioșii nu fac din lucrurile acestui pământ înainta vieții lor, ci îl fac pe Domnul Isus Stăpân peste orice aspect al vieții lor și El este motivul fericirii lor. Credincioșii vor fi răpiți la Cer și vor scăpa de mânia urgiei lui Dumnezeu care va veni peste toți locuitorii pământului. <Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceașul încercării, care are să vină peste lumea întreagă...> (Apocalipsa 3:10). Potopul a venit numai după ce Noe a fost în siguranță, în corabie. Sodoma a fost nimicită numai după ce Lot a ieșit și a fost în siguranță. Urgia nu va începe pe pământ până când Mirele nu-și va lua Mireasa de pe pământ și o va prezenta înaintea Tatălui și a sfinților îngeri. Ești tu gata să dai examenul și să te cercetezi pentru a vedea dacă poți spune Domnului: <Vino, Doamne Isuse!>

O tân[r] a avut un vis =i se spunea c[avea loc r[pirea. }n vis a început =i ea s[se înal\ve c[tre cer dar nu s-a putut ridica decât pu\in, pentru c[era legat[cu picioarele de p[mânt cu o funie lung[de =ireturi, legate unul de altul. Acea tân[r] lucra la o fabric[de =ireturi =i din când în când aducea acas[=ireturi, lucru pe care Dumnezeu l-a socotit furt. Atunci tân[ra, bucuroas[c[a fost doar un vis, a în\eles c[nimic nu trece neobservat =i ne]nregistrat de Dumnezeu în via\a credinciosului. Dar tu? Ai ceva la lucru care duci acas[? Pot fi lucruri mari sau doar creioane =i pixuri. Oare se merit[s[ri=ti r[pirea pentru ni=te gunoaie? Acel lucru te poate desp[r\i de Hristos, pentru c[înseamn[neascultare. Dacă ne cercet[m înaintea Domnului =i g[sim c[am f[cut nedrept[\i sau ne-am însu=it lucruri care nu ne-au fost date legal, trebuie f[r] s[spunem nimic nim[nui, în fric[de Domnul, s[facem o complet[restituire. Apoi, în rug[ciune trebuie s[ne cerem iertare =i s[promitem Mirelui nostru, C[ruia prin aceasta I-am fost necredincio=i, c[nu se va mai întâmpla. Dacă nu g[sim nici o cale de a face restituirea, pentru c[persoana nedrept[\it[nu o g[sim sau compania nu mai exist[, trebuie s[ne c[im înaintea Domnului p`n[ce sim\im pacea iert[rii. Dacă ne m[rturisim p[catul El este credincios s[ne ierte, iar cugetul nostru devine liber =i putem spune: <Vino, Doamne Isuse!>

Mireasa Domnului este f[r] pat[=i f[r] zbârcitur[adic[f[r] de p[cat, pentru c[nimic întinat nu va intra în cer. Noi niciodat[nu vom putea deveni des[vâr=i\i cum a fost =i este Domnul Isus, dar trebuie s[ne d[m toat[silin\,a, s[facem tot ce ne st[în putin\ pentru a tr[i cu cugetul curat, verificat de Duhul Sfânt =i apoi Harul lui Dumnezeu va face restul. Nu se merit[s[pierzi R[pirea pentru c[nu po\i ierta pe cineva cum te-a iertat Hristos. Nu se merit[s[pierzi R[pirea pentru un lucru mic sau pentru o bog[\ie însu=it[prin necinste sau silnicie. Nu se merit[s[pierzi R[pirea pentru o pl[cere p[mânteasc[sau un idol de care inima se poate alipi în clipe de neveghere. Cerceteaz[s[vezi pe ce funda\ie de merite stai, ca nu cumva s[fie ale tale =i nu a lui Hristos =i vezi

dac[zide=ti împreun[cu El. O cântare spune: <S[nu culeg ce Tu arunci, S[nu d[râm ce Tu zide=ti, S[nu iubesc ce Tu ur[=ti.> Aceasta este starea de continu[cercetare a fecioarelor în\elepte.

O dat[ce R[pirea =i Prima Înviere au avut loc u=a harului se va închide =i poc[in\a, chiar sincer[, nu va ajuta la nimic. Acum ar[\i Domnului c[-L pre\uie=ti dac[te cercetezi =i te schimbi ca s[-I placi Lui, care este Mirele ce va ap[rea la strigarea din noapte. Una dintre cele mai vechi cânt[ri pe care le =tiu spune: <Împodobete-te Mireas[, / Cu haina cea de nunt[, / Îmbrac[-te de pe p[mânt, / De dragul Lui =i-a Cerului Sfânt.> Mireasa Domnului este îmbr[cat[în haine de in sub\ire, care reprezint[faptele de neprih[nire preg[tite de Dumnezeu ca s[umbl[m în ele. El ne d[putere ca s[le putem]ndeplini =i tot meritul este al Lui.

Nu numai R[pirea, ci =i moartea p`nde=te pe om =i-l poate surprinde, sigil`ndu-i destinul la starea în care a fost g[sit, f[r] a mai putea schimba ceva. Este periculos s[o mai iei, chiar =i temporar, pe calea p[catului sau s[amâni întoarcerea la Dumnezeu pentru c[e=ti tân[r, sau s[a=tep\i p`n[te pensionezi, pentru c[ziua de mâine nu este garantat[nim[nui. Dumnezeu ne d[în aceste zile un potop de informa\ii =i semne care spun c[Isus este gata s[vin[, dar mul\i r[spund cu un potop de ignoran\[ca cei din timpul lui Noe. Nimeni nu va spune: <În sfâr=it c[am r[mas jos!> Mul\i vor spune]ns[: <Nu m[gândeam c[va avea loc chiar acum.> Dac[e=ti gata =i tr[ie=ti pentru Domnul Isus fiecare zi, Duhul Sfânt care este în tine î\i d[voie s[spui: <Vino, Doamne Isuse!>

Credincio=ii nu sunt scuti\i de încerc[ri =i de cele mai multe ori Domnul nu mic=oreaz[încercarea, dar m[re=te puterea. Dumnezeu nu a înl[turat paharul pe care a trebuit s[-L bea Fiul, dar a trimis îngerii pentru a-L înt[ri. M[rimea puterii, lumina puternic[a c[l[uzirii Duhului Sfânt este aceea care ne scoate biruitori în timpuri de grele încerc[ri. Suntem mântui\i prin har, prin credin[, dar vom fi judeca\i dup[fapte ca s[fim r[spl[ti\i. Vom fi judeca\i dup[cum am îng[duit Harului s[ne schimbe =i s[ne foloseasc[via\a pentru Slava lui Dumnezeu. Tot ce d[Dumnezeu

este potrivit. Nou, =i mie personal, ni se pare uneori c[altceva am fi dorit, dar trebuie s[ne încredem în hot[rârile Lui f[cute în dragoste pentru sufletul nostru mai întâi =i apoi pentru trupul nostru. Dumnezeu este Cel mai aproape de noi când trecem prin necazuri, pentru c[ne iube=te =i dore=te ca noi, asemenea neprih[nitului Iov, s[fim un succes al Lui.

O companie care transporta pe=te viu a aflat c[cel mai bun mod de a \ine pe=tele proasp[t =i fraged este ca în bazinul ce con\ine pe=te bun s[pun[=i un pe=te pr[d[tor, adic[vr[jma= felului de pe=te pe care-l transportau. Câteodat[Dumnezeu pune în bazinul vie\ii noastre câte un vr[jma= care ne face s[îngenunchem mai mult înaintea Domnului =i ne \ine permanent într-o stare de veghere. Bun[tatea Domnului face aceasta chiar dac[nou[ni se pare un \epu= pe care tot mereu }i cerem Domnului s[ni-l ia. Problema unora este via\a de zi cu zi =i nu ajunge ca o zi s[fie dat[Domnului, ci trebuie ca fiecare zi s[fie dat[Domnului.

Unii se aprind ca un foc de paie, care cum vin încerc[rile cedeaz[în fa\ a ispitelor =i devin ni=te birui\i. Domnul nu-+i g[se=te pl[cere]n cei ce dau înapoi =i ar fi fost mai bine pentru ei s[nu fi cunoscut niciodat[harul iert[rîi. O religie doar de vreme bun[ne pune în rândul fecioarelor neîn\elepte. Numele lui Dumnezeu este =i El-+adai, adic[Dumnezeu-Suficient pentru orice situa\ie a vie\ii. Num[r[toarea invers[p`n[la clipa R[pirii a început, iar timpul tace =i trece ca nisipul într-o clepsidr[, m[sur`ndu-l prin scurgerea nisipului. Se poate ca ast[zi s[fie ultima zi de har. E=ti tu gata? Este o num[r[toare invers[p`n[la sfâr=itul anului. Este o num[r[toare invers[p`n[la sfâr=itul vie\ii tale. Este o num[r[toare invers[p`n[la clipa R[pirii Bisericii.

Dup[r[pire mul\i oameni vor vrea s[=tie ce scrie în Cartea aceea a poc[i\ilor, pe care nu au vrut s[o ia în serios. Vor c[uta o lic[rîre de speran\ dar nu vor g[si nici o n[dejde, pentru c[oferta de har, de iertare în dar =i f[r[plat[a expirat o dat[cu R[pirea Bisericii. Puterea Lui ne poate p[stra, cât tr[im, în ascultare de El ca în acea zi s[zbur[m la cer ca porumbeii spre porumbarul lor =i

s[întâlnim pe Domnul în v[zduh. E=ti tu gata pentru ziua R[pirii? E=ti tu gata pentru Slav[? E=ti preg[tit s[intri la osp[ul care este gata s[înceap[în Casa Tat[lui? A=a cum spunea Spurgeon, vom avea surprize acolo, deoarece vom întâlni oameni pe care noi nu am crezut c[-i vom vedea acolo =i nu-i vom întâlni pe cei de care eram siguri c[vor fi acolo, pentru c[omul judec[dup[ceea ce vede =i aude, dar Domnul judec[dup[starea inimii, care iube=te pe Domnul =i spune: <Vino, Doamne Isuse!> Curând vine ziua când Dumnezeu va spune: <Strânge\i-Mi pe credincio=ii Mei, care au f[cut leg[mânt cu Mine prin jertf[!> (Psalmul 50:5)

Amin.

35

ALEGEREA LUI LOT

<Lot =i-a ales toat[Câmpia Iordanului, =i a mers spre r[s[rit. Astfel s-au desp[r]it ei unul de altul.>

Genesa 13:11

Lot a fost nepotul lui Avraam, cu care a plecat din Ur atunci când Dumnezeu l-a chemat pe Avraam să iasă din țara lui și din casa tatălui lui și să plece într-o țară pe care i-o va arăta El. Avraam și Lot aveau fiecare familie, turme și slujitori. Bogăția turmelor lor a crescut imens, iar între slujitorii lor s-au iscat certuri. Avraam a căutat să evite aceste certuri, care s-ar fi putut extinde până la nivelul familiei lor și i-a propus nepotului său, Lot, să se despartă. Cu multă generozitate îl lasă pe Lot să-și aleagă partea de țară pe care o vrea el, iar Avraam s-a hotărât să locuiască în cealaltă parte de țară. Lot și-a ales câmpia bine udată a Sodomei, iar Avraam a locuit la Hebron.

Este important și de folosit urmărirea viața lui Lot, pentru că din sfârșitul lui trist putem învăța lecții despre modul în care un om ajunge să fie dezbrăcat de putere duhovnicească și astfel își pierde prietenia cu Dumnezeu. Decăderea lui Lot a avut loc treptat și ne învață că lipsa de disciplină și veghere duhovnicească aduce o sufocare înecat a sufletului, care apoi se vede gol și înecat de Satan. Lot a învățat de la Avraam despre Dumnezeul Cel adevărat și să facă deosebire între ce este neprihănit și ce este păcătoș. Lot a privit câmpia Iordanului cu plăcerile ei verzi și cetățile favorabile așezate pentru comerț. El a zis că această câmpie este un loc unde el poate să prospere, pentru că avea turme mari de animale. Lot a ales câmpia pentru un câștig mate-

rial =i nu avea inten\ia s[cad[în ru=inea în care a ajuns la urm[. Lot s-a desp[r\it de Avraam, întinz`ndu-=i corturile p`n[la cetatea Sodomei.

Urm[toarea dat[când îl g[sim pe Lot, Biblia spune c[<Lot =ede la poarta Sodomei.> Lot a c[utat s[prospere p[m`nte=te =i a f[cut din aceasta o prioritate, dar a ajuns într-un dezastru spiritual. P[catul a fost atr[g[tor pentru familia lui =i a ajuns un cet[\ean onorabil la poarta Sodomei. În vechime pozi\ia de a sta la poarta cet[\ii era rezervat[oamenilor care se bucurau de cinstea cet[\ii, cum a fost cazul lui Boaz care a f[cut tranzac\iile de c[s[torie cu b[trânii de la poarta cet[\ii. Neprih[nitul Lot î=i chinuia sufletul când vedea spurc[ciunile acelei cet[\i =i probabil c[i-a trecut prin minte ideea c[alegerea lui nu a fost cea mai bun[.

Lot nu a convertit nici un om la credin\a în Dumnezeu lui Avraam. S-a a=ezat între cei f[r[de Dumnezeu, care nu aveau viziunea ve=niciei, =i aceasta l-a sufocat duhovnice=te. Doi îngerii au intrat în cetate =i l-au scos afar[din Sodoma pe Lot împreun[cu so\ia =i cu cele dou[fiice înainte ca cetatea s[fie nimicit[de Dumnezeu. Când =i-a chemat ginerii s[ias[din cetate, ace=tia credeau c[glume=te =i nu l-au urmat. Un om c`nd vorbe=te despre un pericol este luat în serios, dar Lot nu a fost luat în serios de cei doi gineri =i au pierit în cetate. Chiar =i atunci când Dumnezeu S-a oferit s[-l scape, Scriptura spune c[<Lot z[bovea> =i îngerii au trebuit s[-l ia de mân[=i s[-l scoat[afar[din cetate.

Am`narea ascult[rii de Dumnezeu este =i ast[zi una dintre cele mai eficiente arme ale celui r[u. Dumnezeu vrea s[salveze omul de la pr[p\dul care vine, dar mul\i z[bovesc ca Lot. În timpul \arilor, \arul care era la putere a murit pe nea=teptate. Oamenii de la curte, care iubeau familia \arului, au alergat în toiul nop\ii la prin\es[=i i-au spus s[se scoale =i s[mearg[imediat la palat pentru a lua coroana. Prin\esa a spus c[nu vede de ce este nevoie de a=a mare grab[=i z[bovea. Atunci persoana oficial[, care o chema la palat, a luat o hârtie =i a desenat-o repede pe prin\es[cu coroan[pe cap =i apoi a desenat-o cu capul t[iat. A ar[tat desenele

prin\esei =i i-a spus s[-l aleg[pe care-l vrea. Prin\esa a în\eles =i a fost gata imediat.

Noi vrem s[ar[t[m oamenilor dou[poze exprimate în cuvinte clare =i deslu=ite, care nu se pot confunda sau asem[na. Din aceste dou[poze, una este poza Iadului, unde este un chin ve=nic =i cealalt[poz[este a Raiului. Noi doar le prezent[m oamenilor, dar fiecare om alege ce vrea, prin decizii =i fapte. Nu este cale de mijloc între Iad =i Rai. Dacă cineva z[bove=te în a veni la poc[in\, pe moment alege iadul, pentru c[omul nu este st[pân pe suflarea lui. Chiar dacă un asemenea om ar avea de gând s[se poc[iasc[mai târziu, nu conteaz[decât alegerea f[cut[=i starea în care se g[se=te în clipa când pleac[de pe p[mânt. Cele dou[st[ri sunt: una de a fi împ[cat cu Dumnezeu prin Domnul Isus Hristos =i cealalt[este de a fi vr[jma= cu Dumnezeu, pentru c[omul prin p[catul înf[ptuit devine vr[jma= cu Dumnezeu, care ur[=te p[catul.

Dacă ginerii lui Lot credeau c[Lot glume=te, eu =tiu sigur c[Dumnezeu nu glume=te, ci spune clar c[plata p[catului este moartea. Nevasta lui Lot]=i avea idolii în cetate =i îi p[rea r[u după lucrurile de care=î legase inima. Ea a c[cat porunca primit[de la îngeri =i în timp ce se dep[rta de cetate s-a întors înapoi s[priveasc[spre Sodoma =i a fost transformat[într-un stâlp de sare. Lot a ales, dar a ales r[u pentru c[=i-a pierdut averea, familia =i pacea sufleteasc[. Dumnezeu a vrut s[nimiceasc[=i cetatea |oarului, dar Lot a cerut un hatâr îngerului ca s[nu o nimiceasc[=i s[poat[fugi în ea. Lot s-a temut s[r[mân[]n |oar =i a ie=it din cetate. A locuit într-o pe=ter[, unde a ajuns s[p[c[tuiasc[din cauza be\iei. Fetele lui Lot au avut fiecare câte un b[iat, care au format dou[popoare vr[jma=e poporului Israel. P[rerea mea este c[ar fi fost mai bine pentru Lot s[moar[atunci când Dumnezeu l-a numit neprih[nit.

Oamenii mari întotdeauna s-au temut de p[catele mici ca =i de cele mari. Lucrurile mici duc la lucruri mari. O scânteie mic[de p[cat poate fi socotit[de unii ca fiind ceva u=or de controlat. O

scânteie poate fi stins[cu o pic[tur[de ap[, dar o scânteie poate aprinde o p[dure mare =i tot ea poate produce pagube imense în incendii urbane. Acum 200 de ani nu era p[l[mid[în Australia p`n[ce un sco`ian, care avea acolo prieteni, a trimis câteva semin\ve într-un plic. A fost doar o glum[. De atunci fermierii se lupt[cu p[l[mida în Australia, pentru c[s-a r[sp`ndit ca focul prin toate culturile.

Dac[l[s[m p[catul]n inim[, oricât de mic ar fi, el va deveni mare. Satan este mul\umit dac[tolerezi pu\în p[cat în tine, în casa ta sau în biseric[, pentru c[el =tie c[lucrurile mici duc la lucruri mari. Dumnezeu se uit[la principiul p[catului =i este dezonorat de tolerarea p[catului, indiferent dac[este mic sau mare. Cum o piatr[, oricât de mic[, în pantof î\i îngreuneaz[mersul la fel =i un p[cat oric`t de mic î\i va afecta umblarea pe calea Domnului. Dac[vrei s[încerci ceva care =tii c[nu este chiar potrivit, dar crezi c[e=ti în stare s[-l controlezi, pune o pietricic[]n pantoful t[u =i umbl[a=a o s[pt[mân[întreag[gândindu-te la acel lucru neîngăduit. Acea pietricic[î\i ia toat[buna dispozi\ie. Cu atât mai mult va distruge pacea sufletului ceva ce duce la p[cat sau care este p[cat.

Daniel a considerat c[ar fi fost un p[cat dac[nu ar fi deschis ferestrele spre Ierusalim s[se roage chiar =i atunci când îi era interzis de legea împ[ratului. Un alt om ar fi spus c[e un lucru mic =i poate s[se roage altundeva pentru un timp, dar Daniel nu a cerut hatâruri lui Dumnezeu. Dezastru a început în via\a lui Lot cu lucruri mici. Totul a început cu o alegere luat[de ochi, iar binele sufletului nu a fost pus în discu\ie. A ales locurile alunecoase pentru suflet nenorocindu-=i inclusiv fetele, care erau ceea ce]i mai r[m[sese din familie. Cineva trebuia s[vegheze, s[corecteze =i s[încurajeze numai ceea ce era bun înaintea lui Dumnezeu, dar nu =i-a f[cut slujba =i astfel s-a ajuns la ruin[. Acel cineva a fost Lot, care a ales câmpia Iordanului cea verde, pentru c`=tig material. Este timpul s[ne facem o verificare pentru a vedea dac[noi ne facem slujba de a veghea, de a corecta =i

de a încuraja numai ceea ce este bun înaintea lui Dumnezeu. Este spre folosul sufletului nostru s[ne cercet[m inima =i s[vedem dac[nu ne tenteaz[vreo <câmpie bine udat[> =i atunci s[nu mai putem face lucrarea Domnului =i s[nu mai avem timp de adunare.

Oare se apropie cortul t[u de Sodoma? <Oamenii din Sodoma erau r[i =i r[zvr[ti\i împotriva Domnului>, lucru pentru care Dumnezeu a hot[rât s[nimiceasc[cetatea. Lot =i-a întins corturile l`ng[Sodoma =i apoi a ajuns s[fie g[sit ca rezident în Sodoma. Acest lucru s-a petrecut în timp. Mai întâi au vizitat Sodoma =i au admirat lucrurile deosebit de interesante din cetate. Probabil c[la început au condamnat ce au v[zut r[u. Dup[un timp s-au obi=nuit cu ele =i au spus c[ei sunt altfel de oameni, adic[tari =i r[ul nu-i afecteaz[. Apoi au început s[aduc[lucruri din Sodoma în corturile lor =i probabil c[au început s[primeasc[vizitatori. Dup[un timp s-au gândit c[via\a în corturi este prea grea =i inconfortabil[=i ar fi mai bine s[fie ocroti\i de zidurile cet[\ii =i de armatele cet[\ii. P[catul a lucrat încet, dar a fost neiert[tor =i l-a ruinat pe Lot.

Aceia=i vr[jma=i, cu =i mai mult[experien\ de doborâtori de suflete, caut[s[ruineze sufletul meu =i al t[u. Ei prezint[avantaje în compromisuri ce nu par complet rele, dar au în ele otrav[pentru suflet. Este Dumnezeu mul\umit de tine =i de ceea ce ai de spus despre p[cat? Dac[nu ai vorbe aspre împotriva p[catului care vrea s[p[trund[în cortul t[u înseamn[c[deja e=ti în pericol. Lot ar fi putut avea o influen\ bun[, dar a fost cople=it =i a cedat. Lot a început bine =i a sfâr=it r[u. Lot a r[mas cu vise =i regrete. Dar noi? Trece via\a ca un vis =i putem doar s[spunem: A= fi putut face! A= fi putut fi ce vroia Dumnezeu! A= fi putut fi lumin[=i a=a s[aduc suflete la Mântuitorul Isus. Acest mesaj are inten\ia s[ne trezeasc[mintea s[n[toas[ca s[vedem dac[suntem unde se a=teapt[Dumnezeu s[fim, dup[investi\ia ce a f[cut-o în noi. Cu cine e=ti prieten =i ce fel de oameni te socotesc a fi de a lor? Lipsa de a putea discerne ce este periculos pentru suflet l-a ruinat pe Lot =i ne poate ruina =i pe noi. Lot a iubit pu\in mai

mult cât=tigul decât a urât r[ul pe care-l vedea în Sodoma. Această diferență a însemnat prioritate greșită pentru ce este important.

Avraam, omul credinței, pe de altă parte a fost omul care ne-a lăsat un exemplu bun. El a avut toate bogățiile pe care odată le-a avut și Lot, dar Avraam mai avea și un altar unde se închina lui Dumnezeu. Când a venit timpul pentru Isaac să se căsătorească a trimis pe Eliazar să aducă o soție din țara de unde era el, ca nu cumva vreo cananită locală să schimbe învederările pe care el ca tată i le-a dat lui Isaac. A ales o cale mai dificilă și mai costisitoare, dar a ales bine. Eliazar a primit poruncă specifică ca nu cumva să-l ducă pe Isaac acolo. <Și nu care cumva să duci pe fiul meu acolo!> (Genesa 24:6). Avem mult de învățat din înțelepciunea de tată a lui Avraam. Dacă lumea nu vrea să vină în biserică la Domnul Isus să se pocăiască nu cumva să ducem biserica în lume.

Dacă li se par oamenilor prea aspre poruncile Domnului să nu le diluăm pentru a fi mai ușor acceptate. Și nu dăm înlesniri unde Biblia nu dă, de frică să nu plece oamenii din biserică. Domnul Isus nu a vrut ucenici oricum. Când unii ucenici au plecat de la El pentru că nu au putut suferi unele cuvinte, Domnul i-a întrebat pe cei ce au rămas dacă ei nu vor să plece. Adevărul stă singur în picioare, fără nici o proptea. În multe biserici este compromis adevărul ca să nu plece oamenii și să nu scadă venitul. Adevărul trebuie ales și susținut cu orice preț, pentru că cei ce vor mântuirea nu pun condiții lui Dumnezeu. Lot s-a compromis și a pierdut totul și mulți nu au învățat încă această lecție în casa lor sau chiar în biserică lor. Unor astfel de oameni, care nu sunt mulțumiți cu standardele sfințeniei, azi nu le place una, iar mâine nu le place alta. Dacă cineva nu pune piciorul în prag se ajunge că nu mai este nici o diferență între lume și biserică. Atunci ce-i sfânt dispare și apare ce-i lumesc. Muzica devine ca a lumii și împrăcie mintea la fel. Nu se mai aude nici <Amin> și nici <Aleluia>. Dacă cineva totuși ar îndrăzni să le pronunțe ar fi chemat de ușeri afară. Astfel oamenii, prin compromis, ajung ca

s[aib[un club =i nu o adunare unde <Dumnezeu s[fie în adunarea lui Dumnezeu.>

Satan]\i spune c[nu este timpul s[fii strict =i s[te apropii de Domnul. El spune c[p[catul mic nu este a=a important, de ce s[fii prea sfânt. El este mincinos =i tat[al minciunii. Mul\i cre=tini în timpul persecu\iilor cezarilor =i-ar fi sc[pat via\ a dac[ar fi jertfit idolilor t[mâie, chiar de cea mai mic[valoare monetar[, dar au spus: <Nu>. Al\ii ar fi sc[pat cu via\[dac[ar fi spus: <Cezarul este Domnul>, dar au refuzat =i au intrat în glorie cu cununi de martiri, unde <Hristos este Domnul>, pentru c[nu s-au compromis =i nu au cerut hatâruri. Ei nu au zis acesta este p[cat mare =i acesta este p[cat mic, ci au ales s[nu tolereze nici un p[cat. Suntem chema\i s[ne ferim de tot ce ni se pare r[u =i s[tr[im curat =i frumos, ca =i în timpul zilei, lipindu-ne tare de bine.

Lot a ales gre=it, pentru c[a dat ce era scump pentru lucruri de nimic. Omul care a inventat caracterul Superman a vândut toate drepturile acestui caracter pentru 120 de dolari. Acest caracter a f[cut multe sute de milioane de dolari, dar cel care a inventat caracterul nu a mai primit nimic. A ales gre=it. A fost un altul care pentru 30 de argin\i a ales s[-=i vând[St[pânul. A regretat c[a ales gre=it, dar a fost prea târziu. Al\ii aleg s[-L vând[pe Domnul pentru o \igar[, o b[utur[, pentru o destr[b]lare sau alte lucruri ca =i acestea.

Dumnezeu spune c[zvonul despre p[catul cet[\ilor din câmpie a ajuns la El. Ce zvon ajunge la Dumnezeu despre tr[irea ta? Am v[zut oameni alergând la întrecerile sportive care s-au dat b[tu\i pe ultima parte a traseului pentru c[nu au mai putut alerga. Alergarea pe Calea Domnului nu este un concurs de vitez[, ci este un maraton unde statornicia se dovede=te a fi de mare folos. S[nu fim dintre aceia care dau înapoi, pentru c[mai este numai pu\în =i Cel ce vine va veni =i r[splata Lui este cu El. S[alegem bine, socotind pre\ul duhovnicesc =i ne vom bucura o ve=nicie cu to\i cei ce au ales bine =i au ajuns]n Împ[r[\ia lui Dumnezeu.

Amin.

36

CONFLICTUL

<Pe când venea b[iatul, dracul l-a trântit la p[mânt, =i l-a scuturat cu putere. Dar Isus a certat duhul necurat, a vindecat pe b[iat, =i l-a dat înapoi tat[lui s[u.>

Luca 9:42

Avem în acest text prezentat[eliberarea =i vindecarea unui copil, care era chinuit de un duh r[u, ce reprezint[omul f[r[Dumnezeu =i f[r[na=terea din nou. Cei care nu slujesc lui Dumnezeu nu sunt poseda[i to[i de acest fel de duhuri, dar to[i sunt domina[i de dorin[ele p[c[toase, distrug[toare, la care contribuie puterea întunericului =i care conduc sufletul omului spre Iad. Eliberarea de sub puterea duhurilor necurate sau a patimilor distrug[toare este posibil[numai prin puterea lui Dumnezeu. Diferen[ă dintre o manifestare ca cea pe care a avut-o copilul vindecat de Domnul =i dorin[ele p[c[toase ascunse în adâncul sufletului este foarte mare, dar duc la acela=i rezultat.

Se poate uneori ca al doilea caz, unde duhurile nu se manifest[prin trântituri, ci doar controleaz[dorin[ele inimii, s[fie mai grav pentru c[omul se crede bine =i nu =tie de ce duh este însufle[it, pe când cel ce se manifest[ca =i copilul ce era scuturat de duhuri =tie sigur c[are probleme =i caut[ajutor. Când l-au adus pe copil la Domnul, duhul l-a trântit la p[mânt în revolt[, pentru c[=tia ce urmeaz[. Singura sc[pare este la Domnul Isus, care =i azi vindec[manifest[ri asem[n[toare cu a copilului, la fel ca =i manifest[ri ce par nevinovate inimii omului care iube=te p[catul.

Omul caut[prin educa[ie =i reforme s[devin[un om moral, dar p[catul cu dorin[ele lui sunt tot în el. Un ofi[er englez =i-a

adus acas[un pui de leopard din India =i l-a crescut în casa lui, ca pe o pisic[mare, domestic[. Odat[, când ofi\erul dormea afar[la soare, l-a lins pe m`n[=i limba leopardului a atins o ran[proas-p[t[, d`nd de gustul de sânge. Atunci a devenit fiar[s[lbatic[, omorându-l pe acel om. A=a este p[catul în[untru omului, numit de lume bun. Omul cel numit bun de societate nu mai este a=a de bun când îl calci pe b[t[tur[=i <integritatea> lui este dictat[de circumstan\ele, pe când copilul lui Dumnezeu este hot[rât s[tr[ias-c[curat pentru Dumnezeu, indiferent de împrejur[ri. Cine este n[scut din Dumnezeu, adic[n[scut din nou, spune apostolul Ioan c[nu p[c[tuie=te. O traducere spune c[nu se complace în p[cat.

Întâlnirea dintre Domnul Isus =i duhurile necurate produc un conflict, care nu se rezolv[cu o în\elegere sau pace, pentru c[]l recunosc pe Fiul lui Dumnezeu. A ap[rut un conflict între lumin[=i întuneric, iar lumina a biruit întunericul. Când faci noaptea un foc în p[dure animalele fug, pentru c[le este fric[de foc. Cel ce prime=te umplerea cu Duhul Sfânt prime=te Focul Sfânt, care nu arde trupul dar de care duhurile fug, ca =i animalele s[lbatice de foc. O musc[care se apropie de o sob[fierbinte imediat se retrage, pentru c[simte c[ldura. A=a au f[cut =i duhurile rele când au ajuns în prezen\ă Domnului Isus. I-au recunoscut puterea =i autoritatea. Aceste duhuri, care =tiu c[urmeaz[s[fie aruncate în iazul de foc împreun[cu Satan, au reclamat =i au spus: <Ai venit aici s[ne chinuie=ti înainte de vreme?> (Matei 8:29).

Duhurile =tiu c[vine o zi de judecat[chiar pentru ele. C[pete-nia acestor duhuri este Satan, care a fost creat un arhanghel puternic =i frumos,]ns[nu =i-a p[strat vrednicia. <Cum ai c[zut din cer, Luceaf[r str[lucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la p[mânt, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: «M[voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi =ede pe muntele adun[rii dumnezeilor, =i la cap[tul miaz[-noaptei; m[voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea]nalt.» Dar ai fost aruncat...> (Isaia 14:12-15). Dumnezeu a avut un conflict cu mândria acestui înger, care la un moment dat

nu a mai fost mulțumit cu starea în care l-a pus Dumnezeu. Dumnezeu, care stă împotriva celor mândri, l-a aruncat afară. Din luceafăr al zorilor a devenit Satan, împotrivitorul, cel ce este împotriva a ce este bun și sfânt. Este important să vedem cât de mult urăte Dumnezeu mândria și să învinșăm din conflictul ce a avut loc în Cer.

Omul nu poate sluji la doi stăpâni. Noi ori suntem de partea luminii ori suntem de partea întunericului. Între cele două părți este și va fi conflict. Satan vede pierderea ce a suferit-o din cauza mândriei și nu vrea ca Dumnezeu să aibă succes în a mântui sufletele oamenilor, astfel încât să ajungă în Cer, în locul de unde Satan a fost aruncat. Chiar dacă acum Satan este liber, cartea Apocalipsei spune că pentru el este pregătit un lanț și o cheie care va pune capăt ravagiilor pe care le face. În acest conflict dintre Dumnezeu și puterea întunericului nu se va face pace niciodată. Omul însă are ocazia să treacă de partea luminii, prin credința în Domnul Isus și să trăiască o viață în care să-și dovedească loialitatea față de Împăratul Isus, care și-a dat viața pentru popos. <El S-a dat pe Sine însuși pentru popoarele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău...> (Galateni 1:4).

Slobozenia de sub puterea întunericului se face în urma acceptării adevărului că noi suntem popos, dar putem fi eliberați de Fiul, care ne iartă și ne îmbracă cu putere să trăim pentru Dumnezeu. <Veți cunoaște Adevărul, și Adevărul vă va face slobozi.> (Ioan 8:32). Cei ce primesc oferta Milei lui Dumnezeu sunt câștigați de Dumnezeu pentru El. <Voi însuși sunteți o seminție aleasă, o preoție împărată, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui...> (1 Petru 2:9). Îngerii din Cer nu spun lui Dumnezeu Tatăl, ca și noi, ci sunt duhuri slujitoare în slujba lui Dumnezeu. Când îl primim pe Domnul Isus în inima noastră devenim copii ai lui Dumnezeu și El, ca și un Tatăl bun, se îngrijește de noi, fie că avem nevoie de păine cea de toate zilele, fie că avem nevoie de mustrare și năstărea dragostei Sale (Evrei 12:6-7).

Noi, oamenii, suntem foarte obi=nui\i cu lumea material[, dar cunoa=tem \n parte despre lumea spiritual[, pentru c[ea nu poate fi v[zut[cu ochii p[m\nte=ti, dar rezultatele contactului cu puterea lui Dumnezeu sau cu puterea \ntunericului sunt v[zute prin ceea ce numim roade sau fapte. Duhurile necurate, care chinuiesc =i st[p`nesc pe unii oameni, sunt duhuri \n slujba lui Satan, care au fost de partea lui Satan =i au fost izgonite din Cer. Aceste duhuri, prin neascultare de Dumnezeu =i prin acceptarea a ceea ce este r[u, au devenit \ngerii c[zu\i, care =tiu de Gloria =i Slava Cerului =i nu vor ca omul s[ajung[acolo.

Teoriile despre \ngerii c[zu\i difer[=i nici nu este cel mai important lucru pentru noi ca s[le cunoa=tem. Unii spun c[\n ziua c\nd \n Lucifer s-a g[sit p[cat =i a fost izgonit din prezen\ta lui Dumnezeu, \npreun[cu el au fost izgoni\i =i \ngerii care au fost de partea lui Lucifer, datorit[c[rora ast[zi lumea zace \n cel r[u. Apoi este teoria c[o parte din \ngerii care au r[mas \n Cer s-au revoltat, pentru c[li se p[rea c[pedeapsa ar fi fost prea aspr[=i ace=tia, pentru c[nu au \nv[\t nimic din ce \nseamn[Suveranitatea lui Dumnezeu, au fost pu=i \n lan\uri =i sunt p[strati pentru ziua judec[\ii. <C[ci dac[n-a cru\at Dumnezeu pe \ngerii care au p[c[tuit, ci i-a aruncat \n Ad\nc, unde stau \nconjura\i de \ntuneric, lega\i cu lan\uri =i p[stra\i pentru judecat[> (2 Petru 2:4). De aici reiese c[sunt \ngerii \nu\i lega\i =i sunt \ngerii c[zu\i \n slujba lui Satan. Dumnezeu creaz[\ngerii prin puterea Cuv\ntului Lui, care spune c[din fl[c[ri de foc El }=i face slujitori, dar Dumnezeu nu \ng[duie s[r[m\nc[\n Cer nimic ce nu este \ncercat. Chiar Cuv\ntul Domnului este \ncercat.

G[sim \n Scriptur[c[\n Cer acum sunt \ngerii ale=i, serafimi, heruvimi, arhangheli, \ngerii p[zitori, mesageri =i \ngerii protectori. Domnul Isus, c\nd a \nceput s[p[timeasc[\n Ghetsimani, a spus c[ar fi putut cere mai mult dec\nt 12 legiuni de \ngerii ca s[-L apere, dar nu aceasta a fost voia lui Dumnezeu, deoarece atunci noi nu mai aveam r[scump[rare (Matei 26:53). <Legiune roman[> era un termen folosit \n acea vreme =i avea 6 000 de

solda\i. Un înger l-a lovit pe Irod pentru c[nu a dat slav[lui Dumnezeu. Tot un singur înger a omorât într-o noapte 185 000 oameni în tab[ra Asirienilor. Îngerul Domnului l-a scos pe Petru din temni\a lui Irod =i arhanghelul Gavril, care este un înger mesager, a vestit na=terea Domnului Isus =i a lui Ioan Botez[torul. P[storii din Betleem au auzit cânt[rile minunate ale îngerilor care d[deau slav[lui Dumnezeu =i astfel ne-au mai dat pu\in[informa\ie despre cum este în Cer.

Îngerii care sunt acum în slujba lui Dumnezeu au fost încerca\i =i de aceea suntem încerca\i =i noi, fiindc[dup[ce ne-am dovedit credinco=ia s[fim ve=nici cu Dumnezeu. Motivul pentru care am inclus acest pasaj este faptul c[avem de înv[\at o lec\ie de la îngerii c[zu\i =i anume c[nu este de glumit cu p[catul, deoarece grozav lucru este s[cazi în m`inile Dumnezeului Celui viu. O alt[teorie despre duhurile rele este aceea c[ele provin din copiii uria=ilor care s-au n[scut pe p[mânt =i care au murit la potop. Omul poate atinge culmile p[catului devenind mai p[c[tos ca îngerii c[zu\i, pentru c[îngerii c[zu\i nu au spus niciodat[<Nu> unui plan de salvare, cum mul\i oameni spun ast[zi.

Refuzul de a primi iertarea oferit[de Dumnezeu]l face pe om s[-i adune o comoar[de mânie pentru ziua judec[\ii. O dat[ce am fost ierta\i =i mântui\i vom ajunge de multe ori în conflict cu puterile întunericului, uneori prin oferte directe =i la\uri, care sunt atentate la via\a sufletului nostru. Alt[dat[venim în conflict cu întunericul care este în unii oameni, dar Cel care este în noi, adic[Duhul Sfânt, este mai mare decât acela care este în lume. Unul din semnele celor ce vor crede în Domnul Isus este acela c[în Numele Domnului Isus vor scoate duhuri necurate (Marcu 16:17). Copilul Domnului are în\elepciunea venit[de sus, curat[=i des[vâr=it[, care îl ajut[s[discearn[ce spune omul din firea lui sau ce spune omul influen\at de puterile întunericului. Copilul Domnului trebuie s[recunoasc[când duhurile rele atac[adev[rul Scripturii, metod[cu care cel r[u]i abate pe mul\i oameni de la Dumnezeu.

Duhurile nu întotdeauna trântesc oamenii la pământ, ci se mulțumesc să convingă un păcătos că el nu este ales, că este prea păcătos sau că nu este așa de păcătos ca să aibă nevoie de iertare, sau acum nu este timpul potrivit ca să se pocăiască și să-și predea viața Domnului. Prin aceste metode Satan face omul să se uite la el și nu la Hristos, care dă mântuirea. Satan lucrează cu multă putere și prin practicile ocultismului, cu care robește sufletul celor ce-l slujesc. Unii din curiozitate și alții împinși de dorința după o oarecare putere se compromit cu duhurile de magie și de vrăjitorie. Cine participă la astfel de practici deschide ușa larg duhurilor să intre în ei, pentru că duhurile pot locui și într-un număr mare în același trup.

Am avut ocazia să văd doar rezultatul unor astfel de vrăjii făcute cu puterea întunericului împotriva unui copil al lui Dumnezeu. Lucruri menite să se întâmple cu copilul Domnului s-au întors împotriva persoanei care le-a făcut, pentru că persoana împotriva căreia au fost făcute vrăjile era un copil al lui Dumnezeu, plin de Duhul Sfânt. Cei ce vorbesc cu morții lucrează cu duhuri necurate. Aceste duhuri necurate au la îndemână tot raportul despre ce a făcut sau a spus vreodată un om, cât timp a trăit. Cel care spune că vorbește cu morții dacă nu ghicește, primește informații pe care numai clientul lor le știe. Atunci ei rămân uimiți și convinși că duhul celui trecut din viață este prezent la acea sesiune.

Biblia nu se schimbă și Domnul Isus a arătat că bogatul nemilosiv nu a putut comunica cu frații lui, care mai erau în viață. Am întâlnit o persoană care vorbea despre anumite persoane ce se prezentau în casa lor și aveau relații cu ele. Sunt duhuri care au puteri de a lua chip trupesc și chiar de a se transforma într-un înger de lumină. Cine se ocupă cu cititul cărților, a cafelei, tabla de weigi și chiar a semnelor astrologice se expun la a fi cuceriți de duhurile întunericului, care nu se lasă mult invitate. Am văzut persoane cuprinsă de duhuri, care se simțeau așa de satisfăcute că poate face ca lampa de pe tavan să se miște, pentru că este ceva

anormal, dar prețul era mai mare decât a gândit vreodată. Am întâlnit o persoană care folosea droguri și mi-a spus că vede cum ies din poarta tot felul de ființe. Sunt tot felul de înțeleptorii pe care le face Satan cu oamenii, pentru că omul este vulnerabil deoarece nu cunoaște multe din lumea spirituală și ia de multe ori decizii bazate numai pe sentimente.

Am întâlnit un caz unde o persoană spunea că a avut experiența întâlnirii cu o persoană dragă ce murise și care apoi a apărut în fața lor frumoasă, aranjată, în haine curate, asigurându-i că totul este bine și curând vor fi împreună. Acea familie era necredincioasă, iar bărbatul care murise a traversat o viață plină de păcate mari. Duhurile ce iau chipul celui plecat în vecinicie dau o nădejde falsă și spun că traversează în mizeria păcatului până să ajungi într-un loc frumos și plin de pace. Aceasta este o dublă înțelepciune a duhurilor necurate. Trebuie să fim atenți, pentru că nu toate duhurile sunt de la Dumnezeu. Duhurile necurate nu pot suferi să audă despre: <Sângele scump al Domnului Isus> sau cuvinte de slavă și glorie adresate lui Dumnezeu.

Un frate a avut experiența să vadă un înger care s-a prezentat în camera lui și speriat nu știa ce să creadă. A spus: <Slavă lui Dumnezeu.> Atunci îngerul a izbucnit în laude la adresa lui Dumnezeu: <Glorie lui Dumnezeu, Stăpânul Universului>, <Slavă lui Isus Hristos, Fiul Celui Preaînalt!> Fratele care la început era speriat s-a liniștit, pentru că a recunoscut că acel înger este al lui Dumnezeu și vine cu un mesaj de la El, pentru că îngerul a izbucnit într-un potop de cuvinte de Glorificare a lui Dumnezeu, pentru că acesta este în Cer.

Duhurile trebuie să raporteze succesul sau lipsa de succes stăpânului lor. Când Domnul Isus a eliberat îndrăciiții din Gadareni, duhurile au intrat într-o turmă de porci, care s-a năpustit în mare și au murit înecați. Acele duhuri nu au vrut să meargă direct la raport în adânc cu mâinile goale, ci au omorât porcii pentru ca macar să spună că au făcut o mare pagubă materială. Cea mai de dorit pradă a duhurilor necurate este aceea de a-l face pe

credincios și poate chiar să cadă de la credință. Satan era sigur că Iov va cădea dacă îi va da voie Dumnezeu să îi ia tot ce are, dar nu a reușit. Dar la noi oare? <+i nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.> Avem de luptat împotriva acestor duhuri care caută să ne pună în situații unde vegherea noastră este relaxată și astfel suntem mai toleranți cu ceea ce altădată am numit pericol sufleteș. Dacă nu am fi prezenți de puterea lui Dumnezeu am cădea la primul atac, dar cu El putem fi mai mult decât biruitori. Satan este mulțumit și dacă ne poate aduce doar la o oarecare stare de independență de Dumnezeu și atunci ține că urmează căderea, pentru că singuri suntem pradă ușoară pentru el. Să fim atenți la duhul independenței de Dumnezeu, pentru că el vine când avem reușite sau când vrem mai multe drepturi pentru firea noastră.

Tot un duh puternic este duhul care-l face pe om să cărtească și să fie nemulțumit cu ceea ce Dumnezeu a hotărât pentru viața lui. Avem nevoie de o continuă umplere cu Duhul Sfânt, care cărmuiește viața noastră și ne deschide ochii minții ca să vedem realitatea lucrurilor în ceea ce privește siguranța duhovnicească. Avem de luptat împotriva acestor duhuri folosind toată armătura lui Dumnezeu. <Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpînirilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești> (Efeseni 6:12). Lupta aceasta nu se face prin tăria omului, ci prin Duhul lui Dumnezeu care biruiește întunericul. <Fiți treji, și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcneste, și caută pe cine să înghită> (1 Petru 5:8). Nu există neutralitate. Domnul Isus spune că cine nu este cu El este împotriva Lui și cine nu strânge risipește.

Sunt oamenii care spun că lucruri ca acestea despre lupta duhurilor îi depășesc și nu sunt pentru ei. Dar aceasta nu face altceva decât să-i facă mai vulnerabili, pentru că nu știu cum lucrează inamicul. Ce se poate spune despre un ofițer care în

mijlocul războiului spune că el nu este interesat de tactica de luptă a inamicului și el doar își vede de treaba lui, umblând peste tot plin de pace. Acel om este o pradă ușoară pentru vînțașii de precizie ai inamicului. Suntem în război și nu suntem chemași să clocim și să stagnăm pentru că nouă ne este bine pe moment, ci suntem chemași să luptăm, căutând să scapăm oamenii de sub stăpînirele celui rău și să-i aducem la Hristos, care-i mîntuiește.

Suntem chemași să ne hrănim și cu hrană mai tare nu numai cu lapte. Suntem chemași să primim tot Adevărul lui Dumnezeu, nu numai ce ni se pare nouă că ni s-ar potrivi. Biblia menționează că s-au vindecări și eliberări de duhuri pe care le-a făcut Domnul Isus, dar au fost și sunt milioane de suflete care au nevoie de această atingere a Domnului, care eliberează. Este dorința Domnului și a copiilor lui Dumnezeu ca oamenii să fie mîntuiți și eliberați de orice apăsare a celui rău. Asigură-te că ești mîntuit. Apoi cere umplerea cu puterea Duhului Sfânt și fii luminat în întinericul prin care treci.

Amin.

37

FII CU OCHII ÎN PATRU

<Fii cu ochii în patru înaintea Lui, =i ascult[glasul Lui; s[nu te împotrivi=ti Lui, pentru c[nu v[va ierta p[catele, c[ci Numele Meu este în El.> Exodul 23:21

Aceste cuvinte au fost adresate israeli\ilor c`nd plecau din Egipt spre țara Canaanului. Israelul a primit legi specifice cu privire chiar =i la lucrurile de toate zilele, împreun[cu asigurarea c[Îngerul Domnului va fi cu ei =i-i va nimici pe vr[șma=i dinaintea lor. Această asigurare =i încurajare a fost condiționat[de ascultarea vocii Îngerului Domnului. Li se cere s[fie cu ochii în patru, care înseamn[o stare de vigilen\[deosebit[, ca a unui osta= ce =tie =i se a=teapt[s[fie atacat din cele patru p[rți. Din fa\[, din spate sau din cele două p[rți laterale. Scriptura prezint[o serie de evenimente unde îngerii Domnului particip[=i duc la îndeplinire planurile lui Dumnezeu.

Scrierile Biblice ne vorbesc de prezența =i puterea unui înger deosebit numit Îngerul Domnului. Acest înger se prezint[lui Manoah cu numele de Minunat (Judec[tori 13:15-18). Acela=i înger îi spune lui Avraam s[nu fac[vreun r[u lui Isaac când, în ascultare de Dumnezeu, Avraam era gata s[-l aduc[ca jertf[(Genesa 22:11). Iacov l-a întâlnit pe acest Înger al Domnului la Betel =i prorocul Osea îl prezint[ca Dumnezeu. <Iacov l-a întâlnit la Betel, =i acolo ne-a vorbit Dumnezeu> (Osea12:4). Îngerul Domnului s-a ar[tat lui Moise în rugul care nu se mistuia (Exodul 3:2-4). Acela=i înger i s-a ar[tat lui Iosua (Iosua 5:14). Îngerul Domnului este singurul înger care accept[închinare. În prezența Îngerului Domnului era prezența Domnului Isus Hristos, care

face distinc\ie între El =i Dumnezeu Tat[l, când vorbe=te cu Agar. <Nu te teme, c[ci Dumnezeu a auzit glasul copilului în locul unde este> (Genesa 21:17).

P`n[la întruparea Domnului Isus din fecioara Maria }l vedem pe Domnul Isus cu numele de: <Îngerul Domnului>. +i ceilal\i îngeri care duc la îndeplinire poruncile Domnului sunt ai lui Dumnezeu, dar ei nu primesc închinare. <+i m-am aruncat la picioarele lui ca s[m[închin lui. Dar el mi-a zis: «Fere=te-te s[faci una ca aceasta! Eu sunt un împreun[slujitor cu tine =i cu fra\ii t[i, care p[streaz[m[r]turia lui Isus. Lui Dumnezeu închin[-te!»> (Apocalipsa 19:10). Mul\i oameni =i chiar cre=tini sunt obi=nui\i cu ideea c[Domnul Isus }=i face prezen\ a cunoscut[oamenilor doar la na=terea Lui în trup omenesc în Betleem, dar Scriptura }l arat[ca fiind chiar de la început participant la creerea a tot ce exist[. <La început era Cuvântul, =i Cuvântul era cu Dumnezeu, =i Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost f[cute prin El; =i nimic din ce a fost f[cut, n-a fost f[cut f[r[El> (Ioan 1:1-3). Fiul Lui Dumnezeu a existat din ve=nicie =i El este Alfa =i Omega, începutul =i sfâr=itul.

În cartea Genesei la capitolul unu avem conversa\ia dintre Dumnezeu Tat[l, Dumnezeu Fiul =i Dumnezeu Duhul Sfânt. <S[facem omul dup[chipul Nostru =i dup[asem[narea Noastr[> (Genesa 1:26). Un alt dialog înregistrat în acela=i capitol spune: <Nu este bine ca omul s[fie singur.> La Betleem, acum dou[mii de ani, Logosul — <Cuvântul S-a f[cut trup, =i a locuit printre noi, plin de har =i de adev[r> (Ioan 1:14). Unde tace Scriptura este bine s[t[cem =i noi, dar unde ne d[informa\ii este bine s[le acumul[m, deoarece pentru noi au fost scrise. Prin auzirea =i studiul Cuvântului credin\ a noastr[se înt[re=te. Mul\i oameni cred cu u=urin\ ziarele, dar când este vorba de Biblie spun: <Oare chiar a=a s[fie?> Dumnezeu se bucur[când cite=ti Cartea pe care a scris-o El.

Textul citat la început are menirea de a ne aduce într-o stare de veghere =i dac[am a\ipit cumva, s[aduc[o trezire spiritual[,

pentru c[Dumnezeu este Dragoste, dar =i un Dumnezeu gelos, care ia chipul unui foc mistuitor. <...este ceasul s[v[trezi\i în sfâr=it din somn; c[ci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut> (Romani 13:11). O chemare la veghere cu ochii în patru indic[gradul de urgen\ datorit[expunerii la pericolul prezent, creat de la\urile celui r[u =i datorit[posibilit[\ii venirii Domnului Isus în orice moment. Exist[institu\ii care au diferite nivele de alarm[pe care le folosesc dup[cum este cazul. Aceast[veghere cu ochii în patru este nivelul maxim de alarm[=i ne cheam[la o continu[verificare a fiec[rui aspect al vie\ii noastre. Suntem chema\i s[ne trezim, pentru c[st[în puterea noastr[aceast[trezire.

Când merg la serviciu ceasul meu sun[la ora cinci diminea\,a, pentru c[eu l-am pus s[sune, pentru a m[trezi. Când conduc ma=ina noaptea ore îndelungate =i vine somnul deschid geamul, dau drumul la radio, =i dac[somnul persist[m[opresc ca s[fac mi=care pentru a m[trezi, deoarece adormirea la volan poate însemna moarte pentru mine =i chiar pentru al\ii. Sunt lucruri pe care eu pot s[le fac pentru a m[trezi. Trezirea spiritual[începe la nivelul individual al fiec[rui credincios =i avertizarea lui este înc[o expresie a dragostei lui Dumnezeu, care ne vrea treji, cu candela aprins[=i plin[la venirea Lui. <De aceea s[nu dormim ca ceilal\i, ci s[veghem =i s[fim treji> (1 Tesaloniceni 5:6).

Somnul este o stare de insensibilitate =i un timp de incon=tien\ de ceea ce se întâmpl[în realitate. Cel mai u=or de dormit este când toate merg bine, când drumul este drept =i u=or. A fi cu ochii în patru înseamn[a-mi verifica priorit[\ile inimii, care aprob[felul cum eu cheltuiesc fiecare zi din via\,a mea. Pentru c[temperatura duhovniceasc[variaz[trebuie s[admit c[sunt nemul\umit cu standardul spiritual prezent, deoarece a= putea citi Scriptura mai mult, a= putea s[m[rog mai mult =i a= putea s[m[d[ruiesc mai mult lucr[ruii lui Dumnezeu de mântuire a oamenilor. Pân[ce nu admit =i spun c[nu este îndeajuns ceea ce eu fac, nu am s[încerc s[fac mai mult. Domnul Isus spune de mai multe ori

c[va fi ferice de robul acela care va fi g[sit veghind la venirea St[pânului. Trebuie s[ne examin[m pentru a vedea cu cât u=urin[ne d[m absen[le motivate c`nd lipsim de la serviciul din timpul s[pt[mânii din casa de rug[ciune, ca s[nu mai spun de serviciul de duminica.

Trebuie s[ne examin[m cât de repede batem în retragere când Domnul vrea s[pun[o povar[pe umerii no=tri. Bântuie un duh de adormire, care foarte dulceag spune: <mai las[s[mearg[=i altul, mai las[s[dea =i altul, mai las[s[ajute =i altul.> Dacă ascult[m de această voce, care este indulgent[cu noi, are loc ceea ce a= putea numi o relaxare a g[rzii, care ne face vulnerabili la un atac direct din partea celui r[u, ce continu[s[fac[oferte pân[în ziua R[pirii. Nu are rost s[ne plângem de lucruri care stau în putin[a noastr[de a le schimba. Dacă nu avem putere este pentru c[nu o vrem îndeajuns, pentru c[nu cre[m condi[ia de a primi putere. Împ[r\ia lui Dumnezeu se ia cu n[vala, adic[cine depune efort acela pune mâna pe ea.

Când eram copil la =coal[=i suna de ie=ire d[deam n[vala spre u=, spre libertate, spre activit[ă care îmi pl[ceau. A fi cu ochii în patru înseamn[a veghea =i a examina tot ce facem, pentru c[toate cer energie, timp, dedicare =i chiar de multe ori bani. Dacă analiz`nd un lucru pe care-l facem nu vedem nici folos duhovnicesc =i nu este necesar familiei, cu care Dumnezeu ne-a binecuvântat, resursele noastre spre acel lucru trebuiesc t[iate =i îndreptate spre ce este folositor. Cel mai bun loc de a începe verificarea cu doi ochi p[mânte=ti =i cu doi ochi duhovnice=ti este pe genunchi. Dacă am devenit prea ocupa[ă cu tot ce se întâmpl[în jurul nostru trebuie ca pe genunchi s[revizuim momentele când ne-am sim[ăit nimic înaintea Lui, când am fost primi[ă de Dumnezeu =i f[cu[ă o f[ptur[nou[, prin mila Lui, f[r[ca noi s[avem ceva bun de oferit. Gândul acesta ne va umili =i ne va goli de orice încredere în noi în=ine, dar ne va califica pentru harul de care avem nevoie s[fie turnat peste via[a noastr[. Pe genunchi putem cugeta la un Dumnezeu care poate locui oriunde în

Univers, dar care a ales =i inima noastr[. Gânde=te-te c[abia a=teapt[s[ajungi la El, dup[ce te-ai dovedit a fi credincios. Abia a=teapt[s[-\i arate loca=ul preg[tit =i cununa pentru capul t[u.

Dumnezeu +i-a legat inima de tine =i vrea s[-\i fie prieten, iar tu s[-I fii companie pe vecie. Î\i trimite flori în fiecare prim[var[=i oricând, la orice or[, vrei s[vorbe=ti, El te ascult[. Este bucuros ori de câte ori e=ti credincios cu ce \i-a dat, asta înseamn`nd c[Î\i poate da mai mult. Se merit[s[fii cu ochii în patru numai s[fii cu acest Dumnezeu iubitor. Duhul Sfânt poate aprinde focul dragostei =i umple candela, iar starea de alert[, cu ochii în patru, devine atunci o stare când vederea este ascu\it[=i cu u=urin\ lu[m decizii bune at`t pentru trup, c`t =i pentru suflet. Dac[fiecare depune un efort individual de a se trezi, atunci toat[adunare când vine la un loc este ca un foc mare al Duhului Sfânt, unde Dumnezeu face vindec[ri, umple cu Duhul Sfânt =i mântuie p[c[to=i. Fii cu ochii în patru la ce nume=ti bun =i acceptabil în casa ta, în camera ta, în garderoba ta. Fii cu ochii în patru, pentru c[neveghearea înseamn[neascultare =i o dat[ce R[pirea are loc va fi prea târziu s[mai începi s[veghezi sau s[schimbi ceea ce =tii c[este r[u.

Ascultarea are valoare acum înaintea lui Dumnezeu. Ea nu numai c[este o condi\ie pentru R[pire, dar aduce =i binecuvântarea care ne face roditori. Dac[ne apropiem de Dumnezeu avem promisiunea Lui c[=i El Se va apropia de noi. Fii cu ochii în patru, deoarece El poate veni în urm[torul ceas. Privind Israelul ca pe un ceas profetic putem spune c[acel moment poate avea loc în orice clip[. O organiza\ie cre=tin[de m[rime gigantic[a afirmat, cu doar c`teva săptămâni înainte de a scrie acest mesaj, c[prin intermediul sateli\ilor s-a ajuns s[se acopere fiecare metru din globul p[mântesc cu Vestea Bun[a Evangheliei, folosind radioul =i televizorul. Acest lucru face s[se împlinesc[una din ultimele condi\ii de care este nevoie înainte de venirea Domnului. <Evanghelia aceasta a Împ[r\iei va fi propov[duit[în toat[lumea, ca s[slujeasc[de m[rturie tuturor neamurilor. Atunci va veni

sfârșitul> (Matei 24:14). O treime din populația pământului nu =tie s[citeasc[, dar poate s[aud[mesajul de Salvare =i s[primeasc[credin\ă în Domnul Isus. <Înc[pu\în[, foarte pu\în[vreme, =i Cel ce vine va veni, =i nu va z[bovi> (Evrei 10:37).

Necazul ne poate apropia sau dep[rtă de Dumnezeu. Vulturul =tie c[va veni o furtun[înainte ca aceasta s[înceap[, dar el nu fuge de furtun[. El a=teapt[pe o în[lime =i atunci când furtuna începe î=i pune aripile în a=a fel înc` t aerul din furtun[s[-l ridice în sus, deasupra furtunii. Vulturul nu fuge de furtun[, ci doar se ridic[mai sus de turbulen\ele din aer. Când vin furtunile în via\[, ne putem ridica mai sus de ele, c[tre Dumnezeu, dând lucrurilor valoare dup[importan\ă duhovniceasc[, =tiind c[Dumnezeu cunoa=te totul =i El nu va îng[dui s[trecem prin încerc[ri care dep[esc puterea noastr[. <dar cei ce se încred în Domnul î=i înnoiesc puterea, ei zboar[ca vulturii; alearg[=i nu obosesc, umbl[=i nu ostenesc> (Isaia 40:31).

Amin.

38

PACEA

<P[ze=te-î inima mai mult decât orice, c[ci din ea ies izvoarele vieii.> Proverbe 4:23

Suntem sf[tui\i s[ne p[zim inima ca pe un punct strategic de maxim[importan[, pentru locul important pe care îl ocup[în lucrarea de mântuire a sufletului nostru. Privim la inim[ca la o fort[rea\ care este atacat[de duhurile r[ut[\ii ce vor s[otr[veasc[izvoarele min\ii =i s[aprind[roata vieii. Inima trebuie p[zit[, pentru c[de aici pornesc planuri, hot[târi =i orice comunicare cu comandamentul suprem care este Dumnezeu. Nu suntem chema\i la a ne c[lug[rii, undeva într-o chilie, ca s[ne putem p[zi ochii de întin[ciuni, ci suntem chema\i a ne p[zi mintea cu ajutorul pe care ni-l d[Dumnezeu prin înnobilarea sufletului nostru, atunci când după na=terea din nou ne umple cu Duhul Sfânt. <El a trimis Cuvântul S[u fiilor lui Israel =i le-a vestit Evanghelia p[ccii, prin Isus Hristos Domnul tuturor.> Această Evanghelie a p[ccii ne înva\ s[avem u=a min\ii închis[pentru cel r[u =i deschis[pentru orice este de la Dumnezeu.

Când omul vine din lume, din frigul p[catului =i al neputin\ei de afar[, el este primit de }mp[rat în odaia p[ccii. Dumnezeu ne d[pacea Lui, dar nu cum o d[lumea, ci această pace r[mâne în inimile noastre la bine =i la greu ca un ajutor care nu lipse=te niciodat[. <+i pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, v[va p[zi inimile =i gândurile în Hristos Isus> (Filipeni 4:7). Se poate ajunge la această stare binecuvântat[numai după ce omul, prin credin[, a ajuns la }mp[careia cu Dumnezeu Tat[l, prin c[in\ =i poc[in\. <Deci, fiindc[suntem socoti\i neprih[ni\i, prin credin\

avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos> (Romani 5:1). Această pace acționează ca un fel de stabilizator de tensiune electrică, care face ca aparatele electrice să nu se ardă când pe rețea este introdusă o tensiune electrică mai mare. Pacea pe care o dă El face față în furtună sau în zi cu cer senin și rămâne cu noi până când vom pleca în vecinicie.

Un martir înainte de a își se tăia capul pentru credința în Domnul Isus a spus că lui să-și pună mâna în dreptul inimii lui și dacă va vedea că bate mai tare ca de obicei înseamnă că nu a umblat cu Hristos, dar dacă bate normal înseamnă că a umblat cu Dumnezeu și este mulțumit cu orice decide El pentru viața lui. Ceea ce dă omului în clipele grele o astfel de stare este pacea lui Dumnezeu, pe care ne-o dă chiar Domnul Isus Hristos. Această stare de pace în mijlocul furtunii face ca lumea să spună ceea ce au spus ucenicii când erau în furtună și Domnul a potolit furia mării: <Ce fel de om este acesta... ?> (Matei 8:27). Starea de pace din timpul furtunii face din copiii Domnului martori pentru că ei stau zidiți pe o temelie ce nu se clatină și pe promisiunea unui Dumnezeu care nu se schimbă.

Credinciosul care și-și pune inima nu ajunge în situația de a și pierde această pace. Chiar dacă ni s-ar luat totul putem avea pace, pentru că sufletul nostru este împăcat cu Dumnezeu. Chiar dacă nimeni nu ar vrea să-l slujească lui Dumnezeu credinciosul tot are pace, pentru că Dumnezeu este îndeajuns pentru el. <Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu> (Evrei 12:14). Această stare de pace trebuie păzită la nivelul inimii, adică la nivelul sufletului. Această pace trebuie menținută, chiar dacă uneori trebuie să alergăm după ea. Domnul Isus a avut de suferit pe cruce pentru a face posibilă pacea între om și Dumnezeu și s-ar putea să ne coste și pe noi menținerea acestei păci. <Ca Dumnezeu a vrut ca ... să împăce totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ cât și ce este în ceruri, fără când pace, prin sângele crucii Lui> (Coloseni 1:19, 20).

Iov este un bun exemplu pentru noi deoarece nu și-a pierdut pacea, chiar și atunci când a pierdut totul a crezut că Dumnezeu

este în control și a binecuvântat Numele Domnului. Când inima pierde pacea, fața omului se întunecă. Mai presus de orice să p[ăzim în inimă pacea pe care ne-o dă Dumnezeu, pentru că f[r] ea suntem tulburați ca niște ape învolburate din care nimeni nu poate să bea apă. Trebuie să ne verificăm dacă avem pacea pe care o dă Dumnezeu nu în zile cu vreme bună, ci în zile de furtună.

În timpul persecuțiilor creștine un credincios a fost dus la închisoare și când i-a fost luat primul interviu i s-a spus că o dată ce a intrat pe ușa închisorii credința lui ar[m]as afară, pentru că în interiorul acelor ziduri omul ori se supune, ori moare. Credinciosul plin de pace a spus că este de datoria lor să-l omoare pentru Domnul și este datoria lui de credincios să moară pentru credința în Domnul lui. Apoi i-a spus gardianului că amândoi trebuie să-și facă datoria cu cinste. Pacea pe care o dă Dumnezeu lucrează împreună cu înțelepciunea curată și desvârșită, care ne învață cum să vorbim și cum să acționăm în orice împrejurare.

La o universitate cu renume predă un profesor de filosofie care avea o reputație de a fi dur și provocator față de studenții care admiteau că sunt creștini. La începutul unui nou semestru, după obiceiul lui, profesorul a întrebat noii studenți dacă este vreunul care crede în Dumnezeu cu scopul de a-și bate joc de credința lui. Un tânăr a ridicat mâna. Atunci profesorul l-a întrebat dacă Dumnezeu este Acela care a făcut totul, la care tânărul a răspuns că <Da>. Profesorul a spus că dacă Dumnezeu a creat totul, a făcut și răul și prin urmare înseamnă că Dumnezeu este rău. Tânărul student a cerut voie profesorului să-i pună o întrebare și când acesta a aprobat, tânărul l-a întrebat dacă există un lucru numit rece. Profesorul a spus că desigur, că doar toți am simțit recele de afară. Atunci tânărul și-a continuat ideea spunând că nu există rece, ci ceea ce de fapt noi numim rece este lipsa căldurii. A spus că la temperatura de zero grade nu există căldură de loc, dar rece nu există, pentru că rece este un termen creat ca să ne ajute să descriem cum este când lipsește căldura. Tânărul și-a continuat discuția și l-a întrebat pe profesor dacă există întuneric. Din nou

profesorul a spus că există și trebuie doar să aștepte câteva ore și îi va dovedi. De fapt, a continuat tânărul, întuneric nu există, ci întunericul este lipsa luminii. Termenul de întuneric este un termen creat de om ca să poată descrie starea când lumina nu este prezentă. Atunci tânărul l-a întrebat pe profesor dacă există rău. Foarte sigur, profesorul a spus că Da, pentru că avem crime, hoți și violențe pe tot pământul și acestea sunt sigur rele. Tânărul a spus atunci plin de pace că de fapt rău nu există, ci rău este un termen creat de oameni ca să explice lipsa lui Dumnezeu, care înseamnă lipsa binelui. Dumnezeu nu a creat răul pentru că el nu este ca o virtute, cum ar fi dragostea și bunătatea care există după cum și căldura și lumina există. Rău este o stare unde Dumnezeu nu este prezent, după cum rece este o stare fără căldură și întuneric este o stare în care nu este lumină. Atunci profesorul nu a mai avut nimic de spus. Lipsa lui Dumnezeu în viața omului înseamnă lipsa păcii, iar lipsa păcii înseamnă lipsa lui Dumnezeu. Omul care are pace de sus rămâne liniștit, pentru a putea primi comunicare de Sus care-l scoate din orice încurcătură și în același timp Dumnezeu câștigă Glorie și Slavă.

Textul citat mai sus spune că mai presus de orice să ne păzim inima. A păzi ceva înseamnă a veghea ca o santinelă ce stă la o poartă și pe acea poartă nu intră numai aceia care cunosc parola. Creștinul legitimează tot ce vrea să intre în inima lui cu Cuvântul Adevărului și confirmarea Duhului Sfânt, care cărmuiește viața credinciosului. Dacă la poarta inimii lipsește vegherea atunci pătrund vrăjmașii, care sunt mândria, invidia, dorințele rele, poftele și toate neamurile lor. Satan nu vine cu o caravană de fraude și spună să-l lași să intre, ci este mulțumit dacă dai voie numai unui gând rău să pătrundă în inimă. Satan a sugerat un gând rău lui Iuda și Iuda nu s-a împotrivit și spună: <Cum a putea primi un asemenea gând? Cum a putea să vând eu pe Domnul Vieții?> Restul este o istorie tristă. Dacă facem toate gândurile și faptele roabe ascultării de Hristos și atunci pacea Lui, care întrece orice pricepere omenească va fi comoara noastră.

Cei r[i nu au pace, dar Satan ca s[-i \in[slujitori le d[o pace fals[. <<Pace! Pace!> +i totu=i nu este pace!> (Ieremia 6:14). Mul[i dintre cei \n=ela[i de Satan stau la ad[postul minciunii =i cred c[Dumnezeu despre care au auzit c[este dragoste nu va trimite pe nimeni \n Iad. <Dar iat[c[voi v[hr[ni[i cu n[dejdi \n=el[toare, care nu slujesc la nimic. Cum? Fura[i, ucide[i, preacurvi[i, jura[i str\u00e2mb, aduce[i t[m\u00e2ie lui Baal, merge[i dup[al[i dumnezei pe care nu-i cunoa=te[i! +i apoi veni[i s[v[\nf[i=a[i \naintea Mea, \n Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu =i zice[i: «Suntem izb[vi[i!>> (Ieremia 7:8-10). Cine comite astfel de lucruri =i spune c[are pace =i m\u00e2ntuire are o pace fals[. Rostirea numelui Domnului f[r[a face voia Lui este un lucru f[r[de valoare =i d[o pace fals[, dup[cum =i citirea Bibliei f[r[\mplinire nu are valoare. Dumnezeu este \mpotriva p[cii false, pentru c[aduce pagub[\mp[r[\iei Lui.

<Voi face din neprih[nire o lege, =i din dreptate o cump[n[; =i grindina va surpa locul de sc[pare al neadev[rului, =i apele vor \neca ad[postul minciunii.> (Isaia 28:17). Ad[postul la care te odihne=ti trebuie verificat. Este \n acest ad[post con=tiin[a ta lini=tit[? Te \mbraci cu bun[tate =i astfel semeni cu marele St[p`n? Va fi acest ad[post bun \n clipa mor[ii? Va sta acest ad[post \n picioare \n fa[a judec[\ii? Este ad[postul t[u meritele tale sau ale lui Hristos? <A=a c[fiecare din noi are s[dea socoteal[despre sine \nsu=i lui Dumnezeu> (Romani 14:12). Dac[un doctor spune unui bolnav c[se va face bine, cu toate c[=tie c[va muri \n c\u00e2teva zile, aceast[pace a bolnavului este o pace fals[. Tot a=a este cu cei care spun oamenilor c[pot fi m\u00e2ntui[i f[r[na=tere din nou, f[r[via[\ sf\u00e2nt[=i f[r[roade. <...dac[un om nu se na=te din nou, nu poate vedea \mp[r[\ia lui Dumnezeu> (Ioan 3:3). Un astfel de suflet moare nem\u00e2ntuit la ad[postul unei st[ri de pace false =i c\u00e2nd vede realitatea lucrurilor de dincolo de morm\u00e2nt este prea t\u00e2rziu ca s[=-i mai schimbe destinul pe care =i l-a ales.

Adev[rul este numai unul, dar condi[iile oamenilor sunt dou[:

mântuî\i =i nemântuî\i sau Rai =i Iad. Este tendin\ta omului ca s[aleag[dulcele înainte de amar =i o cale u=oar[înainte de a alege o cale care i se pare mai grea. Domnul Isus face distinc\ia dintre via\ [=i moarte, compar\ndu-le cu lucruri care sunt u=or de în\eles, ca de exemplu drumul larg =i drumul îngust, poarta larg[=i poarta îngust[. El spune c[sunt dou[feluri de pomi =i dou[feluri de case zidite. Aceste exemple sunt ca dou[drumuri opuse. A fi cre=tin înseamn[a duce o cruce pe calea trasat[de Domnul =i atunci pacea pe care o sim\i în ascultare de El este autentic[. Unii oameni nici nu vor s[aud[de stricte\te, de d[rnicie, de sacrificiu =i nici de rug[ciuni st[ruitoare dup[umplerea cu Duhul Sfânt. }=i încarc[calendarul cu lucruri ca s[fie ocupa\i; con=tiin\ei îi pun un c[lu= în gur[=i apoi spun c[au pace. Este o pace fals[, care le preg[te=te un loc]n Iad. Este pacea lumii =i este pacea lui Hristos. Pacea pe care o d[Domnul te face s[te bucuri de Cer înc[de aici =i s[-l dore=ti. Pacea pe care o d[Domnul face fă\ chiar =i mor\ii, pentru c[cel credincios trece la Domnul cu o fă\ senin[, =tiind c[merge la St[pânul lui. Pacea care vine de la Domnul ne d[o con=tiin\ [liber[, care între\ine starea noastră de prietenie =i acces la Dumnezeu.

Dup[Înviere Domnul Isus a stat în mijlocul ucenicilor care erau încuia\i în cas[de frica Iudeilor, =i le-a spus: <Pace vou[!> Întristarea ucenicilor s-a transformat în bucurie =i pacea Domnului a luat locul fricii =i nelini=tii din inima lor. Cei care au primit pacea Domnului Isus folosesc acest cuvânt ca =i un salut. Când doi credincio=i se întâlnesc se salut[cu cuvântul <Pace> sau <Pacea Domnului>. Credinciosul care are în el această pace o face sim\it[]n casele =i locurile prin care el umbl[. <În orice cas[ve\i intra, s[zice\i întâi: «Pacea s[fie peste casa aceasta!» +i dac[va fi acolo un fiu al p[ci, pacea voastr[va r[mâne peste el; altminterea ea se va întoarce la voi> (Luca 10:5-6). Este timpul s[ne întreb[m dac[avem pace în sufletul nostru =i ce fel de pace avem. Dac[avem pacea lui Hristos s[ne p[zim inima pentru a o p[stra ca pe o comoar[ce ne-a dat-o Dumnezeu. Amin.

39

SFATURI NELEGIUITE

<Ahazia avea patruzeci =i doi de ani, când a ajuns împ[rat, =i a domnit un an la Ierusalim. Mam[-sa se chema Atalia, fata lui Omri. El a umblat în c[ile casei lui Ahab, c[ci mam[-sa îi d[dea sfaturi nelegiuite.>

2 Cronici 22:2-3

Ahazia a fost unul din împ[raii lui Iuda, care a domnit cu peste opt sute de ani înainte de na=terea Mântuitorului în Betleem. Ahazia a fost fiul Ataliei, nepotul Izabelei, care a crescut =i a acceptat o atmosfer[de Baalism, cu toate c[tr[ia în timpul prorocului Elisei. El a fost foarte r[u =i a domnit numai un an, p`n[când Iehu, un fost ofi\er din garda personal[a lui Ahab, l-a ucis la sui=ul Gur, l`ng[Ibleam. Am privit la via\a acestui om ca la o complet[risip[=i aceasta pentru c[a ascultat =i urmat sfaturi nelegiuite. Majoritate împ[railor care s-au perindat la domnia regatului de Nord =i de Sud, desp[r\ite dup[moartea lui Solomon, au urmat c[ile p[rin\ilor lor slujind la idoli, cu excep\ia fericit[a câtorva cazuri când împ[ratul a c[utat pe Domnul. Avem de înv[at lucruri de mare importan[, deoarece sfaturile rele pe care ace=ti împ[raii le-au primit =i le-au urmat i-au determinat s[comit[ce este r[u înaintea Domnului, ceea ce le-a adus nimicirea.

+i noi suntem bombarda[i cu sfaturi. Fericirea noastr[va depinde de sfaturile pe care le vom asculta =i urma. Fericirea copiilor no=tri va fi afectat[de sfaturile pe care le primesc de la noi. Ca =i credincio=i ne c[s[torim =i avem copii, dar cre=terea =i educa\ia lor este o experien\ care ne surprinde nepreg[ti[i de multe ori =i avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru a ne

cre-te copiii pentru Cer și nu pentru Iad. <+i voi, p[rin]ilor, nu înt[r]atăi la mânie pe copiii vo=tri, ci cre-te\i-i, în musturarea și înv[â]tura Domnului> (Efeseni 6:4). +coala, societatea, prietenii, televizorul vor încerca să ne educe copiii, dar este datoria noastră ca să-i educăm în fric[de Domnul, care este începutul învelepciunii. De sfaturile neprih[nite sau nelegiuite pe care le d[ăm copiilor no=tri va depinde ce vor alege când vor trebui să ia o decizie major[în via\] lor. Copiii ajung la maturitate nu când au o anumit[vârst[, ci atunci când au abilitatea să se controleze, să se st[p]nească, când au puterea să renun\e la o pl[cere de scurt[durat[pentru ceva mai pre\ios; este puterea de a lua decizii și a le urma, de a accepta așa cum sunt lucrurile pe care nu le pot schimba.

Metodele lui Dumnezeu date în Biblie sunt cele mai bune exemple pe care le putem da copiilor no=tri. Pedepsa în dragoste este necesar[și va cur[\a con=tiin\ă copilului, care =tie că a ales să fac[ce nu trebuia. Gândul r[espl[ritii binelui și a r[ului sunt scrise adânc în inima omului, chiar de Dumnezeu. P[rin]ii sunt adev[ra]i arhitec[i de caracter, care pot să dea o direc\ie copilului înspre Dumnezeu. Tinerii zilelor de azi spun că vor libertate, adică să nu fie controlați la orice pas, dar ei trebuie să =tie că numai în m[isura în care vor dovedi că =tiu să ia decizii bune vor primi mai mult[libertate. Aceasta se poate realiza numai prin p[strarea unei rela\ii de prietenie, pentru că regulile f[r] rela\ie duc la rebeliune. Ei trebuie să =tie înc[din copil[rie că vor fi lucruri în care nu vor avea de ales. Nu l-am întrebat niciodat[pe copilul meu mic: <La ce or[ai ales să mergi la culcare?>

Noi, ca și p[rin]i, putem p[ro]t[est] împotriva copiilor no=tri dacă le d[ăm sfaturi nelegiuite, dar și dacă îi l[ăs]ăm pe ei să =i stabilească regulile cum vor ei, chiar dacă nu sunt bune. P[ro]t[est] împotriva copiilor no=tri când le spunem că pot veni la orice or[ă acasă, că pot avea orice fel de prieteni, că pot să se îmbrace cum vor, că pot să asculte ce muzic[doresc și să vizioneze ce programe le plac lor, că pot să stea acasă dacă nu vor să mearg[la casa de rug[ciune sau dacă le îng[duim să nu fac[nimic pe l`ng[

cas[. Copiii trebuie s[=tie c[a sta acas[la mama =i la tata nu este hotel, unde cineva vine =i face cur[venie dup[ce ai ie=it afar[. Nu este bine s[faci totul pentru copil, ci trebuie l[sat s[fac[el lucrurile pe care le poate face.

Cineva a avut ocazia s[vad[cum din cochilia unei larve a ie=it un fluture frumos. A durat mult timp ca s[se lupte s[ias[din \es[tura cochiliei în care a avut loc transformarea din larv[în fluture. Acea persoan[s-a hot[rât s[ajute urm[torul fluture s[nu se mai chinuiasc[=i a t[iat foarte încet =i fin cochilia larvei cu o foarfec[, iar fluturele a ie=it afar[cu u=urin\[. A dat din aripi de câteva ori =i apoi a c[zut la pâmânt, pentru c[mu=chii care trebuiau s[se fi dezvoltat prin zbaterea în cochilie =i prin ruperea acesteea nu au fost folosi[i =i astfel nu s-au dezvoltat. Copilul foarte u=or =i cu grij[trebuie s[înve[e c[exist[=i greu, =i datorii, =i responsabilit[i în această lume. Aceste lucruri se pot]nv[\a cel mai bine]n casa unde este iubit cel mai mult, adic[casa p[rinilor lui. Copilul de mic trebuie s[înve[e c[dup[anumite lucruri trebuie s[a=tepte.

Ce face copilul t[u de cinci ani dac[îi spui c[prime=te biscuitele pe care-l cere, dar dac[a=teapt[o jum[tate de or[ai s[-i dai trei biscui[i în loc de unul? R[spunsul copilului la o astfel de întrebare tr[deaz[o tr[s[tur[de caracter, pe care noi ca =i p[rin[i trebuie s[o dezvolt[m în bine. Lumea îl va înv[\a cu totul altceva. Lumea îl va înv[\a c[nu trebuie s[a=tepte nici dup[pl[ceri =i nici s[economiseasc[ca s[cumpere ceva. Lumea îl va înv[\a c[dac[ceva îl face s[se simt[bine s[nu a=tepte pân[se c[s[tore=te. Lumea îl va înv[\a c[nu trebuie s[economiseasc[bani, ci s[cumpere pe credit =i alte lucruri asem[n[toare. Copiii no=tri trebuie s[vad[c[ei depind de noi, iar noi depindem =i ascult[m de Dumnezeu. În felul acesta nu transmitem copiilor no=tri doar zestrea genetic[ce se mo=tene=te prin ADN, ci le transmitem ascultarea de Dumnezeu =i dependen[a de El care este în inima noastră. Copiii trebuie s[vad[c[mama =i tata sunt una în hot[rârile lor. Copiii din casa noastră trebuie s[înve[e c[tata nu per-

mite ca mama să fie neascultată sau chiar insultată, ci ei trebuie să =tie că mama respectă decizia Biblică a tatălui =i nu trece peste ea.

Un credincios l-a întrebat pe un alt credincios cum îi sunt copiii. Credinciosul întrebat a spus că copiii lui sunt după Cuvânt =i i-a citat de la 2 Timotei capitolul trei: <...iubitori de sine, iubitori de bani, lăudaroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecâți, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neîubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfăți, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie dar trăgându-I puterea.> Acest credincios era foarte nemulțumit de starea copiilor lui. Oare cum s-a ajuns la această situație? Când copilul este mare e prea târziu să începi să-i dai educație. Fiecare copil pe care îl primim în casa noastră ca un dar de la Dumnezeu este diferit. O femeie care avea trei copii a fost întrebată dacă ar mai vrea să aibă copii =i ea a spus că <Da>, dar nu tot aceiași. Succesul lui Dumnezeu este în noi, cei care }l ascultăm. Succesul părinților este =i stă în copiii lor care trăiesc cu frică de Domnul =i fac ce este bine, atât în ochii lui Dumnezeu cât =i a oamenilor. Un duh blând =i liniștit trebuie cultivat cu grijă, pentru că această floare nu crește în grădina lumii.

Am văzut tineri ajunși la vârstă la care au dreptul să conducă mașina =i au adus rușine părinților pentru felul în care conduceau, ca Iehu. <=i alaiul este a lui Iehu, fiul lui Nimși, căci mână ca un nebun> (2 Împărăți 9:20). Copiii trebuie să învețe respectul față de autorități, fie ei profesori sau simpli polițiști, care veghează ca cei ce conduc să fie în siguranță prin respectarea legilor de circulație. Bunătatea din copiii noștri va fi o roadă de care se va bucura Dumnezeu, dar =i oamenii din jurul lor. În cartea <Pace și război>, de Tolstoi, este descrisă o scenă când Napoleon cucerește Moscova, iar oamenii își încercă lucrurile și fugeau cu căruțele din calea armatei franceze. Un bogat a ajutat de slugi încercă căruțele cu bunuri când de la geamul conacului fata boierului a văzut strada plină de răniți, căzuți în lupta de aprindere a orașului.

A fugit îndată la tatăl ei și i-a spus plângând că nu lucrurile trebuie puse în cale, ci oamenii aceia care au luptat cu babilonia, dar au fost răniți în lupta cu vrșmașii. Tatăl fetei a început să lăcrimeze și a fost de acord cu fata lui. A înlocuit lucrurile din cale cu soldații răniți pe care i-a scapat din calea armatei ce le cotea țara. Inima plină de dragoste și milă a fetei a salvat viața acelor soldați.

Inima plină de dragoste a unei fete roabe l-a salvat pe Naaman de la moarte, de boala leprei, când i-a spus că în țara ei este un om al lui Dumnezeu care are răspuns pentru boala lui. Un copil cu două păini și cinci pețișori a fost o unealtă de care Domnul Isus S-a folosit ca să hrănească mii de oameni. Un copil a salvat viața lui Pavel care era închis atunci când a auzit că se pune la cale omorârea lui și s-a dus de i-a dat de țire copilului care-l punea pe Pavel. Oare copiii noștri ce ar fi făcut în situații ca acestea? Sunt ei expuși la ciorovâlii religioase? Oare au primit copiii noștri sfaturi bune și au fost feriți de sfaturile nelegiuite pe care le-a primit Ahazia, Împăratul lui Iuda?

Pentru motive neînțelese de noi Dumnezeu câteodată alege să ia pe unul dintre părinți acasă la El, înainte ca toți copiii să fie plecați din casa părintească. Chiar dacă tata dintr-o familie moare el totuși rămâne prezent moral, ca un erou. Studiile făcute de asemenea copii arată că din ei ies oameni serioși și folositori societății. Cu totul diferite sunt rezultatele studiilor făcute de copii care cresc în case unde părinții s-au despărțit. În zilele noastre mulți privesc divorțul ca pe ceva convenabil, dar copiii sunt aceia care suferă cel mai mult. Este imposibil să vrei să te despartă de un prieten pe care-l iubești. Copiii Domnului, care vor mântuirea, rezolvă conflictele și diferențele prin a da nu 50%, ci 100% cuceririi. Cel mai grav lucru este că Dumnezeu urăște despărțirea în căsătorie. Biblia nu permite despărțirea și nici o altă căsătorie. Cine se desparte face ceea ce urăște Dumnezeu.

O soră credincioasă, în timpul persecuțiilor, a fost pusă în închisoare pentru credința ei în Dumnezeu. Copilul ei a fost luat

de autoritate și îndocșinat împotriva credinței în Dumnezeu. După ani de zile i s-a permis copilului să meargă la închisoare ca să-și vadă mama. Văzând suferința și mizeria în care mama lui trăia, dar pe fața ei era o lumină și o fericire deosebită, atunci copilul a spus că dacă Domnul Isus înseamnă așa de mult pentru mama lui, că acceptă mai bine să stea în închisoare decât să se lepede de El, vrea și el să-L slujească pe Domnul Isus. A căzut toată îndocșinarea împotriva lui Dumnezeu din cauza a ceea ce a văzut în mama lui. A văzut dragoste pentru Dumnezeu. Ce văd copiii noi în noi? Dacă ei nu văd că noi îl ascultăm și iubim pe Dumnezeu, noi în mod indirect le dăm sfaturi nelegiuite. Nu este necesar să le îngăduim păcatul, ci este suficient să văd că noi suntem niște falși și ipocriți, care în adunare au o față, un anumit fel de trăire și vorbire iar acasă suntem o altfel de persoană. Dacă prezentăm o față frumoasă lumii și chiar adunării, dar în casa noastră este iad atunci dăm copiilor noi sfaturi nelegiuite. Copiii trebuie să vadă că deciziile în casă sunt luate după ceea ce îngăduie sau nu ascultarea de Dumnezeu.

Ca și părinți avem rolul de străjă, care trebuie să anunțe dacă vedem că pericolul se apropie, pentru că sângele lor se va cere din mâna noastră. Noi trebuie să ne îndreptăm copiii spre Dumnezeu și să le arătăm dragostea Lui pentru om. Trebuie să-L arătăm pe Domnul Isus ca fiind exemplul care trebuie urmat, pentru că în noi ei mai văd slăbiciuni, dar Domnul Isus este desăvârșit. Trebuie de mici să-i învățăm Biblia, familiarizându-i cu exemplele ce trebuie urmate sau evitate. Apostolul Pavel îl sfătuiete pe Timotei ca un tată: <Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndelungnice-te-te în totul cu ele, pentru că înaintarea ta să fie văzută de toți> (1 Timotei 4:15). După cum în viața noastră de adulți trebuie să fie o înaintare în credință și în viața copiilor noi trebuie să fie o înaintare spre maturitate. Trebuie să trăim în așa fel încât să putem spune copiilor noi să-L urmeze pe Domnul cum ne văd pe noi că-L urmăm. Dacă nu putem spune aceasta, atunci noi le dăm sfaturi nelegiuite prin exemplul trăirii noastre.

Preoții de la Templu din Ierusalim aveau pe lângă slujba de preot și aceea de a ține unitățile de măsură pentru capacitate, lungime și greutate (1 Cronici 23:29). Fiecare israelit își compara măsura lui cu cea din templu, astfel încât un kilogram de-al lui să fie egal cu un kilogram din templu și un metru de-al lui să fie egal cu un metru din templu. Domnul Isus are măsura potrivit pentru noi, dar și pentru copiii noștri. Ca și prin sfaturi nelegiuite copiilor noștri dacă nu văd în noi statornicie și o slujire de calitate pe calea Domnului. Nu întotdeauna trebuie să fim ceea ce sunt alții, ci trebuie să fim la statura la care putem noi în mod individual să creștem în harul lui Dumnezeu. Să nu disprețuim începuturile slabe în copiii noștri, la fel cum un semănător nu disprețuiește firul slab și firav care răsare din pământ, ci să-i încredințăm în rugăciune pe copiii noștri Acela care face să crească acel fir. Dacă nu dăm sfaturi nelegiuite copiilor noștri, prin cuvinte sau prin exemplul trăirii noastre, vom vedea cum copiii pe care i-am încredințat lui Dumnezeu vor fi sub protecția Lui. Atunci Dumnezeu li se va descoperi ca Mântuitor personal și nu va mai fi pentru ei doar Dumnezeul părinților lor, ci va fi și Dumnezeul lor.

Amin.

40

BOCETUL

<Aud pe Efraim bocindu-se: «M-ai pedepsit, =i am fost pedepsit, ca un junc nedepins la jug; întoarce-m[Tu, =i m[voi întoarce, c[ci Tu e-ti Domnul. Dumnezeu meu!>> Ieremia 31:18

Dumnezeu a fost =i este foarte interesat de ceea ce alege omul s[fac[cu via\a lui pe p[mânt =i ca un har se apropie de el, îi cunoa=te c[ile =i n[zuin\ele inimii. În bun[tatea Lui, El traseaz[un drum plin de indicatoare care duc spre fericire, pentru c[Domnul este bun =i arat[p[c[to=ilor calea. Dumnezeu =tie c[omul are de luptat =i dac[alege s[stea în picioare pentru ce este drept =i sfânt îi d[ajutorul S[u de Sus. Cucul =i stru\ul î=i p[r[sesc puii, dar Dumnezeu nu p[r[se=te niciodat[pe copiii Lui. Prin oricât de grele încerc[ri trecem =tim c[Dumnezeu nu este str[în de cauz[. El urm[re=te cu interes deosebit deciziile pe care le lu[m c`nd trecem prin greu\i. El este interesat de to\i oamenii =i aude bocetul p[c[tosului, atunci când inima îi este atins[de har =i se vede p[c[tos, în mare nevoie de iertare. Suntem obi=nui\i cu însemn[tatea acestui trist cuvânt de bocet, dar în cazul p[c[tosului el este de dorit, deoarece atrage mila lui Dumnezeu.

Am v[zut bocete ale celor ce au avut doliu în casa lor, bocet al omului în durere trupeasc[, bocetul unei inimi decep\ionate de dragoste, bocetul celor care ajung s[aib[pierderi materiale uria=e, dar bocetul despre care vorbe=te textul nostru este diferit de toate acestea. Este un bocet ce porne=te dintr-o inim[zdrobit[, care cere ajutorul lui Dumnezeu. Acest bocet al c[in\ei]i determin[pe îngeri s[cânte în Ceruri c[un p[catos s-a întors la

Dumnezeul Cel Adev[rat, care nu obose=te iertând. Am avut =i eu acest bocet =i doresc ca to\i oamenii s[aib[aceast[experien\ amar[, care umple via\a cu dulcea\ a iert[rii lui Dumnezeu. Bocetul acesta este o urmare a unei întrist[ri dup[voia lui Dumnezeu, care duce la poc[in\. Este o sup[rare cauzat[de sim\ul de a =ti c[p`nâ atunci \i-ai risipit via\ a în goana dup[pl[cerile =i bog[\iile lumii. E un bocet al realiz[rii c[prin p[cat e=ti vr[jma= cu Dumnezeu care va judeca vii =i mor\ii, iar a lupta împotriva lui Dumnezeu este o nebunie. Este un bocet care vine în urma cercet[rii personale, când descoperi c[nimic bun nu este în tine =i pornirea gândurilor viclene =i pline de mândrie te îndreapt[numai la r[u. Acest bocet este con=tientizarea faptului c[nu po\i s[te schimbi singur, dup[cum spune Biblia c[un etiopian nu-=i poate schimba culoare pielii lui. Este bocetul unei con=tiin\ e trezite de Duhul Sfânt, care-\i arat[un Isus r[stignit pentru p[cat, care a murit =i a înviat.

Când un p[c[tos, cum am fost =i eu, are un asemenea bocet de poc[in\ Cerul ia aminte =i trimite izb[virea. Dumnezeu, care nu dormiteaz[,]l iart[pe cel ce se c[ie=te =i îi d[haina curat[a neprih[nirii lui Isus Hristos. Atunci cel ce s-a bocit simte înnoirea, iar întristarea se transform[în s[rb[toare. Nu-i ajung cuvintele ca s[-l mul\umeasc[lui Dumnezeu pentru mila =i îndurarea Lui de a asculta un p[c[tos, care s-a bocit =i c[it. Atunci omul înnoit spune c[du=manii Domnului vor fi =i du=manii lui, =i prietenii Domnului vor fi =i prietenii lui. Cel înnoit =i sp[lat de orice p[cat iube=te tot ce Domnul iube=te =i ur[=te tot ce Domnul ur[=te. Dumnezeu este Acela care]l cheam[pe om s[se împace cu Fiul S[u Preaiubit. <Iat[, acestea le face Dumnezeu, de dou[ori, de trei ori, omului ca s[-l ridice din groap[, ca s[-l lumineze cu lumina celor vii> (Iov 33:29-30).

A=a cum Dumnezeu]i chema]n vechime pe oameni la poc[in\ îi cheam[=i ast[zi. Le pune în minte gândul ve=niciei =i îi cheam[s[vin[la El, dar de multe ori omul refuz[. Bun[tatea lui Dumnezeu mai încearc[=i dac[în timpul lui Iov]i vorbea omului prin Scriptur[, prin proroci, prin boal[, prin pierderi,

binecuvânt[ri =i vise de noapte, acum vorbe=te =i mai clar prin Fiul S[u. Toate aceste chem[ri ale unui Dumnezeu iubitor au un singur scop, =i anume acela de a-l determina pe om s[se roage cu bocetul poc[in\ei. <Se roag[lui Dumnezeu, =i Dumnezeu îi este binevoitor, îl las[s[-I vad[Fa\ a cu bucurie, =i-i d[înapoi nevinov[\ia> (Iov 33:26). Aceast[nevinov[\ie este experien\ a omului care boce=te bocetul poc[in\ei. Rezultatul binecuvântat este c[prime=te starea de nevinov[\ie prin sângele scump al Domnului Isus. <El S-a dat pe Sine }nsu=i pentru noi, ca s[ne r[scumpere din orice f[r[delege, =i s[-+i cur[\easc[un norod care s[fie al Lui, plin de râvn[pentru fapte bune> (Tit 2:14). Aceast[r[scump[rare devine o realitate în sufletul omului care se poc[ie=te =i accept[c[este pierdut f[r[mila lui Dumnezeu. <Pentru c[Fiul omului a venit s[caute =i s[mântuiasc[ce era pierdut> (Luca 19:10).

Omul prin natura sa este o f[ptur[perfid[=i vulgar[=i totu=i Domnul, care este Sfânt, a acceptat s[ia chip de om =i s[fie al doilea Adam, prin care a venit mântuirea în lume. Domnul nu a fost ca un om care începe s[zideasc[un turn f[r[s[=tie dac[-l va termina, ci El a =tiut sigur c[unii oameni vor recunoa=te c[sunt pierdu\i =i vor boci pl`nsul poc[in\ei pentru a fi ierta\i. El +i-a f[cut un plan =i a reu=it, pentru c[Biserica lui Dumnezeu este predestinat[s[ajung[sus în Cer. O bun[parte deja a ajuns. Este alegerea ta dac[vrei s[faci parte din Biserica Domnului. Pilat L-a prezentat lumii pe Domul Isus b[tut cu biciul roman =i a spus: <Iat[Împ[ratul vostru!>, dar Ioan Botez[torul L-a prezentat mult mai frumos: <Iat[Mielul lui Dumnezeu care ridic[p[catul lumii!> El, care avea putere s[fac[oceanele s[dispar[, nu a avut un strop de ap[ca s[-i stâmpere setea cauzat[de pierderea mult[de sânge, când a fost b[tut. A r[bdat toate acestea pentru ca eu =i tu s[avem o =ans[la mântuire =i s[sc[p[m de pedeapsa bine meritat[a p[catului înf[ptuit.

Dac[nu admi\i c[e=ti p[c[tos nu am ce Evanghelie s[-\i vestesc, pentru c[ea este numai pentru p[c[to=i. Dac[nu accep\i c[e=ti pierdut f[r[de Isus Hristos nu am nici o veste bun[pentru

tine =i judecata va dovedi cât de nepreg[tit e=ti pentru a-L întâlni pe Dumnezeu. Dac[nu vrei s[-\i admii partea de vin[pentru jertfirea Mielului lui Dumnezeu în moartea lui Isus Hristos nu te pot încuraja cu nimic, pentru c[Fiul omului nu a venit s[moar[pentru oamenii care cred c[se pot salva singuri. Numai cei ce bocesc în smerenie pl`nsul poc[in\ei primesc haina de nunt[cu care pot s[între la osp[\ul Fiului de Împ[rat =i astfel s[scape de moarte. Moartea a avut un început =i acesta a fost ziua în care omul a c[lcat Legea lui Dumnezeu. Dreptatea lui Dumnezeu a îng[dui-t-o, dar puterea ei a fost c[lcat[în picioare de Domnul Isus care a biruit-o. Moartea nu este parte din ceata celor din Ceruri =i nici din planul original, ci omul prin neascultare =i p[cat l-a invitat pe Satan ca st[p`n, care aduce cu sine moartea. Moartea este copilul p[catului =i Dumnezeu o va nimici. <Vr[jma=ul cel din urm[, care va fi nimicit, va fi moartea> (1 Corinteni 15:26).

Moartea este un vr[jma= pentru c[face ceea ce face un vr[jma=. F[r[grani\e =i limite de ani ea lucreaz[f[r[mil[dup[planul pus în mi=care de p[cat. Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, avea =i are putere asupra mor\ii. La Nain a înviat un tân[r, care era singurul fiu al mamei sale. A înviat pe fiica lui Iair =i pe Laz[r, prietenul S[u din Betania în casa c[ruia Domnul Isus se odihnea. Biruin\va final[a Domnului asupra mor\ii a fost la cruce, unde a murit pentru cei ce vor crede în El =i astfel moartea nu mai înseamn[groaz[, ci doar o plecare acas[pentru c[acest trup de carne =i sânge nu poate intra în Ceruri. Cine vrea s[scape de în\ep[tura veninoas[a mor\ii trebuie s[boceasc[pl`nsul poc[in\ei =i astfel moartea nu mai înseamn[decât o plecare acas[la Hristos. A auzit Dumnezeu bocetul t[u? Ai sc[pat de primejdia acestui vr[jma= hidos numit moarte? Te \ii ca fiind mântuit sau chiar e=ti? <Mul\i Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne! Doamne! N-am prorocit noi în Numele t[u? N-am scos noi draci în Numele T[u? +i n-am f[cut noi multe minuni în Numele T[u?» Atunci le voi spune curat: «Niciodat[nu v-am cunoscut; dep[rtai-v[de la Mine, voi to\i care lucra\i f[r[delege»> (Matei 7:22-23). Minunile descrise aici nu se pot face decât prin puterea lui Dumnezeu, dar

ace=ti oameni s-au dep[rtat de Dumnezeu uit`nd ce înseamn[s[te boce=ti =i s[spui c[e=ti nimic f[r[Dumnezeu.

Sunt oameni care în momente de succes se simt tari =i în stare de orice f[r[Dumnezeu =i atunci El]i las[singuri a=a cum a f[cut cu Samson. Ce limb[vorbe=ti tu? Limba disper[rii spune ca Saul: <Dumnezeu S-a dep[rtat de la mine>, dar limba mântuirii spune ca Pavel pe drumul Damascului: <Doamne, ce vrei s[fac?> Cei ce-L p[r[sesc pe Domnul nu au temei =i dac[nu se întorc cu c[in\[ajung s[vorbeasc[limba disper[rii, fiind prea târziu s[-i mai scape via\a, cum a fost prea târziu pentru Saul, pentru Iuda =i pentru Acan. To\i cei ce vorbesc limba mântuirii se poc[iesc prin bocetul sincer al omului care accept[c[este p[c[tos, =tiind c[singura lui sc[pare este Domnul Isus Hristos.

Dumnezeu a folosit =i mai folose=te]nc[tot felul de metode pentru a-l trezi pe om la realitate, ca s[vin[s[primeasc[mântuirea. <El vorbe=te prin visuri, prin vedenii de noapte...Atunci El le d[în=tiin\[ri, =i le întip[re=te înv[\[turile Lui> (Iov 33:15-16). Dumnezeu continu[s[vorbeasc[=i în zilele noastre prin vise =i prin felurite daruri =i manifest[ri ale Duhului Sfânt. <Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, M[voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis> (Numeri 12:6). Prin vise Dumnezeu a vorbit lui Abimelec, lui Laban, lui Iosif b[rbatul Mariei, lui Faraon, lui Iacov la Betel, lui Nebucadne\ar, lui Daniel, lui Solomon =i chiar apostolului Pavel. Ai pl`ns tu bocetul poc[in\ei sau a=tep\i p`n[ce Dumnezeu angajeaz[un faimos orator, care se nume=te boala. Am cunoscut oameni care au ascultat acest orator conving[tor. Cine î=i ascunde f[r[delegea nu prop[=e=te, dar cine se poc[ie=te în bocetul poc[in\ei prime=te îndurare, pentru c[Dumnezeu este un Dumnezeu al Îndur[rii. Cei care amân[întoarcerea lor la Domnul vor pl`nge acest bocet, dar va fi prea târziu =i chiar în zadar dup[ce Biserica va fi r[pit[la Cer.

Loca=urile preg[tite de Domnul Isus sunt gata, dar oare sfin\ii sunt gata? <Tat[, vreau ca acolo unde sunt Eu, s[fie împreun[cu mine =i aceia, pe care Mi i-ai dat Tu...> (Ioan 17:24). E=ti tu gata pentru acea zi glorioas[când Domnul va =terge orice amintire de

durere? <...nimeni nu-î va mai aduce aminte de lucrurile trecute, =î nim[nui nu-i vor mai veni în minte> (Isaia 65:17). Cei care amân[s[plâng[bocetul poc[in\ei risc[s[ajung[în fa\ a judec[\ii drepte a lui Dumnezeu, care se va face asupra fiec[rei fapte, fiec[rui gând, fiec[rui cuvânt nefolositor rostit =î chiar asupra fiec[rui sim\. <...iat[c[Judec[torul este chiar la u=[> (Iacov 5:9). Te afli]n pericol dac[nu e-ti gata, fiindc[este o judecat[pe care cel nemântuit nu o poate ocoli, dar ast[zi exist[o sc[pare prin Domnul Isus Hristos, Mântuitorul lumii. Nu amâna această întoarcere p`n[ce te saturi de lume, pentru c[vei fi socotit viclean =î nu vei mai ajunge clipa poc[in\ei =î a iert[rii.

Nu a-tepta dup[prieteni sau rude, pentru c[mântuirea este personal[, iar în ve=nicie nu vei fi cu prietenii dac[refuzi harul lui Dumnezeu. Nu a-tepta o ocazie mai bun[, pentru c[nu-î este garantat[o alt[zi =î nici m[car înc[un ceas din via\. <Cine este pentru Domnul, s[vin[la mine!> (Exodul 32:26). Aceste cuvinte au ie=it ca un tunet din gura lui Moise c[tre poporul care =î-a lipit inima de idoli. Oamenii aceia au trebuit s[ia o decizie a=a cum trebuie s[iei =î tu o decizie, dac[nu ai pl`ns bocetul poc[in\ei. Unii israeli\i s-au trezit din hora lor idolatr[în acele clipe de r[scruce =î au ales s[treac[de partea lui Moise, apoi a urmat m[celul pentru cei ce au r[mas cu idolii. Moise nu a vrut promisiuni =î lozinci, ci a vrut ca oamenii s[arate decizia lor prin a veni la el. A=a =î Dumnezeu ast[zi nu vrea promisiuni, ci o hot[râre de a cere iertare Aceluia care poate s[ierte orice p[cat. Este nevoie de o hot[râre pentru a preda orice aspect al vie\ii în mâna Domnului Isus. <+î ce folose=te unui om s[câ=tige toat[lumea, dac[î=î pierde sufletul?> (Marcu 8:36). Mul\i au râvnit lumea, =î unii chiar au vrut-o toat[, dar nu au reu=it s[o aib[,]n schimb sufletul =î l-au pierdut. Dac[nu te-ai împ[cat cu Dumnezeu, El înc[te cheam[=î tot El va trimite Duhul Sfânt care-î va da lacrimile poc[in\ei, cum mi le-a dat mie =î la alte milioane de oameni =î vei fi primit, iertat =î mântuit.

Amin.

41

ÎNPELEPPI NEBUNI

*<C[ci în\elepciunea lumii acesteia este o nebunie
înaintea lui Dumnezeu.> 1 Corinteni 3:19*

Subiectul =i chiar versetul acesta este un paradox, pentru c[
Sel compar[lucruri complet opuse. Nebunia este o boal[
mintal[care-l face pe om s[vad[lucrurile denaturat, nu cum sunt
ele în realitate. În\eleptul, pe de alt[parte, este un om prudent =i
chibzuit, care este înzestrat cu o capacitate superioar[de în\elege-
re a lucrurilor. Cei ce L-au primit pe Domnul Isus în via\a lor au
Duhul Domnului care dezvolt[în ei o în\elepciune superioar[
în\elepciunii acestei lumi. Ei numesc bun ceea ce Dumnezeu
nume=te bun =i consider[important ceea ce Dumnezeu consider[
important. Biblia spune c[nebunul zice c[nu exist[Dumnezeu =i
un astfel de om consider[propov[duirea Evangheliei o nebunie.

Un vapura= trecea oamenii de pe o parte a râului pe cealalt[
parte. Din grupul de oameni ce erau transporta\i câ\iva credincio=i
au început s[-I cânte lui Dumnezeu o cântare. Atunci un om foarte
provocator a \ipat la ei: <Ce face\i nebunilor? V-a\i apucat s[
cânta\i cântece religioase?> Unul din cre=tini i-a r[spuns: <Noi
suntem nebuni pentru Hristos, dar dumneata al cui e=ti?>
Apostolului Pavel nu i-a fost greu s[se numeasc[nebun pentru
Hristos, la fel nici mie =i nici la alte milioane =i milioane de
oameni nu le este greu s[se numeasc[nebuni pentru Hristos.

Dac[lumea ne socote=te nebuni, Dumnezeu ne nume=te
în\elep\i. <Nebunul zice în inima lui: «Nu este Dumnezeu!»> Nu
sunt pu\ini aceia care, chiar dac[nu spun, gândesc în acest fel =i
cred c[sunt mari în\elep\i. Ace=ti oameni socotesc frica de

Domnul ceva de dispre\uuit, pe c\uand Scriptura spune c[frica de Domnul este \nceputul =tiin\ei. \n\elepciunea =tiin\ei f[r[\n\elepciunea duhovniceasc[nu are valoare. Oamenii pun textul a zece c[r\i \ntr-o memorie artificial[de m[rimea unui b[nu\, calculeaz[cu precizie unghiul =i viteza de intrare a navelor spa\iale \n atmosfer[, ca s[nu ard[, comunic[prin sateli\i, construiesc ora=e \n pustie =i multe ca acestea, dar dac[ace=ti oameni \n\elep\i nu au primit \n via\ a lor pe Domnul Isus Hristos ca Domn =i M\untuitor nu sunt altceva dec\uat ni=te \n\elep\i nebuni.

\n\elep\ii acestei lumi se fr[m`nt[=i nu pot dormi noaptea din cauza grijii c[nu =tiu cum ar putea slava p[durile =i animalele pe cale de dispari\ie =i nu iau \n seam[c[Duhul Sf\uat spune, prin apostolul Petru, c[p[m\uantul cu tot ce este pe el va arde. Satan \i las[s[fie foarte \n\elep\i \n a salva p\um\uantul at\uata timp c\uat ei nu se \ngrijoreaz[de starea sufletului lor. Cine nu se \mbog[e=te fa\ de Dumnezeu este un nebun. Adev[rata \mbog[\ire se face prin meritul Domnului Isus care ne d[starea de neprih[ni\i prin credin\[, =i drept mo=tenire Cerul.

Un \mp[rat avea un clown, care f[cea comedii \n fa\ a lui =i a curtenilor lui. Acest clown avea sujba de a face nebunii =i chiar era numit <nebunul>. Av\uand mare succes \n a descri\ii frun\ile oamenilor, acest comediant a primit \ntr-o zi ca dar de la \mp[rat un toiag scump. \mp[ratul i-a \nm\uanat darul spun\uandu-i c[este cel mai mare <nebun> pe care l-a v[zut vreodat[=i el merit[acel toiag. Dup[un timp \mp[ratul s-a \mboln[vit grav. Atunci comediantul l-a \ntrebat pe \mp[rat dac[=tie unde se duce. \mp[ratul a spus c[nu =tie, ci =tie doar c[nu are s[se mai \ntoarc[. Atunci comediantul i-a dat toiagul \napoi spun\uandu-i c[el, ca \mp[rat, este un mai mare nebun dec\uat el, care juca rolul de nebun. Omul care nu se \ngrije=te de locul unde=i va petrece ve=nicia este cel mai mare nebun.

Bogatul din pilda spus[de Domnul Isus era privit cu respect =i avea un prestigiu \ntre oameni, fiind considerat \n\elept =i calculat. Dumnezeu \ns[\il nume=te: <Nebunule!> (Luca 12:20).

Aceasta nu pentru că era bogat, ci pentru că nu s-a îngrijit de suflet, făcând voia lui Dumnezeu. Oamenii nu l-au socotit nebun, el însuși nu s-a socotit nebun, dar Dumnezeu l-a socotit un nebun. Era un om care avea o concepție deformată despre viață, avea o vedere falsă despre realitatea lucrurilor. Este foarte posibil că avea un loc rezervat la sinagogă și poate că mai ieșea și să citească rolurile din Scriptură, dar acestea nu au fost suficiente în fața lui Dumnezeu. Poți să fii chiar unul dintre cei cu Biblia în mână și să ajungi să fii numit de Dumnezeu nebun, dacă nu numești important ceea ce Dumnezeu numește important. Mulți cheltuiesc efort și timp pentru a dovedi că Universul există de 24 de miliarde de ani și nu de 28 de miliarde de ani. Unii se luptă să dovedească că Dumnezeu, după unele traduceri, a spus omului creat în Eden să reumple pământul nu să-l umple, afirmații care deschid tot felul de discuții interesante, dar astfel de oameni lasă afară învinștura nașterii din nou, cu o viață schimbată.

Într-o biserică, cu o astfel de doctrină, pastorul a fost auzit spunând: <Dacă nu vă pocășiți și veți fi în locul acela pe care nu este politicos să-l menționăm.> Din politețe nu dorea să menționeze Iadul și tot din politețe lasă oamenii să meargă în Iad. Astfel de oameni lasă afară învinștura despre umplerea cu Duhul Sfânt, fără de care credinciosul nu poate trăi o viață de biruință. Suntem noi înveleșiți? Este Domnul Isus Acela care dictează în viața noastră ce este sau ce nu este important? Această lășare în Mâna lui Dumnezeu, care ne modelează, se aseamănă cu lucrarea pe care o face un olar. Olarul face un vas după plăcerea lui și dacă nu iese cum vrea îl strică. Dacă lutul nu se formează exact la centrul roții pe care se învârtă nu poate ieși un vas bun. La început se pare că nu contează a fi în centru așa de mult, dar pe măsură ce pereții vasului se ridică și se subțiază acest lucru devine tot mai important și chiar decisiv pentru destinul aceluia vas.

Omul care nu are în centrul vieții lui învinștura Bibliei ajunge un vas nereușit, care nu poate fi folosit, pentru că nu s-a lăsat prelucrat de marele Olar, ca să devină un vas de cinste. Această mod-

elare de multe ori doare, pentru c[se face nu dup[voia noastr[, ci dup[voia Olarului, dar în\eleptul se smere=te sub mâna tare a Olarului, iar Dumnezeu la timpul potrivit îl va în[l\va. Parte din în\elepciunea ce o ofer[această lume poate fi de mare folos, dar nu f[r[=i nu înainte de în\elepciunea care vine de Sus. Ahitofel a fost un sfetnic la curtea împ[ratului David. Era un om ale c[rui sfaturi erau urmate cu fidelitate =i ale c[rui sfaturi erau de temut. Era un diplomat precaut =i era socotit de oameni a fi un în\elept. Când Absalom s-a r[sculat cu gândul de a lua împ[r\ia, acest Ahitofel a trecut de partea lui, împotriva lui David. Aceasta a fost o gre=eal[fatal[, care ne dovede=te c[=i cea mai str[lucit[minte, f[r[de în\elepciunea care vine de sus, se pr[bu=e=te în ru=ine =i în dezastru spiritual. În\elepciunea pe care o d[Dumnezeu celui ce o cere =i ascult[de El este curat[=i des[vâr=it[=i ne ajut[s[ne putem feri de capcanele lumii care zace în cel r[u. Ahitofel pentru c[nu avea decât în\elepciune p[mânteasc[a ajuns la disperare =i <+i-a pus casa în rânduial[, =i s-a spânzurat> (2 Samuel 17:23).

Sfatul lui Ahitofel a fost acela de a-l urm[ri imediat pe David cu 12 mii de oameni =i de a-l termina, dar sfatul lui nu a fost urmat. Toat[în\elepciunea omeneasc[a lui Ahitofel a fost z[d[rnicit[=i f[cut[neputincioas[de omul lui Dumnezeu, David, printr-o singur[rug[ciune. <Doamne, nimice=te sfaturile lui Ahitofel!>, =i Dumnezeu a f[cut cum a cerut David. Mul\i oameni în\elep\i î=i pun casa în rânduial[,]=i cump[r[case scumpe, ma=ini =i]=i fac situa\ii, dar î=i stranguleaz[sufletul. Ei strâng bani =i avere, dar arunc[fericirea prin a-L refuza pe Domnul Isus în via\va lor ca Domn =i St[pân. Oameni pruden\i =i diploma\i, ca Ahitofel, au studiat =i au pere\ii parc[zugr[vi\i în diplome, cunosc toate secretele comer\ului sau descoper[medicamente pentru boli grele, dar când este vorba de suflet nu se îngrijesc de el. Unor astfel de oameni, care sunt în\elep\i doar în felul lumii, ca Ahitofel, Dumnezeu le spune: <Nebunule!>

Cuno=tin\va este bun[=i folositoare, dar s[lu[m seama c[ea ne îngâmfb[dac[nu primim =i în\elepciunea de Sus. Poate e=ti un

p[rinite în\elept, care iei decizii bune pentru copiii t[i. Poate e=ti foarte prudent cu ce hran[le dai, cu ce haine]i]mbraci ca s[nu se îmboln[veasc[=i ce fel de apuc[turi î\i aduc copiii acas[. Nu este îndeajuns, pentru c[acesta este nivelul de în\elep[ciune al lui Ahitofel. Copiii au un suflet =i sunt ca o gr[din[în care trebuie sem[nat =i udat Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi Dumnezeu va face s[creasc[. S[fim în\elep\i =i s[veghem la hotar s[nu întrevr[jma=ul s[semene neghin[în mintea noastr[sau s[ne fac[vreun târg grozav de-al lui =i s[primim p[catul]n casa noastr[. S[veghem la hotar ca s[nu mut[m limitele lucrurilor îng[duite unui credincios. S[lu[m în serios standardele puse de Dumnezeu, pentru c[ce a fost p[cat anul trecut va fi ve=nic p[cat. S[fim în\elep\i =i s[nu ced[m indulgent în favoarea firii noastre, ie=ind din hotarele Cuvântului lui Dumnezeu.

Trenul nu are ce s[caute dec`t pe =in[, iar credinciosul nu are voie s[ias[din Cuvântul Scripturii, care ne înva\ s[avem credin\ =i fapt[. S[tr[im ca ni=te în\elep\i, pentru c[slujirea noastr[va fi examinat[nu numai de oameni, dar =i de Dumnezeu. S[fim în\elep\i =i s[ne verific[m inten\iile cu care facem chiar un lucru bun =i s[vedem dac[este un sacrificiu sau d[m Domnului doar ce nu ne trebuie nou[=i ce nu ne cost[. S[fim în\elep\i =i s[alegem mai bine o lucrare mic[curat[, decât una mare =i cu compromisuri. S[fim în\elep\i =i s[nu încerc[m nici m[car un p[cat mic sau s[cultiv[m gândul r[u. S[fim ocupa\i cu lucrurile Împ[ratului. S[fim în\elep\i, pentru c[p[catul pânde=te la u=[, dar Dumnezeu ne-a dat Duhul Sfânt ca s[ne st[pânim vasul nostru =i s[-l p[str[m neîntinat. S[fim în\elep\i =i s[recunoa=tem planul vr[jma=ului când vrea s[ne doboare cu prigoana, paguba =i batjocura sau cu laude =i cinste din partea oamenilor. Pentru omul lui Dumnezeu trimis la Ieroboam s[vorbeasc[împotriva altarului a fost prea târziu s[se mai c[iasc[de neascultare =i dep[rtare de în\elep[ciunea care vine de Sus atunci când a spus: <Vai, frate!> (1 Împ[ra\i 13:30). Vai, frate! nu ajut[la nimic dup[ce ai luat trântitura =i \i-ai nenorocit sufletul, ci

ajut[la a veghea s[nu iei trântitura =i s[cazi în p[cat. A fost un om care s-a dat înapoi din calea luminii =i în\elepciunii pe care a primit-o de Sus. Vr[jma=ul i-a tot f[cut oferte, pân[ce a acceptat una =i s-a ales cu o înmormântare pe gratis.

Suntem chema\i la a umbla ca ni=te în\elep\i, dar această umblare const[=i în a nu desconsidera sau lep[da ceea ce ni se pare c[este greu pe calea Domnului. <+i oricine nu=i poart[crucea, =i nu vine dup[Mine, nu poate fi ucenicul Meu> (Luca 14:27). Prorocul Zaharia pune, prin credin\[, în fa\ a noastr[pe preotul Iosua =i ne d[o lec\ie care ne înva\[c[omul p[mântesc se afl[într-o b[t[lie a întunericii cu Lumina. Satan este prezentat ca prin\ al acestei lumi, care-l acuz[pe omul p[c[tos, =i de aceea nu poate sta =i nu are ce c[uta înaintea Domnului. Dar se întâmpl[ceva deosebit. <<Dezbr[ca- \i-l de hainele murdare de pe el!> Apoi a zis lui Iosua: «Iat[c[îndep[rtez de la tine nelegiuirea, =i te îmbrac cu haine de s[rb[toare!» Eu am zis: «S[i se pun[pe cap o mitr[curat[!>> (Zaharia 3:4-5). Preotul Iosua a fost cur[\it, îmbr[cat =i încoronat. Dumnezeu face =i ast[zi aceea=i lucrare cu orice om p[c[tos, care vine la El =i se c[ie=te de p[cat. Îl cur[\ de orice p[cat, îl îmbrac[în haina neprih[nirii Sale =i-l încoroneaz[cu în\elepciunea dat[de Duhul Sfânt, care este mai presus de în\elepciunea acestei lumi. Apoi urmeaz[o via\[de cre=tere în credin\[=i slujire. Dup[aceea urmeaz[cununa care nu se va ve=teji, pe care Domnul o va da tuturor celor care au fost destul de în\elep\i ca s[vin[la El =i s[fie mântui\i. Acest fel de om este cu adev[rat în\elept.

Amin.

42

SLAVA DOMNULUI

<Moise a zis: «Arat[-mi slava Ta!» Domnul a r[spuns: «Voi face s[treac[pe dinaintea ta toat[frumuselea Mea, =i voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu M[îndur de cine vreau s[M[îndur, =i am mil[de cine vreau s[am mil[!» Domnul a zis: «Fa\la nu vei putea s[Mi-o vezi, c[ci nu poate omul s[M[vad[=i s[tr[iasc[!»> Exodul 33:18-20

Cartea Exodului este o carte care a fost scris[de Moise =i conține istoria vie\ii lui. Moise a fost omul despre care Dumnezeu a spus c[-l cunoa=te pe nume =i vorbe=te cu el gur[c[tre gur[. Exodul este o carte a Bibliei, care ne înv[\[mult despre Dumnezeu =i despre felul Lui de a lucra cu omul. Moise a fost omul ales de Dumnezeu s[scoat[pe poporul Israel din robia egiptean[=i s[-l duc[într-un convoi uria=, de trei milioane de suflete, în \ara Canaanului. Moise a petrecut înainte de aceasta, 40 de ani în pustie, unde Dumnezeu în asprimea vie\ii de pustie l-a transformat într-un om cu un caracter potrivit pentru a primi chemarea lui Dumnezeu în slujba de a conduce pe Israel. Moise a fost un om care nu avea încredere în puterile lui =i chiar a refuzat oferta lui Dumnezeu de a conduce poporul, p`n[c`nd Dumnezeu l-a asigurat de ajutorul S[u divin =i i-a dat putere ca s[fac[minuni. Dac[cineva a =tiut s[cear[mult de la Dumnezeu acela a fost Moise, dar cine cere mult arat[c[are o credin\[mare.

Moise a dat dovad[de mult curaj când a cerut s[vad[slava lui Dumnezeu. Se poate c[dup[ce a cerut acest lucru, oasele au început s[-i tremure puternic =i genunchii se loveau unul de altul,

ca =i a lui Bel=a\ar. Se poate c[nu =i-a dat seama ce mare lucru a cerut de la Dumnezeu, asemenea lui Petru pe Tabor când vroia s[construiasc[colibe. A primit aceast[îndr[zneal[umblând cu Dumnezeu =i comunicând cu El. A v[zut rugul de foc, a fost 40 de zile pe munte în conferin\ cu Dumnezeu =i fa\ a i s-a f[cut str[lucitoare. A v[zut o serie de minuni de la deschiderea M[rii Ro=ii =i p`n[la reasigurarea ce a primit-o de la Dumnezeu înainte de a=i spune dorin\ a =i de a vedea slava lui Dumnezeu. <Voi face =i ceea ce-mi ceri acum, c[ci ai c[p[tat trecere înaintea mea, =i te cunosc pe nume> (Exodul 33:17).

Când Moise a mijlocit pentru popor a dobândit experien\ a de a-L convinge pe Dumnezeu s[-i schimbe planurile =i s[cru\ e poporul. În acele momente grele a mijlocit pentru popor =i i-a spus lui Dumnezeu: <Iart[-le acum p[catul! Dac[nu, atunci, =terge-m[din cartea Ta, pe care ai scris-o!> (Exodul 32:32). O astfel de cerere arat[d[ruire, dragoste =i un suflet mare, cum nu am mai întâlnit la p[mânteni. Dumnezeu îi aprob[cererea =i îi spune c[va face s[treac[prin fa\ a lui frumuse\ea Domnului. Este greu pentru f[pturile cu carne =i sânge s[conceap[adâncimea lucrurilor spirituale. Moise înfrico=at, ca Iacov la Betel, s-a a=teptat s[apar[imaginea pe care o ceruse s[o vad[. Poate c[s-a întrebat care parte a frumuse\ii lui Dumnezeu o va vedea. Oare îi va ar[ta frumuse\ea drept[\ii Lui sau frumuse\ea sfin\eniei Lui. Îi va ar[ta frumuse\ea puterii Sale, ori îi va ar[ta frumuse\ea Lui, de Dumnezeu Atotcunosc[tor a oric[rui gând =i n[zuin\ a omului.

Dumnezeu a ales s[-i arate frumuse\ea bun[t[\ii Slavei Sale pe la spate, pentru c[fa\ a nu I-o putea vedea =i s[tr[iasc[. Oare am îndr[zni noi, o mân[de \[rân[, s[-I cerem lui Dumnezeu s[vedem bun[tatea slavei Sale? De ce nu? Doar =i noi suntem copiii Lui. Putem admira bun[tatea slavei Lui în crea\iune. Prive=te soarele =i gânde=te-te c`t este de str[lucitor Acela care a pus lumina în soare. Oare cum ar putea privi omul la Dumnezeu, dac[nu poate privi nici m[car la o raz[de soare. Prive=te slava bun[t[\ii Aceluia care a creat br[\ri de stele, luceferi =i constela\ii.

Prive-te bun[tatea slavei Lui în modul cum satur[animalele =i p[s[rile pe întreg p[mântul, cum în fiecare prim[var[treze=te natura la via\[,]n felul cum ud[ogoarele ca s[dea p`ine =i celui bun =i celui r[u. Dar s[privim slava bun[t\ii Lui merg`nd înapoi în timp =i vom vedea numele nostru scris într-o carte, iar în dreptul numelui vom vedea cuvântul: Via\! Bun[tatea Slavei Lui trece prin fa\ a noastr[când prin credin\[privim în c[rile Lui fapte scrise pentru noi, în care noi s[umbl[m c[l[uzi\i de El. Bun[tatea Slavei Lui trece prin fa\ a noastr[când vedem planul Harului alc[tuit de Dumnezeu pentru mântuirea noastr[.

Prive-te bun[tatea slavei Lui când era în Ghetsimani, când }l vezi prin credin\[la stâlpul biciuirii, când }l vezi cu cununa de spini =i cu tot trupul br[zdat de r[ni adânci din care curgea sângele nevinovat al unui Miel Dumnezeiesc. Po\i tu s[vezi bun[tatea slavei Lui =i s[binecuv`ntezi Numele Lui Cel Sfânt când }l vezi pe cruce p[r[sit de oameni =i chiar de Tat[l, pentru p[catul t[u =i al meu? Po\i s[spui c[vezi bun[tatea slavei Lui când p[mântul se cutremur[, cerul se întunec[, perdeaua din templu este rupt[=i Domnul moare pe cruce? Po\i s[spui c[vezi bun[tatea slavei Lui când prin credin\[vezi cum în ziua dintâi a s[pt[mânii Domnul Isus a înviat dintre cei mor\i =i a confirmat c[s-a deschis o cale spre Pomul Vie\ii? Po\i s[vezi bun[tatea slavei Lui când prive=ti înapoi în timp =i =tii cum ai sim\it Duhul Sfânt care te-a cercetat, \i-a dezghe\at inima =i te-a f[cut o f[ptur[nou[în Hristos Isus? Când vezi bun[tatea slavei Lui po\i tu s[spui: <Doamne, Te iubesc din toat[inima mea! Mare este Slava Ta! Mare este bun[tatea Ta! Pomi, bate\i din palme spre slava Lui! Tot ce are via\[s[laude Numele Lui! Tot ce este în mine s[binecuv`nteze Numele Lui, c[ci El a f[cut s[treac[prin fa\ a ochilor mei slava bun[t\ii Sale.>

Apostolul Pavel a v[zut =i el această slav[a bun[t\ii lui Dumnezeu, care continu[s[se desf[=oare chiar în fa\ a ochilor no=tri, prin zidirea Templului Celui Prea\lalt. <+i prin El =i voi sunte\i zidi\i împreun[, ca s[fi\i un loca= al lui Dumnezeu, prin

Duhul> (Efeseni 2:22). În timpul lui Moise, Dumnezeu Se coboara într-un loc stabilit, și slava Lui umplea acel cort al întâlnirii, construit după dimensiunile date de Sus. Cortul întâlnirii era parte din umbra lucrurilor viitoare, adică prevestea zidirea unui locaș al lui Dumnezeu, despre care vorbește Apostolul Pavel. Cortul întâlnirii nu mai este, și Templul de la Ierusalim a fost distrus, dar locașul în care Dumnezeu Se coboară este zidit de El și nu va fi distrus niciodată. A privi la acest locaș înseamnă a privi din nou la slava bunătății lui Dumnezeu. Acest locaș are ca piatră unghiulară și ca temelie pe Hristos Isus, iar zidurile lui sunt formate din pietre vii. Această zidire este făcută din sufletele credincioșilor, care în Isus Hristos formează o clădire bine încheiată, care este vie și crește ca să fie un Templu Sfânt în Domnul.

Pavel în Atena a spus că Dumnezeu nu locuiește în temple făcute de mâini, dar El Se coboară în acest locaș Sfânt, care este Templul Celui Preaînalt. <Căci așa vorbește Cel Preaînalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt. «Eu locuiesc în locuri înalte și în sfântenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite»> (Isaia 57:15). Dumnezeu nu locuiește între cărămizi, grinzi de lemn și fier, ci în inimile credincioșilor. Inima sfântă prin sângelul Domnului Isus este mai sfântă decât orice catedrală din Roma sau decât orice om care are vreun titlu bisericesc dat de oameni. Locașul Celui Preaînalt este alcătuit din sufletele mântuite, care au numele scris în Cartea Vieții. Pentru că Dumnezeu este ziditorul și arhitectul acestui locaș. El alege unde să pună fiecare piatră vie. O piatră o pune la fațadă, pe alta o pune la susținere unde nu se vede, iar pe alta o pune în perete. Privesc frumoșea bunătății Slavei Lui când văd că Domnul Isus a luat un trup de om ca să fie parte din această clădire a cărui meșteșug este Dumnezeu Tatăl.

Când privesc la această frumoșea a slavei Lui trebuie să spun că sunt mai binecuvântat ca Moise, pentru că eu împreună cu toți cei cumpărați cu preț de sânge facem parte din locașul lui

Dumnezeu. Loca=ul acesta este mare =i vârful lui este chiar în Cer, unde Domnul Isus Hristos este în slava Sa. Dac[e=ti o piatr[în obscuritate fii mul\umit, pentru c[este locul ales de El pentru tine. Dac[ai vrea s[fii mutat ai fi în loc gre=it, pentru c[acest Arhitect nu gre=e=te. Dac[e=ti o piatr[expus[la vedere, fii sigur c[aduci cinste =i nu ru=ine Marelui St[pân. Primele pietre ale acestui loca= au fost apostolii prin care au fost date rânduielile de zidire a acestui loca= m[re\, la care an de an =i zi de zi se adaug[noi pietre vii. Omul nu a f[cut aceast[cl[dire =i nici nu o poate d[râma. În loca=ul Lui totul este modelat dup[gustul Ziditorului. Fiecare piatr[este =lefuit[, pentru a se potrivi cu o perfec\iune dumnezeiasc[. Piatr[l`ng[piatr[stau zidite în dragoste, dup[dorin\ a =i alegerea Aceluia care a creat sistemele solare în Univers =i a dat frumuse\ e =i parfum florilor. Privesc la zidirea acestui m[re\ loca=, din care fac parte împreun[cu to\i cei ce se încred în Cuvântul lui Dumnezeu, =i trebuie s[spun c[mare este bun[tatea slavei Lui.

Cl[dirile numite biserici, adun[ri sau case de rug[ciune sunt doar loca=uri consacrate lui Dumnezeu =i slujesc pentru adunarea credincio=ilor la un loc. Aceste loca=uri sunt locuri unde credincio=ii au p[rt[=ie unii cu al\ii =i cu Dumnezeu. Sunt cl[diri peste care este chemat Numele Domnului, unde Dumnezeu }=i face cunoscut[puterea de a vindeca, de a mântui =i de a hr[ni sufletele credincio=ilor. Este îndeajuns s[privim la aceast[m[sur[a bun[t\ii slavei Lui =i vom vedea mai mult sus în Ceruri, când ve=nic vom cânta laude Domnului. Atunci, îmbr[ca\i în haina pe care ne-o va da El vom sta înaintea Lui =i vom putea vedea Fa\ a Lui în toat[slava Sa. Da, ochii mei }l vor vedea pe Domnul. Gura mea va binecuvânta Numele Lui.

Un mare fizician cu numele Urey, care a descoperit apa grea, a spus c[nici una din teoriile existente despre originea lumii nu este valabil[, f[r[presupunerea unei minuni. Sunt multe taine ale acestui p[mânt care înc[nu ne-au fost descoperite, dar ne-a fost descoperit îndeajuns ca s[fim mântui\i. +tim c[am fost orbi =i

acum vedem. +tim c[eram f[r[Dumnezeu =i acum, prin jertfa Domnului Isus, avem intrare slobod[la Tat[l. +tim c[ne putem încrede în bun[tatea =i în\elepciunea lui Dumnezeu, a C[rui mân[nu d[gre=. Profesioni=tii au construit un Titanic care s-a scufundat, dar un amator cu numele de Noe a construit cu în\elepciunea primit[de Sus o corabie, care nu s-a scufundat nici în cele mai mari furtuni care au fost vreodat[pe p[mânt. Moise a cerut s[vad[slava lui Dumnezeu, dar pe noi Dumnezeu ne-a chemat chiar El la slava Lui. <Dumnezeul oric[rui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa ve=nic[, dup[ce ve\i suferi pu\in[vreme, v[va des[vâr=i, v[va înt[ri, v[va da putere =i v[va face neclin-ti\i> (1 Petru 5:10).

Dumnezeu ne-a chemat la slava Sa ve=nic[=i str[lucitoare. <+i-i voi da luceaf[rul de diminea\> (Apocalipsa 2:28). Acesta este un rang ceresc pentru cei chema\i la slava Lui =i va fi dat biruitorilor. Nu va fi un luceaf[r, ci milioane =i milioane pentru c[Dumnezeu nu numai c[ne-a ar[tat slava Sa, dar ne-a =i chemat la ea. <Cei în\elep\i vor str[luci ca str[lucirea cerului, =i cei ce vor înv\ a pe mul\i s[umble în neprih[nire vor str[luci ca stelele, în veac =i în veci de veci> (Daniel 12:3). Aceasta este slava la care suntem chema\i prin meritul jertfei Domnului Isus. Cei în\elep\i sunt ca fecioarele în\elepte, care au ulei din bel=ug =i umbl[condu=i de dragostea lui Hristos care clocote=te în inimile lor.

Apostolul Pavel spune c[se merit[s[rabde totul pentru a ajunge împreun[cu cei mântui\i în slava Sa. <De aceea rabd totul pentru cei ale=i, pentru ca =i ei s[capete mântuirea care este în Hristos Isus, împreun[cu slava ve=nic[> (2 Timotei 2:10). Moise a vrut s[vad[slava lui Dumnezeu, dar nou[ni s-a f[cut o invita\ie special[, =i anume de a fi p[rta=i la slava Lui. Celui ce îi este sete s[vin[=i s[bea din izvorul apelor vii, care este Domnul Isus Hristos. Tat[l ne cheam[=i ne atrage la această mo=tenire nestic[cioas[. <Nimeni nu poate veni la Mine, dac[nu-l atrage Tat[l, care M-a trimis; =i Eu îl voi învia în ziua de apoi> (Ioan 6:44). Dac[auzi vestea Evangheliei, prin aceasta Tat[l te cheam[s[fii p[rta= la slava Sa. Este nevoie de această chemare =i

atrageră a Tatălui, deoarece El trimite Duhul Sfânt să ne nască din nou pentru că să fim potriviți pentru Împărăția Sa.

Mântuirea nu stă numai în a veni la altar și a spune câteva cuvinte, ci înseamnă a participa cu inima și a dori iertarea pe care o dă Dumnezeu în dar. Faptul că nimeni nu poate veni singur este datorită naturii noastre mândre și corupte, care niciodată nu are dorința de a se sfinți pentru Dumnezeu. Înțelepciunea omului este tulburătoare și de aceea nu poate veni singur la mântuire, ci este nevoie ca Tatăl să-l atragă. Până când Tatăl nu-l atrage, frumusețea bunătății slavei Sale nu are valoare pentru cel mort spiritual în păcate și greșeli. Apostolul Pavel spune că propovăduirea crucii pentru înțelepții lumii este o nebunie, pentru că omul firesc nu poate înțelege lucrurile duhovnicești și de aceea este nevoie ca Tatăl să-l atragă. Voința și înțelegerea sunt uși în sufletul omului pe care numai Duhul Sfânt le deschide. Atunci se trezește afecțiunea, iar conștiința împovărată caută ușurare. Omul păcătos nu vine singur nu numai pentru că nu vrea, ci și pentru că nu poate. Tatăl îl atrage pe păcătos la El prin Evanghelie, prin predicatori, prin mesaje la radio și prin mărturia unui credincios.

Atunci când Duhul Sfânt deschide ochii ceea ce înainte îți se părea o movilă de păcat acum îl vezi un munte. Apoi Duhul Sfânt îți îndreaptă ochii spre cruce și îți arată frumusețea bunătății slavei Lui, pentru că acolo la Golgota, Domnul Isus a plătit pentru păcatul nostru al tuturor. Dacă încă nu ai acceptat oferta de împăcare a lui Dumnezeu, vestea bună pentru tine este că astăzi încă se mai poate primi iertarea în dar și fără plată. <Isus Hristos este Același, ieri, azi și în veci!> (Evrei 13:8).

În zilele noastre este bine să poți găsi o persoană care nu se schimbă și nu se clatină. Dacă Domnul S-ar schimba pentru o oră noi am fi distruși, dar El nu Se schimbă, ci îți cheamă și astăzi pe păcătos la slava Sa. Îți cheamă ca să le arate bunătatea slavei Lui. Nu înceta să cauți fața Domnului până când El nu-ți arată frumusețea bunătății slavei Sale. Lui Moise și la alte milioane de oameni le-a arătat-o. Chiar și mie mi-a arătat slava bunătății Lui și îi-o va arăta și ție, dacă vrei îndeajuns acest lucru. Amin.

43

CE ÎI-A SPUS?

<+i Eli a zis: «Care este cuvântul pe care ți l-a vorbit Domnul? Nu-mi ascunde nimic. Dumnezeu să Se poarte cu tine cu toată asprimea, dacă-mi ascunzi ceva din tot ce ți-a spus!» Samuel i-a istorisit tot, fără să-i ascundă nimic.> 1 Samuel 3:17-18

Samuel a fost un copil cerut de la Dumnezeu și promis lui Dumnezeu. El a fost în slujba lui Dumnezeu de copil și până la sfârșitul vieții lui. Samuel a fost unul dintre oamenii care au avut un caracter nobil, despre care ai o deosebită plăcere să vorbești, pentru că a început bine și a sfârșit bine. S-a născut din părinți leviți, la Rama, la 9 kilometri de Ierusalim, unde a fost și reședința judecătorului. Samuel a deținut funcția de preot și de ultim judecător al lui Israel, pentru că de la el începea Israel a avut numai împărați până la robia asiriană și babiloniană. Mama lui Samuel s-a numit Ana și a fost o femeie credincioasă, care și-a rezolvat problemele prin rugăciune. A cerut un băiat de la Domnul și i l-a promis tot Lui. După ce a născut copilul ar fi putut să fie dezlegat de jurământul ei față de Domnul prin legea care spunea că dacă soțul ei nu este de acord cu ce a hotărât ea, atunci este dezlegat de jurământul ei (Numeri 30:8). Ana nu a căutat această portiță, ci l-a închinat pe Samuel Domnului. Ana l-a dus pe micul copil, Samuel, la Silo, la preotul Eli și a crescut împreună cu familia preotului. Cu timpul, Dumnezeu l-a înălțat pe Samuel ca judecător curat și necorupt, ca să unifice țara sub domnia unui împărat.

Acest mesaj se adresează nevoii omului de a asculta ce spune Domnul, dar se adresează și omului care refuză să asculte glasul

Domnului, cu riscul c[Dumnezeu va înceta s[-i mai vorbeasc[. Acest mesaj, de asemenea, se adreseaz[celor ce le-a fost încredințat un mesaj din partea Domnului =i pe care trebuie s[-l transmit[mai departe. Textul prezentat ne duce înapoi în timp, la vremea pe când Samuel era un copil =i Dumnezeu i s-a descoperit, chemându-l pe nume. Domnul l-a chemat de trei ori în toitul nopții =i de trei ori s-a dus la Eli, crezând c[acesta l-a chemat. Atunci Eli l-a înv[at c[dac[mai aude vocea s[r[spund[: <Vorbe-te, c[ci robul T[u ascult[.> Domnul l-a chemat a patra oară, iar Samuel a r[spuns Domnului cum l-a înv[at Eli. Atunci Domnul i-a spus planul Lui cu privire la pedeapsa care va urma peste casa lui Eli. Dimineața, când Samuel s-a trezit, în încăperea unde dormea =i unde era =i chivotul, s-a auzit chemat afar[: <Samuele, fiule!> Samuel, chiar dac[ar fi vrut s[evite s[-i spun[lui Eli Cuvântul Domnului, a ascultat =i s-a prezentat la Eli. Eli parc[nu mai avea răbdare ca s[-l întrebe: <Ce îi-a spus? Ce îi-a spus? Care este cuvântul pe care îi l-a vorbit Domnul?> Samuel atunci nu a avut încotro decât s[-i spun[tot ce i-a spus Domnul.

Trebuie s[observ[ăm, chiar de la început, c[ceea ce s-a întâmplat nu a fost normal. Dumnezeu nu i-a vorbit lui Eli, care era preot în slujba Domnului, omul lui Dumnezeu, ci i-a vorbit unui copil. Eli =i-a pierdut poziția onorabilă de a fi un om c[ruia Dumnezeu s[-i vorbeasc[. Dumnezeu nu a privit cu plăcere la Eli =i la casa lui, pentru c[ei, în loc s[fie o mireasmă a cur[ției, au fost implicați în necurății, făcând astfel poporul s[p[cutuiască. Înainte de acest eveniment, Dumnezeu l-a mai prevenit pe Eli printr-un alt proroc c[dac[nu se schimb[el =i copiii lui vor fi pedepsiți.

B[ieții lui Eli, Hofni =i Fineas, nu-L cunoșteau pe Domnul =i s-au făcut vinovați prin aceea c[au nesocotit darurile Lui, din care ei au furat. Au fost stricați, =i =i-au permis lucruri neing[duite cu femeile ce slujeau la ușa cortului, din această cauză Domnul a hotărât s[-i omoare pe amândoi. De data aceea Dumnezeu a folosit un copil ca s[-i rostească sentința față de casa lui Eli.

Credinciosul care îşi permite lucruri neîngăduite şi care nu ia în seamă avertizările Domnului, ajunge să-şi piardă comunicarea cu Dumnezeu. Nu este nimic mai trist decât să vezi un creştin care şi-a pierdut vrednicia din cauza neascultării şi Dumnezeu nu-i mai vorbeşte. Prin neveghere, omul poate ajunge la poziţia în care Dumnezeu să nu-i mai vorbească personal. În această stare jalnică omul ascultă predica la modul general, dar nimic parcă nu mai este personal. Un astfel de suflet, care-şi pierde comunicarea cu Domnul, merge la biserică, ca de obicei, dar nu mai aude nimic care să-l facă să spună: <Da, Doamne! Îmi mulţumesc, Doamne!> sau: <Acest Cuvânt a fost pentru mine, toată predica a fost pentru mine, m-a zidit şi m-a înflăcărat cântarea> Este o stare de răceală tristă, când sufletul nu mai simte căldura razelor Duhului Sfânt, pentru că în loc să urmeze drumul îngust şi luminos a ales drumul larg şi bine bătătorit de mulţime. Omul alege drumul întunecos, departe de lumina Duhului, ca să nu i se vadă faptele. Aceasta era starea bătrânului Eli.

Eli a fost un om care şi-a pierdut comunicarea cu Dumnezeu. Păcatul lui a început prin faptul că nu a fost aspru cu copiii lui. Nu a avut balanţă între dragoste şi disciplină şi s-a pierdut şi el şi copiii lui, cu care a fost îngăduitor. A văzut răul şi păcatul, dar nu a luat măsurile necesare. Dumnezeu a ales mai degrabă să vorbească unui copil decât unui om cu perii albi, care şi-a cheltuit toată viaţa cu Legea lui Dumnezeu în braţe, dar care a păcătuit. Orgoliul şi onoarea lui Eli au fost lovite din plin, şi a ajuns ca un veteran căruia i se iau toate decoraţiile şi gradele. Bătăliile lui au ajuns să moară în lupta cu filistenii, chivotul a fost luat de filistenii, iar Eli a murit căzând de pe scaun şi rupându-şi ceafa. A ajuns să moară fără cinste din partea lui Dumnezeu şi fără onoare din partea oamenilor, pentru că a dezonorat poziţia de oameni sfânti ai lui Dumnezeu.

Cei chemaţi de Dumnezeu să comunice mesajul Lui altora pot ajunge în această stare dacă sunt îngăduitori cu păcatul. Toată vremea vorbea despre lucrurile necinstite ce aveau loc în casa acestui om,

care se pretindea a fi omul lui Dumnezeu. Casa lui Eli a adus necinste Dumnezeului lui Israel pe care-L reprezenta. Dumnezeu îl cinste=te numai pe acela care-L cinste=te pe El. Majoritatea copiilor răspund în mod favorabil la un exemplu pozitiv. Au tendința să respecte un standard înalt, pe care-l admiră, chiar dacă mai au momente de rebeliune, când îi încercă aripile independenței. Eli nu s-a dovedit a fi un exemplu bun și a lăsat lucrurile mici să devină lucruri mari. Până la urmă i-a făcut să-și piardă comunicarea cu Dumnezeu, și apoi au fost lepădați de El.

O sută de ani mai târziu Solomon ajunge să scrie: <Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici, care strică viile...> (Cântarea Cântărilor 2:15). Există un fel de vulpi care căută să mănânce strugurii, dar vulpile mici nu ajungeau la ciorchine și rodeau doar rădăcinile viei, așa că omul nu pierdea doar o recoltă, ci pierdea viața întreagă fiindcă se usca. Vulpile mici reprezintă compromisul cu lucrurile mici, neglijate. Eli a îngăduit ca aceste vulpi mici să intre în casa lui. Vulpile mici pot fi apucături avare, prietenii idolatre și dorințe murdare. Când Eli a aflat despre păcatul murdar al copiilor lui nu i-a scos din slujbă, ci i-a lăsat în continuare să pângărească lucrarea Domnului. Eli nu a cultivat credința și frica de Domnul în ei, iar ei nu l-au luat în serios și nu credeau că vor fi pedepsiți. A fost un timp când Domnul a avut ceva de spus și acestor doi fii ai lui Eli, dar ei nu l-au ascultat. Nu și-au pus următoarele întrebări: <Ce ne-a spus Domnul? Ce facem noi? Care este viitorul nostru?> Se cere credință ca să ai frică de Domnul și să poți asculta de El. Trebuie să crezi ceea ce-ți spune Domnul, chiar dacă nu vezi imediat împlinându-se lucrul pe care ți-l spune Domnul.

Un tip de antilopă numită impala era înținută într-o grădină zoologică dintr-un parc, care în cea mai mare parte era îngrădită cu un gard opac, care avea mai puțin de doi metri înălțime. Impala putea să facă salturi cu ușurință la înălțimi de peste trei metri, dar ele niciodată nu încercau să sară peste gard, din cauză că nu știau și nu vedeau ce este dincolo de gard. Ele calcă sau putem spune că

sar prin vedere, nu prin credin[. Dac[nu v[d locul unde vor atinge p[mântul dup[s[ritur[, ele nu sar. Credin[a lucreaz[exact invers. Credin[a spune: <Dumnezeu a spus, eu cred =i pornesc înainte, chiar dac[nu în\eleg totul sau nu =tiu cum Dumnezeu îmi va da biruin[în lucrarea la care m[trimite ca s[o încep, prin credin[.> Dumnezeu i-a dat omului abilitatea de a dezvolta acest sim\ numit credin[. Credin[a nu creaz[adev[rul, ci doar recunoa=te adev[rul. Credin[mântuitoare vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, scris în cartea pe care o numim Biblie. Crezi Biblia? De ce o crezi? Este o întrebare peste care nu trebuie s[treci u=or, pentru c[de aceasta depinde cât de u=or poți fi doborât de vr[jma=.

Biblia este o carte, dar de ce crezi c[e adev[rat]? +i terori=tii cred într-o carte, =i sunt sinceri pentru cauza lor. Ei sunt devota[i =i se sacrific[cu mult zel pentru credin[a lor. Ei au o persoan[pe care o urmeaz[. +i ei se roag[, dar toate acestea sunt gre=ite =i f[r]rost, deoarece nu au nimic de-a face cu Dumnezeul Cel Adev[rat, care cucere=te prin dragoste, nu prin sabie. Eu cred Biblia, pentru c[Dumnezeu S-a îndurat s[-mi spun[ceva =i mie. |ie \i-a spus ceva? Ce \i-a spus? Eu cred în Biblie pentru c[ceea ce Dumnezeu mi-a spus prin Ea s-a dovedit a fi adev[rat în via[a mea =i pentru faptul c[Domnul Isus Hristos, care a înviat din mor[i, S-a dovedit a fi o Persoan[real[în via[a mea. Cred în Biblie pentru c[am sim[it Duhul Sfânt, care m-a schimbat în a=a fel c[m-am mirat eu de mine, nu numai cei ce m[cuno=teau. Cred în Biblie pentru c[a produs o schimbare adev[rat[=i real[în dorin\ele =i în priorit[ile mele. Cred în Biblie pentru c[am sim[it u=urarea con=tiin\ei =i bucuria mântuirii. Cred în Biblie pentru c[mi-a vorbit Domnul cu o pace în suflet, care mi-a spus: <Iertate î[i sunt p[catele!> |ie \i-a vorbit Domnul? Ce \i-a spus Domnul?

O dat[ce sim[i puterea Duhului Sfânt =i o prime=ti ca pe o pecetuire r[mâi de neclintit, pentru c[El este de neclintit. Singur, eu sunt spulberat ca pleava de vânt pe strad[, dar cu El am valoare =i puteri de ne]nvins. Undeva, în acest proces, Dumnezeu î[i d[

inim[de rob ca s[-L iube=ti =i s[-L sluje=ti cu bucurie. <Dac[vrea cineva s[fac[voia Lui, va ajunge s[cunoasc[dac[înv[\[tura este de la Dumnezeu, sau dac[Eu vorbesc de la Mine> (Ioan 7:17). Ce \i-a spus Domnul când ai citit Scriptura? Ce \i-a spus Domnul în predic[=i]n cântare duminica trecut[? Dac[nu \i-a spus nimic trebuie s[tragi alarma ca s[nu p[\e=ti ceea ce a p[\it Eli. Domnul Isus +i-a demonstrat autenticitatea de a fi Adev[rul chiar =i prin cuvintele ie=ite din gura orbului vindecat, care a spus c[=tie doar un singur lucru: <Am fost orb =i acum v[d.>

Dup[cum lucrurile ce se produc în fabrici sunt testate =i regulile matematicii =i a =tiin\ei pot fi testate =i credin\ a adev[rat[poate fi testat[folosind principiul rostit de orbul vindecat de Domnul Isus. <Am fost orb =i acum v[d!> Dac[adev[ratul Dumnezeu î\i vorbe=te =i ascult\i, ajunge s[spui ca orbul vindecat: <Am fost orb =i acum v[d!> | i-a vorbit Domnul? Ce \i-a spus? Dac[El \i-a deschis ochii atunci ascult[ce-\i spune =i cu ochii vindeca\i prive=te \int[la El, care este C[petenia des[vâr=irii noastre. Ia aminte, ca s[nu ai doar datine =i obiceiuri mo=tenite în loc de o credin\ autentic[, a unei inimi n[scute din nou. <...a\i desfiin\at Cuvântul lui Dumnezeu, prin datina voastr[> (Marcu 7:13). Domnul Isus era nec[jit din cauza oamenilor care prin datin[]i furau adev[rata ascultare =i închinare. Mai sunt =i ast[zi oameni de felul acesta. <Nimeni s[nu v[în=ele cu vorbe de=arte. Cerceta\i ce este pl[cut înaintea Domnului, =i nu lua\i deloc parte la lucr[rile neroditoare ale întunericului, ba înc[mai degrab[osândi\i-le> (Efeseni 5:6, 10-11).

Ce \i-a spus Domnul? Ai sim\it s[pt[mâna aceasta confirmarea Duhului Sfânt în tine? Te-a îndemnat El s[cite=ti Biblia, s[cân\i, s[faci ce este pl[cut Domnului? Dac[Domnul cu Legea Lui este primul în via\ a ta, atunci eul t[u nu mai poate fi primul. Trebuie s[po\i deosebi ce vrea El de ceea ce vrei tu, altfel nu ai cum s[dai prioritate voii Lui. Ce-\i spune Domnul întotdeauna se potrive=te cu glasul Scripturii. Cei care ascult[ce spune Domnul sunt oameni privilegia\i. Ei nu numai c[au via\ ve=nic[, dar =i

via\ a tr[it] pe p[mânt este sub ocrotirea Lui. Cartea Genezei spune c[Dumnezeu a spus ca p[mântul s[dea verdea\, pomi roditori =i a=a a fost (Geneza 1:12). Când a venit timpul ca s[pun[fiin\ a iubit[de El, adic[omul, pe p[mânt, Dumnezeu a f[cut altceva. Dumnezeu a s[dit o gr[din[în Eden =i l-a pus acolo pe omul mult iubit de El. Cine ascult[ceea ce îi spune Domnul are toat[via\ a divizat[direct de Dumnezeu =i nu tr[ie=te la voia întâmpl[rii. El s[de=te în gr[dina vie\ii noastre încerc[ri care s[ne creasc[, fapte bune în care s[umbl[m, bucurii =i binecuvânt[ri. Cel ce nu ascult[ce-i spune Domnul ascult[glasul p[catului =i-l urmeaz[<ca boul care se duce la m[cel[rie> (Proverbe 7:22). Dumnezeu, ca un gr[dinar priceput, planteaz[binecuvânt[ri care r[sar în via\ a noastr[în atmosfera credin\ei =i a ascult[rii de El. Ce \i-a spus Domnul? Ascul\i tu de El? Sunt multe binecuvânt[ri plantate în drumul t[u, care îns[nu vor r[s[ri p`n[ce nu ascul\i ce are El s[-\i spun[.

Dumnezeu, care este nemuritor, vorbe=te cu muritorii cel mai des prin Scriptur[, care este dictat[de Duhul Sfânt oamenilor ale=i pentru aceast[slujb[. Dumnezeu vorbe=te prin vestitorii Evangheliei, prin poezii =i cânt[ri, prin c[r\i inspirate de El, prin încerc[ri =i chiar prin programe cre=tine la radio =i televizor. Ar fi ciudat ca un tat[s[nu comunice niciodat[cu copilul lui. Ar fi ciudat ca unul s[nu aud[cuvintele celuiilalt. Ce \i-a spus Tat[l t[u care este în Ceruri? S[dai mare importan\ glasului lui Dumnezeu, prin orice metod[ar vrea El s[-\i vorbeasc[.

Dup[ce Dumnezeu i-a vorbit lui Samuel, el a r[mas culcat, dar eu nu cred c[a mai putut dormi. Avea un secret. Cuno=tea o tain[. Avea în el un mesaj. A meditat =i cugetat la cuvintele Domnului. Dar tu, cuge\i sau cite=ti mecanic Biblia? Dac[a= avea de ales s[m[nânc o p`ine necoapt[sau o buc[\ic[de p`ine coapt[, a= alege buc[\ica de pâine coapt[. A=a =i cu versetele Bibliei. Mai bine s[cite=ti pu\in odat[=i s[cugeti, s[-\i întrebi inima =i s[întrebi pe Domnul despre acel cuvânt, decât s[cite=ti foarte mult odat[=i s[r[mâi cu nimic. Mai bine trei versete odat[bine coapte în cup-

torul min\ii la c[ldura Duhului Sfânt, decât zece capitole citite din obliga\ie. Trebuie s[la=i Cuvântul s[p[trund[]n interiorul t[u =i s[-L p[strezi acolo, pentru a putea spune =i altora despre ceea ce \i-a spus \ie Domnul.

Samuel i-a comunicat lui Eli **tot** ce i-a spus Domnul. Este foarte important s[nu spui nici mai mult, nici mai pu\in, acelaia pentru care Dumnezeu are de transmis un mesaj prin tine, pentru c[omul poate strica Cuvântul dac[trece peste ce este scris. Samuel a avut o misiune dureroas[, dar a ascultat în totul =i a comunicat mesajul lui Dumnezeu. Mai târziu Domnul l-a numit pe Samuel un preot credincios, dup[inima Lui. Dumnezeu ne vorbe=te, pentru c[vrea s[ajungem =i noi la acest standard înalt de om dup[inima Lui. Uneori =i noi avem de spus lucruri dureroase copiilor =i chiar oamenilor, dar acest lucru trebuie f[cut numai dup[ce am îmbr[cat haina bun[t\ii. În balan\ poate fi Iadul sau Raiul. Dac[nu comunicîi d[Domnul s[spui, comunicarea Lui fa\ de tine va înceta. Nu ascunde nimic din Adev[rul care este pentru zidire, mângâiere =i îndreptare. În\elep-tul nu se sup[r[atunci când este muștrat. La ce \i-ar folosi s[mergi la medic cu o durere =i s[-\i spun[c[nu ai nimic, dar tu s[fii în mare suferin\]. Vrei ca medicul s[-\i spun[adev[rul =i s[-\i prescrie re\eta de care ai nevoie.

Medicul Isus are re\et[pentru sufletul bolnav: <Poc[ie=te-te!> El nu vrea moartea p[c[tosului, ci vrea întoarcerea lui la Dumne-zeu. Multor oameni Dumnezeu le vorbe=te despre obiceiurile lor rele, de îmbr[c[mintea lor nepotrivit[, de locurile nepotrivite pe care le viziteaz[, de prietenii rele pe care le între\in, despre vocabularul murdar pe care-l folosesc, dar ei se fac c[nu aud. Vine o zi când Domnul nu mai are nimic de spus acestor oameni. Ce \i-a spus Domnul? Cei ce-L ascult[pe Domnul devin oameni împlini\i în via\ta aceasta, dar devin potrivi\i pentru Cer, deoarece Domnul Isus Ia chip în ei. Celor ce ascult[glasul Domnului, El le spune: <Mai rabd[, mai iube=te, mai iart[, c[ci mare este comoara r[sp[ltirii tale!> Ce \i-a spus Domnul ast[zi? Amin.

44

SÂNGELE

*<Eu voi vedea sângele, =i voi trece pe lâng[voi...>
Exodul 12:13*

Acest verset descrie siguran\ a credincio=ilor care sunt în Agrija Mâinii ce nu d[gre=. El ne duce în timp, atunci când cea de-a zecea urgie era gata s[loveasc[Egiptul =i când to\i întâii n[scu\i aveau s[fie lovi\i cu moartea, de la animale pân[la oameni. A fi în mâna Domnului nu numai c[este o stare de siguran\[deplin[, dar este un refugiu =i o cinste deosebit[. Acest capitol descrie un Dumnezeu mânios pe aceia care au asuprit pe copiii lui Israel =i dovede=te din nou c[este grozav lucru s[cazi în mâinile Dumnezeului Celui viu (Evrei 10:31). Chiar Domnul, Iehova, spune c[va trece pe str[zile egiptenilor încins cu sabia =i va lovi f[r[mil[oriunde nu va auzi vocea leg[mântului milei, prin semnul sângelui mielului Pascal pus pe stâlpii u=ii =i pe pragul de sus al u=ii. Vedem aici un Dumnezeu m`nios, dar =i un Dumnezeu în deplin control. El i-a lovit pe unii, dar nu a lovit nici un israelit care era sub protec\ia sângelui.

Pe credincio=ii de ast[zi sângele Mielului lui Dumnezeu, care a ridicat p[catele lumii, îi protejeaz[. <...am v[zut stând în picioare un Miel. P[rea junghiat...> (Apocalipsa 5:6). Acest sânge Sfânt v[rsat pentru mul\i este sângele unei victime aleas[=i planificat[prin decret divin. Cel care a fost ales s[fie Miel de jertf[a acceptat =i a spus Tat[lui: <Iat[-m[! Trimite-m[!> Putem s[ne punem încrederea în meritul acestui sânge nevinovat, pentru c[=tim c[va fi acceptat de cel mai înalt tribunal din Univers ca plat[pentru orice p[c[tos, deoarece Dumnezeu L-a calificat pe acest

Miel ca fiind potrivit =i des[vâr=it pentru această misiune. Mila lui Dumnezeu a spus c[vrea s[scape omul de la Iad, dar dreptatea lui Dumnezeu a spus c[nu se poate dec`t cu sânge, ca plat[pentru p[cat. Decretul ceresc spune: <F[r[v[rsare de sânge nu este iertare> (Evrei 9:22). P[catul omului este ca o datorie care se adun[pe zi ce trece =i ajunge la valoarea de <comoar[de mânie> (Romani 2:5), peste care dreptatea lui Dumnezeu urmeaz[s[-i reverse urgia. Dreptatea lui Dumnezeu, care este des[vâr=it[, nu anuleaz[nici un p[cat =i nu iart[decât printr-o plat[cu sânge. Mila lui Dumnezeu a mijlocit acceptarea acestei înlocuiri pentru p[c[tosul care nu avea cu ce pl[ti.

A fost aprobat =i semnat decretul numit Har, în care se specific[faptul c[Dumnezeu a acceptat ca pre\ul pentru p[catul omului s[fie pl[tit cu sângele scump al Domnului Isus, Mielul lui Dumnezeu (1 Petru 1:18-19). <Vrednic e=ti tu s[iei cartea =i s[-i rupi pece\ile: c[ci ai fost junghiat, =i ai r[scump[rat pentru Dumnezeu, cu sângele T[u, oameni din orice semin\ie, de orice limb[, din orice norod =i de orice neam> (Apocalipsa 5:9). A r[scump[ra înseamn[a pl[ti pre\ul unui lucru, pentru a reintra în posesia lui, ca =i eliberarea unui captiv în schimbul unei valori. Captivii sunt oameni, ca =i mine, care prin comiterea p[catul au devenit robi ai acestuia. Este ferice de omul a c[rui p[cat este iertat =i a c[rui f[r[delege este acoperit[, dar acest lucru este posibil numai prin plata unui pre\, pentru c[f[r[v[rsare de sânge nu este iertare. Nu ajunge c[omul înceteaz[de a mai p[c[tui, chiar dac[ar reu=i, fiindc[are p[catele din trecut care sunt îndeajuns pentru a-l condamna în fa\ a tribunalului neprimitor de mit[.

Se cere nu numai acceptarea st[rrii de p[c[tos, dar este nevoie de a intra sub acest ad[post al sângelui Mielului, prin care p[c[tosul este iertat atunci când decide s[termine cu p[catul. Mul\i oameni caut[s[scape de p[cat =i chiar se supun la tot felul de asprimi trupe=ti, crezând în zadar c[ar putea pl[ti vreun p[cat sau c[L-ar putea impresiona pe Dumnezeu. Aceste încerc[ri zadarnice ale omului de a pl[ti pentru p[cat se exprim[prin:

m[t[nii, fapte bune =i sunt chiar oameni, care cer s[fie biciui\i p`n[la s`nge =i unii chiar cer s[fie crucifica\i pentru c[teva ore pe o cruce. Exist[un om care p[an[acum a cerut s[fie r[stignit =i b[tut în cuie pe o cruce de opt ori. Aceste inten\ii de a pl[ti pentru p[cat în acest mod nu sunt decât o insult[=i o batjocur[la adresa lui Dumnezeu. Dacă ar fi fost posibil ca omul s[pl[teasc[pentru p[cat Dumnezeu nu +i-ar fi trimis Fiul la chin =i moarte. Nu cei ce =i spal[haina în eforturile lor vor fi m[ntui\i, ci numai cei ce î=i spal[hainele în sângele Mielului lui Dumnezeu. <...ei =i-au sp[lat hainele, =i le-au albit în sângele Mielului> (Apocalipsa 7:13). Cei ce caut[s[-i creeze merite personale pier din lips[de cuno=tin\ =i neglijare a Scripturii sau sunt prea m[ndri =i vor s[ajute cu meritele lor meritele s[ngelui Mielului. Numai acceptarea total[=i încrederea deplin[în meritul s[ngelui Mielului poate înl[tura comoara de m[nie care-l a=teapt[pe p[c[tos =i îi poate da haina alb[, care este simbolul cur[\iei.

<Ace=tia, care sunt îmbr[ca\i în haine albe, cine sunt oare? +i de unde au venit?> (Apocalipsa 7:13). Reziden\ii Cerului pun aceste întreb[ri când cei m[ntui\i apar în Cer îmbr[ca\i în haine le albe din garderoba Împ[ratului. Acest sânge pre\ios este acceptat ca plat[pentru p[cat, fiindc[Domnul Isus nu a avut p[cat. Este sângele unei victime nevinovate =i voluntare pentru noi. Când cel care era capul casei lua mielul f[r[cusur în ziua a paisprezecea a lunii =i-l junghia, omul se g[ndea c[s`ngele ce se scurgea din acel miel are s[-i scape via\ a lui =i a celor din casa lui. El =tia c[mielul moare ca ei s[fie sc[pa\i =i era simbolul Mielului lui Dumnezeu care avea s[fie omor[at la Golgota. Sângele Domnului Isus a fost f[r[vin[, a fost dat voluntar =i a fost un Sânge Divin, pentru c[Domnul Isus a fost =i este Dumnezeu. Domnul Isus pe cruce a fost Dumnezeu pe cruce, pentru c[El era =i om =i Dumnezeu; acest lucru a dat valoare S[ngelui Mielului de a ierta oric`te p[cate =i oric`t de mari ale oric[rui om care se poc[ie=te. <Tat[l M[iube=te, pentru c[Îmi dau via\ a, ca iar =i s-o iau. Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau, =i am putere s-o iau

iar [=i: aceasta este porunca, pe care am primit-o de la Tat[l meu> (Ioan 10:17-18).

V[rsarea acestui sânge nevinovat a fost o în\elegere binecuvântat[între Dumnezeu Tat[l, Dumnezeu Fiul =i Duhului Sfânt spre folosul meu =i al tuturor p[c[to=ilor, care se încred în puterea acestui Sânge. Pilat din Pont a privit la acest Miel Sfânt =i nu a avut încotro decât s[admit[, de mai multe ori, c[nu g[se=te nici o vin[în El. Nu a avut încotro, pentru c[Dumnezeu Tat[l era prezent la evaluarea acestui Miel de jertf[=i a trebuit s[spun[adev[rul. <Nu g[sesc nici o vin[în El!> Mielul Pascal era jertfit în fiecare an, dar Mielul lui Dumnezeu a fost jertfit o dat[pentru totdeauna (Evrei 10:10). Pe cruce Domnul Isus a spus: <S-a sfâr=it!> S-a sfâr=it cu c[utarea unui miel de jertf[în fiecare an. S-a sfâr=it cu disperarea =i dezn[dejdea p[c[tosului, care c[uta sc[pare. Prin Sângele Mielului, p[c[tosul prime=te iertarea p[catelor, o neprih[nire =i o restaurare prin credin[.

Mielul lui Dumnezeu b[tut =i schingiuit nu înseamn[o sl[bi-ciune, ci înseamn[dragoste =i generozitate din partea unui Dumnezeu milos, care nu dore=te moartea p[c[tosului. Dumnezeu Tat[l a acceptat înlocuirea p[catelor noastre cu sângele Mielului =i a confirmat acest lucru pentru noi, oamenii, în ziua când a înviat din mor[i. Dac[e=ti un p[c[tos =i mergi înaintea tronului lui Dumnezeu cer`nd iertare în Numele acestui Sânge scump vei fi primit. Nu ceremoniile, ca de exemplu botezul sau chiar Cina, mântuie, ci numai Sângele Domnului Isus este Acela care poate sp[la p[catul t[u. Botezul =i Cina Domnului sunt ceremonii create dup[dimensiuni cere=ti =i a le practica este important, pentru c[înseamn[ascultare de Dumnezeu, dar cel ce înl[tur[p[catul, ca =i cum nu ar fi fost niciodat[, este Sângele scump al Mielului lui Dumnezeu. <Eu voi vedea sângele, =i voi trece.>

Când stai la ad[postul meritelor acestui sânge, mânia lui Dumnezeu trece pe lâng[tine =i nu te pedepse=te, dup[cum focul nu arde de dou[ori acela=i loc, în aceea=i zi. Focul mâniei lui

Dumnezeu deja s-a rev[rsat asupra Domnului Isus pe cruce =i eu am sc[pat prin acceptarea acestui merit, cerând cu lacrimile poc[in\ei ca acest merit s[acopere via\la mea. Orice ar face omul nu are merite cu care s[se laude]nainte a lui Dumnezeu, a=a cum spune =i apostolul Pavel c[nu se l[ud[cu nimic altceva decâat cu crucea Domnului Isus (Galateni 6:14). Martin Luther spunea c[fiecare predic[ar trebui s[con\in[pu\in =i despre justificarea prin credin\[, dar eu cred c[fiecare predic[ar trebui s[includ[=i iertarea p[catelor prin sângele Domnului Isus, deoarece <f[r[v[rsare de sânge nu este iertare.> Toate predicile trebuie s[duc[la Domnul Isus =i la jertfa din Golgota, unde acest Sânge pre\ios a fost v[rsat pentru noi, cei p[c]to=i. Acest sânge acoper[=i iart[p[catul sugerat =i comis, cum a fost în cazul Evei. El iart[=i p[catul n[scocit de mintea bolnav[, lipsit[de lumina Duhului Sfânt.

Se poate estima valoarea unei case, a unei ma=ini, a mo=iei, a unei fabrici =i chiar valoarea unei economii, dar Sângele Domnului Isus este a=a de scump c[noi niciodat[nu vom avea cu ce s[-L compar[m =i nici nu-I putem în\elege adev[rat[valoare. Acest lucru nu este posibil deoarece niciodat[nu vom putea în\elege durerea Tat[lui care +i-a v[zut Fiul dat în mâinile oamenilor f[r[delege =i nici nu vom putea în\elege durerea Fiului când S-a v[zut p[r[sit de Tat[l pentru câteva clipe, când a purtat p[catul omenirii. Este sigur c[sângele Lui iart[p[catul. Este sigur c[sângele Lui este acceptat în Cer, ca plat[pentru p[cat. Eu voi fi în Cer ve=nic datorit[acestui sânge pre\ios, v[rsat din dragoste pentru sufletul meu. Dar tu, vei fi acolo? Ai intrat la ad[postul Lui? Dumnezeu când a v[zut sângele Mielului =i gr[mada p[catului meu a spus: <Iertate î\i sunt p[catele!> A trebuit doar s[m[umilesc, s[cer iertare, s[accept s[pun voia mea jos =i s[accept voia Lui în via\la mea =i imediat am fost iertat. Nu a fost târg în cer =i nici ezitare când sângele Domnului a fost prezentat ca plat[pentru p[catul meu. În prezen\la acestui sânge, p[catul dispare =i duhurile întunericului fug îngrozite.

Trebuie să îndeplinești o condiție pentru a fi la adpost. Aceasta este amintită în textul citat: <Eu voi vedea sângele.> Israelitul nu privea în clipele grele ale nopții la sânge, ci era înuntru, dar el avea încredere în acest sânge, care era la intrarea casei lui, bazat fiind pe Cuvântul Domnului. Ca să fii mântuit este nevoie să crezi promisiunea lui Dumnezeu și să te încrezi în puterea Lui de a ierta și a proteja sufletul tău. Când Dumnezeu vede acest sânge, pe care l-ai primit ca să fii iertat și în care îți-ai pus nădejdea, trece mai departe cu mânia Lui, pentru că ești la adpost. Nimic altceva nu te poate salva decât sângele Lui. Dacă ceri iertare, Duhul Sfânt cercetează toate cămările sufletului tău și cu meritele sângelui Mielului lui Dumnezeu spal orice pat, oricât de mic sau de mare ar fi. Orice păcat de care te căiești și de care promiți că te lași este spălat prin sângele Domnului Isus. Sângele Lui ne iartă păcatul, iar apoi devine o armă de nebiruit în mâna noastră, ca și credincioșii. <Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărțurisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte> (Apocalipsa 12:11).

O dată mântuit, omul trebuie să se împotrivescă și chiar să lupte împotriva oricărui lucru pe care Dumnezeu îl numește păcat, pentru că păcatul este aducător de moarte. Niciodată nu va fi pace între copilul lui Dumnezeu și păcat. Dacă acceptăm relații de pace și prietenie cu păcatul atunci încetăm să mai fim plăcuți Domnului, încetăm să mai fim sub protecția Lui și singuri suntem pradă ușoară pentru inamic. }mpreună cu instrucțiunile Duhului Sfânt avem în Sângele Domnului Isus o armă eficientă, cu care putem birui. Când fărdelegea a apărut într-un înger în Cer a început un război. }ngerul a fost aruncat din Cer. S-a oprit închinarea și corurile și-ai încetat cântarea până când fărdelegea a fost scoasă din Cer. Nu a fost o altă prioritate mai mare ca aceasta.

Când fărdelegea apare în noi trebuie să luptăm împotriva păcatului ca să nu fim invadați și astfel să găsim Domnul fărdelege în noi. Vrăjmașul cu care avem de luptat are multă experiență. El dă răni mortale dacă stăm pasivi și spunem că noi

suntem oameni ai p[ccii. +arpele cel vechi nu are putere decât at`t c`ti se permite asupra unui om. Domnul Isus dup[înviere a spus c[are <toat[puterea> (Matei 28:18). Deci Satan nu are putere decât în împrejur[ri speciale, când cineva îi permite. Cei f[r[de Dumnezeu îi dau <tat[lui minciunii> toat[puterea =i toate drepturile asupra lor, prin tr[irea în p[cat. Asupra copilului lui Dumnezeu nu are putere numai când acesta îi deschide vreo u=[prin p[cat =i astfel îi d[prilej s[produc[pagube în suflet, boal[=i chiar moarte. El mai are acces în limita îng[duit[de Dumnezeu ca s[fim încerca\i. Credinciosului îi trebuie arma sângelui Domnului Isus ca s[fac[cuceriri în teritoriul întunericului, asupra locuin\ei mor\ilor, despre care Domnul Isus a spus c[nu poate birui Biserica Lui. Po\i s[stai s[te tot aperi ori po\i s[fii foarte ocupat în a ataca =i a cuceri, ceea ce va determina s[fii ne]ncetat atent, s[ai o tr[ire curat[=i nu vei avea timp s[stai la odihn[pe acoperi=ul casei, ca David, când al\ii sunt la r[zboi; la aceasta suntem chema\i.

Trebuie s[lupt[m pentru a smulge suflete din foc =i s[le aducem la Domnul Isus, precum Andrei pe Simon, pentru ca Domnul s[le mântuiasc[. Ori lup\i, ori mori. Ori strângi cu El, ori risipe=ti timp =i resurse (Matei 12:30). Nu este voie s[fii neutru, s[nu te amesteci, pentru c[această stare spune c[nu ai rod. Poate nu po\i evangheliza un ora=, dar po\i s[te rogi pentru cei ce fac această lucrare. Po\i s[te rogi pentru cei ce ascult[un mesaj despre m`ntuire la radio. Po\i s[spui vecinului care merge spre Iad c[este salvare =i ad[post]n sângele scump al Domnului Isus. Nu fi politicos =i nu t[cea, ci atac[cazemata diavolului eliber`nd sufletele robite, bazat fiind pe arma de cucerire a s`ngelui lui Dumnezeu, cu care lupt[m împotriva duhurilor =i a p[catului care \ine oamenii robi. Noi propov[duim un Hristos crucificat din r[nile c[ruia a curs sânge scump =i sfânt de Dumnezeu. Prin El avem iertarea p[catelor =i cu această arm[]l putem birui pe cel r[u.

Când Domnul Isus a spus: <S-a sfâr=it!> prin această afirma\ie nu numai c[ne-a dat posibilitatea de a fi mântui\i prin acceptarea

iert[rii primite în sângele Lui, dar a pus la îndemâna noastră tot ce avem nevoie pentru ca să fim împreună cu El, lucrători în cântărea de suflete. Arma sângelui Mielului nu este o sabie scumpă pe care o pui pe perete ca să-ți decorezi casa, ci este un obiect ce-l folosești în fiecare zi din viața ta. În fiecare zi ești în luptă. În fiecare zi ești atacat și trebuie să ataci întunericul, îmbrăcat în haina bună de cel rău, dar fără de milă împotriva păcatului și a duhurilor întunericului. Acest sânge sfânt vorbește mai bine ca sângele lui Abel, pentru că nu strigă: <Război!>, ci strigă: <Mil!> Încinge-ți sabia, războinic al Domnului, pentru că este vremea când fiii de împărat ies la război! Încinge-ți sabia, copil al Domnului și cântărea glorie și slavă pentru Împăratul tău, care și-a promis o cunună de biruitor! Câmpul de bătălie este mai întâi în văzduh, de unde forțele întunericului sunt dirijate de acela pe care cartea Apocalipsei l-a numit balaur.

Al doilea câmp de bătălie este pe pământ, unde cu ajutorul Duhului Sfânt ai de-a face direct cu oameni și unde trebuie să discerni și să deosebești ce este duhovnicesc, de ce este păcătos. Trebuie să deosebești ce este firesc de ce poate fi drăcesc. Fii sigur că înainte de a porni la atac ai primit mila Mijlocitorului, care și-a curățat haina prin sângele Lui scump și și-a uns capul cu untdelemnul Duhului Sfânt, pentru că cel rău nu are cu ce să te acuze. Nu poți predică la amvon, dar poți să fii lumină. Nu poți să ai mult de sacrificat pentru Domnul, dar poți să fii sare ca să dea gust în mijlocul aceluia între care trăiesc. Nu poți să chemați să facă minuni, dar poți să vorbești pentru Dumnezeu, pot arăta adevărata natură a păcatului și cum se poate scăpa de el.

Versetul citat mai sus spune că acești biruitori, care au biruit prin sângele Mielului și care apar în Cer, nu și-au iubit viața lor. Vrei victorii mari, pentru că-L iubești pe Domnul mult? Trebuie curaj mult, sacrificiu și totală dependență de vocea Stăpânului, așa cum Eleazar a depins de porunca lui Avraam. Vocea Stăpânului se identifică cu vocea Scripturii, care în sine este o sabie cu

dou[t[i=uri. Cei ce vor s[-=i scape via\la =i s[=i-o fereasc[de necazurile pe care le-ar putea întâmpina din cauza vestirii Evangheliei =i-o vor pierde. O astfel de stare, de a avea =i a fi numai pentru tine, este o stare egoist[=i viclean[. Tot ce pui în mâna Domnului, fie timp sau jertfe de orice fel, va r[mâne =i va avea o r[spl[tire dreapt[la învierea celor drep\i. <Pot totul în Hristos care m[]nt[re=te> =i nu pot s[fac nimic bun singur. Mul\i au preferat moartea]n locul compromisului =i au biruit. Au spus: <Murim, dar învingem.> <Voi ne osândi\i, dar Dumnezeu ne mântuie=te.> Pe Tertulian]l atr[gea ceea ce m[atrage =i pe mine =i pe mul\i al\ii: <Vino slug[bun[!> Îmi va fi îndeajuns c[-L voi vedea pe Domnul =i El îmi va fi binevoitor. Încrede-te în puterea =i valoarea acestui sânge al Mielului lui Dumnezeu.

Amin.

45

LUCRURILE MICI

<Pentru c[n-a\i fost întâia=i dat[, de aceea ne-a lovit Domnul Dumnezeuul nostru, c[ci nu L-am c[utat dup[lege. Preo\ii =i Levi\ii s-au sfin\it ca s[suie chivotul Domnului, Dumnezeuului lui Israel.>

1 Cronici 15:13-14

Acest verset pune în fa\l noastr[un eveniment din via\a lui David, care a fost o lec\ie ustur[toare pentru el, iar pentru noi este o lec\ie care ne arat[importan\la lucrurilor mici =i pericolul neglij[rii lor. Via\a lui David studiat[la modul general pune în fa\l noastr[caracterul unui om remarcabil, care a f[cut =i gre=eli, dar a r[mas în picioare datorit[dependen\ei lui de prietenia Domnului, f[r[de care se sim\ea singur =i chiar disperat. A fost omul care L-a c[utat pe Dumnezeu în rug[ciuni =i I-a cântat mult. Psalmul 23 a fost ultimul psalm scris de el =i ne arat[care au fost gândurile lui la încheierea vie\ii de aventur[cu Dumnezeu. Între David =i Dumnezeu s-a dezvoltat o prietenie, de care David era sigur c[va \ine în veci. <Dac[pute\i s[rupe\i leg[mântul Meu cu ziua, =i leg[mântul Meu cu noaptea, a=a încât ziua =i noaptea s[nu mai fie la vremea lor, atunci se va putea rupe =i leg[mântul Meu cu robul Meu David...> (Ieremia 33:20-21).

David a avut câteva c[deri din care a înv[\at c[Dumnezeu pedepse=te, dar a fost omul care s-a =tiut umili pentru a primi iertarea Domnului. A poruncit un recens[mânt neautorizat de Dumnezeu, care l-a determinat s[se îngâmfe când a aflat c[avea o popula\ie de un milion =i jum[tate de oameni gata de lupt[. Când i s-a dat s[-=i aleag[pedeapsa pentru acest lucru, el a ales

s[fie pedepsit de Domnul cu trei zile de cium[=i unde îngerul Domnului s-a oprit a cump[rat locul iebusitului =i a f[cut un altar Domnului. Acel loc a ajuns mai târziu s[fie locul unde fiul lui a zidit Templul. A crezut c[este un lucru mic această dorin[mic[din inima lui de a face num[r]toarea poporului, dar Dumnezeu a fost provocat, pentru c[era o alunecare de la a depinde doar de Dumnezeu la a se bizui pe împ[r]ia lui.

Cel mai întunecat moment din via[a lui David a început tot cu ceva ce p[rea a fi un lucru mic. A stat acas[, lu`ndu=-i zile libere de la r[zboi. Acest lucru mic s-a transformat în ceva mare =i urât, care era s[-l distrug[. David cu prea mult timp liber, a ajuns s[comit[adulter, iar apoi ca s[-i acopere fapta a ajuns la crima planificat[a unui om devotat lui. Prorocul Natan i-a ar[tat cum a v[zut Dumnezeu lucrul acesta, iar David plin de remu=c[ri a c[zut zdrobit. A primit o sentin[grozav[. <...niciodat[nu se va dep[rta sabia din casa ta...> (2 Samuel 12:10). Au urmat o serie de nenorociri în casa lui: moartea copilului cu Bat+=eba, Tamar =i Amnon, Absalom s-au r[sculat =i apoi a fost omor`t. Toate acestea au început cu un lucru mic.

Evenimentul descris în textul citat ne arat[înc[o gre=eal[pe care David a comis-o. David a admis c[nu L-a c[utat pe Domnul <dup[lege>. Chivotul trebuia dus acas[, în cetatea lui David, de la Chiriathairim, care era la o distan[de 15 km fa[de Ierusalim. Chivotul era o cutie de 114 cm pe 45 cm, cu o l[ime de 45 cm =i era din lemn de salcâm poleit cu aur. El con[inea cele dou[table ale Legii primite de Moise pe Sinai, un vas de aur cu man[=i toiagul lui Aaron. Pe p[r]i avea verigi în care se puneau drugi de aur ca s[poat[fi purtat pe umeri. Pe capac avea doi îngeri ale c[ror aripi aproape c[se atingeau. Între aripile acestor îngeri se prezenta Shekina, slava Domnului, lumina care simboliza prezen[a lui Dumnezeu. Când Israel a fost în pustie numai Marele preot putea vedea chivotul odat[pe an =i numai purtând sânge într-un vas.

Chivotul reprezenta pentru israeli[i prezen[a Domnului în mijlocul lor. Era ceva din trecutul lor, care le aducea aminte de glo-

riile trecute. David a mers cu 30 000 de oameni, care au fost o armat[pa=nic[de data aceea, =i au pus chivotul într-un car, pornind spre cas[. Când boii erau s[r[stoarne carul în care era chivotul, Uza printr-un gest reflex s-a aruncat s[prind[chivotul, iar Dumnezeu l-a lovit cu moartea pe loc. Procesiunea care cânta cu instrumente din lemn de chiparos, cu arfe, cu al[ute, cu timpane, cu fluiere =i cu \imbale s-a oprit =i cred c[s-a pus pe plâns. Au l[sat chivotul în casa lui Obed-Edom din Gat, care era levit, iar Împ[ratul s-a întors acas[=i =i-a verificat deciziile luate. David s-a verificat =i a g[sit c[motivul mâniei lui Dumnezeu a fost faptul c[nu L-au c[utat pe Domnul <dup[lege>. Numai levi\ii aveau voie s[duc[chivotul =i numai pe umeri, nu în car, unde era la dispozi\ia animalelor care s-ar fi putut speria =i r[sturna carul (Numeri 4:15).

Dup[o perioad[de trei luni]n care a]nv[\at importan\ a lucrurilor mici a dus chivotul]n cortul preg[tit pentru acesta. În cele trei luni s-a verificat s[vad[ce a numit lucru mic =i ce a numit lucru mare. S-a verificat s[vad[ce a numit important =i ce a numit lucru lipsit de importan\\. S-a verificat s[vad[p`n[unde L-a c[utat pe Domnul <dup[lege> =i din care punct a încetat s[-L mai caute pe Domnul <dup[lege>. Aici putem vedea cât de diferit[este judecata noastr[fa\[de a lui Dumnezeu. Este tendin\ a omului s[spun[c[pedeapsa lui Uza a fost prea aspr[, deoarece a avut inten\ii nobile.

Câteodat[Dumnezeu love=te cu moartea, pentru a cru\ a sufletul. De ce mor copii? Nu cred c[este întotdeauna o încercare sau o pedeaps[. Cine =tie viitorul? Oare a gre=it Dumnezeu c`nd l-a lovit pe Uza? Nicidecum. Oare nu am gre=it noi mai mult dec`t Uza? Asemenea gând apare în mintea omului, pentru c[el nu =tie cânt[rii p[catul. Chiar dac[am spune c[=tim, este mult diferit modul cum cânt[re=te Dumnezeu, care vede realitatea. Ce putem =i trebuie s[înv[\m din lec\ia lui David este c[orice neglijare a poruncii lui Dumnezeu este gre=it[. Ideea c[unele lucruri din Biblie nu sunt importante vine chiar din fundul Iadului. Ideea c[se pot schimba unele lucruri socotite de om mici pentru a se

potrivi ideilor omului este inspirat[din adânc. Moise nu a f[cut chivotul cum a avut el dorin\ a sau dup[cum s-a sim\it de generos cu aurul. Nici m[car nu a pus mai mult dec`t i s-a spus, cu toate c[a trebuit s[spun[poporului s[nu mai dea daruri de bun[voie. Moise primise de la popor 29 de talan\i de aur, care era cam o ton[de aur =i patru tone de argint. Poate c[noi am fi spus c[dac[s-a adunat a=a gr[mad[de valori de la ni=te nomazi ar fi trebuit f[cut chivotul mai mare, poate =i un vehicol pentru transport nu ar fi fost r[u. Dar Moise a =tiut importan\ a lucrurilor mici. A înv[\at lec\ia când Dumnezeu a vrut s[-l omoare, pentru c[nu=-i t[iase împrejur copilul. De data aceea a fost atent la lucrurile mici =i la cele mari =i a f[cut chivotul exact dup[dimensiunile date de Dumnezeu.

Lui David =i miilor de oameni ce s-au dus dup[chivot li s-a p[rut c[este un lucru mic =i neimportant modul]n care au adus chivotul acas[. Au socotit ca fiind lucru important ceea ce au vrut ei. Au spus c[trebuie: mul\ime, veselie, cântare =i un cort preg[tit pentru chivot, l`ng[casa nou[a lui David. Ei nu au cercetat legea lui Dumnezeu, care specifica foarte clar modul]n care se putea muta chivotul. Au spus c[este un lucru mic. Acel lucru mic s-a dovedit a fi foarte important =i l-a costat pe Uza via\ a. +i pe noi trebuie s[ne intereseze ideea de a da importan\ lucrurilor mici, deoarece avem de luat mereu decizii pe care le numim de multe ori mici, dar ele alc[tuiesc =i formeaz[caracterul nostru, de copii ai lui Dumnezeu.

Omul caut[s[afle mereu care sunt limitele harului lui Dumnezeu. Caut[s[vad[cât libertism îi va îng[dui Dumnezeu =i mul\i când afl[]=i dau seama c[au mers prea departe. Mul\i caut[s[vad[cât din înv[\tura despre Botezul în ap[sau despre Cina Domnului poate suferi modific[ri. Mul\i consider[faptul c[ultima oar[c`nd s-a serbat Cina nu au stat la masa Domnului ca un lucru de mic[importan\[. Dac[nu e=ti gata pentru Cin[, nu e=ti gata nici pentru R[pire. Mul\i zic: <Chiar înseamn[ceva c[unii o tot iau, c[sunt acolo câ\iva care-s nelipsi\i de la Cin[?> Da, acei

câiva care dau importanță lucrurilor mari sau mici, poruncite de Domnul, vor zbura la Cer. Te mulțumește cu ceva că ei vor zbura la cer? Este tot una dacă pleci sau rămâi afară de la nunta Mirelui? Al doilea președinte al Americii, cu numele Jeferson, a citit Biblia și a redus-o la câteva zeci de pagini. A socotit că unele lucruri nu sunt de mare importanță. Oare ce i-a spus Dumnezeu când a trecut dincolo? Tu, Doamne, ai spus că ele sunt importante, altfel nu le puneai în Biblie, dar eu m-am socotit mai înțelept și am mai citit din ea. Nu aș dori răsplata lui. Trebuie să acceptăm nu numai o parte din Scriptură, ci toată Scriptura, și lucrurile ce ni se par mari și pe cele mici. Le-ai acceptat? Le-ai citit? Sau ai o credință de mâna a doua? Ții Scriptura numai din predici? Stăpânești Scriptura? Te stăpânește ea pe tine?

Când omul schimbă Legea lui Dumnezeu mai devreme sau mai târziu are de suferit consecințele. Când schimbăm anumite pasaje din Cuvântul Domnului mult din momeala Satanei, care abia așteaptă să i se dea prilej de cauză. Dacă spunem că lucrurile mici din Legea Domnului nu sunt importante cădem în lașul vântorului de suflete. A te abate de la Biblie înseamnă a te abate de la Adevăr. O eroare mică duce la una mare. Nimeni nu a avut intenția sau dorința ca Uza să pună mâna pe chivot, dar prima greșală a dus la o a doua greșală. Ei au zis că e un lucru mic să ducă chivotul cu carul, dar s-a dovedit a fi un lucru care a făcut ca mâniile lui Dumnezeu să izbucnească. O femeie spunea că-i place biserica, îi place pastorul, îi place muzica, chiar și predicile, dar nu poate să o sufere pe o femeie din biserică. Apoi, spunea această femeie că nu-i un lucru grav acesta, că doar nu-i poți iubi pe toți. Această stare este o urânie înaintea lui Dumnezeu.

Urânie pe cineva și crezi că este un lucru de mică importanță? Dumnezeu vede urânie pe fața ta. Este un lucru mic și puțin important pentru tine că lipsești de la adunare? E un lucru mic să-ți spui în mod practic lui Dumnezeu că nu merit efortul și închinarea ta? Lucrurile mici duc la lucruri mari. Cum s-a ajuns

de la primii cre=tini la cre=tini care s[rut[=i se închin[la icoane de ghips, de fier, de lemn =i la chipuri pictate? Cum s-a ajuns ca omul s[-i fac[semnul crucii? Cine i-a pus? Nu Dumnezeu! Cum s-a ajuns s[se fac[pomeni? Cum s-a ajuns s[se roage la sfin\i =i nu lui Dumnezeu? Cum s-a ajuns s[-l s[rute =i s[se-nchine Papei? Cum s-a ajuns la lumân[ri, ap[sfin\it[=i la parastase? Cum s-a ajuns =i de unde au mai n[scocit botezul copiilor mici? Cum s-a ajuns la rug[ciuni pentru cei mor\i? Cum s-a ajuns la biserici ce num[r[milioane care nu =tiu ce este botezul cu Duhul Sfânt =i nu cred în vindec[ri? S-a ajuns treptat. S-a ajuns la ceva denaturat =i f[r[de valoare înaintea lui Dumnezeu. De aceea Dumnezeu se plânge de om când spune c[i-a dat Legea Lui, dar este privit[ca ceva str[in. Deja Biblia nu se mai potrive=te cu religia f[cut[de om, Ea r[mâne pe dinafar[, pentru c[nu mai are loc de tradi\ii =i de ceremonii.

Biblia îmi d[voie s[m[mâinii =i s[nu p[c[tuiesc (Efeseni 4:26). Am o mânie sfânt[împotriva celor ce strâmb[calea Domnului =i v`nd oamenilor n[dejdi false. Sunt oameni care au Biblia în mân[, dar nu intr[în Împ[r\ia lui Dumnezeu =i mai nenorocesc =i pe al\ii înv[\ându-i lucruri care sunt f[r[de folos =i nu-i las[nici pe ei s[intre în Împ[r\ia lui Dumnezeu. M[mâinii pe p[storii care se plâng c[le merge venitul în jos, dac[vestesc Adev[rul. M[mâinii pe p[storii care tolereaz[divor\ul =i accept[apoi rec[s]toria. M[mâinii pe o lume care în loc s[educe tinere-tul conform principiilor Bibliei le scot afar[din orice institu\ie =i construie=te mai multe închisori, pentru c[se înmul\esc cei ce]ncalc[legea. M[mâinii pe cei ce numesc pofta dragoste. M[mâinii pe cei ce numesc casa c[min. M[mâinii când]i v[d pe aceia ce vor s[zic[c[sunt copiii lui Dumnezeu, c[-L fur[f[r[obraz, atât la bani cât =i la timp. M[mâinii, dac[Biblia tot îmi d[voie, când v[d miliarde =i miliarde de dolari cheltui\i în evenimente sportive =i al\ii mor de foame sau =i mai grav ca aceasta este c[mul\i mor f[r[s[le fi spus cineva de mântuirea pe care o d[Domnul Isus Hristos. M[mâinii când v[d oamenii luptându-se

dup[putere în biserici, dar niciodat[nu-i auzi zic[nd c[vor s[mai planteze undeva o lumin[, o cas[de rug[ciune pentru sufletul fl[mând =i însetat. A predica Evanghelia nu este o meserie, ci este o pasiune pentru suflet. Este o foame dup[a face ceea ce-I place St[pânului. Este o dorin\[de a vedea oamenii sc[pa\i din plasa diavolului. A ajuns omul c[vrea s[asculte de oricine =i de orice numai de Biblie nu. Vor oamenii lucruri noi tot timpul, vor distrac\ii în biseric[. Oamenii au râs de Noe =i nu l-au crezut pe Lot, dar a venit o judecat[care a pus cap[t r[usului. Vine o zi când Dumnezeu va judeca pe oricine refuz[ast[zi s[-=i îndrepte via\a nu dup[oameni =i tradi\ie, ci dup[Scriptur[.

Dac[cumva te sim\i vinovat de ceva amintit c[ie=te-te =i Domnul te va primi. Îmi plac multe c[r\i, dar nici una ca Biblia; ca toat[Biblia. Îmi place cum vorbesc mul\i oameni, dar de nimeni ca de Domnul Isus. Sunt mul\i oameni cu bun[tate, dar nimeni nu este a=a de bun ca Domnul. Nu sunt mii de c[i spre via\[, ci numai una singur[care este Domnul Isus Hristos, care a murit pentru p[c[to=i. Se cere o perspectiv[corect[în aceste zile de pe urm[, despre care Biblia spune c[sunt vremuri grele, ca s[po\i s[dai impotan\[lucrurilor mari =i lucrurilor mici din Legea lui Dumnezeu. Depindem de multe în via\a de zi de zi, dar de nimeni =i de nimic a=a de mult ca =i de Domnul Isus Hristos. Implic[-te în dragoste cu dragoste ca s[te asemeni cu Marele St[pân. Nevoile lumii sunt multe, dar nici una nu e mai mare ca aceea de a-L avea pe Domnul Isus. Lipe=te-te tare de bine, adic[de Domnul Isus, ca El s[-\i dea lumin[s[vezi importan\a lucrurilor mici.

Amin.

46

GRE^oEALA MEA

<Atunci mai marele paharnicilor a luat cuvântul, și a zis lui Faraon: «Mi-aduc aminte astăzi de gre-eala mea.»> Genesa 41:9

În acest verset suntem confrunțați cu una dintre cele mai obișnuite slăbiciuni ale omului și anume slăbiciunea de a uita. Dacă suntem sinceri va trebui să facem descoperirea dureroasă că dacă cineva ne-a făcut un bine s-ar putea să-l uităm mult mai repede ca și pe acela care ne-a făcut un rău. De asemenea, de cele mai multe ori lucrurile care nu circulă regulat prin firul gândirii noastre ajung să fie prăsite și uitate. De câte ori nu vedem persoane al căror nume nu-l mai știm, pentru că l-am uitat. Numerele de telefoane nefolosite, de obicei, se uită. Adrese și chiar versete din Biblie pe care nu le mai folosim mult timp ajung să fie acoperite de ceașă uitării. Ajungem să spunem ca și apostolul Pavel: <Cine mă va scăpa de acest trup de moarte?> Este un trup limitat care cere îngrijire, dar care trebuie pus în serviciul duhului și a sufletului nostru, care va trăi veșnic. Memoria este ca și o hală imensă cu sertare și dosare în care este scris tot ce am văzut, auzit, simțit, spus sau ce am gândit vreodată. Memoria câteodată acționează ca un strecurător sau ca o sită, care lasă unele lucruri să treacă, iar pe altele le oprește. Memoria se pare a fi foarte selectivă și în legătură cu firea noastră; alege să vină în camerele din faale memoriei ce este rău mai degrabă de ce este bun.

Doctorii ne spun că omul nu folosește decât o foarte mică parte din creier, iar pe măsură ce folosește mai mult devine mai activ și mai primitiv de noi informații. Este intenția omului să vină în

beciurile memoriei toate lucrurile rele pe care le-a făcut și dacă ar putea să piardă cheia, dar când harul lui Dumnezeu pătrunde în viața noastră Duhul Sfânt verifică orice încercare și scoate pe altarul minții orice gând, orice intenție și orice amintire de fapte rele și le șterge prin sângele Domnului Isus. Așa cum Ilie n-a lăsat nici un proroc de-al lui Baal să scape, Duhul Sfânt curățește mintea omului de orice păcat și dacă ele mai persistă în amintiri nu mai sunt otrăvitoare, ci sunt o pricină de a fi umili și mulțumitori lui Dumnezeu, care ne-a mântuit.

Avem în textul citat povestea lui Iosif și a paharnicului de la curtea lui Faraon. Paharnicul a fost în închisoare pentru un timp și acolo a avut un vis pe care Iosif i l-a tălmăcit. După tălmăcirea lui Iosif, paharnicul a fost scos din închisoare și pus din nou în slujba lui Faraon, dar a uitat de Iosif. <Mai marele paharnicilor nu s-a mai gândit însă la Iosif. L-a uitat> (Genesa 40:23). A trebuit să treacă doi ani ca să-l aducă aminte de Iosif și aceasta numai când a avut nevoie de el. Atunci a spus: <Mi-aduc aminte astăzi de greșala mea.> Este spre folosul nostru să învățăm din greșala paharnicului, pentru că s-ar putea să fie și greșala noastră. Iosif l-a rugat pe paharnic ca atunci când va fi eliberat și va fi fericit să nu uite de el, ci să pună o vorbă bună pentru el la Faraon.

Greșala paharnicului, mărțurisită chiar de el în textul de mai sus, a fost aceea că a uitat de Iosif până când Faraon a avut un vis pe care nici magii și nici înțelepții nu l-au putut tălmăci. Avea nevoie de ceea ce putea Iosif să-i dea. Atunci și-a adus aminte de Iosif, care a rămas în închisoare cu toate că era nevinovat. Iosif s-a purtat cu el ca și cu un prieten, iar el l-a uitat. Oare noi nu ne-am uitat prietenul nostru? El ne-a arătat cea mai înaltă dragoste pe care ne-o poate arăta un prieten și anume să-l dea viața pentru noi. Domnul Isus S-a dovedit a fi acest prieten credincios. <...este un prieten care vine mai mult la tine decât un frate> (Proverbe 18:24). Prietenul acesta nu ne-a găsit în fericire, ci ne-a găsit în temnița păcatului. Eram legați cu lanțurile păcatului și setoși după libertate.

Dup[cum Iosif a mers la paharnic =i la pitar în închisoare =i i-a întrebat: <Pentru ce ave\i fa\ a a=a posomorât[?>, tot a=a Domnul Isus S-a oprit lâng[noi cu o vorb[încurajatoare =i ne-a spus s[venim la El c[suntem trudi\i =i împov[ra\i. El ne-a promis =i ne-a dat odihn[pentru sufletele noastre. Domnul Isus S-a dovedit a fi un prieten credincios =i generos, care a fost =i este al[turi de noi]n necaz. El ne-a spus: <Nicidecum n-am s[te las, cu nici un chip nu te voi p[r[si> (Evrei 13:5). El +i-a dovedit dragostea de prieten credincios. Dac[ai vrea s[cumperi prietenia omului =i dac[de 19 ori îi faci bine =i o dat[nu-l aju\i, el nu te mai uit[=i nu =i mai aduce aminte decât de faptul c[nu l-ai ajutat. Prietenia Domnului nu am cump[rat-o, ci am primit-o datorit[milei Lui. <Voi sunte\i prietenii Mei, dac[face\i ce v[poruncesc Eu> (Ioan 15:14). O vorb[veche spune c[prietenul la nevoie se cunoa=te. Noi am fost în mare nevoie de iertare =i Domnul ne-a dat-o pl[tind pentru ea cu }nsu=i via\ a Lui.

Paharnicul a avut un vis =i noi am avut un vis când eram în temni\ a p[catului. În vis era tot o vie, dar era via p[mântului pe care Dumnezeu o va pune în teascu[mân]iei Lui =i noi eram aceia care meritam mân]ia Lui. Aceasta însemna pedeaps[ve=nic[=i desp[r]ire ve=nic[de Dumnezeu. Atunci Domnul a f[cut ca lan\urile viciilor s[cad[jos =i ne-a vindecat ochii ca s[vad[bine =i s[numim bun =i drept ceea ce El nume=te bun =i drept. Atunci I-am promis inima =i via\ a noastr[. Oare am uitat noi aceasta? Atunci I-am spus c[tot ce este al nostru este al Lui =i I-am spus c[suntem la dispozi\ia Lui pentru tot restul vie\ii noastre. El ne-a trimis s[spunem =i altora ce ne-a f[cut Domnul. Ai spus tu la al\ii ce a f[cut Domnul pentru tine? R[spânde=ti tu mireasma Lui între oamenii cu care ai de-a face? Sau nici nu =tiu ei c[e=ti credincios? Lucreaz[El prin tine? E=ti tu gata s[mori pentru El?

Domnul Isus a spus: <...face\i lucrul acesta spre pomenirea Mea> (Luca 22:19). Este Cina Domnului pre\ioas[pentru tine sau spui ca Israel în pustie c[ochii t[i nu v[d decât o pâine? Nu vezi suferin\ele Lui =i durerea Tat[lui? Oare nu trebuie s[spunem ce a

spus paharnicul? <Mi-aduc aminte ast[zi de gre=eala mea.> De ce a uitat paharnicul de Iosif? De ce uit[em noi binele pe care ni l-a f[cut Domnul =i promisiunile pe care I le-am f[cut noi Lui? Poate c[paharnicul era uituc. Poate c[a fost foarte ocupat cu func[ia înalt[pe care o de[inea la curtea lui Faraon. Oare suntem noi a=a de ocupa[i cu serviciul =i familia c[uit[em via[a de dedicare pe care am promis-o Domnului, când El ne-a deschis u=a temni[ei =i am p[=it afar[liberi? Poate am uitat c[tot ce facem cu cuvântul sau cu fapta trebuie f[cute în Numele Domnului Isus. Poate paharnicul a avut un alt motiv. Poate a fost mândria lui. Poate c[i-a fost ru=ine s[se afle c[este asociat cu cineva care este în închisoare. Poate se gândea c[are de sus[înut o reputa[ie =i dac[s-ar afla între curteni c[este asociat cu un de[înut î=i va pierde prestigiul.

Domnul Isus vrea s[atingem via[a celor s[raci =i bolnavi ca s[fim o binecuvântare pentru ei. Poate sunt foarte s[raci sau poate abia =tiu s[-i semneze numele, dar sufletul lor este tot a=a de valoros ca =i al nostru. <Mi-aduc aminte ast[zi de gre=eala mea.> Poate [ie ru=ine de Domnul Isus în această pozi[ie de om s[rac sau poate [ie ru=ine s[-L m[rturise=ti între oameni cu pozi[ie =i între oameni cu carte =i diplome. Dac[nu te ru=inezi de El, nici El nu se va ru=ina de tine. Eu m[mândresc cu Domnul Isus Hristos =i cu faptul c[m-a acceptat s[fiu un rob al Lui, din dragoste. Tot ce am este de la El =i f[r[El nu am nimic =i nu sunt nimic. Pe ma=ina mea, pe portbagaj am scris acum câ[iva ani, cu litere mari: <Got Jesus?> Adic[: <] ai pe Isus?> Am scris cu un tu= negru pe culoarea alb[a ma=inii, dar în fiecare an trebuia s[înt[resc =i s[îngro= literele, pentru c[ploaia =i timpul le =tergea încet. Ori de câte ori înt[resc acele litere îmi reaffirm dorin[a mea ca =i altul s[-L cunoasc[pe Domnul Isus =i m[laud cu El. Oare î[i este [ie ru=ine de Domnul Isus? Dac[-L cuno=ti =i I-ai sim[it puterea ast[zi, atunci nu o s[-i fie ru=ine de Domnul Isus. Domnul Isus a=teapt[s[spui despre El la al[ii =i chiar lui Faraon, dac[va fi cazul. Nu a=tepta ca paharnicul pân[când ai nevoie din nou de

Domnul în mijlocul necazului. Când a fost în necaz paharnicul, cu o memorie selectiv[foarte interesant[, =i-a adus aminte de Iosif care a t[lm[cit visul împ[ratului =i astfel a salvat \ara de la foamete.

Atunci când L-am primit pe Domnul =i am fost plini de dragostea dintâi, dac[cineva ne-ar fi spus c[ne vom r[ci, c[vom începe s[uit[m de promisiunile pe care le-am f[cut Domnului, am fi s[rit ca Petru =i am fi spus: <Nicidecum, Doamne.> Tot el a spus c[dac[to\i L-ar p[r[si pe Domnul, el niciodat[nu-L va p[r[si. Dar l-a p[r[si. Mai târziu =i-a adus aminte de gre=eala lui =i a plâns cu amar. Domnul Isus l-a primit =i ne va primi =i pe noi dac[ne întoarcem la dragostea dintâi, când Domnul era de mare pre\ în ochii no=tri. S[umbl[m p[strând prietenia =i comunicare cu El. Dac[pre=edintele \[rii ar vrea s[umble cu tine prin ora=, oare cum ai umbla? |i-ar fi ru=ine? Nu cred. S[umbl[m cu El pentru c[vom fi în siguran\[=i pe drum vom vedea minuni. Aceast[prietenie pe care noi o promitem va fi încercat[. Domnul Isus va fi întotdeauna credincios =i-+i va \ine promisiunea.

Biruin\a nu depinde de circumstan\ele p[mân=te=ti, ci de Dumnezeu care deschide u=ile închise, iar acolo unde nu este u=[El o face, ca pentru israeli\i prin mare. Nu uita de ceea ce Dumnezeu a spus c[este important. El a numit stâlpi urm[toarele: Cuvântul Domnului, leg[tura fr[\easc[, frângerea p`inii =i rug[ciunea. Chiar dac[e=ti o tain[pentru cei din jur, f[-L de cunoscut pe Domnul =i seam[n[s[mân\ a pe care o prime=ti de la Dumnezeu. Dumnezeu la timpul hot[rât va face s[creasc[, iar acela care seam[n[mult va culege mult. <Voi zice miaz[noaptei: «D[încoace!» =i miaz[zilei: «Nu opri!»> Acest verset se potrive=te nu numai Israelului, dar =i credinciosului care câteod[dat[, la fel ca =i paharnicul, uit[c[a f[cut o promisiune. Domnul spune: <d[încoace judec[\ile tale, neprih[nirea ta, nemul\umirea ta, meritul t[u, p[catul t[u =i suspiciunile tale.>

Nu opri timpul Lui, banul Lui, ascultarea de El =i nu-I opri dragostea ta pe care El o a=teapt[în fiecare zi. Avem destule exemple de oameni care sunt demne de urmat. Oameni care nu au

uitat de Domnul la bine =i pe care Domnul nu i-a p[r]sit la greu. Apostolul Pavel spunea galatenilor c[poart[în trupul lui semnele Domnului Isus. Pavel nu era sclav ca s[poarte un num[r sau un nume însemnat pe trupul lui, dar socotea c[e cinstit s[se numeasc[rob al lui Isus Hristos. El nu a uitat c[Domnul l-a scos din temni[a religiei formaliste, care era lipsit[de închinare în duh =i]n adev[r. Nu s-a ru=inat de Numele Domnului =i nu a dat înapoi când a avut parte de ocar[=i batjocur[. A fost b[tut de cinci ori cu câte treizeci =i nou[de lovituri, a fost b[tut cu nuiete, împr=cat cu pietre =i întemni[at. Când a plecat acas[nu a avut regrete pentru ceea ce a suferit pentru Domnul. Mântuirea este în dar, dar ucenicia la picioarele Lui cost[totul. Dac[paharnicul s-a gândit c[poate va avea ceva ocar[de suferit dac[va men[iona numele lui Iosif, Pavel nu a fost a=a. Nu i-a fost fric[s[r[mân[singur cu Domnul Isus în noaptea încerc[rilor. Dac[vom fi chema[i la a purta semnele Domnului =i a suferi ocar[pentru El s[o facem cu bucurie, pentru c[Domnul Isus spune c[dac[suferim =i suntem acuza[i pe nedrept vom avea o mare r[splat[în Cer.

Poate ai uitat de Domnul, pentru c[treci prin mari încerc[ri. <Cine dintre voi se teme de Domnul, s[asculte glasul robului S[u! Cine umbl[în întuneric =i n-are lumin[, s[se încread[în Numele Domnului, =i s[se bizuie pe Dumnezeuul lui!> Aici este vorba de un întuneric al încerc[rilor, când trebuie s[depindem de Domnul =i nu de în\elepciunea noastr[. Oamenii cu experien[pe calea Domnului au trecut de multe ori prin situa[ii de întuneric, prin încerc[ri, când au depins numai de glasul Domnului. Credin[a trebuie s[fie încercat[, iar dragostea =i credinco=ia noastr[trebuie dovedit[. Dac[te încrezi în El, Dumnezeu va fi glorificat, iar tu vei ie=i biruitor. <Mi-aduc aminte ast[zi de gre=eala mea.> Dar noi ast[zi? }l mai iubim pe Domnul =i ne l[ud[m cu El? Ast[zi]nc[nu este prea târziu ca s[-i recuno=ti gre=eala =i s[-mi recunosc =i eu gre=eala. Doamne, Tu m-ai scos din temni[, iar eu Te voi l[uda! Mi-aduc aminte de gre=eala mea =i m[poc[iesc.

Amin.

47

ATENȚIUNE! ATENȚIUNE!

<Nimeni s[nu v[r[peasc[premiul alerg[rii, f[cându=-i voia lui însu=i printr-o smerenie =i închinare la îngeri, amestecându-se în lucruri pe care nu le-a v[zut, umflat de o mândrie de=art[, prin gândurile firii lui p[mânte=ti.> Coloseni 2:18

Acest verset sun[ca un megafon care atrage atenția oamenilor asupra unui foarte posibil =i real pericol. El atenționează[sufletele celor ce sunt mântuiți =i umbl[pe calea Domnului asupra pericolului de a fi în=elați în a=a fel]nc`t efortul alerg[rii lor s[fie zadarnic. Apostolul Pavel face o aluzie la premiul unui aleg[tor, a=a cum probabil c[a v[zut la jocurile de ob=te, care atunci când î=i încheie cu bine alergarea prime=te o cunun[de înving[tor. Este o metafor[care]i face pl[cere acestui minunat apostol s[o foloseasc[, pentru c[are în ea tr[s]turi asem[n]toare cu efortul depus de un credincios care atunci când }l prime=te pe Domnul Isus î=i începe alergarea =i o sfâr=e=te când trece linia de sosire în Casa Tat[lui, sus în Cer, unde prime=te r[spl]tirea din partea generosului Împ[rat. Credinciosul nu este chemat la o via\[de lenevie, ci la o via\[de continuu efort în slujba Aceluia care l-a angajat s[lucreze în via Lui =i care i-a f[g]duit o r[splat[. O cântare bine cunoscut[spune: <În cer pe flori nu poți fi dus,/ Când alții s-au luptat> =i noi trebuie s[lupt[m lupta cea bună a credin\ei la care am fost chemați de Dumnezeu Tat[l nostru. Neglijarea regulilor de lupt[=i de alegere a lor implic[riscul ca tot efortul unui om s[fie anulat =i el s[fie descalificat de la a primi premiul alerg[rii.

Domnul Isus ne spune că trebuie să ne silim pentru a intra pe poarta cea strâmtă, deci este vorba de un efort și de o luptă pentru a rămâne pe această cale îngustă. Înseamnă mai mult decât a vrea, a agreea și a fi interesat. Pentru că este o luptă, se învelege că este și un risc și se cere efort pentru a te împotrivi celui ce vrea să te doboare sau să te deruteze, să nu mai poți alerga pe calea care duce la viața dorită. Viața în sine este o luptă și dacă nu ne stabilim cu grijă prioritățile, efortul nostru va fi depus numai pentru nevoile trecătoare ale vieții. Apostolul Pavel spune că este posibil, dacă nu avem grijă, să fim înclăși și să ne trezim într-o zi că cineva ne-a răpit, ne-a furat prin înclășiere premiul chemării. Este destul de ușor să vezi absurditatea gândirii și a atacului din partea unui ateu sau chiar al agnosticilor, dar este mult mai dificil atunci când Satan îmbracă haine luminoase și pretinde că vrea să-ți arate o cale mai sfântă și mai bună.

Scopul vrăjmașului este de a te face să nu mai lupți după rănduiești și să treci de la închinarea în duh și în adevăr, care este o închinare după rănduieștile primite de la Dumnezeu. Suntem chemați să nu luăm parte la lucrările întunericului, chiar dacă par a fi la început luminoase, ci mai degrabă să le osândim, cutându-le și scripând dacă se poate pe cei prinși în ele. Dacă te vor prigonii oamenii pentru că stai în picioare pentru adevăr, nu uita că și pe Domnul tău L-au prigonit. Domnul ne spune să ne bucurăm și chiar să sâltăm de bucurie când suntem prigonii pe nedrept, deoarece răsplata noastră este mare în Ceruri. Numere-te binele bine și răul rău, cu orice preț. Cei ce vor să-ți răpească premiul vor pretinde că îți arată ceva ce tu nu ești. Ceva ce este folositor și care ție îți lipsește.

În versetul citat apostolul amintește una dintre aceste înclășieri și anume închinarea la îngeri. Prima dată înclăștorul îi spune că îngerii sunt sfinși și ei trebuiesc respectați, pentru că sunt foarte puternici. După aceea îi spune că ei protejează și tu ai nevoie de protecția lor. Apoi te sfătuiește să ceri protecția lor. Pe urmă îi cere să te închini lor, cu toate că este scris că numai lui

Dumnezeu ai voie să Îți închini. O otrăv[ă], doar puțin variată în conținut, este închinarea la sfinți. În=el[torul]ți arată meritele unor oameni trecuți în ve=nicie =i]ți spune că ei merită respectul tău.]ți spune că sunt demni de urmat =i pentru cucernicia lor au dobândit un loc important în Ceruri, iar acolo sunt v[ăzuți bine =i au influen[ă].]ți spune că ei chiar pot mijloci dacă sunt rugăți de cineva, pentru că de aceea sunt numiți buni =i sfinți. Apoi te îndeamnă să le ceri protecție. După aceea]ți spune să te închini lor =i să le faci lor rugăciuni pentru a te ajuta sau a mijloci pentru tine, pe când Scriptura scrie clar că avem un singur Mijlocitor, care este la dreapta Tatălui =i anume Domnul Isus Hristos.

Prin această în=el[ciune închinarea în duh =i în adev[ărat pe care ar trebui să o primească Dumnezeu este înlocuită, iar închinarea este dată unor a=a numiți sfinți care probabil că sunt mântuiți, dar nu au de-a face nimic cu ascultarea rugăciunilor sau cu mijlocirea pentru cineva. Această închinare este o idolatrie =i o batjocură la adresa lui Dumnezeu, de parcă El nu ar fi capabil să asculte milioane de oameni care se roagă în același timp. Dacă Dumnezeu vine seama de câte respirații mai are fiecare om pe pământ, atunci El este în stare =i să asculte rugăciunile făcute direct Lui, prin Domnul Isus. Datorită biruinței din Golgota perdeaua din templu s-a rupt =i acum avem intrare slobodă cu rugăciunile noastre la altarul lui Dumnezeu. Acest fel de închinare la sfinți]l fură pe Dumnezeu de slava pe care o merită. În acest mod omul neatent iese afară de pe drumul bun, pe care alergă spre]nt, =i se trezește la un moment dat că aleargă prin junglă, departe de drumul trasat de Dumnezeu.

Nimeni să nu v[ă în=ele, Biblia nu se schimbă. În=el[torul p[ătrunde =i la lucrurile sacre =i vrea să le folosească pentru a în=ela. El spune că Cina Domnului trebuie respectată. Apoi]ți spune că]l reprezintă pe Hristos. După aceea]ți spune să o privești ca pe Hristos =i apoi să te închini înaintea ei pentru că este Hristos. Spune că bucata de pâine este chiar trupul Domnului =i rodul viei este sânge adev[ărat. Omul neatent ajunge să se închine

elementelor =i la ceea ce simbolizeaz[trupul, sângele, suferin\ele =i moartea Domnului. Ele sunt ca o emblem[a Împ[ratului, dar nu sunt Împ[ratul. Domnul Isus Hristos este în Ceruri la dreapta Tat[lui sau oriunde El binevoie=te s[fie =i nu este pe o farfurie. Noi nu-L omorâm pe Domnul la fiecare serviciu de Cin[. El a murit o singur[dat[pentru p[c[to=i =i este viu în vecii vecilor. Foarte subtil în=el[torul deruteaz[omul doritor s[vad[ceva de care s[-i poat[lega ochii, cu scopul de a-l]ndep[rta de închinarea în duh =i în adev[r.

O alt[în=el[ciune este cu privire la loca=ul de închinare =i lucrurile din el. În=el[torul spune c[acest loca= este necesar =i este un loc unde sim\i o pace adânc[. El spune c[este de dorit s[fii acolo, fiindc[e=ti sub privirea lui Dumnezeu mai mult ca oriunde altundeva. Îi spune c[e bine s[-l iube=ti, c[doar este un loc sfânt =i este casa lui Dumnezeu. Astfel omul ajunge s[respecte mai mult cl[direa =i lucrurile din ea decât pe Dumnezeu. Apostolul Pavel în cuvântarea pe care a \inut-o la Atena a spus c[Dumnezeu nu locuie=te în case f[cute de om. Cl[direa bisericii este un loc convenabil, unde credincio=ii care alc[tuiesc trupul lui Hristos, se adun[s[se închine în duh =i în adev[r Dumnezeului Adev[rat, a c[rui Împ[r\ie este în inimile lor. Apostolul Petru spune c[p[mântul cu tot ce este pe el va arde. Aceasta]nseamn[c[=i cl[dirile, care temporar ne sunt de mare folos, vor arde. }n acea vreme grea amintit[de apostolul Petru, Biserica, grâul lui Dumnezeu, va fi în hambarul lui Dumnezeu.

O alt[în=el[ciune cu care cel r[u vrea s[ne fure premiul alerg[rrii are de-a face cu pozi\ia omului fa\ de cel ce sluje=te la altar. În=el[torul spune c[slujitorul lui Dumnezeu este un om bun =i cinstit, care arat[mult devotament lui Dumnezeu =i iubirii de suflete. Apoi îi arat[c[acest om îi face o mare favoare =i mult bine, deoarece te înva\ =i te încurajeaz[. Spune c[este bine s[-l respec\i =i chiar ar fi bine s[-l nume=ti reverend. Apoi spune c[nu ar fi r[u s[-l nume=ti P[rinite, pentru c[el este ca un p[rinite pentru sufletul t[u. Dac[îl nume=ti P[rinite atunci ar trebui numai lui

s[te m[rturise=ti, nu ca vame=ul din templu care s-a m[rturisit lui Dumnezeu =i nici unii altora, cum scrie apostolul Iacov. Dup[aceea]i spune c[nu ar fi r[u s[-\i pleci genunchii înaintea lui =i chiar s[-i s[ru\i mâna, pentru c[el este cu mare influen\[Sus =i ce iart[el r[m`ne iertat, c[doar aplecându-te pe genunchi]naintea lui ar[\i umilin\[. Dup[aceea îi spune c[el este infailibil, adic[nu poate gre=i =i este loc\iitorul lui Hristos pe p[mânt. A=a se treze=te omul înaintea papei, care f[r[na=terea din nou va merge =i el în Iad. În=el[ciunile au p[truns treptat, de-a lungul anilor, pe m[sur[ce omul s-a obi=nuit cu ele, pentru c[vr[jma=ul nu a voit s[-i dea prea mult odat[, pentru a nu se îneca =i apoi s[se sperie.

}n toate cazurile amintite]n=el[torul începe cu un sâmbure de adev[r. Pe urm[adaug[pu\in adev[r cu pu\in neadev[r =i abia la urm[adaug[ce este fals =i neadev[rat. Aten\iune! Aten\iune! Ave\i mare grij[ca nimeni s[nu v[r[peasc[premiul alerg[rii. Nu folose=te la nimic dac[cineva începe alergarea în duhul =i o sfâr=e=te în firea p[mânteasc[. }n=el[torul adaug[la credin\a dat[o dat[pentru totdeauna sfin\ilor obiceiuri omene=ti =i adaug[merite omene=ti la meritul lui Hristos. Sunt mii =i mii de religii în lume, dar este un singur Adev[r care este Domnul Isus Hristos. Nu num[rul mare de oameni sau bog[\ia unei grup[ri religioase dovedesc autenticitatea unei credin\e, ci tr[irea dup[Cuvânt =i roadele ce le produc dovedesc realitatea.

Peste 1.3 miliarde de oameni se închin[ast[zi lui Alah, care a fost dumnezeul ales de Mohamed ca fiind dumnezeul lui. A ales din 365 de dumnezei, câi erau în acel timp, pe Alah dumnezeul lumii, despre care istoria lor spune c[avea trei fete. S-a ridicat la putere printr-o c[s[torie cu o v[duv[, dar a vrut mai mult[putere. Mohamed la 53 de ani s-a c[s[torit cu fata prietenului s[u, Ei=a, care avea doar nou[ani. Pentru c[evreii =i cre=tinii nu i-au acceptat dumnezeul, a pornit o lupt[sângeroas[împotriva oricui nu i s-a supus. A avut hoarde de ho\i pira\i, care tâlh[reau =i omorau =i care aveau dreptul s[\in[80% din prad[pentru ei, iar

20% o d[deau lui Mahomed. El a scris o carte în care 90% justific[faptele lui. El afirm[c[Domnul Isus S-a n[scut din fecioara Maria, dar este doar un profet. Aten\iune! Aten\iune! Mul\i alearg[, depun efort =i zidesc pe o temelie care nu este Hristos =i care la sfâr=it se va dovedi nu numai zadarnic[, dar =i fatal[. Am folosit acest exemplu pentru a ar[ta c[nu num[rul mare conteaz[, ci este important a depune efort =i a-\i zidi casa pe stânca care este Domnul Isus Hristos.

Un alt caz trist]l reprezint[una dintre cele mai bogate grup[ri religioase, ce se extinde cu repeziciune =i se nume=te mi=carea mormon[. Am lucrat timp de 15 ani]mpreun[cu zeci =i zeci de mormoni, av`nd ocazia s[-i cunosc =i s[am ciocniri serioase cu ei în idei, chiar dac[nu am ridicat niciodat[tonul =i nu mi-a disp[rut zâmbetul de pe fa\[. Ei sunt oameni foarte morali =i îmi place ca s[-i am ca vecini, dar problema este c[au acceptat o alt[evanghelie, adus[de un înger numit Moron, care este exact ceea ce apostolul Pavel a spus s[nu facem. Ei numesc evanghelia lor <o alt[evanghelie a lui Isus Hristos, a sfin\ilor din zilele de pe urm[.> Eu îi invidiez doar pentru zelul =i dedica\ia ce o au fa\[de dumnezeul lor. Tinerii mormoni]=i dedic[doi ani din via\[, dup[terminarea liceului, pentru a merge în misiune s[spun[despre dumnezeul lor, din cas[în cas[, pe întreg p[mântul, unde li se permite. Ei dau cu regularitate zeciuala din venitul lor la biseric[=i au ajutoare sociale proprii, pentru ca cei s[raci dintre ei s[nu fie o povar[pentru guvern. Acest ajutor pe care ei îl acord[este un motiv pentru care mul\i oameni, din diferite \[ri, intr[]n rândurile lor.

Ei alearg[=i se lupt[, dar alearg[pe un drum gre=it =i duc o lupt[dup[ni=te reguli care nu se g[sesc în Scriptur[. Ei cred în Isus Hristos =i jertfa Lui, dar adaug[ni=te merite omene=ti =i schimb[înv[\[tura Scripturii, pentru a se potrivi cu descoperirea dat[prin îngerul Moron unui tân[r cu numele Smith, cu peste o sut[de ani în urm[. Smith, care a avut peste dou[zeci de neveste, a murit la c`\iva ani dup[această descoperire împu=cat. Urm[torul conduc[tor al acestei grup[ri religioase a spus c[prin

revelație divină și s-a descoperit că nimeni nu va ajunge în Cer, unde este Dumnezeu, fără aprobarea lui Smith, care a primit și a tradus Scriptura pe plăci de metal primite de la Moron. Primii lor conducători au avut zeci de soții, dar această practică a încetat în mod legal în 1890, când guvernul american pentru acest motiv a vrut să le retragă statutul de organizație religioasă scutită de taxe. Ei spun că prin revelație de Sus s-au făcut aceste schimbări, dar noi știm că Dumnezeu nu schimbă legile după împrejurări.

Oamenii de culoare nu au avut dreptul la preoție între mormoni până în 1978, când conducătorul lor, numit președinte cu putere de profet între alții, a avut o revelație că este deja voie ca și oamenii de culoare să fie preoți. De-a lungul anilor au urmat sute și sute de schimbări în ceea ce Dumnezeu lor le-a spus și totuși susțin că ei sunt singurii care au interpretarea corectă a Scripturii. Ei nu prezintă la început diferențele dintre ei și creștini, ci arată mai întâi asemănările. Atențiune! Atențiune! Li se deschid multe uși din cauza ajutoarelor pe care le dau, pentru că au capital grozav de mare. Bolidul de linte poate să-i coste foarte mult pe cei ce nu iau seama. Ei spun că preoția a fost restaurată numai datorită lor și susțin că toți ceilalți creștini din lume sunt într-o apostazie departe de adevărata Evanghelie.

Ei cred că numai botezul în apă făcut de ei are valoare. Ei susțin că Duhul Sfânt se primește prin punerea mâinilor la o zi programată de ei. Ei cred că sunt trei locuri unde sufletele merg și chiar patru cu Iadul. Ei cred că sunt mulți dumnezei în Univers. <... înainte de Mine n-a fost făcut nici un Dumnezeu, și după Mine nu va fi> (Isaia 43:10). Ei cred că Dumnezeu a fost odată om, ca și noi, iar apoi a ajuns promovată Dumnezeu și are și acum o soție. Ei cred că și ei vor fi dumnezei la rândul lor, pe planeta lor. Ei se botează pentru morți și se căsătoresc în clădiri numite temple, pentru veșnicie, ca să fie soți și soție, iar dincolo să aibă în continuare copii spirituali. <Cați la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mări, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer> (Matei 22:30).

Ei cred că Noul Ierusalim va fi în Springfield Missouri, unde dețin proprietăți considerabile. Ceea ce am scris despre ei, este socotit ca fiind parte din doctrina lor, despre care am discutat cu ei de foarte multe ori. Atențiune! Atențiune! Poate spui: <Atențiune la ce?> Atențiune la oala din care mănânci, că s-ar putea ca moartea să fie în oală. <Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!> (2 Împărăți 4:40). Este vorba despre Elisei, care a avut un colegiu pentru fiii prorocilor și atunci când a pus oala cea mare la foc pentru ciorbă a văzut că mâncarea era otrăvită. Era toxică, pentru că fiindu-le foarte foame au cules tot ce au găsit și le-au pus în oală. Acolo a fost unul care deosebea ce era otrăvitor de ceea ce era bun și nutritiv. Elisei a rezolvat problema, dar și nouă câteodată ni se pune în față oala cu învârtiri stricate, care înseamnă moarte.

Mulți oameni aud pentru prima dată despre Domnul Isus și fiind foarte flămânzi sufletește nu se uită să vadă dacă învârtirile sunt otrăvitoare sau nu. Atențiune! Atențiune! Nu tot ce pare bun este și bun, ci trebuie să cercetăm învârtirile, pentru a vedea dacă sunt de la Dumnezeu, în care nu este umbră de mutare. Nu toți oamenii care sunt politicoși, se îmbracă frumos, vorbesc blând și convingător au adevărul. Când suntem atacați să cerem puterea sângelui Mielului să ne acopere cu meritul Lui, ca o plătă peste care duhurile nu pot să treacă. <...> înainte Mea cad în leșin duhurile, și sufletele pe care le-am fcut (Isaia 57:16). Dumnezeu schimbă metodele, dar principiile niciodată. Trebuie să fim atenți la cum ascultăm și la ce ascultăm. Dacă cineva vine o cuvântare cu cuvinte alese și fraze întortocheate nu înseamnă neapărat că are adevărul. Este mai de dorit adevărul simplu și curat al Scripturii, care poate fi citit și înțeles de orice om, fie că este cărturar sau pescar. Dacă arată ca oaia, dar face ca lupul, este lup. Nu lăsa pe nimeni să te înșele și să răpească premiul alergării. Fie ceea ce-I place Domnului, indiferent dacă cineva este mulțumit sau nemulțumit. Nu-ți fie frică de om, pentru că atunci nu mai poți să fii rob al lui Isus Hristos, ci ești rob al omului de

care]i este fric[. Tr[ie=te dup[Biblie =i nu-]i fie fric[de critic[, de judecat[sau chiar de prigoana omului, ci ai fric[de Dumnezeu care poate arunca trupul =i sufletul în gheen[. Nu l[sa ca omul s[-]i fure bucuria mântuirii, la care ai tot dreptul, cu obiceiuri omene=ti.

Dumnezeu ca un mare scriitor a scris scene de mare bucurie =i chiar de comedie pentru via\a omului, dar de multe ori omul este un r[u =i prost actor. Dumnezeu spune anumite lucruri care m[uimesc =i arat[tr[s[turi care scap[a fi observate la prima vedere. <A=a vorbe=te Domnul: «Auzim strig[te de groaz[; e spaim[, nu este pace! Întreba]i =i vede]i dac[nu cumva na=te vreun b[rbat!]>> (Ieremia 30:5-6). Dumnezeu râde de cel r[u =i de planurile lui. Oare noi nu ne bucur[m de copiii no=tri =i râdem cu ei? Oare nu ne fac ei comedii nevinovate, care ne veselesc, când sunt micu]i, iar noi îi dr[g[l]=im =i îi iubim când sunt ascult[tori? Nimeni s[nu-]i ia premiul alerg[rii =i nici bucuria mântuirii. <Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru! Toate aceste lucruri, care pier odat[cu întrebun\area lor, =i sunt întemeiate pe porunci =i înv[\[turi omene=ti, au în adev[r o înf[\i=are de în\elepciune într-o închinare voit[, o smerenie =i asprime fa\ de trup, dar nu sunt de nici un pre\ împotriva gâdil[rii firii p[mânte=ti.>

Tr[im timpul când mari predicatori scriu nuvele, lucruri închipuite cu caracter fictiv, în loc s[se mul\umeasc[cu adev[rul Scripturii =i astfel determin[confuzie. A=a se ajunge la o închinare de form[=i la o pierdere de timp în casele de rug[ciune. A=a se ajunge la starea]n care nu mai sunt botezuri cu Duhul Sfânt =i vor s[te conving[c[ast[zi nu mai sunt vindec[ri divine, ci ele au fost doar pentru Biserica primar[. Vindec[rile ajung s[fie doar în amintiri =i chiar în caricaturi.

Acum aproximativ o lun[am v[zut în ziarul local o caricatur[în care era desenat[o biseric[, ce avea pus în fa\ un semn pe care scria: <Serviciu de vindecare.> Tot în desen era un om care strângea semnele de parcare pentru handicapa]i suger`nd astfel c[bolnavii au fost vindeca]i =i nu mai au nevoie de parcare special

amenajat[pentru ei. În=el[torul caut[s[fure tot ce este de pre\=i s[-l înlocuisc[cu lucruri false. Dumnezeu vindec[=i ast[zi, exact la fel ca în Ziua de Rusalii, în zilele apostolilor, atunci când este în planul S[u =i când avem credin\[. <Nimeni s[nu v[r[peasc[premiul alerg[rii.>

Extremele sunt întotdeauna periculoase. Am întâlnit oameni care se credeau sfin\i, pentru c[nu se sp[lau decât foarte rar sau umblau cu haine rele, pentru a ar[ta cât de smeri\i sunt. În vorbele lor, dac[puteai s[stai lâng[ei, era judecat[=i osând[la adresa acelora pe care-i vedeau mai pu\in smeri\i dec`t ei. Astfel de oameni fac s[fie vorbit[de r[u Calea Domnului. Suntem chema\i la a tr[i în modestie, privitor la lucrurile p[mânte=ti, ceea ce înseamn[a nu fi la nici o extrem[referitor la lucrurile necesare trupului. Trupul este sluga noastr[care trebuie tratat[bine. Este necesar s[\inem trupul nostru supus duhului, care vrea s[fac[voia lui Dumnezeu. Duhul face din sufletul =i din mintea noastr[un altar închinat Domnului, care în cur\ie aduce jertfe Domnului Isus.

Biserica Domnului este =i va fi întotdeauna un loc al siguran\ei =i al bucuriei. <...vei numi zidurile tale <Mântuire>, =i por\ile tale <Laud[>. Nu soarele î\i va mai sluji ca lumin[ziua, nici luna nu te va mai lumina cu lumina ei; ci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, =i Dumnezeul t[u va fi slava ta> (Isaia 60:18-19). Dac[e=ti credincios, tr[ie=te cu bucurie =i cur\enie sufleteasc[, pentru c[tot p[catul t[u a fost iertat. Neprih[nirea lui Hristos te-a acoperit de sus =i pân[jos =i nu trebuie s[te îndoie=ti de dragostea Domnului. Cât timp stai l`ng[Hristos e=ti în siguran\[, pentru c[nu este condamnare pentru cei ce nu umbl[în firea p[mânteasc[, ci dup[îndemnurile Duhului. Iube=te-L numai pe El, p[strân-du-te curat, ferindu-te de orice \i se pare r[u =i nimic nu te va putea smulge din mâna Domnului Isus Hristos.

Amin.

48

PRIETENUL SĂRACULUI

<Dar Tu vezi; c[ci Tu prive=ti necazul =i suferin\|a, ca s[iei în mân[pricina lor. În n[dejdea Ta se las[cel nenorocit, =i Tu vii în ajutorul orfanului.>

Psalmul 10:14

Prerile oamenilor despre ce înseamnă a fi sărac diferă mult de la o persoană la alta, însă majoritatea oamenilor consideră că dacă cineva este sărac =i în mare necaz, cum descrie versetul de mai sus, este bine să aibă un prieten. Un prieten este o persoană care ne cunoaște de un anumit timp =i care totuși mai vrea să întrețină o relație de prietenie cu noi. Dacă între doi prieteni sunt nepotriviri de caracter, de apucături =i obiceiuri, ce provoacă lupte de cuvinte care pot răni, prietenia se termină, pentru că nu mai există o acceptare reciprocă de standarde.

Versetul citat la început descrie starea săracului care, de obicei, este ușor abuzat de cel bogat. Versetul pare să fie înconjurat de o lumină, când Domnul este prezentat ca un prieten al săracului care este gata să-i vină în ajutor. Am întâlnit un avocat care a luat cauza unui sărac, știind foarte bine că nu are cu ce-i plăti. Cunoscoam un doctor care a acceptat să trateze pacienții care nu aveau asigurare medicală care să acopere cheltuielile pentru ei =i nici bani pentru a plăti. Dumnezeu, care ne cunoaște toate slăbiciunile =i suferințele sufletului, a ales să ne ofere prietenia Lui =i să vină în ajutorul nostru.

De-a lungul anilor, Israel a fost lăsat să fie asuprit de diferite popoare, dar când a strigat sincer către Domnul a primit ajutorul Lui, nimicindu-i pe vrăjmași, pentru că Dumnezeu este prietenul celui nenorocit =i vine în ajutorul săracului. Filistenii au hărțuit

mult timp poporul Israel, dar au disp[rut de pe fa\ a p[mântului. Asupritorul asirian a fost pedepsit, =i din marea cetate Ninive nu au mai r[mas decât ruine. Babilonul a r[mas în ruine, iar Imperiul Roman, care p[rea a fi de nebiruit, a fost spulberat. Aceste popoare care au asuprit Israelul au avut fisuri la temelie, precum silnicia =i nedreptatea, care L-au determinat pe Dumnezeu s[le fie vr[jma=. L-au f[cut pe Dumnezeu s[aud[strig[tul celui nenorocit în suferin\ =i s[vin[în ajutor celui s[rac, pentru c[atunci <când strig[cel nenorocit, Domnul aude.> Aceste puteri au disp[rut, pentru c[nu au lucrat dup[Legile lui Dumnezeu care spun omului s[fac[ce este bine în ochii Domnului =i nu ce i se pare potrivit omului. Aceste legi spuneau: f[bine =i nu r[u apoa-pelui t[u, dar aceste popoare au f[cut robi din oameni liberi =i i-au asuprit f[r[mil[. Strig[tul orfanului îl angajeaz[imediat pe Dumnezeu de partea lui =i este vai de acela care-L are pe Dumnezeu ca potrivnic.

Via\ a omului este un zbucium, dar apare o ofert[de mil[din partea lui Dumnezeu. <Omul n[scut din femeie, are via\ a scurt[, dar plin[de necazuri> (Iov 14:1). Mai grea dec`t s[r[cia p[mân-teasc[este s[r[cia spiritual[, care are urm[ri ve=nice. Am fost s[r[civ[atunci când p[catul a intrat în lume =i omul a mo=tenit un caracter corupt despre care Solomon spune c[este strâmb =i nu poate fi îndreptat. Fiecare om nu s-a l[sat cu nimic mai prejos fa\ de Adam =i la rândul lui a p[c[tuit adâncindu-se într-o s[r[cie =i mai mare. Omul a ajuns s[rac =i nenorocit f[r[vreo speran\ de a putea face fa\ cerin\elor de sfin\enie ale lui Dumnezeu, dar atunci Dumnezeu a ales s[vin[în ajutorul omului nenorocit =i s[rac, printre care am fost =i eu. Domnul Isus a venit ca medic pentru cei bolnavi. A venit ca s[-i ridice pe cei ce recunosc c[nu se pot ridica singuri. Domnul Isus a venit la cei ce=-i recunosc p[catul =i în lacrimile poc[in\ei admit c[singura lor =ans[de mântuire este oferta milosului Dumnezeu, prin jertfa de isp[ire de la Golgota. Astfel de oameni s-au cercetat =i au ajuns la con-

cluzia c[nimic bun nu locuie=te în ei. Ei =i-au dat seama c[trebuie s[apeleze la bun[tatea puternicului =i bogatului Dumnezeu Adev[rat. Atunci, spune textul c[ei <se las[în n[dejdea Lui.> Au încredere în ajutorul =i puterea Lui de a le salva sufletul. Astfel de oameni, cum am fost =i eu, ajung s[spun[: <Numai Tu, Doamne, ne mai po\i sc[pa!> Ei î=i recunosc marea datorie creat[de p[catul înf[ptuit =i =tiind c[nu au cu ce pl[ti, pentru c[sunt s[raci, vin la Domnul =i accept[mila Lui, care le d[o gra\iere total[. Dumnezeu a f[cut aceast[ofert[pentru milioane =i milioane de suflete, care au acceptat c[sunt p[c[toase. Eu am spus <DA> sunt vinovat. Am spus <DA,> sunt nenorocit =i s[rac. Am spus <DA>, vreau aceast[ofert[cereasc[. Dar tu ce ai spus?

Domnul Isus Hristos a pl[tit pe cruce plata p[catului meu =i eu am acceptat iertarea Lui devenind slobozit de Fiul. Fiind adoptat în familia Lui am ajuns om cu rela\ii în Cer, iar acum El este Mijlocitorul meu. Am fost foarte bolnav, =i El m-a vindecat. Am fost bolnav fiindc[eram predispus la iu\ime, r[utate, ur[=i pofte, dar Domnul m-a vindecat. Domnul nu ne trimite niciodat[la un alt specialist c`nd avem vreo problem[, pentru c[El vindec[toate bolile. Dac[nu ai fost]nc[vindecat de Domnul, iar în sufletul t[u nu ai bucuria mântuirii, trebuie s[vii la El =i s[-I spui, ca orbul: <Isuse, Fiul lui David, ai mil[de mine!> Trebuie s[faci ce spune versetul citat =i s[te la=i în n[dejdea Lui. Nu po\i s[-L aju\i cu nici un merit de-al t[u, ci trebuie s[-I dai Lui toat[povara de p[cat, ori s[nu-I dai nimic.

Dac[cineva crede c[nu este chiar a=a de nenorocit =i de s[rac]nc`t s[aib[nevoie de mila Domnului, judecata de la a doua înviere va dovedi gre=eala costisitoare =i ireparabil[a omului care s-a încrezut în meritele lui. Dac[vii la El, imediat ce e=ti iertat, sufletul î\i este inundat de bucuria mântuirii. O cântare spune: <O, ce fericire am,/ C[p[catul mi-e sp[lat,/ Când eu foarte însetat,/ Ap[vie am aflat.> A=a cânt[omul mântuit, care simte în suflet pacea împ[c[rii cu Dumnezeu Tat[l prin Domnul Isus Hristos. Nu

înseamnă că nu vor mai fi necazuri și mii de pericole, dar îl avem cu noi pe Acela care a spus că are toată puterea în Cer și pe pământ. Viața trinitară cu evlavie va fi prigonită, pentru că lumea îl va prigoni pe Isus din noi, dar bucuria produsă de Duhul Sfânt nu va lipsi dacă umblăm în ascultare de El. După ce am primit grația trebuie să nu lipsească și recunoștința.

Pentru cel ce preia iertarea Domnului, a lipsi de la Cina Lui înseamnă o mare durere și este urmat de o mare cină. Cina este un timp de evaluare, când privim strălucirea și frumusețea meritelor Domnului. <El măcar că era bogat, s-a făcut sărac pentru voi, pentru că prin sacrificia Lui, voi să vă îmbogățiți> (2 Corinteni 8:9). Domnul Isus a venit în ajutorul săracului dezbrăcându-Se de Slava cerească și lipsindu-Se pentru o vreme de căntarea îngerilor și de prezența Tatălui. El era bogat, dar era și este Dumnezeu nemuritor, fără început al zilelor și fără sfârșit al anilor. El devine puterea de a crea prin cuvântului Său un Univers sau poate stinge strălucirea unei stele, așa cum un om poate stinge o lumânare. El era și este bogat în dragoste și a adus această dragoste cu El pe pământ, vindecând dureri trupești și suferințe.

Cel ce a creat îngerii a luat un trup muritor, puțin mai prejos ca îngerii, pentru a veni în ajutorul săracului. El este Prietenul adevărat, mai aproape ca un frate, pentru că nu este dragoste mai mare decât aceea a unui om care își dă viața pentru prietenul său. El, care a pus stelele cerului în dulia lor generând lumină prin ele, S-a făcut sărac și S-a născut într-o iesle rece și sărăcăcioasă. S-a lăsat purtat în brațele de o tânără, care avea vasul curățit și sfințit de Dumnezeu, fiindu-i supus până a crescut și a devenit Mielul lui Dumnezeu care a ridicat păcatul lumii.

El S-a făcut sărac pentru a ne putea oferi prietenie nouă, celor săraci, care eram fără cetățenie cerească și fără drept de moștenire în Casa lui Dumnezeu. A intrat în Ierusalim călare pe măgărușul altcuiva și a sărbătorit împreună cu ucenicii Lui Paștile, în casa altcuiva. El este Acela care a săpat izvoarele oceanelor și tot El a

cerut unei femei samaritence ap[ca s[bea, la fântâna lui Iacov, pentru a-i oferi acelei femei Apa Vie, din care dac[bea cineva nu-i mai este sete. El, pe care corurile îngere=ti }l sl[veau în Ceruri, +i-a pus =tergarul =i a sp[lat picioarele ucenicilor S[i. El, Cel în care Tat[l]=i g[sea toat[pl[cerea, a fost lovit cu trestia =i b[tut cu pumnii pentru a putea veni în ajutorul s[racului. El a fost omul durerii =i obi=nuit cu suferin\, pe care Isaia }l descrie cu =apte sute de ani mai devreme, a fost dispre\uit =i chiar p[r[sit de ucenicii Lui. Dumnezeu ur[=te p[catul =i în persoana scump[a Domnului Isus, Tat[l a pedepsit crunt p[catul meu. A fost b[tut cu biciul, legat de stâlp =i fa\ a fost desfigurat[din cauza b[t[ilor =i a umfl[turilor. A purtat cununa de spini a altuia =i acela era un s[rac, ca =i mine. El, care face s[cad[ploaia peste cel bun =i peste cel r[u, nu a primit o gur[de ap[când se sfâ=ia în arsurile febrei, din cauza sângelui pierdut.

Privind la acest tablou ajungi s[spui: <Fiul al lui Dumnezeu, nu =tiu ce s[admir mai mult: s[r[cia la care Te-ai coborât sau dragostea bun[t\ii Tale jertfitoare pentru mine? O, Fiul al lui Dumnezeu, voi face din Tine pricina laudelor mele =i voi tr[i via\,a mea în a=a fel]nc` t s[onoreze Numele cel mai scump care a fost rostit vreodat[: «Isus, prietenul s[racului!»> În fiecare zi am motive ca s[-L iubesc =i s[-L ador pe Acela care a purtat crucea altcuiva. Domnul a purtat crucea s[racului. Era crucea celui nenorocit de p[cat. Oricine ai fi tu, cel ce cite=ti aceste rânduri, s[=tii c[Fiul lui Dumnezeu S-a f[cut s[rac pentru tine, fiindc[te iube=te =i vrea s[fii mântuit. Fie c[e=ti un tân[r ce ai viitorul în fa\, fie c[e=ti c[s[torit, fie c[e=ti un om cu p[rul nins de ani, s[=tii c[Domnul Isus Hristos este prietenul s[racului. El este prietenul t[u dac[accep\i oferta prieteniei Lui. Domnul Isus S-a f[cut s[rac, pentru a deveni prietenul unui s[rac ca =i mine. S[racul este ho\ul, în=el[torul, stricatul, mincinosul, mândrul =i f[\arnicul. S[r[cia noastr[a atras aten\ia =i mila Domnului Isus. El a venit s[ne salveze =i s[ne îmbog[veasc[pe noi. Ai acceptat

tu c[e=ti s[rac =i lipsit de bog[ia ce o d[El? Ast[zi, înc[, nu este prea târziu ca s[începi umblarea ta cu Dumnezeu. Umblarea cu Dumnezeu nu este întotdeauna scutit[de suferin\e.

Un credincios spunea: <Nimic nu simte piciorul în c[tu=e când inima este în Cer.> Cine }l prime=te pe Domnul Isus este schimbat într-o fiin\[care are o stare de Cer. Domnul ofer[prietenia Lui s[racului, printr-un leg[mânt care se face prin credin\a în jertfa Sa. Iertarea se prime=te prin poc[in\[, care este ca un schimb între om =i Dumnezeu, în care omul las[p[catul =i Dumnezeu d[iertarea. Apoi, noi nu mai suntem st[pâni ai fiin\ei noastre, ci doar ispravnici sau administratori în care faptele valoreaz[mai mult decât g[l[gia cuvintelor. Omul, care-L prime=te pe Domnul Isus =i duce o via\[de biruin\[, ferindu-se de tot ce este r[u, se aseam[n[cu o pung[care nu întotdeauna este cea mai frumoas[pe dinafar[, dar are în ea comori de diamante =i m[rg[ritare puse acolo de Duhul Sfânt. Un asemenea om pe dinafar[este modest =i de multe ori dispre\uit, dar omul din[untru, care nu trece, este plin de virtu\i ce fac din el o mireasm[dinspre via\[înspre via\].

Credinciosul este acela care-L imit[pe Domnul Isus în fapte =i cuvinte, urmând astfel pilda lui Dumnezeu ca un copil preaiubit. Credinciosul este încercat =i chiar provocat de acela care odat[i-a fost st[pân r[u,]ns[el î=i supravegheaz[chiar =i imagina\ia prin rug[ciuni]n care-L cheam[pe Domnul]n ajutor. Atunci când suntem ispiti\i =i tenta\i s[p[c[tuim este bine s[cuget[m la moarte, fiindc[ea ar putea avea loc în orice clip[Dumnezeu ar dori s[ne cheme pentru a da socoteal[de faptele noastre. Cine doar folose=te numele de cre=tin dar nu este cre=tin se am[ge=te singur. Pentru cel care-L prime=te pe Domnul]n inim[nimic nu este mai important ca ceea ce-i aduce mai aproape Cerul =i îi aprinde cerul mai tare în suflet. Cine este n[scut din Dumnezeu nu se împotrive=te la ceva ce vine de la Dumnezeu, dar cel firesc]l prigone=te pe cel duhovnicesc (Galateni 4:29). Omul este o fiin\[care de multe ori]l am[ge=te pe un alt om, dar care ajunge

de multe ori s[se am[geasc[pe el însu=i. Nu te am[gi crez`nd c[exist[o alt[sc[pare sau o alt[ofert[din partea altcuiva, dec`t mila Domnului. Dac[vi la El, pâinea î\i va fi dat[=i apa nu-\i va lipsi, pentru c[de nimic nu duc lips[cei ce se încred în El. O, dac[ai vedea ce hain[are Domnul preg[tit[pentru tine dac[}l accep\i]n inima ta! Dac[\i-ai putea cel pu\in închipui cununa pe care a ales-o pentru capul t[u! O, dac[ai vedea loca=urile pe care a spus c[S-a dus s[ni le preg[teasc[!

Dac[niciodat[nu \i-ai plecat genunchii în fa\ a Lui ca p[c[tos cer`ndu-I îndurare =i mântuire, f[-o chiar acum pân[nu este prea târziu. Vino ast[zi la Isus ! <Cine va crede =i se va boteza, va fi mântuit...> (Marcu 16:16).

Amin.

49

RECLAMAȚIE

<Dar ce am împotriva ta, este că îți-ai pierdut dragostea dintâi.> Apocalipsa 2:4

Reclamația este o plângerea sau o nemulțumire cu privire la încălcarea unei promisiuni sau a unui lucru promis de o persoană unei alte persoane. Trăim într-o lume în care oamenii fac promisiuni și de multe ori cu trecerea timpului găsesc că e greu sau inconvenabil de a-și îndeplini promisiunea. Acuzatorul de data aceea a fost chiar Domnul Isus, căruia noi I-am promis credință și ascultare atunci când am încheiat legământ cu El în apa botezului. Când Duhul Sfânt ne-a născut din nou am simțit dragostea Domnului, iar noi I-am dat inima în care ardea dragostea ca un foc puternic pentru Acela care ne-a iertat și ne-a oferit mântuirea Sa. Atunci eram în dragostea dintâi și-L iubeam pe Domnul mai mult decât pe orice și pe oricine.

Marele preot intra în locul Preasfânt și aprindea sfeșnicul cu apte brațe. Îmbracă în haine deosebite și spală de orice întințiciune intra în acel loc și curăța acel sfeșnic de orice impurități, iar apoi puneu uleiul care întreținea flacăra. Domnul Isus S-a interesat de starea bisericii și de dragostea ce o avea pentru Dumnezeu, care era reprezentat prin flacăra ce arde în lampă. Domnul verifică nivelul dragostei noastre pentru El, fiindcă sântatea sufletului nostru este în relație directă cu dragostea ce I-o arțăm. Atunci când îl iubim pe Domnul, El are prioritate în tot ce facem și spunem, iar aceasta ne păzește neîntinși de păcat. Această stare este una de siguranță în mâna Domnului, de unde nimeni nu ne poate smulge. Domnul verifică flacăra lampii noastre

tre pentru c[dragostea Lui o cere, dar =i pentru c[dore=te mult s[ne încheiem cu bine alergarea.

Domnul cunoa=te zelul nostru, suferin\ele noastre, lipsurile noastre, dar =i dragostea noastr[. Încerc[rile au menirea s[ne desprind[de ce este p[mântesc =i s[ne fac[s[dorim Cerul. Noi avem anumite p[reri despre biserici =i spunem c[una este duhovniceasc[sau c[alta este lumeasc[, dar Cel ce cunoa=te adev[rata stare a Bisericii =i a sufletului este Domnul Isus, care umbl[în mijlocul sfe=nicilor de aur pentru a vedea c`t de puternic ard pentru Dumnezeu. Dac[sfe=nicul nu lumineaz[, ci doar fumeg[, Domnului nu-I face pl[cere =i El, care este Martorul credincios, m[rturise=te starea adev[rat[a sufletului. Domnul Isus iube=te mult Biserica =i +i-a dat via\a pentru ea. El nu înceteaz[s[fie foarte interesat de starea ei de s[n[tate. Domnul are uleiul care alimenteaz[sfe=nicul, de aceea este necesar s[-L chem[m pe El s[ne cunoasc[inima =i prin cercetare s[cur[\m sfe=nicul ca s[ard[luminând puternic =i nu fumeg`nd.

Reclama\ia Domnului Isus împotriva bisericii din Efes nu a fost aceea c[nu au avut fapte, c[nu s-au ostenit destul, c[nu au avut r[bdare, ci a fost aceea c[=i-au p[r[sit dragostea dintâi. Aceast[descoperire a lipsei de dragoste este dureroas[, pentru c[Acela care a g[sit aceast[lips[este chiar Acela care merit[cel mai mult s[fie iubit =i care ne-a iubit cel mai mult. Biserica din Efes a fost o biseric[care a \inut Adev[rul la în[\ime =i a avut o disciplin[care a dus-o la fapte bune. }ns[Domnul Isus dore=te înainte de toate acestea închinarea în duh =i în adev[r, când omul }l ador[=i prosl[ve=te pe Domnul prin rev[rsarea Duhului Sfânt în lacrimi de c[in[\ sau de bucurie, dup[cum dicteaz[Duhul Sfânt. Domnul Isus face aceast[acuza\ie cu o oarecare dezam[gire, la fel ca =i aceea a unui logodnic c[ruia logodnica îi r[spunde tot mai rar la scrisori pe motivul c[nu are timp sau nu mai consider[acest gest a fi cel mai important. Când se stinge dragostea noastr[pentru Domnul r[mânem doar cu o religie formalist[, f[r[via\. R[mânem cu o slujire mecanic[lipsit[de

bucurie și entuziasm. Este bună disciplina și faptele, dar nu f[r] de a-L iubi pe Domnul Isus. A c[de]a la examenul dragostei care are loc când Domnul verific[sfe=nicul t[u, înseamn[a c[de]a la toate celelalte examene. Este deosebit de important s[p[st]r[m flac[ra dragostei arz`nd pentru Domnul, fiindc[acela care înceteaz[s[-L iubeasc[înceteaz[s[fie Mireasa Lui. Acela care nu-L mai iube=te pe Domnul mai mult dec`t orice iube=te altceva mai mult dec`t pe Domnul.

Dac[p[r]sim dragostea pentru Domnul p[r]sim puterea, pacea, bucuria și apoi sfin[enia. O cântare pune o întrebare: <De ce nu mai iube=ti pe Domnul? Ce mai iube=ti tu oare azi?> C`nd erai]n dragostea dintâi Domnul era via[a și bucuria ta și nimic nu te-ar fi putut desp[r]i de El. Oare unde-ți cau[i r[corire sufletului și bucuria acum? Atunci erau de dorit multe rug[ciuni și predici, dar acum parc[sunt obositoare. Vasul de alabastru era pentru Domnul și abia a=teptai s[te adânce=ti în rug[ciune ca s[sim[i cercetarea și puterea Duhului Sfânt. Este o stare periculoas[numit[c[dere, atunci când nu mai dore=ti p[rt[=ia cu Domnul. Dac[Domnul g[se=te această deficien[în mine nu pot decât s[m[umplu de ru=ine, deoarece El nu mi-a dat niciodat[vreun motiv s[-I opresc dragostea mea pe care El o merit[.

Eram un p[c]tos care iubeam lepra p[catului, chiar dac[-mi producea r[ni dureroase. Eram îmbr[cat în zdren[e și m[îndreptam spre locul unde chinul nu înceteaz[și focul nu se stinge. Atunci Domnul S-a oprit lâng[mine, mi-a sp[lat r[nile, mi-a dat o hain[nou[, mi-a dat o inim[nou[și m-a îmbog[șit, dincolo de orice vis, prin umplerea cu Duhul Sfânt. Atunci I-am spus c[voi tr[i numai pentru El și-L voi iubi cu toat[inima și cu toat[puterea mea. Trebuie s[verific flac[ra sfe=nicului meu pentru a vedea cât }l iubesc pe Domnul, ca nu cumva s[fiu g[șit nerecunosc[tor sau chiar un tr[d]tor. Temperatura fl[c]rii dragostei mele atunci când am fost umplut cu Duhul Sfânt este starea fă[de care m[verific s[v[d dac[m[mai pot apropia de El sau dac[este ceva ce m[opre=te de a sim[i puterea Lui. O stare mai rece dec`t starea

dragostei dintâi, Domnul o nume=te c[dere. Este posibil ca la exterior s[nu se vad[o schimbare, dar aici este vorba de o schimbare]n interior pentru c[cre=tinul }l poart[pe Domnul în suflet, unde lucrarea de sfin\ire =i verificare este f[cut[de Duhul Sfânt.

Evangelia se predic[cu via\a, cu for\a puternic[a exemplului personal care ne face o evanghelie scris[=i citit[de cei din jurul nostru, dar trebuie s[verific[m inten\ia cu care facem aceste lucruri. Inten\ia trebuie s[fie pl[cut[Domnului, pentru c[noi }l iubim pe Domnul. În acela=i timp nu trebuie s[ne l[s[m mai prejos dec`t primii cre=tini, care au fost cârmui\i de Duhul Sfânt =i au =tiut s[deosebeasc[înv[\turile Scripturii de înv[\turile false =i aduc[toare de moarte. Primii cre=tini se luptau împotriva acelora=i duhuri în=el[toare care bântuie lumea =i ast[zi, =i câteva din ele sunt: înv[\tura nicolai\ilor, a lui Balaam sau înv[\tura Izabelei.

Înv[\tura nicolai\ilor spunea c[acolo unde este mai mult p[cat este =i har mai mult. Ei spuneau c[este permis s[faci de toate inclusiv orice fel de desfrâu, pentru c[Domnul este bun =i harul acoper[orice p[cat. Înv[\tura Evangheliei este contrar[înv[\turii nicolai\ilor. A p[c[tui mereu ca s[se]nmul\easc[harul]nseamn[a abuza de har, a ofensa iubirea =i sfin\enia lui Dumnezeu =i s-ar putea, foarte bine, s[nu te mai ridici niciodat[din p[cat. P[catul este ca o groap[mare =i neagr[. Numai Dumnezeu =tie cât de adânc[este aceast[groap[=i care este greutatea unui p[cat comis de om. Noi cânt[rim un p[cat =i îl categorisim dup[priceperea noastr[limitat[, dar numai Dumnezeu îi =tie adev[ratul poten\ial de otr[vire =i nimicire pe care-l poate avea în sufletul omului care cocheteaz[cu p[catul. Cine p[c[tuie=te consider`nd c[harul este nem[rginit dispre\uie=te harul =i pre\ul nespus de mare cu care s-a pl[tit pentru el.

Înv[\tura lui Balaam]l duce pe om la gânduri de îmbog\ire, dup[cum Balaam a primit daruri de la Balac pentru slujba lui. Iubirea banilor este idolatrie =i îl desparte pe om de Dumnezeu. Dac[omul alege securitatea economic[mai degrab[decât o via\

de d[rurire necompromis[este suspect de a urma înv[\tura lui Balaam. Tân[rul bogat a venit la Domnul cu dorin\ a bun[de a mo=teni via\ a ve=nic[, dar nu a venit la El cu gândul c[orice i s-ar cere va face. Dac[cu tot ce }i dai Domnului ai s[depinzi cu totul de El atunci ca un ispravnic în\elept vei avea grij[de lucrurile esen\iale pentru via\ =i de lucrarea Domnului. Tot Balaam, fiul lui Beor, l-a înv[\t pe Balac, fiul lui |ipor, cum s[-l despart[pe Israel de Dumnezeu prin a ispiti =i a înv[\ a tinerii Israeli\i la curvie cu moabitele. <Iat[, ele sunt acelea care, dup[cuvântul lui Balaam, au târât pe copiii lui Israel s[p[c[tuiasc[împotriva Domnului...> (Numeri 31:16). Balaam a fost omorât cu sabia mai târziu de c[tre Israel. La fel credinciosul trebuie s[fie neiert[tor cu orice gând de curvie sau de avari\ie, pentru c[suflul care p[c[tuie=te va muri. Suntem chema\i s[ne mul\umim cu ceea ce avem =i s[c[ut[m mai întâi Împ[r\ia lui Dumnezeu =i neprih[nirea Lui. Suntem chema\i s[tr[im dup[legea duhului de via\[, care iart[=i iube=te chiar =i pe acela care nu merit[, cum am fost iubi\i =i noi.

Înv[\tura Izabelei era o înv[\tur[care combina legea nou[a harului cu legea veche =i era plin[de stric[ciunile vr[jitoriei =i a idolatriei. Aceast[înv[\tur[tolera ritualurile p[gâne=ti cu lumea ocultismului =i î=i tr[gea seva din adâncimile Satanei, care se prezenta ca un înger de lumin[. Credinciosul este chemat la sfin\enie =i s[-i \in[credin\ a dat[o dat[pentru totdeauna sfin\ilor, f[r[s[adauge sau s[scoat[afar[ceva. Biblia este o carte pecetluit[pentru mintea omeneasc[, pe care nu po\i s[o parcurgi f[r[de c[l[uz]. C[l[uza este Duhul Sfânt, cu lumina pe care o d[El, care te ajut[s[po\i s[o în\elegi =i î\i d[putere s[o tr[ie=ti. În timpul primei ere cre=tine s-au creat tot felul de religii =i aceasta datorit[nevegheerii oamenilor de a recunoa=te =i respinge orice înv[\tur[care nu vine de la Dumnezeu. Prin multe religii =i credin\ e false diavolul are câ=tig, pentru c[creeaz[o stare de confuzie pentru cei ce vor s[vin[la mântuire. Vr[jma=ul suflului nostru a avut =i are mult câ=tig prin separarea acelora

care de-a lungul anilor au purtat frumosul nume de cre=tin, adic[de om care se identific[cu Hristos =i este un urma= al Lui.

De multe ori vr[jma=ul a f[cut =i mai face =i azi un r[zboi între religii. Înainte era un r[zboi unde sângele curgea ca apa, dar în timpul nostru Satan se mul\ume=te s[provoace un r[zboi al urii =i al dispre\ului, care este o dovad[a lipsei de dragoste din inim[. Oamenii se încoloneaz[în jurul unei religii =i poart[o etichet[care îns[nu este o dovad[sigur[a ceea ce se petrece la nivelul sufletului =i a duhului. Astfel sunt cei ce poart[numele de catolici, care înseamn[cre=tin universal, cei mul\i. Avem în mijlocul nostru oameni care folosesc numele de ortodoc=i, care înseamn[drept credincios sau credincios dup[doctrina dreapt[. Avem luterani care au respect pentru Cuvântul Evangheliei =i pentru schimbarea pe care o face în oameni. Avem oameni care se numesc adventi=ti. Ei \in Sabatul cu leg[mintele =i sunt în a=teptarea venirii Domnului. Avem oameni ce se numesc bapti=ti, care înseamn[poc[it întors la Evanghelie =i cred în ritualurile Noului Testament. Avem oameni ce se numesc pentecostali, care înseamn[a fi credincios de la Rusalii ce cred în poc[in\ =i în botezul cu Duhul Sfânt. Nu etichetele conteaz[cel mai mult, ci dac[sufletul acestor oameni tr[ie=te sau doar le merge vestea c[tr[iesc, dar ei sunt mor\i. <+tiu faptele tale: c[î\i merge vestea c[tr[ie=ti, dar e=ti mort> (Apocalipsa 3:2).

Diferen\ a dintre aceste grup[ri de oameni, care au în comun faptul c[se numesc cre=tini, este aceea c[unii }l <caut[pe Dumnezeu dup[Scriptur[>, iar al\ii împreun[cu unele adev[ruri din Scriptur[adaug[obiceiuri omene=ti ca datine str[mo=e=ti, n[scocite din închipuirea omului f[r[nici o baz[biblic[. A=a se ajunge în starea unde unii sunt mor\i spiritual, dar li se duce numele c[sunt vii. În Cer nu vor fi pentecostali, ortodoc=i sau vreo alt[religie, ci vor fi aceia a c[ror p[cat a fost sp[lat prin na=terea din nou =i au fost f[cu\i f[pturi noi prin înnoirea f[cut[de Duhul Sfânt. Acolo Sus vor fi aceia care au umblat în toat[lumina primit[de Sus =i au în inima lor dragostea pe care

Dumnezeu o toarnă prin Duhul Sfânt. Vei fi și tu în Cer? Capitolul 13 din 1 Corinteni dezbate starea de excelență în dragoste a sufletelor ce-L au pe Domnul Isus în viața și în inima lor. Domnul caută în noi această dragoste asemenea unui grădinar ce caută roade într-un pom pe care l-a plantat și l-a îngrijit cu multă răbdare. Reiese din acest capitol din Corinteni că Domnul este așa de doritor după această roadă a dragostei în noi, încât orice altceva am face sau l-am da este fără de valoare dacă lipsește această dragoste. Această dragoste susține viața sufletului nostru și ne face potrivii cerințelor și așteptărilor lui Dumnezeu. Această dragoste poate varia în intensitate, după cum lumina unei lămpi variază în funcție de tensiunea pe care i-o dăm, în funcție de cât de curată este lampa și dacă are ulei care să întrețină flacăra.

Versetul 14 din Romani capitolul opt ne spune cum se poate muri și cum se poate trăi duhovnicește. <și umblarea după lucrurile firii pământene, este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.> Doar un nume frumos ca eticheta care denumește o grupare religioasă nu este îndeajuns și nici nu mântuiește pe nimeni. Iuda înseamnă <cel ce-L laudă pe Dumnezeu>, dar acest nume frumos nu l-a împiedicat pe Iuda să-L vândă pe Domnul Isus pentru treizeci de arginți. Și avem grijă să nu ne meargă doar numele de un anumit fel de creștin, dar în realitate să fim lipsiți de dragostea lui Dumnezeu și chiar de viața duhovnicească primită prin nașterea din nou.

Un credincios care a trăit cu mulți ani înainte spunea că două vorbe au creat două imperii. Aceste cuvinte sunt: <a fi> și <a avea>. Mulți nu pot fi pentru că vor să aibă mai mult. În acest fel nu <pot fi> copiii ai lui Dumnezeu cu o dragoste aprinsă pentru El, deoarece ei trebuie <să aibă> anumite lucruri, vor să aibă voia lor în decizii și vor aprecierea oamenilor. Dacă te simți vinovat că ți-ai pierdut dragostea de a-L iubi pe Domnul așa cum El merită, astăzi ești chemat la a-ți reînnoi acest legământ sfânt de care depinde chiar Răpirea ta la Cer. Dumnezeu nu ne vrea reci și nici căldiceii, ci ne vrea în clocot pentru El. Duhul Sfânt poate pune

acest clocot în noi dac[-l dorim îndeajuns.

Un Împ[rat foarte bogat a fost cânt[rit în cântarul lui Dumnezeu =i a fost g[sit u=or. Apoi a fost dat[o sentin\ [trist[care l-a f[cut s[piard[totul. Cum cânt[re=te dragostea ta pentru Domnul Isus? Are ea greutatea pe care ar trebui s[o aib[? Doctorul are o prescrip\ie pentru aceast[boal[de inim[=i spune: <Adu-\i dar aminte de unde ai c[zut; poc[ie=te-te, =i întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, =i-\i voi lua sfe=nicul din locul lui, dac[nu te poc[ie=ti> (Apocalipsa 2:5). Cea mai bun[cale pentru mine când m[g[sesc vinovat este umilin\a =i c[in\ a. <Dumnezeule, sunt uluit, =i mi-e ru=ine, Dumnezeule, s[-mi ridic fa\ a spre Tine...> (Ezra 9:6). Am fost uluit de faptul c[prin cercetare am g[sit în mine dorin\ e gre=ite de slav[personal[=i prioritar[\i gre=ite a timpului =i a altor resurse pe care Dumnezeu mi le-a încredin\at. Mi-a fost ru=ine de Domnul când m-am cercetat, pentru c[demult am sim\it dragostea Lui care mi-a dovedit c[El este Dumnezeu, dar El a trebuit s[se mul\umeasc[cu resturi =i lucruri de care m[puteam desp[r\i u=or. Cu lacrimile c[in\ei sfe=nicul meu a fost cur[\at, =i atunci am sim\it iertarea lui. Am sim\it cum El, care umbl[între sfe=nice, a turnat pre\iosul ulei al Duhului Sfânt în lampa mea, iar din gura mea a tâ=nit din nou cânt[ri de laud[pentru Împ[rat. Are Domnul Isus o acuza\ie împotriva modului cum }l tratezi? Are Domnul Isus o acuza\ie împotriva ta c[nu-L mai iube=ti? Vino ast[zi la Domnul cu toat[inima =i El te va primi.

Amin.

50

MÂINE

<Nu te fli cu ziua de mâine, cci nu =tii ce poate aduce o zi.> Proverbe 27:1

Cuvântul acesta vorbește despre una dintre slăbiciunile omului =i anume de a fi trufaș, lucru care îl face nechibzuit =i îl pune adesea în mare pericol. Acest fel de îngâmfare se bazează pe înțelepciunea proprie a omului, iar înțeleptul spune că este mai mult în dejde pentru un prost decât pentru un om care se bazează pe propria lui înțelepciune =i nu pe cea care vine de la Dumnezeu. Faima lui Solomon a făcut ca scrierile lui să fie auzite până la marginile pământului, astfel Cartea Proverbelor este una din cele mai bune îndrumătoare pentru atingerea succesului în viața unui tânăr. Această carte face parte din Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu, care a fost lăsat ca să ne învețe =i să ne conducă către Cer. Pe Dumnezeu însă îl interesează =i fericirea noastră aici pe pământ. Această carte ne învață înțelepciunea duhovnicească pentru viața de acum, ca să =tim cum să ne purtăm în legăturile pe care le avem cu oamenii în mijlocul corărilor terestre. Copilul Domnului nu trebuie să fie neînțelept în cele pământene.

În primul rând, textul nostru ne spune că acest <mâine> poate fi abuzat la momentul când ne fli =i ne bazăm pe <mâine>. A te fli înseamnă a te mândri, iar aceasta făcut de la sine este o nebunie. Dacă eu aleg să mă flesc aceasta nu schimb deloc realitatea lucrurilor =i nu mă pune într-o stare mai înaltă. Acest fel de a fi flos =i mândru îți va face pe cei din jurul nostru să gândească mai puțin despre noi, cu timpul. Nici chiar cei care sunt firi de Dumnezeu nu se pot luda că vor face rău <mâine>.

Pe c`nd eram elev la liceul industrial s-a aflat în cancelarie c[sunt poc[it =i c[-mi duc colegii la biseric[. Era sfâr=it de trimestru =i mediile erau încheiate când am fost poftit la cancelarie pentru a fi orientat în direc\ia pe care ei o numeau bun[. Când au v[zut c[nu o scot la c[p[t cu mine, profesoara de matematic[, care era =i de politic[, mi-a spus în fa\ a întregii clase: <Ai sc[pat trimestrul acesta, dar î\i garantez c[la mine nu mai treci!> Am fost numit un <element periculos>, care trebuie eliminat. S-a întâmplat c[la câteva s[ptâmâni dup[acel incident am emigrat cu întreaga familie în alt[\ar[=i amenin\area pentru un <mâine> a r[mas f[r[nici un efect.

Este o vorb[veche care spune c[toamna se num[r[bobocii, adic[pot s[ias[mul\i din g[oace prim[vara, dar nu mul\i ajung toamna. Cum a= putea s[m[laud cu pe=tii mari pe care am s[-i prind mâine, când este posibil s[nu prind nici unul m[car. A te f[li cu <mâine> înseamn[a te l[uda cu ceea ce înc[nu ai. Înc[nu am v[zut ziua de <mâine> =i milioane de oameni nici nu o vor vedea. Se poate s[fiu eu acela sau chiar tu. Cine se f[le=te cu ziua de mâine se expune la o posibil[dezam[gire =i chiar pagub[. Tot o vorb[veche spune: <s[nu la=i pe mâine ce po\i face ast[zi>. Lene=ul spune exact invers. Cum pot s[m[f[lesc cu <mâine> c[voi face anumite lucruri =i mult[treab[, când mâine pot veni pierderi de care eu nu =tiu înc[, pot s[fiu bolnav sau chiar s[mor. Nu înseamn[c[nu pot s[-mi fac planuri, dar f[r[s[m[f[lesc =i numai cu ajutorul lui Dumnezeu. O cântare spune: <Nu pot =ti ce fi-va mâine,/ Îns[=tiu c[Dumnezeu,/ Se-ngrije=te =i de mine,/ C[ci =i eu sunt fiul S[u.> Totul este în mâna lui Dumnezeu care niciodat[nu pierde controlul =i nici nu este luat prin surprindere.

Ca suflet mântuit privesc cu bucurie spre <mâine>, pentru c[m[apropii de ziua când }l voi vedea pe Domnul meu. Mâine este posibil s[umblu pe str[zile cerului =i s[-i v[d pe cei dragi mie. Mâine este posibil s[-i v[d pe minuna\ii apostoli =i s[-I mul\umesc lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care a f[cut-o prin ei. Cea mai periculoas[fal[cu ziua de <mâine> e atunci când este folosit[

cu privire la mântuirea sufletului tău =i al meu. Nu sunt pu\ini credincio=ii care =i-au permis lucruri neîng[duite =i spun că va veni un <mâine> când se vor pune în ordine cu sufletul =i cu Dumnezeu. Dacă ad[ug[ăm be\ia la sete, tutunul la respira\ie =i minciuna cu gluma nepotrivit[la vocabular, ziua de mâine este nesigur[=i chiar ziua de azi este o zi periculoas[, când po\i să fii surprins de moarte. S-ar putea ca acest <mâine>, c`nd omul vrea să se îndrepte, să fie ziua când se va odihni într-un pat cu viermi. <Str[ucirea ta s-a coborât =i ea în locuin\ă mor\ilor, cu sunetul al[utelor tale, a=ternut cu viermi vei avea =i viermii te vor acoperii.> Dacă amâni luarea deciziei de a te poc[ăi cu adev[er[at =i a renun\ă total la p[cat, <mâine> s-ar putea să fii într-un asemenea pat.

Cuvântul dat prin prorocul Isaia nu este deloc exagerat, pentru că =i Domnul Isus descrie acela=i loc: <+i dacă ochiul tău te face să cazi în p[cat, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în Împ[r\ăia lui Dumnezeu numai cu un ochi, decât să ai doi ochi =i să fii aruncat în focul gheenei, unde viermele nu moare =i focul nu se stinge> (Marcu 9:47-48). Domnul Isus men\ionează de câteva ori viermele care nu moare. Este un lucru foarte serios când Domnul repet[acela=i lucru atunci când vorbe=te despre pofta =i p[catul care vin prin poarta ochilor, de mâna care face lucruri neîng[duite, de picioarele care merg unde nu trebuie. Domnul Isus spune aceste realit\i pentru că iube=te sufletul omului =i nu vrea ca el să ajung[în acel loc de chin. Dacă so\ul acoper[p[catul so\iei se face vinovat înaintea lui Dumnezeu. Dacă so\ia acoper[p[catul so\ului, acela=i pericol o p`nde=te =i pe ea. La fel =i în cazul copiilor. }n mod identic stau lucrurile =i }n cazul celor chema\i să conduc[adunarea lui Dumnezeu, care uneori scuz[p[catul în func\ie de ce au de pierdut ca urmare a acestui lucru. A=a se amestec[nelegiuirea =i neprih[nirea =i fac ca nici cei ce cocolo=esc p[catul =i nici cei ce-l comit să nu poată intra în Cer. <Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care tr[ie=te în spurc[ciune =i în minciun[...> (Apocalipsa 21:27). Dacă pui un pahar cu apă de canal într-o g[leată cu apă rece =i proaspăt ai în

urma turn[rii paharului o g[leat[de ap[de canal. Pu\in aluat dospe=te toat[pl[m[deala.

Este trist, dar unii aleg s[plece de la Domnul Isus. Am v[zut =i urm[rile acestui trist lucru. Plecarea de la El este urmat[de orbire spiritual[=i apoi moarte. <Din clipa aceea, mul\i din ucenicii Lui s-au \ntors \napoi, =i nu mai umblau cu El. Atunci Isus a zis celor doisprezece: «Voi nu vre\i s[v[duce\i?»> (Ioan 6:66-67). Nimic nu este mai trist ca un asemenea lucru. Nu le-a pl[cut \nv[\tura Domnului. Mul\i pleac[din cauza lipsei de credin\ [=i a dragostei pentru lume. Pleac[pentru c[au acceptat \n inim[altceva, care le este mai drag dec`t Domnul Isus. Astfel de oameni se bucur[pe moment de lucruri de nimic. <V[bucura\i de lucruri de nimic...> (Amos 6:13). Al\ii pleac[ca s[nu sufere pentru Domnul sau pentru c[le este ru=ine de Acela care este Fiul lui Dumnezeu, \mp[ratul \mp[ra\ilor, Alfa =i Omega, \nceputul =i Sf\ar=itul, Creatorul a tot ce se vede =i a ce nu se vede.

Evangelhia nu a fost dat[pentru a mul\umi firea omului, ci s[salveze sufletul din foc. Dumnezeu nu-+i schimb[standardul sfin\eniei nici pentru mine =i nici pentru altcineva. Dac[omul dore=te m\ntuirea, aceasta se prime=te \n termenii dicta\i de Dumnezeu =i nu cum i-ar place sau conveni lui. Mul\i am\an[a se \ngriji de starea =i viitorul sufletului lor. Ei tr[iesc la maxim riscul c[pot trece \n ve=nicie \n orice clip[ne\mp[ca\i cu F[c[torul lor =i astfel ajung condamna\i la judecat[=i desp[r\i\i de Dumnezeu pentru totdeauna. C\nd apostolul Pavel i-a vestit m\ntuirea lui Felix, dreg[torul roman din Cezarea, acesta a spus c[\l va asculta alt[dat[despre acele lucruri. Omul c\nd refuz[chemarea la Hristos nu ia \n considerare c[atunci particip[=i Duhul Sf\nt care i-ar fi putut schimba inima, a=a cum a fost cazul lui Felix care putea s[vad[valoare \n cunoa=terea lui Isus Hristos mai mult ca \n rangul lui =i mai de dorit ca pl[cerile desfr\ului pe care el =i le permitea. M\ine vei fi mai aproape de morm\nt =i poate chiar la trei zile de el. Cel ce iube=te p[catul azi, \l va iubi =i m\ine =i nu poate ie=i din aceast[scufundare \n mocirla p[catului numai cu

ajutorul Duhului Sfânt. Acela care se f[le=te cu ziua de mâine c[va veni la poc[in\]=i asum[riscul c[=i <mâine> va avea harul poc[in\ei, f[r[de care nu este iertare. Un astfel de om dispre\uiete harul acordat de Dumnezeu ast[zi. Fiecare b[taie de inim[scurteaz[via\a noastr[=i ne apropie de eternitate.

Dac[ai fi bolnav =i via\a \i-ar fi în joc ai spune oare c[mergi mâine la doctor? Dac[o viper[veninoas[te-ar mu=ca, ai spune c[mâine vei merge la doctor? P[catul este mai otr[vitor dec`t orice venin de =arpe. Veninul poate omor[trupul, dar p[catul omoar[sufletul. Dumnezeu ofer[mântuirea ast[zi =i nu garanteaz[un <mâine> pentru poc[in\. Dac[te îngrije=ti bine de <ast[zi>, <mâine> va fi un <mâine fericit>. <<A\i în\eles voi toate aceste lucruri?» i-a întrebat Isus> (Matei 13:51). Este foarte bine s[în\elegem importan\ta zilei de ast[zi, când suntem chema\i la mântuire. Famenul etiopian a admis c[nu a în\eles ce citea =i Dumnezeu l-a trimis pe evanghelistul Filip s[fac[lumin[=i s[-i explice ceea ce nu în\elegea. Când este vorba de mântuire nu e suficient s[ne limit[m la festivit[\i, ceremonii =i nici chiar la fapte bune. Mul\i vor merge mâine în Iad nu pentru faptul c[nu au avut Biblii multe acas[=i chiar deschise pe mas[, ci pentru c[nu au avut o zi de acceptare a lui Isus Hristos, o via\[schimbat[=i sfânt[, tr[it[cu folos pentru Dumnezeu.

Dac[un preot ne-ar chema la mântuire în limba latin[, a=a cum a fost citit[Biblia sute de ani, nu am în\elege nimic. Dumnezeu vrea ca fiecare om s[în\eleag[pericolul amân[rii întoarcerii cu inima întreg[la Dumnezeu. Dac[niciodat[nu ai luat hot[rârea de a-I sluji lui Dumnezeu, El vrea s[fii slobod azi. <Deci, dac[Fiul v[face slobodzi, ve\i fi cu adev[rat slobodzi> (Ioan 8:36). Poate spui: <Slobod de la ce? De ce?> <<Adev[rat, adev[rat, v[spun», le-a r[spuns Isus, «c[oricine tr[ie=te în p[cat este rob al p[catului...»> (Ioan 8:34). Cel ce a primit mântuirea dore=te ca =i altul s[fie mântuit. Dintr-o dorin\[ca =i aceasta a fost scris acest mesaj. Este datoria mea s[strig când v[d ho\ul jefuind casa vecinului. Este datoria mea s[strig când v[d casa

aproapelui meu arzând. Este dorin\ a lui Dumnezeu, dorin\ a tuturor celor mântui\, printre care sunt =i eu, s[fie mântuit oricine, indiferent ce a f[cut.

Satan este cel mai mare ho\, care i-a furat]nc[de la început omului nevinov\ia =i l-a adus la starea de rob al p[catului. <C[uta\i pe Domnul cât[vreme se poate g[si; chema\i-L, cât[vreme este aproape. S[se lase cel r[u de calea lui, =i omul nelegiuit s[se lase de gândurile lui, s[se întoar[la Domnul care va avea mil[de el, la Dumnezeul nostru, care nu obose=te iertând> (Isaia 55:6-7). Aici se specific[din nou o limit[de timp. Este vorba de o vreme când El este aproape =i o vreme când El se las[g[sit. Deci, putem trage concluzia c[va veni o vreme când El nu va mai fi aproape =i când nu va mai putea fi g[sit. Acum El are mil[, cum tat[l a avut pentru fiul lui risipitor. Acest îndemn rostit prin Isaia, care]l îndeamn[pe p[c[tos s[-L caute pe Domnul, este de fapt dorin\ a Tat[lui din Cer s[vii la El. El =tie c[f[r[El nu e=ti în siguran\. El =tie nevoile inimii tale de a fi iubit. El =tie nevoile inimii tale de a avea o con=tiin\ liber[. El Se ofer[s[-\i dea toate acestea prin meritul jertfei de la Golgota, care niciodat[nu va sc[dea în valoare, dar într-o zi va înceta a mai fi oferit[p[c[to=ilor ca sc[pare de mânia lui Dumnezeu, care este gata s[se reverse peste lume.

<Domnul este îndelung r[bd[tor, dar de o mare t[rie; =i nu las[nepedepsit pe cel r[u> (Naum 1:3). Domnul este îndelung r[bd[tor =i nu va întârzia cu promisiunea Lui fa\ de cei ce sunt gata pentru R[pire, dar ar vrea s[fii =i tu printre cei mântui\, dac[înc[nu te-ai hot[rât pentru El. Noi nu }l]n\elegem pe Dumnezeu dec`t în parte, pentru c[suntem perfec\i =i nici nu suntem în stare s[admir[m caracterul Lui la adev[rata valoare. Noi, ca oameni, avem unele calit[\i mai accentuate ca al\i oameni, iar al\i au mai mult din calit[\ile în care noi suntem mai s[raci,]ns[Dumnezeu nu este a=a. Dumnezeu este des[vâr=it. El este îndelung r[bd[tor =i a=a se explic[c[milioane de oameni batjocoresc Numele Lui ast[zi, f[r[s[li se întâmple nimic. Milioane de oameni spun

<NU> chem[rii lui Dumnezeu. El este des[vâr=it în mil[=i îl previne pe cel p[c[tos s[se întoarc[=i s[între la ad[postul jertfei Fiului S[u, înainte de a-+i dezl[n\ui mânia asupra p[catului care este în p[c[tos. El nu taie imediat din gr[dina Lui un pom ce nu rode=te. El îi creeaz[condi\iile necesare =i-l îngrije=te. După aceea caut[la el road[, an după an. Potopul nu a venit decât după ce Noe, care era un om neprih[nit, a vestit această neprih[nire a tr[irii curate pentru Dumnezeu. Dumnezeu nu a vrut s[nimească cetatea Ninive f[r[s[o avertizeze. Dumnezeu avertizează, este îndelung r[bd[tor, dar îl las[pe om s[ia decizia de a se poc[i sau nu. După avertizare =i neascultare urmează mânia lui Dumnezeu pentru oricine nu ia seama =i dispre\uie=te oferta Lui de împ[care. El nu-L las[nepedepsit pe cel r[u. Oare va fi ziua aceea <mâine> prea târziu? <Iată, Eu vin curând; =i r[splata Mea este cu Mine, ca s[dau fiec[ruia după fapta lui> (Apocalipsa 22:12).

Amin.

51

CE AI CU MINE?

<Eu zic lui Dumnezeu: «Nu m[osândi! Arat[-mi pentru ce Te cer[cu mine!]>> (Iov 10:2)

Iov a fost un locuitor al [rii U, care era undeva la r[s[rit de Marea Galileii, la hotarul dintre Israel și Arabia. Iov a fost un descendent al lui Avraam și a f[cut parte din cercul intim al celor ce au avut o revela[ie despre Dumnezeu Cel Adev[rat. Iov a fost cel mai înst[rit și mai bine cunoscut om din acea parte a lumii. Pe nea=teptate calamit[și dezastruoase au distrus tot ce avea Iov, inclusiv majoritatea slujitorilor și pe cei zece copii ai lui. Ca și cum aceste nenorociri nu ar fi fost îndeajuns, Iov s-a]mboln[vit de o boal[dureroas[și resping[toare, care i-a acoperit trupul cu bube. Via[a și experien[a lui Iov pune]n lumin[și arat[cauza unor lucruri prin care trece omul. Oamenii numesc experien[ele asem[n[toare cu cele tr[ite de Iov nenorociri și chiar nedrept[și. Această parte a Bibliei ne arat[scopul cu care Dumnezeu îng[duie încerc[rile peste via[a noastră].

Dumnezeu S-a coborât la noi și a luat parte la suferin[a omului, cu un trup ca și al nostru. A suferit al[turi de crea[ia Sa. Suferin[ele au un scop și chiar dac[nu în[elegem acum pe deplin vom în[elege când vom ajunge în Casa Tat[ului. Satan l-a acuzat pe Iov c[este doar un comerciant care d[ascultare lui Dumnezeu în schimbul binecuvânt[rilor. Satan a cerut îng[duin[și r[stoarne această situa[ie de prosperitate a lui Iov ca să[-și dovedească punctul lui de vedere și anume c[Iov alege să fie neprih[nit și curat la suflet numai pentru pozi[ia de putere și bog[șie ce o are între oameni.

Iov, în mare durere, a spus că ar fi fost mai bine să nu se fi născut =i a tânjit după moarte, dar nu l-a blestemat pe Dumnezeu (Iov 6:9). Prietenii care l-au vizitat i-au sugerat ideile lor cu privire la cauza acestor nenorociri care au căzut peste casa lui Iov. A fost menționată ideea că nenorocirea este cauza vreunui păcat pe care Iov l-ar fi făcut. De asemenea a fost prezentat, de către Elihu, ideea că Dumnezeu îngăduie nenorociri pentru a-l împiedica pe om să păcătuiască. Elifaz l-a sfătuit să se pocăiască, pentru ca Dumnezeu să-i iasă necazurile. Jofar i-a spus foarte brutal că pedeapsa ce o suferă este mai mică decât ar fi meritat. Bildad a încercat să-l sperie descriind soarta celor răi. Iov ar fi dorit învelegere, dar prietenii lui nu au făcut altceva decât i-au produs =i mai multă durere. Iov s-a cercetat =i a spus că nu a făcut nimic ca să fie pedepsit în așa fel. Iov cu ochii roșii de plâns (Iov 16:16) ajunge să fie batjocorit =i scuipat (Iov 17:6).

Iov privește spre Dumnezeu =i în apărarea nevinovăției lui }l întreabă: <Pentru ce te cerți cu mine?> Mai târziu Iov izbucnește într-una din cele mai sublime declarații =i spune: <Eu =tiu că Răscumpărătorul meu este viu>, =i continuă să spună că oricum se va sfârși durerea lui, în final }l va vedea pe Dumnezeu, iar El îi va fi binevoitor. La sfârșitul încercării Iov, care înainte se credea cineva, ajunge să spună despre el: <...mi-e scârbă de mine =i mă pocăiesc în \r`n[=i cenușă> (Iov 42:6). Acesta a fost scopul lui Dumnezeu cu Iov; atunci El l-a vindecat =i i-a dat înapoi bogățiile. }n acest proces Dumnezeu S-a folosit de Satan =i i-a dovedit din nou că e greșit.

Oare se ceartă Dumnezeu cu omul? Oare nu are El putere să oprească bătăia inimii omului =i să anuleze dreptul la urmărirea suflare de viață? Chiar =i pe cel păcătos, oare nu poate El să-l spulbere =i să-i coboare sufletul în Iad? Dumnezeu alege să certe omul datorită bunătății Sale, pentru a se îndrepta înainte de a intra în veșnicie, unde ajunge într-o stare finală în care nu se mai poate schimba nimic. Când trecem prin încercări oare noi nu ajungem să spunem: <De ce te cerți cu mine? Ce ai cu mine, Doamne,

c[-mi dai mai mult amar =i durere ca la alții?> R[spunsul este c[cearta Lui este una din dragoste, deoarece El pe cine iube=te muștr[. Pe acela care aduce road[îl cur[=te ca s[aduc[=i mai mult[road[. Este o ceart[izvor`t[din mila lui Dumnezeu. Este vorba de o ceart[cu inten\ii bune pentru sufletul nostru. Dumnezeu a îng[dui peste via\la mea multe lucruri care nu mi-au convenit, dar trebuie s[]n\eleg c[]n spatele lor a stat dragostea Lui. <Ce ai cu mine?> spunem uneori. Iar El, în felul Lui, ne r[spunde: <Ce am cu tine este c[te iubesc =i vreau s[fii cu Mine pentru Eternitate.> Când auzi acest motiv îi vine s[-I spui lui Dumnezeu ca Ieremia: <Pedepse=te-m[, Doamne, dar cu m[sur[, =i nu în mânia Ta, ca s[nu m[nimice=ti!> (Ieremia 10:24).

Copilul lui Dumnezeu trece prin necazuri =i atunci când nu în\eleg de ce are tendin\la s[ac\ioneze =i s[spun[ceea ce a spus Iov: <De ce Te cer\i cu mine!> În asemenea clipe ajung s[-mi v[rs necazul =i am[r[ciunea din suflet =i s[pun întreb[ri despre lucrurile pe care nu le în\eleg din via\la mea. Totu=i trebuie s[avem fric[=i sfial[când vorbim cu Dumnezeu. Locuitorii din Bet+emes au fost lovi\i cu moartea pentru c[au ridicat capacul chivotului. Au avut întreb[ri =i au fost curio=i. Au mers prea departe =i au murit. La Dumnezeu nu este democra\ie, ci suveranitate. La sfâr=itul tuturor lucrurilor Dumnezeu va fi Totul în to\i. Cum ar fi dac[oala pe care a f[cut-o olarul i-ar spune: <Dac[m[iube=ti nu ai s[m[pui în foc.> Dumnezeu ne pune de multe ori în focul încerc[rilor fiindc[ne iube=te =i acolo vasul nostru se c[le=te, pentru a fi terminat =i bun pentru casa Marelui Olar din Ceruri. Dac[nu trimite pe cineva în focul încerc[rii ca s[ne ajute vine chiar El. Acolo în foc ajungi s[-L cuno=ti pe Acela a c[rui fa\ seam[n[cu fa\la unui Fiu de Dumnezeu, pentru c[El este Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu îng[duie câteodată încerc[rile ca s[ne arate puterea Lui.

Dac[ai un copil de=tept nu îi pare r[u când îl vezi pus]n fa\la unui examen greu, pentru c[=tii c[va face fa\]. Tot a=a Dumnezeu este glorificat prin copiii Lui, care trec examenele. <Ai

v[zut pe robul meu Iov?> <Ai v[zut pe roaba mea Maria?> <Ai v[zut pe robul meu Ioan?> Biruin\ a ta =i a mea în încerc[ri este discu\ia Cerului. Cu cât lu[m not[mai mare la examen cu atât Tat[l nostru, care este în Ceruri, este mai bucuros de noi. O cântare spune: <Cu cât vântu-i mai seme\,/ Cu atât steagu-i mai m[re\,/ Mic =i slab stegar sunt eu,/ Îns[Steagu-I Dumnezeu.> Dumnezeu este Steagul nostru =i cu El putem lua nu numai note de trecere, ci note maxime, de excelen\]. Atunci El se bucur[de noi a=a cum un me=ter se bucur[de un ucenic care a înv[\at meserie cum trebuie.

Apostolul Ioan scrie tinerilor cuvinte de îmb[rb[tare pentru c[l-au biruit pe cel r[u (1 Ioan 2:13). Da, ei sunt slabi, dar puterea lui Dumnezeu în ei este mare =i le d[putere s[refuze ofertele lumii, ca =i Iosif. Ucenicii erau nec[rturari, dar s-a spus despre ei c[au r[scolit lumea (Fapte 17:6). Era tocmai ceea ce i-a înv[\at Marele Înv[\tor despre adev[ratele fericiri =i anume: de a pl`nge, de a fi blânzi, milostivi, cu inima curat[, împ[ciuitori, r[bd[tori în prigoane =i încerc[ri. Dumnezeu mai]ng[duie]ncerc[ri peste noi ca s[dezvolte aceste tr[s]turi nobile, care sunt virtu\i ale Miresei Lui. Credin\ a nu str[luce=te niciodat[mai frumos ca =i atunci când este încercat[. Ne rug[m Domnului de multe ori s[ne m[reasc[credin\ a =i prin încerc[ri El face exact ceea ce I-am cerut noi.

La serviciu am lucrat cu multe calculatoare care controlau diferite ma=ini. Fiecare dintre acestea înainte de a fi date în folosin\ =i puse în produc\ie trebuiau s[fie certificate. A trebuit s[fac o serie de teste =i verific[ri =i abia atunci mi-am pus numele pe hârtie c[acea ma=in[este gata s[intre în produc\ie. Exist[un *certificat de credin* care este semnat de mâna Marelui St[p`n. Vrei tu acel certificat? E-ti gata s[str[luce=ti în încerc[ri ca aurul curat pentru Dumnezul t[u?

Un alt motiv pentru care ni se pare c[Dumnezeu ne ceart[sau ne încearc[este c[a v[zut în noi o latur[ne=lefuit[; a v[zut zgur[care trebuie eliminat[; a v[zut impurit[\i =i El vrea aur curat. Dumnezeu nu tolereaz[p[catul nim[nui. Dumnezeu l-a iubit mult

pe Moise, dar când a g[sit în el p[catul neascult[rii a fost gata s[-l pr[p[deasc[. Neglijen[a sa la detaliu era s[-l coste via[a =i a=a ar fi fost dac[nu era atent[so\ia lui. Moise nu =i-a t[iat împrejur copilul, care era o porunc[a lui Dumnezeu. <Într-un loc unde a r[mas Moise peste noapte, l-a întâlnit Domnul, =i a vrut s[-l omoare> (Exodul 4:24). Sefora =i-a salvat so\ul printr-o decizie imediat[. Moise o fi spus c[nu e mare lucru =i poate c[este un p[cat mic. Poate o fi zis c[nu =tie nimeni. Dumnezeu =tia =i a fost îndeajuns. Dar tu ai lucruri pe care le nume=ti p[cate mici, neimportante? Dumnezeu se va certa cu tine =i nu o s[-\i plac[. Este mai u=or s[scapi singur =i de bun[voie de orice L-ar putea provoca pe Acela de ai c[rui ochi nu se poate ascunde nimeni =i nimic.

Poate sim\i nevoia, ca Sefora, s[iei o decizie, poate o juruin\ pe care s[o respecti, c[nu ai s[mai faci ceva ce s[-L provoace pe Dumnezeu sau nu ai s[mai neglijezi ceea ce El spune c[este important. Este mult mai u=or dac[ne judec[m noi]n=ine, înainte de a veni nuiua Lui peste casa noastr[. Dac[ai avea o cas[goal[care este plin[de =obolani s-ar putea s[intri =i s[nu vezi niciunul. Dac[aprinzi un foc în mijlocul casei atunci ai s[-i vezi cum fug afar[to\i. Atunci îi po\i vedea cum ies de unde nici nu ai fi crezut. Dumnezeu câteodat[d[foc confortului nostru, =i suntem provoca\i de pierdere sau de durere. Atunci, la lumina Focului Sfânt, în cercetare, sub lumina Lui puternic[, ies =obolani p[catelor iubite =i le putem p[li drept în cap, sco\ându-i afar[din cas[=i din inim[. Dumnezeu mai îng[duie încerc[ri, pentru c[vrea s[ia chip în noi. Trebuie s[-I sem[n[m =i s[avem p[rt[=ie cu Cel ce a fost Om al suferin\ei. Domnul era în Ghetsimani =i spunea c[sufletul Lui era cuprins de o]ntristare de moarte. A ajuns s[spun[pe cruce: <Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai p[r[sit?> (Marcu 15:34).

Ai ajuns vreodat[s[te sim\i p[r[sit, cu gândurile r[v[=ite =i s[nu po\i îng`na trei vorbe, ci doar lacrimi de durere s[curg[pe obrazul t[u? Sunt lovituri dure =i puternice de dalt[, care pun pe noi chipul frumos al lui Hristos, Cel mai frumos dintre oameni.

Atunci e=ți]n discu\ia Cerului. Dac[]n asemenea situa\ii biruie=ți oamenii spun c[e=ți un om diferit =i chiar ciudat. Atunci dac[st[ruie=ți în rug[ciune vin cânt[rile de noapte, pe care numai cel ce este în suferin\ le poate cânta. Dumnezeu ne trece prin încerc[ri pentru a ne \ine mândria r[stignit[=i neputincioas[. Dac[po\i s[scapi de m[duva din oasele tale, atunci po\i s[scapi =i de mândrie. Dumnezeu vede groapa de c[dere înaintea noastr[=i ne d[medicamentul potrivit. <C[ci Domnul nu leap[d[pentru totdeauna. Ci, când mâhne=te pe cineva, Se îndur[iar[=i de el, dup[îndurarea Lui cea mare: c[ci El nu nec[je=te cu pl[cere, nici nu mâhne=te bucuros pe copiii oamenilor> (Pl`ngerile lui Ieremia 3:31-34). Cuvântul <necaz> vine de la cuvântul <tribulum>, care era un mecanism de treierat, ce separa grâul de pleav[. Necazul ne treier[=i ne desparte de gunoaietele lumii. Chiar =i atunci când îng[duie necazul, El nu ne nec[je=te cu pl[cere, ci ca un Tat[bun vrea îndreptarea copiilor Lui. <Recunoa=te dar în inima ta c[Domnul, Dumnezeul t[u, te must[r cum must[r un om pe copilul lui> (Deuteronom 8:5). Dumnezeu, care ne-a creat, nu îng[duie necazuri peste puterile noastre, pentru c[El nu are ca scop pierderea noastr[.

Unii se r[zvr[tesc împotriva lui Dumnezeu spre nenorocirea sufletului lor, fiindc[este vai de cel ce se ceart[cu F[c[torul lui. <<Fiule nu dispre\ui pedeapsa Domnului, =i nu-\i pierde inima când e=ți mustrat de El. C[ci Domnul pedepse=te pe cine-l iube=te, =i bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l prime=te.>> Suferi\i pedeapsa: Dumnezeu Se poart[cu voi ca =i cu ni=te fii. C[ci care este fiul pe care nu-l pedepse=te tat[I? Dar dac[sunte\i scuti\i de pedeaps[, de care to\i au parte, sunte\i ni=te feciori din curvie, iar nu fii> (Evrei 12:5-8). Dac[spui c[-L iube=ți pe Domnul, iubirea va fi testat[prin încerc[ri care vor dovedi dac[ceea ce I-ai spus Domnului este adev[rat. Când vine încercarea fii calm =i lini=tit, c[ci Domnul Isus este în corabia vie\ii tale. Corabia în care este El nu se scufund[niciodat[. <...cei ce se încred în Domnul î=i înnoiesc puterea, ei zboar[ca vulturii; alearg[=i nu obosesc,

umbl[, =i nu ostenesco (Isaia 40:31). Am privit la vie\ile oamenilor ce au trecut în ve=nicie =i care au f[cut ceva cu via\a lor pentru Dumnezeu. Atunci am spus: <Ce aventur[grozav[!> Încerc[ri, pierderi, suferin\e, lipsuri împreun[cu bucurii =i biruin\e, dar când via\a lor tr[it[pentru Dumnezeu este gata e o adev[rat[frumoas[e, lucrat[de Duhul Sfânt, prin care Dumnezeu este glorificat. Da, vor fi neazuri împletite cu bucurii, dar El este cu noi în toate zilele, iar la cap[t este cununa de biruitor. <V-am spus aceste lucruri ca s[ave\i pace în Mine. În lume ve\i avea neazuri; dar îndr[zni\i, Eu am biruit lumea> (Ioan 16:33).

Amin.

52

DUMNEZEUL BETELULUI

<Eu sunt Dumnezeu din Betel, unde ai uns un stâlp de aducere aminte, unde Mi-ai făcut o juruin\]. Acum, scoal\ -te, ie=i din \ara aceasta, =i întoarce-te în \ara ta de na=tere.> Genesa 31:13

Esau =i Iacov au fost fiii lui Isaac =i Rebeca, iar Dumnezeu a hot[rât ca unul dintre ace=ti doi fii s[fie mo=tenitorul promisiunilor f[cute lui Avraam. Rebeca era veri=oar[de gradul doi cu Isaac =i c[s[toria lor a avut loc pentru a se evita înrudirea cu canaanii =i în acest fel s[fie separ\i de idolatrie. Cu toate c[Esau a fost întâiul n[scut =i dup[aceea Iacov, Dumnezeu a ales ca Iacov s[fie cel ce va transmite mo=tenirea de promisiuni, pentru c[Dumnezeu a =tiut înainte ca ei s[se nasc[ce calit[\i vor alege s[dezvolte în vie\ile lor =i tot El are dreptul s[aleag[. Dumnezeu i-a spus Rebec[i despre alegerea Lui înainte ca s[-i nasc[pe cei doi fii gemeni, adic[pe Esau =i pe Iacov (Genesa 25:23). Rebeca cred c[a fost influen\at[de alegerea lui Dumnezeu =i l-a sf[tiut pe Iacov cum s[fac[ca s[primeasc[binecuvântarea oficial[din partea tat[lui s[u Isaac, dup[ce deja l[în=elase pe Esau s[-i vând[dreptul de întâi n[scut pentru o mâncare de linte. <+i Iacov a zis: «Jur[-mi întâi.» Esau i-a jurat, =i astfel =i-a vândut dreptul de întâi n[scut lui Iacov. Atunci Iacov a dat lui Esau pâine =i ciorb[de linte> (Genesa 25:33-34).

Iacov ajunge =i el s[fie în=elat mai t`rziu, de multe ori, de Laban, ca s[=tie cum se simte omul în=elat. Dreptul de întâi n[scut, care a valorat a=a de pu\in pentru Esau, era dreptul la spi\ă neamului prin care Dumnezeu avea s[binecuv`nteze întreaga

lume. Dup[Cuvântul Domnului, urma=ii lui Esau, edomi`ii au ajuns s[fie supu=i lui Israel. Iacov a fost trimis de Isaac la Padan-Aram, în casa lui Betuel, ca s[scape de mânia fratelui s[u care aflase c[Iacov primise binecuvântarea ce credea c[i se cuvine lui, din partea tat[lui s[u Isaac. În drum, de la Beer-+eba spre Haran, Iacov s-a oprit ca s[doarm[=i a avut un vis, în care a v[zut o scar[de la p[mânt la Cer, pe care îngerii lui Dumnezeu urcau =i coborau. Deasupra sc[rii era Domnul care i-a spus: <<Eu sunt Domnul, Dumnezeul tat[lui t[u Avraam, =i Dumnezeul lui Isaac>> P[mântul pe care e-ti culcat, \i-l voi da \ie =i semin\iei tale. S[mân\ta va fi ca pulberea p[mântului; te vei întinde la apus =i la r[s[rit, la miaz[noapte =i la miaz[zi; =i toate familiile p[mântului vor fi binecuvântate în tine =i în s[mân\ta. Iat[, Eu sunt cu tine; te voi p[zi pretutindeni pe unde vei merge, =i te voi aduce înapoi în \ara aceasta; c[ci nu te voi p[r[si, p`n[nu voi împlini ce-\i spun.> (Genesa 28:13-15). Iacov s-a trezit din somn, s-a umplut de fric[=i a spus: <Cu adev[rat, Domnul este în locul acesta...!> <Cât de înfrico=tor este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!> A uns piatra ce o avuse la c[p[tâi ca stâlp de aducere aminte, a f[cut leg[mânt c[va sluji Domnului =i c[-I va da a zecea parte din tot ce va avea. Apoi a pus acelui loc numele <Betel>, adic[<Casa lui Dumnezeu>.

Iacov cump[r]ase de la Esau dreptul de întâi n[scut. Ob\inuse acest drept =i de la tat[l s[u Isaac =i acum, la Betel, Dumnezeu valideaz[dreptul lui de întâi n[scut, prin care toate neamurile p[mântului vor fi binecuvântate. Aceast[binecuvântare a venit prin Domnul Isus care a restaurat pacea]ntre p[c[tos =i Dumnezeu, prin jerfa de la Golgota. Dou[zeci de ani mai târziu, dup[visul ce l-a avut la Betel, Dumnezeu i se descoper[lui Iacov ca fiind Dumnezeul Betelului. Betelul a fost locul unde Dumnezeu i s-a f[cut de cunoscut într-un mod direct =i personal, pentru prima dat[. Dar tu mai =tii locul unde pentru prima dat[ai sim\it dragostea lui Dumnezeu =i iertarea Lui? Mai \ii minte lacrimile de c[in\ cucerite de lacrimile bucuriei, atunci când ai fost umplut cu Duhul Sfânt? Dumnezeu, ast[zi, spune c[este

Acela=î ca =î atunci =î nu S-a schimbat, chiar dac[totul =î to\i în jur se schimb[.

El ne spune =î nou[c[este Dumnezeuul Betelului, adic[Acela care prima dat[a avut mil[de noi. Dumnezeu vrea s[ne cercet[m =î s[ne aducem aminte de focul dragostei ce clocotea în inima noastr[pentru Dumnezeu care ne-a iertat, ne-a primit =î ne-a f[cut copiii ai Lui. Dumnezeu vrea s[ajungem din nou s[tr[im la starea când spuneam: <Cu adev[rat Dumnezeu este în locul acesta!> Când spunem <Betel> s[ne aducem aminte c[eram p[c[to=i =î s[raci, dar Dumnezeu ne-a iertat =î ne-a îmbog[ît cu Duhul Sfânt, pe care atunci }l pre\uiam mai mult dec`t tot p[mântul. Când spunem <Betel> s[ne aducem aminte c[a fost o zi de hotar în via\a noastr[, când I-am promis credincio=ie Domnului. Betelul trebuie s[ne aduc[aminte c[Dumnezeu, despre care Solomon a spus c[nu-L cuprind Cerurile Cerurilor, a hot[rât s[locuiasc[în inima noastr[. Dumnezeuul Betelului este Dumnezeuul care }=i are casa în inima ta =î a mea, care L-am ales pe El ca Domn =î St[p`n. Scara Cerului este chiar în inima credinciosului care este]n continu[comunicare cu Cerul. Dumnezeuul Betelului t[u este Dumnezeuul care a vegheat asupra ta, a=a cum îngerii au vegheat în jurul lui Iacov. Dumnezeuul Betelului este Dumnezeuul leg[mintelor, =î noi am f[cut un leg[mânt c[}l vom sluji nu numai c`nd]i u=or, ci p`n[la moarte.

Dumnezeul Betelului este un Dumnezeu gelos, care vrea s[fie iubit =î ascultat. Dumnezeuul Betelului este Dumnezeuul promisiunilor. El ne-a promis c[este cu noi în toate zilele, dar cel mai minunat este c[într-o zi vom fi =î noi la cel[lalt cap[t de scar[, adic[sus în Cer, în casa Dumnezeului Betelului. Scara este Domnul Isus, f[r[de care omul nu are nici o =ans[de a ajunge Sus. Domnul Isus este Acela care iart[p[catul =î poate s[mântuiasc[. <De aceea =î poate s[mântuiasc[în chip des[vâr=it pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru c[tr[ie=te pururea ca s[mijloceasc[pentru ei> (Evrei 7:25). Tot Domnul Isus va schimba trupul nostru muritor într-un trup de slav[, ca s[putem intra în Casa Dumnezeului Betelului. <El va schimba trupul st[rii noastre

smerite, =i-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-+i supune toate lucrurile> (Filipeni 3:21). Este foarte important s[în\elegem c[Dumnezeu Betelului este Dumnezeu care ascult[rug[ciunile =i \ine seam[de cererile noastre =i de promisiunile pe care noi I le facem lui Dumnezeu.

Credinciosul se poate ruga oriunde, pentru c[Dumnezeu este Omniprezent =i nu ai unde s[fugi sau s[te ascunzi departe de fa\ Sa. Este totu=i bine s[avem un loc de rug[ciune =i un timp dedicat rug[ciunii. Pu\in[credin\ face mai mult ca multe strig[te, iar o lacrim[este mai de valoare ca multe cuvinte. Nu trebuie s[ne mul\umim cu pu\in =i superficial, ci trebuie s[st[ruim p`n[ce sim\im leg[tura cu Cerul, prin puterea Duhului Sfânt. Credinciosul biruie=te mai întâi pe genunchi, nu între oameni =i în încerc[ri. Acest fel de rug[ciune este diferit[de rug[ciunea prin care ne încredin\m în mâna Domnului când plec[m de acas[sau de rug[ciunea când }i mul\umim Domnului înainte de a mânca.

Avraam, fiind evreu, s-a târguit cu Dumnezeu =i Iacov s-a luptat în rug[ciune, deci =i noi trebuie s[ne rug[m cu curaj, îndr[zneal[=i hot[râre în tot ceea ce este bun =i folositor, conform înv\urii s[n[toase care este Sfânta Scriptur[. Po\i s[faci cump[r]turi într-un magazin]n func\ie de puterea de cump[rare pe care o ai. Po\i s[ob\ii din tezaurul cerului dup[m[sura credin\ei ce o ai. <Credin\ a ta te-a mântuit> =i <fac[-\i-se dup[credin\> au fost cuvintele cu care Domnul Isus aproba cererile celor ce veneau la El cu rug[min\i. Rug[ciunea fierbinte, dintr-o inim[curat[, a celui neprih[nit are mare putere =i valoare înaintea altarului Dumnezeului din Betel.

Pozi\ia noastr[]n timpul rug[ciunii poate s[difere]n func\ie de locul unde suntem atunci când ne rug[m, dar este bine s[practic[m rug[ciunea pe genunchi, care înseamn[supunere fa\ de Cel mai mare Împ[rat, care \ine în mâna Lui decizia de via\ sau moarte, de binecuvântare sau blestem. <Apoi S-a dep[rtat de ei ca la o arunc[tur[de piatr[, a îngenuncheat =i a început s[Se roage> (Luca 22:41). Fiul lui Dumnezeu S-a plecat pe genunchi înaintea Tat[lui, =i omului de multe ori îi este greu s[-i plece genunchii.

Am văzut pe unii care se pleacă doar un genunchi jos când se roagă în adunare ca să fie mai interesanți. Apostolul Pavel nu a avut problemă în a se pleca amândoi genunchii înaintea lui Dumnezeu. <...Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos> (Efeseni 3:14). Nici apostolul Petru nu a avut probleme cu ideea de a se pleca genunchii înaintea Domnului Isus. <Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus, și I-a zis: «Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos»> (Luca 5:8). Cel ce nu se poate pleca genunchii înaintea Dumnezeului Betelului încă nu este hotărât să accepte autoritatea deplină de Suveran și Dumnezeu care poate să-l ierte pe păcătos. <Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănuțului: «Fiule, păcatele îți sunt iertate!»> (Marcu 2:5).

Atunci când suntem la bine sau la greu să nu uităm de Dumnezeul Betelului, căruia I-am făgăduit credința. Când ne găsim în situații care ne depășesc să alergăm la Dumnezeul Betelului prin rugăciune. Așa a făcut Iosafat, împăratul lui Iuda, când s-a văzut în strâmtoare și provocat la război de fiii lui Moab și a lui Amon. <În spaima sa, Iosafat și-a îndreptat fața să caute pe Domnul, și a vestit un post pentru tot Iuda> (2 Cronici 20:3). Dumnezeul Betelului a răspuns și a zis: <Nu vă temeți și nu vă înspăimântați dinaintea acestei mari mulțimi, căci nu voi veni lupta, ci Dumnezeu> (2 Cronici 20:15). <În clipa când au început cântările și laudele, Domnul a pus o pândă împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătute> (2 Cronici 20:22). Când te uiți sau nu ce să faci, întreabă-L pe Domnul în rugăciune sinceră, pentru că El este un ajutor ce nu lipsește în vreme de nevoie. Dumnezeu, care Se coboară în mijlocul laudelor, îți va da biruință ca și lui Iosafat, ca să nu fie nici o pierdere pentru sufletul tău.

Rugăciunea făcută cu credință, într-o viață trăită în ascultare de El, aduce victorie în viața credinciosului. Dumnezeu este pericolul în care suntem, dar este și pericolul pe care noi nu-l ținem și El poate face mai mult decât noi ținem să-I cerem. <Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să ne facă nespuse mai mult

decât cerem sau gândim noi, a Lui s[fie slava în Biserica =i în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin> (Efeseni 3:20-21). Dumnezeu Betelului S-a prezentat ca fiind Dumnezeu lui Avraam, Dumnezeu lui Isaac, dar a devenit =i Dumnezeu lui Iacov, pe care l-a numit Israel. Este Dumnezeu Betelului =i Dumnezeu t[u?

Pe muntele Everest există un monument ridicat în amintirea unui om, care a murit încercând să ajungă pe vârful cel mai înalt din lume. Pe monument scrie: <A murit urcând!> Ce se va spune despre noi? Trebuie să ne sfârșim umblarea pe pământ urcând =i cucerind pentru Dumnezeu. Vei fi cunoscut în cer după biruințele pe care le-ai avut în umblarea ta cu Dumnezeu. Avem noi cuceriți? Avem noi biruințe? Rezolvăm noi bine problemele? Un gunoier rezolvă o problemă necesară =i este plătit probabil cu 12 dolari pe oră. Un doctor chirurg rezolvă =i el o problemă, dar este plătit cu aproximativ 150 de dolari pe oră. Ce probleme rezolvi tu pentru Împăria lui Dumnezeu? Este bine să fii smerit, dar să nu facem din acesta un motiv pentru lenevie =i egoism împletit cu zgârcenie. Să lucrăm mult, să strângem foarte mult cu El, =i apoi să-I atribuim lui Dumnezeu tot meritul, fiindcă El face aceste lucrări prin noi cu ajutorul Duhului Său Cel Sfânt, care ne cărmuiește în tot Adevărul. Nu a contat cum a arătat Mozart, ci a contat ce muzică a scris. Nu a contat faptul că apostolul Pavel era mic de statură =i avea un fizic neatrăgător, ci a contat faptul că Domnul Isus era mare în El. A contat că în vasul lui erau bunuri puse de Dumnezeu pentru toți cei din jurul lui, inclusiv pentru noi, cei de astăzi. Nu contează cum arăți, ci contează dacă ai trăit în așa fel încât Dumnezeu să pună bunuri în tine, care mai întâi te-a mântuit =i te-a săturat pe tine, iar apoi pe cei din jurul tău.

Avem datoria ca, după ce ne-am cercetat înaintea Dumnezeului Betelului =i ne-am gândit că nu am călcat legământul ce l-am făcut cu El, să mijlocim =i pentru alții. Omul lui Dumnezeu, Samuel a considerat că ar fi plăcut dacă nu continua să se roage pentru Israel. <De parte iar =i de mine să plătesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi!> (1 Samuel 12:23). Avem datoria,

ca suflete mântuite, să-i aducem înaintea Domnului pe toți oamenii și să dorim mântuirea tuturor. Trebuie să-i învâlm Scriptura și Calea Domnului, dar și să-i aducem înaintea Domnului în rugăciunile noastre. O metodă utilă de a practica rugăciunea este metoda cercului. Trebuie ca prima dată să mă cercetez, să văd dacă inima nu mă osândește, pentru a putea avea intrare slobodă cu rugăciunile mele la altarul lui Dumnezeu. Trebuie apoi să încep a mijloci pentru cei din casa mea. Să ne rugăm pentru soț, soție, copii, părinți, în funcție de nevoile pe care le vedem că le au și pentru acelea pe care numai Dumnezeu le vede. Apoi trebuie să mărim cercul și să ne rugăm pentru frații din adunare, pentru ca vestirea Cuvântului, în duminica următoare, să fie făcută prin Duhul Sfânt, după nevoile bisericii. Pe urmă trebuie să-i aducem înaintea Domnului pe vecinii noștri, colegii noștri și tot orașul în care locuim, unde Dumnezeu ne-a pus să fim lumină. După aceea mărim din nou cercul și trebuie să cuprindem în rugăciunile noastre pe toți misionarii Domnului, toți vestitorii Evangheliei din întreaga țară și apoi din întreaga lume. Apoi mărim cercul și ne rugăm pentru toți oamenii de pe pământ, care sunt chemați la pocăință și mântuire.

Vine ziua când Dumnezeuul Betelului va duce la sfârșit felul de trăire a oamenilor cu care suntem obișnuiți în această lume. Acest sfârșit va veni sub o formă asemănătoare cu un seceriș sau cu un cules al viei. Dumnezeuul Betelului va lua grâul și-l va pune în hambarul Lui, dar neghina o va arde. Va culege strugurii roși de lume cu toate necurățiile ei și îi va pune în teasca mănii Lui. Din care categorie faci parte? Astăzi încă nu este prea târziu ca să ne verificăm relația noastră cu Acest Dumnezeu bun al Betelului, pentru ca într-o zi să ajungem în locul pe care Domnul Isus Sădus și-l pregătise. <Iar a Aceluia care poate să vă plăzească de orice cădere, și să vă facă să vă înfrăiați față de prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, mărire, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin> (Iuda 24, 25) Amin.

AFIRMAȚII BIBLICE REFERITOARE LA NECESITATEA MĂNTUIRII

1. Toți oamenii sunt p[c[to=i, f[r[nici o excepție

<Nu este nici un om neprih[nit, nici unul m[car... Nu este nici unul care s[fac[binele, nici unul m[car... C[ci to[i au p[c[tuit, =i sunt lipsi[i de slava lui Dumnezeu> (Romani 3:10, 12, 23). <Iat[c[sunt n[scut]n nelegiuire, =i]n p[cat m-a z[mislit mama mea> (Psalmul 51:5). **Pentru c[to[i ne-am n[scut cu o natur[p[c[toas[, to[i suntem p[c[to=i, indiferent c`te p[cate am comis.**

2. Consecințele p[catului sunt nefaste =i ve=nice

<...plata p[catului este moartea> (Romani 6:23). Nu doar moartea fizic[, ci moartea a doua, adic[iadul. <Iazul de foc este moartea a doua. Oricine n-a fost g[sit scris]n cartea vie[ii, a fost aruncat]n iazul de foc> (Apocalipsa 20:14-15). **Este o imagine sumbr[=i]nfior[toare, dar afirmat[cu t[rie de Dumnezeu]n Cuv`ntul S[u.**

3. Exist[,]ns[, o speran[vie pentru orice p[c[tos,]n meritele jertfei Domnului Isus Hristos

<Dumnezeu }=i arat[dragostea fa\[de noi prin faptul c[, pe c`nd eram noi]nc[p[c[to=i, Hristos a murit pentru noi> (Romani 5:8). <Fiindc[at`t de mult a iubit Dumnezeu lumea, c[a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede]n El, s[nu piar[, ci s[aib[via\ ve=nic[... Cine crede]n Fiul, are via\[ve=nic[; dar cine nu crede]n Fiul, nu va vedea via\, ci m`nia lui Dumnezeu r[m`ne peste el> (Ioan 3:16, 36). **Aceasta este =ansa uria=[, oferta harului lui Dumnezeu adresat[fiec[rui om, oric`t de p[c[tos ar fi el.**

4. Orice om prime=te m`ntuirea prin credin[a]n Isus Hristos

<Dumnezeu ne-a dat via\ ve=nic[, =i aceasta este]n Fiul S[u. Cine are pe Fiul, are via\[; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are via\[. V-am scris aceste lucruri ca s[=ti[i c[voi, care crede[i]n Numele Fiului lui Dumnezeu, ave[i via\ ve=nic[> (1 Ioan 5:11-13). <C[ci tuturor celor ce L-au primit, adic[celor ce cred]n Numele Lui, le-a dat dreptul s[se fac[copii ai lui Dumnezeu> (Ioan 1:12). <Dac[m[rturise=ti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, =i dac[crezi]n inima ta c[Dumnezeu L-a]nviat din mor[i, vei fi m`ntuit> (Romani 10:9). **Po[i fi iertat de toate p[catele tale =i m`ntuit, chiar acum, chem`ndu-L pe Domnul Isus]n inima ta cu credin[, prin rug[ciune:**

Doamne, Dumnezeule, recunosc înaintea Ta că sunt păcătos, că Te-am întristat mult cu păcatele mele și eram condamnat la osândă veșnică. Și mulțumesc, Doamne, pentru că m-ai iubit așa de mult, încât ai dat pe Fiul Tău sîmț moare în locul meu, pentru a-mi oferi iertarea de păcate și viața veșnică. Mă pocăiesc de toate păcatele mele și îmi exprim decizia de a mă întoarce cu adevărat la Tine.

Mărturisesc deschis credința mea deplină în jertfa Ta sfîntă, Doamne Isuse, și decizia mea fermă de a Te primi chiar acum în inima mea ca Mîntuitorul meu personal și Domnul vieții mele. Doamne Isuse, intră în inima mea, iartă-mi toate păcatele și schimbă-mi viața.

Începînd de astăzi doresc să-mi subordonez viața voii Tale sfînte și să trăiesc în ascultare deplină de Tine, Domnul și Mîntuitorul meu. Și mulțumesc Isuse că m-ai mîntuit! Amin.

Confirm hotărîrea mea prin semnătură:

Numele _____

Data _____

Dacă ai făcut rugăciunea cu sinceritate și credință deplină în jertfa Domnului Isus, acum tu ești mîntuit. Dumnezeu te asigură că:

1. Păcatele tale sunt iertate (1 Ioan 1:8-9);
2. Tu ai acum viața veșnică (1 Ioan 5:11-13);
3. Acum ești un copil al lui Dumnezeu în familia Sa (Ioan 1:12);
4. Ești moștenitor al slavei Sale eterne (Romani 8:17);
5. El îți garantează siguranța mîntuirii tale (Ioan 10:28).

Pentru întreprinderea printru-țieii tale cu Dumnezeu:

- Citește Cuvîntul Său în fiecare zi și meditează la el;
- Dezvoltă zilnic o viață de printru-ție cu Dumnezeu prin rugăciune;
- Caută printru-țiea copiilor lui Dumnezeu într-o biserică unde se practică rugăciunea și predicarea Evangheliei, pentru a putea crește în credință și a dezvolta printru-țiea cu Dumnezeu și biserica Sa.

Acum, dacă ai primit iertarea lui Dumnezeu și mîntuirea, vei dori ca și altul să fie mîntuit.

După ce ai citit această carte dă-o și altuia, care nu a găsit încă mîntuirea în Domnul Isus Hristos, să o citească și să ajungă la cunoștința ofertei de iertare a lui Dumnezeu prin Domnul Isus.

Ne bucur[m c[ai ajuns la finalul acestei c[r]i.

Dac[]n urma citirii celor 52 de mesaje dore=ti s[cuno=ti mai multe despre umblarea cu Domnul, s[te apropii mai mult de Dumnezeu sau s[-]i]nchini via\a =i inima lui Hristos, s[]ncepi s[]l urmezi pe Domnul, scrie-ne pe adresa de mai jos. Vom fi bucuro=i s[te sus\inem]n rug[ciune =i s[te ajut[m]n dezvoltarea rela\iei tale cu Hristos.

Societatea Penticostal[de Misiune Cre=tin[din Rom`nia

Pia\a 1 Decembrie nr. 11

3700 Oradea

Tel: 0259-136 841

Fax: 0259-432 778

E-mail: spmcr@rdslink.ro

